ଗଡଫାଦର

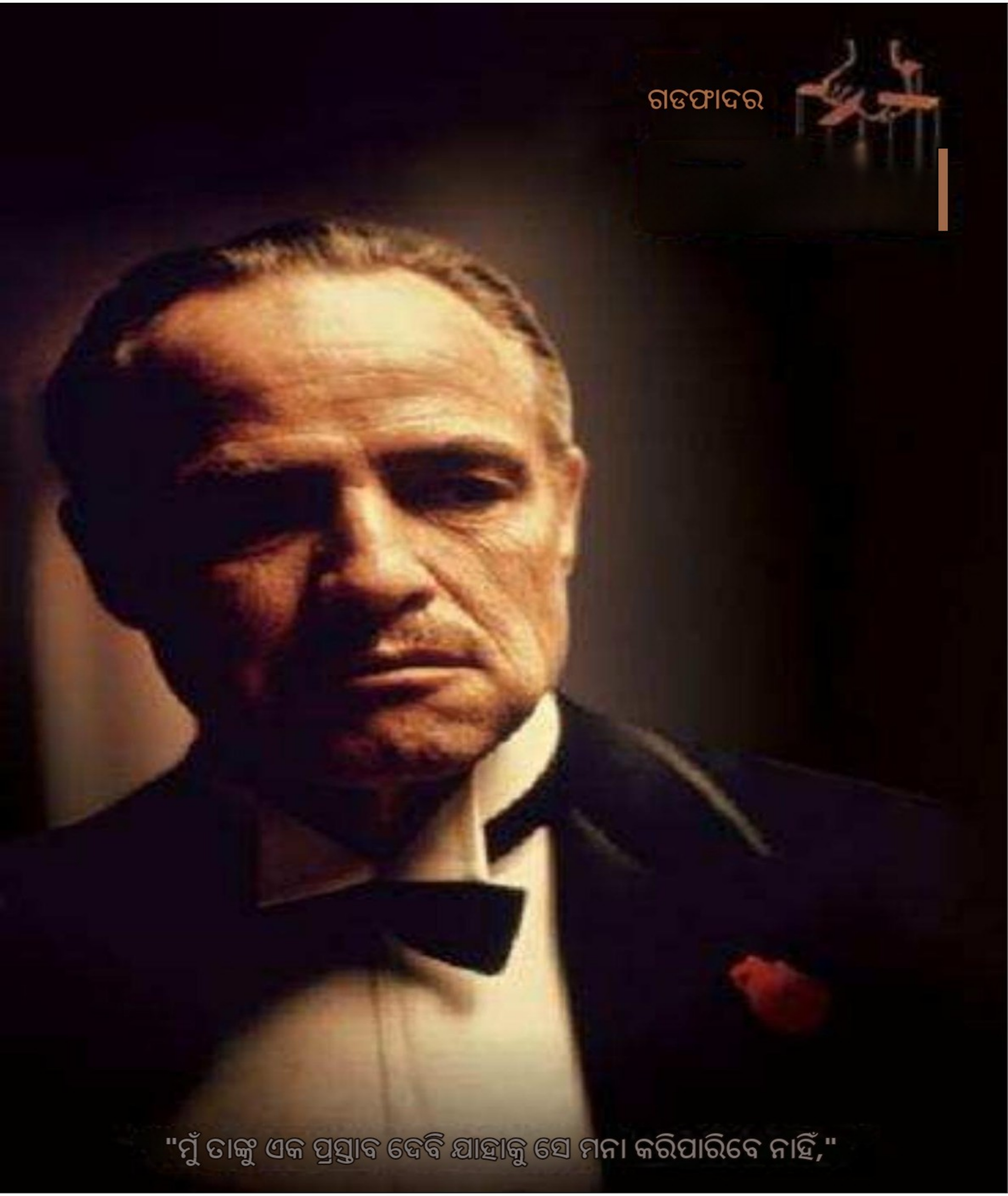

"ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବି ଯାହାକୁ ସେ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ,"

Table of Contents

ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ ୧
ଅଧ୍ୟାୟ 2
ଅଧ୍ୟାୟ 3
ଅଧ୍ୟାୟ ୪
ଅଧ୍ୟାୟ ୫
ଅଧ୍ୟାୟ 6
ଅଧ୍ୟାୟ ୭
ଅଧ୍ୟାୟ 8
ଅଧ୍ୟାୟ 9
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧
ପୁସ୍ତକ II
ଅଧ୍ୟାୟ 12
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩
ପୁସ୍ତକ III
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪
ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୬
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭
ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮
ଅଧ୍ୟାୟ 19
ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ 20
ଅଧ୍ୟାୟ 21
ଅଧ୍ୟାୟ 22

ଷଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୪
ସପ୍ତମ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୬
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୮
ଅଷ୍ଟମ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ ୨୯
ଅଧ୍ୟାୟ 30
ଅଧ୍ୟାୟ ୩୧
ନବମ ପୁସ୍ତକ
ଅଧ୍ୟାୟ 32

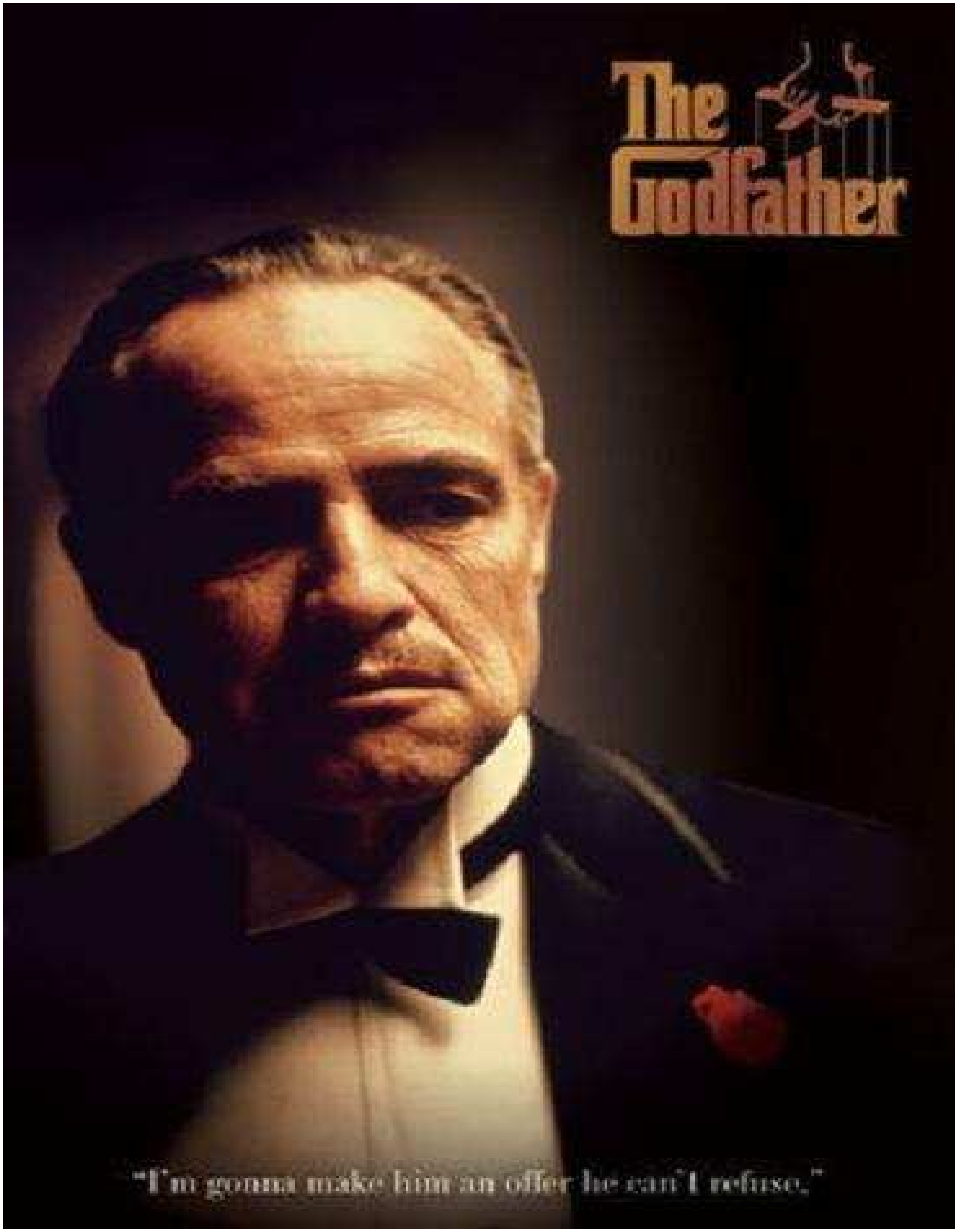
The Godfather
"I'm gonna make him an offer he can't refuse."

ଧର୍ମପିତା

“ଅପରାଧର ଏକ ପାପୀ ଭାଇଚାରା ବିଷୟରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଉପନ୍ୟାସ..."

--ଶନିବାର ସମୀକ୍ଷା

"ତୁମେ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବା ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ବନ୍ଦ କରିବା ତୁମକୁ କଷ୍ଟକର ଲାଗିବ!"

--ନ୍ୟୁୟର୍କ ପତ୍ରିକା

ଧର୍ମପିତା

ମାରିଓ ପୁଜୋ

କପିରାଇଟ୍ © ମାରିଓ ପୁଜୋ ୧୯୬୯
ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ।

ଆନ୍ଥୋନି କ୍ଲେରିଙ୍କ ପାଇଁ

ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ

ମାରିଓ ପୁଜୋ ମାନହାଟନର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦଶନ୍ଧି ଧରି ହେଲ୍ସ କିଚେନ୍ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଏକ ପଡ଼ୋଶୀରେ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ, ଦି ଫର୍ଚୁନେଟ୍ ପିଲ୍ଗ୍ରୀମ୍ ("ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଲାସିକ୍" NY Times) ଏବଂ ଡାର୍କ ଆରେନା, ତାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନାମୂଳକ ପ୍ରଶଂସା ଆଣିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 1969 ରେ ଦି ଗଡଫାଦର ପ୍ରକାଶନ ତାଙ୍କୁ ଆମେରିକୀୟ ଲେଖକଙ୍କ ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା। ସମୀକ୍ଷକମାନେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ "ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଜୟ" (ସନିବାର ସମୀକ୍ଷା), "ବଡ଼, ଅଶାନ୍ତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରଞ୍ଜନକାରୀ" (ନ୍ୟୁଜୱିକ୍), "ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ" (ଲୁକ୍), "ଏକ ଯାତ୍ରାକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ, ହିଂସାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତିର ଏକ ଦକ୍ଷ କଳ୍ପନା" (ନ୍ୟୁୟର୍କ ଟାଇମ୍ସ) ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ। ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପାଠକଙ୍କୁ ଜିତି, ଏହା ୬୭ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଟାଇମ୍ସ ବେଷ୍ଟ-ସେଲର ତାଲିକାର ଶୀର୍ଷରେ କିମ୍ବା ନିକଟରେ ରହିଥିଲା। ବଡ-ସମୟର ଜୁଆଡ଼ିଙ୍କ ଜ୍ୱରିତ ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ ମାରିଓ ପୁଜୋଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନୂତନ ଉପନ୍ୟାସ ଫୁଲ୍ସ ଡାଏ, ଦଶନ୍ଧିର ପ୍ରକାଶନ ଘଟଣା ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଛି।

ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାନ ଭାଗ୍ୟ ପଛରେ ଏକ ଅପରାଧ ଥାଏ।
--ବାଲଜାକ୍

ଅଧ୍ୟାୟ ୧

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫୌଜଦାରୀ କୋର୍ଟ ନମ୍ବର 3 ରେ ବସି ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ତାଙ୍କ ଝିଅକୁ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ।

ବିଚାରପତି, ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରୀ ବର୍ଣ୍ଣର ବ୍ୟକ୍ତି, ତାଙ୍କ କଳା ପୋଷାକର ହାତକୁ ଏପରି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ ଯେପରି ବେଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ମହାନ ଅବମାନନାରେ ଥଣ୍ଡା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ମିଥ୍ୟା ଥିଲା ଯାହା ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ।

"ତୁମେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଅଧର୍ମୀ ପରି କାମ କଲ," ବିଚାରପତି କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ। ହଁ, ହଁ, ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଭାବିଲେ। ପଶୁ। ପଶୁ। ଦୁଇ ଯୁବକ, ଚକଚକିଆ କେଶ କ୍ରୁ କଟା, ସଫା-କଟା ମୁହଁ ଘଷି ନମ୍ର ଅନୁତାପରେ ସଜ୍ଜିତ, ସମର୍ପଣରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଲେ।

ବିଚାରପତି ଆଗକୁ କହିଲେ। "ତୁମେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବନ୍ୟ ପଶୁ ପରି କାମ କଲ ଏବଂ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ ତୁମେ ସେହି ଗରିବ ଝିଅଟିକୁ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇନାହଁ, ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମକୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲରେ ରଖିଥାନ୍ତି।" ବିଚାରପତି ଥମ୍ ହୋଇଗଲେ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଘନ ଭ୍ରୂଲତା ତଳେ ତାଙ୍କର ଆଖି ଚତୁରତାର ସହିତ ସାଲୋ-ମୁଖ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଝଟକୁଥିଲା, ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରୋବସନ୍ ରିପୋର୍ଟର ଗଦାକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲା। ସେ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ସ୍ୱାଭାବିକ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପରି କାନ୍ଧକୁ ଟାଣିଲେ। ସେ ପୁଣି କହିଲେ।

"କିନ୍ତୁ ତୁମର ଯୌବନ, ତୁମର ପରିଷ୍କାର ରେକର୍ଡ, ତୁମର ଉତ୍ତମ ପରିବାର ଏବଂ ଏହାର ମହିମାରେ ଆଇନ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁନଥିବାରୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଛି। ଦଣ୍ଡ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଉ।"

କେବଳ ଚାଲିଶ ବର୍ଷର ବୃତ୍ତିଗତ ଶୋକ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ମୁହଁରେ ପ୍ରବଳ ହତାଶା ଏବଂ ଘୃଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଯୁବତୀ ଝିଅ ଏବେ ବି ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କର ଭଙ୍ଗା ପାଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ଥିଲା; ଏବଂ ଏବେ ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରାଣୀ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ? ଏହା ସବୁ ଏକ ପ୍ରହସନ ଥିଲା। ସେ ଖୁସି ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ

ପୁଅମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଏକାଠି ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଓଃ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ଖୁସି ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏବେ ହସୁଥିଲେ।

ବୋନାସେରାଙ୍କ ଗଳାରେ କଳା ପିତ୍ତ, ଖଟା ତିକ୍ତ, ବାହାରି ଆସିଲା, କଡ଼ା କଣ୍ଟା ଦାନ୍ତ ଦେଇ ବହିଗଲା। ସେ ତାଙ୍କର ଧଳା ଲୁଗା ପକେଟ ରୁମାଲ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଧରିଲେ। ସେ ସେହିପରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ଯୁବକ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ଏବଂ ଥଣ୍ଡା ଆଖିରେ, ହସି ହସି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଟିକିଏ ବି ଚାହିଁ ନ ଥିଲେ। ସେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନ କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ, ତାଜା ଲୁଗାକୁ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଚାପି ଦେଲେ।

ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ପିତାମାତା ଏବେ ଆସୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବୟସର ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା କିନ୍ତୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଅଧିକ ଆମେରିକୀୟ। ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ମୁହଁରେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ, ବିଜୟୀ ଅବମାନନା ଥିଲା।

ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରାଇ, ବୋନାସେରା ପାଶ୍ୱର୍ ଆଡକୁ ଆଗକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡିଲେ ଏବଂ କର୍କଶ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ମୁଁ ଯେପରି କାନ୍ଦିଛି ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ କାନ୍ଦିବ - ତୁମର ପିଲାମାନେ ଯେପରି ମୋତେ କାନ୍ଦିବେ ସେହିପରି ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ କାନ୍ଦିବି" - ଏବେ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଚାଦର। ପଛକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଓକିଲମାନେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଲାଏଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଏକ ସଙ୍କୁଚିତ ଛୋଟ ବ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଆଗକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ, ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପାଶ୍ୱର୍କୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ। ବୋନାସେରା ଯେଉଁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଅବରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିରାଟ ବେଲିଫ୍ ଶୀଘ୍ର ଗତି କଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା।

ଆମେରିକାରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବର୍ଷ, ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଆଇନ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଭରସା କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ଘୃଣାରେ ଧୂଆଁ ଦେଉଥିଲା, ଯଦିଓ ଏକ ବନ୍ଧୁକ କିଣି ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଅବାସ୍ତବ ଦୃଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ଖପୁରିର ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଝୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ବୋନାସେରା ତାଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିପାରୁନଥିବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ, "ସେମାନେ ଆମକୁ ମୂର୍ଖ କରିଛନ୍ତି।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ଆଉ ମୂଲ୍ୟକୁ ଭୟ କଲେ ନାହିଁ। "ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଆମକୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଣ୍ଠୁ ମାଡି ଯିବାକୁ ପଡିବ।"

ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସର ଏକ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଟେଲ ସୁଟ୍‌ରେ, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଯେକୌଣସି ସାଧାରଣ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପରି ଈର୍ଷାଳୁ ଭାବରେ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ। ଲାଲ ସୋଫାରେ ଶୋଇ ସେ ହାତରେ ଥିବା ସ୍କଚ୍ ବୋତଲରୁ ସିଧା ପିଇଥିଲେ, ତା'ପରେ ଏକ

ସ୍ଫଟିକ ବାଲ୍ଟିରେ ବରଫ ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ପାଣି ବୁଡ଼ାଇ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଧୋଇ ଦେଇଥିଲେ। ସକାଳ ଚାରିଟା ବାଜିଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ତୃତୀୟ ପତ୍ନୀ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ମଦ୍ୟପ କଳ୍ପନା ଘୂରୁଥିଲେ। ଯଦି ସେ କେବେ ଘରକୁ ଆସିଥାନ୍ତେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଅର ତଳକୁ ଖସିଯାଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବା ତାଙ୍କୁ ମଜାଦାର ଲାଗୁଥିଲା। ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସକାଳ ଚାରିଟାରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିଜକୁ ଟିକେ ହସିପାରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଉପରକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ କଷ୍ଟ ଆମେରିକାର କିଛି ମହାନ ମହିଳା ତାରକାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା।

ତାଙ୍କ ସ୍କଚ୍ ବୋତଲରେ ଗିଳି ପକାଇ ସେ ଶେଷରେ ଦ୍ୱାରରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଚାବି ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପିଇ ଚାଲିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ, ଦୂତ ପରି ମୁହଁ, ଆତ୍ମୀୟ ବାଇଗଣୀ ଆଖି, ନାଜୁକ ଭାବରେ ଭଙ୍ଗୁର କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନ ହୋଇଥିବା ଶରୀର। ପରଦାରେ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇଥିଲା। ସାରା ବିଶ୍ୱର ଶହେ କୋଟି ପୁରୁଷ ମାର୍ଗଟ୍ ଆଷ୍ଟନ୍ଙ୍କ ମୁହଁକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ପରଦାରେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଥିଲେ।

"ତୁମେ କେଉଁଠି ଥିଲ?" ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ପଚାରିଲେ।

"ବାହାର, " ସେ କହିଲା।

ସେ ତାଙ୍କ ମଦ୍ୟପାନକୁ ଭୁଲ ଆକଳନ କରିଥିଲେ। ସେ କକଟେଲ୍ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ଗଳାକୁ ଧରି ପକାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଯାଦୁକରୀ ମୁହଁ, ସୁନ୍ଦର ବାଇଗଣୀ ଆଖିକୁ ନିକଟତର ହେବା ମାତ୍ରେ, ସେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ହରାଇ ପୁଣି ଅସହାୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ପରିହାସ କରି ହସିବାର ଭୁଲ କଲେ, ତାଙ୍କ ମୁଠା ପଛକୁ ହଟିଗଲା। ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ଜନି, ମୁହଁରେ ନୁହେଁ, ମୁଁ ଏକ ଫଟୋ ତିଆରି କରୁଛି।"

ସେ ହସୁଥିଲା। ସେ ତା ପେଟରେ ମୁଥ ମାରିଲା ଏବଂ ସେ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା। ସେ ତା ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲା। ସେ ବାୟୁ ପାଇଁ ନିଶ୍ୱାସ ନେଉଥିବା ସମୟରେ ତା ସୁଗନ୍ଧିତ ନିଶ୍ୱାସର ସୁଗନ୍ଧ ପାଇଲା। ସେ ତା'ର ରେଶମୀ ଟ୍ୟାନ୍ ହୋଇଥିବା ଗୋଡର ବାହୁ ଏବଂ ଜଙ୍ଘ ମାଂସପେଶୀରେ ମୁଥ ମାରିଲା। ସେ ତାକୁ ପିଟିଲା ଯେପରି ସେ ବହୁ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟୁୟର୍କର ହେଲ୍ସ କିଚେନରେ ଏକ କଠୋର କିଶୋର ଥିବାବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ

ପିଟିଥିଲା । ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଦଣ୍ଡ ଯାହା ଛାଡ଼ୁଥିବା ଦାନ୍ତ କିମ୍ବା ଭଙ୍ଗା ନାକର ସ୍ଥାୟୀ ବିକୃତି ଛାଡିବ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ତାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଜୋରରେ ମାରି ନଥିଲେ । ସେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଦେଖି ହସୁଥିଲେ । ତଳେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ତାଙ୍କ ବ୍ରୋକେଡେଡ୍ ଗାଉନ୍ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ଉପରେ ଲାଗିଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କୁ ହସ ମଝିରେ କହିଲେ । "ଆସ, ଏହାକୁ ଲଗାଇ ଦିଅ । ଏହାକୁ ଲଗାଇ ଦିଅ, ଜନି, ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଚାହୁଁଛ ।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ । ସେ ମହଲାରେ ଥିବା ମହିଳାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଯାଦୁକରୀ ଢାଲ ଥିଲା । ମାର୍ଗଟ୍ ଗଡ଼ାଇ ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ନର୍ତ୍ତକୀର ବସନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଦରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଥିଲା । ସେ ଏକ ପିଲାଳିଆ ପରି ମଜାଦାର ନୃତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଲେ, "ଜନି ମୋତେ କେବେ ଆଘାତ କରିନାହିଁ, ଜନି ମୋତେ କେବେ ଆଘାତ କରିନାହିଁ ।" ତା'ପରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଃଖର ସହିତ ଗମ୍ଭୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ବିଚରା ମୂର୍ଖ ହାବୁଡ଼ୀ, ମୋତେ ପିଲା ପରି କ୍ରାମକ କରୁଛ । ଆହା, ଜନି, ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଏକ ମୂର୍ଖ ରୋମାଣ୍ଟିକ ଗିନି ହେବ, ତୁମେ ପିଲା ପରି ପ୍ରେମ ମଧ କରୁଛ । ତୁମେ ଏବେ ବି ଭାବୁଛ ଯେ ସ୍କ୍ରୁଇଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଡୋପି ଗୀତ ପରି ଯାହା ତୁମେ ଗାଇଥିଲ ।" ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ବିଚରା ଜନି । ବିଦାୟ, ଜନି ।" ସେ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ସେ ତାଲାରେ ଚାବି ବୁଲାଇବାର ଶୁଣିଲେ ।

ଜନି ମୁହଁ ହାତରେ ଧରି ତଳେ ବସି ପଡିଲା । ଅସୁସ୍ଥ, ଅପମାନଜନକ ହତାଶା ତାଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲା । ଏବଂ ତା'ପରେ ହଲିଉଡର ଜଙ୍ଗଲରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ନଳୀର କଠିନତା ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ନେବା ପାଇଁ ଏକ କାର ଡାକିବାକୁ ବାଧ କଲା । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ । ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିଯିବେ । ସେ ସେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରେମ ଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଧର୍ମପିତା କର୍ଲିଓନ୍ ।

ବେକର, ନାଜୋରିନ୍, ତାଙ୍କ ମହାନ ଇଟାଲୀୟ ରୁଟି ପରି ପୁଡି ଏବଂ କଞ୍ଚା, ଏବେ ବି ମଇଦାରେ ଧୂଳିଯୁକ୍ତ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ତାଙ୍କ ବିବାହିତା ଝିଅ, କ୍ୟାଥରିନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବେକରଙ୍କ ସହାୟକ, ଏଞ୍ଜୋଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କଲେ । ଏଞ୍ଜୋ ସବୁଜ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ବାହୁବଳୀ ସହିତ ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱୀପକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ କରିବ । ଆମେରିକୀୟ ଅର୍ଥନୀତିରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ପାରୋଲ କରୁଥିବା ହଜାର ହଜାର ଇଟାଲୀୟ ସେନା କଏଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ସେ

ସେହି ପାରୋଲ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବାର ନିରନ୍ତର ଭୟରେ ରହୁଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖେଳାଯାଉଥିବା ଛୋଟ ହାସ୍ୟରସ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା।

ନାଜୋରିନ୍ ଜୋରରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ମୋ ପରିବାରକୁ ଅସମ୍ମାନ କରିଛ? ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ଆମେରିକା ତୁମକୁ ସିସିଲିର ମଇଳାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଁକୁ ଫେରାଇ ଦେବ, ତୁମେ ମୋ ଝିଅକୁ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଦେଇଛ କି?"

ଏଞ୍ଜୋ, ଏକ ଅତି ଛୋଟ, ଦୃଢ଼ ଶରୀରର ବାଳକ, ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ହାତ ରଖି ପ୍ରାୟ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କହିଲେ, ତଥାପି ଚତୁରତାର ସହିତ, "ପାଡ୍ରୋନ୍, ମୁଁ ପବିତ୍ର କୁମାରୀଙ୍କ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ କେବେ ତୁମର ଦୟାରୁ ଫାଇଦା ନେଇନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ ଝିଅକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ ସହିତ ଭଲ ପାଏ। ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ ସହିତ ତାଙ୍କ ହାତ ମାଗୁଛି। ମୁଁ ଜାଣେ ମୋର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ ଇଟାଲୀ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ କେବେ ଆମେରିକା ଫେରିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ କେବେ କାଥରିନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ନାଜୋରିନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଫିଲୋମେନା, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିଲେ। "ଏହି ସମସ୍ତ ମୂର୍ଖତା ବନ୍ଦ କର," ସେ ତାଙ୍କ ପଡୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କହିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ ତୁମକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏଞ୍ଜୋକୁ ଏଠାରେ ରଖ, ତାକୁ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଆମ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଲୁଚିବାକୁ ପଠାଅ।"

କ୍ୟାଥେରିନ୍ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ମୋଟା, ଘର ଭଳି ଏବଂ ଏକ ଦୁର୍ବଳ ମୁଛ ଥିଲା। ସେ କେବେବି ଏଞ୍ଜୋ ପରି ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱାମୀ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଏପରି ସମ୍ମାନଜନକ ପ୍ରେମ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ। "ମୁଁ ଇଟାଲୀରେ ରହିବି," ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ଏଞ୍ଜୋକୁ ଏଠାରେ ନ ରଖ, ତେବେ ମୁଁ ପଳାଇଯିବି।"

ନାଜୋରିନ୍ ଚତୁରତାର ସହିତ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ଜଣେ "ହଟ୍ ନମ୍ବର" ଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଫୁଲିଥିବା ନିତମ୍ବକୁ ଏଞ୍ଜୋର ସାମ୍ନାରେ ଘଷି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ବେକରଙ୍କ ସହାୟକ ଚୁଲିରୁ ଗରମ ରୁଟିରେ କାଉଣ୍ଟର ଟୋକେଇ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଚାପି ଦେଇଥିଲେ। ନାଜୋରିନ୍ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାବରେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆ ନ ଯାଏ, ତେବେ ଯୁବକ ଦୁର୍ଜନର ଗରମ ରୁଟି ତାଙ୍କ ଚୁଲିରେ ରହିବ। ଏଞ୍ଜୋକୁ ଆମେରିକାରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆମେରିକୀୟ ନାଗରିକ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ଏପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ - ଗଡଫାଦର। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍।

ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ୧୯୪୫ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ମାସର ଶେଷ ଶନିବାରରେ ପାଳନ ହେବାକୁ ଥିବା ମିସ୍ କନଷ୍ଟାନଜିଆ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ ଖୋଦିତ ନିମନ୍ତ୍ରଣପତ୍ର ପାଇଥିଲେ। କନ୍ୟାର ପିତା, ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ, ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ଭୁଲି ନଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ନିଜେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଏକ ବିରାଟ ଘରେ ରହୁଥିଲେ। ସେହି ଘରେ ସ୍ୱାଗତ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ସାରା ଦିନ ଚାଲିବ। ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସର ହେବ। ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଏବେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ ଏହି ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକୁ ଧୂଳିସାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ସେନାରେ ଲଢୁଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ। ଏକ ବିବାହ କେବଳ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ଏବଂ ତେଣୁ ସେହି ଶନିବାର ସକାଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ସେମାନେ ବିବାହ ଉପହାର ଭାବରେ ନଗଦ ଭର୍ତ୍ତି କ୍ରିମ୍ ରଙ୍ଗର ଲଫାପା ଧରିଥିଲେ, କୌଣସି ଚେକ୍ ନଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲଫାପା ଭିତରେ ଏକ କାର୍ଡ ଦାତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଏବଂ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନର ମାପ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲା। ଏକ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ ଯାହା ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା।

ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମସ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ ନିରାଶ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ କୌଣସି ଖାଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ନଥିଲେ, କିମ୍ବା ଏପରି ଲୋଭନୀୟ ବାହାନା ଦେଇ ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା। ସେ ଆପଣଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପାୟ ନଥିଲା। କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ତୁମେ, ତୁମେ ନିଜେ, ତୁମର ବନ୍ଧୁତା ଘୋଷଣା କର। ଏବଂ ତା'ପରେ, ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଯେତେ ଗରିବ କିମ୍ବା ଶକ୍ତିହୀନ ହେଉ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ୟାକୁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନେଇଯିବେ। ଏବଂ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୁଃଖର ସମାଧାନ ପାଇଁ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର? ବନ୍ଧୁତା, "ଡନ୍" ର ସମ୍ମାନଜନକ ଉପାଧି, ଏବଂ କେତେବେଳେ "ଗଡଫାଦର" ର ଅଧିକ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିବାଦନ। ଏବଂ ହୁଏତ, କେବଳ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ, କେବେବି ଲାଭ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିଛି ନମ୍ର ଉପହାର - ଏକ ଗ୍ୟାଲନ୍ ଘରେ ତିଆରି ମଦ କିମ୍ବା ଏକ ଟୋକେଇ ପେପର୍ଡ୍ ଟାରାଲ୍ସ ଯାହା ତାଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଟେବୁଲକୁ ଶୋଭା ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ବୁଝାପଡୁଥିଲା, ଏହା କେବଳ ଭଲ ଆଚରଣ ଥିଲା, ଘୋଷଣା କରିବା ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କର ଋଣରେ ଅଛ ଏବଂ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଛୋଟ ସେବା

ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଋଣ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତୁମକୁ ଡାକିବାର ଅଧିକାର ଅଛି।

ଏହି ମହାନ ଦିନରେ, ତାଙ୍କ ଝିଅର ବିବାହ ଦିନ, ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଘରର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିଚିତ, ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜୀବନରେ ଡନ୍ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସୌଭାଗ୍ୟର ଦାୟକ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅବସରରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ "ଗଡଫାଦର" ବୋଲି ଡାକିବାକୁ ମୁକ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ଉତ୍ସବ ସେବା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ବାର୍ଟେଣ୍ଡର ଜଣେ ପୁରୁଣା ସାଥୀ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଉପହାର ଥିଲା ସମସ୍ତ ବିବାହ ମଦ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଦକ୍ଷତା। ୱେଟରମାନେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ଉଦ୍ୟାନ ପିକନିକ୍ ଟେବୁଲରେ ଖାଦ୍ୟ ଡନ୍ ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ସଜ୍ଜିତ ଏକ ଏକର ପରିମିତ ବଗିଚାକୁ କନ୍ୟାର ଯୁବତୀ-ବନ୍ଧୁମାନେ ସଜାଉଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ - ଧନୀ ଏବଂ ଗରିବ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ନମ୍ର - ସମାନ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ। ସେ କାହାକୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରିନଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଥିଲା। ଏବଂ ଅତିଥିମାନେ ତାଙ୍କ ଟକ୍ସରେ ସେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ଏତେ ଚିତ୍କାର କଲେ ଯେ ଜଣେ ଅନଭିଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ସହଜରେ ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ ଡନ୍ ନିଜେ ଭାଗ୍ୟବାନ ବର।

ତାଙ୍କ ସହିତ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ତାଙ୍କ ତିନି ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ବଡ଼ ପୁଅ, ବାପ୍ତିଜିତ ସାଣ୍ଟିନୋ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବାପା ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସନି ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ବୟସ୍କ ଇଟାଲୀୟ ପୁରୁଷମାନେ କଟାକ୍ଷରେ ଦେଖୁଥିଲେ; ସାନ ପୁଅ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଇଟାଲୀୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ିର ଆମେରିକୀୟଙ୍କ ତୁଳନାରେ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଘଞ୍ଚ, କୁଞ୍ଚିତ କେଶ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚ ଦେଖାଉଥିଲା। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଏକ ଘୃଣ୍ୟ କାମଦେବଙ୍କ ପରି ଥିଲା, ସମାନ ବସ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଧନୁ ଆକୃତିର ଓଠ ଘନ କାମୁକ ଥିଲା, କିଛି କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ଡିମ୍ପଲ୍ ଫାଟି ଚିନ୍ ଅଶ୍ଲୀଳ ଭାବରେ ଅଶ୍ଲୀଳ ଥିଲା। ସେ ଏକ ବୃଷଭ ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଉଦାର ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିଦ ପତ୍ନୀ ବିବାହ ଶଯ୍ୟାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଥରେ ରାକ୍ କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ଏହା କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ଖରାପ ଖ୍ୟାତି ଥିବା

ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ଅଙ୍ଗର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ସବୁଠାରୁ କଠିନ ଏବଂ ନିର୍ଭୀକ ପୁଟେନ୍ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଗୁଣ ମୂଲ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲେ।

ଏଠାରେ ବିବାହ ଭୋଜିରେ, କିଛି ଯୁବ ମାଟ୍ରନ୍, ଚଉଡା ନିତମ୍ବ, ଚଉଡା ମୁହଁ, ଥଣ୍ଡା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ଆଖିରେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ମାପ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଶେଷ ଦିନରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ। ସନି କର୍ଲିଓନ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତିନୋଟି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ଏହି ଯୁବତୀ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚେତନ, ତାଙ୍କ ଗୋଲାପୀ ଫର୍ମାଲ୍ ଗାଉନ୍, ତାଙ୍କ ଚକଚକିଆ କଳା କେଶରେ ଫୁଲର ଏକ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି ଏକ ବଗିଚା ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲେ। ସେ ଗତ ସପ୍ତାହର ଅଭ୍ୟାସରେ ସନିଙ୍କ ସହିତ ଫ୍ଲର୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସକାଳେ ବେଦୀରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଚିପିଥିଲେ। ଜଣେ ଯୁବତୀ ଆଉ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ସେ ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ ଯେ ସେ କେବେବି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ନାହିଁ। ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସାହସ ଥିଲା। ସେ ଉଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ପରି ବଡ଼ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା। ତଥାପି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନମ୍ରତା ନଥିଲା ବରଂ ଏକ ଶୀଘ୍ର, ଉତ୍ତପ୍ତ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ ବିଚାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା। ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଏକ ବଡ଼ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅନେକ ଲୋକ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁଅ, ଫ୍ରେଡେରିକୋ, ଯାହାକୁ ଫ୍ରେଡ୍ କିମ୍ବା ଫ୍ରେଡୋ କୁହାଯାଏ, ସେ ଏପରି ଏକ ପିଲା ଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଟାଲୀୟ ସନ୍ଥମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ, ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ। ସେ ଛୋଟ ଏବଂ କଠିନ ଥିଲେ, ସୁନ୍ଦର ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରିବାରର କାମଦେବଙ୍କ ପରି ସମାନ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ, ଗୋଲ ମୁହଁ ଉପରେ କେଶର କୁଞ୍ଚିତ ଶିରସ୍ତ୍ରାଣ ଏବଂ କାମୁକ ଧନୁ ଆକାରର ଓଠ ଥିଲା। କେବଳ, ଫ୍ରେଡରେ, ଏହି ଓଠ କାମୁକ ନଥିଲେ ବରଂ ଗ୍ରାନାଇଟ୍ ପରି ଥିଲେ। କଠିନତା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଶାବାଡ଼ି ଥିଲେ, କେବେ ତାଙ୍କୁ ବିବାଦ କରିନଥିଲେ, କେବେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପମାନଜନକ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିନଥିଲେ। ଏସବୁ ଗୁଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚୁମ୍ବକତ୍ୱ, ସେହି ପଶୁ ଶକ୍ତି ନଥିଲା, ଯାହା ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନେତା ପାଇଁ ଏତେ ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଇ ନଥିଲା।

ତୃତୀୟ ପୁଅ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ବାପା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ନ ହୋଇ ବଗିଚାର ସବୁଠାରୁ ନିର୍ଜନ କୋଣରେ ଏକ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପରିବାର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଡାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ଥିଲେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ସାନ ପୁଅ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ଯିଏ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ଭାରୀ, କାମଦେବ ଆକୃତିର ମୁହଁ ନଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର କଲା କେଶ କୁଞ୍ଚିତ ନ ହୋଇ ସିଧା ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଜୀତ-ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ଥିଲା ଯାହାକୁ ଝିଅ ଭାବରେ ସୁନ୍ଦର କୁହାଯାଇଥାନ୍ତା। ସେ ଏକ ନାଜୁକ ଉପାୟରେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ଏକ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅର ପୁରୁଷତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ସତର ବର୍ଷ ବୟସ ହେବା ପରେ ଏକ ଚିନ୍ତା ଦୂର ହୋଇଥିଲା।

ଏବେ ଏହି ସାନ ପୁଅ ବାପା ଏବଂ ପରିବାରଠାରୁ ତାଙ୍କର ପସନ୍ଦିତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ବଗିଚାର ଶେଷ କୋଣରେ ଏକ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଆମେରିକୀୟ ଝିଅଟି ବସିଥିଲା ଯାହା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଦେଖି ନଥିଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିବାହରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ପତଳା ଥିଲେ, ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଗୋରା ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଜଣେ ଯୁବତୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ମୁକ୍ତ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କାନରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା; ସେ ନିଜକୁ କେ ଆଡାମ୍ସ ବୋଲି ଡ଼ାକିଥିଲେ। ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମେରିକାରେ ବସବାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ଏକ ସାଧାରଣ ନାମ, ତେବେ ସେମାନେ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତିଥି ଦେଖିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଏହି ତୃତୀୟ ପୁଅ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସିଲେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ମନୋନୀତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମହାନ ପିତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ନୀରବ ଶକ୍ତି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମତା ଥିଲା, ଏପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଜନ୍ମଗତ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିଲା ଯେ ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନ ପାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମେରାଇନ୍ କର୍ପସ ପାଇଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଲେ। ସେ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା, କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତିର ସେବାରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦେବେ। ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଗୁପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ଉପଯୁକ୍ତ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ୍ ଙ୍କ ବୟସ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରାଯାଇ ପାରିନଥିଲା। ସେ ପ୍ୟାସିଫିକ୍ ମହାସାଗରରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ। 1944 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଟୋ ଲେଆଉଟ୍ ସହିତ ଲାଇଫ୍ ପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କର ଫଟୋ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ପତ୍ରିକା ଦେଖାଇଥିଲେ (ତାଙ୍କ ପରିବାର ସାହସ କରିନଥିଲେ), ଏବଂ ଡନ୍ ଘୃଣା କରି କହିଥିଲେ, "ସେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଚମତ୍କାର କରନ୍ତି।"

ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ 1945 ମସିହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏକ ଅକ୍ଷମ କ୍ଷତରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଡିସଚାର୍ଜ କରାଯାଇଥିଲା,

ତାଙ୍କୁ ଜଣା ନଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କର ମୁକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି। ସେ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଘରେ ରହିଲେ, ତା'ପରେ, କାହା ସହିତ ପରାମର୍ଶ ନକରି, ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାରର ହାନୋଭରର ଡାର୍ଟମାଉଥ୍ କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ବିବାହ ପାଇଁ ଫେରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ, ଜଣେ ଆମେରିକୀୟ ଝିଅର ଧୋଇଯାଇଥିବା ଲୁଗା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ କେ ଆଡାମ୍ସଙ୍କୁ କିଛି ରଙ୍ଗୀନ ବିବାହ ଅତିଥିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କାହାଣୀ କହି ମଜା କରୁଥିଲେ। ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ବୋଲି ଜାଣି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସବୁବେଳେ ପରି, ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଁ ନୂତନ ଏବଂ ବିଦେଶୀ କୌଣସି ଜିନିଷ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ତୀବ୍ର ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ସେ ମୋହିତ ହୋଇଥିଲେ। ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏକ କାଠ ବ୍ୟାରେଲ ଘରେ ତିଆରି ମଦ ଚାରିପାଖରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏକ ଛୋଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା। ପୁରୁଷମାନେ ଥିଲେ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା, ନାଜୋରିନ୍ ଦି ବେକର୍, ଆଣ୍ଟୋନି କୋପୋଲା ଏବଂ ଲୁକା ବ୍ରାସି। ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ସତର୍କ ବୁଦ୍ଧିମତା ସହିତ ସେ ଏହି କଥା ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଚାରି ଜଣ ବିଶେଷ ଖୁସି ମନେ ହେଉ ନଥିଲେ। ମାଇକେଲ ହସିଲେ। "ନା, ସେମାନେ ନୁହଁନ୍ତି," ସେ କହିଲେ। "ସେମାନେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର କିଛି ମାଗିବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଛି।" ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ସହଜରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ଚାରି ଜଣ ପୁରୁଷ ନିରନ୍ତର ଡନଙ୍କୁ ଆଖିରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ଏକ କଳା ସେଭ୍ରୋଲେଟ୍ ସେଡାନ୍ ପକ୍କା ମଲର ଦୂର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଟକିଗଲା। ଆଗ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍‌ରୁ ନୋଟବୁକ୍ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ଲୁଚାଇବାକୁ କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା ନକରି, ମଲ୍ ଚାରିପାଖରେ ପାର୍କ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ କାରଗୁଡ଼ିକର ଲାଇସେନ୍ସ ନମ୍ବର ଲେଖିଦେଲେ। ସନି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ କହିଲେ, "ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପୋଲିସ ହେବେ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ରାସ୍ତାର ମାଲିକ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରିପାରିବେ।"

ସନ୍ନିର ଭାରୀ କାମଦେବ ମୁହଁ କ୍ରୋଧରେ ଲାଲ ହୋଇଗଲା। "ସେହି ଘୃଣ୍ୟ ହାଜତ, ସେମାନେ କିଛି ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ।" ସେ ଘରର ସିଡ଼ି ଛାଡ଼ି ମଲ୍ ପାର ହୋଇ କଳା ସେଡାନ୍ ପାର୍କିଂ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ କ୍ରୋଧରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ମୁହଁ ପାଖରେ ଠେଲିଦେଲେ, ଯିଏ ପଛକୁ ହଲେ ନାହିଁ ବରଂ ସବୁଜ ପରିଚୟପତ୍ର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ୱାଲେଟ୍ ଖୋଲିଲେ। ସନ୍ନି କିଛି ନକହି ପଛକୁ ଗଲେ। ସେ ଏପରି ଛେପ ପକାଇଲେ ଯେ ଛେପ ସେଡାନ୍ ର ପଛ ଦ୍ୱାରରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ଚାଲିଗଲା। ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ଡ୍ରାଇଭର ସେଡାନ୍ ରୁ ବାହାରି ତାଙ୍କ ପଛରେ, ମଲ୍ ଉପରେ ଆସିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ। ସେ ସିଡ଼ି ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନେ ଏଫବିଆଇ ଲୋକ। ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଲାଇସେନ୍ସ ନମ୍ବର କାଢି ନେଉଛନ୍ତି। ମୂର୍ଖ ହାଜତ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କିଏ। ତାଙ୍କର ନିକଟତମ ଏବଂ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଗାଡ଼ିରେ ନୁହେଁ। ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅର କ୍ରୋଧର ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ରୋଧର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ଏହା ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜେ କ୍ରୋଧିତ ନଥିଲେ। ସେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସମାଜ ଅପମାନ ଲଦିଥାଏ ଯାହା ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯଦି ସେ ଆଖି ଖୋଲା ରଖେ, ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରିବ। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଡନ୍‌କୁ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁମାନେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିବା ନମ୍ରତା ହରାଇବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ଏବେ ଘର ପଛ ବଗିଚାରେ, ଏକ ଚାରି-ପିସ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ବାଜିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସମସ୍ତ ଅତିଥି ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ମନରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ

ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ବିବାହ ଭୋଜିକୁ ନେଇଗଲେ।

ବିଶାଳ ବଗିଚାରେ ଏବେ ଶହ ଶହ ଅତିଥି ଥିଲେ, କେତେକ ଫୁଲରେ ସଜ୍ଜିତ କାଠ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ନାଚୁଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନେ ମସଲାଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ କଳା, ଘରୋଇ ମଦର ଗଦା ହୋଇଥିବା ଲମ୍ବା ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲେ। କନ୍ୟା, କନି କର୍ଲିଓନ୍, ତାଙ୍କ ବର, ସମ୍ମାନର ଦାସୀ, ବରଯାତ୍ରୀ ଏବଂ ଉପଦେଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଟେବୁଲରେ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ବସିଥିଲେ। ଏହା ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟ ଶୈଳୀରେ ଏକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପରିବେଶ ଥିଲା। କନ୍ୟାର ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କନି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଏକ "ଗିନି" ବିବାହ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିଲେ କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ବାଛିବାରେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲେ।

ବର, କାର୍ଲୋ ରିଜି, ଜଣେ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଜାତିର ଥିଲେ, ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ପିତା ଏବଂ ଉତ୍ତର ଇଟାଲୀୟ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସେ ତାଙ୍କର ଗୋରା କେଶ ଏବଂ ନୀଳ ଆଖି ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ନେଭାଡାରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଇନ ସହିତ ଟିକିଏ ଅସୁବିଧା ହେତୁ କାର୍ଲୋ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ସେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ନେଭାଡାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ କାର୍ଲୋଙ୍କ ପୋଲିସ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଯୁବକଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ଏକ ଅବିବେଚନା, ଗମ୍ଭୀର ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ସହଜରେ ପୁସ୍ତକରୁ ପୋଛି ଦିଆଯାଇପାରିବ ଯାହା ଯୁବକଙ୍କୁ ଏକ ସଫା ରେକର୍ଡ ସହିତ ଛାଡିବ। ସେମାନେ ନେଭାଡାରେ ଆଇନଗତ ଜୁଆ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ସୂଚନା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ଯାହା ଡନଙ୍କୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ସେବେଠାରୁ ସେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଏହା ଡନର ମହାନତାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା ଯେ ସେ ସବୁକିଛିରୁ ଲାଭ ପାଇଥିଲେ।

କନି କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ନଥିଲେ, ପତଳା ଏବଂ ନର୍ଭସ ଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ଚତୁର ହୋଇଯିବେ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆଜି, ତାଙ୍କର ଧଳା ବିବାହ ପୋଷାକ ଏବଂ ଆଗ୍ରହୀ କୁମାରୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇ, ସେ ଏତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଯାଇଥିଲେ। କାଠ ଟେବୁଲ ତଳେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ବରର ମାଂସପେଶୀ ଜଙ୍ଘ ଉପରେ ଥିଲା। ତାଙ୍କର କାମଦେବ-ଧନୁ ମୁଖ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପବନପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁମ୍ବନ ଦେବା ପାଇଁ ଟାଣି ହୋଇଗଲା।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ମନେ କରୁଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ରିଜି ବହୁତ ଛୋଟ ଥିବାବେଳେ ଖୋଲା ମରୁଭୂମିରେ କାମ କରିଥିଲେ - ଭାରୀ ଶ୍ରମିକର କାମ। ଏବେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ହାତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ତାଙ୍କ ଟକ୍ସର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ କନ୍ୟାର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ

ଆଖିରେ ଧୂମପାନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସକୁ ମଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଉଭୟ ଏକ ନାଟକର ଅଭିନେତା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଖି କନ୍ୟା ତାଙ୍କ ଡାହାଣ କାନ୍ଧରେ ପିନ୍ଧିଥିବା ବିଶାଳ ରେଶମ ପର୍ସ ଆଡ଼କୁ ଝଲସୁଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ଏବେ ଟଙ୍କା ଲଫାପାରେ ଭର୍ତ୍ତି ଥିଲା। ଏଥିରେ କେତେ ଟଙ୍କା ଥିଲା? ଦଶ ହଜାର? କୋଡ଼ିଏ ହଜାର? କାର୍ଲୋ ରିଜି ହସିଲେ। ଏହା କେବଳ ଆରମ୍ଭ ଥିଲା। ସର୍ବୋପରି, ସେ ଏକ ରାଜପରିବାରରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଫେରେଟ୍ ଭଳି ଚିକ୍କଣ ମୁଣ୍ଡ ଥିବା ଜଣେ ଚମତ୍କାର ଯୁବକ ମଧ୍ୟ ରେଶମ ପର୍ସଟି ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ। ପାଉଲି ଗାଟୋ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସରୁ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ କିପରି ସେହି ମୋଟା ପକେଟବୁକ୍ ଅପହରଣ କରିପାରିବେ। ଏହି ଧାରଣା ତାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ନିଷ୍କ୍ରିୟ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ଯେପରି ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ପପଗନ୍ ସହିତ ଟ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକ, ମୋଟା, ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ରାମୀଣ ଏବଂ କାମୁକ ଟାରାଣ୍ଟେଲାରେ କାଠ ନୃତ୍ୟ ମହଲା ଚାରିପାଖରେ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ଘୂରାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ, ଏପରି ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ପରିତ୍ୟକ୍ତତାର ସହିତ ନାଚୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର କଠିନ ପେଟ କାମୁକ ଭାବରେ ଯୁବତୀ, ଛୋଟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଛାତିକୁ ଧକ୍କା ଦେଉଥିଲେ, ଯେ ସମସ୍ତ ଅତିଥି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ବୟସ୍କ ମହିଳାମାନେ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାଥୀ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରିଲେ। ଯୁବକମାନେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ମହଲାରୁ ସଫା ହୋଇ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ର ଜଙ୍ଗଲୀ ଶବ୍ଦରେ ସମୟ ସହିତ ତାଳି ମାରିଲେ। ଯେତେବେଳେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶେଷରେ ଏକ ଚେୟାରରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ପାଉଲି ଗାଟୋ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ବରଫ କଳା ମଦ ଆଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରେଶମ ରୁମାଲରେ ଝାଳ ବୋହିଥିବା ଜୋଭ ପରି କପାଳକୁ ପୋଛି ଦେଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମଦ ପିଇଲା ବେଳେ ତିମି ମାଛ ପରି ଫୁଙ୍କ ଦେଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପାଉଲିଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ନାଚ ବିଚାରକ ହେବାକୁ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ, ତୁମର କାମ କର। ପଡ଼ୋଶୀ ବୁଲି ଦେଖ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ଅଛି।" ପାଉଲି ଭିଡ଼ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା।

ବ୍ୟାଣ୍ଡଟି ଏକ ରିଫ୍ରେସମେଣ୍ଟ ବିରତି ନେଲା। ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକ ଏକ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ଉଠାଇଲା, ତାଙ୍କ ବାମ ପାଦକୁ ଏକ ଚେୟାର ଉପରେ ରଖିଲା ଏବଂ ଏକ କଠୋର ସିସିଲିଆନ୍ ପ୍ରେମ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କ ମୁହଁ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଯଦିଓ ନିରନ୍ତର ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଟିକେ

ମଦ୍ୟପାନ କରିସାରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଜିଭ ଅଶ୍ଳୀଳ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆଖି ବୁଲାଇଲେ। ମହିଳାମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କଲେ ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ ଗାୟକଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦର ଶେଷ ଶବ୍ଦ ଚିତ୍କାର କଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁଖ୍ୟାତ ଭାବରେ ସଂକୁଚିତ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ପତ୍ନୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ, କୌଶଳରେ ଘର ଭିତରକୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଏହା ଦେଖି, ସନି କର୍ଲିଓନ୍ କନ୍ୟାଙ୍କ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସମ୍ମାନିତ ଦାସୀ ଯୁବତୀ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଲେ। ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଷେଇ ଘରେ ବିବାହ କେକ୍ ପରିବେଷଣରେ ଶେଷ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲେ। ସନି ଯୁବତୀଙ୍କ କାନରେ କିଛି ଶବ୍ଦ କହିଲେ ଏବଂ ସେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ସନି କିଛି ମିନିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ବାଟ ଦେଇ ଚାଲିବା ସମୟରେ ଏଠାରେ ସେଠାରେ ଜଣେ ଅତିଥିଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଅଟକିଗଲେ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ନଜର ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ପଡ଼ିଲା। ତିନି ବର୍ଷର କଲେଜ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମେରିକୀୟ ହୋଇଥିବା ଚାକରାଣୀ ଜଣେ ପରିପକ୍ୱ ଝିଅ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ଏକ "ଖ୍ୟାତି" ଥିଲା। ବିବାହ ଅଭ୍ୟାସ ସମୟରେ ସେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା, ମଜାଦାର ଉପାୟରେ ଫ୍ଲର୍ଟ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିବାହ ସାଥୀ ଥିଲେ। ଏବେ ତାଙ୍କ ଗୋଲାପୀ ଗାଉନକୁ ଭୂମିରୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ଲୁସି ମାନସିନି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ, ମିଛ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାରେ ହସି ସିଡ଼ି ଦେଇ ବାଥରୁମକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ସେ ସେଠାରେ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ରହିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ସନି କର୍ଲିଓନ ଉପର ଲ୍ୟାଣ୍ଡିଂରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ "ଅଫିସ୍"ର ବନ୍ଦ ଝରକା ପଛରୁ, ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କୁମର କୋଠରୀ, ଥମାସ୍ ହାଗେନ୍ ସୁସଜ୍ଜିତ ବଗିଚାରେ ବିବାହ ଭୋଜି ଦେଖୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପଛ କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଆଇନ ପୁସ୍ତକରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲା। ହାଗେନ୍ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଓକିଲ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କନସିଲିଅର୍ ବା ପରାମର୍ଶଦାତା ଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟରେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧୀନସ୍ଥ ପଦବୀରେ ଥିଲେ। ସେ ଏବଂ ଡନ୍ ଏହି କୋଠରୀରେ ଅନେକ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ ଉତ୍ସବ ଛାଡି ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ଜାଣିଥିଲେ, ବିବାହ ହେଉ କି ନାହିଁ, ଆଜି ଟିକିଏ କାମ ହେବ। ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିବେ। ତା'ପରେ ହାଗେନ୍ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ କାନରେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି ଘର ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛୋଟ ହାସ୍ୟରସକୁ ଦେଖିଲେ। ହାଗେନ୍ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଲେ, ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ କି ନାହିଁ ତାହା ଉପରେ ବିତର୍କ କଲେ ଏବଂ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେ ଡେସ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କର ଏକ ହାତଲେଖା ତାଲିକା ଉଠାଇଲେ। ଡନ୍ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ, ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ତାଲିକା ଦେଇଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ବୋନାସେରାକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡିଦିଅ।"

ହେଗେନ୍ ଫରାସୀ ଦ୍ୱାର ବ୍ୟବହାର କରି ସିଧା ବଗିଚା ଭିତରକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀମାନେ ମଦ ବ୍ୟାରେଲ ଚାରିପାଖରେ ଘେରି ରହିଥିଲେ। ସେ ବେକର, ପୁଡି ନାଜୋରିନଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବେକରଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ସେମାନେ ଇଟାଲୀରେ ପିଲାବେଳେ ଏକାଠି ଖେଳିଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତାରେ ବଢ଼ିଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଷ୍ଟରରେ ସଦ୍ୟ ବେକ ହୋଇଥିବା ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ପନିର ଏବଂ ଗହମ-ଜୀବାଣୁ ପାଇ, ସେମାନଙ୍କର କ୍ରଷ୍ଟ ହଳଦିଆ ସୁନା, ଟ୍ରକ ଚକ ପରି ବଡ଼, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସରେ, ପରିବାରର ଜନ୍ମଦିନରେ, ସମୃଦ୍ଧ କ୍ରିମି ପେଷ୍ଟ୍ରି ନାଜୋରିନ୍ ମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା। ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି, ପତଳା ଏବଂ ମୋଟା, ନାଜୋରିନ୍ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଡନ୍ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସାଲାଡ୍ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସଂଗଠିତ ବେକରିର ୟୁନିଅନକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କଳାବଜାର OPA ଚିନି କୁପନ୍ କିଣିବାର ସୁଯୋଗ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତିବଦଳରେ କେବେବି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗି ନଥିଲେ। ଏବେ ସମୟ ଆସିଗଲା ଯେ ବେକର ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଦାବି କରିବେ, ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ସେ ବେକରକୁ ଏକ ଡି ନୋବିଲି ସିଗାର ଏବଂ ଏକ ଗ୍ଲାସ ହଳଦିଆ ଷ୍ଟ୍ରେଗା ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକଟିର କାନ୍ଧରେ ହାତ ରଖି ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ଏହା ଥିଲା ଡନର ମାନବିକତାର ଚିହ୍ନ। ଜଣେ ସହକର୍ମୀଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ପାଇଁ କେତେ ସାହସ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ସେ ତିକ୍ତ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଜାଣିଥିଲେ।

ବେକର ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ଏଞ୍ଜୋଙ୍କ କାହାଣୀ କହିଲେ। ସିସିଲିର ଜଣେ ଭଲ ଇଟାଲୀୟ ପୁଅ; ଆମେରିକୀୟ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ; ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ଆମେରିକାକୁ ପଠାଗଲା; ଆମର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରୟାସରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପାରୋଲ ଦିଆଯାଇଥିଲା! ସଚ୍ଚୋଟ ଏଞ୍ଜୋ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟପ୍ରାପ୍ତ କ୍ୟାଥରିନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପବିତ୍ର ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ପ୍ରେମ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସେହି ଗରିବ ପୁଅକୁ ଇଟାଲୀକୁ

ଫେରାଇ ଅଣାଯିବ ଏବଂ ନାଜୋରିନଙ୍କ ଝିଅ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭଗ୍ନ ହୃଦୟରେ ମରିଯିବ। କେବଳ ଗଡଫାଦର କର୍ଲିଓନ ଏହି ପୀଡିତ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଆଶା ଥିଲେ।

ଡନ୍ ନାଜୋରିନଙ୍କୁ ଘର ଭିତରେ ଉପରକୁ ତଳକୁ ବୁଲାଇଲେ, ବେକରଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ହାତ ରଖି, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଝାମଣାରେ ହଲାଇଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହସ ବଜାୟ ରହିବ। ବେକର କାମ ସରିବା ପରେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସି କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ତୁମର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାକୁ ଏକପାଖରେ ରଖ।" ସେ ବହୁତ ସତର୍କତାର ସହିତ ବୁଝାଇଲେ ଯେ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଜିଲ୍ଲାର କଂଗ୍ରେସ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପଡିବ। କଂଗ୍ରେସ ସଦସ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ ଯାହା ଏଞ୍ଜୋଙ୍କୁ ନାଗରିକ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ। ବିଲ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କଂଗ୍ରେସକୁ ପାସ୍ ହେବ। ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଜନ ପରସ୍ପରକୁ ଏକ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ଏଥିପାଇଁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ ହଜାର ଡଲାର। ସେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବେ ଏବଂ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କ'ଣ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ?

ବେକରୀ ଜୋରରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ ଏତେ ବଡ଼ ଅନୁଗ୍ରହ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଆଶା କରିନଥିଲେ। ତାହା ବୁଝାପଡ଼ିଗଲା। କଂଗ୍ରେସର ଏକ ବିଶେଷ ଆଇନ ଶସ୍ତା ନୁହେଁ। ନାଜୋରିନ୍ ପ୍ରାୟ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ, ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ, ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାଗଜପତ୍ର ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ବେକରୀକୁ ପଠାଯିବ। ବେକରୀ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ବଗିଚାରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ହେଗେନ୍ ଡନ୍ ଉପରେ ହସିଲେ। "ଏହା ନାଜୋରିନ୍ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ନିବେଶ। ଜଣେ ଜ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବେକରିରେ ଜୀବନର ଜଣେ ଶସ୍ତା ସହାୟକ, ସବୁକିଛି ଦୁଇ ହଜାର ଡଲାରରେ।" ସେ ଅଟକିଗଲେ। "ମୁଁ ଏହି ଚାକିରି କାହାକୁ ଦେବି?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଚିନ୍ତାରେ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ ହେଲେ। "ଆମର ପଇସାଦାରଙ୍କୁ ନୁହେଁ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜିଲ୍ଲାର ଯିହୂଦୀଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଘର ଠିକଣା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଗଲାଣି, ଏପରି ଅନେକ ମାମଲା ହୋଇପାରେ; ୱାଶିଂଟନରେ ଆମକୁ ଅଧିକ ଲୋକ ରହିବା ଉଚିତ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବାହିତ ଜଳକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।" ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଡ୍‌ରେ ଏକ ନୋଟ୍ ଲେଖିଲେ। "କଂଗ୍ରେସମ୍ୟାନ୍ ଲୁଟେକୋଙ୍କୁ ନୁହେଁ। ଫିସରଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ।"

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଗେନ୍ ଆଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଥିଲେ ଏକ ଅତି ସରଳ ମାମଲା। ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଆନ୍ଥୋନି କୋପୋଲା ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁଅ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ରେଳବାଇ ୟାର୍ଡରେ କାମ କରିଥିଲେ। କୋପୋଲାଙ୍କୁ ଏକ ପିଜାରିଆ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଶହ ଡଲାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଫିକ୍ସଚର ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁଲି ପାଇଁ ଜମା ପାଇଁ। କାରଣ ବୁଝି ନପାରିବାରୁ, କ୍ରେଡିଟ୍ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପକେଟରେ ହାତ ବଢାଇ ବିଲ୍ ର ଏକ ରୋଲ୍ ବାହାର କଲେ। ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା। ସେ ମୁହଁ ମୁଖା କରି ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଶହେ ଡଲାର ଋଣ ଦିଅ, 'ମୁଁ ସୋମବାର ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ଫେରାଇ ଦେବି।" ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ଯେ ଚାରିଶହ ଡଲାର ପ୍ରଚୁର ହେବ, କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ହାତ ଥାପୁଡ଼ି କହିଲେ, କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ଏହି ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିବାହ ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ଟଙ୍କା କମ୍ ପଡ଼ିଗଲା।" ସେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ବଢ଼ାଯାଇଥିବା ଟଙ୍କା ନେଇ ତାଙ୍କ ନିଜ ବିଲ୍ ର ରୋଲ୍ ସହିତ ଆନ୍ଥୋନି କୋପୋଲାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

ହାଗେନ୍ ନୀରବ ପ୍ରଶଂସା ସହିତ ଦେଖୁଥିଲେ। ଡନ୍ ସବୁବେଳେ ଶିଖାଉଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଦାର ହୁଏ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଉଦାରତା ଦେଖାଇବା ଉଚିତ। ଆଣ୍ଟୋନି କୋପୋଲାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରଶଂସାଜନକ ଯେ ଡନ୍ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଋଣ ଦେବାକୁ ଋଣ ନେବେ। ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୋପୋଲା ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଜଣେ କୋଟିପତି, କିନ୍ତୁ କେତେ କୋଟିପତି ନିଜକୁ ଜଣେ ଗରିବ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ଛୋଟ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଦେଲେ?

ଡନ୍ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇଲା। ହେଗେନ୍ କହିଲା, "ସେ ତାଲିକାରେ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲୁକା ବ୍ରାସି ତୁମକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ସେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଡନ୍ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମନେ ହେଉଥିଲା। ଉତ୍ତରଟି କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। "ଏହା କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ହେଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ବହୁତ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ। ସେ କେବେ ଏହା ଆଶା କରିନଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ତାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଯେ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିବା ଉଚିତ।

ବଗିଚାରେ କେ ଆଡାମ୍ସ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ମୁହଁରେ ବାୟୋଲେଟ୍ କ୍ରୋଧ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ। ମାଇକେଲ୍ କେଙ୍କୁ ବିବାହରେ ଆଣିଥିଲେ

ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏବଂ ହୁଏତ ଅଧିକ ଆଘାତ ବିନା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ଅନୈତିକ ବ୍ୟବସାୟୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ କହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ପୂର୍ବ ପାତାଳ ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣେ। କୁହାଯାଏ ଯେ ତାଙ୍କର ମହାନ ପ୍ରତିଭା ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିଜେ ହତ୍ୟାର କାମ କରିପାରିବେ, ବିନା ସଂଘରେ, ଯାହା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କାର ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ କରିଦେଇଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ମୁହଁ ମୁଖା କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ସେ ସବୁ ସତ୍ୟ କି ନାହିଁ। ମୁଁ ଜାଣେ ସେ ମୋ ବାପାଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କେ ବୁଝିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେ ଟିକେ ଅବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ଇଙ୍ଗିତ କରୁନାହଁ ଯେ ଏପରି ଜଣେ ଲୋକ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରେ?"

ସେ ଭାବିଲେ, ଏହା ତ ନରକ। ସେ ସିଧା ସଳଖ କହିଲେ, "ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କିଛି ଲୋକ ମୋ ବାପାଙ୍କ ତେଲ ଆମଦାନି ବ୍ୟବସାୟକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ମାରି ଦେଇଥିଲେ। ଲୁକା ବ୍ରାସି ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ପଡ଼ିଥିଲେ। କାହାଣୀ ହେଉଛି ସେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧରେ ଛଅ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତ ଘଟାଇଥିଲା।" ସେ ହସିଲେ ଯେପରି ଏହା ଏକ ମଜା ଥିଲା।

କେ ଥରି ଉଠିଲା। "ତୁମର ଅର୍ଥ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଗୁଳି କରିଥିଲେ?"

"ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସେବେଠାରୁ ସବୁକିଛି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି।" ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ବହୁତ ଦୂର ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି।

"ତୁମେ ମୋତେ ଭୟଭୀତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ," କେ କହିଲା। "ତୁମେ କେବଳ ଚାହୁଁନାହଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିବାହ କରିବି।" ସେ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲେ ଏବଂ ତା'ର କହୁଣୀରେ ତା'ର ପଞ୍ଜରାକୁ ଫୋପାଡ଼ିଲେ। "ବହୁତ ଚତୁର।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର," ସେ କହିଲେ।

"ସେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଛଅ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ?" କେ ପଚାରିଲେ।

"ସମ୍ବାଦପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହା ହିଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି," ମାଇକ କହିଲେ। "କେହି କେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିନାହାଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଉ ଏକ କାହାଣୀ ଅଛି ଯାହା କେହି କେବେ କହିନାହାଁନ୍ତି। ଏହା ଏତେ ଭୟଙ୍କର ହେବା କଥା ଯେ ମୋ ବାପା ମଧ ଏହା ବିଷୟରେ କଥା

ହେବେ ନାହିଁ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏହି କାହାଣୀ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିବେ ନାହିଁ। ଥରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମଜା କରି କହିଲି, 'ମୁଁ କେବେ ଲୁକା ବିଷୟରେ ସେହି କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବୟସ୍କ ହେବି?' ଏବଂ ଟମ୍ କହିଲା, 'ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଶହେ ହେବ।' " ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଇଲେ... ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କାହାଣୀ ହେବ। ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଲୁକା ହେବ।"

ଲୁକା ବ୍ରାସି ପ୍ରକୃତରେ ନର୍କରେ ଶୟତାନକୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ଛୋଟ, ବଙ୍କା, ବିଶାଳ ଖପୁରୀ, ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବିପଦର ସତର୍କ ଘଣ୍ଟି ପଠାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ମୁହଁ କ୍ରୋଧର ମୁଖାରେ ମୁଦି ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଆଖି ମାଟିଆ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେହି ରଙ୍ଗର ଉଷ୍ମତା ନଥିଲା, ବରଂ ଏକ ଘାତକ ଟାନ ଥିଲା। ପାଟି ନିର୍ଜୀବ ପରି ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ନଥିଲା; ପତଳା, ରବରି ଏବଂ ବାଛୁରୀ ମାଂସର ରଙ୍ଗ।

> ହିଂସା ପାଇଁ ବ୍ରାସିଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ଚମତ୍କାର ଥିଲା ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭକ୍ତି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଥିଲା।

ସେ ନିଜେ ଡନ୍‌ର ଶକ୍ତି ଗଠନକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ମହାନ ବ୍ଲକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ବିରଳ ଥିଲା।

ଲୁକା ବ୍ରାସି ପୋଲିସକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ, ସେ ସମାଜକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ, ସେ ନର୍କକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୟ କିମ୍ବା ଭଲ ପାଉନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଭୟ ଏବଂ ଭଲ ପାଇବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ, ସେ ବାଛିଥିଲେ। ଡନ୍‌ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଭୟଙ୍କର ବ୍ରାସି ନିଜକୁ ସମ୍ମାନରେ ଦୃଢ଼ ରଖିଲେ। ସେ ଯେଉଁ ଫୁଲର ଅଭିନନ୍ଦନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଶା ଯେ ପ୍ରଥମ ନାତି ପୁରୁଷ ହେବ ତାହା ଉପରେ ସେ ଅଟଳ ହୋଇଗଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ବର ଦମ୍ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ନଗଦ ଭର୍ତ୍ତି ଏକ ଲଫାଫା ଦେଇଥିଲେ।

ତେଣୁ ସେ ଏହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ। ଡନ୍ ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଯେପରି ଜଣେ ରାଜା ଜଣେ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିଶାଳ ସେବା କରିଛନ୍ତି, କେବେ ପରିଚିତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ରାଜକୀୟ ସମ୍ମାନ ସହିତ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଙ୍ଗିତ ସହିତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ସହିତ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ। ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବାହ ଉପହାରରେ ସେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ।

ଲଫାଫାରେ ଥିବା ଟଙ୍କା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲା। ବ୍ରାସି ଅନ୍ୟ ଅତିଥିମାନେ କ'ଣ ଦେଇପାରିବେ ତାହା ସହିତ ତୁଳନା କରି ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର

କରିବାରେ ବହୁତ ଘଣ୍ଟା ବିତାଇଥିଲେ। ସେ ସର୍ବାଧିକ ଉଦାର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଡନ୍‌କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଲଫାଫା ଦେଇଥିଲେ, ଡନ୍ ତାଙ୍କ ନିଜ ଫୁଲର ଧନ୍ୟବାଦ ବାକ୍ୟରେ ଅଣଦେଖା କରିଥିବା ଏକ ଗୌଚେରି। ହେଗେନ୍ ଦେଖିଲେ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ମୁହଁ କ୍ରୋଧର ମୁଖା ହଜିଯାଇଛି, ଗର୍ବ ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଲିଯାଇଛି। ବ୍ରାସି ହାଗେନ୍ ଖୋଲା ରଖିଥିବା ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଡନ୍‌ଙ୍କ ହାତକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ସ୍କ୍ୱାଟ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ରବରି, ବାଛୁରୀ ରଙ୍ଗର ଓଠ ବିସ୍ତାର କରି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଲା, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ଛୋଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। ବ୍ରାସି ହିଁ ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ନର୍ଭସ କରିପାରୁଥିଲେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଶକ୍ତି ପରି ଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଅଧୀନରେ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଡାଇନାମାଇଟ୍ ପରି ସତର୍କତାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଡନ୍ କାନ୍ଧ ହଲାଇଲେ। ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଡାଇନାମାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଭାବରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇପାରିବ। ସେ ହାଗେନ୍‌କୁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଭାବରେ ଚାହିଁଲେ। "ବୋନାସେରା କେବଳ ବାକି ଅଛନ୍ତି କି?"

ହାଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଚିନ୍ତାରେ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ତାକୁ ଭିତରକୁ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ କୁହ। ସେ କିଛି ଶିଖିବା ଉଚିତ।"

ବଗିଚାରେ ବାହାରେ, ହେଗେନ୍ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହିତ ସନି କର୍ଲିଓନ୍‌କୁ ଖୋଜିଲେ। ସେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ବୋନାସେରାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରଖିବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ସନିକୁ ଦେଖିଛ?" ସେ ପଚାରିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଧିକ୍, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ, ଯଦି ସନି ଏତେ ସମୟ ପାଇଁ ମେଡ୍ ଅଫ୍ ଅନରଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ କରୁଥାଏ, ତେବେ ଏକ ଅସୁବିଧା ହେବ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯୁବତୀଙ୍କ ପରିବାର; ଏହା ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହୋଇପାରେ। ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ସେ ସେହି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର ଗଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ସେ ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସନିକୁ ନିଖୋଜ ଦେଖିଥିଲେ।

ହେଗେନଙ୍କୁ ଘର ଭିତରକୁ ଯିବାର ଦେଖି କେ ଆଡାମ୍ସ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ସେ କିଏ? ତୁମେ ତାକୁ ତୁମର ଭାଇ ଭାବରେ ପରିଚୟ ଦେଲ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଇଟାଲୀୟ ଦେଖାଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି।"

"ଟମ୍ ବାର ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଆମ ସହିତ ରହୁଥିଲା," ମାଇକେଲ୍ କହିଥିଲେ। "ତାଙ୍କ ବାପାମା'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି ଖରାପ ଆଖି ସଂକ୍ରମଣ ସହିତ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସନି ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେ

କେବଳ ରହିଗଲେ। ତାଙ୍କର ଯିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନଥିଲା। ସେ ବିବାହ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ସହିତ ରହୁଥିଲେ।"

କେ ଆଡାମ୍ସ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ। "ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ରୋମାଣ୍ଟିକ," ସେ କହିଲେ। "ତୁମର ବାପା ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଏତେ ପିଲା ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏପରି କାହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା।"

ମାଇକେଲ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଛାଇ ନଥିଲେ ଯେ ପ୍ରବାସୀ ଇଟାଲୀୟମାନେ ଚାରିଟି ପିଲାଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ପରିବାର ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ। ସେ କେବଳ କହିଲେ, "ଟମ୍ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାର ହୋଇନଥିଲେ। ସେ କେବଳ ଆମ ସହିତ ରହୁଥିଲେ।"

"ଓଃ," କେ କହିଲା, ତା'ପରେ କୌତୁହଳବଶତଃ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ତାକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କଲ ନାହିଁ?"

ମାଇକେଲ ହସିଲେ। "କାରଣ ମୋ ବାପା କହିଥିଲେ ଯେ ଟମ୍ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅସମ୍ମାନଜନକ ହେବ। ତାଙ୍କ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନଜନକ।"

ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ସନ୍ନିକୁ ଫରାସୀ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଡନ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଭିତରକୁ ବୁଲାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଆଙ୍ଗୁଠି ଚାପି ଦେଉଛନ୍ତି। "ଏଭଳି ଦିନରେ ସେମାନେ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ କାହିଁକି ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି?" କେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ପୁଣି ହସିଲେ। "କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସିସିଲିଆନ୍ ତାଙ୍କ ଝିଅର ବିବାହ ଦିନ ଅନୁରୋଧକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ କୌଣସି ସିସିଲିଆନ୍ କେବେବି ଏପରି ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛଡ଼ା କରନ୍ତି ନାହିଁ।"

ଲୁସି ମାନସିନି ତାଙ୍କ ଗୋଲାପୀ ଗାଉନକୁ ତଳେ ଉଠାଇ ସିଡ଼ି ଉପରକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। ସନି କର୍ଲିଓନର ଭାରୀ କାମଦେବ ମୁହଁ, ମଦ୍ୟପାନ କାମନା ସହିତ ଲାଲ ଅଶ୍ଳୀଳ, ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଗତ ସପ୍ତାହ ଧରି କେବଳ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚିଡ଼ାଇ ଆସୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କଲେଜ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କିଛି ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିନଥିଲା। ଝଗଡ଼ା କରିବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେମିକ ତାଙ୍କ "ଅତ୍ୟଧିକ ବଡ଼" ବୋଲି କିଛି କହିଥିଲା। ଲୁସି ବୁଝିପାରିଥିଲା ଏବଂ ସ୍କୁଲର ବାକି ସମୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଡେଟରେ ଯିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲା।

ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ, ତାଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବନ୍ଧୁ କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଲୁସି ସନିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କାହାଣୀ ଶୁଣିଲେ। ଏକ ରବିବାର ଅପରାହ୍ଣରେ,

କର୍ଲିଓନ ରୋଷେଇ ଘରେ, ସନିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଣ୍ଡ୍ରା ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗପିଲେ। ସାଣ୍ଡ୍ରା ଜଣେ ରୁକ୍ଷ, ଭଲ ସ୍ୱଭାବର ମହିଳା ଥିଲେ ଯିଏ ଇଟାଲୀରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ପିଲାବେଳେ ଆମେରିକାକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ତନ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା ଏବଂ ବିବାହର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିସାରିଥିଲେ। ସାଣ୍ଡ୍ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନେ କନିଙ୍କୁ ବିବାହ ଶଯ୍ୟାର ଭୟ ବିଷୟରେ ଚିଡ଼ୁଥିଲେ। "ହେ ଭଗବାନ," ସାଣ୍ଡ୍ରା ହସି କହିଥିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସନିଙ୍କ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଦେଖିଲି ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ସେ ଏହାକୁ ମୋ ଭିତରେ ଲଗାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ରକ୍ତାକ୍ତ ହତ୍ୟା ବୋଲି ଚିତ୍କାର କଲି। ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପରେ ମୋର ଭିତର ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ମାକାରୋନି ଫୁଟିବା ପରି ନରମ ଲାଗିଲା। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ଝିଅମାନଙ୍କ ଉପରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଇ ଏକ ମହମବତୀ ଜାଳିଲି।"

ସମସ୍ତେ ହସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଲୁସି ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ମାଂସ ଥରୁଥିବା ଅନୁଭବ କରିଥିଲା।

ସେ ଯେତେବେଳେ ସୋନି ପାଖକୁ ସିଡ଼ି ଚଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛାର ଝଲକ ଖେଳିଗଲା। ଲ୍ୟାଣ୍ଡିଂ ସମୟରେ ସୋନି ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରି ହଲ୍ ଭିତରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ। ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସନ୍ନିର ମୁହଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ, ତାଙ୍କ ଓଠ ପୋଡ଼ା ତମାଖୁର ସ୍ୱାଦ ନେଉଥିଲେ, ତିକ୍ତ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଖୋଲିଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ କନ୍ୟାର ଗାଉନ୍ ତଳେ ଉପରକୁ ଉଠିଛି, ଜିନିଷର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଉଷ୍ମ ହାତ ଅନୁଭବ କଲେ, ତାଙ୍କ ଭରସାକୁ ଆଦର କରିବା ପାଇଁ ସାଟିନ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟିକୁ ଚିରି ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବେକରେ ହାତ ରଖିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଟ୍ରାଉଜର ଖୋଲିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ ଝୁଲି ରହିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଖାଲି ନିତମ୍ବ ତଳେ ଉଭୟ ହାତ ରଖି ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ। ସେ ବାୟୁରେ ଟିକିଏ ଡେଇଁଲେ ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଦୁଇଟି ଗୋଡ଼ ତାଙ୍କ ଉପର ଜଙ୍ଘରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇଗଲା। ତାଙ୍କ ଜିଭ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାହା ଚୋଷିଲେ। ସେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଧକ୍କା ଦେଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଦ୍ୱାରରେ ବାଜିଲା। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଘୋର ହୋଇଯାଉଛି। ସେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତକୁ ତାଙ୍କ ବେକରୁ ଖସି ପକାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ। ତାଙ୍କ ହାତ ଏକ ବିଶାଳ, ରକ୍ତ-ଖଚିତ ମାଂସପେଶୀର ସ୍ତମ୍ଭ ଚାରିପାଖରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଏହା ତାଙ୍କ ହାତରେ ପଶୁ ପରି ସ୍ପନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ କୃତଜ୍ଞତାରେ କାନ୍ଦୁଥିଲା। ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଓଦା, ଟାଣ ମାଂସ ଭିତରକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲେ। ଏହାର

ପ୍ରବେଶର ଜୋର, ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଆନନ୍ଦ ତାଙ୍କୁ ହାହାକାର କରିଥିଲା, ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ ପ୍ରାୟ ତାଙ୍କ ବେକ ପାଖରେ ଉଠାଇ ଆଣିଥିଲା, ଏବଂ ତା’ପରେ ଏକ କୂଅ ପରି, ତାଙ୍କ ଶରୀର ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରି ଜୋରର ନିଷ୍ଠୁର ଟୀର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା; ଅସଂଖ୍ୟ, ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ; ତାଙ୍କ ପେଲଭିସକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ କରୁଥିଲା। ସେ ଏକ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତାଙ୍କର କଠୋରତା ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ତା’ପରେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ଉପରେ ବୀର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରବାହ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଚାରିପାଖରୁ ଆରାମ ପାଇଲା, ତଳକୁ ଖସିଗଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତଳେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ, ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି।

ଏହା କିଛି ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ କବାଟରେ ମୃଦୁ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ। ସନି ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ଟ୍ରାଉଜରର ବଟନ୍ ଲଗାଇଦେଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଦ୍ୱାରଟି ଖୋଲା ନଯିବା ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ଲୁସି ପାଗଳ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଗୋଲାପୀ ଗାଉନକୁ ସଫା କରିଦେଲେ, ତାଙ୍କ ଆଖି ଝଲସୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥିଲା ତାହା ଏକ ନୀରସ କଳା କପଡା ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲା। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ବହୁତ ନୀଚ, "ସନି, ତୁମେ ସେଠାରେ?"

ସନି ଆଶ୍ୱସ୍ତିରେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। ସେ ଲୁସିକୁ ଆଖି ମାରିଲା। "ହଁ, ଟମ୍, ଏହା କ'ଣ?"

ହାଗେନ୍‌ର ସ୍ୱର, ତଥାପି ନୀଚ ଥିଲା, କହିଲା, "ଡନ୍ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ଅଫିସ୍‌ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଏବେ।" ସେ ଚାଲିଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ। ସନି କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ଲୁସିର ଓଠରେ ଏକ କଠିନ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ହାଗେନ୍‌ର ପଛେ ପଛେ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଖସିଗଲେ।

ଲୁସି ତାଙ୍କ କେଶକୁ କୁଣ୍ଡିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଡ୍ରେସ୍ ଯାଞ୍ଚ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗାର୍ଟର ଷ୍ଟ୍ରାପ୍ ଟାଣିଲେ। ତାଙ୍କ ଶରୀର ଆଘାତ ଲାଗିଲା, ତାଙ୍କ ଓଠ ପଟିଦାର ଏବଂ କୋମଳ ଲାଗିଲା। ସେ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବା ଆଠାଳିଆ ଓଦା ଅନୁଭବ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧୋଇବା ପାଇଁ ବାଥରୁମ ଗଲେ ନାହିଁ ବରଂ ସିଧା ସିଡ଼ି ଦେଇ ବଗିଚା ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ସେ କନିଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ବର ଟେବୁଲରେ ବସିଲେ, ଯିଏ ବିରକ୍ତିରେ କହିଲେ, "ଲୁସି, ତୁମେ କେଉଁଠି ଥିଲ? ତୁମେ ମଦ୍ୟପ ଦେଖାଯାଉଛ। ଏବେ ମୋ ପାଖରେ ରୁହ।"

ଗୋରା ବର ଲୁସିକୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ ମଦ ଢାଳି ଦେଲେ ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ହସିଲେ। ଲୁସି ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଅଙ୍ଗୁର ପରି ଗାଢ଼ ଲାଲ ରସକୁ ତାଙ୍କ ଶୁଖିଲା ପାଟିରେ ଉଠାଇ ପିଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଥିବା ଆର୍ଦ୍ରତା ଅନୁଭବ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ ଏକାଠି ଚାପି ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ଶରୀର ଥରି ଉଠିଥିଲା। ଗ୍ଲାସ୍ ରିମ୍ ଉପରେ, ସେ ପିଇଲା ବେଳେ, ତାଙ୍କ ଆଖି

ଭୋକରେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ କନିର କାନରେ ଚତୁର ଭାବରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଆଉ କେବଳ କିଛି ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଏହା କ'ଣ।" କନି ହସିଲେ। ଲୁସି ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଯୋଡିଲେ, ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ଭାବରେ ବିଜୟୀ, ଯେପରି ସେ କନ୍ୟାଠାରୁ ଏକ ଧନ ଚୋରି କରିଛନ୍ତି।

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ହାଗେନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଘରର କୋଣ କୋଠରୀକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ବିରାଟ ଡେସ୍କ ପଛରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ। ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଝରକା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ବଗିଚା ଆଡକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ। ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଡନ୍ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହାତ ମିଳାନ୍ତେ ନାହିଁ। ସାଲୋ-ମୁଖା ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଡନ୍ ର ସ୍ତ୍ରୀ ସବୁଠାରୁ ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ନିଜେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରତି ଘୋର ବିରକ୍ତିରେ ଥିଲେ।

ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଏବଂ ଚତୁରତାର ସହିତ ଆରମ୍ଭ କଲେ। "ତୁମେ ମୋ ଝିଅକୁ, ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀର ଧର୍ମପତ୍ନୀକୁ, ଆଜି ତୁମ ପରିବାରକୁ ଆସିବାର ସମ୍ମାନ ନ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ଏବେ ବି ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି।" ସେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ସୂଚାଇଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଥିଲା।

"ଆମେ ସମସ୍ତେ ତୁମ ଝିଅର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣୁ," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଥିଲେ। "ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି, ତେବେ ତୁମକୁ କେବଳ କହିବାକୁ ପଡିବ। ସର୍ବପରି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ଧର୍ମପିତା। ମୁଁ ସେହି ସମ୍ମାନକୁ କେବେ ଭୁଲିନାହିଁ।" ଏହା ଏକ ଭର୍ତ୍ସନା ଥିଲା। ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ କେବେ ବି ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କୁ "ଧର୍ମପିତା" ବୋଲି ଡାକି ନଥିଲେ।

ପାଉଁଶ ମୁହଁ ଥିବା ବୋନାସେରା ଏବେ ସିଧାସଳଖ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଏକା କଥା ହୋଇପାରେ କି?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୁଁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ମୋ ଜୀବନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ସେମାନେ ମୋର ଦୁଇଟି ଡାହାଣ ବାହୁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ ଅପମାନ କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ନୀରବ ଥିଲା, ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ।

"ମୁଁ ମୋ ଝିଅକୁ ଆମେରିକୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ପାଳନ କରିଥିଲି। ମୁଁ ଆମେରିକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ଆମେରିକା ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିଛି। ମୁଁ ମୋ ଝିଅକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛି ଏବଂ ତାକୁ କେବେବି ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଅପମାନିତ କରିବାକୁ ଶିଖାଇଛି। ସେ ଜଣେ 'ବୟସ୍କ ବନ୍ଧୁ' ପାଇଲା, ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ନୁହେଁ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ଗଲା। ସେ ବିଳମ୍ବିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରେ ରହିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଲା ନାହିଁ। ମୁଁ ପ୍ରତିବାଦ ନକରି ଏସବୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ଦୋଷ ମୋର। ଦୁଇ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଗାଡି ଚଳାଇ ନେଇଗଲେ। ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହ୍ୱିସ୍କି ପିଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସୁଯୋଗ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ। ପଶୁ ପରି। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଯାଇଥିଲି ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କଳା ଆଖି ଥିଲା। ତାଙ୍କ ନାକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଯୋଡିବାକୁ ପଡିଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ କାନ୍ଦିଥିଲେ। 'ବାପା, ବାପା, ସେମାନେ ଏହା କାହିଁକି କଲେ? ସେମାନେ ମୋ ସହିତ କାହିଁକି କଲେ?' ଏବଂ ମୁଁ କାନ୍ଦିଲି।" ବୋନାସେରା ଆଉ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ, ସେ ଏବେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ତାଙ୍କ ଭାବନାକୁ ପରିହାସ କରିନଥିଲା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ଯେପରି ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସହାନୁଭୂତିର ଏକ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ବୋନାସେରା ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ଦୁଃଖ ସହିତ ମାନବୀୟ ସ୍ୱର ଥିଲା। "ମୁଁ କାହିଁକି କାନ୍ଦିଲି? ସେ ମୋ ଜୀବନର ଆଲୋକ ଥିଲେ, ଜଣେ ସ୍ନେହୀ ଝିଅ। ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ସେ ଆଉ କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଆଉ କେବେ ସୁନ୍ଦର ହେବେ ନାହିଁ।" ସେ ଥରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନରମ ମୁହଁ ଏକ କୁତ୍ସିତ ଗାଢ଼ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଗଲା।

"ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ଆମେରିକୀୟ ପରି ପୋଲିସ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲି। ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ। ବିଚାରପତି ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ ଜେଲ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଥିଲେ। ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ମୁଁ ମୂର୍ଖ ପରି କୋର୍ଟରୁମରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଦେଖି ହସିଥିଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲି: 'ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଆମକୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ।'

ଡନ୍ ଲୋକଟିର ଦୁଃଖକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ କଥା ହେଉଥିଲା, ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହୀନ ଏବଂ ଅପମାନିତ ଥିଲା। "ତୁମେ ପୋଲିସ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଯାଇଥିଲ? ଏହି ଘଟଣା ଆରମ୍ଭରେ ମୋ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଆସିଲ ନାହିଁ?"

ବୋନାସେରା ପ୍ରାୟ ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ଭାବରେ ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ, "ତୁମେ ମୋଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ? ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ କୁହ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ତାହା କର।" ତାଙ୍କ କଥାରେ ପ୍ରାୟ କିଛି ଅହଂକାରୀ ଥିଲା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏବଂ ତାହା କ'ଣ?"

ବୋନାସେରା ହାଗେନ୍ ଏବଂ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ଚାହିଁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଡନ୍, ଏବେ ବି ହାଗେନ୍ ଙ୍କ ଡେସ୍କରେ ବସିଥିବା, ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ଆଡକୁ ଟାଣିଲେ। ବୋନାସେରା ସଂକୋଚ କଲେ, ତା'ପରେ ତଳକୁ ନଇଁ ପଡ଼ି ଡନ୍ ଙ୍କ ଲୋମଶ କାନ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ଓଠ ରଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିରେ ଜଣେ ପାଦ୍ରୀ ପରି ଶୁଣୁଥିଲେ, ଦୂରକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ, ଉଦାସୀନ, ଦୂର। ସେମାନେ ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ଏପରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋନାସେରା ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି ତାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚତାକୁ ସିଧା ହୋଇଗଲେ। ଡନ୍ ବୋନାସେରାକୁ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଚାହିଁଲେ। ବୋନାସେରା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଲାଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେ ଅବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଚାହିଁ ରହିଲେ।

ଶେଷରେ ଡନ୍ କହିଲା, "ମୁଁ ତାହା କରିପାରିବି ନାହିଁ। ତୁମେ ବୋହି ଯାଉଛ।"

ବୋନାସେରା ଜୋରରେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯାହା ମାଗିବ ମୁଁ ତୁମକୁ ତାହା ଦେବି।" ଏହା ଶୁଣି, ହେଗେନ୍ ଚମକି ପଡିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ଭୟଭୀତ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ସୋନି କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କୋଠରୀର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଝରକା ପାଖରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ତାଡ଼ନା କରି ହସିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଡେସ୍କ ପଛରୁ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଏବେ ବି ନିଷ୍ପ୍ରଭ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁର ଶୀତଳ ଶବ୍ଦ ପରି ଶୁଭୁଥିଲା। "ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ବହୁତ ବର୍ଷ ଧରି ଜାଣୁ, ତୁମେ ଏବଂ ମୁଁ," ସେ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ କେବେବି ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିନାହଁ। ତୁମେ ଶେଷ ଥର କେବେ ମୋତେ ତୁମ ଘରକୁ କଫି ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲ ତାହା ମନେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନର ଧର୍ମପତ୍ନୀ। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଯାଉ। ତୁମେ ମୋର ବନ୍ଧୁତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ। ତୁମେ ମୋର ଋଣୀ ହେବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲ।"

ବୋନାସେରା ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି।"

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ଟେକି ଦେଲେ। "ନା। କଥା ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମେ ଆମେରିକାକୁ ଏକ ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଲ। ତୁମର ଏକ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା, ତୁମେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲ, ତୁମେ ଦୁନିଆକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ତୁମର ଖୁସିକୁ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ସେପରି ନେଇପାରିବ। ତୁମେ କେବେବି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ସଶସ୍ତ୍ର କରିନାହଁ। ସର୍ବପରି, ପୋଲିସ ତୁମକୁ ଜଗିଥିଲା, ଆଇନ ଅଦାଲତ ଥିଲା, ତୁମର ଏବଂ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା। ବହୁତ ଭଲ। ମୋର ଭାବନା ଆଘାତ ପାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁତାକୁ ଠେଲିଦିଏ - ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବନ୍ତି।" ଡନ୍ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍‌କୁ ଏକ ଭଦ୍ର, ବିଡ଼ମ୍ବନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଦେଲେ। "ଏବେ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହୁଛ, 'ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୋତେ ନ୍ୟାୟ ଦିଅ।' ଏବଂ ତୁମେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ମାଗୁନାହଁ। ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରଦାନ କରୁନାହଁ। ତୁମେ ମୋ ଝିଅର ବିବାହ ଦିନ ମୋ ଘରକୁ ଆସି ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କହୁଛ ଏବଂ ତୁମେ କହୁଛ--" ଏଠାରେ ଡନ୍ ର ସ୍ୱର ଏକ ନିନ୍ଦନୀୟ ଅନୁକରଣ ହୋଇଗଲା-" 'ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଦେବି।' ନା, ନା, ମୁଁ ଅପମାନିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେ ଏପରି କଣ କରିଛି ଯେ ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଏତେ ଅସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟବହାର କର?"

ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଭୟରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଆମେରିକା ମୋ ପ୍ରତି ଭଲ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ନାଗରିକ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି। ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି ମୋ ପିଲା ଆମେରିକୀୟ ହେଉ।"

ଡନ୍ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ତାଳି ମାରିଲା। "ଭଲ କଥା। ବହୁତ ଭଲ। ତା'ପରେ ତୁମର ଅଭିଯୋଗ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ। ବିଚାରପତି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମେରିକା ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି। ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଝିଅକୁ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯିବ ସେତେବେଳେ ଫୁଲ ଏବଂ ଏକ ବାକ୍ସ ମିଠା ଆଣ। ଏହା ତାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବ। ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ। ସର୍ବପରି, ଏହା ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣା ନୁହେଁ, ପୁଅମାନେ ଯୁବକ, ଉଚ୍ଚ-ଆତ୍ମାଶାଳୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜନେତାର ପୁଅ। ନା, ମୋର ପ୍ରିୟ ଆମେରିଗୋ, ତୁମେ ସର୍ବଦା ସଚ୍ଚୋଟ ଅଛ। ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯଦିଓ ତୁମେ ମୋର ବନ୍ଧୁତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛ, ମୁଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଦିଆଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି। ତେଣୁ ମୋତେ ତୁମର କଥା ଦିଅ ଯେ ତୁମେ ଏହି ପାଗଳାମିକୁ ଦୂରେଇ ଦେବ। ଏହା ଆମେରିକୀୟ ନୁହେଁ। କ୍ଷମା କର। ଭୁଲିଯାଅ। ଜୀବନ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।"

ଏସବୁ ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ଅବମାନନାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଡ଼ମ୍ବନା ସହିତ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଡନ୍‌ର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କ୍ରୋଧ, ସେହି ଗରିବ ଲୋକଟିକୁ ଏକ କମ୍ପିତ ଜେଲୀ କରିଦେଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ସାହସର ସହିତ କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ନ୍ୟାୟ ମାଗୁଛି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "କୋର୍ଟ ତୁମକୁ ନ୍ୟାୟ ଦେଇଛି।"

ବୋନାସେରା ଜିଦ୍ ଧରି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ନା। ସେମାନେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ମୋତେ ନ୍ୟାୟ ଦେଇ ନଥିଲେ।"

ଡନ୍ ଏହି ସୁନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଅନୁମୋଦନମୂଳକ ଇଙ୍ଗିତରେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ତା'ପରେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମର ନ୍ୟାୟ କ'ଣ?”

"ଆଖି ପାଇଁ ଆଖି," ବୋନାସେରା କହିଲେ।

"ତୁମେ ଆହୁରି ମାଗିଲ," ଡନ୍ କହିଲା। "ତୁମର ଝିଅ ବଞ୍ଚିଛି।"

ବୋନାସେରା ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ, "ସେ ଯେପରି କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଷ୍ଟ ପାଇବାକୁ ଦିଅ।" ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଆହୁରି କଥା କହିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲା। ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ସାହସର ଶେଷ ଅଂଶ ନଷ୍ଟ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ କେତେ ଦେବି?" ଏହା ଏକ ନିରାଶାଜନକ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଥିଲା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ। ଏହା ଏକ ଡିସମିସ୍ ଥିଲା। ବୋନାସେରା ବିଚଳିତ ହେଲେ ନାହିଁ।

ଶେଷରେ, ନିଶ୍ୱାସ ମାରି, ଜଣେ ଭଲ ହୃଦୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଣେ ଭୁଲ କରୁଥିବା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉପରେ ରାଗି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ, ଯିଏ ଏବେ ତାଙ୍କ ଶବ ପରି ଫିକା ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଥିଲେ କୋମଳ, ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ। "ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ତୁମର ପ୍ରଥମ ଆନୁଗତ୍ୟ ଦେବାକୁ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଛ?" ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ଆଇନ ଅଦାଲତକୁ ଯାଅ ଏବଂ ମାସ ମାସ ଅପେକ୍ଷା କର। ତୁମେ ଓକିଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ବୋକା ହେବାକୁ ଯାଉଛ। ତୁମେ ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କଠାରୁ ବିଚାର ଗ୍ରହଣ କର ଯିଏ ନିଜକୁ ରାସ୍ତାର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ବେଶ୍ୟା ପରି ବିକ୍ରି କରେ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା, ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଟଙ୍କାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ତୁମେ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଯାଇ ବିନାଶକାରୀ ସୁଧ ଦେଉଥିଲ, ଭିକାରୀ ପରି ହାତରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନାକ ଶୁଙ୍ଘୁଥିଲେ, ତୁମର ଗାତ ଉପରକୁ ନାକ ଟେକିଥିଲେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ପାରିବ।" ଡନ୍ ସ୍ଥଗିତ ରହିଲା, ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଆହୁରି କଠୋର ହୋଇଗଲା।

"କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଥାନ୍ତ, ତେବେ ମୋର ପର୍ସ ତୁମର ହୋଇଥାନ୍ତା। ଯଦି ତୁମେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଥାନ୍ତ, ତେବେ ତୁମ ଝିଅକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥିବା ସେହି କଳଙ୍କମାନେ ଆଜି କାନ୍ଦୁଥିବେ। ଯଦି କୌଣସି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତୁମ ପରି ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ଲୋକ ଶତ୍ରୁ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ" - ଡନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ଉଠାଇ ବୋନାସେରା ଆଡ଼କୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖାଇଲେ - "ଏବଂ ତା'ପରେ, ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୟ କରିବେ।"

ବୋନାସେରା ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଗଳାରୋଧୀ ସ୍ୱରରେ ବଡ଼କରା କହିଲେ, "ମୋର ବନ୍ଧୁ ହୁଅ। ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ଲୋକଟିର କାନ୍ଧରେ ହାତ ରଖିଲେ... ଭଲ," ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ତୁମର ନ୍ୟାୟ ପାଇବ। କୌଣସି ଦିନ, ଏବଂ ସେହି ଦିନ କେବେ ଆସି ନପାରେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଏକ ସେବା କରିବାକୁ ଡାକିବି। ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ନ୍ୟାୟକୁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ ଝିଅର ଧର୍ମମାତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଉପହାର ବୋଲି ମନେ କର।"

ଯେତେବେଳେ କୃତଜ୍ଞ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ପଛରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହାଗେନ୍ ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ କହିଲେ, "କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଏହି ଘଟଣା ଦିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତର ଗନ୍ଧରେ ବୋହି ନିଆଯିବ ନାହିଁ। ସର୍ବଶେଷରେ, ଆମେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନୁହଁ, ସେହି ଶବ ଭ୍ୟାଲେଟ୍ ତାଙ୍କ ମୂର୍ଖ ମୁଣ୍ଡରେ ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାହା କୌଣସି କଥା ନୁହେଁ।" ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ, ପୁରୁଷ ପୁଅ ବଗିଚା ପାର୍ଟିରେ ଝରକା ଦେଇ ଦେଖୁଥିଲା। ଏହା ନିରାଶାଜନକ ଥିଲା, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଭାବିଲେ। ଯଦି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ସାଣ୍ଟିନୋ କେବେ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇପାରିବେ ନାହିଁ, କେବେ ଡନ୍ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ଶୀଘ୍ର। ସର୍ବଶେଷରେ, ସେ ଅମର ନଥିଲେ।

ବଗିଚାରୁ, ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଚକିତ କରି, ଏକ ଖୁସି ଗର୍ଜନକାରୀ ଚିତ୍କାର ଶୁଭିଲା। ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଝରକା ପାଖରେ ଚାପି ରହିଲେ। ସେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ଆନନ୍ଦିତ ହସ। "ଏହା ଜନି, ସେ ବିବାହକୁ ଆସିଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ କ'ଣ କହିଲି?" ହେଗେନ୍ ଝରକା ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। "ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ତୁମର ଧର୍ମପୁତ୍ର," ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ। "ମୁଁ କ'ଣ ତାକୁ ଏଠାକୁ ଆଣିବି?"

"ନା," ଡନ୍ କହିଲା। "ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ। ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ।" ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ହସିଲେ। "ଦେଖିଲ? ସେ ଜଣେ ଭଲ ଭଗବାନ।"

ହେଗେନ୍‌କୁ ଈର୍ଷା ଲାଗିଲା। ସେ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେଲାଣି। ସେ ବୋଧହୁଏ ପୁଣି ଥରେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି।"

"ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଆସିଲେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ?" ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପଚାରିଲେ।

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ବଗିଚାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଥିଲେ କନି କର୍ଲିଓନ। ସେ ତାଙ୍କ ବିବାହ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭୁଲି ଚିତ୍କାର କଲେ, "ଜନି।" ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଜୋରରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତକୁ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ରଖିଲେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଢ଼ିଥିଲେ। ତା'ପରେ କନି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନୂତନ ସ୍ୱାମୀ ପାଖକୁ ଟାଣି ନେଉଥିଲେ। ଜନି ମଜାରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେହି ଗୋରା ଯୁବକଟି ଆଉ ଦିନର ଷ୍ଟାର ନ ଥିବାରୁ ଟିକେ ଖଟା ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆକର୍ଷଣୀୟତାକୁ ଚାଲୁ କଲେ, ବରଙ୍କ ହାତ ହଲାଇ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଆଇଲେ।

ବ୍ୟାଣ୍ଡଷ୍ଟାଣ୍ଡରୁ ଏକ ପରିଚିତ ସ୍ୱର ଡାକିଲା, "ଆମକୁ ଗୀତଟିଏ ଦେବି କି, ଜନି?" ସେ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସୁଛନ୍ତି। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ବ୍ୟାଣ୍ଡଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଉପରେ ଡେଇଁପଡ଼ି ନିନୋକୁ ତାଙ୍କ ହାତ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଥିଲେ, ଏକାଠି ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ, ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ଏବଂ ରେଡିଓରେ ଗୀତ ଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିନଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ସିନେମା ତିଆରି କରିବାକୁ ହଲିଉଡ୍ ଯାଇଥିଲେ, ଜନି କେବଳ କଥା ହେବା ପାଇଁ ନିନୋକୁ ଦୁଇଥର ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ କ୍ଲବ୍ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ତାହା କରି ନଥିଲେ। ନିନୋକୁ ଏବେ ଦେଖି, ତାଙ୍କର ହସଖୁସି, ପରିହାସପୂର୍ଣ୍ଣ, ମାତାଲ ହସ, ସମସ୍ତ ସ୍ନେହ ଫେରି ଆସିଥିଲା।

ନିନୋ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ଉପରେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଜାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ନିନୋର କାନ୍ଧରେ ହାତ ରଖିଲେ।

"ଏହା କନ୍ୟା ପାଇଁ," ସେ କହିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଦରେ ମୁଦି ପକାଇ ଏକ ଅଶ୍ଳୀଳ ସିସିଲିଆନ୍ ପ୍ରେମ ଗୀତର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ। ସେ ଗାଉଥିବା ସମୟରେ, ନିନୋ ତାଙ୍କ ଶରୀର ସହିତ ସୂଚକ ଗତି କଲେ। କନ୍ୟା ଗର୍ବର ସହିତ ଲାଲ ହୋଇଗଲେ, ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଗହଳି ଏହାର ଅନୁମୋଦନରେ ଗର୍ଜନ କଲା। ଗୀତ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦରେ ମୁଦି ପକାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଶେଷ କରୁଥିବା ଧୂର୍ତ୍ତ, ଦୁଇ-ଅର୍ଥ ଥିବା ଟ୍ୟାଗ୍

ଲାଇନକୁ ଗର୍ଜନ କରୁଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେମାନେ ତାଳି ମାରିବା ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନି ଆଉ ଏକ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଗଳା ସଫା କରିନଥିଲେ।

ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗର୍ବିତ ଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗାୟକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଜଣେ ଚଳଛିତ୍ର ତାରକା ଯିଏ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ଶୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ତଥାପି ସେ ଏହି ବିବାହରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ତିନି ହଜାର ମାଇଲ ଯାତ୍ରା କରି ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଥିଲେ। ସେ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କ ପରି ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବି ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଜନି ଏବଂ ନିନୋଙ୍କୁ ଏକାଠି ଗୀତ ଗାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କେବଳ ପୁଅ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ବଡ଼ ହୋଇ ପଚାଶ କୋଟି ମହିଳାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଧରିବେ।

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତଳକୁ ହାତ ବଢାଇ ବଧୂକୁ ବ୍ୟାଣ୍ଡଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଉପରେ ଉଠାଇଲେ ଯାହା ଫଳରେ କନି ତାଙ୍କ ଏବଂ ନିନୋଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଉଭୟ ପୁରୁଷ ପରସ୍ପରକୁ ମୁହଁ କରି ତଳକୁ ଟାଣିଲେ, ନିନୋ କିଛି କଠୋର ସ୍ୱର ପାଇଁ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ଟାଣିଲେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା, ଏକ ମଜାଦାର ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରଲୋଭନ, ଖଣ୍ଡା ପରି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ବ୍ୟବହାର କରି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପାଳି କରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ। ସବୁଠାରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୌଜନ୍ୟତା ସହିତ, ଜନି ନିନୋର ସ୍ୱରକୁ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ଅଭିଭୂତ କରିବାକୁ ଦେଲେ, ନିନୋକୁ ତାଙ୍କ ହାତରୁ କନ୍ୟାକୁ ନେଇଗଲେ, ନିନୋକୁ ଶେଷ ବିଜୟୀ ପଦରେ ଝୁଲିବାକୁ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିଜ ସ୍ୱର ମରିଗଲା। ସମଗ୍ର ବିବାହ ପାର୍ଟି କରତାଳିର ଶବ୍ଦରେ ଫସିଗଲା, ଶେଷରେ ତିନିଜଣ ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ଅତିଥିମାନେ ଆଉ ଏକ ଗୀତ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

ଘରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କେବଳ କିଛି ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ।

ହର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ଧକ୍ ଧକ୍ ଭଲ ହାସ୍ୟରସ ସହିତ, ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ନ ଦେବା ପାଇଁ ସତର୍କ ହୋଇ ସେ ଡାକିଲେ, "ମୋ ଧର୍ମପୁତ୍ର ଆମକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତିନି ହଜାର ମାଇଲ ଆସିଛି ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କ ଗଳା ଓଦା କରିବାକୁ ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି?" ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଡଜନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଦ ଗ୍ଲାସ ମାଡ଼ କରାଗଲା। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଚୁପ୍ ନେଇ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପିତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ଧାଇଁ ଆସିଲେ। ସେ ଏପରି କରିବା

ସମୟରେ ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାନରେ କିଛି ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କଲେ । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ ।

ଜନି କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଲେ । ଜନି ଏହାକୁ ହଲାଇ କହିଲେ,

"ତୁମେ କିପରି ଅଛ, ଟମ୍?" କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ଆକର୍ଷଣ ବିନା, ଯାହା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଉଷ୍ମତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହି ଶୀତଳତା ଦ୍ୱାରା ହାଗେନ୍ ଟିକେ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ଡନ୍‌ର କୁକୁର ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା ।

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଡନକୁ କହିଥିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବିବାହ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲି, ମୁଁ ନିଜକୁ କହିଲି, 'ମୋ ଗଡଫାଦର ଆଉ ମୋ ଉପରେ ରାଗି ନାହାନ୍ତି ।' ମୋର ଛାଡପତ୍ର ପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଞ୍ଚ ଥର ଫୋନ୍ କରିଥିଲି ଏବଂ ଟମ୍ ସବୁବେଳେ ମୋତେ କହୁଥିଲା ଯେ ତୁମେ ବାହାରେ ଅଛ କିମ୍ବା ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଉଛ ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଷ୍ଟ୍ରେଗାର ହଳଦିଆ ବୋତଲରୁ ଗ୍ଲାସ ଭର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲେ । "ସେ ସବୁ ଭୁଲିଗଲା । ଏବେ । ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବି କି? ତୁମେ ଏତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଏତେ ଧନୀ ନୁହଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ?"

ଜନି ହଳଦିଆ ଅଗ୍ନିମୟ ତରଳ ପଦାର୍ଥଟିକୁ ଗିଳି ପକାଇଲା ଏବଂ ପୁଣି ଥରେ ଭରିବା ପାଇଁ ତା'ର ଗ୍ଲାସକୁ ବଢ଼ାଇଲା । ସେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । "ମୁଁ ଧନୀ ନୁହେଁ, ଗଡଫାଦର । ମୁଁ ତଳକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେ ଠିକ୍ କହିଥିଲ । ମୁଁ ବିବାହ କରିଥିବା ସେହି ଭ୍ରମ ପାଇଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବେ ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମୋ ଉପରେ ଖରାପ ଲାଗିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୋଷ ଦେଉନାହିଁ ।"

ଡନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା । "ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି, ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ, ଏତିକି ।"

ଜନି ଘର ଭିତରେ ଉପରକୁ ତଳକୁ ଚାଲିଲା । "ମୁଁ ସେହି କୁକୁର ପାଇଁ ପାଗଳ ଥିଲି । ହଲିଉଡର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଷ୍ଟାର । ସେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି । ଆଉ ତୁମେ ଜାଣ ସେ ଫଟୋ ପରେ କ'ଣ କରେ? ଯଦି ମେକଅପ୍ ମ୍ୟାନ୍ ତା'ର ମୁହଁରେ ଭଲ କାମ କରେ, ତେବେ ସେ ତାକୁ ତା'ର ହାତ ମାରିବାକୁ ଦିଏ । ଯଦି କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ୍ ତାକୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଏ, ତେବେ ସେ ତାକୁ ତା'ର ଡ୍ରେସିଂ ରୁମକୁ ଆଣି ତାକୁ ଏକ ସ୍କ୍ରୁ ଦିଏ । ଯେକେହି । ସେ ତା'ର ଶରୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ଯେପରି ମୁଁ ମୋ ପକେଟରେ ଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ଟିପ୍ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରେ । ସୈତାନ ପାଇଁ ତିଆରି ଏକ ବେଶ୍ୟା ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ । "ତୁମର ପରିବାର କିପରି ଅଛି?"

ଜନି ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। "ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲି। ଛାଡପତ୍ର ପରେ ମୁଁ ଗିନି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ଯାହା କହିବା କଥା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେଇଥିଲି। ମୁଁ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଏ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଏ। କେତେବେଳେ ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ପାଗଳ ହୋଇଯିବି।" ସେ ଆଉ ଏକ ପାନୀୟ ପିଇଲେ। "ଏବେ ମୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ମୋତେ ହସୁଛି। ସେ ମୋର ଈର୍ଷାଳୁ ହେବା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ। ସେ ମୋତେ ପୁରୁଣା ଶୈଳୀର ଗିନି ବୋଲି ଡାକୁଛି, ସେ ମୋର ଗୀତ ଗାଇବାର ମଜା କରେ। ମୁଁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମାଡ଼ ମାରିଥିଲି କିନ୍ତୁ ମୁହଁରେ ନୁହେଁ କାରଣ ସେ ଏକ ଫଟୋ କରୁଥିଲା। ମୁଁ ତାକୁ କ୍ରାମକ କଲି, ମୁଁ ତାକୁ ପିଲା ପରି ହାତ ଏବଂ ଗୋଡରେ ମୁଠା ମାରିଲି ଏବଂ ସେ ମୋ ଉପରେ ହସୁଥିଲା।" ସେ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। "ତେଣୁ, ଗଡଫାଦର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ଯୋଗ୍ୟ ମନେ ହେଉନାହିଁ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସରଳ ଭାବରେ କହିଲେ। "ଏଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅସୁବିଧା ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ।" ସେ ଅଟକିଗଲେ, ତା'ପରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମର ସ୍ୱରରେ କ'ଣ ଅସୁବିଧା?"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ମୁହଁରୁ ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆକର୍ଷଣ, ଆତ୍ମ-ବିଦ୍ରୁପ ଉଭାନ ହୋଇଗଲା। ସେ ପ୍ରାୟ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ି କହିଲେ, "ଗଡଫାଦର, ମୁଁ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ମୋ ଗଳାରେ କିଛି ଘଟିଛି, ଡାକ୍ତରମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି କ'ଣ।" ହେଗେନ୍ ଏବଂ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଚାହିଁଲେ, ଜନି ସବୁବେଳେ ଏତେ କଠୋର ଥିଲେ। ଫଣ୍ଟାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "ମୋର ଦୁଇଟି ଫଟୋ ବହୁତ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିଥିଲା। ମୁଁ ଜଣେ ବଡ଼ ଷ୍ଟାର ଥିଲି। ଏବେ ସେମାନେ ମୋତେ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତି। ଷ୍ଟୁଡିଓର ମୁଖ୍ୟ ସବୁବେଳେ ମୋର ସାହସକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ସେ ମୋତେ ଟଙ୍କା ଦେଉଛନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଦେବପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ଏ ଲୋକଟି ତୁମକୁ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ?"

"ମୁଁ ସେହି ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଉଦାରବାଦୀ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ଗାଉଥିଲି, ଜାଣ, ସେହି ସବୁ ଜିନିଷ ଯାହା ତୁମେ ମୋତେ କେବେ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲ। ହଁ, ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜ ମଧ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ। ସେ ମୋତେ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ବୋଲି କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ସ୍ଥିର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଞ୍ଚୟ କରିଥିବା ଏକ ଝିଅକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲି। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ରାତିର ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୋ ପଛରେ ଆସିଲା। ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି? ତା'ପରେ ମୋର ବେଶ୍ୟା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ମୋତେ ବାହାର କରିଦେଲା। ଏବଂ ଜିନି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ଫେରାଇ ନେବେ ନାହିଁ ଯଦି ମୁଁ ମୋ ହାତ ଏବଂ ଆଣ୍ଠୁ

ଉପରେ ଘସି ଘସି ନ ଆସିବି, ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବି ନାହିଁ। ଗଡ୍ ଫାଦର, ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁରେ କୌଣସି ସହାନୁଭୂତିର ଆଭାସ ନ ଥାଇ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଅବଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ପୁରୁଷ ପରି ଅଭିନୟ କରି ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ।" ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କ୍ରୋଧ ବିକୃତ ହୋଇଗଲା। ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ। "ପୁରୁଷ ପରି!" ସେ ଡେସ୍କ ଉପରକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର କେଶ ଧରି ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଙ୍ଗିତରେ ଧରିଲେ। "ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ, ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ତୁମେ ମୋ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏତେ ସମୟ ବିତାଇଲ ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଭଲ ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ? ଜଣେ ହଲିଉଡ୍ ଫିନୋକିଓ ଯିଏ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଦୟା ଭିକ୍ଷା କରେ? ଯିଏ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ପରି ଚିତ୍କାର କରେ - 'ମୁଁ କ'ଣ କରିବି? ଓଃ, ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?'"

ଡନ୍‌ର ଅନୁକରଣ ଏତେ ଅସାଧାରଣ, ଏତେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଥିଲା ଯେ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଜନି ହସି ହସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ। କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ଏହି ଦେବପୁତ୍ରକୁ କେତେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। ଏପରି ଜିଭ-ପ୍ରହାର ପାଇଁ ତାଙ୍କର ନିଜର ତିନି ପୁଅ କିପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ? ସାଣ୍ଟିନୋ ପରେ ସପ୍ତାହ ଧରି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତେ। ଫ୍ରେଡୋ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ହସ ଦେଇ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତେ, ମାସ ମାସ ଧରି ଦେଖାଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଜନି, ଆହା, ସେ କେତେ ଭଲ ଲୋକ ଥିଲେ, ଏବେ ହସୁଥିଲେ, ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆଗକୁ କହିଲେ। "ତୁମେ ତୁମର ମାଲିକଙ୍କ ମହିଳାଙ୍କୁ ନେଇଗଲ, ଜଣେ ପୁରୁଷ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ତାପରେ ତୁମେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛ ଯେ ସେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ। କି ଅସ୍ୱାଭାବିକତା! ତୁମେ ତୁମର ପରିବାରକୁ, ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପିତା ବିନା ଛାଡି ଏକ ବେଶ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲ ଏବଂ ତୁମେ କାନ୍ଦୁଛ କାରଣ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଖୋଲା ହାତରେ ସ୍ୱାଗତ କରୁନାହାଁନ୍ତି। ବେଶ୍ୟା, ତୁମେ ତାକୁ ମୁହଁରେ ମାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଏକ ଫଟୋ ତିଆରି କରୁଛି, ତାପରେ ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ହସୁଛି। ତୁମେ ଏକ ମୂର୍ଖ ପରି ଜୀବନଯାପନ କଲ ଏବଂ ତୁମେ ଏକ ମୂର୍ଖର ଶେଷରେ ପହଞ୍ଚିଛ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରରେ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଥମ୍ ହୋଇଗଲେ, "ତୁମେ ଏଥର ମୋର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ କି?"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ଗିନିଙ୍କୁ ପୁଣି ବିବାହ କରିପାରିବି ନାହିଁ, ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଛି ସେପରି ନୁହେଁ। ମୋତେ ଜୁଆ ଖେଳିବାକୁ ପଡିବ, ମୋତେ ମଦ୍ୟପାନ କରିବାକୁ

ପଡିବ, ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ସୁନ୍ଦର ବ୍ରଡ୍ସ ମୋ ପଛରେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରି ନ ଥିଲି। ତା'ପରେ ମୁଁ ଗିନି ପାଖକୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋତେ ଅଡୁଆ ଲାଗୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୁଁ ଆଉ ସେହି ସବୁ ବାଜେ କଥା ଦେଇ ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ବହୁତ କମ୍ ଥିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରିବାକୁ କହି ନଥିଲି।

ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ କର। ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କର ବାପା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଏହା ଭଲ। ଯିଏ ତା'ର ପିଲାମାନଙ୍କର ବାପା ନୁହେଁ ସେ କେବେବି ପ୍ରକୃତ ପୁରୁଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ, ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ତୁମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। କିଏ କହେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ? କିଏ କହେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଘରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ? କିଏ କହେ ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନକୁ ଠିକ୍ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେପରି ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ?"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ହସିଲେ। "ଗଡଫାଦର, ସମସ୍ତ ମହିଳା ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପରି ନୁହଁନ୍ତି। ଗିନି ଏହାକୁ ସହ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ।"

ଏବେ ଡନ୍ ମଜା କରୁଥିଲା। "କାରଣ ତୁମେ ଏକ ଫିନୋକିଓ ପରି କାମ କଲ। ତୁମେ ତାକୁ କୋର୍ଟ ଯାହା କହିଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେଇଥିଲ। ତୁମେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ମୁହଁରେ ମାରିଲ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଏକ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିଲା। ତୁମେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଦକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ଯଦିଓ ଆମେ ପୁରୁଷମାନେ ନର୍କରେ ଜଳୁଥିବା ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସନ୍ଥ ହେବେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଦେଖି ଆସୁଛି।" ଡନ୍ ର ସ୍ୱର ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଗଲା। "ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଭଗବାନ, ତୁମେ ମୋତେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେଇଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମର ଅନ୍ୟ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ? ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବୁଲିବୁଲି କରୁଛ, ପରବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ। ସେହି ଇଟାଲୀୟ ପୁଅ ଯିଏ ସିନେମାରେ ବହୁତ ମଜାଦାର ଥିଲା, ତାହାର କିଛି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତୁମେ ତାକୁ ଆଉ କେବେ ଦେଖିନାହଁ କାରଣ ତୁମେ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲ। ଏବଂ ତୁମର ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣା ସାଥୀ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ସ୍କୁଲ ଯାଇଥିଲ, ତୁମର ସାଥୀ କିଏ ଗୀତ ଗାଉଥିଲା? ନିନୋ। ସେ ନିରାଶାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ମଦ୍ୟପାନ କରେ କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ଅଭିଯୋଗ କରେ ନାହିଁ। ସେ ପଥର ଟ୍ରକ୍ ଚଲାଇ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରେ ଏବଂ କିଛି ଡଲାର ପାଇଁ ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ଗୀତ ଗାଇଥାଏ। ସେ କେବେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କୁହେ ନାହିଁ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିଲ ନାହିଁ? କାହିଁକି ନୁହେଁ? ସେ ଭଲ ଗାଏ।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଲାନ୍ତି ସହିତ କହିଲେ, "ଗଡଫାଦର, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତିଭା ନାହିଁ। ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ବଡ଼ ନୁହଁନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରାୟ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି କହିଲେ, "ଏବଂ ତୁମେ, ଭଗବାନ, ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତିଭା ନାହିଁ। ମୁଁ କ'ଣ ତୁମକୁ ନିନୋ ସହିତ ପଥର ଟ୍ରକରେ ଚାକିରି ଦେବି?" ଯେତେବେଳେ ଜନି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ଡନ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "ବନ୍ଧୁତା ହେଉଛି ସବୁକିଛି। ବନ୍ଧୁତା ହେଉଛି ପ୍ରତିଭା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ। ଏହା ସରକାର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ। ଏହା ପ୍ରାୟ ପରିବାରର ସମାନ। ଏହା କେବେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ବନ୍ଧୁତାର ଏକ ପ୍ରାଚୀର ତିଆରି କରିଥାନ୍ତ ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଏବେ ମୋତେ କୁହ, ତୁମେ କାହିଁକି ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ? ତୁମେ ବଗିଚାରେ ଭଲ ଗୀତ ଗାଇଲ। ନିନୋ ଭଳି।"

ଏହି ନାଜୁକ ପ୍ରୟାସରେ ହେଗେନ୍ ଏବଂ ଜନି ହସିଲେ। ଜନିଙ୍କ ପାଳି ଥିଲା ଆଦରକାରୀ ଭାବରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହେବା। "ମୋର ସ୍ୱର ଦୁର୍ବଳ। ମୁଁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଗୀତ ଗାଇଥାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଦିନ ଧରି ପୁଣି ଗାଇପାରେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା ରିଟେକ୍ ଦେଇ ଯାଇପାରୁନାହିଁ। ମୋର ସ୍ୱର ଦୁର୍ବଳ, ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁସ୍ଥତା ଅଛି।"

"ତେବେ ତୁମର ମହିଳା ସମସ୍ୟା ଅଛି। ତୁମର ସ୍ୱର ଖରାପ। ଏବେ ମୋତେ କୁହ ଯେ ତୁମକୁ କାମ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ ଏହି ହଲିଉଡ୍ ପେଜନୋଭାଣ୍ଟେ ସହିତ ତୁମର କ'ଣ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି।" ଡନ୍ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଉଥିଲା।

"ସେ ତୁମର ଜଣେ ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼," ଜନି କହିଲେ। "ସେ ଷ୍ଟୁଡିଓର ମାଲିକ। ସେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଚାର ବିଷୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ବର୍ଷର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଉପନ୍ୟାସର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଧିକାର କିଣିଥିଲେ। ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିକ୍ରେତା। ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ମୋ ପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି। ମୋତେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କେବଳ ମୁଁ ହୋଇ ରହିବି। ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଜିତିପାରେ। ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମୁଁ ପୁଣି ବଡ଼ ହେବି। ଜଣେ ଅଭିନେତା ଭାବରେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜ ମୋତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଦେବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହା ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ, ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟରେ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲି ଏବଂ ସେ ତଥାପି ମନା କରନ୍ତି। ସେ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ମୁଁ ଷ୍ଟୁଡିଓ କମିଟିରେ ଆସି ତାଙ୍କ ଗଧକୁ ଚୁମ୍ବନ କରେ, ହୁଏତ ସେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହାତ ହଲାଇ ଏହି ଭାବପ୍ରବଣ ଅର୍ଥହୀନତାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ। ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟିକ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ। ସେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପୁତ୍ରଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ। "ତୁମେ ନିରାଶ। କେହି ତୁମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମେ ଭାବ। ଏବଂ ତୁମେ ବହୁତ ଓଜନ ହ୍ରାସ କରିଛ। ତୁମେ ବହୁତ ମଦ୍ୟପାନ କର, ହଁ? ତୁମେ ନିଦ ପାଉନାହଁ ଏବଂ ତୁମେ ଔଷଧ ଖାଉଛ?" ସେ ନାପସନ୍ଦ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

"ଏବେ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ମୋର ଆଦେଶ ପାଳନ କର," ଡନ୍ କହିଲା। "ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ମୋ ଘରେ ରୁହ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ, ବିଶ୍ରାମ ନିଅ ଏବଂ ଶୋଇପଡ଼। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ ହୁଅ, ମୁଁ ତୁମର ସାଥ୍ ଉପଭୋଗ କରେ, ଏବଂ ହୁଏତ ତୁମେ ତୁମର ଗଡଫାଦରଙ୍କଠାରୁ ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ କିଛି ଶିଖିପାରିବ ଯାହା ତୁମକୁ ମହାନ ହଲିଉଡରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଗୀତ ଗାଇବା, ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ଏବଂ ମହିଳା ନ ହେବା। ମାସ ଶେଷରେ ତୁମେ ହଲିଉଡକୁ ଫେରିପାରିବ ଏବଂ ଏହି ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେ, ଏହି .୨୦ କ୍ୟାଲିବର ତୁମକୁ ତୁମେ ଚାହୁଁଥିବା ଚାକିରି ଦେବ। ହୋଇଗଲା?"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଡନ୍‌ର ଏତେ ଶକ୍ତି ଅଛି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦର କେବେ କହି ନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ଏବଂ ଏପରି କାମ ନକରି କରାଯାଇପାରିବ। "ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜେ. ଏଡଗାର ହୁଭରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧୁ," ଜନି କହିଲେ। "ତୁମେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।"

"ସେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ," ଡନ୍ ନୀରସ ଭାବରେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବି ଯାହାକୁ ସେ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

"ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଗଲା," ଜନି କହିଲେ। ସମସ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ଯାଅ, ପାର୍ଟିକୁ ଫେରିଯାଅ। ତୁମର ବନ୍ଧୁମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ସବୁକିଛି ମୋ ଉପରେ ଛାଡିଦିଅ।" ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ।

ହେଗେନ୍ ଡେସ୍କ ପଛରେ ବସି ନୋଟ୍ କଲେ। ଡନ୍ ଏକ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ପଚାରିଲେ, "ଆଉ କିଛି ଅଛି କି?"

"ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମକୁ ଏହି ସପ୍ତାହରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ।" ହାଗେନ୍ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଉପରେ ତାଙ୍କ କଲମ ଧରିଲେ।

ଡନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ଏବେ ବିବାହ ସରିଗଲା, ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଇଚ୍ଛା।"

ଏହି ଉତ୍ତରଟି ହେଗେନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି କଥା କହିଲା। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଭର୍ଜିଲ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଉତ୍ତର ନା ହେବ। ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ, ଯେହେତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରିଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ କହିଲେ, "ମୁଁ କ'ଣ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିବି ଯେ କିଛି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଘରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ?"

ଡନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟହୀନ ଭାବରେ କହିଲା, "କାହିଁକି? ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲି କାରଣ ଏପରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନରେ ମେଘ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଦୂରରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ସେ କ'ଣ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଆମେ ଏବେ ଜାଣିଛୁ। ସେ କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ ତାହା ଏକ ଅପରିଚିତ ଘଟଣା।"

ହେଗେନ୍ ପଚାରିଲେ, "ତା'ପରେ ତୁମେ ମନା କରିବ?" ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା, ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ତୁମର ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ - ସମଗ୍ର ପରିବାର - ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ।"

ଡନ୍ ହସିଲା। "ତୁମେ ଏମିତି ଭାବୁଛ? ଭଲ, ଆମେ ଏହା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ। ତୁମେ କାଲି କାଲି ସେଠାକୁ ଉଡ଼ି ଯାଇ ଜନି ପାଇଁ ଏହି କାମ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ। ସେହି ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ଦେଖ। ସୋଲୋଜୋକୁ କୁହ ଯେ ତୁମେ କାଲିଫର୍ନିଆରୁ ଫେରିବା ପରେ ମୁଁ ତାକୁ ଦେଖିବି। ଆଉ କିଛି ଅଛି କି?"

ହାଗେନ୍ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ହସ୍ପିଟାଲ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା। କନସିଗଲିଏର ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ରାତିସାରା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଆସି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା।"

କର୍କଟ ରୋଗ ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ପିଟାଲ ବେଡରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ପରଠାରୁ, ହାଗେନ୍ ଗତ ବର୍ଷ ଧରି କନସିଗଲିୟର ପଦବୀ ପୂରଣ କରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପଦବୀ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର। ସମ୍ଭାବନା ବିପରୀତ ଥିଲା। ପାରମ୍ପାରିକ ଭାବରେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ଇଟାଲୀୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅସ୍ଥାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ୟା ଥିଲା। ଏହା ସହିତ, ତାଙ୍କର ବୟସ ମାତ୍ର ପଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା, ଜଣେ ସଫଳ କନସିଗଲିୟର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ଚତୁରତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୟସ ନଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ପଚାରିଲେ, "ମୋ ଝିଅ ତା'ର ବର ସହିତ କେବେ ଯିବ?"

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ। "କିଛି ମିନିଟ୍ ପରେ ସେମାନେ କେକ୍ କାଟିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଧ ଘଣ୍ଟା।" ଏହା ତାଙ୍କୁ ଆଉ କିଛି ମନେ ପକାଇଦେଲା। "ତୁମର ନୂତନ ଜ୍ୱାଇଁ। ଆମେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ପରିବାର ଭିତରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବୁ?"

ଡନ୍‌ର ଉତ୍ତରର ତୀବ୍ରତା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। "କେବେବି ନୁହେଁ।" ଡନ୍ ତାଙ୍କ ହାତର ଫ୍ଲାଟ୍‌ରେ ଡେସ୍କକୁ ଆଘାତ କଲେ। "କେବେବି ନୁହେଁ। ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ କିଛି ଦିଅ, ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପରିବାରର କାମ ବିଷୟରେ କେବେବି ଜଣାଅ ନାହିଁ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, ସନି, ଫ୍ରେଡୋ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା।"

ଡନ୍ ଟିକେ ଅଟକିଗଲେ। "ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କୁ, ତିନିଜଣଙ୍କୁ, ମୋତେ ଗର୍ବ ଗେଙ୍କୋଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ସେମାନେ ଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦିଅନ୍ତୁ। ଫ୍ରେଡିକୁ ବଡ଼ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବାକୁ କୁହ ଏବଂ ଜନିକୁ ପଚାର ଯେ ସେ ଆମ ସହିତ ଆସିବେ କି ନାହିଁ, ମୋ ପ୍ରତି ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ଭାବରେ।" ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଭାବରେ ଚାହିଁଛନ୍ତି। "ମୁଁ ଚାହେଁ ଆଜି ରାତିରେ ତୁମେ କାଲିଫର୍ନିଆ ଯାଅ। ତୁମର ଗେଙ୍କୋକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମୟ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଫେରି ନଆସି ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଯାଅ ନାହିଁ। ବୁଝିଲ?"

"ବୁଝିଲି," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଫ୍ରେଡ୍ କେତେବେଳେ ଗାଡ଼ି ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ?"

"ଅତିଥିମାନେ ଚାଲିଗଲେ," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ। "ଜେନ୍କୋ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ।"

"ସେନେଟର ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନ ଆସିବା ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ। ତାଙ୍କର ଅର୍ଥ ହୁଏତ ରାସ୍ତାର ସେହି ଦୁଇ ଜଣ FBI ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ଯେଉଁମାନେ ଲାଇସେନ୍ସ ନମ୍ବର ନେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଉପହାର ପଠାଇଥିଲେ।"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। ସେ ନିଜେ ସେନେଟରଙ୍କୁ ନ ଆସିବାକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି କହିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲେ ନାହିଁ। "ସେ କ'ଣ ଏକ ଭଲ ଉପହାର ପଠାଇଥିଲେ?"

"ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଜର୍ମାନ-ଆଇରିସ୍ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରଭାବିତ ଅନୁମୋଦନର ଏକ ମୁହଁ ତିଆରି କରିଥିଲେ ଯାହା ବହୁତ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବରେ ଇଟାଲୀୟ ଥିଲା।" ପ୍ରାଚୀନ ରୂପା, ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ। ପିଲାମାନେ ଏହାକୁ ଅତି କମରେ ଏକ ମହଙ୍ଗା ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ।

ସେନେଟର ସଠିକ୍ ଜିନିଷ ପାଇବାରେ ବହୁତ ସମୟ ବିତାଇଥିଲେ। ସେହି ପ୍ରକାରର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।"

ସେନେଟରଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏତେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଥିବାରୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଖୁସିକୁ ଲୁଚାଇ ନଥିଲେ। ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ପରି ସେନେଟର ଡନ୍ ଙ୍କ ଶକ୍ତି ଗଠନର ଜଣେ ମହାନ ପଥର ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପହାର ସହିତ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପୁନଃ ଶପଥ ନେଇଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ବଗିଚାରେ ଦେଖାଦେଲେ, କେ ଆଡାମ୍ସ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। "ତୁମେ ମୋତେ କେବେ କହିଲ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ପରିବାର ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି," ସେ କହିଲେ। "ଏବେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିବାହ କରିବି।"

"ତୁମେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ। "ଏବେ ନୁହେଁ," କେ କହିଲେ। ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ମୁଁ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଥିଲି। ଯେତେବେଳେ ସେ କ୍ୟାପିଟଲରେ ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଆସୁଥିଲି ଏବଂ ମୋର ମୁଣ୍ଡକୁ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲି। ସେ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲେ।"

"ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପରେ ଭେଟିବୁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଜନି ଗୀତ ଗାଇ ସାରି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସହିତ ଘରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା, କେ ମାଇକେଲକୁ ଆକର୍ଷିତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ଭଳି ଜଣେ ବଡ଼ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାଙ୍କୁ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ମୋତେ କୁହ ନାହିଁ?"

"ସେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଦେବପୁତ୍ର," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆଉ ଯଦି ମୋ ବାପା ନ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଆଜି ଜଣେ ବଡ଼ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକା ହୋଇନଥାଆନ୍ତେ।"

କେ ଆଡାମ୍ସ ଖୁସିରେ ହସିଲେ। "ଏହା ଆଉ ଏକ ମହାନ କାହାଣୀ ପରି ଶୁଭୁଛି।"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ତାହା କହିପାରିବି ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

"ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର," ସେ କହିଲା।

ସେ ତାକୁ କହିଲେ। ସେ ମଜା ନକରି କହିଲେ। ସେ ଗର୍ବ ନକରି ଏହା କହିଲେ। ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିନା ଏହା କହିଲେ, କେବଳ ଆଠ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଅଧିକ ଉଗ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କ ଧର୍ମପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା, ଡନ୍ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ମାନର ବ୍ୟାପାର ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ।

କାହାଣୀଟି ଶୀଘ୍ର କୁହାଯାଇଥିଲା। ଆଠ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ନୃତ୍ୟ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ସହିତ ଗୀତ ଗାଇ ଏକ ଅସାଧାରଣ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ରେଡିଓ ଆକର୍ଷଣ ପାଲଟିଥିଲେ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତା, ଲେସ୍ ହାଲି ନାମକ ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ଶୋ ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଜନିଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସେବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ। ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଶୋ ବ୍ୟବସାୟ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା। ଲେସ୍ ହାଲି ଏବେ ଜନିଙ୍କୁ ଋଣ ଦେଇ ଅଧିକାଂଶ ଟଙ୍କା ପକେଟ କରିପାରିବେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍‌ଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସେବା ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଲେସ୍ ହାଲିଙ୍କୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଡଲାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ହ୍ୟାଲି ଜନିଙ୍କ ରୋଜଗାରର କେବଳ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏଥିରେ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଡଲାରରୁ ଦଶ ହଜାର ଡଲାରକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ। ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତା, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଶୋ ବ୍ୟବସାୟ ବାହାରେ ବିଶ୍ୱର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ, ଏହି ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହରାଇଥିଲେ। ସେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ।

ପରଦିନ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ, ଯିଏ ତାଙ୍କର କନସିଲିଅର ଥିଲେ, ଏବଂ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲେ। ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଲେସ୍ ହାଲିଙ୍କୁ ଦଶ ହଜାର ଡଲାରର ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଚେକ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ସେବାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତ୍ୟାଗ କରି ଏକ ଦଲିଲରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବାକୁ ରାଜି କରାଇଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତାଙ୍କ କପାଳରେ ଏକ ପିସ୍ତଲ ରଖି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ ଏହା କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ଠିକ୍ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟରେ ରହିବ। ଲେସ୍ ହାଲି ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପିସ୍ତଲ ପକେଟରେ ରଖି ପ୍ରମାଣିତ ଚେକ୍ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ।

ବାକି ସବୁ ଇତିହାସ ହୋଇଗଲା। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଦେଶର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗାୟକ ସେନସେସନ୍ ହୋଇଗଲେ। ସେ ହଲିଉଡ୍ ସଂଗୀତ ତିଆରି କଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପାଇଁ ଧନ ଅର୍ଜନ କଲା। ତାଙ୍କର ରେକର୍ଡ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ରୋଜଗାର କଲା। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ପ୍ରିୟ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କୁ ଛାଡି ମୋସନ୍ ପିକ୍ଚରର ସବୁଠାରୁ ଚମତ୍କାର ଗୋରା ତାରକାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ। ସେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ "ବେଶ୍ୟା"। ସେ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ, ଜୁଆ ଖେଳିଲେ, ଅନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ପିଛା କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଗାୟକ ସ୍ୱର ହରାଇଲେ। ତାଙ୍କର ରେକର୍ଡ ବିକ୍ରି ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଷ୍ଟୁଡିଓ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ନବୀକରଣ କଲା ନାହିଁ। ଏବଂ ତେଣୁ ଏବେ ସେ ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

କେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତୁମେ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁନାହଁ? ତୁମେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଛ ତାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରୁଛନ୍ତି। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ ହୃଦୟର ହେବା ଉଚିତ।" ସେ ବିରକ୍ତ ଭାବରେ ହସିଲେ। "ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ପଦ୍ଧତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମ୍ବିଧାନିକ ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ଏମିତି ଶୁଣାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହିବି। ତୁମେ ସେହି ଆର୍କଟିକ ଅଭିଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତର ମେରୁକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଖାଦ୍ୟର ଗଚ୍ଛିତ ସ୍ଥାନ ଛାଡି ଯାଆନ୍ତି? ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦିନ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିପାରେ ତେବେ? ଏହା ମୋ ବାପାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ। କୌଣସି ଦିନ ସେ ସେହି ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ରହିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବେ।"

ବିବାହ କେକ୍ ଦେଖାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚିତ୍କାର କରି ଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ନାଜୋରିନ୍ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଏହି କେକ୍ ଚତୁରତାର ସହିତ କ୍ରିମ୍ ଖୋଳରେ ସଜାଯାଇଥିଲା, ଏତେ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଯେ କନ୍ୟା ଲୋଭରେ କେକ୍ ର ଶବରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଟାଣି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଗୋରା ବର ସହିତ ତାଙ୍କ ମଧୁଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିଥିଲେ, ଏହା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ କଳା ସେଡାନ୍ ତା'ର FBI ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ।

ଶେଷରେ ଡ୍ରାଇଭୱେରେ କେବଳ ଲମ୍ବା କଳା କ୍ୟାଡିଲାକ୍ ଗାଡ଼ିଟି ରହିଲା ଯାହା ଚକରେ ଫ୍ରେଡି ଥିଲେ। ଡନ୍ ଆଗ ସିଟ୍ ରେ ବସିଗଲେ, ତାଙ୍କ ବୟସ ଏବଂ ଶରୀର ପାଇଁ ଦ୍ରୁତ ସମନ୍ୱୟ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। ସନି, ମାଇକେଲ୍ ଏବଂ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ପଛ ସିଟ୍ ରେ ବସିଗଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପୁଅ ମାଇକେଲକୁ କହିଲେ, "ତୁମର ପ୍ରେମିକା, ସେ ନିଜେ ସହରକୁ ଫେରିଯିବ, ଠିକ୍ ଅଛି?"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଟମ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବେ।" ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହାଗେନଙ୍କ ଦକ୍ଷତାରେ ସନ୍ତୋଷର ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

ଗ୍ୟାସ୍ ରାସନିଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବାରୁ, ମାନହାଟନକୁ ଯାଉଥିବା ବେଲ୍ଟ ପାର୍କୱେରେ କମ୍ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟାରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କ୍ୟାଡିଲାକ୍ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ହସ୍ପିଟାଲର ରାସ୍ତାରେ ଗଡ଼ିଗଲା। ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ସ୍କୁଲରେ ଭଲ କରୁଛି କି ନାହିଁ। ମାଇକେଲ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ତା'ପରେ ପଛ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଥିବା ସନି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଜନି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ସେହି

ହଲିଉଡ୍ ବ୍ୟବସାୟରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛ। ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ଯେ ମୁଁ ସେଠାରେ ଯାଇ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସିଧା କହିଲେ, "ଟମ୍ ଆଜି ରାତିରେ ଯିବେ। ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଏହା ଏକ ସରଳ ଘଟଣା।"

ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ହସିଲା। "ଜନି ଭାବୁଛି ତୁମେ ଏହାକୁ ସଜାଡ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭାବିଲି ତୁମେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲେ। "ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ କରୁଛ?" ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ। "ତୁମର ଗଡଫାଦର କ'ଣ ସବୁବେଳେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କରିନାହାଁନ୍ତି? ମୋତେ କେବେ ମୂର୍ଖ ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି କି?"

ଜନି ଭୟଭୀତ ହୋଇ କ୍ଷମା ମାଗିଲା। "ଗଡଫାଦର, ଯିଏ ଏହାକୁ ଚଲାଉଛି ସେ ପ୍ରକୃତ .୨୦ କ୍ୟାଲିବର ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେ। ତୁମେ ତାକୁ ଟକ୍କର ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ, ଟଙ୍କା ଦେଇ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ବଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି। ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ। ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ବଦଳାଇ ପାରିବ।"

ଡନ୍ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦରେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି: ତୁମେ ଏହା ପାଇବ।" ସେ ମାଇକେଲକୁ କହୁଣୀରେ ଠେଲି ଦେଲେ। "ଆମେ ମୋ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିବୁ ନାହିଁ, ଆହା, ମାଇକେଲ?"

ମାଇକେଲ, ଯିଏ କେବେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରି ନଥିଲେ, ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହସ୍ପିଟାଲ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମାଇକେଲଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଗଲେ। "ତୁମେ କଲେଜ ପାସ୍ କରିବା ପରେ, ମୋ ସହିତ କଥା ହୋଇଆସ," ଡନ୍ କହିଲେ। "ମୋର କିଛି ଯୋଜନା ଅଛି ଯାହା ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ।"

ମାଇକେଲ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ କହିଲେ। “ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ କିପରି ଅଛ।

"ମୁଁ ତୁମକୁ ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ କହିବି ନାହିଁ ଯାହା ତୁମେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହଁ। ଏହା କିଛି ବିଶେଷ। ଏବେ ତୁମ ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଯାଅ, ତୁମେ ସର୍ବପରି ଜଣେ ପୁରୁଷ। କିନ୍ତୁ ତୁମର ପାଠପଢ଼ା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପୁଅ ପରି ମୋ ପାଖକୁ ଆସ।"

ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କ ପରିବାର, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତିନି ଝିଅ କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ହସ୍ପିଟାଲ କରିଡରର ଧଳା ଟାଇଲ୍ ମହଲାରେ ମୋଟା କାଉଙ୍କ ଦଳ ପରି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଲିଫ୍ଟରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଧଳା ଟାଇଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଉପରୁ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ମା’ କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଝିଅମାନେ ମୋଟା ଏବଂ ସରଳ। ଶ୍ରୀମତୀ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଗାଲକୁ ଚୁମୁଥିଲେ, କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି, କାନ୍ଦି କହୁଥିଲେ, "ଓଃ, ତୁମେ କି ସନ୍ଥ, ତୁମ ଝିଅର ବିବାହ ଦିନ ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏହି ଧନ୍ୟବାଦକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ। "ମୁଁ କ'ଣ ଏପରି ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ ନାହିଁ, ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଯିଏ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଧରି ମୋର ଡାହାଣ ହାତ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି?" ସେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଥିବା ବିଧବା ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏହି ରାତିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ। ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ପ୍ରାୟ ଏକ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କ କର୍କଟ ରୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗକୁ ଜୀବନର ଏକ ସାଧାରଣ ଅଂଶ ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ। ଆଜି ରାତିଟି ଆଉ ଏକ ସଙ୍କଟ ଥିଲା। ସେ ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲେ। "ଭିତରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ମୋ ଗରିବ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଦେଖା କର," ସେ କହିଲେ, "ସେ ତୁମକୁ ମାଗୁଛନ୍ତି। ଗରିବ ଲୋକ, ସେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବିବାହରେ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଡାକ୍ତର ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ ଯେ ତୁମେ ଏହି ମହାନ ଦିନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲି। ଆହା, ପୁରୁଷମାନେ ଆମ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବନ୍ଧୁତାକୁ ଅଧିକ ବୁଝନ୍ତି। ଭିତରକୁ ଯାଅ, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବ।"

ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଠରୀରୁ ଜଣେ ନର୍ସ ଏବଂ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ବାହାରି ଆସିଲେ। ଡାକ୍ତର ଜଣକ ଥିଲେ ଜଣେ ଯୁବକ, ଗମ୍ଭୀର ମୁହଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ହାୱା ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାୱା ଥିଲା। ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭୟଭୀତ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ଡକ୍ଟର କେନେଡି, ଆମେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଇପାରିବା କି?"

ଡକ୍ଟର କେନେଡି ବିରକ୍ତିର ସହିତ ବିଶାଳ ଦଳକୁ ଚାହିଁଲେ। ଏହି ଲୋକମାନେ କ’ଣ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଭିତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ମରୁଛି ଏବଂ ମରୁଛି? ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ମରିବାକୁ ଦେଲେ ବହୁତ ଭଲ ହେବ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି କେବଳ ନିକଟ ପରିବାର," ସେ ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଭଦ୍ର ସ୍ୱରରେ କହିଲେ। ଯେତେବେଳେ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ଏକ ଅଜବ ଫିଟିଂ ଟକ୍ସେଡୋ ପିନ୍ଧିଥିବା ଛୋଟ, ଭାରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ଭାରୀ ଲୋକଟି କହିଲା। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଇଟାଲୀୟ ଉଚ୍ଚାରଣର ଟିକିଏ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ଥିଲା। "ମୋର ପ୍ରିୟ ଡାକ୍ତର," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ ସେ ମରୁଛନ୍ତି?"

"ହଁ," ଡକ୍ଟର କେନେଡି କହିଲେ।

"ତା'ପରେ ତୁମର ଆଉ କିଛି କରିବାର ନାହିଁ," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ। "ଆମେ ଭାର ଉଠାଇବୁ। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବୁ। ଆମେ ତାଙ୍କ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବୁ। ଆମେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶବଦାହରେ କାନ୍ଦିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଜଗିବୁ।" କଥାଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶୁଣି, ତାଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ବାଧ କରି, ଶ୍ରୀମତୀ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଡକ୍ଟର କେନେଡି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। ଏହି ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟରେ ଥିବା କଠୋର ନ୍ୟାୟକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ। ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ଶେଷ ହୋଇଗଲା। ତଥାପି ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଭଦ୍ର ହୋଇ ସେ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ନର୍ସ ତୁମକୁ ଭିତରକୁ ଛାଡିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ତାଙ୍କର ରୋଗୀଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାମ ଅଛି।" ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କରିଡର ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ, ତାଙ୍କର ଧଳା କୋଟ୍ ଫଡ଼ଫଡ଼ କରୁଥିଲା।

ନର୍ସ ପୁଣି ରୁମ ଭିତରକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ଶେଷରେ ସେ ପୁଣି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଧରି। ସେ ଫିସ୍‌ଫିସ୍ କରି କହିଲେ, "ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଜ୍ୱରରେ ମତିଭ୍ରମ ହେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏବଂ ତୁମେ କେବଳ କିଛି ମିନିଟ୍ ରହିପାରିବ, କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ।" ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିଗଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତିର ଏକ ମୃଦୁ ହସ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେଲେ, ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ରୋଗୀଙ୍କ କୋଠରୀକୁ ଗଲେ।

ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଲମ୍ବା ଦୌଡ଼ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ, ଏବଂ ଏବେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ସେ ଉଚ୍ଚ ଶଯ୍ୟାରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ଏକ କଙ୍କାଳରେ କ୍ଷୟ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବଳ କଳା କେଶ ଥିଲା ତାହା ଅଶ୍ଳୀଳ ସୂତାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆନନ୍ଦର ସହିତ କହିଲେ, "ଜେନ୍କୋ, ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ମୁଁ ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଆଣିଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ହଲିଉଡ୍ ରୁ ଜନି ମଧ୍ୟ।"

ମରଣଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଡନ୍ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଜ୍ୱରଗ୍ରସ୍ତ ଆଖି ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ। ସେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସଳ ହାତ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ହାଡ଼କୁ

ଧରିବାକୁ ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଗାଲକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ପାଳି କରି ଅନ୍ୟ ହାତ ଧରିଲେ।

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହାତକୁ ଚାପି ଦେଲେ। ସେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହିଲେ, "ଶୀଘ୍ର ଆସ ଏବଂ ଭଲ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ଆମେ ଏକାଠି ଆମର ପୁରୁଣା ଗାଁକୁ ଇଟାଲୀ ଫେରିଯିବା। ଆମେ ଆମ ପୂର୍ବ ବାପାମାନଙ୍କ ପରି ମଦ ଦୋକାନ ଆଗରେ ବୋକି ଖେଳିବୁ।"

ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ସେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରୁ ଦୂରେଇ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ; ଅନ୍ୟ ହାଡ଼ର ନଖ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଡନ୍ ପାଖରେ ଝୁଲି ରହିଲେ। ସେ କଥା ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ ରଖିଲେ ଏବଂ ତାପରେ ବିଛଣା ପାଖରେ ବସିଲେ। ଗେଙ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାଦିନ ବିଷୟରେ ବକ୍ ବକ୍ କରୁଥିଲେ। ତାପରେ ତାଙ୍କର କୋଇଲା ଭଳି କଳା ଆଖି ଧୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଗଲା। ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କହିଲେ। ଡନ୍ ଆହୁରି ପାଖକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଲୁହ ବହିବା ଦେଖି ଘରର ଅନ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କମ୍ପିତ ସ୍ୱର ଆହୁରି ଜୋରରେ ବଢ଼ିଗଲା, ଘରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ, ଅତିମାନବୀୟ ପ୍ରୟାସରେ, ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ତାଙ୍କ ତକିଆ ଉପରୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଡନ୍ ଆଡ଼କୁ ଏକ କଙ୍କାଳ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖାଇଲେ। "ଗଡଫାଦର,ଗଡଫାଦର," ସେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଡାକି କହିଲେ, "ମୋତେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କର, ମୁଁ ତୁମକୁ ନିବେଦନ କରୁଛି। ମୋ ମାଂସ ମୋ ହାଡ଼ରୁ ଜଳୁଛି ଏବଂ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ କୀଟମାନେ ମୋ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ଖାଉଛନ୍ତି।ଗଡଫାଦର, ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କର, ତୁମର ଶକ୍ତି ଅଛି, ମୋ ଗରିବ ସ୍ତ୍ରୀର ଲୁହ ଶୁଖାଇ ଦିଅ। କୋର୍ଲିଓନରେ ଆମେ ପିଲାବେଳେ ଏକାଠି ଖେଳିଥିଲୁ ଏବଂ ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ ମରିବାକୁ ଦେବ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ପାପ ପାଇଁ ନର୍କକୁ ଭୟ କରେ?"

ଡନ୍ ଚୁପ୍ ରହିଲା। ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କହିଲା, "ଆଜି ତୁମ ଝିଅର ବିବାହ ଦିନ, ତୁମେ ମୋତେ ମନା କରିପାରିବ ନାହିଁ।"

ଡନ୍ ଚୁପ୍ ଚାପ୍ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲା, ନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଳାପକୁ ଭେଦ କରିବା ପାଇଁ। "ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ," ସେ କହିଲା, "ମୋର ଏପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ଏପରି କରିଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଦୟାଳୁ ହୋଇଥାନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କର। କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରନାହିଁ ଏବଂ ନର୍କକୁ ଭୟ କରନାହିଁ। ମୁଁ ପ୍ରତି ରାତିରେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ତୁମର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ସଭା କରିବି। ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତୁମର ପିଲାମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। ଏତେ ଦୟା ନିବେଦନ କରି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ କିପରି ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବେ?"

କଙ୍କାଳ ମୁହଁଟି ଏକ ଚତୁରତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କଲା ଯାହା ଅଶ୍ଳୀଳ ଥିଲା। ଆବନ୍ଦାଣ୍ଡୋ ଚତୁରତାର ସହିତ କହିଲେ, "ତେବେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି?"

ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତାଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଥଣ୍ଡା ଥିଲା, ସାନ୍ତ୍ୱନା ନଥିଲା। "ତୁମେ ନିନ୍ଦା କରୁଛ। ନିଜକୁ ଇସ୍ତଫା ଦିଅ।"

ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ପୁଣି ତକିଆ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଆଶାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ହରାଇ ବସିଲା। ନର୍ସ ପୁଣି ରୁମ ଭିତରକୁ ଫେରି ଆସି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଡନ୍ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ତାଙ୍କ ହାତ ବଢ଼ାନ୍ତି। "ଗଡଫାଦର," ସେ କହିଲେ, "ମୋ ସହିତ ଏଠାରେ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋତେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ହୁଏତ ସେ ଯଦି ତୁମକୁ ମୋ ପାଖରେ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ମୋତେ ଶାନ୍ତିରେ ଛାଡିଦେବେ। କିମ୍ବା ହୁଏତ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କହିପାରିବ, କିଛି ତାର ଟାଣିବ, ଏହ?" ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଖି ମାରିଲେ ଯେପରି ସେ ଡନ୍ କୁ ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ ପ୍ରକୃତରେ ଗମ୍ଭୀର ନୁହଁନ୍ତି। "ତୁମେ ରକ୍ତରେ ମିଶିଥିବା ଭାଇ।" ତା'ପରେ, ଡନ୍ ଅପମାନିତ ହେବ ବୋଲି ଭୟ କରି ତାଙ୍କ ହାତ ଧରିବେ। "ମୋ ସହିତ ରୁହ, ମୋତେ ତୁମର ହାତ ଧରିବାକୁ ଦିଅ। ଆମେ ସେହି ନରପତିକୁ ମଧ୍ୟ ଚକିତ କରିବୁ ଯେପରି ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଛୁ। ଗଡ୍ଫାଦର, ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କର ନାହିଁ।"

ଡନ୍ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋର ଶୁଖିଯାଇଥିବା ନଖକୁ ନିଜ ଦୁଇ ଚଉଡ଼ା ହାତରେ ଧରିଲେ। ସେମାନେ ଏକାଠି ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ନରମ ଭାବରେ, ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ। ଯେପରି ଡନ୍ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସବୁଠାରୁ ଘୃଣ୍ୟ ଏବଂ ଅପରାଧୀ ବିଶ୍ୱାସଘାତକଙ୍କଠାରୁ ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋର ଜୀବନ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିବ।

କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହ ଦିନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। କାର୍ଲୋ ରିଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସାହସର ସହିତ ବର ଭାବରେ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ, କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପହାର ପର୍ସର ସାମଗ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ମୋଟ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଡଲାରରୁ ଅଧିକ ଥିଲା। ତଥାପି, କନ୍ୟା ତାଙ୍କ ପର୍ସ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ତାଙ୍କର କୁମାରୀତ୍ୱ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଇଁ, ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଖି କଳା କରିବାକୁ ପଡିଲା।

ଲୁସି ମାନସିନି ତାଙ୍କ ଘରେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଫୋନ୍ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଡେଟ୍ ପାଇଁ ପଚାରିବେ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫୋନ୍ କଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜାଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନଥିଲା ଯେ ବିବାହରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସେହି ଘାତକ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଏବଂ ସନିଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଗୁଜବ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା ଯେ ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ ଆଉ ଜଣେ ପୀଡିତଙ୍କୁ ପାଇଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭଉଣୀର ଚାକରାଣୀ ଉପରେ "କାମ କରିଛନ୍ତି"।

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ଉଚ୍ଚ ଟୋପି, ଓଭରଓଲ ଏବଂ ଭାରୀ ଗ୍ଲୋଭସ୍ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କ ଶବଦାହ ପାର୍ଲର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁଳି ବିଦ୍ଧ ଶବଗୁଡ଼ିକୁ କାଢ଼ି ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି, "ମନେରଖ, ଆମେରିଗୋ, କାହାକୁ କିଛି କହିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୀଘ୍ର କବର ଦିଅ।" ସେ ନିଦରେ ଏତେ ଜୋରରେ ଏବଂ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କାନ୍ଦିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ। "ଆଃ, ତୁମେ କି ପୁରୁଷ," ସେ ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲେ। "ବିବାହ ପରେ କେବଳ ଏକ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା।"

କେ ଆଡାମ୍ସଙ୍କୁ ପାଉଲି ଗାଟୋ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ହୋଟେଲକୁ ନେଇଗଲେ। କାରଟି ବଡ଼, ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଗାଟ୍ ଟୁ ଦ୍ୱାରା ଚଲାଇଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପଛ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ କେ'କୁ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ପାଖରେ ଆଗ ସିଟ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ଉଭୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅତି ବିଦେଶୀ ପାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର କଥା ବ୍ରୁକଲିନିଜ୍ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅତିରଞ୍ଜିତ ସୌଜନ୍ୟତା ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ଉଭୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଆରାମରେ କଥା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମାଇକେଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ଏଲିଏନ୍। ଏବେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ଘୁରି ଘୁରି କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଉଥିଲେ ଯେ "ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ, ଯିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ।

"ସେହି ବ୍ୟବସାୟ କେଉଁ?" କେ ଅତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ।

ପାଉଲି ଗାଟୋ ଗାଡ଼ି ଚକ ଘୁରାଇ ତାକୁ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ। ତା' ପଛରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱରରେ କହିଲା। "ମାଇକ୍ ତୁମକୁ କହି ନଥିଲ କି? ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଆମେରିକାରେ ଇଟାଲୀୟ ଅଲିଭ୍ ତେଲର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆମଦାନୀକାରୀ। ଯୁଦ୍ଧ

ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବେ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରକୃତରେ ଧନୀ ହୋଇପାରିବ। ତାଙ୍କୁ ମାଇକ୍ ପରି ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପୁଅର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ।"

ହୋଟେଲରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ସହିତ ଡେସ୍କକୁ ଆସିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତିବାଦ କଲେ, ସେ କେବଳ କହିଲେ, "ବସ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଘରକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଫେରିବ। ମୋତେ ଏହା କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ସେ ତାଙ୍କ ରୁମ୍ ଚାବି ପାଇବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଲିଫ୍ଟ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ହାତ ହଲାଇ ହସିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆନନ୍ଦର ହସ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଏହା ଠିକ୍ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ହୋଟେଲ କ୍ଲର୍କଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଯାଇ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ, "ସେ କେଉଁ ନାମରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି?"

ହୋଟେଲ କ୍ଲର୍କ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଥଣ୍ଡା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଧରିଥିବା ଛୋଟ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ସ୍ୱିଟ୍ ବଲ୍ କୁ କ୍ଲର୍କଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ସେ ଏହାକୁ ଉଠାଇ ତୁରନ୍ତ କହିଲେ, "ମିଷ୍ଟର ଆଣ୍ଡ ମିସେସ୍ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍।"

ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ଫେରି ପାଉଲି ଗାଟୋ କହିଲେ, "ଭଲ ମହିଳା।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗର୍ଜନ କଲେ। "ମାଇକ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି।" ଯଦି ସେ ଭାବିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିବାହିତ ନୁହଁନ୍ତି। "ସକାଳୁ ମୋତେ ଶୀଘ୍ର ଉଠାଇ ନିଅ," ସେ ପାଉଲି ଗାଟଙ୍କୁ କହିଲେ। "ହେଗେନ୍ ଆମ ପାଇଁ କିଛି ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ତୁରନ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ରବିବାର ବିଳମ୍ବିତ ରାତି ହୋଇଗଲା ଯେତେବେଳେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ବାହାରିଗଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରାଥମିକତା (ପେଣ୍ଟାଗନ୍ ଷ୍ଟାଫ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଅଫିସରଙ୍କ କୃତଜ୍ଞ ଉପହାର) ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍ ଯିବା ପାଇଁ ବିମାନରେ ଯିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୋଇନଥିଲା।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଦିନ ଥିଲା। ଗେଙ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ସକାଳ ତିନିଟାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ସେ ହାଗେନ୍ଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ପରିବାରର ନୂତନ କନସିଲିଅର୍। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ହାଗେନ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣେ ବହୁତ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ, କ୍ଷମତାର କଥା ତ ଦୂରର କଥା।

ଡନ୍ ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ପରମ୍ପରା ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ। କନସିଗଲିଅର ସର୍ବଦା ଜଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତାକ୍ତ ସିସିଲିଆନ୍ ଥିଲେ, ଏବଂ ହେଗେନ୍ ଡନ୍ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ସେହି ପରମ୍ପରାରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲା। ଏହା ରକ୍ତର

ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । କନସିଗଲିଅରର ପ୍ରମୁଖ ପଦବୀରେ କେବଳ ଓମେର୍ଟା, ନୀରବତାର ନିୟମରେ ଜଡ଼ିତ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ । ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଡନ୍ କର୍ଲିଅନ, ଯିଏ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଡନ୍ ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରକୃତରେ ପାଳନ କରୁଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ତିନୋଟି ସ୍ତର କିମ୍ବା ବଫର ଥିଲା । ଏହି ଉପାୟରେ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଖୋଜାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କନସିଗଲିଅର ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ନ ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ରବିବାର ସକାଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଅନ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଝିଅକୁ ପିଟିଥିବା ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ହାଗେନ, ସାକ୍ଷୀ ବିନା ଏକାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କୁ କମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ପାଉଲି ଗାଟୋ ଏବେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମାନବଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ । ପାଉଲି ଗାଟୋ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି କରାଯାଉଛି କିମ୍ବା ଏହାକୁ ମୂଳତଃ କିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ଡନ୍ ସାମିଲ ହେବା ପାଇଁ ଶୃଙ୍ଖଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲିଙ୍କକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା, ତଥାପି ସର୍ବଦା ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ସେହି ସମ୍ଭାବନାର ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟ ଜଣା ଥିଲା । ଶୃଙ୍ଖଳର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲିଙ୍କ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିଲା ।

କନସିଲିଅର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନାମରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ଡନ୍‌ର ପରାମର୍ଶଦାତା, ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତ ଲୋକ, ତାଙ୍କର ସହାୟକ ମସ୍ତିଷ୍କ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ନିକଟତମ ସାଥୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରାରେ ସେ ଡନ୍‌ର ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଥିଲେ, ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଡନ୍‌ର ପାନୀୟ, କଫି ଏବଂ ସାଣ୍ଡୱିଚ୍, ତାଜା ସିଗାର ନେଉଥିଲେ । ସେ ଡନ୍ ଯାହା ଜାଣିଥିଲେ ତାହା କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ସବୁକିଛି, ଶକ୍ତିର ସମସ୍ତ କୋଷ ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ଡନ୍‌କୁ ଧ୍ୱଂସ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି କନସିଲିଅର କେବେ ଜଣେ ଡନ୍‌କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିନଥିଲେ, ଆମେରିକାରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିବା କୌଣସି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସିସିଲିଆନ୍ ପରିବାରର ସ୍ମୃତିରେ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ନଥିଲା । ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କନସିଲିଅର ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ବିଶ୍ୱାସ ବଜାୟ ରଖନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଧନୀ ହେବେ, କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ । ଯଦି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆସେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ ଯେପରି ସେ ଜୀବିତ କିମ୍ବା ମୁକ୍ତ । ଯଦି ସେ ବିଶ୍ୱାସ ବଜାୟ ରଖନ୍ତି ।

କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ କନସିଲିଅରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଡନ୍ ପାଇଁ ଅଧିକ ଖୋଲା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବାକୁ ପଡିଲା ନାହିଁ। ହାଗେନ୍ ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ କାଲିଫର୍ନିଆକୁ ଉଡ଼ିଯାଉଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ କନସିଲିଅର ଭାବରେ ତାଙ୍କର କ୍ୟାରିଅର ଏହି ମିଶନର ସଫଳତା କିମ୍ବା ବିଫଳତା ଦ୍ୱାରା ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ। ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟିକ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଲୋଭନୀୟ ଭୂମିକା ପାଇଲେ କି ନାହିଁ, ତାହା ଏକ ଗୌଣ ବିଷୟ ଥିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁକ୍ରବାର ହେଗେନ୍ ଭର୍ଜିଲ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷାତ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ତାହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ହାଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ପାଇଁ ଉଭୟ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯାହା ଯେକୌଣସି ଭଲ କନସିଲିଅରଙ୍କ ପାଇଁ ମାମଲା ସମାଧାନ କରିଥିଲା।

ପିଷ୍ଟନ୍ ବିମାନଟି ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନର୍ଭସ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତରକୁ ଥରାଇ ଦେଲା ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହୋଷ୍ଟେସ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମାର୍ଟିନି ଅର୍ଡର ଦେଲେ। ଡନ୍ ଏବଂ ଜନି ଉଭୟ ତାଙ୍କୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ। ଜନି ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାରୁ, ହେଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ କେବେ ବି ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ରାଜି କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା ଯେ ଡନ୍ ଜନିଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବେ। ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଭୂମିକା ଥିଲା ଆଲୋଚନାକାରୀ ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗକାରୀ।

ନିଜ ସିଟ୍‌ରେ ଶୋଇ, ହେଗେନ୍ ସେଦିନ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସୂଚନା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କଲେ। ଜ୍ୟାକ୍ ୱଲ୍ଜ ହଲିଉଡର ତିନି ଜଣ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଷ୍ଟୁଡିଓର ମାଲିକ ଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଡଜନ ଡଜନ ତାରକା ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଥିଲେ। ସେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ସୂଚନା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶଦାତା ପରିଷଦ, ସିନେମାଟିକ୍ ଡିଭିଜନ, ଯାହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏତିକି ଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରଚାର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସେ ହ୍ୱାଇଟ୍ ହାଉସରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ହଲିଉଡ୍ ଘରେ ଜେ. ଏଡଗାର ହୁଭରଙ୍କୁ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନଥିଲା ଯେତେ ଏହା ଶୁଣାଯାଉଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ସରକାରୀ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ୱଲ୍ଟଜ୍ ଙ୍କର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ନଥିଲା, ମୁଖ୍ୟତଃ କାରଣ ସେ ଜଣେ ଚରମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦଳ ମାଟିରୁ ଉଠିଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଟଙ୍କୁ "ସାମର୍ଥ୍ୟ" କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ବ୍ରିଫକେସ୍ ଖୋଲି କିଛି କାଗଜ କାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଆଉ ଏକ ମାର୍ଟିନି ଅର୍ଡର କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କଲେ। ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅନୁତାପ ନଥିଲା, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ୍ୟବାନ। କାରଣ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଯେଉଁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ବାଛିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା। ସେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଯେକୌଣସି ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଆଶା କରିପାରିବା ପରି ଖୁସି ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଜୀବନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପାଇଲେ।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ, ଜଣେ ଉଚ୍ଚ କ୍ରୁ-କଟ୍ ବ୍ୟକ୍ତି, ବହୁତ ପତଳା, ବହୁତ ସାଧାରଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଓକିଲ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ବିସ୍ତୃତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ ଯଦିଓ ସେ ବାର ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବା ପରେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆଇନ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ।

ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସର ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଖେଳସାଥୀ ଥିଲେ। ହେଗେନଙ୍କ ମାଆ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା। ହେଗେନଙ୍କ ବାପା, ଜଣେ ଅତ୍ୟଧିକ ମଦ୍ୟପାନକାରୀ, ଜଣେ ନିରାଶାଜନକ ମଦୁଆ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଜଣେ ପରିଶ୍ରମୀ ବଢ଼େଇ, ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଅସତ୍ କାମ କରିନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମଦ୍ୟପାନ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା। ଟମ୍ ହେଗେନଙ୍କୁ ଜଣେ ଅନାଥ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଯିଏ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁଥିଲା ଏବଂ କବାଟରେ ଶୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀକୁ ଏକ ପୋଷ୍ୟ ଗୃହରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1920 ଦଶକରେ ସାମାଜିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସର ପୁଅମାନଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁସରଣ କରିନଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦାନରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା ପାଇଁ ଏତେ କୃତଘ୍ନ ଥିଲେ। ହେଗେନଙ୍କର ମଧ ଆଖି ସଂକ୍ରମଣ ହୋଇଥିଲା। ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ଧରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ପାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ତାଙ୍କଠାରୁ ଧରାଯାଇପାରିବ। ତାଙ୍କୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ଦୟାଳୁ ବାଳକ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ନେବାକୁ ଦାବି କରିଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ତେଲଯୁକ୍ତ ଟମାଟୋ ସସ୍ ସହିତ ଏକ ଗରମ ସ୍ପାଘେଟି ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ସ୍ୱାଦ ସେ କେବେ ଭୁଲି ନଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ଏକ ଧାତୁ ଫୋଲ୍ଡିଂ ବିଛଣା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, କୌଣସି କଥା ନକହି କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆଲୋଚନା ନକରି, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପୁଅଟିକୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜେ ପୁଅଟିକୁ ଜଣେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଖି ସଂକ୍ରମଣ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କଲେଜ ଏବଂ ଆଇନ ସ୍କୁଲକୁ ପଠାଇଥିଲେ। ଏସବୁରେ ଡନ୍ ଜଣେ ପିତା ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଜଣେ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସ୍ନେହ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ହେଗେନ୍ ସହିତ ଅଧିକ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଲାଗୁ କରି ନଥିଲେ। କଲେଜ ପରେ ଆଇନ ସ୍କୁଲ ଯିବା ପାଇଁ ପୁଅଟିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା। ସେ ଥରେ ଶୁଣିଥିଲେ/ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କୁ କହୁଥିଲେ, "ତାଙ୍କ ବ୍ରିଫକେସ୍ ସହିତ ଜଣେ ଓକିଲ ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ଶହେରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଚୋରି କରିପାରିବେ।" ଏହି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରକ୍ତିର ବିଷୟ ହେଲା, ସନି ଏବଂ ଫ୍ରେଡି ହାଇସ୍କୁଲରୁ ସ୍ନାତକ ହେବା ପରେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ। କେବଳ ମାଇକେଲ୍ କଲେଜ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ପର୍ଲ ହାରବରର ପରଦିନ ମାରିନରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ।

ବାର ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବା ପରେ, ହେଗେନ୍ ନିଜର ପରିବାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। କନ୍ୟା ନ୍ୟୁ ଜର୍ସିର ଜଣେ ଯୁବତୀ ଇଟାଲୀୟ ଝିଅ ଥିଲେ, ଯିଏ ସେହି ସମୟରେ କଲେଜ ସ୍ନାତକ ହୋଇଥିବାରୁ ବିରଳ ଥିଲେ। ବିବାହ ପରେ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କ ଘରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଡନ୍ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ, ତାଙ୍କୁ ଆଇନ ଗ୍ରାହକ ପଠାଇବାକୁ; ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସଜ୍ଜିତ କରିବାକୁ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ଡନ୍‌କୁ କହିଥିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ଚାହେଁ।"

ଡନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ଖୁସି ହେଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ କିଏ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ସେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପରିସୀମା ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନୁହେଁ। ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ଅସୁସ୍ଥ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କନସିଲିଅର୍ କରାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଆଖିରେ ନିଜ ଆଖି ପକାଇଲେ। "ମୁଁ ତୁମର ପୁଅମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ ପାଇଁ କାମ କରିବି," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହିତ, ଡନ୍‌ଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣ କରି। ଡନ୍, ସେହି ବୁଝାମଣା ସହିତ ଯାହା ସେତେବେଳେ ମଧ ତାଙ୍କ ମହାନତାର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା, ଯୁବକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ

ପରିବାରରେ ଆସିବା ପରଠାରୁ ପିତା ସ୍ନେହର ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଲେ। ସେ ହାଗେନ୍‌କୁ ଶୀଘ୍ର ଆଲିଙ୍ଗନ ପାଇଁ ନିଜ କୋଳକୁ ନେଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସଚ୍ଚା ପୁଅ ପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯଦିଓ ସେ କେତେବେଳେ କହୁଥିଲେ, "ଟମ୍, ତୁମର ପିତାମାତାଙ୍କୁ କେବେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ," ଯେପରି ସେ ନିଜକୁ ଏବଂ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ଭୁଲିଯିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନଥିଲା। ତାଙ୍କ ମାଆ ପ୍ରାୟ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ଆଳସ୍ୟପର ଥିଲେ, ରକ୍ତହୀନତାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ସେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ବାହାନା କରିପାରୁ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପା ହେଗେନ୍ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଆଖି ସଂକ୍ରମଣ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ଥିଲା। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯିବେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଟମ୍ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସର ମନ ଏକ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲା। ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ପଶୁ ପରି ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁଥିଲେ, ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନି ତାଙ୍କୁ ଏକ ବାରଣ୍ଡାର ପଛପଟେ ଶୋଇଥିବା ପାଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆଣିଥିଲେ। ତା'ପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ଏକ ଚମତ୍କାର ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ହେଗେନ୍ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ, ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ସେ ପୁରୁଷତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହୋଇଗଲେ, ଧଳା ବାଡ଼ିରେ ଟାପ୍ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଅନ୍ଧ ପିଲାମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଥିଲେ। କିଛି ସକାଳେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉଠିଲେ, ସେହି ପ୍ରଥମ ସଚେତନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିରାପଦ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ ଯେ ସେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ତିନି ବର୍ଷର ସାଧାରଣ ଆଇନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବେ। ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପାଇଁ କାମ କରିବା ବିଷୟରେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂର କରିଥିଲା। ସେ ସେତେବେଳେ ଏକ ଶୀର୍ଷ ଫୌଜଦାରୀ ଓକିଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଡନ୍‌ଙ୍କର କିଛି ପ୍ରଭାବ ଥିଲା। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଆଇନର ଏହି ଶାଖା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା। ସେ ଭଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ-କାଲୀନ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଛଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିପାରି ନଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କନସିଲିଅର କରାଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସିସିଲିଆନ୍ ପରିବାରମାନେ କରଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ "ଆଇରିସ୍ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ" ବୋଲି

ଅପମାନଜନକ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ। ଏହା ହେଗେନ୍ଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରିଥିଲା। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଥିଲା ଯେ ସେ କେବେବି ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟର ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଡନ୍‌ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଏହା କେବେବି ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନଥିଲା, ଏପରି ଏକ ଉଚ୍ଚାକାଂକ୍ଷା ତାଙ୍କ ହିତୈଷୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହିତୈଷୀଙ୍କ ରକ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି "ଅସମ୍ମାନ" ହୋଇଥାନ୍ତା।

ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍‌ରେ ବିମାନ ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧାର ଥିଲା। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଗାଧୋଇଲେ ଏବଂ କ୍ଷୌର କଲେ, ଏବଂ ସହରରେ ସକାଳ ହେବାର ଦେଖିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କୋଠରୀକୁ ନାସ୍ତା ଏବଂ ଖବରକାଗଜ ପଠାଇବାକୁ ଅର୍ଡର ଦେଲେ ଏବଂ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ସହିତ ସକାଳ ଦଶଟାର ସାକ୍ଷାତକାର ସମୟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରାମ କଲେ। ସାକ୍ଷାତକାର କରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ସହଜ ଥିଲା।

ପୂର୍ବ ଦିନ, ହେଗେନ୍ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶ୍ରମିକ ସଂଗଠନର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଲି ଗଫ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ହେଗେନ୍ ଗଫ୍ ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପରଦିନ ହେଗେନ୍ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି ହେଗେନ୍ ସାକ୍ଷାତକାରର ଫଳାଫଳ ଦ୍ୱାରା ଖୁସି ନହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ଏକ ଶ୍ରମିକ ଧର୍ମଘଟ ହୋଇପାରେ। ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପରେ ହେଗେନ୍ ଗଫ୍ ଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଲେ। ସାକ୍ଷାତକାର ସକାଳ ଦଶଟାରେ ହେବ। ୱୋଲ୍ଜ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶ୍ରମିକ ଧର୍ମଘଟ ବିଷୟରେ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ମନେ ହେଉ ନଥିଲେ, ଗଫ୍ କହିଥିଲେ। ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, "ଯଦି ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏତିକି ହୁଏ, ତେବେ ମୋତେ ନିଜେ ଡନ୍ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ।"

"ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବେ," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ। ଏହା କହି ସେ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ଗଫ୍ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରତି ଏତେ ରାଜି ଥିଲେ ବୋଲି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ପାରିବାରିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ବୈଷୟିକ ଭାବରେ, ନ୍ୟୁୟର୍କ ଅଞ୍ଚଳ ବାହାରକୁ ବିସ୍ତାର କରିନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରମିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବନ୍ଧୁତାର ଋଣୀ ଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ସକାଳ ଦଶଟାର ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ଖରାପ ସଙ୍କେତ ଥିଲା। ଏହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଯେ ସେ ନିଯୁକ୍ତି ତାଲିକାରେ ପ୍ରଥମ ହେବେ, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଯେ ୱଲ୍ଜ ତାଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ। ଗଫ୍ ଯଥେଷ୍ଟ ଧମକ ଦେଉ

ନଥିଲେ, ହୁଏତ କାରଣ ୱାଲ୍ଜ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତି ପେରୋଲରେ ରଖିଥିଲେ। ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଡନ୍ ନିଜକୁ ଲାଇମଲାଇଟ୍ ରୁ ଦୂରରେ ରଖିବାରେ ସଫଳତା ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟର କ୍ଷତିରେ କାମ କରିଥିଲା, କାରଣ ତାଙ୍କ ନାମ ବାହାର ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ କୌଣସି ଅର୍ଥ ରଖିନଥିଲା।

ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଲେଷଣ ସଠିକ୍ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା। ୱାଲ୍ଟଜ୍ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟଠାରୁ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଧ କଲେ। ହେଗେନ୍ ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ। ସ୍ୱାଗତ କକ୍ଷଟି ବହୁତ ଆରାମଦାୟକ, ବହୁତ ଆରାମଦାୟକ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ଲମ୍ ରଙ୍ଗର ସୋଫାରେ ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ପିଲା ହେଗେନ୍ କେବେ ଦେଖି ନ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବୟସ ଏଗାର କିମ୍ବା ବାର ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ସେ ଜଣେ ବୟସ୍କ ମହିଳା ଭାବରେ ବହୁତ ମହଙ୍ଗା କିନ୍ତୁ ସରଳ ଭାବରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନା କେଶ, ବିଶାଳ ଗଭୀର ସମୁଦ୍ର-ନୀଳ ଆଖି ଏବଂ ଏକ ସତେଜ ରାସ୍ପେରୀ-ଲାଲ ମୁହଁ। ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ମହିଳା ଜଗି ରହିଥିଲେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମାଆ ଥିଲେ, ଯିଏ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ଅହଂକାର ସହିତ ଚାହିଁବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୁଥ ମାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା। ଦେବଦୂତ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଡ୍ରାଗନ୍ ମା, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ, ମାଆଙ୍କ ଥଣ୍ଡା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ।

ଶେଷରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା କିନ୍ତୁ ମଜବୁତ ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ମହିଳା ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଫିସ ଦେଇ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ-ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। ହେଗେନ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେଥିରେ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ହସିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚତୁର ଥିଲେ, ଅଫିସ କାମ କରି ସିନେମା ଦ୍ୱାରରେ ପାଦ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜୀବନର ବାକି ସମୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ପରାଜୟ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ ସହରକୁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଫିସଗୁଡ଼ିକରେ କାମ କରିବେ।

ଜ୍ୟାକ୍ ୱାଲ୍ଜ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକ ଭାରୀ ପଞ୍ଝା ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଲାଇ ହୋଇଥିବା ସୁଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ ଲୁଚି ରହିଥିଲା। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଇତିହାସ ଜାଣିଥିଲେ। ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୱାଲ୍ଜ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଖାଲି ବିୟର କେଗ୍ ଏବଂ ଠେଲାଗାଡ଼ି ଚଲାଇଥିଲେ। କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଝାଳ ପୋଷାକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଛାଡି ପଶ୍ଚିମକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ନିକେଲୋଡିୟନ୍ ରେ ବିନିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୋସନ୍ ପିକ୍ଚରର ଅଗ୍ରଣୀ ହୋଇଥିଲେ। ଅଠଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ହଲିଉଡର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମାଗ୍ନେଟ୍ ଥିଲେ, ତଥାପି କଠୋରଭାଷୀ, ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏକ କ୍ରୋଧିତ ଗଧିଆ ଯିଏ ଅସହାୟ ଯୁବ ଷ୍ଟାର୍ଲେଟ୍ ପଲକୁ ଧ୍ୱଂସ କରୁଥିଲେ। ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ। ସେ ଭାଷଣ ଶିକ୍ଷା ନେଇଥିଲେ, ଜଣେ ଇଂରାଜୀ ଭାଲେଟ୍ ଠାରୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଏବଂ ଜଣେ ଇଂରାଜୀ ବଟଲରଙ୍କଠାରୁ ସାମାଜିକ ଭାବରେ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ତାହା ଶିଖିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏବଂ ସୁନ୍ଦରୀ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଯିଏ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ପୁରୁଣା ମାଷ୍ଟର ଚିତ୍ରକଳା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ମୋସନ୍ ପିକ୍ଚରରେ କଳାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ କୋଟି କୋଟି ଡଲାରର ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଝିଅ ଜଣେ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ।

ତାଙ୍କର ସଦ୍ୟତମ ଆଗ୍ରହ, ଯେପରି ଆମେରିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସ୍ତମ୍ଭକାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ରିପୋର୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଥିଲା ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ରେସିଂ ଘୋଡା ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଗତ ବର୍ଷ ଦଶ ନିୟୁତ ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଇଂରାଜୀ ଦୌଡ଼ ଘୋଡା ଖାର୍ଟୁମକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଛଅ ଲକ୍ଷ ଡଲାରରେ କିଣି ଶିରୋନାମା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଅପରାଜିତ ରେସରଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଆଯିବ ଏବଂ କେବଳ ୱୋଲ୍ଜ ଘୋଡା ପାଇଁ ଅଣ୍ଡା ଦିଆଯିବ।

ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ସୌଜନ୍ୟର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର, ସମାନ ଭାବରେ ଟ୍ୟାନ୍ ହୋଇଥିବା, ସତର୍କତାର ସହିତ ନାପିତ ମୁହଁ ଯାହା ଏକ ହସ ସହିତ ବିକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସବୁଠାରୁ ଜ୍ଞାନୀ କାରିଗରଙ୍କ ସେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କର ବୟସ ଦେଖାଯାଉଥିଲା; ତାଙ୍କ ମୁହଁର ମାଂସ ଏପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେପରି ଏହା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଗତିବିଧିରେ ଏକ ବିଶାଳ ଜୀବନଶକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପରି ଥିଲା, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭଳି ହାୱା ଯିଏ ସେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ସିଧାସଳଖ କଥାକୁ ଆସିଲେ। ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦୂତ ଥିଲେ। ଏହି ବନ୍ଧୁ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ଶ୍ରୀ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଏବଂ ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବେ ଯଦି ଶ୍ରୀ ୱୋଲ୍ଜ ଏକ ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଏହି ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ ହେବ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ନୂତନ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ କାଷ୍ଟିଂ କରିବା ଯାହା ଷ୍ଟୁଡିଓ ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲା।

ସିଲାଇ ହୋଇଥିବା ମୁହଁଟି ଉଦାସୀନ, ଭଦ୍ର ଥିଲା। "ତୁମର ବନ୍ଧୁ ମୋତେ କ'ଣ ଉପକାର କରିପାରିବ?" ୱୋଲ୍ଜ ପଚାରିଲେ। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ କେବଳ ନମ୍ରତାର ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା।

ହେଗେନ୍ ଦୁଃଖକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ। ସେ ବୁଝାଇଲେ। "ତୁମର କିଛି ପ୍ରସବ ସମସ୍ୟା ଆସୁଛି। ମୋ ବନ୍ଧୁ ସେହି ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରିବ। ତୁମର ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ତାରକା ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ତୁମର ଷ୍ଟୁଡିଓ ପାଇଁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଞ୍ଜିଆରୁ ହିରୋଇନ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ମୋର ବନ୍ଧୁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବ ଯେ ତୁମର ପୁରୁଷ ତାରକା ଆଉ ହିରୋଇନ୍ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯଦି ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଅନ୍ୟ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ଆସେ, ତେବେ ମୋ ପାଖକୁ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ ତୁମର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରିବ।"

ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜ ଏହା ଶୁଣିଲେ ଯେପରି ସେ ଏକ ପିଲାର ଗର୍ବ ଶୁଣିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, ସମଗ୍ର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କ ସ୍ୱର, "ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?"

ହେଗେନ୍ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଏକଦମ ନୁହେଁ। ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେବା ମାଗିବାକୁ ଆସିଛି। ମୁଁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କିଛି ହରାଇବ ନାହିଁ।"

ପ୍ରାୟ ଯେପରି ସେ ଏହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ୱଲ୍ଟଜ୍ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ କ୍ରୋଧର ଏକ ମୁଖା ତିଆରି କରିଥିଲେ। ପାଟି କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କର ଭାରୀ ଭ୍ରୂଲତା, କଳା ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗିତ, ତାଙ୍କ ଚମକଦାର ଆଖି ଉପରେ ଏକ ଘନ ରେଖା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଗଲା। ସେ ଡେସ୍କ ଉପରେ ହାଗେନ ଆଡକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମେ ଏକ ଚିକ୍କଣ କୁକୁରର ପୁଅ, ମୁଁ ତୁମ ଏବଂ ତୁମର ବସ୍ ପାଇଁ ରେଖାରେ ଏହାକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଦିଅ, ସେ ଯିଏ ବି ହେଉ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କେବେ ସେହି ସିନେମା ପାଇବ ନାହିଁ। କାଠ କାମରୁ କେତେ ଗିନି ମାଫିଆ ଗୁମ୍ଫା ବାହାରି ଆସିବେ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ।" ସେ ପଛକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡିଲେ। "ତୁମକୁ ଏକ ପରାମର୍ଶ, ମୋର ବନ୍ଧୁ। ଜେ. ଏଡଗାର ହୁଭର, ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛ" - ୱଲ୍ଟଜ୍ ବିଦ୍ରୁପ ଭାବରେ ହସିଲେ - "ସେ ମୋର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧୁ। ଯଦି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବି ଯେ ମୁଁ ଚାପ ପକାଉଛି, ତେବେ ତୁମେ କେବେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମକୁ କ'ଣ ଆଘାତ କରିଛି।"

ହେଗେନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲେ। ସେ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ଆଶା କରୁଥିଲେ। କ'ଣ ଏପରି ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶହ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ କମ୍ପାନୀର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ? ଏହା ଚିନ୍ତା କରିବାର କଥା ଥିଲା କାରଣ ଡନ୍ ଟଙ୍କା

ବିନିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ନୂତନ ଜିନିଷ ଖୋଜୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଶିଳ୍ପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମସ୍ତିଷ୍କ ଏତେ ମୂର୍ଖ, ତେବେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ହିଁ ଏହାର କାରଣ ହୋଇପାରେ। ଏହି ଅପବ୍ୟବହାର ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ବିରକ୍ତ କରିନଥିଲା। ହେଗେନ୍ ନିଜେ ଡନ୍ଙ୍କଠାରୁ ଆଲୋଚନାର କଳା ଶିଖିଥିଲେ। "କେବେବି ରାଗିବେ ନାହିଁ," ଡନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। "କେବେବି ଧମକ ଦିଅ ନାହିଁ। ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କର।" ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ "କାରଣ" ଶବ୍ଦଟି ବହୁତ ଭଲ ଶୁଭୁଥିଲା, ରାଗିଓନ୍, ପୁଣି ଯୋଗ ଦେବା। ଏହାର କଳା ଥିଲା ସମସ୍ତ ଅପମାନ, ସମସ୍ତ ଧମକକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା; ଅନ୍ୟ ଗାଲ ମୋଡ଼ିବା। ହେଗେନ୍ ଡନ୍‌କୁ ଆଠ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଏକ ଆଲୋଚନା ଟେବୁଲରେ ବସି ଅପମାନ ଗିଳିବା, ଜଣେ କୁଖ୍ୟାତ ଏବଂ ମହାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଥ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ଆଠ ଘଣ୍ଟା ଶେଷରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ଅସହାୟ ଇଙ୍ଗିତରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଟେବୁଲରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକଟି ସହିତ କେହି ଯୁକ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ," ଏବଂ ବୈଠକ କକ୍ଷରୁ ବାହାରକୁ ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ। ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଭୟରେ ଧଳା ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଡନ୍‌କୁ ପୁଣି ଥରେ କୋଠରୀକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଏକ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ମାସ ପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ନାପିତ ଦୋକାନରେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା।

ତେଣୁ ହେଗେନ୍ ପୁଣି ସାଧାରଣ ସ୍ୱରରେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। "ମୋ କାର୍ଡ ଦେଖ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଜଣେ ଓକିଲ। ମୁଁ କ'ଣ ମୋର ବେକ ବାହାର କରିଦେବି? ମୁଁ କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଧମକପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ କହିଲି? ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ସେହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମେ ଯାହା କହିବ ମୁଁ ଯେକୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଏତେ ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ବହୁତ କିଛି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇସାରିଛି। ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଯାହା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ତାହା ତୁମର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ। ଜନି ମୋତେ କହୁଛି ଯେ ତୁମେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛ ଯେ ସେ ସେହି ଅଂଶ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବେ। ଏବଂ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଯଦି ଏପରି ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କେବେବି ପଚରାଯିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ନିବେଶ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ, ତେବେ ମୋର କ୍ଲାଏଣ୍ଟ ଚିତ୍ର ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଦିଅ। ଆମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ ଯେ ତୁମର ନା ହେଉଛି ନା। କେହି ତୁମକୁ ବାଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ଶ୍ରୀ ହୁଭରଙ୍କ ସହ ତୁମର ବନ୍ଧୁତା ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣୁ, ମୁଁ ଯୋଡିପାରେ, ଏବଂ ମୋ ବସ୍ ଏଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। ସେ ସେହି ସମ୍ପର୍କକୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି।"

ୱୋଲ୍ଜ ଏକ ବିଶାଳ ଲାଲ-ପର ବିଶିଷ୍ଟ କଲମ ସହିତ ଡୁଡଲ୍ କରୁଥିଲେ। ଟଙ୍କା ବିଷୟରେ କହିବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଏବଂ ସେ ଡୁଡଲ୍ଲ୍ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ସେ ଆଦରର ସହିତ କହିଲେ, "ଏହି ଚିତ୍ରଟି ପାଞ୍ଚ ମିଲିୟନ ବଜେଟ୍ ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି।"

ହେଗେନ୍ ଧୀରେ ସିଟି ମାରି କହିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ସେ ବହୁତ ସହଜରେ କହିଲେ, "ମୋ ବସ୍ଙ୍କ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ୱଲ୍ଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେଉଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ ହେଗେନଙ୍କ କାର୍ଡ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ। "ମୁଁ ତୁମ ବିଷୟରେ କେବେ ଶୁଣିନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଅଧିକାଂଶ ବଡ଼ ଓକିଲଙ୍କୁ ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କିଏ?"

"ମୋର ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ କର୍ପୋରେଟ୍ ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଛି," ହେଗେନ୍ ଶୁଷ୍କ ଭାବରେ କହିଲେ। "ମୁଁ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ପରିଚାଳନା କରେ।" ସେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। "ମୁଁ ତୁମର ଆଉ ସମୟ ନେବି ନାହିଁ।" ସେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଲେ, ୱୋଲ୍ଜ ଏହାକୁ ହଲାଇଲେ। ହେଗେନ୍ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ କିଛି ପାଦ ନେଇ ପୁଣି ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ମୁହଁକୁ ବୁଲିଗଲେ। "ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ତୁମକୁ ଏପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ମୋ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିପରୀତ ସତ୍ୟ। ତୁମେ ଆମର ପାରସ୍ପରିକ ବନ୍ଧୁ ସହିତ ମୋତେ କାହିଁକି ଯାଞ୍ଚ କରୁନାହଁ? ଯଦି ତୁମେ ପୁନଃବିଚାର କର, ତେବେ ମୋତେ ମୋ ହୋଟେଲରେ ଫୋନ୍ କର।" ସେ ଅଟକିଗଲେ। "ଏହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅପମାନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମୋର କ୍ଲାଏଣ୍ଟ ତୁମ ପାଇଁ ଏପରି କିଛି କରିପାରିବେ ଯାହା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହୁଭର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପରିସର ବାହାରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି।" ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ଆଖି ସଙ୍କୁଚିତ ହେଉଛି। ଶେଷରେ ୱୋଲ୍ଜ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଥିଲେ। "ବାସ୍ତବରେ, ମୁଁ ତୁମର ଫଟୋଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରେ," ହେଗେନ୍ ସବୁଠାରୁ କ୍ରୋଧିତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ ଯାହା ସେ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ। "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ତୁମେ ଭଲ କାମ ଜାରି ରଖିପାରିବ। ଆମ ଦେଶକୁ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି; "

ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ହେଗେନ୍ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ସଚିବଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଲେ ଯେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାର ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଘରକୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ନେଇଯିବ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଏହା ପ୍ରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟାର ଡ୍ରାଇଭ୍ ହେବ କିନ୍ତୁ କାରରେ ଏକ ବାର୍ ଏବଂ କିଛି ହର୍ସ ଡି'ଓଭର୍ସ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲା। ହେଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ୱୋଲ୍ଜ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିମାନରେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିମାନ ଯାତ୍ରା

ପାଇଁ କାହିଁକି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ। ସଚିବଙ୍କ ସ୍ୱର ନମ୍ର ଭାବରେ ଆହୁରି ବଢ଼ିଥିଲା, "ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୱୋଲ୍ଜ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ରାତ୍ରୀକାଳୀନ ବ୍ୟାଗ୍ ଆଣିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସକାଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ନେଇଯିବେ।"

"ମୁଁ ତାହା କରିବି," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। ଏହା ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ଥିଲା। ୱଲ୍ଟଜ୍ କିପରି ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ସକାଳର ବିମାନକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି? ସେ ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲେ। ସବୁଠାରୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା ଯେ ୱଲ୍ଟଜ୍ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସୂଚନା ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଇନ୍ଦାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ ୱଲ୍ଟଜ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଡନ୍‌ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ଡନ୍ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଷୟକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ସର୍ବପରି କିଛି କରାଯାଇପାରେ, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ। ଏବଂ ହୁଏତ ୱଲ୍ଟଜ୍ ଆଜି ସକାଳେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ।

ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଘର ଏକ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ସିନେମା ସେଟ୍ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେଠାରେ ଏକ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାସାଦ, ଏକ ସମୃଦ୍ଧ କଳା-ମାଟି ଲଗାମ ପଥ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଥିବା ବିଶାଳ ପରିସର, ଘୋଡା ପଲ ପାଇଁ ଘୋଡା ଘର ଏବଂ ଚରାଭୂମି ଥିଲା। ବାଡ଼, ଫୁଲ ଶଯ୍ୟା ଏବଂ ଘାସଗୁଡ଼ିକୁ ଜଣେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାରଙ୍କ ନଖ ପରି ସତର୍କତାର ସହିତ ସଜାଯାଇଥିଲା।

ୱୋଲ୍ଟଜ୍ ଏକ କାଚ ପ୍ୟାନେଲ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏୟାରକଣ୍ଡିସନ୍ ବାରଣ୍ଡାରେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ପ୍ରଯୋଜକ ଅନୌପଚାରିକ ଭାବରେ ବେକରେ ଖୋଲା ନୀଳ ସିଲ୍କ ସାର୍ଟ, ସୋରିଷ ରଙ୍ଗର ସ୍ଲାକ୍ସ, ନରମ ଚମଡା ସାଣ୍ଡେଲ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ଏହି ରଙ୍ଗ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ କପଡ଼ାରେ ଫ୍ରେମ୍ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କର ସିଲେଇ, କଠିନ ମୁହଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା। ସେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ମାର୍ଟିନି ଗ୍ଲାସ୍ ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟ୍ରେରୁ ନିଜ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନେଲେ। ସେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ହେଉଥିଲେ। ସେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖି କହିଲେ, "ଆମର ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପୂର୍ବରୁ ଟିକିଏ ସମୟ ଅଛି, ଚାଲ ମୋ ଘୋଡାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା।" ସେମାନେ ଘୋଡାଘର ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖିଲି, ଟମ୍; ତୁମେ ମୋତେ କହିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଯେ ତୁମର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି କର୍ଲିଓନ୍। ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ତୃତୀୟ ସ୍ତରର ହସଲର୍ ଜନି ମୋତେ ଧୋକା ଦେବାକୁ ଦୌଡୁଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଧୋକା ଦେଉନାହିଁ। ମୁଁ ଶତ୍ରୁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ, ମୁଁ କେବେ ଏଥିରେ

ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲି। କିନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବେ କେବଳ ଉପଭୋଗ କରିବା। ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପରେ ଆମେ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବା।"

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ୱଲ୍ଫ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଚାରଶୀଳ ଆତିଥ୍ୟକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ନୂତନ ପଦ୍ଧତି, ଉଦ୍ଭାବନ ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ଯାହା ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଆମେରିକାରେ ସବୁଠାରୁ ସଫଳ ହେବ। ଘରୁ ସବୁ ଅଗ୍ନି-ପ୍ରତିରୋଧୀତ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଡିଗ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଷ୍କାର ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଇନ୍ଦାଙ୍କ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା। ଶେଷରେ ୱଲ୍ଫ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଷ୍ଟଲକୁ ନେଇଗଲେ ଯାହାର ବାହାର କାନ୍ଥରେ ଏକ ବିରାଟ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଫଳକ ଲାଗିଥିଲା। ଫଳକରେ "ଖାର୍ଟୁମ୍" ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲା।

ହାଗେନ୍‌ର ଅନଭିଜ୍ଞ ଆଖି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡାଟି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପଶୁ ଥିଲା। ଖାର୍ଟୁମ୍‌ର ଚର୍ମ କଳା ଥିଲା, କେବଳ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ କପାଳରେ ହୀରା ଆକୃତିର ଧଳା ପ୍ୟାଚ୍ ବ୍ୟତୀତ। ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଟିଆ ଆଖି ସୁନା ସେଓ ପରି ଚମକୁଥିଲା, ଟାଣ ଶରୀର ଉପରେ କଳା ଚର୍ମ ରେଶମ ଥିଲା। ୱୋଲ୍ଫ ପିଲାଳିଆ ଗର୍ବର ସହିତ କହିଲେ, "ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୌଡ଼ ଘୋଡା। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଗତ ବର୍ଷ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଛଅ ଶହ ପାଉଣ୍ଡରେ କିଣିଥିଲି। ମୁଁ ବାଜି ଲଗାଉଛି ଯେ ରୁଷୀୟ ଜାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଘୋଡା ପାଇଁ ଏତେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ ଦେବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ଯାଉଛି। ମୁଁ ଏହି ଦେଶ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୌଡ଼ ଘୋଡା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି।" ସେ ଘୋଡାର ମାଣକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି ଧୀରେ ଡାକିଲେ, "ଖାର୍ଟୁମ୍, ଖାର୍ଟୁମ୍।" ତାଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ଥିଲା ଏବଂ ପଶୁଟି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା। ୱୋଲ୍ଫ ହାଗେନ୍‌କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ଘୋଡାଚାଳକ, ଜାଣ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଘୋଡା ଚଲାଇଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲି।" ସେ ହସିଲେ। "ହୁଏତ ରୁଷରେ ମୋର ଜେଜେମା'ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କୋସାକ୍ ଦ୍ୱାରା ବଳାତ୍କାରର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାଇଗଲି।" ସେ ଖାର୍ଟୁମ୍‌ଙ୍କ ପେଟକୁ କୁକୁଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରଶଂସାରେ କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି କୁକୁଡ଼ାଟିକୁ ଦେଖ। ମୋର ଏପରି ଏକ କୁକୁଡ଼ା ରହିବା ଉଚିତ।"

ସେମାନେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ପ୍ରାସାଦକୁ ଫେରିଗଲେ। ଜଣେ ବଟଲରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ତିନି ଜଣ ୱେଟର ଏହାକୁ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ, ଟେବୁଲ ଲିନେନ୍ ଏବଂ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ସୁନା ସୂତା ଏବଂ ରୂପାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ହେଗେନ୍ ଖାଦ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟମ ପାଇଲେ। ୱୋଲ୍ଫ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକା ରହୁଥିଲେ, ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ। ୱୋଲ୍ଫଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ହେଗେନ୍ ଉଭୟେ ବଡ଼ ବଡ଼ ହାଭାନା ସିଗାର ଜଳାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, "ଜନି ଏହା ପାଆନ୍ତି କି ନାହିଁ?"

"ମୁଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ," ୱଲ୍ଟଜ୍ କହିଲେ। "ମୁଁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଜନିଙ୍କୁ ସେହି ଚିତ୍ରରେ ରଖିପାରିବି ନାହିଁ। ସମସ୍ତ କଳାକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ କ୍ୟାମେରା ରୋଲ୍ ହେବ। ମୁଁ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ହାଗେନ୍ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ମି. ୱୋଲ୍ଜ, ଶୀର୍ଷରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ବଡ଼ ସୁବିଧା ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ବାହାନା ବୈଧ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା କରିପାରିବ।" ସେ ତାଙ୍କ ସିଗାର ଫୁଲାଇଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ ଯେ ମୋ କ୍ଲାଏଣ୍ଟ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରଖିପାରିବେ?"

ୱୋଲ୍ଜ ଶୁଷ୍କ ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୋର ପ୍ରସବ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେବ। ଗଫ୍ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ, ଏକ କୁକୁରର ପୁଅ, ଏବଂ ସେ ମୋ ସହିତ ଯେଉଁଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା, ତୁମେ କେବେ ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତାକୁ ଟେବୁଲ ତଳେ ବର୍ଷକୁ ଶହେ ପାଉଣ୍ଡ ଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତୁମେ ମୋର ସେହି ହୀନ ହିରୋଇନ୍ ଷ୍ଟାରକୁ ହିରୋଇନ୍ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଫଟୋ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରିପାରିବି। କାରଣ ମୁଁ ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଫଣ୍ଟାନେକୁ ଘୃଣା କରେ। ତୁମର ବସ୍ କୁ କୁହ ଏହା ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଯାହା ମୁଁ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷରେ ପୁଣି ଥରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍। ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ହେଉ।"

ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ, ତୁମେ ଚୋର କ୍ଷୁଦ୍ର, ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆଣିଲ? ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ମନରେ କିଛି ଥିଲା। ହେଗେନ୍ ଥଣ୍ଡା ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ତୁମେ ପରିସ୍ଥିତି ବୁଝିପାରୁଛ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଧର୍ମପିତା। ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟତର, ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଧାର୍ମିକ ସମ୍ପର୍କ।" ଧର୍ମର ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୱୋଲ୍ଜ ସମ୍ମାନରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଲେ। ହେଗେନ୍ ଆଗକୁ କହିଲେ। "ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଛୋଟ ମଜା ଅଛି, ଯେ ଦୁନିଆ ଏତେ କଠିନ ଯେ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପିତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମପିତା ଅଛନ୍ତି। ଜନିଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରଠାରୁ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ତୁମକୁ ପୁଣି ଥରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବିଷୟରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ବହୁତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ। ସେ କେବେବି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି।"

ୱୋଲ୍ଜ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ଦୁଃଖିତ। ଉତ୍ତର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା। କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ତୁମେ ଏଠାରେ ଅଛ, ସେହି ପ୍ରସବ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବାକୁ ମୋତେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ? ନଗଦରେ। ଏବେ।"

ଏହା ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରହେଳିକାର ସମାଧାନ କରିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନିଙ୍କୁ ଏହି ଭୂମିକା ନଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ୱାଲ୍ଟଜ୍ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏତେ ସମୟ ଦେଉଥିଲେ। ଏବଂ ଏହି ବୈଠକରେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ। ୱାଲ୍ଟଜ୍ ନିରାପଦ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ; ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ୱାଲ୍ଟଜ୍ ତାଙ୍କର ଜାତୀୟ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ, FBI ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ପରିଚିତତା, ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଚଳଛିତ୍ର ଶିଳ୍ପରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ସହିତ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେକୌଣସି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏପରିକି ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଏହା ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ୱାଲ୍ଟଜ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ। ଯଦି ସେ ଶ୍ରମିକ ସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭେଦ୍ୟ ଥିଲେ। ସମଗ୍ର ସମୀକରଣରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ଭୂମିକା ପାଇବେ ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କେବେବି, ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ, ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ କଥା ଭାଙ୍ଗି ନଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣିଶୁଣି ମୋତେ ଭୁଲ ବୁଝୁଛ। ତୁମେ ମୋତେ ଚାନ୍ଦା ଆଦାୟର ସହଯୋଗୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ କେବଳ ତୁମର କ୍ଲାଏଣ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କହିବାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ବନ୍ଧୁତାର ବିଷୟ ଭାବରେ ଏହି ଶ୍ରମ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ତୁମର ସପକ୍ଷରେ କହିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି। ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦାନପ୍ରଦାନ। ପ୍ରଭାବ, ଆଉ କିଛି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି ତୁମେ ମୋତେ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନେଉ ନାହଁ। ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ଏକ ଭୁଲ।"

ୱୋଲ୍ଜ, ଯେପରି ସେ ଏପରି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ନିଜକୁ ରାଗିବାକୁ ଦେଲେ। "ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝିପାରିଲି," ସେ କହିଲେ। "ଏହା ମାଫିଆ ଶୈଳୀ, ନୁହେଁ କି? ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ହେଉଛି ଧମକ ଦେବା। ତେଣୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ଲାଇନରେ ରଖିବି। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କେବେ ସେହି ଅଂଶ ପାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ। ଏହା ତାକୁ ଏକ ମହାନ ଷ୍ଟାର କରିବ। କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ସେହି ପିଙ୍କୋ ପଙ୍କକୁ ଘୃଣା କରେ ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ସିନେମାରୁ ବାହାର କରିଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବି କାହିଁକି। ସେ ମୋର ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରୋଟେଜିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲା। ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି ମୁଁ ଏହି ଝିଅଟିକୁ ତାଲିମ, ଗୀତ ଗାଇବା, ନାଚ କରିବା, ଅଭିନୟ କରିବା ପାଠ ପଢ଼ାଇଥିଲି, ମୁଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲି। ମୁଁ ତାକୁ ଏକ ଷ୍ଟାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲି। ମୁଁ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବି, କେବଳ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ କଠୋର ହୃଦୟର ପୁରୁଷ ନୁହେଁ, ଏହା

ସବୁ ଡଲାର ଏବଂ ସେଣ୍ଟ ନଥିଲା। ସେହି ଝିଅଟି ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୋର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଗଧ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇଛି। ସେ ତୁମକୁ ପାଣି ପମ୍ପ ପରି ଶୋଷିପାରିବ। ତା'ପରେ ଜନି ସେହି ଅଲିଭ୍ ତେଲ ସ୍ୱର ଏବଂ ଗିନି ଆକର୍ଷଣ ସହିତ ଆସି ପଳାଏ ଏବଂ ସେ ପଳାଇଯାଏ।" ସେ ମୋତେ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ କରିବା ପାଇଁ ସବୁକିଛି ଫିଙ୍ଗିଦେଲା। ମୋ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ମିଷ୍ଟର ହେଗେନ୍, ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଦେଖାଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ମୋତେ ଜନିକୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ୱୋଲ୍ଜ ହାଗେନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ। ସେ ଏହା ଅକଳ୍ପନୀୟ ପାଇଲେ ଯେ ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଏବଂ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାରେ ଏପରି ସାମାନ୍ୟ କଥାକୁ ତାଙ୍କ ବିଚାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଦେବେ। ହାଗେନଙ୍କ ଦୁନିଆରେ, କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କ ଦୁନିଆରେ, ଶାରୀରିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ମହିଳାଙ୍କ ଯୌନ ଶକ୍ତି, ସାଂସାରିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସାମାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁନଥିଲା। ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାପାର ଥିଲା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ବିବାହ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ଅପମାନ ବ୍ୟତୀତ। ହାଗେନ ଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ।

"ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୱୋଲ୍ଜ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ କ'ଣ ଏତେ ବଡ଼? ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ ମୋ କ୍ଲାଏଣ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ସମୟରେ ଶିଶୁ ଜନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଧରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଜନିଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ପିତାମାତା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ 'ଗଡଫାଦର' ବୋଲି ଡକାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ। କର୍ଲିଓନ୍ କେବେବି ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

ୱୋଲ୍ଜ ହଠାତ୍ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ। "ମୁଁ ବହୁତ ଶୁଣିସାରିଛି। ଠକମାନେ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ। ଯଦି ମୁଁ ଏହି ଫୋନ୍ ଉଠାଏ, ତେବେ ତୁମେ ରାତି ଜେଲରେ ବିତାଇବ। ଏବଂ ଯଦି ସେହି ମାଫିଆ ଗୁମ୍ବା କୌଣସି କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତେବେ ସେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତା ନୁହେଁ। ହଁ, ମୁଁ ମଧ ସେହି କାହାଣୀ ଶୁଣିଛି। ଶୁଣ, ତୁମର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ କେବେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଆଘାତ କରିଛି। ଯଦିଓ ମୋତେ ହ୍ୱାଇଟ୍ ହାଉସରେ ମୋର ପ୍ରଭାବ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡ଼େ।"

ମୂର୍ଖ, ମୂର୍ଖ କୁକୁରର ପୁଅ। ସେ କିପରି ଏକ ପେଜନୋଭାଣ୍ଟେ ହୋଇପାରିଲା, ହେଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା, ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଷ୍ଟୁଡିଓର

ମୁଖ୍ୟ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଡନ୍ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ। ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ କଥାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାବପ୍ରବଣ ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ। ସେ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇ ପାରୁ ନଥିଲେ।

"ରାତ୍ରିଭୋଜନ ଏବଂ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଆପଣ ମୋତେ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ପରିବହନ ଦେଇପାରିବେ କି? ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ରାତି ବିତାଇବି।" ସେ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଉପରେ ଥଣ୍ଡା ହସିଲେ। "ମିଷ୍ଟର କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଥରେ ଖରାପ ଖବର ଶୁଣିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥାନ୍ତି।"

ଯେତେବେଳେ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ କାର ପାଇଁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆଲୋକିତ କୋଲନାଡେରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହାଗେନ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ଡ୍ରାଇଭୱେରେ ପୂର୍ବରୁ ପାର୍କିଂ ହୋଇଥିବା ଏକ ଲମ୍ବା ଲିମୋଜିନ୍ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଥିଲେ ସେହି ସୁନ୍ଦର ବାର ବର୍ଷର ଗୋରା ଝିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ଯିଏ ସେ ସକାଳେ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଅଫିସରେ ଦେଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଝିଅଟିର ସୁନ୍ଦର କଟା ମୁହଁ ଏକ ଘନ, ଗୋଲାପୀ ପିଣ୍ଡରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ତାଙ୍କର ସମୁଦ୍ର ନୀଳ ଆଖି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଖୋଲା କାର ଆଡକୁ ସିଡ଼ି ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ ଏକ ପଙ୍ଗୁ ବାଛୁରୀ ପରି ଟଳମଳ ହେଉଥିଲା। ତାଙ୍କ ମାଆ ପିଲାଟିକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ତାଙ୍କୁ କାର ଭିତରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ କାନରେ ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ହାଗେନ୍ ଉପରେ ଏକ ଶୀଘ୍ର ଗୁପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ମା'ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରିଗଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଏକ ଜଳନ୍ତା, ବାଜ ପରି ବିଜୟ ଦେଖିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଲିମୋଜିନ୍ ଭିତରକୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍ ରୁ ବିମାନ ଯାତ୍ରା ପାଇ ନଥିଲେ, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ। ଝିଅଟି ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ। ଏହା ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପୂର୍ବରୁ ଆରାମ କରିବା ଏବଂ ଛୋଟ ପିଲାଟିର କାମ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଦେଇଥିଲା। ଏବଂ ଜନି ଏହି ଦୁନିଆରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ? ତାଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା, ଏବଂ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା।

ପାଉଲି ଗାଟୋ ଶୀଘ୍ର କାମକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏଥିରେ ହିଂସା ଜଡିତ ଥାଏ। ସେ ଆଗକୁ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ଆଜି ରାତି ପରି କିଛି, ଯଦିଓ ଏହା ପଙ୍କ ଜିନିଷ ଥିଲା, ଯଦି କେହି ଭୁଲ କରନ୍ତି ତେବେ ଏହା ଗମ୍ଭୀର ବ୍ୟବସାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରେ। ଏବେ, ତାଙ୍କ ବିୟର ପିଇ ସେ ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁଲେ, ବାରର ଦୁଇ ଛୋଟ ଟ୍ରାମ୍ପଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଟି ଯୁବକ ପଙ୍କ କିପରି କାମ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଯାଞ୍ଚ କଲେ।

ପାଉଲି ଗାଟୋ ସେହି ଦୁଇ ପଙ୍କ ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଜେରି ୱାଗନର ଏବଂ କେଭିନ୍ ମୁନାନ୍। ସେମାନେ ଉଭୟ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ, ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିବା, ମାଟିଆ କେଶ ବିଶିଷ୍ଟ, ଉଛ, ସୁନ୍ଦର ଶରୀରର ଥିଲେ। ଉଭୟଙ୍କୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସହର ବାହାରେ କଲେଜକୁ ଫେରିବାକୁ ଥିଲା, ଉଭୟଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ଥିବା ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା, ସେମାନଙ୍କର କଲେଜ ଛାତ୍ର ବର୍ଗୀକରଣ ସହିତ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରାଫ୍ଟରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଥିଲା। ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଝିଅକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଉଭୟଙ୍କୁ ସ୍ଥଗିତ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଖରାପ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ। ଡ୍ରାଫ୍ଟକୁ ଏଡାଇବା, ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ଏକ ବାରରେ ମଦ୍ୟପାନ କରି, ଫ୍ଲୁଜିମାନଙ୍କୁ ପିଛା କରି ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବା। ଯୁବକ ପଙ୍କ। ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କୁ ନିଜେ ଡ୍ରାଫ୍ଟରୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଡାକ୍ତର ଡ୍ରାଫ୍ଟ ବୋର୍ଡକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏହି ରୋଗୀ, ପୁରୁଷ, ଧଳା, ଛବିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ, ଅବିବାହିତ, ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆଘାତ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ, ସବୁ ମିଥ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ପାଉଲି ଗାଟୋ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଛାଡ ପାଇଛନ୍ତି। ଗାଟୋ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ "ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥି ତିଆରି" କରିବା ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପୁଅମାନେ କଲେଜ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି କାମ ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ। ଗାଟୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ନ୍ୟୁୟର୍କରେ କାହିଁକି କରିବାକୁ ପଡିବ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସବୁବେଳେ କାମ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ଏବେ ଯଦି ସେହି ଦୁଇଟି ଛୋଟ ଟ୍ରାମ୍ପ ପଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଏହା ଆଉ ଏକ ରାତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ।

ସେ ଶୁଣିପାରିଲେ ଯେ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହସି କହୁଛି, "ତୁମେ ପାଗଳ କି ଜେରି? ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କୌଣସି ଗାଡ଼ିରେ ଯିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ସେହି ଅନ୍ୟ ଗରିବ ଝିଅ ପରି ହସ୍ପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।" ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଗାଟ୍ ଟୁ ପାଇଁ ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ବିୟର ଶେଷ କରି ଅନ୍ଧାର ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଗଲେ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍। ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ଥିଲା। କେବଳ ଗୋଟିଏ ବାର୍ ଥିଲା ଯାହା ଆଲୋକ ଦେଖାଉଥିଲା। ବାକି ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ଥିଲା। ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ୍ ପାଟ୍ରୋଲ୍ କାର୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ରହିବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏକ ରେଡିଓ କଲ୍ ନ ପାଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିବେ।

ସେ ଚାରି ଦ୍ୱାର ବିଶିଷ୍ଟ ଚେଭି ସେଡାନ ଆଡକୁ ଆଉଜି ପଡ଼ିଲେ। ପଛ ସିଟରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ବସିଥିଲେ, ପ୍ରାୟ ଅଦୃଶ୍ୟ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ବହୁତ ବଡ଼ ଲୋକ ଥିଲେ। ପାଉଲି କହିଲା, "ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ।"

ସେ ଏବେ ବି ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସବୁକିଛି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ପଙ୍କଙ୍କ ପୋଲିସ ମଗ୍ ସଟ୍ ର କପି ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପଙ୍କମାନେ ପ୍ରତି ରାତିରେ ବାର୍ ଗାର୍ଲମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ। ପାଉଲି ପରିବାରର ଦୁଇଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଆଙ୍ଗୁଠି କରିଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ ଦେଇଥିଲେ। ମୁଣ୍ଡର ଉପର କିମ୍ବା ପଛ ପଟେ କୌଣସି ଆଘାତ ନ ଥିଲେ, କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣାଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେତେଦୂର ଇଚ୍ଛା ସେତେ ଦୂର ଯାଇପାରିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ: "ଯଦି ସେହି ପଙ୍କମାନେ ଗୋଟିଏ ମାସ ମଧରେ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପୁଣି ଟ୍ରକ୍ ଚଳାଇବା ଆରମ୍ଭ କର।"

ଦୁଇଜଣ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପୂର୍ବତନ ବକ୍ସର ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେବେ ଛୋଟ କ୍ଲବଗୁଡ଼ିକ ଅତିକ୍ରମ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ ସନି କର୍ଲିଓନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ଲୋନସାର୍କ ଆକ୍ସନ ଦେଇ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ। ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଜେରି ୱାଗନର ଏବଂ କେଭିନ୍ ମୁନାନ୍ ବାରରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲେ। ବାର ଗାର୍ଲର ଉପହାସ ସେମାନଙ୍କ କିଶୋର ଅହଂକାରକୁ କଣ୍ଟା କରିଦେଇଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋ, ତାଙ୍କ କାରର ଫେଣ୍ଡରରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିତ୍କାର ହସରେ ଡାକି କହିଲେ, "ହେ, କାସାନୋଭା, ସେହି ବ୍ରଡ୍ସମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥିଲେ।"

ଦୁଇ ଯୁବକ ଖୁସିରେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇଲେ। ପାଉଲି ଗାଟୋ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ ପାଇଁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ରାସ୍ତା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ଫେରେଟ୍-ମୁଖ, ଛୋଟ, ସାମାନ୍ୟ ଗଢ଼ି ଏବଂ ସଉଦା କରିବାରେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଗ୍ରହର ସହ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବାହୁକୁ ପଛରୁ ଧରି ଧରିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାଉଲି ଗାଟୋ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ପିତ୍ତଳ ଆଙ୍ଗୁଠିର ସେଟ୍ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ଷୋଡ଼ଶ ଇଞ୍ଚ ଲୁହା ସ୍ପାଇକ୍ ଲାଗିଛି। ତାଙ୍କର ସମୟ ଭଲ ଥିଲା, ସେ ସପ୍ତାହରେ ତିନିଥର ଜିମ୍‌ରେ ବ୍ୟାୟାମ

କରୁଥିଲେ। ସେ ୱାଗନର ନାମକ ପଙ୍କକୁ ନାକ ଉପରେ ମାରିଦେଲେ। ୱାଗନରକୁ ଧରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଭୂମିରୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ପାଉଲି ତାଙ୍କ ହାତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜଙ୍ଘରେ କାଟି ଦେଲେ। ୱାଗନର ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ବଡ଼ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ତଳେ ପକାଇ ଦେଲେ। ଏଥିରେ ଛଅ ସେକେଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିନଥିଲା।

ଏବେ ଦୁହେଁ କେଭିନ୍ ମୁନାନ୍ ଆଡ଼କୁ ଧାନ ଦେଲେ, ଯିଏ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ପଛରୁ ତାଙ୍କୁ ଧରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଗୋଟିଏ ବିଶାଳ ପେଶୀଯୁକ୍ତ ହାତ ସହିତ ଏତେ ସହଜରେ ଏହା କଲେ। ଅନ୍ୟ ହାତଟି ସେ ମୁନାନ୍‌ର ଗଳା ଚାରିପାଖରେ ରଖିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା।

ପାଉଲି ଗାଟୋ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ମୋଟର ଷ୍ଟାର୍ଟ କଲେ। ଦୁଇ ଜଣ ବଡ଼ ଲୋକ ମୁନାନଙ୍କୁ ଜେଲି ପିଟୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଭୟଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ଏହା କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁନିଆର ସବୁ ସମୟ ଅଛି। ସେମାନେ ତରବରରେ ମୁହାଁମୁହିଁ ଫୋପାଡ଼ି ନଥିଲେ ବରଂ ସମୟୋଚିତ, ଧୀର ଗତିରେ କ୍ରମରେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ବିଶାଳ ଶରୀରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଜନ ବହନ କରୁଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଘାତରେ ମାଂସର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଖୋଲା ହୋଇଗଲା। ଗାଟୋ ମୁନାନର ମୁହଁର ଏକ ଝଲକ ପାଇଲେ। ଏହା ଚିହ୍ନି ହେଉନଥିଲା। ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁନାନଙ୍କୁ ଫୁଟପାଥରେ ପଡ଼ି ଛାଡି ୱାଗନରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଧାନ ଦେଲେ। ୱାଗନର ତାଙ୍କ ପାଦ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ବାର୍ ରୁ କେହି ଜଣେ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଏବେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ସେମାନେ ୱାଗନରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆଣ୍ଠୁରେ ଚାପି ଦେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରି ମୋଡ଼ିଲେ, ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ମେରୁଦଣ୍ଡରେ ଲାତ ମାରିଲେ। ଏକ ଫାଟିବା ଶବ୍ଦ ହେଲା ଏବଂ ୱାଗନରଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଚିତ୍କାର ରାସ୍ତାର ଝରକାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଲା। ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର କାମ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣେ ୱାଗନରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଚାରିପାଖରେ ଦୁଇ ହାତ ବ୍ୟବହାର କରି ୱାଗନରଙ୍କୁ ଧରିଲେ। ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ସ୍ଥିର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ମୁଠାକୁ ବାଜି ମାରିଦେଲେ। ବାର୍ ରୁ ଆହୁରି ଲୋକ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ବାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ। ପାଉଲି ଗାଟୋ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଆସ, ଯଥେଷ୍ଟ।" ଦୁଇ ଜଣ ବଡ଼ ଲୋକ କାର ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ପାଉଲି ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ, କେହି ଜଣେ କାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ଏବଂ ଲାଇସେନ୍ସପ୍ଲେଟ୍ ପଢ଼ିବେ କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଚୋରି କାଲିଫର୍ନିଆ ପ୍ଲେଟ୍ ଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରେ ଏକ ଲକ୍ଷ କଳା ଚେଭି ସେଡାନ୍ ଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ 2

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଗୁରୁବାର ସକାଳେ ସହରରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଶୁକ୍ରବାର ଭର୍ଜିଲ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ସବୁକିଛି ସଫା କରିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର କାଗଜପତ୍ର କାମ ଶେଷ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ ଯେ ସେ ଡନ୍ଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ହାଗେନ୍ ସମସ୍ତ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିବରଣୀ ସଫା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏକ ନିରବ ମନରେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକକୁ ଯାଇପାରିବେ।

ମଙ୍ଗଳବାର ବିଳମ୍ବିତ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ହେଗେନ୍ କାଲିଫର୍ନିଆରୁ ଫେରି ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନାର ଫଳାଫଳ କହିବା ପରେ ଡନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ହେଗେନ୍ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବରଣୀ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହେଗେନ୍ ସୁନ୍ଦର ଛୋଟ ଝିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ବିରକ୍ତିରେ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେ "ଅପରାଧ" ବୋଲି ବଚସା କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରବଳ ଅସନ୍ତୋଷ। ସେ ହେଗେନ୍ଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶେଷ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ। "ଏହି ଲୋକଟି ପାଖରେ ପ୍ରକୃତ ବଲ ଅଛି କି?"

ହେଗେନ୍ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଡନ୍ କ’ଣ ବୁଝାଉଥିଲେ ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସେ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏତେ ଭିନ୍ନ ଯେ ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଏକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ। କ’ଣ ୱଲ୍ଜ୍ଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଥିଲା? ତାଙ୍କର କ’ଣ ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଥିଲା? ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାହା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ତାହା ପଚାରୁ ନଥିଲେ। କ’ଣ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ପାଖରେ ଧୋକା ନ ଖାଇବାର ସାହସ ଥିଲା? କ’ଣ ତାଙ୍କ ସିନେମାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଷ୍ଟାରଙ୍କ ହିରୋଇନ୍ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଦୁର୍ନୀତିର ଅର୍ଥ ହେବ, ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକତା ଥିଲା? ପୁଣି ଉତ୍ତର ଥିଲା ହଁ। କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ଡନ୍ଙ୍କ ଅର୍ଥ ଏହା ନଥିଲା। ଶେଷରେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ। କ’ଣ ଜ୍ୟାକ୍ ୱଲ୍ଜ୍ଙ୍କ ପାଖରେ ନୀତିଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ସମ୍ମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ; ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଁ ସବୁକିଛି ହରାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା?

ହାଗେନ୍ ହସିଲେ। ସେ ଏହା ବହୁତ କମ୍ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ଡନ୍ ସହିତ ମଜା କରିବାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। "ତୁମେ ପଚାରୁଛ ସେ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ କି?" ଡନ୍

ଖୁସିରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା, ଚାଟୁକାର ଚତୁରତା ଏବଂ ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲା। "ନା," ହାଗେନ୍ କହିଲା।

ଏତିକି ହିଁ ଥିଲା। ଡନ୍ ପରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ। ବୁଧବାର ଅପରାହ୍ନରେ ସେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଡାକି ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସର ବାକି ସମୟ ଗ୍ରାସ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସାରେ ବିସ୍ମିତ କରିଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା ଯେ ଡନ୍ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିସାରିଛନ୍ତି, ଆଜି ସକାଳେ ୱୋଲ୍‌ଜ୍ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ଖବର ଦେବେ ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।

ସେହି ସମୟରେ ଫୋନଟି ବାଜିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଥିଲା। ଅଣ୍ଡରଟେକରଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର କୃତଜ୍ଞତାରେ ଥରି ଉଠିଥିଲା। ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ଡନ୍‌କୁ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡିବ। ସେ, ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା, ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଦେବେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ଯେ ଡନ୍‌କୁ କୁହାଯିବ।

ଡେଲି ନ୍ୟୁଜରେ ଜେରି ୱାଗନର ଏବଂ କେଭିନ ମୁନାନଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ମଧ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାର ପ୍ରସାରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାବରେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା, ସେମାନେ ମଣିଷର ମାଂସପେଶୀ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ନ୍ୟୁଜ କହିଛି ଯେ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ, ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏବେ ବି ଜୀବିତ ଥିଲେ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ମାସ ମାସ ଧରି ହସ୍ପିଟାଲରେ ରହିବେ ଏବଂ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସର୍ଜରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ହେଗେନ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିବା ପାଇଁ ଏକ ନୋଟ୍ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ପାଇଁ କିଛି କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେ ତାଙ୍କ କାମ ଜାଣିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା।

ହେଗେନ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ଘଣ୍ଟା ଧରି ଡନ୍‌ଙ୍କ ରିଅଲ୍ ଇଷ୍ଟେଟ୍ କମ୍ପାନୀ, ତାଙ୍କର ଅଲିଭ୍ ତେଲ ଆମଦାନି ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ଫାର୍ମରୁ ରୋଜଗାର ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ କାମ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଭଲ କରୁନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧନୀ ଉତ୍ପାଦକ ହେବା ଉଚିତ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସଚିବ ତାଙ୍କୁ କାଲିଫର୍ନିଆ ଫୋନ୍ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ସମସ୍ୟାକୁ ପ୍ରାୟ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ। ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ କହିଲେ, "ହେଗେନ୍ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି।"

ଫୋନରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱରଟି ଘୃଣା ଏବଂ ଆବେଗ ସହିତ ଅଚିହ୍ନା ଥିଲା। "ତୁମେ ହରଡ଼," ୱୋଲ୍ଟଜ୍ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶହେ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲରେ ରଖିବି। ତୁମକୁ

ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବି। ମୁଁ ଜନି ଫଣ୍ଟାନର ବଲଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ଦେବି, ତୁମେ ମୋତେ ଶୁଣୁଛ କି, ଗିନି ଟକ୍?"

ହେଗେନ୍ ଦୟାପୂର୍ବକ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଣେ ଜର୍ମାନ-ଆଇରିସ୍।" ବହୁତ ସମୟ ଧରି ବିରତି ହେଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ଫୋନ୍ କାଟିବାର ଏକ କ୍ଲିକ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା। ହେଗେନ୍ ହସିଲେ। ଥରେ ମଧ୍ୟ ୱୋଲ୍ଜ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧମକ ଦେଇ ନଥିଲେ। ପ୍ରତିଭାର ପୁରସ୍କାର ପାଇଲା।

ଜ୍ୟାକ୍ ୱଲ୍ଜ ସବୁବେଳେ ଏକା ଶୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦଶ ଜଣ ଲୋକ ବସିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ ଏକ ଶୟନ କକ୍ଷ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବଲରୁମ୍ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ ଏକ ଶୟନ କକ୍ଷ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ଏକା ଶୋଇଥିଲେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ଆଉ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ। ବୟସ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଜଣେ ଉତ୍ସାହୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ବହୁତ ଛୋଟ ଝିଅମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସନ୍ଧ୍ୟାର କିଛି ଘଣ୍ଟା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହ୍ୟ କରିପାରିବା ସମସ୍ତ ଯୌବନ।

ଏହି ଗୁରୁବାର ସକାଳେ, କୌଣସି କାରଣରୁ, ସେ ଶୀଘ୍ର ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ପ୍ରଭାତର ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ କୁହୁଡ଼ି ଘୋଡ଼ାଇ ଘୋଡ଼ାଇ ପଡ଼ିଆ ପରି କରିଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ବିଛଣାର ପାଦଦେଶରେ ଏକ ପରିଚିତ ଆକୃତି ଥିଲା ଏବଂ ଭଲ୍ ଜଲ୍ଜ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହୁଣୀ ଉପରେ ଉପରକୁ ଉଠିଥିଲେ। ଏହାର ଆକୃତି ଘୋଡ଼ା ମୁଣ୍ଡ ପରି ଥିଲା। ତଥାପି ବି ଦୁର୍ବଳ, ଭଲ୍ ଜଲ୍ଜ ରାତି ଟେବୁଲ ଲ୍ୟାମ୍ପ ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ।

ସେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଅସୁସ୍ଥ କରିଦେଲା। ଏମିତି ଲାଗୁଥିଲା ଯେପରି ଏକ ବଡ଼ ହାତୁଡ଼ି ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ବାଜିଛି, ତାଙ୍କ ହୃଦସ୍ପନ୍ଦନ ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ଡେଇଁପଡ଼ିଲା ଏବଂ ସେ ବାନ୍ତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାଙ୍କ ବାନ୍ତି ଘନ ଭାଲୁ ଗାଲିଚା ଉପରେ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା।

ଶରୀରରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ, ମହାନ ଘୋଡା ଖାର୍ଟୁମର କଳା ରେଶମୀ ମୁଣ୍ଡ ରକ୍ତର ଏକ ଘନ କେକରେ ଜୋରରେ ଫସି ଯାଇଥିଲା। ଧଳା, ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଟେଣ୍ଡନ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ଫେଣ ମୁହଁକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସୁନା ପରି ଚମକୁଥିବା ସେହି ସେଲ ଆକାରର ଆଖିଗୁଡ଼ିକ ମୃତ, ରକ୍ତସ୍ରାବ ରକ୍ତ ସହିତ ପଚିଯାଇଥିବା ଫଳର ରଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ୱଲ୍ଜଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ ଆତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆତଙ୍କରୁ ସେ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆତଙ୍କରୁ ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଧମକ ଦେବାକୁ ଡାକିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପାଗଳ ପାଗଳ ବଟଲର୍ଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଥିଲା, ଯିଏ

ୱଲ୍ଜଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ କମାଣ୍ଡଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ୱଲ୍ଜ ତାଙ୍କର ଚେତା ଫେରି ପାଇଥିଲେ।

ସେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଛଅ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ମୂଲ୍ୟର ଏକ ପଶୁକୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ନଷ୍ଟ କରିପାରେ? କୌଣସି ଚେତାବନୀ ବିନା। କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ବିନା। ନିଷ୍ଠୁରତା, କୌଣସି ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନନା, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥିଲା ଯିଏ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଜର ଆଇନ, ଏପରିକି ନିଜ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ଭାବୁଥିଲା। ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏହି ପ୍ରକାରର ଇଚ୍ଛାକୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଚତୁରତା ସହିତ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ଥିର ସୁରକ୍ଷା ବଳକୁ କୌଣସି ହିସାବ ଦେଇନଥିଲା। କାରଣ ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ୱୋଲ୍ଜ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେ କେହି ଜଣେ କୁରାଢ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଶାଳ ତ୍ରିକୋଣୀୟ ମୁଣ୍ଡକୁ କାଟି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଘୋଡାର ଶରୀର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଶାଯୁକ୍ତ ହୋଇସାରିଛି। ରାତି ଡ୍ୟୁଟିରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କିଛି ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି। ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ହେବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇପାରେ। ସେମାନଙ୍କୁ କିଣି ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇପାରେ ଯେ କିଏ କିଣିଛି।

ୱୋଲ୍ଜ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ, ସେ କେବଳ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଂକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଦୁନିଆରେ ଥିବା ଶକ୍ତିକୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଭୁଲ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ କେବଳ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ, FBI ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁତାର ସମସ୍ତ ଦାବି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଇଟାଲୀୟ ଜୀତ ତେଲର ଜଣେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଆମଦାନୀକାରୀ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ! କାରଣ ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଂଶ ଦେବେ ନାହିଁ। ଏହା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା। ଲୋକଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା। ଯଦି ଲୋକମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ୱ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ପାଗଳାମୀ ଥିଲା। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ନିଜ ଟଙ୍କା ସହିତ, ଆପଣଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ସହିତ, ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ତାହା ସହିତ ଆପଣ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ସାମ୍ୟବାଦ ଅପେକ୍ଷା ଦଶ ଗୁଣ ଖରାପ ଥିଲା। ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ଏହାକୁ କେବେବି ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ୱଲ୍ଜ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଏକ ବହୁତ ହାଲୁକା ଶାନ୍ତ ଔଷଧ ଦେବାକୁ ଦେଲେ। ଏହା ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଶାନ୍ତ ହେବା ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ଲିଓନ୍ ଯେଉଁ ଆରାମରେ ଛଅ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ମୂଲ୍ୟର ଏକ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘୋଡାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଛଅ ଲକ୍ଷ ଡଲାର! ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଓପନରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। ୱଲ୍ଜ ଥରି ଉଠିଲେ। ସେ ଏହି ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଭାବିଲେ ଯାହା ସେ ଗଢ଼ିଥିଲେ। ସେ ଧନୀ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠି ବଙ୍କା କରି ଏବଂ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ମହିଳା ପାଇପାରିବେ। ରାଜା ଏବଂ ରାଣୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ। ସେ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶକ୍ତି ଯେପରି ସିଦ୍ଧ କରିପାରନ୍ତି ସେହିପରି ଏକ ସିଦ୍ଧ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ଏକ ଇଛା ଯୋଗୁଁ ଏସବୁ ବିପଦରେ ପକାଇବା ପାଗଳାମି ଥିଲା। ହୁଏତ ସେ କର୍ଲିଓନ୍ ପାଖକୁ ଯାଇପାରିବେ। ଏକ ଦୌଡ଼ ଘୋଡାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆଇନଗତ ଦଣ୍ଡ କ'ଣ ଥିଲା? ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଚାକରମାନେ ତାଙ୍କୁ ନର୍ଭସ ଚିନ୍ତାରେ ଦେଖୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମନରେ ଆଉ ଏକ ଚିନ୍ତା ଆସିଲା। ସେ କାଲିଫର୍ନିଆର ହାସ୍ୟରସ ହେବେ କାରଣ କେହି ଜଣେ ଏତେ ଅହଂକାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଅବମାନନା କରିଥିଲେ। ତାହା ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା। ସେହି ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତା ଯେ ହୁଏତ, ହୁଏତ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଚତୁର ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ କିଛି ଥିଲା।

ୱୋଲ୍ଜ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ। ଷ୍ଟୁଡିଓ ଏବଂ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଶତ୍ରୁତା ପାଇଁ ଦାସ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ରହିବାକୁ ଶପଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପ୍ରେସକୁ ଖବର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଘୋଡା ଘୋଡା ଖାର୍ଟୁମ୍ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ପଠାଯିବା ସମୟରେ ଏକ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି। ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଅବଶେଷଗୁଡ଼ିକୁ କବର ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଛଅ ଘଣ୍ଟା ପରେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ ଆସିଲା ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ସୋମବାର କାମରେ ଯୋଗଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା।

ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ହେଗେନ୍ ଡନ୍ ଙ୍କ ଘରକୁ ଭର୍ଜିଲ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ପରଦିନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅକୁ ଯୋଗଦେବାକୁ ଡାକିଥିଲେ, ଏବଂ ଥକ୍କାପଣରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ତାଙ୍କର ଭାରୀ କାମଦେବ ଆକୃତିର ମୁହଁ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ପାଣି ଗ୍ଲାସ୍ ପିଉଥିଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ସମ୍ମାନର ଦାସୀକୁ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଇଥିବେ, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ। ଆଉ ଏକ ଚିନ୍ତା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଡି ନୋବିଲି ସିଗାର ଫୁଲାଇ ଏକ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବସିଗଲେ। ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବାକ୍ସ ରଖିଥିଲେ। ସେ ଡନ୍‌କୁ ହାଭାନାସ୍‌କୁ ପଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ଦାବି କଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଗଳାରେ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା।

"ଆମେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ କଥା ଜାଣିଛୁ କି?" ଡନ୍ ପଚାରିଲା।

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ନୋଟ୍ସ ଥିବା ଫୋଲ୍ଡରଟି ଖୋଲିଲେ। ନୋଟଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀ ନଥିଲା, କେବଳ ଗୁପ୍ତ ସ୍ମରଣକାରୀ ଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛନ୍ତି। "ସୋଲୋଜୋ ଆମ ପାଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ। "ସେ ପରିବାରକୁ ଅତି କମରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ଦେବାକୁ ଏବଂ ଆଇନରୁ କିଛି ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାକୁ କହିବେ। ଏଥିପାଇଁ ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ପାଇବୁ, କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଥାଇପାରେ। କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ। ସୋଲୋଜୋଙ୍କର ତୁର୍କୀରେ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପପି ଚାଷ କରନ୍ତି। ସେଠାରୁ ସେ ସିସିଲିକୁ ପଠାନ୍ତି। କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ। ସିସିଲିରେ ତାଙ୍କର ହେରୋଇନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଅଛି। ତାଙ୍କୁ ମର୍ଫିନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିବା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ହେରୋଇନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା-ଭାଲ୍ଟ ଅପରେସନ୍ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ସିସିଲିରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ସୁରକ୍ଷିତ। ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି ଏହାକୁ ଏହି ଦେଶରେ ଆଣିବା, ଏବଂ ତା'ପରେ ବଣ୍ଟନ। ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୁଞ୍ଜି ମଧ୍ୟ ଗଛରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ନଗଦ ଫଳେ ନାହିଁ।" ହେଗେନ୍ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁହଁରେ ଦେଖିଲେ। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଉନ୍ନତିକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେ ଶୀଘ୍ର ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ।

"ସେମାନେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ତୁର୍କ ବୋଲି ଡାକୁଛନ୍ତି। ଦୁଇଟି କାରଣ। ସେ ତୁର୍କୀରେ ବହୁତ ସମୟ ବିତାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜଣେ ତୁର୍କୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲା ଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି। ଦ୍ୱିତୀୟତଃ। ସେ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ଛୁରୀ ଧରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି। କେବଳ ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ କିଛି ପ୍ରକାରର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ସହିତ। ଜଣେ ବହୁତ ଦକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜର ମାଲିକ। ତାଙ୍କର ଏକ ରେକର୍ଡ ଅଛି, ସେ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ ଜେଲରେ କରିଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଇଟାଲୀରେ, ଗୋଟିଏ ଆମେରିକାରେ, ଏବଂ ସେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା। ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ଲସ୍ ହୋଇପାରେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ କେବେବି ମୁକ୍ତି ମିଳିବ

ନାହିଁ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ରେକର୍ଡ ଯୋଗୁଁ ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ତାଙ୍କର ଜଣେ ଆମେରିକୀୟ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ତିନୋଟି ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଭଲ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ଯେକୌଣସି ରାପ୍ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ରହିବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ।"

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସିଗାର ଫୁଲାଇ କହିଲେ, "ସାଣ୍ଟିନୋ, ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ?"

ହାଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସନି କ'ଣ କହିବେ। ଡନ୍‌ର ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା ତଳେ ରହିବା ହେତୁ ସନି ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲେ। ସେ ନିଜର ଏକ ବଡ଼ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଚାହୁଁଥିଲେ। ଏହିପରି କିଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

ସନି ସ୍କଚ୍‌ର ଏକ ଲମ୍ବା ପାନ ଖାଇଲା। "ସେହି ଧଳା ପାଉଡରରେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅଛି," ସେ କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ଏହା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ। କିଛି ଲୋକ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲ୍ ଯାଇପାରନ୍ତି। ମୁଁ କହିବି ଯେ ଯଦି ଆମେ ଅପରେସନ୍ ଶେଷରୁ ଦୂରରେ ରହିଲୁ, କେବଳ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାରେ ଲାଗି ରହିଲୁ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଭଲ ଧାରଣା ହୋଇପାରେ।"

ହାଗେନ୍ ସନିକୁ ସମର୍ଥନର ସହିତ ଚାହିଁଲେ। ସେ ତାଙ୍କର କାର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭାବରେ ଖେଳିଥିଲେ। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ରହିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଥିଲା।

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସିଗାର ଫୁଲାଇ କହିଲେ, "ଏବଂ ତୁମେ, ଟମ୍, ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ?"

ହାଗେନ୍ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚ୍ଚୋଟ ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦେଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ କଥା ହେଉଛି, ହାଗେନ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ, ଡନ୍ ସବୁକିଛି ଚିନ୍ତା କରି ନଥିଲେ। ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗକୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ।

"ଆଗକୁ ବଢ, ଟମ୍," ଡନ୍ ଉତ୍ସାହଜନକ ଭାବରେ କହିଲେ। "ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ କନସିଲିଅର୍ ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ବସ୍ ସହିତ ସହମତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।" ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହସିଲେ।

"ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ହଁ କହିବା ଉଚିତ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ତୁମେ ସମସ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ କାରଣ ଜାଣ। କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ହେଉଛି ଏହା। ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ଅପେକ୍ଷା ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି। ଯଦି ଆମେ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କେହି କରିବ, ହୁଏତ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର। ସେମାନେ ଯେଉଁ ରାଜସ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୋଲିସ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବେ। ସେମାନଙ୍କର ପରିବାର ଆମଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ। ଶେଷରେ

ସେମାନେ ଆମର ଯାହା ଅଛି ତାହା ଛଡ଼ାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆମ ପଛରେ ଆସିବେ। ଏହା ଠିକ୍ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପରି। ଯଦି ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମକୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ସେମାନେ ଆର୍ଥିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ବିପଦ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଏବେ ଆମର ଜୁଆ ଅଛି ଏବଂ ଆମର ସଂଘ ଅଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଜିନିଷ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ହେଉଛି ଆଗାମୀ ଜିନିଷ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ନଚେତ୍ ଆମେ ଆମର ଯାହା ଅଛି ତାହା ବିପଦରେ ପକାଇବୁ। ଏବେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ହୁଏତ ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ।"

ଡନ୍ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ସିଗାର ଫୁଲାଇ କହିଲେ, "ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା।" ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି ଠିଆ ହୋଇଗଲେ। "ଆସନ୍ତାକାଲି ମୁଁ କେତେବେଳେ ଏହି କାଫୀକୁ ଭେଟିବି?"

ହାଗେନ୍ ଆଶା କରି କହିଲେ, "ସେ ସକାଳ ଦଶଟାରେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିବେ।" ହୁଏତ ଡନ୍ ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।

"ମୁଁ ତୁମ ଦୁହେଁ ମୋ ସହିତ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ଚାହିଁବି," ଡନ୍ କହିଲା। ସେ ଉଠିପଡ଼ି ତାଙ୍କ ପୁଅର ହାତ ଧରିଲେ। "ସାଣ୍ଟିନୋ, ଆଜି ରାତିରେ ଟିକେ ଶୋଇପଡ଼, ତୁମେ ନିଜେ ଶୟତାନ ପରି ଦେଖାଯାଉଛ। ନିଜର ଯତ୍ନ ନିଅ, ତୁମେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଯୁବକ ରହିବ ନାହିଁ।"

ପିତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଏହି ସଙ୍କେତରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସନି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ଯାହା ହେଗେନ୍ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। "ପପ୍, ତୁମର ଉତ୍ତର କ'ଣ ହେବ?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହସିଲେ। "ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ନଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କିପରି ଜାଣିବି? ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଜି ରାତିରେ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ସର୍ବପରି, ମୁଁ ଏପରି ଜଣେ ପୁରୁଷ ନୁହେଁ ଯିଏ କାମ ଶୀଘ୍ର କରେ।" ସେ ବାହାରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ଆରାମରେ କହିଲେ, "ତୁମର ନୋଟରେ କ'ଣ ଅଛି ଯେ ତୁର୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିରୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ? ଯେପରି ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ କରେ। ଭୁଲିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ଲେଖି ରଖ।" ଡନ୍ ଙ୍କ କଣ୍ଠରେ କେବଳ ଉପହାସର ସ୍ପର୍ଶ ଥିଲା ଏବଂ ହାଗେନ ଲାଲ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଜାଣିଶୁଣି ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କାରଣ ଏହାର ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଭୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଡନ୍ ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ। ସେ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କରେ କୁଖ୍ୟାତ ଭାବରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ।

ଭର୍ଜିଲ "ତୁର୍କ" ସୋଲୋଜୋ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗଠନଯୁକ୍ତ, ମଧ୍ୟମ ଆକାରର କଳା ବର୍ଣ୍ଣର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାକୁ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ତୁର୍କ ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଇପାରିଥାନ୍ତା। ତାଙ୍କର ନାକ ଭଳି

ଏକ କଣ୍ଟା ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର କଳା ଆଖି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ ଥିଲା।

ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଭେଟିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଫିସକୁ ଆଣିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଡନ୍ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ହାଗେନ୍ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଲୋକ କେବେ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି।

ଚାରିଆଡ଼େ ଭଦ୍ର ହାତ ମିଳାଇବାର ଭାବନା ଥିଲା। ଯଦି ଡନ୍ କେବେ ମୋତେ ପଚାରନ୍ତି ଯେ ଏହି ଲୋକଟିର କ'ଣ ବଲ ଅଛି, ତେବେ ମୁଁ ହଁ ଉତ୍ତର ଦେବି, ହେଗେନ୍ ଭାବିଲେ। ସେ କେବେ ଗୋଟିଏ ଲୋକରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ଦେଖି ନଥିଲେ, ଡନ୍ ମଧ ନୁହେଁ। ପ୍ରକୃତରେ ଡନ୍ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଅଭିବାଦନରେ ଟିକେ ଅଧିକ ସରଳ, ଟିକେ ଅଧିକ କୃଷକ ଭଳି ଥିଲେ।

ସୋଲୋଜୋ ତୁରନ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ଆସିଗଲେ। ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ। ସବୁକିଛି ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। ତୁର୍କୀର କିଛି ପପି କ୍ଷେତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ କିଛି ପରିମାଣର ବନ୍ଧକ ଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଫ୍ରାନ୍ସରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଥିଲା ଯାହା ମର୍ଫିନରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ। ହେରୋଇନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସିସିଲିରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଥିଲା। ଉଭୟ ଦେଶରେ ଚୋରା ଚାଲାଣ ଯଥାସମ୍ଭବ ନିରାପଦ ଥିଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରତିଶତ କ୍ଷତି ଘଟାଇବ କାରଣ FBI ନିଜେ ଅବିନାଶୀ ଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଉଭୟ ଜାଣିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଲାଭ ବିପୁଳ ହେବ, ବିପଦ ଅସ୍ତିତ୍ୱହୀନ।

"ତେବେ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ?" ଡନ୍ ନମ୍ରତାର ସହିତ ପଚାରିଲା। "ମୁଁ ତୁମର ଦାନଶୀଳତା କିପରି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ?"

ସୋଲୋଜୋର କଳା ମୁହଁ ନିରପେକ୍ଷ ରହିଲା। "ମୋତେ ଦୁଇ ନିୟୁତ ଡଲାର ନଗଦ ଆବଶ୍ୟକ," ସେ କହିଲେ। "ସମାନ ଭାବରେ, ମୋତେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦରକାର ଯାହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି। ମୋର କିଛି ବାହକ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଧରାପଡ଼ିବେ। ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କର ସଫା ରେକର୍ଡ ରହିବ, ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି। ତେଣୁ ବିଚାରପତିମାନେ ହାଲୁକା ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ। ମୋତେ ଏପରି ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଦରକାର ଯିଏ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରିବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଲୋକମାନେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଜେଲରେ ରହିବେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେମାନେ କଥା ହେବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ କିମ୍ବା କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ମିଳେ, କିଏ ଜାଣେ? ଏହି ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ କଥା ହୋଇପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପାରନ୍ତି। ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷା ଏକ

ଜରୁରୀ। ମୁଁ ଶୁଣିଛି, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ତୁମର ପକେଟରେ ସେତିକି ବିଚାରପତି ଅଛନ୍ତି ଯେପରି ଜଣେ ବୁଟ୍ ବ୍ଲାକ୍ ରୂପା ଖଣ୍ଡ ଥାଏ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରଶଂସାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ। "ମୋ ପରିବାର ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରତିଶତ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଆଖି ଚମକୁଥିଲା। "ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତାପରେ ପ୍ରାୟ ଆଦର ପରି ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ତୁମର ଅଂଶ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରି ନିୟୁତ ଡଲାର ହେବ। ତା'ପରେ ଏହା ବଢ଼ିବ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ଶତକଡ଼ା କେତେ?"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସୋଲୋଜୋ ନର୍ଭସ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। "ସେମାନେ ମୋ ଅଂଶରୁ କିଛି ପାଇବେ। ମୋତେ ଅପରେସନରେ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର।"

"ତେଣୁ," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ କେବଳ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ପାଏ। ମୋର ଅପରେସନ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ତୁମେ ମୋତେ ଏହା କହୁଛ କି?"

ସୋଲୋଜୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ଦୁଇ ମିଲିୟନ ଡଲାର ନଗଦ କେବଳ 'ବିଡ଼', ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍।"

ଡନ୍ ଧୀରେ କହିଲା, "ଟାଟାଗଲିଆମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ସମ୍ମାନ ହେତୁ ଏବଂ ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ଗମ୍ଭୀର ବ୍ୟକ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମକୁ ସମ୍ମାନ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ତୁମକୁ ନା କହିବାକୁ ବାଧ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର କାରଣ ଜଣାଇବାକୁ ବାଧ। ତୁମର ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭ ବହୁତ ବଡ଼ କିନ୍ତୁ ବିପଦ ମଧ ବହୁତ। ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯଦି ମୁଁ ଏହାର ଅଂଶ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୋର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇପାରେ। ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ରାଜନୀତିରେ ମୋର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋର ବ୍ୟବସାୟ ଜୁଆ ପରି ନୁହେଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଏତେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଜୁଆ ମଦ ପରି, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦୁରାଚାର, ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଏକ ମଇଳା ବ୍ୟବସାୟ। ନା, ପ୍ରତିବାଦ କର ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା କହୁଛି, ମୋର ନୁହେଁ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ନିଜର ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି ତାହା ମୋର ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୋ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଗତ ଦଶ ବର୍ଷ ଧରି ବିପଦ ବିନା, କ୍ଷତି ବିନା ଭଲ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି। ଲୋଭ ହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବିକାକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପାରିବି ନାହିଁ।"

ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ନିରାଶାର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷଣ ଥିଲା ଘର ଭିତରେ ତାଙ୍କ ଆଖିର ଏକ ଦ୍ରୁତ ଝଲସ, ଯେପରି ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ କିମ୍ବା ସନି ତାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ କହିବେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ତୁମର ଦୁଇ ମିଲିୟନ ଲୋକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ?"

ଡନ୍ ଥଣ୍ଡା ହସିଲା। "ନା," ସେ କହିଲା।

ସୋଲୋଜୋ ପୁଣି ଚେଷ୍ଟା କଲେ। "ତାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ତୁମର ନିବେଶକୁ ମଧ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବ।"

ସେତେବେଳେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ବିଚାର ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏକ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ। ସେ ଉତ୍ସାହର ସହିତ କହିଲେ, "ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଆମଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶତ ବିନା ଆମର ନିବେଶର ଫେରସ୍ତ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦିଏ?"

ଏହି ବିରତିରେ ହାଗେନ୍ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ ଉପରେ ଥଣ୍ଡା, ଦୁଷ୍ଟ ଆଖି ପକାଇଛନ୍ତି, ଯିଏ ବୁଝି ନ ପାରି ଦୁଃଖରେ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲା। ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଆଖି ପୁଣି ଥରେ ଝଲସୁଛି କିନ୍ତୁ ଏଥର ସନ୍ତୋଷ ସହିତ। ସେ ଡନ୍ଙ୍କ ଦୁର୍ଗରେ ଏକ ଝଲସୁଛି। ଡନ୍ ଯେତେବେଳେ କହିଲେ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଏକ ବିଦାୟ ଥିଲା।

"ଯୁବକମାନେ ଲୋଭୀ," ସେ କହିଲେ। "ଏବଂ ଆଜି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଚରଣ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୋର ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଭାବପ୍ରବଣ ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି। ତୁମେ ଦେଖିଛ। ସଜ୍ଜନକାରୀ ସୋଲୋଜୋ, ମୋର ନା ଶେଷ। ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ନିଜେ ତୁମର ବ୍ୟବସାୟରେ ତୁମର ସୌଭାଗ୍ୟ କାମନା କରୁଛି। ମୋର ନିଜ ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ନାହିଁ। ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ନିରାଶ କରିବାକୁ ପଡିଲି।"

ସୋଲୋଜୋ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ, ଡନ୍ଙ୍କ ହାତ ହଲାଇଲେ ଏବଂ ହାଗେନ୍ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ। ହାଗେନ୍ଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କୌଣସି ଭାବ ନଥିଲା।

କୋଠରୀକୁ ଫେରି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହାଗେନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ସେହି ଲୋକ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବୁଥିଲ?"

"ସେ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍," ହେଗେନ୍ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ।

ଡନ୍ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଧୀରେ କହିଲେ, "ସାଣ୍ଟିନୋ, ପରିବାର ବାହାରର କାହାକୁ କେବେବି ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛି ତାହା ଜଣାଇବ ନାହିଁ। ତୁମର ନଖ ତଳେ ତୁମର କ'ଣ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କେବେବି ଜଣାଇବ

ନାହିଁ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେହି ଯୁବତୀ ସହିତ ତୁମେ ଯେଉଁ ହାସ୍ୟରସ ଖେଳୁଛ ତାହା ଦେଖି ତୁମର ମସ୍ତିଷ୍କ ନରମ ହୋଇଯାଉଛି। ବନ୍ଦ କର ଏବଂ କାମରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ। ଏବେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ।"

ହାଗେନ୍ ସନିଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲା, ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନିନ୍ଦାରେ କ୍ରୋଧ ଦେଖାଗଲା। ସେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ବିଜୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ରହିବେ, ହାଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ଏବଂ ସେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ଆଜି ସକାଳେ ସେ କେତେ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି? ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ହାଗେନ୍ କେବେବି ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଡନ୍‌ର କନସିଲିଅର୍ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥାନ୍ତେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସନି ଘର ଛାଡିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଚମଡ଼ା ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଜୋରରେ ପାନୀୟ ପାଇଁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଆନିସେଟ୍ ଗ୍ଲାସ୍ ଢାଳି ଦେଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ। "ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ପଠାନ୍ତୁ," ସେ କହିଲେ।

ତିନି ମାସ ପରେ, ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ନଗର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାଗଜପତ୍ର କାମ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ କିଣାକାଟା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଯିବେ ବୋଲି ଆଶା କରିଥିଲେ। ଜଣେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଫୋନ କଲ୍ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲା, ଯିଏ ଉତ୍ସାହରେ ବୁଲୁଥିଲେ। ଚିତ୍ରଟି ସୁଟ୍ ହୋଇସାରିଛି, ହ୍ୟାଗେନ୍ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଧାଁ ଧପଡ଼, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ସେ ବହୁତ ଚମତ୍କାର ଥିଲା। ସେ ଡନ୍ କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର ପଠାଉଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ହଜାଇ ଦେବ, ସେ ନିଜେ ଆଣିବେ କିନ୍ତୁ ସିନେମାରେ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତାଙ୍କୁ କୂଳରେ ବାହାରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କର ଅଧୈର୍ଯ୍ୟତାକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହଜି ଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଗଲା। "ଏହା କ'ଣ?" ସେ ପଚାରିଲେ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ହସି କହିଲେ, "ମୁଁ କହିପାରୁନାହିଁ, ଏହା ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପହାରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଂଶ।" ହେଗେନ୍ ତୁରନ୍ତ ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହ ହରାଇଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ, ବିନମ୍ରତାର ସହିତ, ଫୋନ୍ କାଟିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ।

ଦଶ ମିନିଟ୍ ପରେ ତାଙ୍କ ସଚିବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ କନି କର୍ଲିଓନ୍ ଫୋନ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ହେଗେନ୍ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ। ଜଣେ ଯୁବତୀ ଝିଅ ଭାବରେ କନି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ଜଣେ ବିବାହିତ ମହିଳା ଭାବରେ ସେ ଏକ ହଇରାଣକାରୀ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲେ। ସେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଦିନ ଧରି ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜି ପ୍ରକୃତରେ

ଜଣେ ପରାଜିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଲଟିଯାଉଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦେଉଥିଲେ। ସେ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ, ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ, ଜୁଆ ଖେଳିଥିଲେ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପିଟୁଥିଲେ। କନି ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଏହା ବିଷୟରେ କହି ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ହେଗେନ୍‌କୁ କହିଥିଲେ। ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ତାଙ୍କର ଦୁଃଖର ନୂଆ କାହାଣୀ କ'ଣ ଅଛି।

କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ କେବଳ ହେଗେନଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଚାହିଁବେ। ଏବଂ ସନି, ଫ୍ରେଡ୍ ଏବଂ ମାଇକ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେବେ। ହେଗେନ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ।

ପୁଣି ଥରେ ଫୋନ୍ ବାଜିବା ମାତ୍ରେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ କାଗଜପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଟୋକେଇରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ବାଃ ବାଃ।

ସେ ଚାଲିଯିବେ। ତଥାପି, ଫୋନ୍ ଉଠାଇବାକୁ ମନା କରିବା ତାଙ୍କ ମନରେ କେବେ ଭାବି ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସଚିବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଏହା ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ସେ ଖୁସିରେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ମାଇକ୍‌କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ।

"ଟମ୍," ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ କାଲି କେଙ୍କ ସହିତ ସହରକୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇ ଯାଉଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ସେ କାଲି ରାତିରେ ଘରେ ରହିବେ କି?"

"ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପରେ ସେ ସହର ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବି?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପରି ନିକଟତର ଥିଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ତୁମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସରେ ଦେଖା କରିବି,

ସମସ୍ତେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ବାହାରିବେ, ଠିକ୍ ନା?”

"ଠିକ୍," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। ମାଇକ୍ କୌଣସି ଛୋଟ କଥା ନ କହି ତାଙ୍କ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେବା ପରେ ସେ ବହୁତ ମଜା କଲେ।

ସେ ତାଙ୍କ ସଚିବଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି କହିବାକୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଘରେ ଟିକିଏ ଡେରିରେ ପହଞ୍ଚିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବେ। କୋଠା ବାହାରେ ସେ ମେସିଙ୍କ ପାଖକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଗଲେ। କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ପାଦ ଥାପିଲେ। ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ସୋଲୋଜୋ।

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ହାତ ଧରି ଧୀରେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଭୟ କରନାହିଁ। ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି।" ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଏକ କାରର ଦ୍ୱାର ହଠାତ୍ ଖୋଲା ପଡ଼ିଗଲା। ସୋଲୋଜୋ ତୁରନ୍ତ କହିଲେ, "ଭିତରକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ଢିଲା କରିଦେଲେ। ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ନଥିଲେ, କେବଳ ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ। "ମୋ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ତାଙ୍କ ପଛପଟେ ଆସିଲେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଗୋଡରେ ହଠାତ୍ ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଭବ କଲେ। ସୋଲୋଜୋ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଗାଡି ବସ। ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ତେବେ ତୁମେ ଏବେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତ। ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର।"

ଟିକିଏ ବି ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ହେଗେନ୍ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ହାଗେନଙ୍କୁ ମିଛ କହିଥିଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଦଶ ବ୍ଲକ୍ ରୁ କମ୍ ଦୂରରେ ଥିବା ହୋଟେଲ ପେନସିଲଭାନିଆର ଏକ କୋଠରୀରୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ, କେ ଆଡାମ୍ସ ତାଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ବାହାର କରି କହିଲେ, "ମାଇକ୍, ତୁମେ କେତେ ଭଲ ଫାଇବର।"

"ସବୁ ତୁମ ପାଇଁ, ପ୍ରିୟ; ଯଦି ମୁଁ ମୋ ପରିବାରକୁ କହିବି ଯେ ଆମେ ସହରରେ ଅଛୁ, ତେବେ ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ତା'ପରେ ଆମେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଆମେ ଥିଏଟରକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେ ଆଜି ରାତିରେ ଏକାଠି ଶୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ମୋ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବିବାହିତ ନ ଥାଉ।" ସେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଧୀରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ପାଟି ମିଠା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ବିଛଣାରେ ଟାଣି ଆଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ଏକ ବିରାଟ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରରେ ଯୁଦ୍ଧର ବର୍ଷ ବିତାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ରକ୍ତାକ୍ତ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ସେ କେ ଆଡାମ୍ସ ପରି ଏକ ଝିଅର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ। ଏକ ଗୋରା ଏବଂ ଭଙ୍ଗୁର ଶରୀର, କ୍ଷୀର ଭଳି ଚର୍ମ ଏବଂ ଆବେଗ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍କୃତ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ତଳକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ। ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଏବଂ ଥିଏଟର ପାଇଁ ସମୟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରେମ କଲେ।

ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପରେ ସେମାନେ ଛୁଟିଦିନର ଦୋକାନୀମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକିତ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟାଲ୍ ଷ୍ଟୋରଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ କ'ଣ ଦେବି?"

ସେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାପ ପକାଇଲା। "କେବଳ ତୁମେ," ସେ କହିଲା। "ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ତୁମ ବାପା ମୋତେ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ?"

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ। ତୁମ ବାପାମାଆ କ'ଣ ମୋତେ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ?"

କେ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲା। "ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲା।

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ମୋର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଯଦି କିଛି ଘଟେ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣେ କର୍ଲିଓନ୍ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ?" ସେ କେବଳ ଅଧା ମଜାରେ ଏହା କହିଲେ।

"ହଁ," ସେ ହସି ନ ହସି କହିଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାପ ପକାଇଲେ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ସପ୍ତାହରେ ବିବାହ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, ସିଟି ହଲରେ ଏକ ନୀରବ ନାଗରିକ ସମାରୋହ, କେବଳ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆପତ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ କରା ନ ଯାଏ। କେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବିବାହ ପରେ ତାଙ୍କ ବାପାମାଙ୍କୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ। "ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ମୁଁ ଗର୍ଭବତୀ," ସେ କହିଲେ। ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ। "ମୋ ବାପାମା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବେ," ସେ କହିଲେ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ କିଛି ପରିମାଣରେ ଏହା କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତଥାପି ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏହି ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ କଲେଜ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ, ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଏବଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଛୁଟିରେ ଏକାଠି ରହିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ଏହା ଏକ ସୁଖୀ ଜୀବନ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା।

ନାଟକଟି କାରୋସେଲ ନାମକ ଏକ ସଙ୍ଗୀତମୟ ନାଟକ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ଜଣେ ଦର୍ପୀ ଚୋରର ଭାବପ୍ରବଣ କାହାଣୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରକୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ସହିତ ହସାଇ ଦେଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଥିଏଟରରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ପରିବେଶ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଇଥିଲା। କେ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି କହିଲେ, "ଆମେ ବିବାହ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ମୋତେ ପିଟିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ଉପହାର ପାଇଁ ଏକ ତାରା ଚୋରି କରିବ?"

ମାଇକେଲ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଗଣିତ ପ୍ରଫେସର ହେବି," ସେ କହିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପଚାରିଲେ, "ଆମେ ହୋଟେଲକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ କି?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ ତା ଆଡ଼କୁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚାହିଁଲା। ସବୁବେଳେ ପରି ସେ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ତା'ର ଆଗ୍ରହରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା। ସେ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଥଣ୍ଡା ରାସ୍ତାରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ମାଇକେଲ ଭୋକ ଅନୁଭବ କଲେ, ଏବଂ ସେ ରୁମକୁ ପଠାଇଥିବା ସାଣ୍ଡୱିଚ୍ ଅର୍ଡର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

ହୋଟେଲ ଲବିରେ ମାଇକେଲ କେକୁ ନ୍ୟୁଜଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଆଡକୁ ଠେଲିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ ଚାବି ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ଆଣ।" ତାଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ଧାଡ଼ିରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିଲା; ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହୋଟେଲରେ ସାହାଯ୍ୟର ଅଭାବ ଥିଲା। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ରୁମ୍ ଚାବି ପାଇଲେ ଏବଂ କେକୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଚାହିଁଲେ। ସେ ନ୍ୟୁଜଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଧରିଥିବା ଏକ ଖବରକାଗଜକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ। ତାଙ୍କ ଆଖି ଲୁହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। "ଓ, ମାଇକ୍," ସେ କହିଲେ, "ଓ, ମାଇକ୍।" ସେ ତାଙ୍କ ହାତରୁ କାଗଜଟି କାଢ଼ି ନେଲେ। ସେ ପ୍ରଥମେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା ହେଉଛି ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଫଟୋ, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ରକ୍ତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛି। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପିଲା ପରି କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ଭାଇ ଫ୍ରେଡି। ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ବରଫ ପାଲଟିଯାଉଛି। କୌଣସି ଦୁଃଖ, କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ, କେବଳ ଥଣ୍ଡା କ୍ରୋଧ ନଥିଲା। ସେ କେକୁ କହିଲେ, "ରୁମ୍ କୁ ଯାଅ।" କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ହାତ ଧରି ଲିଫ୍ଟ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ପଡିଲା। ସେମାନେ ନୀରବରେ ଏକାଠି ଚଢ଼ିଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ରୁମ୍ ରେ, ମାଇକେଲ ବିଛଣାରେ ବସି କାଗଜ ଖୋଲିଲେ। ଶିରୋନାମାରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଗୁଳି। ଅଭିଯୁକ୍ତ ର ୍ୟାକେଟ୍ ମୁଖ୍ୟ ଗୁରୁତର ଆହତ। ଭାରୀ ପୋଲିସ ପ୍ରହରୀ ତଳେ ପରିଚାଳିତ। ରକ୍ତାକ୍ତ ଭିଡ଼ ଯୁଦ୍ଧର ଭୟ।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଗୋଡରେ ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ କେକୁ କହିଲେ, "ସେ ମରିନାହାଁନ୍ତି, ହାଡ଼ପଣ୍ଡାମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରି ନାହାଁନ୍ତି।" ସେ ପୁଣି କାହାଣୀ ପଢିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଅପରାହ୍ନ ପାଞ୍ଚଟାରେ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ କେଙ୍କ ସହ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଥିଏଟର ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବାପା ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟରେ ଥିଲେ। ମାଇକେଲ ଦୋଷୀଭାବରେ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ।

କେ କହିଲା, "ଆମେ ଏବେ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା କି?"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଘରକୁ ଫୋନ୍ କରିବି। ଯେଉଁମାନେ ଏହା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପାଗଳ ଏବଂ ଏବେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହତାଶ ହୋଇଯିବେ। କିଏ ଜାଣେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କ'ଣ ଟାଣିବେ।"

ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଘରେ ଦୁଇଟି ଫୋନ୍ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଫୋନ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ସମୟ ଥିଲା। ସେ ସନ୍ନିର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, "ହଁ।"

"ସନ୍ନି, ଏହା ମୁଁ," ମାଇକେଲ କହିଲା।

ସେ ସନିର କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଶୁଣିପାରିଲେ, "ଯୀଶୁ, ପିଲା, ତୁମେ ଆମକୁ ଚିନ୍ତିତ କରିଦେଲ। ତୁମେ କେଉଁଠି? ମୁଁ ତୁମର ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ସହରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଛି କ'ଣ ହୋଇଛି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ।"

"ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି କିପରି ଅଛି?" ମାଇକେଲ କହିଲା। "ସେ କେତେ ଖରାପ ଭାବରେ ଆଘାତ ପାଇଛି?"

"ବହୁତ ଖରାପ," ସନି କହିଲା... ସେମାନେ ତାକୁ ପାଞ୍ଚଥର ଗୁଳି ମାରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କଠିନ।" ସନିର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଗର୍ବିତ ଥିଲା। "ଡାକ୍ତରମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ସଫଳ ହେବେ। ଶୁଣ, ପିଲା, ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି, ମୁଁ କଥା ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ତୁମେ କେଉଁଠି?"

"ନ୍ୟୁୟର୍କରେ," ମାଇକେଲ କହିଲେ...ଟମ୍ ତୁମକୁ କହି ନଥିଲେ କି ମୁଁ ତଳକୁ ଆସୁଛି?"

ସନ୍ନିର ସ୍ୱର ଟିକିଏ କମିଗଲା। "ସେମାନେ ଟମ୍‌କୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ପୋଲିସ ମଧ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ। ଯେଉଁ ହାଜତମାନେ ଏହା ଟାଣିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଗଳ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ତୁରନ୍ତ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ ଏବଂ ତୁମର ମୁହଁ ବନ୍ଦ ରଖ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ମାଇକ୍ କହିଲା, "ତୁମେ ଜାଣିଛ କିଏ ଏହା କରିଛି?"

"ହଁ," ସନି କହିଲା... ଏବଂ ଲୁକା ବ୍ରାସି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୃତ ମାଂସ ହୋଇଯିବ। ଆମ ପାଖରେ ଏବେ ବି ସମସ୍ତ ଘୋଡା ଅଛି।"

"ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧରେ ବାହାରକୁ ଯିବି," ମାଇକ୍ କହିଲା। "ଏକ କ୍ୟାବ୍ ରେ।" ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ତିନି ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରାସ୍ତାରେ ଥିଲା। ରେଡିଓ ଖବର ରିପୋର୍ଟ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଥିଲା। ଲୁକା ଖବର ଶୁଣି ନଥିଲେ ଏହା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉପରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। ଲୁକା ବ୍ରାସି କେଉଁଠି ଥିଲେ? ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହାଗେନ୍ ନିଜକୁ ପଚାରୁଥିବା ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ। ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଚିନ୍ତିତ କରୁଥିବା ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା।

ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟା ବେଳେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଅଲିଭ୍ ତେଲ କମ୍ପାନୀର ଅଫିସ୍ ମ୍ୟାନେଜର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା କାଗଜପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ ସାରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କ ପୁଅ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠି ମାରି ଅପରାହ୍ନ ଖବରକାଗଜରୁ ତାଙ୍କ ନାକ ବାହାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। "ଗାଟୋଙ୍କୁ ଲଟ୍ ରୁ ଗାଡ଼ି ଆଣିବାକୁ କୁହ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବି।"

ଫ୍ରେଡି ଗର୍ଜନ କଲା। "ମୁଁ ଏହାକୁ ନିଜେ ଆଣିବି। ପାଉଲି ଆଜି ସକାଳେ ଅସୁସ୍ଥ ଥିବାରୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ। ପୁଣି ଥଣ୍ଡା ଲାଗିଗଲା।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ହୋଇ ଦେଖିଲେ। "ଏହି ମାସରେ ଏହା ତୃତୀୟ ଥର। ମୁଁ ଭାବୁଛି ହୁଏତ ତୁମେ ଏହି କାମ ପାଇଁ ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ସାଥୀଙ୍କୁ ପାଇବ। ଟମ୍ କୁହ।"

ଫ୍ରେଡ୍ ପ୍ରତିବାଦ କଲେ। "ପାଉଲି ଜଣେ ଭଲ ପିଲା। ଯଦି ସେ କହେ ଯେ ସେ ଅସୁସ୍ଥ, ତେବେ ସେ ଅସୁସ୍ଥ। ମୋର ଗାଡ଼ି ନେବାକୁ ଆପତ୍ତି ନାହିଁ।" ସେ ଅଫିସ୍ ଛାଡିଦେଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଝରକା ଦେଇ ଚାହିଁଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ନବମ ଆଭେନ୍ୟୁ ପାର୍କିଂ ଲଟ୍ ପାଖକୁ ଗଲା। ସେ ହାଗେନ୍ଙ୍କ ଅଫିସକୁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଅଟକିଗଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ। ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା ଘରକୁ ଫୋନ୍ କଲେ କିନ୍ତୁ ପୁଣି କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ। ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସେ ଝରକା ବାହାରକୁ ଚାହିଁଲେ। ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ତାଙ୍କ କୋଠା ସାମ୍ନାରେ ଥିବା କର୍ବରେ ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିଲା। ଫ୍ରେଡି ଫେଣ୍ଡର୍ ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଥିଲେ, ହାତ ଯୋଡି ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ କ୍ରେତାଙ୍କ ଭିଡ଼ ଦେଖୁଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ଅଫିସ୍ ମ୍ୟାନେଜର୍ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଓଭରକୋଟ୍ ପିନ୍ଧିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦୁଇ ପାହାଚ ଦେଇ ଓହ୍ଲାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ରାସ୍ତାରେ ଶୀତର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆଲୋକ କମିଯାଉଥିଲା। ଫ୍ରେଡି ଭାରୀ ବୁଇକ୍ ଗାଡ଼ିର ଫେଣ୍ଡର୍ ଉପରେ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ କୋଠା ବାହାରକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ ଫ୍ରେଡି ଗାଡ଼ିର ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଗାଡ଼ିର ଫୁଟପାଥ୍ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସଂକୋଚ କଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ କୋଣ ପାଖରେ ଥିବା ଲମ୍ବା ଖୋଲା ଫଳ ଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ ଫେରିଗଲେ। ଏହା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା, ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅସମାପ୍ତ ଫଳ, ହଳଦିଆ ପିଚ୍ ଏବଂ କମଳା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସବୁଜ ବାକ୍ସରେ ଝଲସୁଥିଲା, ତାହା ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଫଳକୁ ପରିଚାଳନା କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଫଳ ବ୍ୟବସାୟୀ କେବଳ ଥରେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ

ବିରୋଧ କଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପସନ୍ଦର ତଳ ଭାଗ ପଚିଯାଇଛି। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ବାମ ହାତରେ କାଗଜ ବ୍ୟାଗଟି ଧରି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ଡଲାରର ବିଲ୍ ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଗାଡ଼ିକୁ ଫେରିବାକୁ ବୁଲିଲେ, କୋଣରୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ପାଦ ଥାପିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିପାରିଲେ କ'ଣ ଘଟିବ।

ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି କଳା ଓଭରକୋଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ନହେବା ପାଇଁ କଳା ଟୋପିଗୁଡ଼ିକୁ ତଳକୁ ଟାଣି ନେଇଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସତର୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସେମାନେ ଆଶା କରିନଥିଲେ। ସେ ଫଳ ବ୍ୟାଗଟି ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଲୋକ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପାର୍କିଂ ହୋଇଥିବା କାର ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ଫ୍ରେଡୋ, ଫ୍ରେଡୋ।" କେବଳ ସେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁକ ବାହାର କରି ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ।

ପ୍ରଥମ ଗୁଳିଟି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲାଗିଗଲା। ସେ ଏହାର ହାତୁଡ଼ି ଆଘାତ ଅନୁଭବ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ କାର ଆଡ଼କୁ ଗତି କରାଇଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ଗୁଳି ତାଙ୍କ ନିତମ୍ବରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେଲା। ଏହି ସମୟରେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ, ଗଡ଼ିଯାଉଥିବା ଫଳ ଉପରେ ଖସି ନଯିବା ପାଇଁ ସତର୍କ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପଛେ ପଛେ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଡାକିବା ପରେ ହୁଏତ ପାଞ୍ଚ ସେକେଣ୍ଡ ପରେ, ଫ୍ରେଡେରିକୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ କାରରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ଉପରେ। ବନ୍ଧୁକଧାରୀମାନେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଦ୍ରୁତ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ। ଗୋଟିଏ ତାଙ୍କ ହାତର ମାଂସଳ ଅଂଶରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ଗୋଡର ବାଛୁରିରେ ବାଜିଲା। ଯଦିଓ ଏହି କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଗୁରୁତର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ପାଖରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ରକ୍ତ ପୁଷ୍କରିଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ।

ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ନାମ ଧରି ଡାକି ଚିତ୍କାର କରିବାର ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଜୋରଦାର ଖବର ଶୁଣିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରି ନଥିଲେ। ଦୁଇ ହତ୍ୟାକାରୀ ତାଙ୍କୁ ସହଜରେ ଗୁଳି କରି ମାରିପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଥିବେ ଯେ ପୁଅ ସଶସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବହୁତ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ କୋଣ ପାଖରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ରକ୍ତାକ୍ତ ଶରୀର ସହିତ ରାସ୍ତାରେ ଏକା ଛାଡିଦେଲେ। ରାସ୍ତାରେ ଭିଡ଼

ଜମାଇଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ କିମ୍ବା ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳରେ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ।

ଫ୍ରେଡି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ବାହାର କରି ନଥିଲେ। ସେ ସ୍ତବ୍ଧ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଟାଣିଆ ରାସ୍ତାରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ଏକ କଳା ରକ୍ତ ହ୍ରଦ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ଫ୍ରେଡି ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ପାଇଗଲେ। ଲୋକମାନେ ପୁଣି ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଢଳିବାକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ କର୍ବଷ୍ଟୋନ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏଥିରେ ବସାଇ ଦେଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଶରୀର ଚାରିପାଖରେ ଏକ ଭିଡ଼ ଜମା ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରଥମ ପୋଲିସ ଗାଡ଼ି ସାଇରନ୍ ବାଜିବା ପରେ ଏକ ବୃତ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା। ପୋଲିସର ପଛପଟେ ଡେଲି ନ୍ୟୁଜ୍ ରେଡିଓ ଗାଡ଼ି ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ରକ୍ତାକ୍ତ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଫଟୋ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଥିଲେ। କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ ଏକ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। ଫଟୋଗ୍ରାଫର ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ, ଯିଏ ଏବେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଏକ କୌତୁହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହାସ୍ୟକର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା, କାରଣ ତାଙ୍କର କଠୋର, କାମଦେବ-ବର୍ଣ୍ଣିତ ମୁହଁ, ଭାରୀ ନାକ ଏବଂ ଘନ ପାଟିରେ ଘିଭୁତ। ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ସ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିକ ପୋଲିସ ଗାଡ଼ି ଆସୁଥିଲା। ଜଣେ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ପାଖରେ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ବସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଫ୍ରେଡି ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ କୋଟ୍ ଭିତରକୁ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ୱାଲେଟ୍ ଉଠାଇଲେ। ସେ ଭିତରେ ଥିବା ପରିଚୟପତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀଙ୍କୁ ସିଟି ବଜାଇଲେ। ମାତ୍ର କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ସାଦା ପୋଷାକଧାରୀଙ୍କ ଏକ ଦଳ ଭିଡ଼ରୁ କାଟି ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ବନ୍ଧୁକକୁ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ହୋଲଷ୍ଟରରେ ପାଇଲେ ଏବଂ ତାହା ନେଇଗଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଦରୁ ଉଠାଇ ଏକ ଅଚିହ୍ନିତ କାରରେ ଠେଲି ଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି କାରଟି ଚାଲିଗଲା, ତା’ପରେ ଡେଲି ନ୍ୟୁଜ୍ ରେଡିଓ କାର ଆସିଥିଲା। ଫଟୋଗ୍ରାଫର ଏବେ ବି ସମସ୍ତଙ୍କ ଏବଂ ସବୁକିଛିର ଫଟୋ ଉଠାଉଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୁଳିମାଡ଼ର ଅଧ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ, ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପାଞ୍ଚଟି ଫୋନ୍ କଲ୍ ମିଳିଥିଲା। ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଜନ୍ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କଠାରୁ, ଯିଏ ପରିବାରର ପେରୋଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଗୁଳିକାଣ୍ଡ ସ୍ଥାନରେ ସାଦା ପୋଷାକଧାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କାରରେ ଥିଲେ। ସେ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ସନିଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲେ, "ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱରକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁଛ?"

"ହଁ," ସନି କହିଲା। ସେ ଶୋଇବା ପରେ ସତେଜ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ କରି କହିଲେ।

ଫିଲିପ୍ସ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବନା ବିନା ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ତୁମର ବାପାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘର ବାହାରେ କେହି ଗୁଳି କରିଛି।

ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ। ସେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଆଘାତ ପାଇଛି। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତୁମ ଭାଇ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ଚେଲସି ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକିବା ଭଲ। ମୁଁ ଏବେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଯାଉଛି ତୁମ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ଯଦି ସେ କଥା ହୋଇପାରନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଖବର ରଖିବି।"

ଟେବୁଲ ଆରପଟେ, ସନିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଣ୍ଡ୍ରା ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୁହଁ ରକ୍ତ ଲହରୀ ସହିତ ଲାଲ ହୋଇଯାଇଛି। ତାଙ୍କ ଆଖି ଲୁହରେ ଲୁହ ଭରି ଯାଇଥିଲା। ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "କ'ଣ ହେଲା?" ସେ ଚୁପ୍ ରହିବା ପାଇଁ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ହାତ ହଲାଇଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଏପରି ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିଠି ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଫୋନରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ଜୀବିତ?"

"ହଁ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ," ଗୁଇନ୍ଦା କହିଲେ। "ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ପରି ଖରାପ ନୁହେଁ।"

"ଧନ୍ୟବାଦ," ସନି କହିଲା। "କାଲି ସକାଳ ଆଠଟା ବେଳେ ଘରକୁ ଆସନ୍ତୁ। ତୁମର ଆସିବା ବହୁତ ଭଲ।"

ସନି ଫୋନ୍ ଧରିଲେ। ସେ ନିଜକୁ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ବସିବାକୁ ବାଧ କଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁର୍ବଳତା ହେଉଛି ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଏକ ସମୟ ଯେତେବେଳେ କ୍ରୋଧ ଘାତକ ହୋଇପାରେ। ପ୍ରଥମେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ଫୋନ୍ ବାଜିଲା। ଡନ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ବୁକ୍ ମେକରଙ୍କ ଫୋନ୍ ଆସିଥିଲା। ବୁକ୍ ମେକର ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ରାସ୍ତାରେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି। ବୁକ୍ ମେକରଙ୍କ ସୂଚନାଦାତା ମୃତଦେହ ନିକଟରେ ନାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପରେ, ସନି ସୂଚନାକୁ ଭୁଲ ବୋଲି ଖାରଜ କରିଦେଲେ। ଫିଲିପ୍ସର ଡୋପ୍ ଅଧିକ ସଠିକ୍ ହେବ। ଫୋନ୍ ପ୍ରାୟ ତୃତୀୟ ଥର ବାଜିଲା। ଏହା ଡେଲି ନ୍ୟୁଜ୍‌ର ଜଣେ ରିପୋର୍ଟର ଥିଲେ। ସେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ମାତ୍ରେ, ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ।

ସେ ହେଗେନଙ୍କ ଘରକୁ ଫୋନ୍ କରି ହେଗେନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଟମ୍ କ’ଣ ଏବେ ଘରକୁ ଆସିଛନ୍ତି?” ସେ କହିଲେ, “ନା,” ଯେ ସେ ଆଉ କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଆସିନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଘରକୁ ଆସିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। “ତାଙ୍କୁ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଦିଅ,” ସନି କହିଲେ।

ସେ କିଛି ଭାବିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେ କଳ୍ପନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ କିପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେବେ। ସେ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆକ୍ରମଣ, କିନ୍ତୁ ସୋଲୋଜୋ ଡନ୍ ଭଳି ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ନେତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ ନ ପାଇଲେ କେବେବି ହଟାଇବାକୁ ସାହସ କରିନଥାନ୍ତେ। ଚତୁର୍ଥ ଥର ପାଇଁ ଫୋନ ବାଜିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ସ୍ୱର ବହୁତ ନରମ, ବହୁତ କୋମଳ ଥିଲା। "ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ୍?" ଏହା ପଚାରିଲା।

"ହଁ," ସନି କହିଲା।

"ଆମର ପାଖରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଅଛି," ସ୍ୱର କହିଲା। "ପ୍ରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟା ମଧରେ ତାଙ୍କୁ ଆମର ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ। ସେ ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅବାସ୍ତବ କାମ କର ନାହିଁ। ତୁମେ କେବଳ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ। ଯାହା କରାଯାଇଛି ତାହା ହୋଇଗଲା। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ। ତୁମର ସେହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱଭାବ ହରାଅ ନାହିଁ।" ସ୍ୱର ଟିକେ ପରିହାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସନି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସୋଲୋଜୋ ପରି ଶୁଭୁଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ମୌନ, ବିଷାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ କଲେ। "ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି," ସେ କହିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ରିସିଭରର କ୍ଲିକ୍ ଶୁଣିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଭାରୀ ସୁନା ପଟି ବାଜିଥିବା ହାତ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ କଲର ସଠିକ୍ ସମୟ ନୋଟ୍ କଲେ ଏବଂ ଟେବୁଲକ୍ଲଥ୍ ଉପରେ ଲେଖିଦେଲେ।

ସେ ରୋଷେଇ ଘର ଟେବୁଲ ପାଖରେ ବସି ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପଚାରିଲେ, "ସୋନି, ଏହା କ'ଣ?" ସେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିଛନ୍ତି।" ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଘାତ ଦେଖିଲେ ସେ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ସେ ମରିନାହାଁନ୍ତି। ଆଉ କିଛି ହେବ ନାହିଁ।" ସେ ତାଙ୍କୁ ହାଗେନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ତା'ପରେ ପଞ୍ଚମ ଥର ପାଇଁ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା।

ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଥିଲେ। ଫୋନ୍‌ରେ ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି ପରି ହସି ହସି ମୋଟା ଲୋକଟିର ସ୍ୱର ଶୁଭିଲା। "ତୁମେ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

"ହାଁ।" ସନି କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ସେ ମରିନାହାଁନ୍ତି।" ଫୋନରେ ବହୁତ ସମୟ ବିରତି ହେଲା ଏବଂ ତା'ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଭାବପ୍ରବଣ ସ୍ୱର ଆସିଲା, "ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଭଗବାନଙ୍କୁ

ଧନ୍ୟବାଦ।" ତା'ପରେ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହିତ କହିଲା, "ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ? ମୁଁ ଖବର ପାଇଲି ଯେ ସେ ରାସ୍ତାରେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି।"

"ସେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି," ସନି କହିଲେ। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱରକୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲେ। ଭାବନା ପ୍ରକୃତ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଭଲ ଅଭିନେତା ହେବା ମୋଟା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୃତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା।

"ତୁମେ ବଲଟିକୁ ବହନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସନି," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲା। "ତୁମେ ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

"ମୋ ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ଚାଲ," ସନି କହିଲା। "ପାଉଲି ଗାଟଙ୍କୁ ଆଣ।"

"ବହୁତ ଏତିକି?" କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପଚାରିଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁନାହଁ ଯେ ମୁଁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲ ଏବଂ ତୁମ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବି?"

"ନା, ମୁଁ କେବଳ ତୁମେ ଏବଂ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଚାହୁଁଛି," ସନି କହିଲା। ବହୁତ ସମୟ ବିରତି ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବାର୍ତ୍ତା ବୁଝିପାରୁଥିଲେ। ଏହାକୁ ଟିକେ ସ୍ୱାଭାବିକ କରିବା ପାଇଁ, ସନି ପଚାରିଲେ, "ପାଉଲି କେଉଁଠି ଥିଲା? ସେ କଣ କରୁଥିଲା?"

ଲାଇନର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଉ କୌଣସି ଘୁଷୁରି ଶବ୍ଦ ନଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ସ୍ୱର ନିରବ ଥିଲା। "ପାଉଲି ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ଲାଗିଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଘରେ ରହିଥିଲେ। ସେ ସାରା ଶୀତ ଋତୁ ଟିକେ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ।"

ସନି ତୁରନ୍ତ ସତର୍କ ହୋଇଗଲେ। "ଗତ କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ କେତେଥର ଘରେ ରହିଥିଲେ?"

"ହୁଏତ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରି ଥର," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ। "ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପୁଅ ଚାହାଁନ୍ତି କି, କିନ୍ତୁ ସେ କହିଥିଲେ ନାହିଁ। କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, ଗତ ଦଶ ବର୍ଷ ସବୁକିଛି ସୁଗମ ଥିଲା, ଜାଣ।"

"ହଁ," ସନି କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ଦେଖା କରିବି। ତୁମେ ପାଉଲିକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆଣିବ। ତୁମ ବାଟରେ ତାକୁ ଉଠାଇ ନେବ। ସେ କେତେ ଅସୁସ୍ଥ ତାହା ମୋତେ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ। ତୁମେ ଜାଣିଛ?" ସେ ଉତ୍ତରକୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ।

ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନୀରବରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ, ତାପରେ କଠୋର ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଆମର ଯେକୌଣସି ଲୋକ ଫୋନ୍ କରନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଫୋନ୍‌ରେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ। ଅନ୍ୟ କେହି ଫୋନ୍ କରନ୍ତୁ, ତୁମେ କିଛି ଜାଣି ନାହଁ। ଯଦି ଟମ୍‌ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଫୋନ୍ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଟମ୍ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଘରେ ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅଛନ୍ତି।"

ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲେ।" ଆମର କିଛି ଲୋକ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ଆସିବେ।" ସେ ତାଙ୍କର ଭୟଭୀତ ମୁହଁ ଦେଖି ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ମୁଁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଚାହୁଁଛି। ସେମାନେ ତୁମକୁ ଯାହା କରିବାକୁ କହିବେ ତାହା କର। ଯଦି ତୁମେ ମୋ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ମୋତେ ପପ୍ ଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଫୋନ୍ ରେ ଡାକି ନିଅ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ତେବେ ମୋତେ ଫୋନ୍ କର ନାହିଁ। ଏବଂ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ।" ସେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଅନ୍ଧାର ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଲ୍‌ରେ ଡିସେମ୍ବର ପବନ ବୋହି ଯାଇଥିଲା। ରାତି ଭିତରକୁ ବାହାରକୁ ପାଦ ଦେବାକୁ ସନ୍ନିଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନଥିଲା। ସମସ୍ତ ଆଠଟି ଘର ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିଲା। ମଲ୍‌ର ମୁହଁରେ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ଘର ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ା ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପରିବାର ଏବଂ ଷ୍ଟାର ବୋର୍ଡରମାନେ, ଅବଶିଷ୍ଟ ପୁରୁଷ ଯେଉଁମାନେ ବେସମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରହୁଥିଲେ। ବାକି ଛଅଟି ଘର ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ବୃତ୍ତ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର, ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଏବଂ କମ୍ ଆଡ଼ମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ ଡନ୍ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ଘର ଡନ୍‌ଙ୍କ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ବୁଝାମଣା ସହିତ ଯେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁରୋଧ କରିବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଲି କରିଦିଆଯିବ। ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେଖାଯାଉଥିବା ମଲ୍‌ଟି ଏକ ଅଭେଦ୍ୟ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା।

ସମସ୍ତ ଆଠଟି ଘରେ ଫ୍ଲଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଲାଗିଥିଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖର ପରିସରକୁ ସ୍ନାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ମଲ୍ ଭିତରକୁ ଲୁଚି ରହିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ କରିଥିଲା। ସନି ରାସ୍ତା ପାର ହୋଇ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ନିଜ ଚାବି ଧରି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ। ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ମା, ତୁମେ କେଉଁଠି?" ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ରୋଷେଇ ଘର ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଲଙ୍କା ଭଜାର ବାସ୍ନା ଶୁଭିଲା। ସେ କିଛି କହିବା ପୂର୍ବରୁ, ସନି ତାଙ୍କୁ ହାତ ଧରି ବସାଇଲେ। "ମୁଁ ଏବେ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଛି," ସେ କହିଲେ। "ଏବେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। ପପ୍ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଆଘାତ ପାଇଛି। ପୋଷାକ ପିନ୍ଧ ଏବଂ ସେଠାରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ। ମୁଁ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଗାଡ଼ି ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ରଖିବି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଚାହିଁ ରହିଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ପଚାରିଲେ, "ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିଛନ୍ତି କି?"

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ତାଙ୍କ ମାଆ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଲେ। ତା’ପରେ ସେ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ। ସନି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ

ଲଙ୍କା ପ୍ୟାନ୍ ତଳେ ଗ୍ୟାସ୍ ବନ୍ଦ କରି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଶୋଇବା ଘରକୁ ଗଲେ। ସେ ପ୍ୟାନ୍ ରୁ ଲଙ୍କା ଏବଂ ଟେବୁଲରେ ଥିବା ଟୋକେଇରୁ ରୁଟି ନେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିରୁ ଗରମ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ଟପି ଏକ ମଳିନ ସାଣ୍ଡୱିଚ୍ ତିଆରି କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଥିବା ବିଶାଳ କୋଣର କୋଣକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ ବନ୍ଦ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବାକ୍ସରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଫୋନ୍ ନେଲେ। ଫୋନ୍ ଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନକଲି ନାମ ଏବଂ ନକଲି ଠିକଣାରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମେ ଯାହାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ ସେ ଥିଲେ ଲୁକା ବ୍ରାସି। କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା। ତା'ପରେ ସେ ବ୍ରୁକଲିନ୍‌ର ସେଫ୍ଟି-ଭାଲ୍ଭ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ କୁ ଡାକିଲେ, ଡନ୍ ପ୍ରତି ନିସନ୍ଦେହ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଟେସିଓ। ସନି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ କ'ଣ ଘଟିଛି ଏବଂ ସେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଟେସିଓଙ୍କୁ ପଚାଶ ଜଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଗାର୍ଡ ପଠାଇବାକୁ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଏଠାରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ କୁ ଲୋକ ପଠାଇବାକୁ ଥିଲା। ଟେସିଓ ପଚାରିଲା, "ସେମାନେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ମଧ୍ୟ ପାଇଲେ କି?" ସନି କହିଲା, "ମୁଁ ଏବେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।" ଟେସିଓ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଲା, ଏକ ବିରତି ଥିଲା, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, "କ୍ଷମା କରିବେ, ସନି, ମୁଁ ଏହା କହୁଛି ଯେପରି ତୁମ ବାପା କହିବେ। ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ହଲ ନାହିଁ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆମକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ।"

"ଧନ୍ୟବାଦ," ସନି କହିଲା। "ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଠିକ୍?"

"ଠିକ୍," ଟେସିଓ କହିଲେ।

"ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା," ସନି କହିଲେ। "ମୋ ଭାଇ ମାଇକ୍ ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାରର ହାନୋଭରରେ କଲେଜରେ ପଢ଼େ। ବୋଷ୍ଟନରେ ଆମେ ଜାଣିଥିବା କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଅ ଏବଂ ଏହା ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣି ଦିଅ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିବେ। ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ କେବଳ ଶତକଡ଼ା ଖେଳୁଛି, କେବଳ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଟେସିଓ କହିଲା, "ମୁଁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ମାତ୍ରେ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ଘର ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଯିବି। ଠିକ୍ ଅଛି? ତୁମେ ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଜାଣ, ଠିକ୍ ନା?"

"ହଁ," ସନି କହିଲା। ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ସେ ଏକ ଛୋଟ କାନ୍ଥ ସେଫ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ ଖୋଲିଦେଲେ। ସେଥିରୁ ସେ ନୀଳ ଚମଡ଼ାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଏକ ସୂଚୀବଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ନେଲେ। ସେ ଏହାକୁ ଟି'ସ ପାଇଁ ଖୋଲିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଖୋଜୁଥିବା ପ୍ରବେଶ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଏଥିରେ ଲେଖାଥିଲା, "ରେ ଫାରେଲ୍ $5,000 ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପୂର୍ବେ।" ଏହା ପରେ ଏକ ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଆସିଥିଲା। ସନି ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କରି କହିଲେ, "ଫାରେଲ୍?" ଅନ୍ୟ

ପାର୍ଶ୍ୱର ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହଁ।" ସନି କହିଲା, "ଏହା ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ୍। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଉପକାର କର ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଏହା ତୁରନ୍ତ କର। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଦୁଇଟି ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଯାଞ୍ଚ କର ଏବଂ ମୋତେ ସେମାନେ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ କଲ୍ ଏବଂ ଗତ ତିନି ମାସ ଧରି କରିଥିବା ସମସ୍ତ କଲ୍ ଦିଅ।" ସେ ଫାରେଲ୍ କୁ ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କ ଘର ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଘରର ନମ୍ବର ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଏହା ଦିଅ ଏବଂ ତୁମର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ହେବ।"

ସେ କିଛି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସ୍ଥିର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ନମ୍ବର ୱାନ୍ ଫୋନ୍ କଲେ। ପୁଣି କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତିତ କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ମନରୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲା। ଖବର ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଲୁକା ଘରକୁ ଆସିବ। ସନି ଘୁରି ବୁଲିଥିବା ଚେୟାରରେ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଘର ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଭିଡ଼ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସମୟ ପାଇଲା ପରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ପରିସ୍ଥିତି କେତେ ଗମ୍ଭୀର। ଦଶ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଥିଲା। ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଏହାର ପଛରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କର ପାଞ୍ଚଟି ମହାନ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏରୁ ସମର୍ଥନ ନ ପାଇଲେ ସେ କେବେବି ଏପରି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥାନ୍ତେ। ଏବଂ ସେହି ସମର୍ଥନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ରୁ ଆସିଥାନ୍ତା। ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ସ୍ତରର ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସର୍ତ୍ତରେ ଏକ ତୁରନ୍ତ ସମାଧାନ। ସନି ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ହସିଲେ। ଚତୁର ତୁର୍କ ଭଲ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା। ଲୁକା ବ୍ରାସି ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ସମ୍ବଳ ସହିତ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଫଳାଫଳ ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ। ଲୁକା ବ୍ରାସି କେଉଁଠି ଥିଲେ?

ଅଧ୍ୟାୟ 3

ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ, ହେଗେନଙ୍କ ସହିତ କାରରେ ଚାରି ଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଛ ସିଟରେ ବସାଇଲେ, ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଆସିଥିବା ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କ ମଝିରେ। ସୋଲୋଜୋ ଆଗରେ ବସିଥିଲେ। ହେଗେନର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ହାତ ବଢାଇ ହେଗେନର ଟୋପିକୁ ଆଖି ଉପରେ ଢଳାଇ ଦେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ। "ତୁମର ପିଙ୍କିକୁ ମଧ୍ୟ ହଲାଅ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

ଏହା ଏକ ଛୋଟ ଯାତ୍ରା ଥିଲା, କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ହେଗେନ୍ ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବେସମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସିଧା ପିଠି ଥିବା ରୋଷେଇ ଘର ଚେୟାରରେ ବସାଇଲେ। ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ରୋଷେଇ ଘର ଟେବୁଲର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ବସିଲେ। ତାଙ୍କର କଳା ମୁହଁରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବରେ ଗର୍ଦ୍ଦଭୀ ପରି ଦେଖାଗଲା।

"ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ପରିବାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୁଖରେ ନାହାଁ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର।"

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ସିଗାରେଟ୍ ରଖିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କ ହାତ ଥରୁଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଟେବୁଲ୍‌କୁ ରାଇ ବୋତଲ ଆଣି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଟୀନ୍ କଫି କପ୍‌ରେ ଏକ ସ୍ଲାଗ୍ ଦେଲେ। ହେଗେନ୍ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ସେହି ଅଗ୍ନିମୟ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ପିଇଦେଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ହାତକୁ ସ୍ଥିର କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ରୁ ଦୁର୍ବଳତା ଦୂର କଲା।

"ତୁମର ବସ୍ ମରିଗଲେ," ସୋଲୋଜୋ କହିଲା। ସେ ଅଟକିଗଲେ, ହାଗେନଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ିବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "ଆମେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଫିସ୍ ବାହାରେ, ରାସ୍ତାରେ ପାଇଲୁ। ଖବର ପାଇବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲି। ତୁମକୁ ମୋ ଏବଂ ସନି ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ହାଗେନ୍ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ଦୁଃଖରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟ ସହିତ ନିର୍ଜନତାର ଭାବନା ମିଶିଗଲା। ସୋଲୋଜୋ ପୁଣି କହୁଥିଲେ। "ସନ୍ନି ମୋ ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉତ୍ତେଜିତ ଥିଲେ। ଠିକ୍? ତୁମେ ଜାଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ। ନାର୍କୋଟିକ୍ସ ଆଗାମୀ ଜିନିଷ। ଏଥିରେ ଏତେ ଟଙ୍କା ଅଛି ଯେ ସମସ୍ତେ କେବଳ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧନୀ

ହୋଇପାରିବେ। ଡନ୍ ଜଣେ ପୁରୁଣା 'ମୁଛ ପିଟ୍' ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଦିନ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ଜାଣି ନଥିଲେ। ଏବେ ସେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି, କିଛି ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ ତୁମେ ସନିକୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କୁହ।"

ହେଗେନ୍ କହିଲା, "ତୁମର ସୁଯୋଗ ନାହିଁ। ସନି ତା'ର ଯାହା ଅଛି ତାହା ନେଇ ତୁମ ପଛରେ ପଡ଼ିବ।"

ସୋଲୋଜୋ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେବ। ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ ପଡିବ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମୋ ପଛରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ଅନ୍ୟ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ସ୍ତରର ଯୁଦ୍ଧକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ସହିତ ଯିବେ। ଆମର ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ। ଯଦି ସନି ଏହି ଚୁକ୍ତି ସହିତ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ, ଏପରିକି ଡନର ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ।"

ହାଗେନ୍ ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ସୋଲୋଜୋ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଲେ। "ଡନ୍ ଖସିଯାଉଥିଲା। ପୁରୁଣା ଦିନରେ ମୁଁ କେବେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇପାରି ନ ଥିଲି। ଅନ୍ୟ ପରିବାରମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର କନସିଲିଅର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମେ ଇଟାଲୀୟ ନୁହଁ, ସିସିଲିଆନ୍ ତ ଦୂରର କଥା। ଯଦି ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହୁଏ ତେବେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ହାରିବା ସହିତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ହାରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବି। ମୋତେ ଟଙ୍କା ଅପେକ୍ଷା ପରିବାରର ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ। ତେଣୁ ସନିଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ, କପୋରେଗିମ୍ସଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ; ତୁମେ ବହୁତ ରକ୍ତପାତ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ।"

ହେଗେନ୍ ଅଧିକ ହ୍ୱିସ୍କି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚାଇନା କପ୍ ବଢ଼ାଇଲେ। "ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି," ସେ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ସନି ଦୃଢ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ। ଏବଂ ସନି ମଧ୍ୟ ଲୁକାକୁ ବିରତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତୁମେ ଲୁକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ମୁଁ ତୁମର ଡିଲ୍ ପାଇଁ ଯାଏ ତେବେ ମୋତେ ଲୁକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ସୋଲୋଜୋ ଧୀରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଲୁକାର ଯତ୍ନ ନେବି। ତୁମେ ସନି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ପିଲାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅ। ଶୁଣ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବ ଯେ ଫ୍ରେଡି ଆଜି ତାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଏହା ପାଇଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ମୋ ଲୋକଙ୍କର ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି ନ କରିବାକୁ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା। ମୁଁ

ଆବଶ୍ୟକଠାରୁ ଅଧିକ କଠୋର ଭାବନା ଚାହୁଁ ନଥିଲି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବ ଯେ, ଫ୍ରେଡି ମୋ ଯୋଗୁଁ ବଞ୍ଚିଛି ।"

ଶେଷରେ ହାଗେନ୍‌ର ମନ କାମ କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ବନ୍ଧକ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଭୟ ଭରିଯିବାରୁ ହଠାତ୍ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଲାଲ କରିଦେଲା । ସୋଲୋଜୋ ଏକ ନୀରବ ବୁଝାମଣା ହସ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ । ହାଗେନ୍ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯଦି ସେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ମାମଲା ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ରାଜି ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଜଣେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ କନସିଗଲିଅର୍ ଭାବରେ କରିବାକୁ ବାଧ ଥିଲେ । ଏବଂ ଏବେ, ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି, ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଠିକ୍ କହୁଥିଲେ । ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏବଂ କରଲିଅନ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅସୀମ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ଏଡ଼ାଇ ଯିବାକୁ ପଡିବ । କରଲିଅନ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଭୁଲିଯିବା, ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏବଂ ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଠିକ୍ ସମୟ ଆସିବ ସେମାନେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିବେ ।

କିନ୍ତୁ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସେ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି । ତୁର୍କ ହସୁଥିଲେ । ଏବଂ ତା'ପରେ ହାଗେନ୍‌କୁ ଏହା ଆଘାତ କଲା । ଲୁକା ବ୍ରାସିର କ'ଣ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଏତେ ଚିନ୍ତାହୀନ ଥିଲେ? ଲୁକା କ'ଣ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ? ସେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ମନା କରିଥିବା ରାତିରେ, ଲୁକାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଡନ୍ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ମିଳନୀ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏପରି ବିବରଣୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସମୟ ନଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଦୁର୍ଗର ସୁରକ୍ଷାକୁ ଫେରିବାକୁ ପଡିଲା । "ମୁଁ ମୋର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରିବି," ସେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ କହିଲେ । "ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ, ଡନ୍ ଆମକୁ ତାହା କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ।"

ସୋଲୋଜୋ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ । "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ । "ମୁଁ ରକ୍ତପାତ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ମୁଁ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ରକ୍ତପାତ ପାଇଁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ।" ସେହି ସମୟରେ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା ଏବଂ ହାଗେନ୍ ପଛରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଗଲେ । ସେ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ତାପରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିବି ।" ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ, ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତୁର୍କର

କାନରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କଲେ। ହାଗେନ୍ ଦେଖିଲେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ମୁହଁ ଫିକା ପଡ଼ିଗଲା, ତାଙ୍କ ଆଖି କ୍ରୋଧରେ ଚମକୁଥିଲା। ସେ ନିଜେ ଭୟର ଏକ ରୋମାଞ୍ଚ ଅନୁଭବ କଲେ। ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମାନିକ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ହଠାତ୍ ହାଗେନ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଏପରି କିଛି ଘଟିଛି ଯାହା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ।

ସୋଲୋଜୋ କହିଲେ, "ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ବି ଜୀବିତ। ତାଙ୍କ ସିସିଲିଆନ୍ ଚର୍ମରେ ପାଞ୍ଚଟି ଗୁଳି ଲାଗିଛି ଏବଂ ସେ ଏବେ ବି ଜୀବିତ।" ସେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁର କାନ୍ଧ ଦେଲେ। "ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ," ସେ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ। "ମୋ ପାଇଁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ। ତୁମ ପାଇଁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମଲର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ପଥ ଏକ ଲିଙ୍କ ଚେନ୍ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି। ମଲ୍‌ଟି ସମସ୍ତ ଆଠଟି ଘରର ଫ୍ଲଡ୍ ଲାଇଟ୍‌ରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା, ଏବଂ ବକ୍ର ସିମେଣ୍ଟ ଚାଲିବା ରାସ୍ତାରେ ଅତି କମରେ ଦଶଟି କାର ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିଲା।

ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଚେନ୍ ଉପରେ ଆଉଜି ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କିଏ?"

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। ନିକଟତମ ଘରୁ ଆଉ ଜଣେ ଲୋକ ବାହାରି ଆସି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଲେ। "ସେ ଡନ୍‌ର ପିଲା," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତାକୁ ଭିତରକୁ ନେଇ ଆସିବି।" ମାଇକ୍ ଏହି ଲୋକଟିକୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଏସ୍କର୍ଟଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ।

ସେ ବୈଠକଖାନା ଭିତରକୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରଟି ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେଠାରେ ମାଇକେଲ ଦେଖିଲେ ଯେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥେରେସା ସୋଫା ଉପରେ କଠୋର ହୋଇ ବସି ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା କଫି ଟେବୁଲରେ ହ୍ୱିସ୍କିର ଏକ ଗ୍ଲାସ ଥିଲା। ସୋଫାର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଡ଼ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବସିଥିଲେ। କାପୋରେଜିମର ମୁହଁ ଉଦାସୀନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଝାଳ ବୁହାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସିଗାର ତାଙ୍କ ଲାଳରେ କଳା ରଙ୍ଗର ଚମକୁଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସାନ୍ତ୍ୱନାମୂଳକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ମୁଗ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସି କହିଲେ, "ତୁମର ମାଆ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ।" ପାଉଲି ଗାଟୋ ହାତ ମିଳାଇବାକୁ ଠିଆ ହେଲେ। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ଚାହିଁଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ସେହି ଦିନ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଘରେ ରହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ପତଳା ଅନ୍ଧାର ମୁହଁରେ ଉତ୍ତେଜନା ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ ଗାଟୋଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ଜାଣିଥିଲେ ଜଣେ ଉଦୀୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ, ଜଣେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଟିଳତା ବିନା ନାଜୁକ କାମ କିପରି କରିବେ ତାହା ଜାଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଆଜି ସେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ସେ କୋଠରୀର ଆଗମନରେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଥିଲେ। ମାଇକେଲ ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କଲେ ଏବଂ

ବୁଝିପାରିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଗାଟୋ ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିଲେ। ପାଉଲି ଘଟଣାସ୍ଥଳେ ଥିବା ଭାବି ସେ ଫେରେଟ୍-ମୁଖ ଯୁବକକୁ ପଚାରିଲେ, "ଫ୍ରେଡି କିପରି ଅଛନ୍ତି? ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି?"

"ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ଏକ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ ଦେଇଥିଲେ," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ। "ସେ ଶୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି।"

ମାଇକେଲ ହେଗେନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗାଲକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେବାକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ଟମ୍ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ। ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନିଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇଛ କି?"

ଥେରେସା ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଧରି ବସିଲେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ସେ ଜଣେ ନାଜୁକ, ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ମହିଳା, ଇଟାଲୀୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆମେରିକୀୟ ଏବଂ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ଧରି ସୋଫା ଉପରୁ ଉଠାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ କୋଣ କୋଠରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ନେଇଗଲେ।

ସନ୍ନି ଡେସ୍କ ପଛରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ହଳଦିଆ ପ୍ୟାଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ପେନସିଲ୍ ଧରି ବସିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସହିତ କୋଠରୀରେ କେବଳ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ ଟେସିଓ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ମାଇକେଲ୍ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଘରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ପ୍ରାସାଦ ରକ୍ଷକ ଗଠନ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ହାତରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପେନସିଲ୍ ଏବଂ ପ୍ୟାଡ୍ ଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସନି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ଡେସ୍କ ପଛରୁ ଆସି ହାଗେନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କୋଳକୁ ନେଲେ। "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ଥେରେସା," ସେ କହିଲେ। "ଟମ୍ ଠିକ୍ ଅଛି। ସେମାନେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବେ। ସେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାହାନ୍ତି, ସେ କେବଳ ଆମର ଓକିଲ। ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ।"

ସେ ଥେରେସାଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ମାଇକେଲ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ସେ ଗାଲରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ଏକ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ସେ ସନ୍ନିକୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ ଏବଂ ହସି ହସି କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ମାଡ଼ ମାରିବା ସହିତ ମୁଁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ମୋତେ ଏହା ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ?" ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଝଗଡ଼ା କରିଥିଲେ।

ସନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ଶୁଣ ପିଲା, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ହିକ୍ ସହରରେ ତୁମକୁ ପାଇପାରିଲି ନାହିଁ, ମୁଁ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲି। ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ଠକି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବି ବୋଲି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବୁଢ଼ୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ଖବର ଦେବାର ଧାରଣା ମୋତେ ପସନ୍ଦ ଆସିଲା ନାହିଁ। ମୋତେ ତାଙ୍କୁ ପପ୍ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ପଡିଲା।"

"ସେ ଏହାକୁ କିପରି ନେଲେ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ଭଲ," ସନି କହିଲା। "ସେ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଦେଇ ଗତି କରିଛି। ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ତୁମେ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମେ ବଡ଼ ହେବା ସମୟରେ ସବୁକିଛି ବହୁତ ସୁଗମ ହୋଇଗଲା।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସହିଯିବେ।"

"ଆମେ ତଳକୁ ଯିବା କିପରି?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ଘର ଛାଡିପାରିବି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହୋଇଛି।" ଫୋନ୍ ବାଜିଲା। ସନି ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲା। ସେ ଶୁଣୁଥିବା ସମୟରେ ମାଇକେଲ୍ ଡେସ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସନି ଯେଉଁ ହଳଦିଆ ପ୍ୟାଡ୍ ଉପରେ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ନଜର ପକାଇଲା। ସେଠାରେ ସାତଟି ନାମର ଏକ ତାଲିକା ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ତିନି ଜଣ ଥିଲେ ସୋଲୋଜୋ, ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏବଂ ଜନ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ। ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିରେ ଆଘାତ କଲା ଯେ ସେ ସନି ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସନି ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ, ସେ ଥେରେସା ହାଗେନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିବ? ଟେସିଓ ସହିତ ମୋର କିଛି କାମ ଅଛି, ଆମକୁ ତାହା ଶେଷ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ହେଗେନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, "ସେ କ'ଣ ଟମ ବିଷୟରେ ଫୋନ ଥିଲା?" ସେ ପ୍ରାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଭୟରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସନି ତାଙ୍କ ହାତକୁ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ରଖି ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। "ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ସେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ," ସେ କହିଲେ। "ବସାଇବା ଘର ଭିତରେ ଅପେକ୍ଷା କର। ମୁଁ କିଛି ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ବାହାରକୁ ଆସିବି।" ସେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ମାଇକେଲ ବଡ଼ ଚମଡ଼ା ଆର୍ମଚେୟାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ବସିଥିଲେ। ସନି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶୀଘ୍ର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଡେସ୍କ ପଛରେ ବସିବାକୁ ଗଲେ।

"ତୁମେ ମୋ ପାଖରେ ବସି ରହ, ମାଇକ," ସେ କହିଲା, "ତୁମେ ଏପରି କିଛି ଶୁଣିବ ଯାହା ତୁମେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ।"

ମାଇକେଲ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। "ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି," ସେ କହିଲେ।

"ନା, ତୁମେ କରିପାରିବ ନାହିଁ," ସନି କହିଲା। "ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଥିରେ ଫସାଇ ଦେବି, ତେବେ ବୃଦ୍ଧ ଜଣକ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଇବେ।"

ମାଇକେଲ ଠିଆ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କଲା। "ତୁମେ ଖରାପ ଜାତବ୍ୟକ୍ତି, ସେ ମୋର ବାପା। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ? ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି। ମୋତେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି। ମୋ ସହିତ ଛୋଟ ଭାଇ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ବନ୍ଦ କର। ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିଲି। ମୋତେ ଗୁଳି ମାରି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ମନେ ଅଛି? ମୁଁ କିଛି ଜାପିଆନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରି ଦେଇଛି। ତୁମେ କାହାକୁ ଠେଲି ଦେଲେ ମୁଁ କଣ କରିବି ବୋଲି ଭାବୁଛ? ଅଚେତ?"

ସନି ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲା। "ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ତୁମେ ଚାହିଁବ ଯେ ମୁଁ ମୋର ଡ୍ୟୁକ୍‌ମାନଙ୍କୁ ରଖିବି। ଠିକ୍ ଅଛି, ପାଖରେ ରୁହ, ତୁମେ ଫୋନ୍ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ।" ସେ ଟେସିଓ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଲେ। "ମୁଁ ଯେଉଁ ଫୋନ୍ ପାଇଲି ତାହା ମୋତେ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ନିଶା ଦେଇଥିଲା।" ସେ ମାଇକେଲ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଲେ। "କାହାକୁ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ମାରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଏହା କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହୋଇପାରେ, ଏହା ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋ ହୋଇପାରେ, ଯିଏ ଆଜି ବହୁତ ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ। ମୁଁ ଏବେ ଉତ୍ତର ଜାଣିଛି, ଦେଖାଯାଉ ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ମାଇକ୍, ତୁମେ କଲେଜ ପିଲା। ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପାଖରେ କିଏ ବିକ୍ରି ହୋଇଗଲା?"

ମାଇକେଲ ପୁଣି ବସିଲେ ଏବଂ ଚମଡା ଆରାମ ଚେୟାରରେ ପୁଣି ଆରାମ କଲେ। ସେ ସବୁକିଛି ବହୁତ ସତର୍କତାର ସହିତ ଚିନ୍ତା କଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଥିଲେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାର ଗଠନରେ ଜଣେ କପୋରେଜିମ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କୁ କୋଟିପତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ସେ ସଂଗଠନର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପଦବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ରହିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଡନ୍ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରି କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କ'ଣ ପାଇପାରିବେ? ଅଧିକ ଟଙ୍କା? ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ଧନୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷମାନେ ସର୍ବଦା ଲୋଭୀ। ଅଧିକ କ୍ଷମତା? କିଛି କାଳ୍ପନିକ ଅପମାନ କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟତାର ପ୍ରତିଶୋଧ? ହେଗେନଙ୍କୁ କନସିଗଲିୟର କରାଯାଇଥିଲା? କିମ୍ବା ହୁଏତ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଜିତିବେ? ନା, କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା, ଏବଂ ତା'ପରେ ମାଇକେଲ ଦୁଃଖର ସହିତ ଭାବିଲେ ଯେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ କାରଣ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ମୋଟା ଲୋକଟି ବଡ଼ ହେବା ସମୟରେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଆଣିଥିଲା, ଡନ୍ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ କେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା। ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାର ଦୋଷୀ।

କିନ୍ତୁ, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ସୋଲୋଜୋ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ତାଙ୍କ ପକେଟରେ ଅଧିକ ଚାହିଁବେ।

ମାଇକେଲ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। ପାଉଲି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, ସଂଗଠନରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ନିଜର ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଯୁବକମାନେ ସବୁବେଳେ ଯେପରି କରନ୍ତି, ସେପରି ତାଙ୍କର ମଧ ଶକ୍ତିର ଅଧିକ ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିବ। ଏହା ପାଉଲି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ମାଇକେଲ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେ ଏବଂ ପାଉଲି ସ୍କୁଲରେ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ ଏହା ପାଉଲି ହେଉ।

ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନୁହେଁ," ସେ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା କେବଳ ଏଥିପାଇଁ କହିଥିଲେ କାରଣ ସନି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଅଛି। ଯଦି ଏହା ଏକ ଭୋଟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ପାଉଲିଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଭୋଟ ଦେଇଥାନ୍ତେ।

ସନି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସୁଥିଲେ। "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି। ଏହା ପାଉଲି।"

ମାଇକେଲ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ଟେସିଓ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଜଣେ ସାଥୀ କ୍ୟାପୋରେଜିମ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସହାନୁଭୂତି କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପ୍ରତି ରହିବ। ଯଦି ବିଶ୍ୱାସଘାତ ଏତେ ଉଚ୍ଚରେ ପହଞ୍ଚି ନଥାନ୍ତା ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ଏତେ ଗମ୍ଭୀର ନଥିଲା। ଟେସିଓ ସତର୍କତାର ସହିତ କହିଲେ, "ତା'ହେଲେ ମୁଁ କାଲି ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଇପାରିବି?"

ସନି କହିଲା, "ପରଦିନ। ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତୁ। ଶୁଣ, ମୁଁ ମୋ ଭାଇ ସହିତ କିଛି ପାରିବାରିକ କାମ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ। ବୈଠକଖାନାରେ ଅପେକ୍ଷା କର, ହଁ? ଆମେ ପରେ ଆମର ତାଲିକା ଶେଷ କରିପାରିବା। ତୁମେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏଥିରେ ଏକାଠି କାମ କରିବେ।"

"ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ," ଟେସିଓ କହିଲା। ସେ ବାହାରକୁ ଗଲେ।

"ତୁମେ କିପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଲ ଯେ ଏହା ପାଉଲି?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲା।

ସନି କହିଲା, "ଆମର ଟେଲିଫୋନ୍ କମ୍ପାନୀରେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ପାଉଲିର ସମସ୍ତ ଫୋନ୍ କଲ୍ ଟ୍ରାକ୍ କରିଛନ୍ତି। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ମଧ। ଏହି ମାସରେ ପାଉଲି ଅସୁସ୍ଥ ଥିବା ତିନି ଦିନ ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୋଠା ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଏକ ରାସ୍ତା ବୁଥ୍ ରୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଲେ। ଆଜି ମଧ। ସେମାନେ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ତଳକୁ ଆସୁଛନ୍ତି କି କାହାକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ

ନେବାକୁ ପଠାଯାଉଛି । କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ । ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ ନାହିଁ ।" ସନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ । "ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଏହା ପାଉଲି ଥିଲା । ଆମକୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ।"

ମାଇକେଲ ସଂକୋଚ କରି ପଚାରିଲେ, "ଏହା କ'ଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ?"

ସନ୍ନିର ଆଖି କଠିନ ହୋଇଗଲା । "ଟମ୍ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ସେହିପରି ବଜାଇବି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ଭିନ୍ନ କଥା ନ କୁହନ୍ତି ।"

ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ, "ତେବେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମକୁ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ କାହିଁକି ଅପେକ୍ଷା କରୁନାହଁ?"

ସନି ତାଙ୍କୁ କୌତୁହଳୀ ହୋଇ ଚାହିଁଲା । "ତୁମେ କିପରି ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ପଦକ ଜିତିଲ? ଆମେ ବନ୍ଧୁକ ତଳେ ଅଛୁ, ବନ୍ଧୁ, ଆମକୁ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ଡରୁଛି ସେମାନେ ଟମକୁ ଛାଡିବେ ନାହିଁ ।"

ମାଇକେଲ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । "କାହିଁକି ନୁହେଁ?"

ପୁଣି ଥରେ ସନିଙ୍କ ସ୍ୱର ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । "ସେମାନେ ଟମକୁ ଧରି ନେଇଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ସରିଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିପାରିବେ ଏବଂ ଟମ୍ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ, ପ୍ରସ୍ତାବ ବହନ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ଜୀବିତ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିପାରିବି ନାହିଁ ତେଣୁ ଟମ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ନୁହେଁ । ସୋଲୋଜୋ କିପରି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବେ । ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କେବଳ ଆମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି, ଆମକୁ ବୁଲଡୋଜ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।"

ମାଇକେଲ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ସୋଲୋଜୋ କାହିଁକି ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ତୁମ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିପାରିବ?"

ସନି ଲାଲ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “କିଛି ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଏକ ବୈଠକ ହୋଇଥିଲା, ସୋଲୋଜୋ ଆମ ପାଖକୁ ନିଶା ଉପରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମନା କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ବୈଠକ ସମୟରେ ମୁଁ ଟିକେ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲି, ମୁଁ ଦେଖାଇଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଏହି ଚୁକ୍ତି ଚାହୁଁଛି । ଯାହା କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ କଥା; ଯଦି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଆଘାତ କରିଥା’ନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ହେଉଛି କେବେ ଏପରି କିଛି କରିବା ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଯେ ପରିବାରରେ ମତ ବିଭାଜନ ହେଉଛି। ତେଣୁ ସୋଲୋଜୋ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ହଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ମୋତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ନିଶା ଉପରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଚାଲିଗଲେ, ପରିବାରର କ୍ଷମତା ଅତି କମରେ ଅଧା କାଟି ଦିଆଯାଏ। ମୁଁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକାଠି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ମୋ ଜୀବନ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବି। ନିଶା ହେଉଛି ଆଗାମୀ ଜିନିଷ, ଆମେ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବା ଉଚିତ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ହଟାଇବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟିକ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିଛି ନୁହେଁ। ବ୍ୟବସାୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବି। ଅବଶ୍ୟ ସେ ମୋତେ କେବେବି ଅଧିକ ନିକଟତର ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ମୁଁ କେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଲିନ୍ ସଟ୍ ପାଇବି ନାହିଁ, କେବଳ ଯଦି ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲି। "ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତି ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଏହା ସହିତ, ତାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ତାଙ୍କ ପଛରେ ଅଛି।"

"ଯଦି ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିଥାନ୍ତ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

ସନି ବହୁତ ସରଳ ଭାବରେ କହିଲେ, "ସୋଲୋଜୋ ହେଉଛି ମୃତ ମାଂସ। ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ହେବ ତାହା ମୋତେ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ। ନ୍ୟୁୟର୍କର ପାଞ୍ଚଟି ପରିବାର ସହିତ ଆମକୁ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ କି ନାହିଁ ତାହା ମୋତେ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯିବ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ତଳକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ପପ୍ ଏପରି ଖେଳି ନଥାନ୍ତେ।"

ସନି ଏକ ହିଂସାତ୍ମକ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। "ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ସେ ଭଳି ଲୋକ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହିବି ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହିବେ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟର କଥା ଆସେ, ମୁଁ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରି ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି, କ୍ଷୁଦ୍ର ଦୂରତା। ସୋଲୋଜୋ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ, ଶେଷ ଥର ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ 'ମୋର ହାଡ଼ ତିଆରି କରିଥିଲି' ଏବଂ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ସାହାଯ୍ୟ ଥିଲି। ତେଣୁ ମୁଁ ଏବେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ। ଏବଂ ଆମ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଘୋଡା ଏହିପରି ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ କେବଳ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ଆମେ ଲୁକାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବା।"

ମାଇକେଲ କୌତୁହଳୀ ହୋଇ ପଚାରିଲେ, "ଲୁକା କ'ଣ ଏତେ କଠିନ, ଯେପରି ସେମାନେ କୁହନ୍ତି? ସେ କ'ଣ ଏତେ ଭଲ?"

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ସେ ଏକା ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଛି। ମୁଁ ତାକୁ ତିନୋଟି ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରେ ପଠାଇବି। ମୁଁ ନିଜେ ସୋଲୋଜୋକୁ ଆଣିବି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ଅସହଜ ଭାବରେ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ସନ୍ନିଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ନିଷ୍ଠୁର କିନ୍ତୁ ମୂଳତଃ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇଲେ। ଜଣେ ଭଲ ଲୋକ। ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି କଥା କହିବା ଶୁଣିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ମନେ ହେଉଥିଲା, ସେ ଲେଖିଥିବା ନାମଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା, ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେପରି ସେ କୌଣସି ନୂତନ ଭାବରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧା ରୋମାନ ସମ୍ରାଟ। ସେ ଖୁସି ଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏସବୁର ଅଂଶ ନଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ବାପା ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ ନିଜକୁ ଜଡିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଫୋନର ଉତ୍ତର ଦେବେ, କାମ କରିବେ ଏବଂ ମେସେଜ୍ ଦେବେ। ସନ୍ନି ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବେ, ବିଶେଷକରି ଲୁକା ପଛରେ ଥିଲେ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନେ ବସିବା ଘର ଭିତରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିଲେ। ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମାଇକେଲ ଭାବିଲେ, ଏହା ଟମ୍ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରି ଶୁଭୁଥିଲା। ସେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲେ। ବସିବା ଘରର ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ସୋଫା ପାଖରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଥେରେସାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଧରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଲଜ୍ଜିତ ଥିଲା। ଥେରେସା କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଏବଂ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଯେଉଁ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ସେ ଆନନ୍ଦରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମ ଡାକିଥିଲେ। ସେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ, ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହାତରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରି ତାଙ୍କୁ ସୋଫା ଉପରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ। ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କଠୋର ଭାବରେ ହସିଲେ। "ତୁମକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଲି, ମାଇକ୍, ପ୍ରକୃତରେ ଖୁସି।" ସେ ତାଙ୍କ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଉ ଥରେ ନ ଦେଖି ଅଫିସ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଦଶ ବର୍ଷ ଧରି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସହିତ ରହି ନଥିଲେ, ମାଇକେଲ୍ ଗର୍ବର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଲହରୀ ସହିତ ଭାବିଲେ। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିର କିଛି ଅଂଶ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଘଷି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଏହା ସନି ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହିତ, ନିଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଚାରିଟା ବାଜିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କୋଣିଆ କୋଠରୀର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବସିଥିଲେ - ସନି, ମାଇକେଲ, ଟମ୍ ହାଗେନ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ। ଥେରେସା ହାଗେନ୍ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଜି କରାଯାଇଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଠକଖାନାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ଟେସିଓର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ। ସେ କହିଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ କିପରି ଡନ୍ ବଞ୍ଚିଥିବା ଜାଣିବା ପରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ହାଗେନ୍ ହସି କହିଲେ। "ଯଦି ମୁଁ କେବେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ନିବେଦନ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବାନ ତୁର୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଦାବି ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ କେବେବି ଆବେଦନ କରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତାକୁ କହିଥିଲି ଯେ ଡନ୍ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପରିବାରକୁ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ବିଷୟରେ କହିବି। ମୁଁ ତାକୁ କହିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଗୁଡ଼ାଇ ପାରିବି, ସନି। ଆମେ ପିଲାବେଳେ କିପରି ବନ୍ଧୁ ଥିଲୁ; ଏବଂ କଷ୍ଟ ହେଉନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାକୁ ଏହି ଧାରଣା ଦେବାକୁ ଦେଇଥିଲି ଯେ ହୁଏତ ତୁମେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚାକିରି ପାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ନୁହଁ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ।" ସେ ସନିଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରି ହସିଲେ, ଯିଏ ଏକ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲେ ଯାହା ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି, ଏହା କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ।

ମାଇକେଲ, ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ଫୋନ ରଖି ତାଙ୍କ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ପଛକୁ ଆଉଜି ପଡ଼ି ଉଭୟଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ହେଗେନ୍ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ସନି ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଈର୍ଷାର ଏକ ଦୁର୍ବଳ ସ୍ପର୍ଶ ସହିତ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଅନେକ ଦିଗରେ ସନି ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟତର।

"ଆସ, କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା," ସନି କହିଲେ। "ଆମକୁ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ଏବଂ ଟେସିଓ ତିଆରି କରିଥିବା ଏହି ତାଲିକାଟି ଦେଖନ୍ତୁ। ଟେସିଓ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ତୁମର କପି ଦିଅ।"

"ଯଦି ଆମେ ଯୋଜନା କରୁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ଫ୍ରେଡି ଏଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ।"

ସନି ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲା, "ଫ୍ରେଡି ଆମ ପାଇଁ କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ। ଡାକ୍ତର କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଆଘାତରେ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ରାମ

ନେବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ଏହା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ। ଫ୍ରେଡି ସବୁବେଳେ ଜଣେ କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା, ସେ ସବୁବେଳେ ଡନକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ। ସେ ତୁମ ଏବଂ ମୋ ପରି ନଥିଲେ, ମାଇକ।"

ହାଗେନ୍ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ଫ୍ରେଡିକୁ ଛାଡିଦିଅ। ତାକୁ ସବୁକିଛିରୁ ବାହାର କରିଦିଅ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁକିଛିରୁ। ଏବେ, ସନି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହୁଏ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଘରେ ରହିବା ଉଚିତ। ମୁଁ କହୁଛି କେବେବି ଏହାକୁ ଛାଡିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଏଠାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛ। ସୋଲୋଜୋକୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରନାହିଁ, ସେ ଜଣେ ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେ, ପ୍ରକୃତ .୨୦ କ୍ୟାଲିବର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ହସ୍ପିଟାଲ କଭର ହୋଇଛି କି?"

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା, "ପୁଲିସମାନେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିବା ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ପପ୍ ଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାଧ କରୁଛି। ଟମ୍, ସେହି ତାଲିକା ବିଷୟରେ ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ?"

ନାମ ତାଲିକା ଦେଖି ହେଗେନ୍ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲେ। "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସନି, ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନେଉଛ। ଡନ୍ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟିକ ବିବାଦ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବ। ସୋଲୋଜୋ ହେଉଛି ଚାବିକାଠି। ସୋଲୋଜୋକୁ ହଟାଇ ଦିଅ ଏବଂ ସବୁକିଛି ସମାନ ହୋଇଯିବ। ତୁମକୁ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ପଛରେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

ସନି ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍‌କୁ ଚାହିଁଲେ। ଟେସିଓ କାନ୍ଧ ଉଠାଇଲେ। "ଏହା କଷ୍ଟକର," ସେ କହିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ।

ସନି କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିଲେ, "ଆଲୋଚନା ବିନା ଆମେ ଗୋଟିଏ କଥାର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବା। ମୁଁ ଆଉ ପାଉଲିକୁ ଏଠାରେ ଚାହେଁ ନାହିଁ। ତୁମର ତାଲିକାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମେ ରଖ।" ମୋଟା କପୋରେଜିମ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା।

ହାଗେନ୍ କହିଲେ, "ଲୁକା ବିଷୟରେ କ'ଣ? ସୋଲୋଜୋ ଲୁକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲେ। ଏହା ମୋତେ ଚିନ୍ତିତ କରେ। ଯଦି ଲୁକା ଆମକୁ ବିକ୍ରି କରିଦିଏ, ତେବେ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିବୁ। ଏହା ହିଁ ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ। କେହି ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିଛନ୍ତି କି?"

"ନା," ସନି କହିଲା। "ମୁଁ ସାରା ରାତି ତାକୁ ଫୋନ୍ କରି ଆସୁଛି। ହୁଏତ ସେ କୋମଳ ହୋଇଥିବ।"

"ନା," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ସେ କେବେ ବି ପ୍ରେମିକା ସହିତ ଶୋଇ ନ ଥାନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ରାମ ପାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ସବୁବେଳେ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତି। ମାଇକ୍, ଉତ୍ତର ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ନମ୍ବରରେ ଫୋନ୍ କରି ଚାଲ।" ମାଇକେଲ୍ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରତ

ଭାବରେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ଡାଏଲ୍ କଲେ। ସେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଫୋନ୍ ବାଜିବା ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। "ପ୍ରତି ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍‌ରେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଚାଲ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

ସନି ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି, ଟମ୍, ତୁମେ କନସିଲର୍, କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦିଅ? ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ ଆମେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ?"

ହେଗେନ୍ ଡେସ୍କରେ ଥିବା ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲକୁ ଧରି ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। "ତୁମର ବାପା ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବୁ। ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ମଧ କରିପାରୁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମର ବାପା ବିଛଣାରୁ ଉଠିବେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟକୁ ବିନା କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ସମାଧାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରିବାର ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବେ।"

ସନି ରାଗି କହିଲା, "ତୁମେ ଭାବୁଛ ମୁଁ ଏହି ଲୋକ ସୋଲୋଜୋକୁ ସମ୍ଭାଳିପାରିବି ନାହିଁ?"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଆଖିରେ ଚାହିଁଲେ। "ସନ୍ନି, ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଶକ୍ତି ଅଛି। ତୁମର ଏଠାରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସମଗ୍ର ପୂର୍ବ ତଟରେ ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପରିବାର କର୍ଲିଓନ୍ ମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବେ। ଆମେ ବହୁତ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ। ଏବଂ ଏହା ଏପରି କିଛି ଯାହା ତୁମର ବାପା କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ।"

ମାଇକେଲ, ସନ୍ନିକୁ ଦେଖି ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସନ୍ନି ହାଗେନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ମରିଯାଏ, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ପରାମର୍ଶ ଦେବ, କନସିଗଲିଅର?"

ହାଗେନ୍ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ଏହା କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଡ୍ରଗ୍ସ ଉପରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି। ତୁମ ବାପାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଭାବ ବିନା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏହାର ଅଧା ଶକ୍ତି ହରାଇବ। ତୁମ ବାପାଙ୍କ ବିନା, ଅନ୍ୟ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ଏବଂ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିପାରନ୍ତି କେବଳ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ବିନାଶକାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ନ ହୁଏ। ଯଦି ତୁମ ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ଚୁକ୍ତି କର। ତା'ପରେ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ।"

ସନ୍ନି ରାଗରେ ଧଳା ମୁହଁରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। "ତୁମେ କହିବା ସହଜ, ଏହା ତୁମର ବାପା ନୁହେଁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି।"

ହେଗେନ୍ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଗର୍ବର ସହିତ କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ କିମ୍ବା ମାଇକ ପରି ଭଲ ପୁଅ ଥିଲି, ହୁଏତ ଭଲ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ବୃତ୍ତିଗତ ମତ ଦେଉଛି। ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ହାସୁରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।" ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଥିବା ଭାବନା ସନିଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲା, ଯିଏ କହିଲେ, "ଓଃ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଟମ୍, ମୁଁ ଏପରି କହିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି।" କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା କରିଥିଲେ। ରକ୍ତ ରକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ତା'ର ସମାନ ନଥିଲା।

ଅନ୍ୟମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ନୀରବତାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ବେଳେ ସନ୍ନି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲା। ତା'ପରେ ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି ନୀରବରେ କହିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସିବୁ। କିନ୍ତୁ, ଟମ୍, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମଲ୍ ଭିତରେ ରୁହ। କୌଣସି ବିପଦ ନିଅ ନାହିଁ। ମାଇକ୍, ତୁମେ ସତର୍କ ରୁହ, ଯଦିଓ ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିବାରକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ କରିବେ। ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ ରୁହ। ଟେସିଓ, ତୁମେ ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣରେ ରଖ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସହର ଭିତରେ ନାକ ଟେକା କରି ରଖ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ତୁମେ ପାଉଲି ଗାଟୋ କଥା ସମାଧାନ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ତୁମର ଲୋକଙ୍କୁ ଘର ଏବଂ ମଲ୍ ଭିତରକୁ ଟେସିଓର ଲୋକଙ୍କ ବଦଳରେ ପଠାଇ ଦିଅ। ଟେସିଓ, ତୁମେ ତୁମର ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ରଖ। ଟମ୍, ସକାଳେ ପ୍ରଥମେ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ସହିତ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ମେସେଞ୍ଜର ଦ୍ୱାରା ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କର। ମାଇକ୍, କାଲି ତୁମେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଲୁକାର ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ସେ କେଉଁଠି ଅଛି ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର। ଯଦି ସେ ଖବର ଶୁଣିଥାଏ ତେବେ ସେହି ପାଗଳ ହାସ୍ୟାସ୍ର ଏବେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପଛରେ ଯାଉଛି। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ। ତୁର୍କ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ କେବେବି ତାଙ୍କ ଡନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ଅନିଚ୍ଛାର ସହିତ କହିଲେ, "ହୁଏତ ମାଇକଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଏତେ ସିଧାସଳଖ ଫସିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।"

"ଠିକ୍," ସନି କହିଲା। "ସେ କଥା ଭୁଲିଯାଅ, ମାଇକ୍। ଯାହାହେଉ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଘରେ ଫୋନରେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛି, ତାହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।"

ମାଇକେଲ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଅସ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କଲେ, ପ୍ରାୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ମୁହଁ ଏତେ ସତର୍କତାର ସହିତ ଉଦାସୀନ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବମାନନାକୁ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି। ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲେ ଏବଂ ରିସିଭରକୁ ତାଙ୍କ କାନ ପାଖରେ ରଖିଲେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ବାରମ୍ବାର ବାଜୁଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ 6

ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସେହି ରାତିରେ ଖରାପ ଶୋଇଥିଲେ। ସକାଳେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ଗ୍ରାପା, ଜେନୋଆ ସାଲାମିର ଏକ ଘନ ଖଣ୍ଡ ସହିତ ଏକ ତାଜା ଇଟାଲୀୟ ରୁଟିର ଖଣ୍ଡ ସହିତ ନିଜର ନାସ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଯାହା ପୁରୁଣା ଦିନ ପରି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରରେ ପହଞ୍ଚାଯାଉଥିଲା। ତା'ପରେ ସେ ଆନିସେଟ୍ ସହିତ ଲାଲ୍ ହୋଇଥିବା ଗରମ କଫିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ମହାନ, ସାଦା ଟୀନ୍ ମଗ୍ ପିଇଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ବାଥରୋବ୍ ଏବଂ ଲାଲ ଫିଲ୍ଟ୍ ଚପଲ ପିନ୍ଧି ଘରେ ବୁଲାବୁଲି କରୁଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦିନର କାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଗତକାଲି ରାତିରେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ଆଜି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବିଚଳିତ ଥିଲେ। କାରଣ ଗାଟୋ ତାଙ୍କର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ। ଏହା କପୋରେଜିମର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁନଥିଲା। ସର୍ବପରି, ପାଉଲିଙ୍କ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତମ ଥିଲା। ସେ ଏକ ସିସିଲିଆନ୍ ପରିବାରରୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ କର୍ଲିଓନ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ସମାନ ପଡ଼ୋଶୀରେ ବଢ଼ିଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ ସହିତ ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭାବ ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ "ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ତିଆରି" କରିବା ପରେ ସେ ପରିବାରରୁ ଏକ ଭଲ ରୋଜଗାର ପାଇଥିଲେ, ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱ "ପୁସ୍ତକ" ର ଏକ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଏକ ୟୁନିଅନ୍ ପେରୋଲ୍ ସ୍ଲଟ୍। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ଗାଟୋ ତାଙ୍କ ଆୟକୁ ଫ୍ରିଲାନ୍ସ ଷ୍ଟିକ୍‌ଅପ୍ ସହିତ ପରିପୂରକ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରିବାର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠିନ ଭାବରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା। ଏପରି ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଚ୍ଚ-ଆତ୍ମାର ଏକ ଚିହ୍ନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ଯେପରି ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦୌଡ଼ ଘୋଡା ଲଗାମ ଲଢୁଥିବା ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ପାଉଲି ତାଙ୍କ ଷ୍ଟିକ୍‌ଅପ୍ ସହିତ କେବେବି ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲେ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସର୍ବଦା ସତର୍କତାର ସହିତ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବନିମ୍ନ ହଙ୍ଗାମା ଏବଂ ଅସୁବିଧା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା, କାହାକୁ କେବେ ଆଘାତ ଲାଗିନଥିଲା: ତିନି ହଜାର ଡଲାରର ମାନହାଟନ ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ର ପେରୋଲ୍, ବ୍ରୁକଲିନର ବସ୍ତିରେ ଏକ ଛୋଟ ଚାଇନାୱେର୍ କାରଖାନା ପେରୋଲ୍। ସର୍ବପରି, ଜଣେ ଯୁବକ ସର୍ବଦା କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ପକେଟ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଏହା ସବୁକିଛି ପ୍ୟାଟର୍ନରେ ଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହୋଇଯିବେ ବୋଲି କିଏ କେବେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିପାରେ?

ଆଜି ସକାଳେ ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଯାହା ବିଚଳିତ କରୁଥିଲା ତାହା ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ସମସ୍ୟା ଥିଲା। ଗାଟୋର ପ୍ରକୃତ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଏକ କଟା ଏବଂ ଶୁଖିଲା କାମ ଥିଲା। ସମସ୍ୟା ଥିଲା, ପରିବାରରେ ଗାଟୋଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କାପୋରେଜିମ କାହାକୁ ପଦରୁ ଆଣିବା ଉଚିତ? ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦୋନ୍ନତି ଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି "ବଟନ୍" ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବ ନାହିଁ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କଠୋର ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚତୁର ହେବାକୁ ପଡିବ। ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ ଯିଏ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଲେ ପୋଲିସ ସହିତ କଥା ହେବ, ଜଣେ ସିସିଲିଆନଙ୍କ ଓମେର୍ଟାର ନିୟମ, ନୀରବତାର ନିୟମରେ ଭଲ ଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏବଂ ତା'ପରେ, ତାଙ୍କ ନୂତନ ଦାୟିତ୍ୱ ପାଇଁ ସେ କି ପ୍ରକାରର ଜୀବନଯାପନ କରିବେ? କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଅନେକ ଥର ଡନଙ୍କୁ ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବଟନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଯିଏ ସମସ୍ୟା ଆସିଲେ ପ୍ରଥମ ଧାଡିରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଡନ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ। ଯଦି ପାଉଲି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ହୁଏତ ଚତୁର ତୁର୍କ, ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ନିନ୍ଦନୀୟତାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଥାନ୍ତେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶେଷରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକାକୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ସଙ୍କୁଚିତ କଲେ। ପ୍ରଥମ ଜଣକ ଥିଲେ ଜଣେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଯିଏ ହାର୍ଲେମର ରଙ୍ଗୀନ ପଲିସି ବ୍ୟାଙ୍କରମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରୁଥିଲେ, ଜଣେ ବଡ଼ ଦମ୍ଭୋକ୍ତିଶାଳୀ ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବହୁତ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ ଦେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମ ବିଚାର କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ତାଲିକାରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କଳା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ମିଶିଥିଲେ, ଯାହା ଚରିତ୍ରର କିଛି ତ୍ରୁଟିକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଯେଉଁ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ବଦଳାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହେବ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଯେଉଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଜଣେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସଂଗଠନରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିଥିଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମାନହାଟନରେ ପରିବାର-ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ଶାଇଲକ୍ ପାଇଁ ଅପରାଧୀ ଆକାଉଣ୍ଟର ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ବୁକମେକର ରନର ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ।

ଶେଷରେ ସେ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନରେ ସ୍ଥିର ହେଲେ। ଲାମ୍ପୋନ୍ ପରିବାରରେ ଏକ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ଆଫ୍ରିକାରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 1943 ରେ ତାଙ୍କୁ ଡିସଚାର୍ଜ କରାଯାଇଥିଲା। ଯୁବକଙ୍କ ଅଭାବ

ହେତୁ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯଦିଓ ଲାମ୍ପୋନ୍ ତାଙ୍କ ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ ଚାଲିଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ରରେ କଳାବଜାର ସମ୍ପର୍କ ଭାବରେ ଏବଂ OP A ଖାଦ୍ୟ ଷ୍ଟାମ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ସେଥିରୁ, ଲାମ୍ପୋନ୍ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା-ସୁଟର ଭାବରେ ସ୍ନାତକ ହୋଇଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଭଲ ବିଚାର। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏପରି କିଛି ବିଷୟରେ କଠୋର ହେବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଶତ ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ କେବଳ ଭାରୀ ଜରିମାନା କିମ୍ବା ଛଅ ମାସ ଜେଲ୍ ହୋଇପାରେ, ଅର୍ଜିତ ପ୍ରଚୁର ଲାଭ ପାଇଁ ଛୋଟ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ତାଙ୍କର ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା ଯେ ଏହା ଭାରୀ ଧମକ ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ହାଲୁକା। ସେ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚାବିରେ ରଖିଥିଲେ, ଯାହା ଠିକ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଜଣେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କଲେ ଯିଏ ଏକ ଅସ୍ଥିର କର୍ମଚାରୀ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଛନ୍ତି। ହଁ, ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ହିଁ ସହାୟତା କରିବେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏହି କାମ ନିଜେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, କେବଳ ଜଣେ ନୂତନ, ଅନଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ "ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ତିଆରି କରିବାରେ" ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍କୋର ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ। ପାଉଲି ତାଙ୍କର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଥିଲେ, ସେ ପାଉଲିଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ, ସେ ପାଉଲିଙ୍କୁ "ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ତିଆରି କରିବାରେ" ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଅରକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥିଲେ। ପାଉଲି କେବଳ ପରିବାର ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିନଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ମୁଖିଆ ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲେ। ଏହି ସମ୍ମାନର ଅଭାବକୁ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିଲା।

ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କୁ ଅପରାହ୍ଣ ତିନିଟାରେ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ କାର ଯୋଗେ ଉଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିଛି ଗରମ ନଥିଲା। ଏବେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଟେଲିଫୋନ୍ ଉଠାଇ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ଙ୍କ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲେ। ସେ ନିଜକୁ ପରିଚୟ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ କେବଳ କହିଲେ, "ମୋ ଘରକୁ ଆସ, ମୋର ତୁମ ପାଇଁ ଏକ କାମ ଅଛି।" ସେ ଏହା ଦେଖି ଖୁସି ହେଲେ ଯେ ପ୍ରାତଃ ଘଣ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଲାମ୍ପୋନ୍ଙ୍କ ସ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଦରେ ବିଚଳିତ ନଥିଲା ଏବଂ ସେ କେବଳ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି।" ଭଲ ଲୋକ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆହୁରି କହିଲେ, "ଜଲଦି କରନାହିଁ, ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖା

କରିବାକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ତୁମର ଜଳଖିଆ ଏବଂ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କର। କିନ୍ତୁ ଅପରାହ୍ନ ଦୁଇଟା ପରେ ନୁହେଁ।"

ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଉ ଏକ ଅଳଙ୍କାରିକ OK ଥିଲା ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ଲିଓନ୍ ମଲରେ କାପୋରେଜିମ୍ ଟେସିଓଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ବଦଳାଇବା ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷ ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ କେବେବି ଏହି ପ୍ରକାରର ଯାନ୍ତ୍ରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କ କ୍ୟାଡିଲାକକୁ ଧୋଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ସେ କାରଟିକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରା ଦେଇଥିଲା ଯେ ପାଗ ଭଲ ଥିଲେ ସେ କେତେବେଳେ ଘଣ୍ଟାଏ ପାଇଁ ଏଥିରେ ବସି ରହୁଥିଲେ କାରଣ ଏହା ଘରେ ବସିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମନୋରମ ଥିଲା। ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ କାର ସଜାଉଥିଲେ ବୋଲି ଭାବିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା। ସେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ଇଟାଲୀରେ ତାଙ୍କ ବାପା ଗଧମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କାମ କରୁଥିଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗରମ ଗ୍ୟାରେଜ ଭିତରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ସେ ଥଣ୍ଡାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଯୋଜନା ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲେ। ଆପଣଙ୍କୁ ପାଉଲି ପ୍ରତି ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ, ଲୋକଟି ମୂଷା ପରି ଥିଲା, ସେ ବିପଦର ଗନ୍ଧ ପାଇପାରୁଥିଲା। ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏତେ କଠୋର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଣ୍ଟରେ ବିଲ ପକାଇବେ କାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ବଞ୍ଚିଛି। ସେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଧରିଥିବା ଗଧ ପରି ଭୟଭୀତ ହେବେ। କିନ୍ତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ କାମରେ ସାଧାରଣତଃ। ପ୍ରଥମତଃ, ରୋକୋଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଭଲ ବାହାନା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ସେମାନଙ୍କୁ ତିନିଜଣଙ୍କୁ ଆଗକୁ ନେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମିଶନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ସଫାସୁତୁରା ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଫରଲ୍ ବିନା ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ। ସେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ, ସେ ପଳାଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଭଲ କାମ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ରଖିବା ଏବଂ କେବେବି ଏକ ପ୍ରତିଶତ ବିନ୍ଦୁର ଏକ ଅଂଶ ମଧ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ଆପଣ କେବେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ, ସର୍ବୋପରି, ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ନୀଳ ରଙ୍ଗର କ୍ୟାଡିଲାକକୁ ଧୋଇ ଦେଉଥିଲେ, ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଭାବନାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ପାଉଲି ସହିତ କଠୋର ହୋଇଯାଉଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଗାଟୋ ଭଳି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଏବଂ ସନ୍ଦେହଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରାକରୁ ଦୂରେଇ ଦେବ କିମ୍ବା ଅତି କମରେ ତାଙ୍କୁ ଅନିଶ୍ଚିତ କରିଦେବ। ଅଯଥା ବନ୍ଧୁତା ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବ। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କଠୋରତା ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ରୋଧିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଅନୁପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାରର ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ହେବା ଉଚିତ୍। ଏବଂ କାହିଁକି ଲାମ୍ପୋନ୍? ପାଉଲି ଏହାକୁ ସବୁଠାରୁ ଚିନ୍ତାଜନକ ମନେ କରିବେ, ବିଶେଷକରି ଯେହେତୁ ଲାମ୍ପୋନ୍ ପଛ ସିଟରେ ରହିବାକୁ ପଡିଲା। ପାଉଲି ଲାମ୍ପୋନ୍ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପଛରେ ରଖି ଚକରେ ଅସହାୟ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ କ୍ୟାଡିଲାକର ଧାତୁକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଭାବରେ ଘଷି ଏବଂ ପଲିସ୍ କରିଥିଲେ। ଏହା କଷ୍ଟକର ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା। ବହୁତ କଷ୍ଟକର। କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବେ କି ନାହିଁ ତାହା ଉପରେ ବିତର୍କ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଏଠାରେ ସେ ମୌଳିକ ଯୁକ୍ତି ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ। ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ଲାଭଦାୟକ ହୋଇପାରେ। ଯଦି କେବଳ ଗୋଟିଏ ସହଯୋଗୀ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସହଯୋଗୀଙ୍କ କଥା ସନ୍ତୁଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ। ନା, ସେମାନେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଲାଗି ରହିବେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରୁଥିବା କଥାଟି ଥିଲା ଯେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ "ସାର୍ବଜନୀନ" ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଅର୍ଥାତ୍, ଶରୀରଟି ଖୋଜାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ଏହାକୁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ। (ସାଧାରଣ କବରସ୍ଥାନ ଥିଲା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମୁଦ୍ର କିମ୍ବା ପରିବାରର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ନ୍ୟୁ ଜର୍ସିର ସ୍ୱାମ୍ପ୍ଲ୍ୟାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଟିଳ ପଦ୍ଧତିରେ।) କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୁଣ ବିଶ୍ୱାସଘାତକମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବେ ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା ନରମ ହୋଇନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ଏହି ଶୀଘ୍ର ଆବିଷ୍କାର ଦ୍ୱାରା ସୋଲୋଜୋ ସତର୍କ ହୋଇଯିବେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏହାର କିଛି ସମ୍ମାନ ଫେରି ପାଇବ। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ଏହାକୁ ମୂର୍ଖ ଦେଖାଯାଇଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। କ୍ୟାଡିଲାକ୍ ଏକ ବିଶାଳ ନୀଳ ଷ୍ଟିଲ୍ ଅଣ୍ଡା ପରି ଚମକୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଖରେ ନଥିଲେ। ତା'ପରେ ସମାଧାନଟି ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଏହା ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍, ନିଜେ ଏବଂ ପାଉଲି ଏକାଠି

ଥିବାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୋପନୀୟତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱର ଏକ ମିଶନ ଦେବ।

ସେ ପାଉଲିଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କର କାମ ହେଉଛି ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଖୋଜିବା, ଯଦି ପରିବାର "ଗଦିକୁ ଯିବା" ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ।

ଯେତେବେଳେ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀବ୍ର ହେଉଥିଲା, ବିରୋଧୀମାନେ ଗୁପ୍ତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ "ସୈନିକମାନେ" କୋଠରୀ ମଧ୍ୟରେ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଗଦିରେ ଶୋଇପାରିବେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ବିପଦରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ନଥିଲା, କାରଣ ଅଣ-ଲଢ଼ାଙ୍କ ଉପରେ ଯେକୌଣସି ଆକ୍ରମଣ ଅସ୍ୱପ୍ନିତ ଥିଲା। ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ସମାନ ପ୍ରତିଶୋଧର ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଗତିବିଧି ଆପଣଙ୍କ ବିରୋଧୀ କିମ୍ବା କିଛି ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଚାର୍ଟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମନଇଚ୍ଛା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରନ୍ତି।

ଏବଂ ତେଣୁ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କାପୋରେଜିମକୁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭଡା ନେଇ ଗଦିରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ପଠାଯାଉଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆକ୍ରମଣ ଘଟେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ସହର ଭିତରକୁ ଏକ ସାଲି ପୋର୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଏପରି ଏକ କାମରେ ପଠାଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା। ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ସାଜସଜ୍ଜା ସମେତ ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଗାଟୋ ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହସି ହସି ଭାବିଲେ, ପାଉଲି ଗାଟୋ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଲୋଭୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଥମ ଚିନ୍ତା ଆସିବ ଯେ ସେ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କଠାରୁ କେତେ ପାଇପାରିବେ।

ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକା କ'ଣ ହେବ ତାହା ବୁଝାଇଲେ। ଲାମ୍ପୋନ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କୃତଜ୍ଞତାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ପରିବାରର ସେବା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଭଲ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଲାମ୍ପୋନ୍‌ଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ତାଳି ମାରି କହିଲେ, “ଆଜି ପରେ ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ କିଛି ଭଲ ପାଇବ। ଆମେ ଏହା ବିଷୟରେ ପରେ କଥା ହେବୁ। ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ପରିବାର ଏବେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ, ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ।” ଲାମ୍ପୋନ୍ ଏକ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲେ ଯାହା କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବେ, ଜାଣି ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ନିଶ୍ଚିତ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ଗୁମ୍ଫାର ସେଫକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ ଖୋଲିଲେ। ସେ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ବାହାର କରି ଲାମ୍ପୋନକୁ ଦେଲେ।

"ଏହା ବ୍ୟବହାର କର," ସେ କହିଲା। "ସେମାନେ ଏହାକୁ କେବେ ଖୋଜି ପାରିବେ ନାହିଁ। ପାଉଲିଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାକୁ ଗାଡ଼ିରେ ଛାଡି ଦିଅ। ଏହି କାମ ସରିଗଲେ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫ୍ଲୋରିଡା ଛୁଟିରେ ନେଇଯାଅ। ଏବେ ତୁମର ନିଜ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ପରେ ଟଙ୍କା ଫେରାଇ ଦେବି। ଆରାମ କର, ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ କର। ମିଆମି ବିଚ୍‌ର ପାରିବାରିକ ହୋଟେଲ ବ୍ୟବହାର କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜାଣିପାରିବି ଯେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବି ତୁମକୁ କେଉଁଠାରେ ପାଇପାରିବି।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୁମ୍ଫାର ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇ କହିଲେ ଯେ ପାଉଲି ଗାଟୋ ଆସିଛନ୍ତି। ସେ ଡ୍ରାଇଭୱେରେ ପାର୍କିଂ କରିଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗ୍ୟାରେଜ ଦେଇ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନ୍ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗାଟୋଙ୍କ ସହିତ ଆଗ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଲେ, ସେ କେବଳ ଅଭିବାଦନରେ କୁଞ୍ଝୁକୁଞ୍ଝୁ କହିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ବିରକ୍ତିକର ଛାୟା ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ଘଣ୍ଟାକୁ ଏପରି ଦେଖିଲେ ଯେପରି ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ଗାଟୋ ଡେରିରେ ପହଞ୍ଚିବେ।

ଫେରେଟ୍ ମୁହଁ ଥିବା ବଟନ୍‌ଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁରାକ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେ ଟିକିଏ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ ଯେତେବେଳେ ଲ୍ୟାମ୍ପୋନ୍ ତାଙ୍କ ପଛ ସିଟ୍‌ରେ ବସି କହିଲେ, "ରୋକୋ, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ। ତୁମ ପରି ଜଣେ ବଡ଼ ଲୋକ ମୋର ପଛ-ଦୃଶ୍ୟ ଦର୍ପଣକୁ ଅବରୋଧ କରେ।" ଲ୍ୟାମ୍ପୋନ୍ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରତା ସହିତ ଏପରି ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ ଯେ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପଛରେ ବସିଥିଲେ, ଯେପରି ଏପରି ଅନୁରୋଧ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଜିନିଷ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗାଟ୍ ଟୁକୁ କଟୁ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଧିକ୍! ସନି, ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଉଛି। ସେ ଗଦି ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିସାରିଛି। ଆମକୁ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ। ପାଉଲି, ତୁମେ ଏବଂ ରୋକୋଙ୍କୁ କର୍ମଚାରୀ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୈନିକମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସୂଚନା ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ଏକ ଭଲ ସ୍ଥାନ ଜାଣ?"

ଯେପରି ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ, ଗାଟୋଙ୍କ ଆଖି ଲୋଭରେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଗଲା। ପାଉଲି ଆହାର ଗିଳି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କାରଣ ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସୂଚନାଟି ସୋଲୋଜୋ ପାଇଁ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ, ସେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଥିଲେ ଯେ ସେ ବିପଦରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ଏହା ସହିତ, ଲାମ୍ପୋନ୍ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ନିର୍ବିଶେଷରେ ନିର୍ବିକାର, ଆରାମଦାୟକ ଭାବରେ

ଝରକା ବାହାରକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଗାଟୋ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା । "ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଭାବିବାକୁ ପଡିବ," ସେ କହିଲେ ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗର୍ଜନ କରି କହିଲା, "ତୁମେ ଭାବୁଥିବା ସମୟରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଅ, ମୁଁ ଆଜି ନ୍ୟୁୟର୍କ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।"

ପାଉଲି ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡ୍ରାଇଭର ଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନରେ ଏହି ସମୟରେ ସହର ଭିତରକୁ ଯାଉଥିବା ଟ୍ରାଫିକ୍ ହାଲୁକା ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ଶୀତକାଳୀନ ଅନ୍ଧାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗାଡ଼ି ଭିତରେ କୌଣସି ଛୋଟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇନଥିଲା । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପାଉଲିଙ୍କୁ ୱାଶିଂଟନ୍ ହାଇଟ୍ସ ସେକ୍ସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କିଛି ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ କୋଠା ଯାଞ୍ଚ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆର୍ଥର ଆଭେନ୍ୟୁ ନିକଟରେ ଗାଡ଼ି ରଖି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କହିଲେ । ସେ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗାଡ଼ିରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ସେ ଭେରା ମାରିଓ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ବାଛୁରୀ ଏବଂ ସାଲାଡର ହାଲୁକା ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କଲେ, କିଛି ପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି କହିଲେ । ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ବିତିଗଲା ପରେ ସେ ଅନେକ ବ୍ଲକ ଦେଇ ଗାଡ଼ି ପାର୍କ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଗାଟୋ ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନ ଏବେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । "ଧ୍ୱସ୍," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ, "ସେମାନେ ଆମକୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରେ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଏବେ ଆମ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି କାମ କରିଛନ୍ତି । ସନି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ପରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇପାରିବୁ । ରୋକୋ, ତୁମେ ସହରରେ ରହୁଛ, ଆମେ କ'ଣ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିପାରିବୁ?"

ରୋକୋ ଧୀରେ କହିଲା, "ମୋର ଗାଡି ତୁମ ଘରେ ଅଛି ଏବଂ ମୋ ବୁଢ଼ୀକୁ ସକାଳେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ଦରକାର ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ । "ତା'ପରେ ତୁମକୁ ଆମ ସହିତ ଫେରିବାକୁ ପଡିବ ।"

ପୁଣି ଥରେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଫେରିବା ସମୟରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନଥିଲା । ସହର ଭିତରକୁ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାଗରେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହଠାତ୍ କହିଲେ, "ପାଉଲି, ଓଭର ଥାଅ, ମୋତେ ଏକ ଲିକ୍ ନେବାକୁ ପଡିବ ।" ଏତେ ସମୟ ଧରି ଏକାଠି କାମ କରିବା ପରେ, ଗାଟୋ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ମୋଟା କାପୋରେଜିମର ଏକ ଦୁର୍ବଳ ମୂତ୍ରାଶୟ ଅଛି । ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଏପରି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଗାଟୋ ରାଜପଥରୁ ଗାଡ଼ିକୁ ନରମ ମାଟି ଉପରେ ଟାଣି ଆଣିଥିଲେ ଯାହା ଜଳାଭୂମିକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗାଡ଼ିରୁ ଉଠି ବୁଦା ଭିତରକୁ କିଛି ପାଦ ନେଇଗଲେ । ସେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କଲେ । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଗାଡ଼ି

ଭିତରକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ ସେ ରାଜପଥ ଉପରେ ଏବଂ ତଳକୁ ଶୀଘ୍ର ଚାହିଁଲେ। କୌଣସି ଆଲୋକ ନଥିଲା, ରାସ୍ତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାର ଥିଲା। "ଆଗକୁ ଯାଅ," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ। ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ଗାଡ଼ିର ଭିତର ଭାଗ ବନ୍ଧୁକର ଖବରରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଲା। ପାଉଲି ଗାଟୋ ଆଗକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଷ୍ଟିଅରିଂ ଚକ ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ସିଟ୍ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଖପୁରୀ ହାଡ଼ ଏବଂ ରକ୍ତର ଖଣ୍ଡ ସହିତ ଆଘାତ ନ ପାଇବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଥିଲେ।

ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ପଛ ସିଟ୍ ରୁ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ଏବେ ବି ବନ୍ଧୁକ ଧରି ତାକୁ ଜଳାଭୂମିରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶୀଘ୍ର ପାଖରେ ପାର୍କ ହୋଇଥିବା ଏକ କାର ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ। ଲାମ୍ପୋନ୍ ସିଟ୍ ତଳେ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡିଯାଇଥିବା ଚାବିଟି ପାଇଲେ। ସେ କାର ଷ୍ଟାର୍ଟ କଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ। ତା'ପରେ ସମାନ ରାସ୍ତାରେ ଫେରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ କଜୱେ ଧରି ମେରିକ ସହର ଦେଇ ମେଡୋବ୍ରୁକ୍ ପାର୍କୱେରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନର୍ଦ୍ଦର୍ଣ୍ଣ ଷ୍ଟେଟ୍ ପାର୍କୱେରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏକ୍ସପ୍ରେସୱେକୁ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଚଢ଼ିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ହ୍ୱାଇଟ୍ଷ୍ଟୋନ୍ ବ୍ରିଜ୍ ଏବଂ ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଦେଇ ମାନହାଟନରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଗୁଳିମାଡ଼ ପୂର୍ବ ରାତିରେ, ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷାକାରୀ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ। ଲୁକା ବ୍ରାସି କିଛି ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ବାହିନୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ସେ ନିଜେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହା କରିଥିଲେ। ସେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନାଇଟ୍‌କ୍ଲବ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ଯାଇ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଲ୍ ଗାର୍ଲଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରି ଏହା କରିଥିଲେ। ଏହି କଲ୍ ଗାର୍ଲ ସହିତ ଶଯ୍ୟାରେ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କିପରି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରରେ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ କିପରି ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଲା ନାହିଁ। କଲ୍ ଗାର୍ଲ ସହିତ ଏହି ସମ୍ପର୍କର ଏକ ସପ୍ତାହ ପରେ, ଲୁକାଙ୍କ ସହ ନାଇଟ୍‌କ୍ଲବ୍‌ର ପରିଚାଳକ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ। ବ୍ରୁନୋ ସବୁଠାରୁ ସାନ ପୁଅ ଥିଲେ, ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପାରିବାରିକ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ଜଡିତ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଇଟ୍‌କ୍ଲବ୍ ଏହାର ଲମ୍ବା କାଣ୍ଡ ବିଶିଷ୍ଟ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଲାଇନ୍ ସହିତ ସହରର ଅନେକ ହକରଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ସ୍କୁଲ ଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଥିଲା, ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତାଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଏନଫୋର୍ସର ଭାବରେ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ମାସ ଧରି ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଚାଲିଥିଲା। ଲୁକା ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ପୁରୁଷର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଭୂମିକାରେ ଜଣେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ଏପରି ଏକ ବୈଠକରେ, ଲୁକା ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ, ତାପରେ କହିଥିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ କେବେବି ଗଡଫାଦରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବି ନାହିଁ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ସମ୍ମାନ କରେ। ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ମୋ ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ।"

ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ନୂତନ ପିଢ଼ିର ଜଣେ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ଲୁକା ବ୍ରାସି, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ବାପାଙ୍କ ଭଳି ପୁରୁଣା ମୁଛା ପିଟ୍ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଘୃଣା ଲୁଚି ରହିନଥିଲା। ସେ ଟିକେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ। ଏବେ ସେ କହିଲେ, "ମୋ ବାପା ତୁମେ କର୍ଲିଓନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରିବେ ନାହିଁ। ସେ କାହିଁକି କରିବେ? ସମସ୍ତେ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯାଆନ୍ତି, ଏହା ପୁରୁଣା ଦିନ ପରି ନୁହେଁ। ଯଦି ତୁମେ ଏକ ନୂତନ ଚାକିରି ଖୋଜୁଛ, ତେବେ ମୁଁ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇପାରିବି। ଆମ ବ୍ୟବସାୟରେ ସବୁବେଳେ

ତୁମ ପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଏହା ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ଏହାକୁ ସୁଗମ ଭାବରେ ଚଳାଇବା ପାଇଁ କଠିନ ପୁରୁଷଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ତୁମେ ଯଦି କେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅ, ତେବେ ମୋତେ ଜଣାଅ।"

ଲୁକା କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲା। "ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି ସେଠାରେ ଏତେ ଖରାପ ନୁହେଁ।" ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ।

ସାଧାରଣ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ଯେ ସେ ଲାଭଜନକ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଅଭିଯାନ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ମୁକ୍ତ-ଲାନ୍ସ ଚାହାଁନ୍ତି। ଯଦି ତୁର୍କର କୌଣସି ଯୋଜନା ଥାଏ, କିମ୍ବା ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ପାଦର ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ଉପାୟରେ ସେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କିଛି ଶୁଣିପାରିବେ। ଆଉ କିଛି ନ ଘଟି ଦୁଇ ମାସ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପରେ, ଲୁକା ଡନ୍‌କୁ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଯେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ପରାଜୟକୁ ସଦୟତାର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି। ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ଭାବରେ, ଏହାକୁ ଚାପ ନ ଦେବାକୁ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଗୁଳି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଲୁକା ନାଇଟ୍ କ୍ଲବକୁ ଖସିଯାଇଥିଲା। ପ୍ରାୟ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତାଙ୍କ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଆସି ବସିଥିଲେ।

"ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଅଛି ଯିଏ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି," ସେ କହିଲେ।

"ତାଙ୍କୁ ଆଣ," ଲୁକା କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମର ଯେକୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କଥା ହେବି।"

"ନା," ବ୍ରୁନୋ କହିଲା। "ସେ ତୁମକୁ ଏକାନ୍ତରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି।"

"ସେ କିଏ?" ଲୁକା ପଚାରିଲା।

"କେବଳ ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ," ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ କହିଲେ। "ସେ ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିପାରିବ କି?"

"ହଁ," ଲୁକା କହିଲା। "କେଉଁ ସମୟରେ ଏବଂ କେଉଁଠି?"

ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଧୀରେ କହିଲେ, "କ୍ଲବ ସକାଳ ଚାରିଟାରେ ବନ୍ଦ ହୁଏ। ୱେଟରମାନେ ସଫା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତୁମେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଭେଟୁନାହଁ?"

ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଜାଣିଥିଲେ, ଲୁକା ଭାବିଲେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ। ସେ ସାଧାରଣତଃ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରିଟାରେ ଉଠି ନାସ୍ତା କରୁଥିଲେ, ତା'ପରେ ପରିବାରରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୁଆ ଖେଳି ମଜା କରୁଥିଲେ କିମ୍ବା ଝିଅ ଥିଲେ। କେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଗୋଟିଏ ସିନେମା ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଲବରେ ପାନୀୟ ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ। ସେ ସକାଳ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଶୋଇବାକୁ

ଯାଉନଥିଲେ। ତେଣୁ ସକାଳ ଚାରିଟାରେ ବୈଠକର ପରାମର୍ଶ ଏତେ ଅଦ୍ଭୁତ ନଥିଲା ଯେତେ ମନେ ହେଉଥିଲା।

"ନିଶ୍ଚିତ, ନିଶ୍ଚିତ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଚାରିଟାରେ ଫେରିବି।" ସେ କ୍ଲବରୁ ବାହାରି ଦଶମ ଆଭେନ୍ୟୁରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ସଜ୍ଜିତ କୋଠରୀକୁ ଏକ କ୍ୟାବ୍ ଧରିଲେ। ସେ ଏକ ଇଟାଲୀୟ ପରିବାର ସହିତ ଯାତ୍ରା କଲେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ସେ ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କୋଠରୀ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ରେଳ ଫ୍ଲାଟର ଅନ୍ୟ ଅଂଶଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କୁ କିଛି ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ସେଠାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲା।

ଧୂର୍ତ୍ତ ତୁର୍କୀ ଶୃଗାଳଟି ତା'ର ଘଞ୍ଚ ଲାଞ୍ଜ ଦେଖାଇବ, ଲୁକା ଭାବିଲା। ଯଦି କଥା ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଏ, ଯଦି ସୋଲୋଜୋ ଆଜି ରାତିରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ହୁଏତ ଡନ୍ ପାଇଁ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପହାର ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିନିଷଟି ସଂଗୃହିତ ହୋଇପାରିବ। ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ, ଲୁକା ବିଛଣା ତଳେ ଥିବା ଟ୍ରଙ୍କ ଖୋଲି ଏକ ବୁଲେଟପ୍ରୁଫ୍ ଜ୍ୟାକେଟ ବାହାର କଲେ। ଏହା ଭାରୀ ଥିଲା। ସେ ପୋଷାକ ଖୋଲି ଏହାକୁ ତାଙ୍କର ପଶମ ଅନ୍ତର୍ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଜ୍ୟାକେଟ ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରେ ଥିବା ଡନ୍‌ଙ୍କ ଘରକୁ ଫୋନ୍ କରି ଏହି ନୂତନ ବିକାଶ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ କେବେବି ଫୋନ୍‌ରେ କାହା ସହିତ କଥା ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, ଏବଂ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ କେହି ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତୁ, ଏପରିକି ହେଗେନ୍ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତୁ।

ଲୁକା ସବୁବେଳେ ବନ୍ଧୁକ ବହନ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବନ୍ଧୁକ ବହନ କରିବାର ଲାଇସେନ୍ସ ଥିଲା, ଯାହା ହୁଏତ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ମହଙ୍ଗା ବନ୍ଧୁକ ଲାଇସେନ୍ସ। ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ମୋଟ ଦଶ ହଜାର ଡଲାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ତଲାସି କରାଗଲେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଜେଲରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ। ପରିବାରର ଜଣେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ସେ ଲାଇସେନ୍ସକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆଜି ରାତିରେ, ଯଦି ସେ କାମ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବେ, ତେବେ ସେ ଏକ "ନିରାପଦ" ବନ୍ଧୁକ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଯାହା ସମ୍ଭବତଃ ଖୋଜାଖୋଜି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରେ କଥାଟି ଚିନ୍ତା କରି, ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ

ଯେ ସେ ଆଜି ରାତିରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଗଡ୍ ଫାଦର, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ।

ସେ କ୍ଲବକୁ ଫେରିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଆଉ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ ନାହିଁ। ବରଂ ସେ 48 ତମ ଷ୍ଟ୍ରିଟକୁ ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଇଟାଲୀୟ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ପାଟସିରେ ଏକ ଆରାମଦାୟକ ବିଳମ୍ବିତ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ସମୟ ହେଲା ସେ କ୍ଲବ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଭିତରକୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାରପାଳ ଆଉ ସେଠାରେ ନଥିଲେ। ହ୍ୟାଟେକ୍ ଝିଅଟି ଚାଲିଯାଇଥିଲା। କେବଳ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗଲିଆ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଏବଂ କୋଠରୀର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ନିର୍ଜନ ବାର୍ କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଛୋଟ ଟେବୁଲଗୁଡ଼ିକର ମରୁଭୂମି ଦେଖିପାରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଲିସ୍ ହୋଇଥିବା ହଳଦିଆ କାଠ ନୃତ୍ୟ ମହଲା ଏକ ଛୋଟ ହୀରା ପରି ଝଲସୁଥିଲା। ଛାଇରେ ଖାଲି ବ୍ୟାଣ୍ଡଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଥିଲା, ସେଥିରୁ ଏକ ମାଇକ୍ରୋଫୋନର କଙ୍କାଳ ଧାତୁ ଷ୍ଟଲ୍ ଉଠିଥିଲା।

ଲୁକା ବାରରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତା ପଛରେ ଗଲେ। ଲୁକା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପାନୀୟକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଏବଂ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। ଏହା ସମ୍ଭବ ଥିଲା ଯେ ଏହା ତୁର୍କ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ କିଛି ହେବ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ କୋଠରୀର ଦୂର ଭାଗରେ ଛାଇରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଛନ୍ତି।

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ବାରରେ ବସିଲେ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତୁର୍କଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଏକ ଗ୍ଲାସ ରଖିଲେ, ଯିଏ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। "ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ମୁଁ କିଏ?" ସୋଲୋଜୋ ପଚାରିଲେ।

ଲୁକା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ ଗମ୍ଭୀର ହସିଲା। ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗାତରୁ ବାହାର କରାଯାଉଥିଲା। ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ସିସିଲିଆନର ଯତ୍ନ ନେବା ତାଙ୍କର ଖୁସିର କଥା ହେବ।

"ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୁଁ ତୁମକୁ କ'ଣ ପଚାରିବି?" ସୋଲୋଜୋ ପଚାରିଲା।

ଲୁକା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା।

"ଏଠାରେ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅଛି," ସୋଲୋଜୋ କହିଲେ। "ମୁଁ କହୁଛି ଶୀର୍ଷ ସ୍ତରରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା। ପ୍ରଥମ ପଠାଣରେ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପଚାଶ ହଜାର ଡଲାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରିବି। ମୁଁ ନିଶା ବିଷୟରେ କହୁଛି। ଏହା ଆଗାମୀ ଜିନିଷ।"

ଲୁକା କହିଲା, "ମୋ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ? ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ମୁଁ ମୋ ଡନ୍ ସହ କଥା ହେଉ?"

ସୋଲୋଜୋ ମୁହଁ ହଲାଇ କହିଲା, "ମୁଁ ଡନ୍ ସହିତ କଥା ହୋଇସାରିଛି। ସେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଅଂଶ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କ ବିନା କାମ କରିପାରିବି। କିନ୍ତୁ ମୋତେ

ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଅପରେସନକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦରକାର। ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ତୁମେ ତୁମର ପରିବାର ସହିତ ଖୁସି ନୁହଁ, ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାର।"

ଲୁକା କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲା। "ଯଦି ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ।"

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି। "କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ମୋର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ପୁଣି କଥା ହେବା," ସେ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ଆଗକୁ ବଢାଇଲେ କିନ୍ତୁ ଲୁକା ଏହାକୁ ନଦେଖିବାର ଅଭିନୟ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ପୁରାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ। ବାର ପଛରେ, ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଯାଦୁକରୀ ଭାବରେ ଏକ ଲାଇଟର ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଲୁକାଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ଉପରେ ଧରିଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଅଜବ କାମ କଲେ। ସେ ଲାଇଟରକୁ ବାରରେ ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୁକାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତକୁ ଜୋରରେ ଧରିଲେ, ଏହାକୁ ଜୋରରେ ଧରିଲେ।

ଲୁକା ତୁରନ୍ତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ବାର ଷ୍ଟୁଲ୍ ରୁ ଖସି ମୋଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। କିନ୍ତୁ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ହାତକୁ କାନ୍ଧରେ ଧରି ପକାଇଥିଲେ। ତଥାପି, ଲୁକା ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପଛ ଛାଇରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ବେକରେ ଏକ ପତଳା ରେଶମୀ ରଶି ପକାଇ ଦେଲେ, କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ। ରଶିଟି ଟାଣି ହୋଇଗଲା, ଲୁକାର ନିଶ୍ୱାସ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବାଇଗଣୀ ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ବାହୁରେ ଶକ୍ତି ଚାଲିଗଲା। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ ଏବେ ସହଜରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ପିଲା ପରି ସେଠାରେ ଠିଆ ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଲୁକାର ପଛ ଲୋକଟି ଲୁକାର ବେକରେ ରଶିଟିକୁ ଆହୁରି କଡ଼ାକଡ଼ି ଟାଣି ନେଲେ। ହଠାତ୍ ମହଲା ଓଦା ଏବଂ ଖସିଗଲା। ଲୁକାର ସ୍ଫିଙ୍କଟର୍, ଆଉ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନଥିଲା, ଖୋଲିଗଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଅପଚୟ ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲା। ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆଉ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ମୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଝୁଲିଗଲା। ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତାଙ୍କ ହାତ ଛାଡିଦେଲେ ଏବଂ କେବଳ ଗଳାକାଟି ପୀଡିତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଲେ, ଲୁକାର ପଡ଼ିଯାଉଥିବା ଶରୀରକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଣ୍ଠୁରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ, ରଶିକୁ ଏତେ ଟାଣି ଦେଲେ ଯେ ଏହା ବେକର ମାଂସକୁ କାଟି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ଲୁକାର ଆଖି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଯେପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ମାନବିକତା ଥିଲା। ସେ ମରିଯାଇଥିଲେ।

"ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ," ସୋଲୋଜୋ କହିଲେ। "ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସେ ଏବେ ଖୋଜା ନ ଯାଉ।" ସେ ତାଙ୍କ ଗୋଇଠି ଉପରେ ବୁଲେଇ ଚାଲିଗଲେ, ପୁଣି ଛାଇ ଭିତରକୁ

ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଗୁଳିମାଡ଼ ପରଦିନ ପରିବାର ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟସ୍ତ ସମୟ ଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଫୋନ୍ ପାଖରେ ରହି ସନିଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଖୋଜିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇପାରିବ। ତୁର୍କ ହଠାତ୍ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ହୁଏତ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓର ପରିବାର ବଟନ୍ ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କ ପଥ ଧରିବା ପାଇଁ ସହର ସାରା ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ଆଡ୍ଡା ନିକଟରେ ଲାଗି ରହିଥିଲେ, ଯେପରି ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ସନି ଏହା ଆଶା କରିଥିଲେ, ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ସତର୍କତା ଯାହା ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଶତ୍ରୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋ ସହିତ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲେ। ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଟେସିଓଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଗୁଳିକାଣ୍ଡ ପୂର୍ବ ରାତିରୁ ଲୁକା ଘରେ ନଥିଲେ, ଏହା ଏକ ଖରାପ ସଙ୍କେତ। କିନ୍ତୁ ସନି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ବ୍ରାସି ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ପାଲଟିଯାଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।

ମାମା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସହରରେ ରହୁଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ହସ୍ପିଟାଲ ନିକଟରେ ରହିପାରିବେ। କ୍ୱାଇଁ କାର୍ଲୋ ରିଜି ତାଙ୍କର ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ତାହା ନିଜସ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ମାନହାଟନର ଇଟାଲୀୟ ସେକ୍ସନରେ ଏକ ଲାଭଜନକ ପୁସ୍ତକ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ର। କନି ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହିତ ସହରରେ ରହୁଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ମଧ୍ୟ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିପାରିବେ।

ଫ୍ରେଡି ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରର ନିଜ କୋଠରୀରେ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲେ। ସନି ଏବଂ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଫିକାପଣ, ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅସୁସ୍ଥତା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ," ସନି ଫ୍ରେଡିଙ୍କ କୋଠରୀରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଉଛି।"

ମାଇକେଲ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। ସେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ସହ ଏପରି ଘଟିବ ବୋଲି ସେ କେବେ ଆଶା କରିନଥିଲେ। ସେ ମଝିଆ ଭାଇକୁ ମନେ ପକାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପିଲାବେଳେ ପରିବାରର

ସବୁଠାରୁ କଠିନ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ତଥାପି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଏହି ମଝିଆ ପୁଅକୁ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ହାର ମାନିଥିଲା। ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ନଥିଲେ, ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଫଳ ହେବା ପାଇଁ, ଯଥେଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠୁର ନଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ନଥିଲା।

ଅପରାହ୍ନରେ, ମାଇକେଲ ହଲିଉଡର ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କଠାରୁ ଫୋନ୍ ପାଇଲେ। ସନି ଫୋନ୍ ଧରିଲେ। "ନା, ଜନି, ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଫେରି ଆସିବାର କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ। ସେ ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଏହା ତୁମକୁ ବହୁତ ଖରାପ ପ୍ରଚାର କରିବ, ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଭଲ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିପାରିବା, ତାପରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତୁ। ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇବି।" ସନି ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ସେ ମାଇକେଲ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି କହିଲେ। "ଏହା ପପ୍ ଖୁସି କରିବ, ଯେ ଜନି କିପରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ କାଲିଫର୍ନିଆରୁ ଉଡ଼ି ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।"

ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ରୋଷେଇ ଘରର ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ଫୋନରେ ଡାକିଲେ। ସେ ଥିଲେ କେ।

"ତୁମର ବାପା ଭଲ ଅଛନ୍ତି କି?" ସେ ପଚାରିଲା। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଟିକେ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଥିଲା, ଟିକେ ଅପ୍ରାକୃତିକ। ମାଇକେଲ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଘଟଣାଟିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବାପା ପ୍ରକୃତରେ ଯାହାକୁ ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି।

"ସେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

"ତୁମେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଆସିପାରିବି କି?" କେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ହସିଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ହେଲେ ଏପରି କାମ କରିବା କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। "ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଘଟଣା," ସେ କହିଥିଲେ। "ଯଦି ଖବରକାଗଜ ଲୋକମାନେ ତୁମର ନାମ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଜାଣିବେ ତେବେ ତୁମେ ଡେଲି ନ୍ୟୁଜର ତୃତୀୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ରହିବ। ପୁରୁଣା ୟାଙ୍କି ପରିବାରର ଝିଅଟି ବଡ଼ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ପୁଅ ସହିତ ମିଶିଗଲା। ତୁମର ବାପାମାଆ ଏହାକୁ କିପରି ପସନ୍ଦ କରିବେ?"

କେ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୋ ବାପାମା କେବେ ଡେଲି ନ୍ୟୁଜ୍ ପଢ଼ି ନାହାଁନ୍ତି।" ପୁଣି ଏକ ଅସ୍ୱସ୍ତିକର ବିରତି ହେଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଠିକ୍ ଅଛ, ମାଇକ୍, ତୁମେ କୌଣସି ବିପଦରେ ନାହଁ କି?"

ମାଇକ ପୁଣି ହସିଲା। "ମୁଁ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ଭଉଣୀ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା। କୌଣସି ବିପଦ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପଛରେ ଆସିବାକୁ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ନା, ସବୁ ସରିଗଲା, କେ, ଆଉ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ। ଏହା ସବୁକିଛି ଏକ ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଘଟଣା ଥିଲା। ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖା କଲେ ବୁଝାଇବି।"

"ଏହା କେବେ ହେବ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ଭାବୁଥିଲା। "ଆଜି ରାତି ବହୁତ ଡେରି ହେବ କି? ଆମେ ତୁମ ହୋଟେଲରେ ପାନୀୟ ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ହସ୍ପିଟାଲ ଯାଇ ମୋ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି। ମୁଁ ଏଠାରେ ଫୋନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଥକି ଯାଉଛି। ଠିକ୍ ଅଛି? କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କୁହ ନାହିଁ। ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ଖବରକାଗଜ ଫଟୋଗ୍ରାଫରମାନେ ଆମର ଏକାଠି ଫଟୋ ଉଠାନ୍ତୁ। ମଜା କରନାହିଁ, କେ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜାଜନକ, ବିଶେଷକରି ତୁମ ବାପାମାଆଙ୍କ ପାଇଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," କେ କହିଲା। "ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ସପିଂ କରିପାରିବି କି? ନା ଅନ୍ୟ କିଛି?"

"ନା," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "କେବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ।"

ସେ ଟିକିଏ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ହସିଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବି," ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନୁହେଁ କି?"

"ହଁ, ତୁମେ," ସେ କହିଲେ। "ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ମୋର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଝିଅ।"

"ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଏ," ସେ କହିଲା। "ତୁମେ କହିପାରିବ କି?"

ମାଇକେଲ ରୋଷେଇ ଘରେ ବସିଥିବା ଚାରୋଟି ହୁଡ୍ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲା। "ନା," ସେ କହିଲା। "ଆଜି ରାତିରେ, ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଦିନର କାମରୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ରୋଷେଇ ଘରେ ଏକ ବିରାଟ ଟମାଟୋ ସସ୍ ରାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଗହଳି କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କୋଣ ଅଫିସକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ଏବଂ ସନି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟତାର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। "କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି କି?" ସନି ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ, "ସେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପାଘେଟି ରାନ୍ଧୁଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି।"

ସନି ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲା, "ତାକୁ କୁହ ଯେ ସେ ସବୁ ଅଶ୍ଳୀଳତା କାଢ଼ି ଏଠାକୁ ଆସ। ମୋର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ଅଛି। ଟେସିଓକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏଠାକୁ ଆଣ।"

କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଫିସରେ ଏକାଠି ହେଲେ। ସନି କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଛ?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ତୁମେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ।"

ସାମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଘାତ ସହିତ, ମାଇକେଲ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଛୋଟ ପାଉଲି ମରିଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆନନ୍ଦମୟ ବିବାହ ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା।

ସନି ହାଗେନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମର ସୋଲୋଜୋ ସହିତ କିଛି ଭାଗ୍ୟ ଅଛି କି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ସେ ଆଲୋଚନା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଥଣ୍ଡା କରିଦେଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି। ଯାହାହେଉ, ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଚିନ୍ତିତ ଦେଖାଯାଉନାହାଁନ୍ତି। କିମ୍ବା ହୁଏତ ସେ ବହୁତ ସତର୍କ ଅଛନ୍ତି ଯେପରି ଆମର ବଟନ୍ ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧା ନ ପକାଇବେ। ଯାହାହେଉ, ମୁଁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସ୍ଥାପନ କରିପାରି ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏବେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଦେଇ ତାଙ୍କର ସୁଯୋଗ ହରାଇଲେ।"

ସନି କହିଲା, "ସେ ଜଣେ ଚତୁର ଲୋକ, ଆମ ପରିବାର ଯେତେ ଚତୁର ଲୋକଙ୍କ ସାମ୍ନା କରିଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଚତୁର। ହୁଏତ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ଭଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଆମେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଲାଇନ୍ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକି ରହିଛୁ।"

ହେଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ହଁ, ସେ ଏହା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏବେ ବି ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ। ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ। ମୁଁ ଆସନ୍ତାକାଲି ଏହାକୁ ସେଟ୍ କରିବି। ଏହା ନିଶ୍ଚିତ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଜଣେ ଲୋକ ଅଫିସ୍ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିଲେ, "ଏହା ରେଡିଓରେ ଆସିଲା, ପୋଲିସ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୁଙ୍କୁ ପାଇଲା। ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ମୃତ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ।" ବଟନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ କ୍ୟାପୋରେଜିମକୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ, ଯାହା ପରେ ସେ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିବାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା।

ସମ୍ମିଳନୀ ଏପରି ଚାଲିଲା ଯେପରି କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ। ସନି ହେଗେନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଡନ୍‌ର ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି କି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ଆଉ କିଛି ଦିନ କଥା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁର୍ବଳ। ଅପରେସନରୁ ଏବେ ବି ସୁସ୍ଥ ହେଉଛନ୍ତି। ତୁମ ମାଆ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦିନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି, କନି ମଧ୍ୟ। ହସ୍ପିଟାଲ ସାରା ପୋଲିସ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଟେସିଓର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି, କେବଳ ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ। କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ଦେଖିପାରିବୁ ଯେ ସେ ଆମକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ଆମକୁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ କୌଣସି ଅବାସ୍ତବ କାମ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ସନି ଗର୍ଜନ କଲା। "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନକରନ୍ତି, ମୁଁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛି। ହୁଏତ ଆମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇ ସମଗ୍ର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଦେବୁ।"

"ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବ ନାହିଁ," ହାଗେନ୍ କହିଲା। "ସୋଲୋଜୋ ଅତ୍ୟଧିକ ଚତୁର।" ହାଗେନ୍ ଅଟକିଗଲେ। "ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଥରେ ସେ ଟେବୁଲକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ଆମ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅଟକି ଯାଉଛନ୍ତି। ମୁଁ ଅନୁମାନ କରୁଛି ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରରୁ ସମର୍ଥନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ କଥା ଦେଲେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ନ ଯିବୁ।"

ସନି ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କରି କହିଲା, "ସେମାନେ ଏପରି କାହିଁକି କରିବେ?"

ହାଗେନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ କହିଲେ, "ଏକ ବଡ଼ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ଏବଂ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଣେ। ଏହା ସହିତ, ସୋଲୋଜୋ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଦେବେ। ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ଔଷଧରେ କେତେ ଆହାର ଅଛି। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଆମର ଜୁଆ ଅଛି, ଯାହା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଭୋକିଲା ଅଛନ୍ତି। ସୋଲୋଜୋ ଜଣେ ପ୍ରମାଣିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେ ଅପରେସନକୁ ଏକ ବଡ଼ ପରିମାଣରେ କରିପାରିବେ। ବଞ୍ଚିଛି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପକେଟରେ ଟଙ୍କା ଅଛି, ମୃତ ସେ ସମସ୍ୟା।"

ସନ୍ନିର ମୁହଁ ଏପରି ଥିଲା ଯେପରି ମାଇକେଲ କେବେ ଦେଖି ନଥିଲେ। ଭାରୀ କାମଦେବଙ୍କ ମୁହଁ ଏବଂ ପିତ୍ତଳ ରଙ୍ଗର ଚର୍ମ ଧୂସର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। "ସେମାନେ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ମୁଁ ତାକୁ ବାଦ୍ ଦେବି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହି ଲଢ଼େଇରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ନ କରିବା ଭଲ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଅସହଜ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଚୌକିରେ ବସିଗଲେ, ପଦାତିକ ନେତାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜେନେରାଲ ଏକ ଅଭେଦ୍ୟ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ବିଷୟରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। ହାଗେନ୍ ଟିକେ

ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ଆସ, ସନି, ତୁମର ବାପା ତୁମେ ଏପରି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ। ତୁମେ ଜାଣ ସେ ସବୁବେଳେ କ'ଣ କୁହନ୍ତି, 'ଏହା ଏକ ଅପଚୟ।' ନିଶ୍ଚିତ, ଯଦି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପଛରେ ଯାଉଛୁ ତେବେ ଆମେ କାହାକୁ ଆମକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଥା ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ବ୍ୟବସାୟ। ଯଦି ଆମେ ତୁର୍କ ଏବଂ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବୁ। ଯଦି ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର, ତେବେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ। ଡନ୍ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରିଆତି କରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ। କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଷୟରେ ପାଗଳ ହୁଅ ନାହିଁ। ଏହା ବ୍ୟବସାୟ। ତୁମର ବାପାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିବା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଏବେ ଏହା ଜାଣିବା ଉଚିତ।"

ସନ୍ନିର ଆଖି ଏବେ ବି କଠିନ ଥିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି। ମୁଁ ସବୁ ବୁଝିପାରୁଛି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସୋଲୋଜୋକୁ ଚାହୁଁ, ସେତେବେଳେ କେହି ଆମ ରାସ୍ତାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ନାହିଁ।"

"ସନ୍ନି ଟେସିଓ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ।" ଲୁକା ବିଷୟରେ କିଛି ସୂଚନା ଅଛି କି?"

ଟେସିଓ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "କିଛି ନୁହେଁ। ସୋଲୋଜୋ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିବେ।"

ହାଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ସୋଲୋଜୋ ଲୁକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲେ, ଯାହା ମୋତେ ମଜାଦାର ଲାଗିଲା। ସେ ଲୁକା ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ନକରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚତୁର। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ହୁଏତ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାୟରେ ଚିତ୍ରରୁ ବାହାର କରିଦେଇଛନ୍ତି।"

ସନି ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲା, "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଲୁକା ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜିନିଷକୁ ଭୟ କରିବି। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଟେସିଓ, ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ଏହା କିପରି ବୁଝିବ?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଧୀରେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଯେକେହି ଭୁଲ୍ କରିପାରେ, ପାଉଲିକୁ ଦେଖ। କିନ୍ତୁ ଲୁକାଙ୍କ ସହିତ, ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପଥ ଦେଇ ଯାଇପାରିବେ। ଗଡଫାଦର ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଜିନିଷ ଯାହା ଉପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ସନି, ସେ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ଅନ୍ୟ କେହି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଗଡଫାଦର ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ପାଇଛନ୍ତି। ନା, ଲୁକା କେବେ ଆମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କଷ୍ଟକର ପାଉଛି ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି,

ଯେତେ ଧୂର୍ତ୍ତ ହେଉନା କାହିଁକି, ଲୁକାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବଂ ସବୁକିଛିକୁ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଶୁଣିବୁ।"

"ସନି ଟେସିଓ ଆଡକୁ ବୁଲିଲେ। ବ୍ରୁକଲିନ୍ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଏ।" ଯେକୌଣସି ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହୋଇପାରନ୍ତି। ଲୁକା ବହୁତ ସ୍ପର୍ଶକାତର ଥିଲେ। ହୁଏତ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ। ତାହା ହୋଇପାରେ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ଟିକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା କନସିଗଲିୟରଙ୍କ କଥା ସହିତ ଖାପ ଖାଏ। ଆମେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଆଶା କରିବା ଉଚିତ।"

ସନି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସୋଲୋଜୋ ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋ ବିଷୟରେ ଶୀଘ୍ର ଖବର ପାଇବା ଉଚିତ। ଏହା ତାଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରିବ?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହା ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ। ସେ ଜାଣିବେ ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ମୂର୍ଖ ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ବୁଝିବେ ଯେ ଗତକାଲି ସେ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ।"

ସନି ତୀବ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହା ଭାଗ୍ୟ ନଥିଲା। ସୋଲୋଜୋ ସପ୍ତାହ ସପ୍ତାହ ଧରି ଏହା ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଦିନ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଫିସକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ରୁଟିନ୍ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ ଦେଖୁଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ପାଉଲି ଏବଂ ହୁଏତ ଲୁକାକୁ କିଣି ନେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଟମ୍‌କୁ ବଟନ୍ ଉପରେ ହିଁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ, ଭାଗ୍ୟବାନ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଯେଉଁ ବଟନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ନଥିଲେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ମୋତେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ ଜିତିଥାନ୍ତେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ। ମୁଁ ହୁଏତ ଅପେକ୍ଷା କରି ପାଞ୍ଚ, ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ତାକୁ ପାଇଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟବାନ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ପିଟ୍, ଏହା ତାଙ୍କୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟ ଦେଉଛି। ଏବଂ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ବହୁତ କରିଛୁ।"

ବଟନ୍ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ରୋଷେଇ ଘରରୁ ସ୍ପାଗେଟିର ଏକ ପାତ୍ର ଏବଂ ତା'ପରେ କିଛି ପ୍ଲେଟ୍, ଫର୍କ ଏବଂ ମଦ ଆଣିଲା। ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଖାଇଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ। ସେ ଖାଇଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଟମ୍ ମଧ ଖାଇଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସନି, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ, ରୁଟିର କ୍ରଷ୍ଟ ସହିତ

ସସ୍ ସଫା କଲେ। ଏହା ପ୍ରାୟ ହାସ୍ୟକର ଥିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା ଜାରି ରଖିଲେ।

ଟେସିଓ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ପାଉଲି ଗାଟୋଙ୍କ କ୍ଷତି ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବ, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ତୁର୍କ ଏହାକୁ ଆଶା କରିଥାଇପାରେ, ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିଥାଇପାରେ। ଦରମାରୁ ଏକ ଅଦରକାରୀ କଥା। ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ; ସର୍ବପରି, ସେମାନେ କ'ଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ିବେ?

ମାଇକେଲ ଅବିଶ୍ୱାସର ସହିତ କହିଲେ। "ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ଏଥିରେ ଜଣେ ସୌଖିନ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସୋଲୋଜୋ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଛ, ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେ ଟମ୍ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ହରାଇବା କାରଣରୁ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉପରେ ଏକ ଏସ୍ ଅଛି। ସେ ହୁଏତ କିଛି ପ୍ରକୃତ କଠିନ ଜିନିଷ ବାହାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଉପରକୁ ଉଠାଇବ। ଯଦି ଆମେ ଜାଣିପାରୁ ଯେ ତାହା କ'ଣ ହେବ, ତେବେ ଆମେ ଡ୍ରାଇଭର ସିଟ୍‌ରେ ରହିଥାନ୍ତୁ।"

ସନି ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲା, "ହଁ, ମୁଁ ଏହା ଭାବିଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କେବଳ ଲୁକା ବୋଲି ଭାବିପାରୁଛି। କଥାଟି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଛି ଯେ ପରିବାରରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ଅଧିକାରକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଅଣାଯିବ। ମୁଁ କେବଳ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଥା ଭାବିପାରୁଛି ଯେ ସୋଲୋଜୋ ନ୍ୟୁୟର୍କର ପରିବାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଆସନ୍ତାକାଲି ଖବର ପାଇବୁ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବେ। ଆମକୁ ତୁର୍କକୁ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଠିକ୍ ଅଛି, ଟମ୍?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ମୋତେ ଏହା ଏପରି ଦେଖାଯାଉଛି। ଏବଂ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ବିନା ଆମେ ଏହି ପ୍ରକାରର ବିରୋଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗତି କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପରିବାର ବିରୋଧରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିବେ। ତାଙ୍କର ସବୁବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଯଦି ସେ ବହୁତ ଚାହାଁନ୍ତି।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଟିକେ ଅହଂକାରୀ ଭାବରେ କହିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହାର ଉପର ବଟନ୍ ଲୋକଟି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଛି, "ସୋଲୋଜୋ କେବେବି ଏହି ଘର ପାଖକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ, ବସ୍, ଆପଣଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

ସନି ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଭାବରେ ଚାହିଁଲା। ତା'ପରେ ସେ ଟେସିଓକୁ କହିଲେ, "ହସ୍ପିଟାଲ କ'ଣ ହେବ, ତୁମର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଘୋଡାଇ ଦେଇଛନ୍ତି?"

ସମ୍ମିଳନୀ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଟେସିଓ ନିଜ ମତ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା।

"ବାହାର ଏବଂ ଭିତରେ," ସେ କହିଲେ। "ଘଡ଼ି ଘଣ୍ଟା। ପୋଲିସମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଘୋଡାଇ ରଖିଛନ୍ତି। ଶୋଇବା ଘରର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଗୁଇନ୍ଦାମାନେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଏକ ହସ। ଡନ୍ ଏବେ ବି ଟ୍ୟୁବରେ ସେହି ଜିନିଷ ପାଉଛି, ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମକୁ ରୋଷେଇ ଘର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ଯାହା ସେହି ତୁର୍କମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ବିଷୟ ହେବ, ସେମାନେ ବିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଡନ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ, କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନୁହେଁ।"

ସନି ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। "ଏହା ମୁଁ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବାର ମେସିନ୍ ଦରକାର।" ସେ ମାଇକେଲକୁ ହସି କହିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ତୁମେ କି? ହୁଏତ ସୋଲୋଜୋ ତୁମକୁ ଧରି ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧକ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।"

ମାଇକେଲ ଦୁଃଖର ସହିତ ଭାବିଲେ, କେ ସହିତ ମୋର ଡେଟ୍ ଅଛି। ସନି ତାଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଛାଡିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ହେଗେନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ କହିଲେ, "ନା, ଯଦି ସେ ବୀମା ଚାହୁଁଥିଲେ ସେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ମାଇକକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମାଇକ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟରେ ନାହାନ୍ତି। ସେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ଏବଂ ଯଦି ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରକୁ ହରାଇବେ। ଏପରିକି ଟାଟାଗ୍ଲିଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ନା, ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ସରଳ। ଆସନ୍ତାକାଲି ଆମେ ସମସ୍ତ ପରିବାରରୁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ପାଇବୁ ଯିଏ ଆମକୁ କହିବେ ଯେ ଆମକୁ ତୁର୍କ ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ଯାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଗାତରେ ଥିବା ଏସି।"

ମାଇକେଲ ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ଆଚ୍ଛା," ସେ କହିଲେ। "ଆଜି ରାତିରେ ମୋତେ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ।"

"କାହିଁକି?" ସନି ତୀବ୍ର ଭାବରେ ପଚାରିଲା।

ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଯିବି ଏବଂ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି, ମା ଏବଂ କନିଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି। ଏବଂ ମୋର ଅନ୍ୟ କିଛି କାମ ଅଛି।" ଡନ୍ ପରି, ମାଇକେଲ କେବେବି ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ କାମ କହି ନଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ସେ ସନିଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ ସେ କେ ଆଡାମ୍ସଙ୍କୁ ଦେଖା କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ନ କହିବାର କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲା, ଏହା କେବଳ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା।

ରୋଷେଇ ଘର ଭିତରେ ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ ଶୁଭିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କଣ ହେଉଛି ଦେଖିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ। ଫେରି ଆସିଲା ବେଳେ ସେ ହାତରେ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ବୁଲେଟପ୍ରୁଫ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଧରିଥିଲେ। ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ମଲା ମାଛ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶୁଷ୍କ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁର୍କ ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚର ପାଉଲି ଗାଟ୍ ଟୋ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି।"

ଟେସିଓ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶୁଷ୍କ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏବଂ ଏବେ ଆମେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ବିଷୟରେ ଜାଣିଛୁ।"

ସନି ଏକ ସିଗାର ଜାଳି ହ୍ୱିସ୍କି ପିଇଲା। ମାଇକେଲ, ବିସ୍ମିତ ହୋଇ କହିଲେ। "ସେହି ମାଛର ଅର୍ଥ କ'ଣ?" ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବା ହାଗେନ୍ ଆଇରିଶର, କନସିଗଲିଅର ଥିଲେ। "ମାଛର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଲୁକା ବ୍ରାସି ସମୁଦ୍ର ତଳେ ଶୋଇଛନ୍ତି," ସେ କହିଲେ। "ଏହା ଏକ ପୁରୁଣା ସିସିଲିଆନ୍ ବାର୍ତ୍ତା।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ସେହି ରାତିରେ ସହରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ହତାଶ ମନୋଭାବ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ସେ ଫୋନ୍ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପ୍ରତି ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ। ପରିବାର ପରିଷଦ ଭିତରେ ରହିବାକୁ ସେ ଅସହଜ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଭଳି ଗୁପ୍ତ କଥା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ। ଏବଂ ଏବେ, କେକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କେବେବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚ୍ଚୋଟ ନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ମଜା ଏବଂ ରଙ୍ଗୀନ କାହାଣୀ ସହିତ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଟେକ୍ନିକାଲର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଦୁଃସାହସିକ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ମନେ କରୁଥିଲା। ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ। ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସରଳ ଭାବରେ କହୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି କେକୁ ଏହା କହି ନ ଥିଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରାଯିବା ଏକ "ଦୁର୍ଘଟଣା" ପରି ଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଶେଷ ହୋଇଗଲା। ନରକ, ଏହା ଏପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେପରି ଏହା କେବଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସନି ଏବଂ ଟମ୍ ଏହି ଲୋକ ସୋଲୋଜୋ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରର ବାହାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ସନି ବିପଦକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଭାବିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯେ ତୁର୍କର ହାତ କ'ଣ ହୋଇପାରେ। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣେ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଜଣେ ଚତୁର ବ୍ୟକ୍ତି, ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ଏକ ପ୍ରକୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆସିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସନି ଏବଂ ଟମ୍ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସବୁକିଛି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା। ସେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ "ନାରୀ" ଥିଲେ, ମାଇକେଲ୍ ବିରକ୍ତ ଭାବରେ ଭାବିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ପାଇଥିବା ପଦକ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ପଦକ ଦେବାକୁ ପଡିବ।

ଏହା ଭାବି ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସହାନୁଭୂତି ଅନୁଭବ ନକରିବା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କଲେ। ତାଙ୍କ ନିଜ ବାପା ବହୁତ ଗାତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ

ଉପାୟରେ ମାଇକେଲ୍, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେତେବେଳେ ଟମ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା କେବଳ ବ୍ୟବସାୟ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୁହେଁ। ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କ ସାରା ଜୀବନ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଆଦାୟ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏସବୁରୁ ବାହାରି ନିଜ ଜୀବନ ବିତାଇବା। କିନ୍ତୁ ସଙ୍କଟ ସମାପ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପରିବାରଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ଏକ ନାଗରିକ ପଦବୀରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଲା। ହଠାତ୍ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭୂମିକା, ବିଶେଷାଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଣ-ଯୁଦ୍ଧୀ, କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ବିବେକବାନ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଭୂମିକାରେ ସେ ବିରକ୍ତ। ସେଥିପାଇଁ "ନାଗରିକ" ଶବ୍ଦଟି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏପରି ବିରକ୍ତିକର ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଚାଲିଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେ ହୋଟେଲରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, କେ ଲବିରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। (କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ କିଛି ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ସହର ଭିତରକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଛା କରା ନ ଯାଉ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ରାସ୍ତାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ।)

ସେମାନେ ଏକାଠି ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କଲେ ଏବଂ କିଛି ପାନୀୟ ନେଲେ। "ତୁମେ କେତେବେଳେ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଉଛ?" କେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ... ଦେଖା କରିବାର ସମୟ ସାଢ଼େ ଆଠଟାରେ ଶେଷ ହୁଏ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସମସ୍ତେ ଚାଲିଗଲେ ମୁଁ ଯିବି। ସେମାନେ ମୋତେ ଛାଡି ଦେବେ। ତାଙ୍କର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଠରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ନର୍ସ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛି ସମୟ ବସିପାରିବି। ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା ହୋଇପାରିବେ କିମ୍ବା ମୁଁ ସେଠାରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବ।"

କେ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ତୁମର ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ, ସେ ବିବାହରେ ଏତେ ଭଲ ଲୋକ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲେ। ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଛାପୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ ନମ୍ରତାର ସହିତ କହିଲେ, "ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଭାବୁନାହିଁ।" ସେ କେ ସହିତ ନିଜକୁ ଏତେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପା କିମ୍ବା ପରିବାର ବିଷୟରେ କେବେବି କିଛି କହି ନଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ବାହାର ଲୋକ ଥିଲେ।

"ତୁମର କଣ?" କେ ପଚାରିଲା। "ତୁମେ କ'ଣ ଏହି ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ୱାରରେ ଫସିଯିବ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଆନନ୍ଦରେ କହୁଛନ୍ତି?"

ମାଇକେଲ ହସିଲା, ତା'ର ଜ୍ୟାକେଟର ବଟନ୍ ଖୋଲିଲା ଏବଂ ତାକୁ ଖୋଲା ରଖିଲା। "ଦେଖ, କୌଣସି ବନ୍ଧୁକ ନାହିଁ," ସେ କହିଲା। କେ ହସିଲା।

ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରୁମକୁ ଗଲେ। ସେ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପାନୀୟ ମିଶାଇ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ବସି ପିଉଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ତଳେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରେଶମ ଥିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚର୍ମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିନଥିଲା। ସେମାନେ ଏକାଠି ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି, ସେମାନଙ୍କ ପାଟି ଏକତ୍ର ଲାଗି ରହିଥିବା ସହିତ ପ୍ରେମ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କାମ ସାରିଲେ ସେମାନେ ବହୁତ ସ୍ଥିର ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପୋଷାକ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରର ଉତ୍ତାପ ଜଳୁଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ। କେ ବଜ୍ରପାତ କଲେ, "ତୁମେ ସୈନିକମାନେ ଏହାକୁ କ୍ୱିକି କହୁଛ?"

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

"ଏହା ଖରାପ ନୁହେଁ," କେ ଏକ ବିଚାରପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ।

ସେମାନେ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଇକେଲ ହଠାତ୍ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଉଠି ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟାକୁ ଚାହିଁଲେ। "ଧିକ୍," ସେ କହିଲେ। "ପ୍ରାୟ ଦଶଟା ବାଜିଗଲା। ମୋତେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ।" ସେ ଗାଧୋଇବା ଏବଂ କେଶ କୁଣ୍ଡିବା ପାଇଁ ବାଥରୁମକୁ ଗଲେ। କେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ପଛରୁ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଚାରିପାଖରେ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖିଲେ। "ଆମେ କେବେ ବିବାହ କରିବୁ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

"ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କହିବ," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ଯେତେବେଳେ ଏହି ପାରିବାରିକ କଥା ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମୋର ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ହୋଇଯିବେ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ତୁମର ବାପାମାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ବୁଝାଇ ଦିଅ।"

"ମୁଁ କ'ଣ ବୁଝାଇବି?" କେ ନୀରବରେ କହିଲେ।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ କେଶରେ କଣ୍ଟା ଚଲାଇଲେ... କେବଳ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଇଟାଲୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଜଣେ ସାହସୀ, ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭେଟିଛନ୍ତି। ଡାର୍ଟମାଉଥ୍‌ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନମ୍ବର। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସେବା କ୍ରସ୍ ଏବଂ ପର୍ପଲ ହାର୍ଟ। ସଚ୍ଚୋଟ। କଠିନ ପରିଶ୍ରମୀ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଜଣେ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟ ଯିଏ ଖରାପ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ନ୍ତି, କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜେ ଗୁଳି ଚାଳନା କରନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ ଏହାର ତାଙ୍କ ସଚ୍ଚୋଟ କଠିନ ପରିଶ୍ରମୀ ପୁଅ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ। ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ଏସବୁ ମନେ ରଖିପାରିବ?”

କେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଦେଲେ ଏବଂ ବାଥରୁମର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଲେ। "ସେ ପ୍ରକୃତରେ କି?" ସେ କହିଲେ। "ସେ ପ୍ରକୃତରେ କି?" ସେ ଅଟକିଗଲେ। "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ କେଶକୁ କୁଣ୍ଡି ସାରିଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣିନାହିଁ," ସେ କହିଲେ...
ପ୍ରକୃତରେ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି।
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବି ନାହିଁ।”

ସେ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ପୁଣି କେବେ ତୁମକୁ ଦେଖା କରିବି?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। "ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତୁମର ସେହି ଛୋଟ ସହର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମିଲ ହୁଅ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଛୁଟି ପରେ ମୁଁ ପୁଣି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବି ଏବଂ ଆମେ ହାନୋଭରରେ ଏକାଠି ହେବୁ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲା, ଲିଫ୍ଟରେ ପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ହାତ ହଲାଇଥିବାର ଦେଖିଲା। ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ଏତେ ନିକଟତର ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ, କେବେ ଏତେ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି କେହି ତାଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତେ ଯେ ସେ ତିନି ବର୍ଷ ବିତିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଏହାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ।

ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ହସ୍ପିଟାଲ ସାମ୍ନାରେ କ୍ୟାବରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ସେ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ରାସ୍ତାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଜନ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ହସ୍ପିଟାଲ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଲବି ଖାଲି ଦେଖି ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଧିକ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ କଣ କରୁଥିଲେ? ନିଶ୍ଚିତ, ସେମାନେ କେବେ ପଶ୍ଚିମ ପଏଣ୍ଟକୁ ଗଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉଟପୋଷ୍ଟ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଶଳ ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଜାଣିଥିଲେ। ଅତି କମରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲୋକ ଲବିରେ ରହିବା ଉଚିତ ଥିଲା।

ଏପରିକି ନୂତନ ପରିଦର୍ଶକମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ରାତି ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ଦଶଟା ବାଜିଥିଲା। ମାଇକେଲ ଏବେ ଚିନ୍ତିତ ଏବଂ ସତର୍କ ଥିଲେ। ସେ ସୂଚନା ଡେସ୍କରେ ଅଟକିବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ, ସେ ଚତୁର୍ଥ ମହଲାରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ରୁମ୍ ନମ୍ବର ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ସ୍ୱୟଂ-ସେବା ଲିଫ୍ଟ ନେଇଥିଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଚତୁର୍ଥ ମହଲାରେ ନର୍ସ ଷ୍ଟେସନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପାଶୋରି ତାଙ୍କ

ବାପାଙ୍କ ରୁମ୍ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଦ୍ୱାର ବାହାରେ କେହି ନଥିଲେ। ବୁଢ଼ାକୁ ଜଗିବା ଏବଂ ପଚରାଉଚରା କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ କେଉଁଠି ଥିଲେ? ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଲୋକମାନେ କେଉଁଠି ଥିଲେ? କୋଠରୀ ଭିତରେ କେହି ଥାଇପାରନ୍ତି କି? କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଭିତରକୁ ଗଲେ। ବିଛଣାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକ ଝରକା ଦେଇ ଚାପି ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିପାରିଲେ। ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ନିରବ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଅସମାନ ନିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଛାତି ଅଗଭୀର ଭାବରେ ଉଠୁଥିଲା। ବିଛଣା ପାଖରେ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫାଶୀରୁ ଟ୍ୟୁବ୍ ଝୁଲୁଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାକରେ ପଶିଗଲା। ମହଲାରେ ଏକ କାଚ ଜାର ଥିଲା ଯାହା ଅନ୍ୟ ଟ୍ୟୁବ୍ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପେଟରୁ ଖାଲି ହୋଇଥିବା ବିଷ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାପା ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସେଠାରେ ରହିଲେ, ତା'ପରେ ପଛକୁ ହଟିଗଲେ। କୋଠରୀର।

ସେ ନର୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ ନାମ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍, ମୁଁ କେବଳ ମୋ ବାପାଙ୍କ ସହ ବସିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତାଙ୍କୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଥିବା ଗୁଇନ୍ଦାମାନଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା?"

ନର୍ସ ଜଣକ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଫିସ୍ ର ଶକ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା। "ଓଃ, ତୁମ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ଆଗନ୍ତୁକ ଆସିଥିଲେ, ଏହା ହସ୍ପିଟାଲ ସେବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା," ସେ କହିଲେ। "ପୁଲିସ୍ ଆସି ପ୍ରାୟ ଦଶ ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଗୁଇନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟାଳୟରୁ ଜରୁରୀକାଳୀନ ଆଲାର୍ମ ପାଇଁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରୁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖିଥାଉ।"

"ଧନ୍ୟବାଦ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଟିକିଏ ବସିବି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ସେ ତାଙ୍କୁ ହସି କହିଲେ, "କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏବଂ ତାପରେ ମୁଁ ଡରୁଛି ଯେ ତୁମକୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ନିୟମ, ଜାଣ।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ କୋଠରୀକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେ ଫୋନଟି ତା'ର କ୍ଲାଣ୍ଡିରୁ କାଢିଲେ ଏବଂ ହସ୍ପିଟାଲ ଅପରେଟରଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା ଘରଟି ଦେବାକୁ କହିଲେ, ଫୋନଟି କୋଣ ଅଫିସ୍ ରୁମରେ ଥିଲା। ସନି ଉତ୍ତର ଦେଲେ। ମାଇକେଲ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ସନି, ମୁଁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛି, ମୁଁ ଡେରିରେ ଆସିଲି। ସନି, ଏଠାରେ କେହି ନାହାନ୍ତି। ଟେସିଓରେ କେହି ଲୋକ ନାହାଁନ୍ତି। ଦ୍ୱାର ପାଖରେ କୌଣସି ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ନାହାନ୍ତି। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ।" ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଥରି ଉଠିଥିଲା।

ବହୁତ ସମୟ ନୀରବତା ରହିଲା ଏବଂ ତା’ପରେ ସନ୍ନିର ସ୍ୱର ଶୁଭିଲା, ନୀଚ ଏବଂ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ, "ଏହା ହେଉଛି ସୋଲୋଜୋର ପଦକ୍ଷେପ ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମେ କହୁଥିଲ।"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭାବିଥିଲି। କିନ୍ତୁ ସେ ପୋଲିସକୁ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ? ଟେସିଓର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ହେଲା? ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ସୋଲୋଜୋ କ'ଣ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପୋଲିସ ବିଭାଗକୁ ନିଜ ପକେଟରେ ରଖିଛି?"

"ଆରାମ କର ପିଲା।" ସନ୍ନିର ସ୍ୱର ଶାନ୍ତ ଥିଲା। "ଆମେ ପୁଣି ଭାଗ୍ୟବାନ ହେଲୁ ଯେ ତୁମେ ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଯିବାକୁ ଯାଉଛ। ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୋଠରୀରେ ରୁହ। ଭିତର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦିଅ। ମୁଁ କିଛି ଫୋନ୍ କରିବା ମାତ୍ରେ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ କିଛି ଲୋକ ରଖିବି। କେବଳ ଚୁପ୍ ବସି ରୁହ ଏବଂ ଭୟ କର ନାହିଁ। ଠିକ୍ ଅଛି ପିଲା?"

"ମୁଁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ଏହା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଭାବ ଉଠୁଛି, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୀତଳ ଘୃଣା।

ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ନର୍ସଙ୍କ ପାଇଁ ବଜର ବାଜିଲେ। ସେ ନିଜ ବିଚାର ବ୍ୟବହାର କରି ସନ୍ନିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ନର୍ସ ଭିତରକୁ ଆସିବା ପରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ପଡିବ। ଅନ୍ୟ କୋଠରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମହଲାକୁ। ତୁମେ କ'ଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଟ୍ୟୁବଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଛଣା ବାହାର କରିପାରିବା?"

ନର୍ସ କହିଲେ, "ଏହା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ। ଆମକୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡିବ।"

ମାଇକେଲ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ। "ତୁମେ ଖବରକାଗଜରେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଛ। ତୁମେ ଦେଖିଛ ଯେ ଆଜି ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ କେହି ନାହାନ୍ତି। ଏବେ ମୁଁ ଖବର ପାଇଲି ଯେ କିଛି ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ହସ୍ପିଟାଲ ଭିତରକୁ ଆସିବେ। ଦୟାକରି ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର।" ସେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ସେତେବେଳେ ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ହୋଇପାରିବେ।

ନର୍ସ କହିଲେ, "ଆମକୁ ଟ୍ୟୁବ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଆମେ ବେଡ୍ ସହିତ ଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ ଚଲାଇ ପାରିବୁ।"

"ତୁମର ଖାଲି କୋଠରୀ ଅଛି କି?" ମାଇକେଲ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ହଲର ଶେଷରେ," ନର୍ସ କହିଲେ।

ଏହା କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧରେ, ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ବହୁତ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତା’ପରେ ମାଇକେଲ ନର୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସହାୟତା ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏଠାରେ ରୁହ । ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଷ୍ଟେସନରେ ବାହାରେ ଅଛ, ତେବେ ତୁମେ ଆଘାତ ପାଇପାର ।"

ସେହି ସମୟରେ ସେ ବିଛଣାରୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ କର୍କଶ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, "ମାଇକେଲ୍, ତୁମେ କ'ଣ? କଣ ହେଲା, କଣ?"

ମାଇକେଲ ବିଛଣା ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ହାତକୁ ନିଜ ହାତରେ ଧରିଲେ । "ଏହା ମାଇକ୍," ସେ କହିଲେ । "ଭୟ କରନାହିଁ । ଏବେ ଶୁଣ, କୌଣସି ଶବ୍ଦ କରନାହିଁ, ବିଶେଷକରି ଯଦି କେହି ତୁମ ନାମ ଡାକିଥାଏ । କିଛି ଲୋକ ତୁମକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ବୁଝିଲ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ତେଣୁ ଭୟ କରନାହିଁ ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ପୂର୍ବ ଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ କ’ଣ ଘଟିଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚେତନ ନଥିଲେ, ଭୟଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ, ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅ ଉପରେ ଦୟାଳୁ ହସି ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ଥିଲା, "ମୁଁ ଏବେ କାହିଁକି ଭୟ କରିବି? ମୁଁ ବାର ବର୍ଷ ବୟସରୁ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଅଜବ ଲୋକମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦

ହସ୍ପିଟାଲଟି ଛୋଟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ମାଇକେଲ ଝରକା ଦେଇ ରାସ୍ତାକୁ ଚାହିଁଲେ। ସେଠାରେ ଏକ ବଙ୍କା ଆଙ୍ଗନ ଥିଲା ଯାହା ରାସ୍ତାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପାହାଚ ଥିଲା ଏବଂ ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯିଏ ହସ୍ପିଟାଲ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତା ତାକୁ ସେହି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ସମୟ ନାହିଁ ତେଣୁ ସେ କୋଠରୀରୁ ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ ଏବଂ ଚାରିଟି ଫ୍ଲାଇଟ୍ ଦେଇ ତଳ ମହଲା ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଗଲେ। ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ସେ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ୟାର୍ଡ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ କୌଣସି ଗାଡ଼ି ନଥିଲା, କୌଣସି ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା।

ମାଇକେଲ ହସ୍ପିଟାଲ ବାହାରେ ଫୁଟପାଥରେ ଠିଆ ହୋଇ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କୋଟ୍ ଖୋଲି ଲ୍ୟାମ୍ପପୋଷ୍ଟର ଆଲୋକରେ ଠିଆ ହେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଯାଇପାରିବ। ଜଣେ ଯୁବକ ନାଇନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ତଳକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତ ତଳେ ଏକ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଥିଲା। ଯୁବକ ଜଣକ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ କଳା କେଶର ଏକ ଘନ ଆଘାତ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଲ୍ୟାମ୍ପଲାଇଟ୍ ତଳେ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ପରିଚିତ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ୍ ତାହା ରଖିପାରିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯୁବକ ଜଣକ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଏକ ଭାରୀ ଇଟାଲୀୟ ଉଚ୍ଚାରଣରେ କହିଲେ, "ଡନ୍ ମାଇକେଲ୍, ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ରଖିଛ କି? ଏନଜୋ, ନାଜୋରିନ୍ ଦି ପାନିଟେରୋର ବେକରଙ୍କ ସହାୟକ; ତାଙ୍କ ଜ୍ୱାଇଁ। ତୁମର ବାପା ମୋତେ ଆମେରିକାରେ ରହିବାକୁ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦେଇ ମୋର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇଲେ। ସେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ।

ଏଞ୍ଜୋ ଆଗକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବାକୁ ଆସିଛି। ସେମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ହସ୍ପିଟାଲ ଭିତରକୁ ଛାଡିବେ?"

ମାଇକେଲ ହସି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନା, କିନ୍ତୁ ଯାହାହେଉ ଧନ୍ୟବାଦ। ମୁଁ ଡନ୍‌କୁ କହିବି ତୁମେ ଆସିଛ।" ରାସ୍ତାରେ ଏକ ଗାଡ଼ି ଗର୍ଜନ କରି ଆସିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ ତୁରନ୍ତ ସତର୍କ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଏଞ୍ଜୋକୁ କହିଲେ, "ଶୀଘ୍ର ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ। ଅସୁବିଧା ହୋଇପାରେ। ତୁମେ ପୋଲିସ ସହିତ ଜଡିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ।"

ସେ ଯୁବକ ଇଟାଲୀୟଙ୍କ ମୁହଁରେ ଭୟର ଛାପ ଦେଖିଲା। ପୋଲିସ ସହିତ ଅସୁବିଧାର ଅର୍ଥ ଦେଶାନ୍ତର କିମ୍ବା ନାଗରିକତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ଯୁବକ ଜଣକ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ

ଠିଆ ହେଲେ। ସେ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ। "ଯଦି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ରହିବି। ମୁଁ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ନିକଟରେ ଋଣୀ।"

ମାଇକେଲ ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଯୁବକଟିକୁ ପୁଣି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସେ ଭାବିଲେ, କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ? ହସ୍ପିଟାଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ କାମ କରିବାକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସୋଲୋଜୋଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିପାରନ୍ତି। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଏଞ୍ଜୋଙ୍କୁ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳାଇଲେ। ଡିସେମ୍ବର ଥଣ୍ଡା ରାତିରେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଲ୍ୟାମ୍ପପୋଷ୍ଟ ତଳେ ଠିଆ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ସାଜସଜ୍ଜାର ସବୁଜ ରଙ୍ଗରେ ଦୁଇଭାଗ ହୋଇଥିବା ହସ୍ପିଟାଲର ହଳଦିଆ ପ୍ୟାନ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସିଗାରେଟ୍ ପ୍ରାୟ ଶେଷ କରିସାରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲମ୍ବା କଳା କାର ନବମ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ 30 ତମ ଷ୍ଟ୍ରିଟରେ ବୁଲିଲା ଏବଂ କର୍ବ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ କ୍ରୁଜ୍ କଲା। ଏହା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ମାଇକେଲ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଅନିଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଝୁଲୁଥିଲା। ଗାଡ଼ିଟି ଅଟକିବାକୁ ଯାଉଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା, ତା'ପରେ ଆଗକୁ ଗତି କଲା। କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଏଞ୍ଜୋଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଦେଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ ବେକରଙ୍କ ହାତ ଥରୁଛି। ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିଜ ହାତ ସ୍ଥିର ଥିଲା।

ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦଶ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ଧୂମପାନ କରି ରହିଲେ, ହଠାତ୍ ରାତିର ବାୟୁ ପୋଲିସ ସାଇରନ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ବିଭାଜିତ ହୋଇଗଲା। ନବମ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ ଏକ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କାର ଚିତ୍କାର କରି ହସ୍ପିଟାଲ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ତା' ପଛରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ସ୍କ୍ୱାଡ୍ କାର ଅନୁସରଣ କଲା। ହଠାତ୍ ହସ୍ପିଟାଲ ପ୍ରବେଶ ପଥ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧା ପୋଲିସ ଏବଂ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ସରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା। ମାଇକେଲ୍ ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। ବୃଦ୍ଧ ସନି ନିଶ୍ଚୟ ତୁରନ୍ତ ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଇଥିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ।

ଦୁଇଜଣ ବିରାଟ, କଠିନ ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ହାତ ଧରିଲେ। ଆଉ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ। ଜଣେ ବିରାଟ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ୍, ତାଙ୍କ ଟୋପିରେ ସୁନା ବେଣୀ ପିନ୍ଧି, ପାହାଚ ଉପରକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ରାସ୍ତା ଛାଡିବାକୁ ଅଲଗା ହେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଘନତା ପାଇଁ ଜଣେ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଟୋପିରୁ ଧଳା କେଶ ବାହାରକୁ ଉଙ୍କି ମାରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଘନ ଲାଲ ଥିଲା। ସେ ମାଇକେଲ ପାଖକୁ ଆସି କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ମୁଁ ତୁମର ସମସ୍ତ ଗିନି ହୁଡ୍ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି। ତୁମେ କିଏ ଏବଂ ତୁମେ ଏଠାରେ କଣ କରୁଛ?"

ମାଇକେଲ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପୋଲିସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲା, "ସେ ସଫା, କ୍ୟାପଟେନ୍।"

ମାଇକେଲ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ଏହି ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ, ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ, ଧାତବ ନୀଳ ଆଖିକୁ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସାଦା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ କହିଲେ, "ଏହା ହେଉଛି ଡନ୍‌ଙ୍କ ପୁଅ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍।"

ମାଇକେଲ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଗୁଇନ୍ଦାମାନେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଜଗିବା କଥା, ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା? ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିବରଣୀ କିଏ ଟାଣି ଆଣିଲା?"

ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ କ୍ରୋଧରେ ହଇରାଣ ହୋଇଗଲେ। "ତୁମେ କିଏ ହଁ, ତୁମେ ମୋତେ ମୋର କାମ କହିବାର? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲି। କେତେ ଡାଗୋ ଗୁଣ୍ଡା ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ମୁଁ ତା'ର କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ଯଦି ଏହା ମୋ ଉପରେ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ମାଡ଼ ଖାଇବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇ ନଥାନ୍ତି। ଏବେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ। ଗୁଣ୍ଡା, ଏହି ରାସ୍ତାରୁ ବାହାରିଯାଅ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦେଖା କରିବାର ସମୟ ନଥାଏ ସେତେବେଳେ ଏହି ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଦୂରରେ ରୁହ।"

ମାଇକେଲ ଏବେ ବି ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ। ଏହି ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ୍ କ'ଣ କହୁଥିଲେ ସେଥିରେ ସେ ରାଗି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମନ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ଦୌଡୁଥିଲା। ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ସେହି ପ୍ରଥମ କାରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ? ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ସେତେବେଳେ ଏହି କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କୁ ଡାକି କହିଥିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କିପରି ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି?" ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ସନି କହିଥିବା ପରି ସବୁକିଛି ସତର୍କତାର ସହିତ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା? ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ି ହୋଇଗଲା। ତଥାପି ଶାନ୍ତ, ସେ କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋ ବାପାଙ୍କ କୋଠରୀ ଚାରିପାଖରେ ଗାର୍ଡ ନ ରଖ, ମୁଁ ଏହି ହସ୍ପିଟାଲ ଛାଡିବି ନାହିଁ।"

କ୍ୟାପଟେନ୍ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍‌କୁ କହିଲେ, "ଫିଲ୍, ଏହି ପଙ୍କକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଅ।"

ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସଙ୍କୋଚରେ କହିଲେ, "ପିଲାଟି ସଫା, କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍। ସେ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧ ନାୟକ ଏବଂ ସେ କେବେ ରାକେଟରେ ସାମିଲ ହୋଇନାହିଁ। କାଗଜପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ।"

କ୍ୟାପଟେନ୍ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍‌ଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ କ୍ରୋଧରେ ଲାଲ ହୋଇଗଲା। ସେ ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ, "ଧୈୟ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲି।"

ମାଇକେଲ୍, ଏବେ ବି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ରାଗି ନାହାଁନ୍ତି, ଜାଣିଶୁଣି ଦ୍ୱେଷର ସହିତ କହିଲେ, "କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍, ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ବସାଇବା ପାଇଁ ତୁର୍କ ତୁମକୁ କେତେ ଦେଉଛି?"

ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ୍ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ। ସେ ଦୁଇ ଜଣ କଠିନ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ଧର।" ମାଇକେଲ୍ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ କଡ଼ରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କ ବିଶାଳ ମୁଠା ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଆଡ଼କୁ ବଙ୍କା ହୋଇଛି। ସେ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଠା ତାଙ୍କୁ ଗାଲହାଡ଼ ଉପରେ ଉଚ୍ଚକୁ ଧରିଲା। ତାଙ୍କ ଖପୁରୀରେ ଏକ ଗ୍ରେନେଡ୍ ବିସ୍ଫୋରଣ ହେଲା। ତାଙ୍କ ପାଟି ରକ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଛୋଟ କଠିନ ହାଡ଼ ଯାହା ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦାନ୍ତ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପାର୍ଶ୍ୱ ଫୁଲି ଉଠିଛି ଯେପରି ଏହା ପବନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି। ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଓଜନହୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଦୁଇଜଣ ପୋଲିସ ତାଙ୍କୁ ଧରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେ ପଡ଼ିଯାଇଥାଆନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଚେତନ ଥିଲେ। ସାଦା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧା ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ମାରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ, "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, କ୍ୟାପଟେନ୍, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆଘାତ କରିଛ।"

କ୍ୟାପଟେନ୍ ଜୋରରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ନାହିଁ। ସେ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ସେ ପଡ଼ିଗଲେ। ତୁମେ କ'ଣ ବୁଝିପାରୁଛ? ସେ ଗିରଫଦାରୀକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ।"

ଲାଲ କୁହୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ମାଇକେଲ୍ ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ ରାସ୍ତା କଡ଼କୁ ଆହୁରି ଗାଡ଼ି ଟାଣି ଆସୁଛି। ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଓକିଲ ବୋଲି ଚିହ୍ନିପାରିଲେ, ଯିଏ ଏବେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ସହ ନମ୍ର ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କଥା ହେଉଥିଲେ। "କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଘରୋଇ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସଂସ୍ଥାକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି। ମୋ ସହିତ ଏହି ଲୋକମାନେ ବନ୍ଧୁକ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ, କ୍ୟାପ୍ଟେନ। ଯଦି ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସକାଳେ ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି କହିବାକୁ ପଡିବ।"

ଓକିଲ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ ସହିତ ଯିଏ ଏପରି କରିଛି, ତୁମେ କ'ଣ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ମାଇକେଲଙ୍କୁ କଥା ହେବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଟି ଏକାଠି ହେଉନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ କରିପାରୁଥିଲା।

"ମୁଁ ଖସିଗଲି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଖସିଗଲି ଏବଂ ପଡ଼ିଗଲି।" ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିଜୟୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହସି ସେହି ଦୃଷ୍ଟିର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

କରିଛନ୍ତି। ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ବରଫ ଥଣ୍ଡାକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଶୀତକାଳୀନ ଥଣ୍ଡା ଘୃଣାର ଲହରୀ ଯାହା ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା। ସେ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ କୌଣସି ଚେତାବନୀ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ। ଯେପରି ଡନ୍ କରିବେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେ ନିଜକୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ ଏବଂ ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ସକାଳେ ସେ ଉଠି ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଟି ଯୋଡ଼ା ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଟିର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଚାରୋଟି ଦାନ୍ତ ନାହିଁ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ବସିଥିଲେ।

"ସେମାନେ ମୋତେ ନିଶା ଦେଇଥିଲେ କି?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ହଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ମାଢ଼ିରୁ କିଛି ହାଡ଼ ଖଣ୍ଡ ଖୋଳି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବ। ତା'ଛଡ଼ା ତୁମେ ପ୍ରାୟତଃ ବାହାର ହୋଇଯାଇଥିଲ।"

"ମୋ ସହିତ ଆଉ କିଛି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ନା," ହାଗେନ୍ କହିଲେ। "ସନ୍ନି ତୁମକୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଘରେ ବାହାରକୁ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତୁମେ ଏହା କରିପାରିବ ବୋଲି ଭାବୁଛ?"

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଡନ୍ ଠିକ୍ ଅଛି କି?"

ହେଗେନ୍ ଲାଲ ହୋଇଗଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମେ ଏବେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଛୁ। ଆମର ଏକ ଘରୋଇ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସଂସ୍ଥା ଅଛି ଏବଂ ଆମେ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଲୋଡ୍ କରିଦେଇଛୁ। ଆମେ ଗାଡ଼ିରେ ବସିବା ପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଧିକ କହିବି।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗାଡ଼ି ଚଳାଉଥିଲେ, ମାଇକେଲ ଏବଂ ହାଗେନ୍ ପଛରେ ବସିଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଧଡ଼ଧଡ଼ କରୁଥିଲା। "ତେବେ ଗତକାଲି ରାତିରେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା, ତୁମେମାନେ କେବେ ଜାଣିଛ?"

ହାଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ। "ସନ୍ନିର ଜଣେ ଭିତର ଲୋକ ଅଛି, ସେହି ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ ଯିଏ ତୁମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସେ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ। ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍, ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଣେ ପାଟ୍ରୋଲମ୍ୟାନ ହେବା ଦିନଠାରୁ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଅଛନ୍ତି। ଆମ ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଲୋଭୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ। କିନ୍ତୁ ସୋଲୋଜୋ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିବେ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କୁ ଭେଟିବା ସମୟ ପରେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଟେସିଓର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ବନ୍ଧୁକ ଧରିବା

ସାହାଯ୍ୟ କଲା ନାହିଁ। ତା'ପରେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଡନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରରୁ ସରକାରୀ ଗାର୍ଡ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍‌ଙ୍କୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ। ଦାବି କଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ଏବଂ କିଛି ଅନ୍ୟ ପୋଲିସ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେବା କଥା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୋକା ବନାଇ ଦେଲେ। ବାଲୋନି। ଡନ୍‌କୁ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଫିଲିପ୍ସ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପୁଣି ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ସୋଲୋଜୋ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଓପନରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଆସିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି।"

"କାଗଜପତ୍ରରେ ମୋର ଆଘାତ ହେଉଥିଲା କି?"

"ନା," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଆମେ ଚୁପ୍ ରହିଲୁ। କେହି ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ପୋଲିସ ନୁହେଁ। ଆମେ ନୁହେଁ।"

"ଭଲ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସେହି ପୁଅ ଏଞ୍ଜୋ କ'ଣ ପଳାଇଗଲା?"

"ହଁ," ହାଗେନ୍ କହିଲା। "ସେ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲା। ପୋଲିସ ଆସିଲେ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ସେ ଦାବି କରେ ଯେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଯିବା ସମୟରେ ସେ ତୁମ ସହିତ ଫସି ରହିଥିଲା। ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ?"

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସେ ଜଣେ ଭଲ ପିଲା।"

"ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ତୁମେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଛ କି?" ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲା। "ତୁମେ ଖରାପ ଦେଖାଯାଉଛ।"

"ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଛି," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସେହି ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ଥିଲା?"

"ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି," ହାଗେନ୍ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ, ଏହା ଜାଣି ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିପାରେ ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଶେଷରେ ସ୍କୋରବୋର୍ଡରେ ଉଠିଛି। ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ, ଆଜି ସକାଳ ଚାରିଟା।"

ମାଇକେଲ ବସିପଡ଼ିଲା। "କିପରି? ମୁଁ ଭାବିଲି ଆମକୁ ଚୁପ୍ ବସିବା ଉଚିତ।"

"ହାଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ।" ହସ୍ପିଟାଲରେ ଯାହା ଘଟିଲା ପରେ ସନି କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କଲେ। ନ୍ୟୁୟର୍କ ଏବଂ ନ୍ୟୁ ଜର୍ସି ସାରା ବଟନ୍ ପୁରୁଷମାନେ ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି। ଆମେ ଗତକାଲି ରାତିରେ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ। ମୁଁ ସନିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ମାଇକ୍। ହୁଏତ ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାର। ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ ବିନା ମଧ୍ୟ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ।"

"ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବି," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆଜି ସକାଳେ କୌଣସି ସମ୍ମିଳନୀ ଅଛି କି?",

"ହଁ," ହାଗେନ୍ କହିଲେ। "ସଲୋଜୋ ଶେଷରେ ଯୋଗାଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ଆମ ସହିତ ବସିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଜଣେ ଆଲୋଚକ ବିବରଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମେ ଜିତିଛୁ। ସୋଲୋଜୋ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେ ହାରିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ନେଇ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି।" ହାଗେନ୍ ଥମ୍ ହୋଇଗଲେ। "ହୁଏତ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ନରମ, ଧରାପଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, କାରଣ ଆମେ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ କରିନାହୁଁ। ଏବେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସହିତ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେ କାମ କରିବା କଥା। ସେ ଡନ୍‌କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଜୁଆ ଖେଳିଥିଲେ। ବାଟରେ, ଆମେ ଲୁକା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଲୁ। ସେମାନେ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ବ୍ରୁନୋର ନାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ। କଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ?"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସାବଧାନତାବଶତଃ ଧରି ପକାଇଲେ।"

ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା ଘରଗୁଡ଼ିକରେ ମଲ୍‌ର ପ୍ରବେଶ ପଥକୁ ଏକ ଲମ୍ବା କଳା କାର ମୁହଁ ପାଖରେ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲା। ଦୁଇଜଣ ଲୋକ କାରର ହୁଡ୍ ପାଖକୁ ଆଉଜି ପଡ଼ିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ଦୁଇଟି ଘରର ଉପର ମହଲାର ଝରକା ଖୋଲା ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସନି ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭାବରେ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମଲ୍ ବାହାରେ ଗାଡ଼ି ପାର୍କ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଦୁଇ ଜଣ ଗାର୍ଡ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭ୍ରୂକୁଞ୍ଚନ ଦେଖାଇଲେ ଯାହା ଏକ ସଲାମ ଭାବରେ କାମ କଲା। ଲୋକମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। କୌଣସି ହସ ନଥିଲା, କୌଣସି ଅଭିବାଦନ ନଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହାଗେନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ।

ସେମାନେ ଫୋନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗାର୍ଡ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଝରକା ଦେଇ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଆସି ଅଫିସକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସନି ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଦେଖିଲେ। ସନି ମାଇକେଲ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇର ମୁଣ୍ଡକୁ ହାତରେ ଧରି ମଜା କରି କହିଲେ, "ସୁନ୍ଦର। ସୁନ୍ଦର।" ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଠେଲି ଦେଲେ, ଏବଂ ଡେସ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ କିଛି ସ୍କଚ୍ ଢାଳିଲେ, ଆଶା କରି ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ତାରଯୁକ୍ତ ଜାଲରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ କମ କରିବ।

ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସେହି କୋଠରୀ ଚାରିପାଖରେ ବସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରିବେଶ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୈଠକ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ ଥିଲା। ସନି ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତ, ଅଧିକ ଖୁସି ଥିଲେ, ଏବଂ ମାଇକେଲ

ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେହି ଆନନ୍ଦର ଅର୍ଥ କ'ଣ। ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇର ମନରେ ଆଉ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା। ସେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ଜିନିଷ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ପୂର୍ବ ରାତିରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ଶେଷ ତୃଣ ଥିଲା। ଆଉ ଯୁଦ୍ଧବିରାମର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ।

"ତୁମେ ନଥିବା ସମୟରେ ଆମେ ଆଲୋଚନାକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଲୁ," ସନି ହାଗେନଙ୍କୁ କହିଲେ। "ତୁର୍କ ଏବେ ଏକ ବୈଠକ ଚାହୁଁଛି।" ସନି ହସିଲେ। "ସେହି କୁକୁର ପିଲାଟିର କାମ ଅଛି," ସେ ପ୍ରଶଂସା କରି କହିଲେ। ଗତକାଲି ରାତିରେ ସେ ଖରାପ କାମ କରିବା ପରେ ସେ ଆଜି କିମ୍ବା ପରଦିନ ଏକ ବୈଠକ ଚାହୁଁଛି। ଏହି ସମୟରେ ଆମେ କେବଳ ଶୋଇ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ସେ ଯାହା ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ତାହା ନେବା ଉଚିତ। କି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଚିନ୍ତାଧାରା।"

ଟମ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ କଣ ଉତ୍ତର ଦେଲ?"

ସନି ହସି କହିଲା। "ମୁଁ କହିଲି ହଁ, କାହିଁକି ନୁହେଁ? ସେ ଯେତେବେଳେ ବି କହେ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ନୁହେଁ। ମୋ ପାଖରେ ଦିନକୁ ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ରାସ୍ତାରେ ଶହେ ବଟନ୍ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି। ଯଦି ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ଗଧ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କେଶ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ସେ ମରିଯିବେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ସମୟ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା ନେବାକୁ ଦିଅ।"

ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା କି?"

"ହଁ," ସନି କହିଲେ। "ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମାଇକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ପଠାଉ। ଆଲୋଚନାକାରୀ ମାଇକର ସୁରକ୍ଷାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି। ସୋଲୋଜୋ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବାକୁ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେ ଏହା ପଚାରିପାରିବେ ନାହିଁ। କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୈଠକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ। ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମାଇକକୁ ଉଠାଇ ନେବେ ଏବଂ ମାଇକକୁ ସଭାସ୍ଥଳକୁ ନେଇଯିବେ। ମାଇକ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବେ। କିନ୍ତୁ ବୈଠକ ସ୍ଥାନଟି ଗୁପ୍ତ। ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହେଉଛି ଚୁକ୍ତି ଏତେ ଭଲ ହେବ ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।"

ହାଗେନ୍ ପଚାରିଲେ, "ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ? ସେମାନେ ବ୍ରୁନୋଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ କରିବେ?"

"ଏହା ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ। ଆଲୋଚନାକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛି। ସେମାନେ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବେ।

ସେମାନେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସେ ଦେବେ। ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟଟିକୁ ବାତିଲ କରିଦିଏ।" ସନି ପୁଣି ହସିଲା। "ନର୍ଭ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ।"

ହେଗେନ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ କହିଲେ, "ଆମେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ଉଚିତ।"

ସନି ଏପଟ ସେପଟ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନା, ନା, କନସିଗଲିଅର, ଏଥର ନୁହେଁ।" ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଇଟାଲୀୟ ଉଚ୍ଚାରଣର ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିହ୍ନ ଥିଲା। ସେ ସଚେତନ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ କେବଳ ପିଲାଛୁଆ ହେବା ପାଇଁ। "ଆଉ କୌଣସି ବୈଠକ ନାହିଁ। ଆଉ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ନାହିଁ। ଆଉ କୌଣସି ସୋଲୋଜୋ କୌଶଳ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆଲୋଚନାକାରୀ ଆମର ଉତ୍ତର ପାଇଁ ପୁଣି ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ, ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅ। ମୁଁ ସୋଲୋଜୋ ଚାହୁଁଛି। ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ। ଆମେ ଗଦି ପାଖକୁ ଯିବୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବଟନ୍ ମେନମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ରଖିବୁ। ବ୍ୟବସାୟକୁ କେବଳ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡିବ।"

"ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସହ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ। "ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି କରେ।"

ସନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସରଳ ସମାଧାନ ଅଛି। ମୋତେ ସୋଲୋଜୋ ଦିଅ। ନଚେତ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସହିତ ଲଢ଼ିବ।" ସନି ଅଟକିଗଲା, ତାପରେ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲା, "ଏହାକୁ କିପରି ସଜାଡ଼ିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଆଉ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ନାହିଁ, ଟମ୍। ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି। ତୁମର କାମ ମୋତେ ଜିତିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ବୁଝିଲ?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଲେ। ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଗଭୀର ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲି। ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଦରମାରେ ଏବଂ ବହୁତ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଡ୍ରଗ୍ ଅପରେସନର ଏକ ଅଂଶ ପାଇବେ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ହେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ବିନା ତୁର୍କ ତାଙ୍କ ଗାତରୁ ତାଙ୍କ ନାକ ବାହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ସମ୍ମିଳନୀ ପାଇଁ ମାଇକଙ୍କୁ ଭେଟିବେ, ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଥିବେ। ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ଧରି। ଏବେ ତୁମକୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ, ସନି, ଯେତେବେଳେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଏହିପରି ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ଅଭେଦ୍ୟ। କେହି କେବେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ଖସି ଯାଇନାହାଁନ୍ତି। ଏହି ସହରରେ ଗରମ ଅସହ୍ୟ ହେବ, ଖବରକାଗଜ, ସମଗ୍ର ପୋଲିସ ବିଭାଗ, ଚର୍ଚ୍ଚ, ସବୁକିଛି ସହିତ। ତାହା ବିପର୍ଯ୍ୟୟଜନକ ହେବ। ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ତୁମ

ପଛରେ ପଡ଼ିବେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଯିବେ। ଏପରିକି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିବ। ତେଣୁ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଅ।”

ସନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତୁର୍କ ସହିତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ।"

ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଅସହଜ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସିଗାର ଫୁଲାଉଥିଲେ, କଥା ହେବାକୁ ସାହସ କରୁନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଝାଳ ବାହାର କରୁଥିଲେ। ଯଦି ଭୁଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ହିଁ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିବ।

ମାଇକେଲ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କହିଲେ। ସେ ହେଗେନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଏଠାକାର ମଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ କି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଏହା ପଚାରିଲି। ଅସମ୍ଭବ। ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖରାପ। ସେ ସଫଳ ହେବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଧ୍ୟାନ ଆବଶ୍ୟକ, ହୁଏତ ଆଉ କିଛି ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର। ଅସମ୍ଭବ।"

"ତା'ପରେ ତୁମକୁ ତୁରନ୍ତ ସୋଲୋଜୋକୁ ଧରିବାକୁ ପଡିବ," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ଲୋକଟି ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେ କିଛି ନୂଆ ଧାରଣା ଆଣିବ। ମନେରଖ, ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ସେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂର କରିବା। ସେ ତାହା ଜାଣେ। ଠିକ୍ ଅଛି, ସେ ଜାଣେ ଯେ ଏବେ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଜୀବନ ପାଇଁ ପରାଜୟ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମାରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଡନ୍ ଉପରେ ଆଉ ଏକ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। ଏବଂ ସେହି ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ଯିଏ ଜାଣିଛି କ'ଣ ହୋଇପାରେ। ଆମେ ସେହି ସୁଯୋଗ ନେଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ ସୋଲୋଜୋକୁ ଧରିବାକୁ ପଡିବ।"

ସନି ଭାବୁକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଚିବୁକକୁ କୁଣ୍ଡାଉଥିଲା। "ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ ପିଲା," ସେ କହିଲା। "ତୁମେ ପୁରୁଣା କଥାରେ ଠିକ୍ ପହଞ୍ଚିଗଲ। ଆମେ ସୋଲୋଜୋକୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ଉପରେ ଆଉ ଏକ ଫାଶ ଦେବାକୁ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ବିଷୟରେ କ'ଣ?"

ସନି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଛୋଟ ହସ ସହିତ ମାଇକେଲ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଲା। "ହଁ, ପିଲା, ସେହି କଠୋର ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ?"

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ଏହା ଏକ ଚରମ କଥା। କିନ୍ତୁ ଏପରି ସମୟ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ଚରମ ପଦକ୍ଷେପ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ। ଆସନ୍ତୁ ଏବେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଯେ ଆମକୁ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କିକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା କରିବାର ଉପାୟ ହେବ ତାଙ୍କୁ

ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଜଡିତ କରିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ୍ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁ ନଥିଲେ ବରଂ ଜଣେ କୁଟିଳ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଯିଏ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାହା ଆସୁଥିଲା ତାହା ପାଇଲେ, ଯେକୌଣସି ଠକ ପରି। ଆମର ଦରମାରେ ଖବରକାଗଜ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଆମେ ସେହି କାହାଣୀକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଦେଇପାରିବୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବେ। ଏହା କିଛି ପରିମାଣରେ ଗରମ କମ କରିବା ଉଚିତ। ଏହା କିପରି ଶୁଣାଯାଉଛି?" ମାଇକେଲ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନର ସହିତ ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁଲେ। ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ମୁହଁ ବିଷାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ କଥା ହେବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ। ସନି ସମାନ ଅଦ୍ଭୁତ ହସ ସହିତ କହିଲେ, "ଚାଲ, ପିଲା, ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ।" ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ, ଯେପରି ଡନ୍ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲା। ଆଗକୁ ବଢ଼, ମାଇକ୍, ଆମକୁ ଅଧିକ କୁହ।"

ହେଗେନ୍ ଟିକିଏ ହସୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଉଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଲାଲ ହୋଇଗଲେ। "ହଁ, ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯିବି। ମୁଁ, ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ସମସ୍ତେ ନିଜେ ଯିବି। ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ବୈଠକ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ, ତା'ପରେ ଆମର ସୂଚନାଦାତାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କେଉଁଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଦିଅ। ଜିଦ୍ ଧରି କୁହ ଯେ ଏହା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଥାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ କୌଣସି ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ଘର ଭିତରକୁ ନେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ। ଏହା ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ସମୟର ଶୀର୍ଷରେ ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ କିମ୍ବା ବାର ହେଉ, ଏପରି କିଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରିବି। ସେମାନେ ମଧ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରିବେ। ସୋଲୋଜୋ ମଧ ଭାବିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିବାକୁ ସାହସ କରିବୁ। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବି ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବେ ତେଣୁ ମୋତେ ସଫା ହେବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସମୟରେ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇପାରିବ ବୋଲି ଏକ ଉପାୟ ବାହାର କର। ତା'ପରେ ମୁଁ ଉଭୟଙ୍କୁ ନେଇଯିବି।"

ଚାରିଜଣ ମୁଣ୍ଡ ଘୂରି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ହାଗେନ୍ ଟିକେ ଦୁଃଖିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଏହା ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସନି। ତାଙ୍କର ଭାରୀ କାମଦେବଙ୍କ ମୁହଁ ଆନନ୍ଦରେ ଥରି ଉଠିଲା, ହଠାତ୍ ହସର ଏକ ଜୋରଦାର ଗର୍ଜନରେ ଫୁଟି ଉଠିଲା। ଏହା ଗଭୀର ପେଟ ହସ ଥିଲା, ନକଲି ନୁହେଁ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଥିଲେ। ସେ ମାଇକେଲକୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖାଇ କହିଲେ, ଆନନ୍ଦର ଧ୍ୱଂସ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। "ତୁମେ, ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର କଲେଜ ପିଲା, ତୁମେ କେବେ

ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ। ଏବେ ତୁମେ ଜଣେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଏବଂ ତୁର୍କକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କାରଣ ତୁମେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଦ୍ୱାରା ତୁମର ମୁହଁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛ। ତୁମେ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନେଉଛ, ଏହା କେବଳ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ତୁମେ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନେଉଛ। ତୁମେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କାରଣ ତୁମର ମୁହଁରେ ଚାପୁଡ଼ା ଲାଗିଛି। ଏହା ସବୁ ବହୁତ ବାଜି ଥିଲା। ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହା କେବଳ ବାଜି ଥିଲା।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା କରି ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସନି ତାଙ୍କ ଛୋଟ ଭାଇର ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପାଇଁ ସାହସିକତାରେ ହସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଇକେଲକୁ ବିସ୍ତାରିତ ଏବଂ ଟିକିଏ ଆଶ୍ରୟମୂଳକ ଭାବରେ ହସୁଥିଲେ। କେବଳ ହାଗେନ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ନିରପେକ୍ଷ ରଖିଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲା, ତାପରେ ସନିକୁ ଚାହିଁଲା, ଯିଏ ଏବେ ବି ହସି ପାରିଲା ନାହିଁ। "ତୁମେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ନେଇଯିବ?" ସନି କହିଲା। "ହେ ପିଲା, ସେମାନେ ତୁମକୁ ପଦକ ଦେବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ଚେୟାରରେ ବସାଇଛନ୍ତି। ତୁମେ ଜାଣିଛ କି? ଏହା କୌଣସି ହିରୋ କାମ ନୁହେଁ ପିଲା, ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମାଇଲ ଦୂରରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଳି କର ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିର ଧଳା ରଙ୍ଗ ଦେଖିବ, ମନେ ଅଛି? ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଫଟାଇ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ ତୁମର ସୁନ୍ଦର ଆଇଭି ଲିଗ୍ ସୁଟ୍ ଉପରେ ପଡ଼ିଯିବ। ଏହା କିପରି ହେବ, ପିଲା, ତୁମେ କେବଳ କିଛି ମୂର୍ଖ ପୋଲିସ ତୁମକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବାରୁ ଏପରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?" ସେ ଏବେ ବି ହସୁଥିଲା।

ମାଇକେଲ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ। "ତୁମେ ହସିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବା ଉଚିତ," ସେ କହିଲେ। ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏତେ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ମୁହଁରୁ ହସ ଉଭାନ ହୋଇଗଲା। ମାଇକେଲ ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଭାରୀ ଶରୀର ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ବିପଦ ବିକିରଣ କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ନିଜେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଆଖି ଫିକା ରଙ୍ଗ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ରଙ୍ଗ ଧଳା ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାଇ ଉପରେ ନିଜକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ମନେ ହେଉଥିଲା। ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସନି ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତେ। ସନି ହସିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ମାରାତ୍ମକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁନାହଁ ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି, ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁନାହଁ?"

ସନି ତା’ର ହସିବା ଅଭ୍ୟାସରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲା। “ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ଏହା କରିପାରିବ,” ସେ କହିଲା। “ତୁମେ ଯାହା କହିଲ ସେଥିରେ ମୁଁ ହସୁ ନଥିଲି। ମୁଁ କେବଳ ହସୁଥିଲି ଯେ କିପରି ମଜାଦାର ଘଟଣା ଘଟେ। ମୁଁ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲି ଯେ ତୁମେ ପରିବାରର ସବୁଠାରୁ କଠିନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଡନ୍ ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କଠିନ। ତୁମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପିଲାବେଳେ ମନେ ରଖିଛି। ସେତେବେଳେ ତୁମର କି ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା। ହଁ, ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲି। ଏବଂ ଫ୍ରେଡିକୁ ସପ୍ତାହରେ ଅତି କମରେ ଥରେ ତୁମର ସମସ୍ତ କ୍ରୋଧ ଦୂର କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଏବଂ ଏବେ ସୋଲୋଜୋ ତୁମେ ପରିବାରରେ ନରମ ସ୍ପର୍ଶ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିଛ କାରଣ ତୁମେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ ନକରି ତୁମକୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲ ଏବଂ ତୁମେ ପାରିବାରିକ ଲଢ଼େଇରେ ମିଶିଯିବ ନାହିଁ। ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଭେଟିବ ତେବେ ତା’ର ଚିନ୍ତା କରିବାର କିଛି ନାହିଁ। ଏବଂ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ମଧ୍ୟ, ସେ ତୁମକୁ ଏକ ହଳଦିଆ ଗିନି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିଛ।” ସନି ଅଟକିଗଲା ଏବଂ ତାପରେ ଧୀରେ କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସର୍ବପରି ଜଣେ କର୍ଲିଓନ୍, ତୁମେ ଏକ କୁକୁରର ପୁଅ। ଏବଂ ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ଯିଏ ଏହା ଜାଣିଥିଲି। ମୁଁ ଗତ ତିନି ଦିନ ଧରି ଏଠାରେ ବସି ଅପେକ୍ଷା କରିଛି, ଯେବେଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା, ତୁମେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସେହି ଆଇଭି ଲିଗ୍, ଯୁଦ୍ଧ ନାୟକ ବକ୍ୱିଟ୍ ଚରିତ୍ରରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି। ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ଯେ ତୁମେ ମୋର ଡାହାଣ ହାତ ହେବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେହି ବାଳକମାନଙ୍କୁ ମାରିପାରିବୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବାପା ଏବଂ ଆମ ପରିବାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ପାଟିରେ ମୋଜା ଲାଗିଲା। ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ପସନ୍ଦ କଲ?" ସନି ଏକ ହାସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଙ୍ଗିତ, ଏକ ମୁଠା କଲେ ଏବଂ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ, "ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ପସନ୍ଦ କଲ?"

କୋଠରୀରେ ଉତ୍ତେଜନା କମିଗଲା। ମାଇକ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ସନ୍ନି, ମୁଁ ଏହା କରୁଛି କାରଣ ଏହା କେବଳ କରିବାର କାମ। ମୁଁ ସୋଲୋଜୋକୁ ଆଉ ଏକ ଥର କହିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇପାରିବି। ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ବୁଝିପାରିଲି। ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ହଟାଇ ପାରିବ। ହୁଏତ ତୁମେ ଏହା କରିବ, ସନି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସ୍ଥ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମକୁ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ଏହା ମୋତେ ଏବଂ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଏ। ଫ୍ରେଡି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଏ। ଶେଷରେ କେବଳ ମୋତେ ଛାଡି ଦିଏ। ସବୁକିଛି ଯୁକ୍ତି। ପାଟିରେ ଥିବା ମୋଜାର ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା।"

ସନି ପାଖକୁ ଆସି ତାକୁ କୋଳେଇ ନେଲା। "ତୁମର କାରଣ କ'ଣ, ମୁଁ କିଛି ଚିନ୍ତା କରିବି ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଏବେ ଆମ ସହିତ ଅଛ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଉ ଏକ କଥା କହିବି, ତୁମେ ସବୁଠି ଠିକ୍ କହୁଛ। ଟମ୍, ତୁମର ମତ କ'ଣ?"

ହେଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ତର୍କ ଦୃଢ଼। ଏହାକୁ ଏପରି କାହିଁକି କରାଯାଏ ଯେ ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ତୁର୍କ ଏକ ଚୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ଆନ୍ତରିକ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ଏବେ ବି ଡନ୍ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପରେ ଯାହା ହେଉ, ଆମକୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ଆମେ ସୋଲୋଜୋକୁ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ। ଆମେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ପଡିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବୁ। କିନ୍ତୁ ଯିଏ କାମ କରିବ ସେ ବହୁତ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବ। ଏହା କ'ଣ ମାଇକ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ?"

ସନି ଧୀରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି।"

ହାଗେନ୍ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଯଦି ତାଙ୍କର ଦଶ ଜଣ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସୋଲୋଜୋ ତୁମକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ମାଇଲ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମୁଖ୍ୟ। ତୁମକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।" ହାଗେନ୍ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓକୁ କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପାଖରେ କ'ଣ ଜଣେ ଟପ୍ ବଟନ୍ ମ୍ୟାନ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରକୃତରେ କେହି ଜଣେ ବିଶେଷ, ଯିଏ ଏହି କାମ କରିବେ? ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ ସାରା ଟଙ୍କା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପ୍ରଥମେ କହିଲେ। "ସୋଲୋଜୋ ଜାଣି ନ ଥିବା କାହାକୁ ବି ନୁହେଁ, ସେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିବେ। ଯଦି ମୁଁ କିମ୍ବା ଟେସିଓ ମଧ୍ୟ ଯାଏ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ।"

ହାଗେନ୍ କହିଲେ, "କିଏ ପ୍ରକୃତରେ କଠିନ, ଯିଏ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇନାହିଁ, ଜଣେ ଭଲ ନବାଗତ, ସେ ବିଷୟରେ କ'ଣ?"

ଉଭୟ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଟେସିଓ ତାଙ୍କ କଥାରୁ ବିରକ୍ତି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ହସି କହିଲେ, "ଏହା ନାବାଳକ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ସିରିଜ୍ ପିଚ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆଣିବା ଭଳି।"

ସନି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହା ମାଇକ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭିନ୍ନ କାରଣ ପାଇଁ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଫାଗି ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ କାମ କରିପାରିବ, ମୁଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି, ଏବଂ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଗୁଳି ଯାହା ଆମେ ସେହି ଗୁପ୍ତ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ତୁର୍କକୁ ପାଇବୁ। ତେଣୁ ଏବେ ଆମକୁ ତାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଟମ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଟେସିଓ, ଖୋଜନ୍ତୁ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳନୀ ପାଇଁ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯିବେ, ମୁଁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ତାହା ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା ଜାଣିବୁ ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର କିପରି ପାଇପାରିବୁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ତୁମର ସଂଗ୍ରହରୁ ତାକୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ 'ନିରାପଦ' ବନ୍ଧୁକ ଦିଅ, ତୁମେ ପାଇଥିବା 'ସର୍ବାଧିକ' ବନ୍ଧୁକ। ଖୋଜିବା ଅସମ୍ଭବ। ପ୍ରଚୁର ବିସ୍ଫୋରଣ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏହାକୁ ଛୋଟ ବ୍ୟାରେଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଏହା ସଠିକ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିବ। ମାଇକ୍, ତୁମେ ବନ୍ଧୁକ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମାତ୍ରେ, ଏହାକୁ ତଳେ ପକାଇ ଦିଅ। ଏହା ସହିତ ତୁମ ଉପରେ ଧରାପଡ଼ ନାହିଁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଟେପ୍ କର ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ଟ୍ରିଗର ସହିତ ତୁମେ ପାଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜିନିଷ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଛାଡିବ ନାହିଁ। ମନେରଖ, ମାଇକ୍, ଆମେ ସବୁକିଛି ସ୍ଥିର କରିପାରିବା, ସାକ୍ଷୀ, ଇତ୍ୟାଦି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ଧରିବେ ତେବେ ଆମେ ତାହା ସ୍ଥିର କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆମର ପରିବହନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ରହିବ ଏବଂ ତାପରେ ଆମେ ତୁମକୁ ଗରମ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଲମ୍ବା ଛୁଟି ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଦେବୁ। ତୁମେ ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ଚାଲିଯିବ, ମାଇକ୍, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରେମିକା ବନ୍ଧୁକୁ ବିଦାୟ ଦିଅ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ ମଧ କର। ସବୁ ସରିଗଲା ପରେ ଏବଂ ତୁମେ ଦେଶ ବାହାରକୁ ଗଲା ପରେ ମୁଁ ତାକୁ ଜଣାଇ ଦେବି ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍ ଅଛ। ଏସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ।" ସନି ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ହସିଲା। "ଏବେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସହିତ ଲାଗି ରୁହ ଏବଂ ସେ ତୁମ ପାଇଁ ବାଛିଥିବା ବନ୍ଧୁକକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ। ହୁଏତ ଟିକେ ଅଭ୍ୟାସ ମଧ କର। ଆମେ ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛିର ଯତ୍ନ ନେବୁ। ସବୁକିଛି। ଠିକ୍ ଅଛି, ପିଲା?"

ପୁଣି ଥରେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ସାରା ଶରୀରରେ ସେହି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ସତେଜ ଶୀତଳତା ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋ ପ୍ରେମିକା ସହିତ ଏପରି କିଛି ବିଷୟରେ କଥା ନହୋଇ ମୋତେ ଏତେ ଖରାପ କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା। ତୁମେ କଣ ଭାବିଲ ଯେ ମୁଁ ତାକୁ ଫୋନ୍ କରି ବିଦାୟ ଦେବି?"

ସନି ଶୀଘ୍ର କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏବେ ବି ଜଣେ ନବାଗତ, ତେଣୁ ମୁଁ ସବୁ କଥା କହିଦିଏ। ଭୁଲିଯାଅ।"

ମାଇକେଲ ହସି ହସି କହିଲେ, "ତୁମେ କଣ କହୁଛ, ଜଣେ ନୂଆ ଲୋକ? ମୁଁ ତୁମ ପରି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟିର କଥା ଶୁଣିଲି। ତୁମେ କିପରି ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଏତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଗଲି?" ସେମାନେ ଦୁହେଁ ହସିଲେ।

ହେଗେନ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପାନୀୟ ଢାଳିଲେ। ସେ ଟିକେ ଦୁଃଖୀ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ରାଜନେତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଓକିଲଙ୍କୁ ଆଇନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା। "ଯାହାହେଉ, ଏବେ ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଆମେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ," ସେ କହିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧

କ୍ୟାପଟେନ୍ ମାର୍କ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ବସି ବାଜି ସ୍ଲିପ୍ସରେ ଫୁଲିଥିବା ତିନୋଟି ଲଫାପାକୁ ଆଙ୍ଗୁଠି କରି ଦେଖୁଥିଲେ। ସେ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଲିପ୍ସରେ ଥିବା ନୋଟେସନ୍ସକୁ ଡିକୋଡ୍ କରିପାରିବେ ବୋଲି ଚାହୁଁଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଲଫାପାଗୁଡ଼ିକ ବାଜି ସ୍ଲିପ୍ ଥିଲା ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ଚଢାଉକାରୀ ଦଳ ପୂର୍ବ ରାତିରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ବୁକମେକରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେକୁ ମାରିବା ସମୟରେ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ। ଏବେ ବୁକମେକରଙ୍କୁ ସ୍ଲିପ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଫଳରେ ଖେଳାଳିମାନେ ବିଜେତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୋଛିପାରିବେ ନାହିଁ।

କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଲିପ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଡିକୋଡ୍ କରିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କାରଣ ସେ ସ୍ଲିପ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ବୁକିଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା ସମୟରେ ଠକାମିରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ଯଦି ପଚାଶ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମୂଲ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ହୁଏତ ସେ ଏହାକୁ ପାଞ୍ଚ ଗ୍ରାଣ୍ଡରେ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ବହୁତ ଭାରୀ ବାଜି ଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ସ୍ଲିପ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଶହେ ଗ୍ରାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ହୁଏତ ଦୁଇଶହ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୂଲ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଲଫାପା ସହିତ ଖେଳୁଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ବୁକିଙ୍କୁ ଟିକେ ଝାଳ ଦେବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଏହା ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ ହେବା ଉଚିତ୍ ତାହା ସୂଚାଇ ପାରେ।

ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ ଅଫିସ୍ କାନ୍ଥରେ ଥିବା ଷ୍ଟେସନ ହାଉସ୍ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଚର୍ବିଯୁକ୍ତ ତୁର୍କ, ସୋଲୋଜୋକୁ ଉଠାଇ ନେବାର ସମୟ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ଯେଉଁଠାକୁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯିବାର ସମୟ ହୋଇଗଲା। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ କାନ୍ଥ ଲକର ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ସରିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ରାତିରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ଘରେ ରହିବେ ନାହିଁ, ସେ କାମରେ ବାହାରକୁ ଯିବେ। ସେ କେବେବି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ। ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମାରେ ଯେପରି ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ମନୋରଞ୍ଜନରେ ଗର୍ଜନ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆ ମଧ ସମାନ କଥା ଭାବିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଶିଖିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ରସି ଦେଖାଇଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ବାପା ଜଣେ ପୋଲିସ ସର୍ଜେଣ୍ଟ ଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ବାପା ଏବଂ ପୁଅ ପ୍ରସିଙ୍କ୍ଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ସିନିୟର ତାଙ୍କ ଛଅ ବର୍ଷର ପୁଅକୁ

ଷ୍ଟୋରକିପରଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇ କହିଥିଲେ, "ଏବଂ ଏ ମୋର ଛୋଟ ପୁଅ।"

ଦୋକାନୀମାନେ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଛୋଟ ପୁଅକୁ ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଦଶ ଡଲାର ଉପହାର ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ୟାସ ରେଜିଷ୍ଟର ଖୋଲି ଫୋନ କରୁଥିଲେ। ଦିନର ଶେଷରେ, ଛୋଟ ମାର୍କ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ ସୁଟର ସମସ୍ତ ପକେଟ କାଗଜ ଟଙ୍କାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେବେ, ଏତେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତି ମାସରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟି ଏକ ଉପହାର ଦେଉଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ତାଙ୍କ କଲେଜ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଟଙ୍କା ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଛୋଟ ମାର୍କ ନିଜ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ପଚାଶ ସେଣ୍ଟ ପାଇଥିଲେ।

ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ମାର୍କ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୋଲିସ ମାମୁଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ବଡ଼ ହୋଇ କଣ ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପିଲାଳିଆମିରେ "ପୁଲିସ୍" ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହସି ହସି ହସି କହୁଥିଲେ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ବାପା ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଥମେ କଲେଜ ଯାଆନ୍ତୁ, ସେ ହାଇସ୍କୁଲରୁ ପୋଲିସ ବାହିନୀରେ ପଢିବା ପାଇଁ ସିଧା ଯାଇଥିଲେ।

ସେ ଜଣେ ଭଲ ପୋଲିସ, ଜଣେ ସାହସୀ ପୋଲିସ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଭୟଭୀତ କରୁଥିବା କଠୋର ଯୁବକ ପଙ୍କମାନେ ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ତାଳରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଭାନ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଜଣେ ବହୁତ କଠୋର ପୋଲିସ ଏବଂ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ କେବେବି ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଅଳିଆ ଉଲ୍ଲଂଘନ ଏବଂ ପାର୍କିଂ ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ଉପହାର ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଷ୍ଟୋରକିପରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ନଥିଲେ; ସେ ସିଧାସଳଖ ଟଙ୍କା ନିଜ ହାତରେ ନେଇଥିଲେ, ସିଧାସଳଖ କାରଣ ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ରୋଜଗାର କରିଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ କିଛି ପୋଲିସଙ୍କ ପରି ସେ କେବେବି କୌଣସି ସିନେମା ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଭିତରକୁ ପଶି ନଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ଶୀତ ରାତିରେ। ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ବହୁତ ସେବା ଦେଉଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ୱିନୋ ଏବଂ ମଦ୍ୟପମାନେ ତାଙ୍କ ତାଳରେ ପାନ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ କରିବାକୁ ବାୱେରୀରୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ କଠୋର ଭାବରେ ଦୂରେଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଫେରି ଆସିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ।

ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବୁକିମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବା ପାଇଁ କେବେବି ଅସୁବିଧା କରିବେ ନାହିଁ, ସେ ଷ୍ଟେସନ

ହାଉସ ବ୍ୟାଗର ତାଙ୍କ ଅଂଶରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ନାମ ତାଲିକାରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେ କେବେବି ଅତିରିକ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ପୋଲିସ ଥିଲେ ଯିଏ କେବଳ ସଫା ଦୁର୍ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ ତାଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଚମତ୍କାର ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ଥିଲା।

ଏହି ସମୟରେ ସେ ଚାରି ପୁଅଙ୍କ ଏକ ବଡ଼ ପରିବାର ପାଳନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପୋଲିସ ହୋଇନଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଫୋର୍ଡହାମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ମାର୍କ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ସର୍ଜେଣ୍ଟରୁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଏବଂ ଶେଷରେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ନଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ଜଣେ କଠିନ ସସ୍ତାବାଜିକାର ଭାବରେ ଖ୍ୟାତି ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର ବୁକିମାନେ ସହରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ବୁକିମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ହୁଏତ ଏହା ଚାରି ପୁଅଙ୍କୁ କଲେଜରେ ପଢିବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେତୁ ହୋଇଥିଲା।

ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ସଫା ଗ୍ରାଫ୍ଟରେ କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ। ପୋଲିସ ବିଭାଗ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଦେଇ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ କାହିଁକି CCNY କିମ୍ୱା ଏକ ଶସ୍ତା ଦକ୍ଷିଣ କଲେଜକୁ ଯିବେ? ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଦେଇ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରେକର୍ଡରେ ତାଙ୍କ ପିଟରେ ଥିବା ଷ୍ଟିକଅପ୍ ପୁରୁଷ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଆଶାୟୀ ଦଲାଲମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁକ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଧୃତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଟିରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ସହରର ତାଙ୍କର ଛୋଟ କୋଣକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ତାଙ୍କର ଖରାପ ଗୋଟିଏ C ନୋଟ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାଇବାର ହକଦାର ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର କମ ଦରମା ପାଇଁ କ୍ରୋଧିତ ନଥିଲେ, ସେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ।

ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ବ୍ରୁନୋ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁଅ ସହିତ ଫୋର୍ଡହାମ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ବ୍ରୁନୋ ତାଙ୍କର ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍ ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ପରିବାର ସହରରେ ଏକ କ୍ୱଚିତ୍ ରାତି ବିତାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଘରେ ମଦ ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ସହିତ କାବାରେ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ। ନୂତନ ବର୍ଷର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନେ ପରିଚାଳନାର ଅତିଥି ହେବା ପାଇଁ ଖୋଦିତ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଟେବୁଲ ପାଇଥିଲେ। ବ୍ରୁନୋ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କ୍ଲବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ସେଲିବ୍ରିଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଯାଉ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗାୟକ ଏବଂ ହଲିଉଡ୍ ତାରକା ଥିଲେ।

ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ସମୟରେ ସେ ଟିକିଏ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗିଥିଲେ, ଯେପରିକି କାବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଁ ରେକର୍ଡ ସହିତ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କ୍ଲିୟରାନ୍ସ କରିବା, ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଯାହାର ପୋଲିସ ଡୋଜିଅର ହସଲର କିମ୍ବା ରୋଲର ଭାବରେ ଥାଏ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଖୁସି ହୋଇ ଏହା କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ।

ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଏପରି ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା କେବେବି ନ ଦେଖାଇବେ ଯେ ସେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସୋଲୋଜୋ ବୃଦ୍ଧ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଖୋଲା ଛାଡିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ନେଇ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ, ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି କାହିଁକି ପଚାରି ନଥିଲେ। ସେ ମୂଲ୍ୟ ପଚାରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସୋଲୋଜୋ ଦଶ ପାଉଣ୍ଡ କହିଲେ, ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି କାହିଁକି ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ଦ୍ୱିଧା କରି ନଥିଲେ। କର୍ଲିଓନ ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମାଫିଆମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର କାପୋନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବେ ସେ ଦେଶକୁ ଏକ ବଡ଼ ଉପକାର କରିବେ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଆଗୁଆ ଟଙ୍କା ନେଇ କାମ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପାଇଲେ ଯେ ହସ୍ପିଟାଲ ସମ୍ମୁଖରେ କର୍ଲିଓନର ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେ କ୍ରୋଧରେ ଉଡ଼ିଗଲେ। ସେ ଟେସିଓର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ହସ୍ପିଟାଲ କୋଠରୀର ଦ୍ୱାରରୁ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଗାର୍ଡମାନଙ୍କୁ ଟାଣି ଆଣିଥିଲେ। ଏବଂ ଏବେ, ଜଣେ ନୀତିବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବୀମା ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଦଶ ପାଉଣ୍ଡ ଟଙ୍କା ଫେରାଇବାକୁ ପଡିବ। ସେହି କ୍ରୋଧରେ ସେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ସବୁକିଛି ଭଲ ପାଇଁ କାମ କରିଥିଲା। ସେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି ଭଲ ଡିଲ୍ କରିଥିଲେ। ପୁଣି ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ନଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତର ଜାଣିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମନରେ କେବେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜେ କୌଣସି ବିପଦରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି। ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯେ କେହି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମଧ ଭାବିବେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାର। ଯଦି ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କର୍ମଚାରୀ ତାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ମାଫିଆଙ୍କ ସବୁଠାରୁ କଠିନ ହୁଡ୍ ସ୍ଥିର ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ପୋଲିସମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଶତ ନଥିଲା। କାରଣ ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ବହୁତ ହୁଡ୍ ଗିରଫଦାରୀକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରି କିମ୍ବା ଅପରାଧ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଖସି ପଳାଇ ଯିବାରୁ ମରିଗଲେ, ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ କିଏ କିଛି କରିବ?

ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ନିଶ୍ୱାସ ମାରି ଷ୍ଟେସନ୍ ହାଉସ୍ ଛାଡିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। ସମସ୍ୟା, ସବୁବେଳେ ସମସ୍ୟା। ଆୟରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭଉଣୀ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି କର୍କଟ ରୋଗ ସହିତ ଲଢ଼ିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି କର୍କଟ ରୋଗ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଶବ ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପୁରୁଣା ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ମାମୁଁ ଏବଂ ମାଉସୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଳୁ ଫାର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ବେଳେବେଳେ ଟିକିଏ ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି କୌଶଳ କରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ପଠାଇଥିଲେ। ସେ ଏଥିରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଣା ଦେଶକୁ ଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜା ଏବଂ ରାଣୀ ପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା। ହୁଏତ ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତୁରେ ପୁଣି ଯିବେ କାରଣ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଟଙ୍କା ଆସିବ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କ ପାଟ୍ରୋଲମ୍ୟାନ୍ କ୍ଲର୍କଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ ତେବେ ସେ କେଉଁଠି ରହିବେ। ସେ କୌଣସି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରିନଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ଦାବି କରିପାରିବେ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ଜଣେ ଖବରଦାତା ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଷ୍ଟେସନ୍ ଘର ବାହାରେ ସେ କିଛି ବ୍ଲକ୍ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଏକ କ୍ୟାବ୍ ଧରି ସେହି ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଭେଟିବେ।

ମାଇକେଲଙ୍କ ଦେଶ ଛାଡିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତାଙ୍କର ନକଲି ପାସପୋର୍ଟ, ତାଙ୍କର ନାବିକ କାର୍ଡ, ଏକ ଇଟାଲୀୟ ମାଲବାହୀ ଜାହାଜରେ ତାଙ୍କ ବର୍ଥ ଯାହା ସିସିଲିଆନ ବନ୍ଦରରେ ଡକିଂ କରିବ, ତାହା ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା। ସେହି ଦିନ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ବିମାନରେ ସିସିଲି ପଠାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପାହାଡ଼ି ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା।

ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରୁ ବାହାରକୁ ପାଦ ଦେବା ସମୟରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସନି ଏକ କାର ଏବଂ ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଡ୍ରାଇଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ। ଡ୍ରାଇଭର ନିଜେ ଟେସିଓ ହେବେ, ଯିଏ ଏହି କାମ ପାଇଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିବା କାର ହେବ କିନ୍ତୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମୋଟରର ସହିତ। ଏଥିରେ ନକଲି ଲାଇସେନ୍ସପ୍ଲେଟ ରହିବ ଏବଂ କାରଟି ଖୋଜି ପାଇବ ନାହିଁ। ଏହାକୁ ଏକ ବିଶେଷ କାମ ପାଇଁ ସଞ୍ଚୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆବଶ୍ୟକ।

ମାଇକେଲ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସହିତ ଦିନ ବିତାଇଲେ, ତାଙ୍କୁ ମିଳୁଥିବା ଛୋଟ ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ। ଏହା ଏକ .22 ଥିଲା ଯାହା ନରମ ନାକଯୁକ୍ତ ଗୁଳିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା

ଯାହା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଅପମାନଜନକ ଫାଙ୍କା ଗାତ ଛାଡିଥିଲା ଏବଂ ମଣିଷ ଶରୀରରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଅପମାନଜନକ ଗାତ ଛାଡିଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରୁ ପାଞ୍ଚ ପାଦ ଦୂରରେ ସଠିକ୍ ଥିଲା। ଏହା ପରେ ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରେ। ଟ୍ରିଗର ଟାଇଟ୍ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କିଛି ଉପକରଣ ସହିତ ଏଥିରେ କାମ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସହଜରେ ଟାଣି ହୁଏ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଶବ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାଡିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପଥିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭୁଲ ବୁଝି ଅଜ୍ଞ ସାହସରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତୁ। ବନ୍ଧୁକର ରିପୋର୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଇକେଲଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସମୟରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ। "ତୁମେ ବନ୍ଧୁକ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମାତ୍ରେ ତାକୁ ତଳେ ପକାଇ ଦିଅ। ତୁମର ହାତକୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ବନ୍ଧୁକ ଖସିଯିବ। କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ସମସ୍ତେ ଭାବିବେ ଯେ ତୁମେ ଏବେ ବି ସଶସ୍ତ୍ର। ସେମାନେ ତୁମ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ରହିବେ। ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଅ କିନ୍ତୁ ଦୌଡ଼ ନାହିଁ। କାହାକୁ ସିଧାସଳଖ ଆଖିରେ ଦେଖ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ ନାହିଁ। ମନେରଖ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୟ କରିବେ, ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୟ କରିବେ। କେହି ବାଧା ଦେବେ ନାହିଁ। ତୁମେ ବାହାରେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଟେସିଓ ତୁମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଗାଡ଼ିରେ ରହିବ। ଭିତରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ବାକି ସବୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡିଦିଅ। ଦୁର୍ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଯେ ଏହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ କେତେ ଭଲ ଚାଲିଛି। ଏବେ ଏହି ଟୋପି ପିନ୍ଧ ଏବଂ ଦେଖାଯାଉ ତୁମେ କିପରି ଦେଖାଯାଉଛ।" ସେ ମାଇକେଲଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ଧୂସର ଫେଡୋରା ତାଳି ମାରିଲେ। ମାଇକେଲ, ଯିଏ କେବେ ଟୋପି ପିନ୍ଧୁ ନଥିଲେ, ମୁହଁରେ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କଲେ। "ଏହା ଚିହ୍ନଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, କେବଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ। ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେଖାଇବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ବାହାନା ଦେଇଥାଏ। ମନେରଖ, ମାଇକ୍, ପ୍ରିଣ୍ଟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ। ବଟ୍ ଏବଂ ଟ୍ରିଗରକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଟେପ୍ ସହିତ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି। ବନ୍ଧୁକର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରନାହିଁ, ମନେରଖ।",

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ସୋନି ଜାଣିପାରିଛି କି ସୋଲୋଜୋ ମୋତେ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯାଉଛି?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ। ସୋଲୋଜୋ ବହୁତ ସତର୍କ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତୁମେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ

ଫେରି ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋଚକ ଆମ ହାତରେ ରହିବ। ଯଦି ତୁମର କିଛି ହୁଏ, ତେବେ ଆଲୋଚକ ଦେୟ ଦେବେ।"

"ସେ କାହିଁକି ବେକ ବାହାର କରି ରଖିବ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ସେ ଏକ ବଡ଼ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଆନ୍ତି," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ। "ଏକ ଛୋଟ ସମ୍ପତ୍ତି। ସେ ପରିବାରର ଜଣେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛି ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ତୁମର ଜୀବନ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋଚକଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ। ବହୁତ ସରଳ। ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ। ଆମେ ହିଁ ପରେ ନର୍କ ପାଇବୁ।"

"ଏହା କେତେ ଖରାପ ହେବ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ବହୁତ ଖରାପ," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ। "ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କରଲିଓନ୍ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସହିତ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହେବେ। ଏହି ଶୀତରେ ପରିମଳ ବିଭାଗ ଅନେକ ମୃତଦେହ ସଫା କରିବ।" ସେ କାନ୍ଧକୁ ଟେକିଲେ। "ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦଶ ବର୍ଷରେ ଥରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଖରାପ ରକ୍ତକୁ ଦୂର କରିଦିଏ। ଏବଂ ତା'ପରେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଜିନିଷ ଉପରେ ଆମକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଦେଉ, ତେବେ ସବୁକିଛି ହାତକୁ ନେଇଯିବ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯେପରି ସେମାନେ ମ୍ୟୁନିଚ୍‌ରେ ହିଟଲରଙ୍କୁ ଅଟକାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କେବେବି ସେଥିରୁ ଖସି ଯିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଖସି ଯିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କେବଳ ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ଚାହୁଁଥିଲେ।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଏହି ସମାନ କଥା କହିବାର ଶୁଣିଥିଲେ, କେବଳ 1939 ମସିହାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ। ଯଦି ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଷ୍ଟେଟ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ପରିଚାଳନା କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ କେବେ ହୋଇନଥାନ୍ତା, ସେ ହସି ହସି ଭାବିଲେ।

ସେମାନେ ମଲ୍ ଏବଂ ଡନ୍ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସନି ଏବେ ବି ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ ସନି କେତେ ସମୟ ମଲ୍ ର ସୁରକ୍ଷିତ ଅଞ୍ଚଳରେ କୋପବଦ୍ଧ ଭାବରେ ରହିପାରିବେ। ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାକୁ ପଡିବ। ସେମାନେ ସନିଙ୍କୁ ସୋଫାରେ ଶୋଇବାକୁ ଦେଖିଲେ। କଫି ଟେବୁଲରେ ତାଙ୍କର ବିଳମ୍ବିତ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ଷ୍ଟେକ୍ ଏବଂ ବ୍ରେଡ୍ କ୍ରମ୍ବସ୍ ଏବଂ ଅଧା ଖାଲି ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲ ଥିଲା।

ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସାଧାରଣତଃ ସୁନ୍ଦର ଅଫିସ୍ ଏକ ଖରାପ ଭାବରେ ସଜାଯାଇଥିବା ସଜାଯାଇଥିବା କୋଠରୀ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ଉଠାଇ କହିଲେ,

“ତୁମେ କାହିଁକି ମୂର୍ଖ ପରି ବଞ୍ଚିବା ବନ୍ଦ କରି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ସଫା କରୁନାହଁ?

ସନି ହସି ହସି କହିଲା। "ତୁମେ କାହିଁକି ବାରାକ୍ ଯାଞ୍ଚ କରୁଛ? ମାଇକ୍, ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖବର ପାଇନାହୁଁ ଯେ ସେମାନେ ତୁମକୁ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି। ଯଦି ଆମେ ତାହା ଜାଣି ନ ପାରିଲୁ, ତେବେ ଆମେ ତୁମ ପାଖକୁ ବନ୍ଧୁକ କିପରି ଆଣିବୁ?"

"ମୁଁ କ'ଣ ଏହାକୁ ମୋ ଉପରେ ବହନ କରିପାରିବି ନାହିଁ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ। "ହୁଏତ ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କରନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହାକୁ ହରାଇବେ ଯଦି ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ। ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ପାଆନ୍ତି - ତେବେ କ'ଣ? ସେମାନେ କେବଳ ଏହାକୁ ମୋଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବେ ଏବଂ କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ।"

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନା," ସେ କହିଲା। "ଆମକୁ ଏହାକୁ ସେହି ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ସୋଲୋଜୋ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆଘାତ କରିବାକୁ ପଡିବ। ମନେରଖ, ଯଦି ତୁମେ ସମ୍ଭବ ତେବେ ତାକୁ ପ୍ରଥମେ ଆଣ। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଧୀର ଏବଂ ମୂର୍ଖ। ତାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ସମୟ ରହିବା ଉଚିତ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କ'ଣ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁକ ଛାଡିବାକୁ କହିଥିଲା?"

"ଲକ୍ଷ ଥର," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

ସନି ସୋଫାରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ହାତ ଟାଣିଦେଲା। "ତୁମର ପାଟି କିପରି ଲାଗୁଛି ପିଲା?"

"ହାୟ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ତାଙ୍କ ମୁହଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା, କେବଳ ସେହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ନିଶାଯୁକ୍ତ ତାର ଯୋଗୁଁ ଜ୍ୱାଳା ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା। ସେ ଟେବୁଲରୁ ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲଟି କାଢ଼ି ସିଧା ସେଥିରୁ ପିଇଲେ। ଯନ୍ତ୍ରଣା କମିଗଲା।

ସନି କହିଲା, "ଆରାମ, ମାଇକ, ଏବେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ଧୀରେ ହେବାର ସମୟ ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ କହିଲା, "ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସନି, ବଡ଼ ଭାଇର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ବନ୍ଦ କର। ମୁଁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି ଏବଂ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଛି। ତା'ର ମୋର୍ଟାରଗୁଡ଼ିକ କୁଆଡ଼େ? ତା'ର ବାୟୁ କବଚ ଅଛି କି? ଭାରୀ ତୋପ? ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ମାଇନ୍? ସେ କେବଳ ଏକ ବୁଦ୍ଧିମାନ କୁକୁରର ପୁଅ ଯାହାର ବଡ଼ ଚକିଆ ପୋଲିସ ସହଯୋଗୀ। ଥରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ମନ ସ୍ଥିର କଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ। ଏହା ହିଁ କଷ୍ଟକର କଥା, ତୁମର ମନ ଗଠନ। ସେମାନେ କେବେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଆଘାତ କରିଛି।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ରୁମ୍ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଏବଂ ସିଧା ମିଥ୍ୟା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ଟେଲିଫୋନ୍ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ କିଛି ଥର ଫୋନ୍ କଲେ ଏବଂ

ତା’ପରେ ସନ୍ନିକୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ନୁହେଁ," ସେ କହିଲେ। "ସୋଲୋଜୋ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରୁଛନ୍ତି ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଛନ୍ତି।"

ଫୋନ୍ ବାଜିଲା। ସନି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଏବଂ କେହି କଥା ନ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ନୀରବ ରହିବା ପାଇଁ ଇଙ୍ଗିତ କରିବା ପରି ହାତ ଉଠାଇଲେ। ସେ ଏକ ପ୍ୟାଡ୍‌ରେ କିଛି ନୋଟ୍ ଲେଖି କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ସେ ସେଠାରେ ରହିବେ," ଏବଂ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ।

ସନି ହସୁଥିଲେ। "ସେହି କୁକୁର ସୋଲୋଜୋର ପୁଅ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି। ଏହି କଥା ଏଠାରେ ଅଛି। ଆଜି ରାତି ଆଠଟାରେ ସେ ଏବଂ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ବ୍ରଡୱେରେ ଜ୍ୟାକ ଡେମ୍ପସିଙ୍କ ବାର୍ ସାମ୍ନାରୁ ମାଇକକୁ ଉଠାଇ ନିଅନ୍ତି। ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ପାଆନ୍ତି। ମାଇକ ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଇରିଶ ପୋଲିସ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି। ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦି ତାହା 'ସୋଲଡି' ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିନାହିଁ, ମାଇକ, ଏବଂ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ସିସିଲିଆନ ଉପଭାଷା ବୁଝିପାରିବ।"

ମାଇକେଲ ଶୁଖିଲା ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ବହୁତ ମରିଗଲି, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅଧିକ ସମୟ କଥା ହେବା ନାହିଁ।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କହିଲେ, "ଆମେ ଆଲୋଚକଙ୍କୁ ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଇକକୁ ଛାଡିବୁ ନାହିଁ। ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି କି?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, “ଆଲୋଚକ ମୋ ଘରେ ମୋର ତିନି ଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ପିନୋକଲ୍ ଖେଳୁଛନ୍ତି।
ତାଙ୍କୁ ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ମୋ ଫୋନ୍ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି।”

ସନି ପୁଣି ଚମଡ଼ା ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବୁଡ଼ିଗଲା। "ଏବେ ଆମେ କିପରି ସାକ୍ଷାତ ସ୍ଥାନ ଜାଣିପାରିବା? ଟମ୍, ଆମର ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସହିତ ସୂଚନାଦାତା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମକୁ କାହିଁକି ଖବର ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି?"

ହାଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ସୋଲୋଜୋ ପ୍ରକୃତରେ ବହୁତ ଚତୁର। ସେ ଭେଷ୍ଟର ଏତେ ପାଖରେ ଖେଳୁଛନ୍ତି, ଏତେ ପାଖରେ ଯେ ସେ କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆବରଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାଁନ୍ତି। ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବେ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ବନ୍ଧୁକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି। ଆମକୁ ମାଇକ ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଶା କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ସନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା । "ନା, ଯେକେହି ପ୍ରକୃତରେ ଚାହିଁଲେ ଲାଞ୍ଚ ହରାଇ ପାରିବ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ।"

ଏହି ସମୟରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଞ୍ଚଟା ବାଜିଥିଲା । ସନ୍ନି, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚିନ୍ତିତ ଚାପ ସହିତ କହିଲେ, "ହୁଏତ ଆମେ ମାଇକକୁ ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ଯିଏ ବି ତାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତାକୁ ବିସ୍ଫୋରଣ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ ।"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା । "ଯଦି ସୋଲୋଜୋ ଗାଡ଼ିରେ ନାହିଁ ତେବେ କଣ ହେବ? ଆମେ ବିନା କାରଣରେ ହାତ ଟେକି ଦେଇଛୁ । ଧିକ୍, ଆମକୁ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ କେଉଁଠିକୁ ନେଇଯାଉଛି ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ, "ହୁଏତ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ସେ ଏହାକୁ ଏତେ ବଡ଼ ଗୁପ୍ତ କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି ।"

ମାଇକେଲ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରତିଶତ । ଯଦି ସେ ଏହାକୁ ରୋକିପାରିବେ ତେବେ ସେ ଆମକୁ କାହିଁକି କିଛି ଜଣାଇବେ? ତା'ଛଡା, ସେ ବିପଦର ଗନ୍ଧ ବାରିପାରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଛାଇ ପାଇଁ ସେହି ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହେବେ ।"

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିପିଚିପି କହିଲେ । "ସେହି ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍, ସେହି ଲୋକ ଫିଲିପ୍ସ । ତୁମେ ତାକୁ ଏକ ମୁଦି କାହିଁକି ଦେଉନାହଁ, ସନି? ହୁଏତ ସେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚି ହେବ । ଏହା ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ । ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି କିଏ ଜାଣିଛି ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି, ସେ କିଛି କହିବ ନାହିଁ ।"

ସନି ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲା । ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହେଲା, ତା'ପରେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲା । "ସେ ଆମକୁ ପୁଣି ଫୋନ୍ କରିବେ," ସନି କହିଲା ।

ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଆଉ ତିରିଶ ମିନିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା । ଏହା ଫିଲିପ୍ସଙ୍କର ଥିଲା । ସନି ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଡ୍‌ରେ କିଛି ଲେଖି ରଖିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଟାଣ ହୋଇଗଲା । "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମେ ବୁଝିଗଲୁ," ସେ କହିଲେ । "କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ କେଉଁଠାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆଜି ରାତି ଆଠରୁ ଦଶଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବ୍ରୋଙ୍କସର ଲୁନା ଆଜ୍ୟୁରରେ ରହିବେ । କେହି ଜାଣିଛନ୍ତି କି?"

ଟେସିଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ କହିଲେ । "ମୁଁ ଭାବୁଛି । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ବଡ଼ ବଡ଼ ବୁଥ୍ ସହିତ ଏକ ଛୋଟ ପାରିବାରିକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ଏକାନ୍ତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା

କରିପାରିବେ। ଭଲ ଖାଦ୍ୟ। ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ କାମ କରନ୍ତି। ଉତ୍ତମ।" ସେ ସନିଙ୍କ ଡେସ୍କ ଉପରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ନଗଦ ହୋଇଥିବା ସିଗାରେଟ୍ ମାନଚିତ୍ର ଚିତ୍ରରେ ସଜାଡ଼ିଲେ। "ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର। ମାଇକ୍, ତୁମେ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ ବାମକୁ ମୋଡ଼, ତା'ପରେ କୋଣକୁ ମୋଡ଼। ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଏବଂ ମୋର ହେଡଲାଇଟ୍ ଜାଳିବି ଏବଂ ତୁମକୁ ହଠାତ୍ ଧରିବି। ଯଦି ତୁମର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୁଏ, ଚିତ୍କାର କର ଏବଂ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସି ତୁମକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ତୁମକୁ ଶୀଘ୍ର କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ। ବନ୍ଧୁକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ କାହାକୁ ସେଠାରେ ପଠାଅ। ସେମାନେ ପାଣି ପାତ୍ର ଏବଂ କାନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ସହିତ ଏକ ପୁରୁଣା ଶୌଚାଳୟ ପାଇଥିଲେ। ତୁମର ଲୋକକୁ ସେଠାରେ ପଛରେ ବନ୍ଧୁକ ଟେପ୍ କରିବାକୁ ଦିଅ। ମାଇକ୍, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଗାଡ଼ିରେ ଖୋଜିବା ପରେ ଏବଂ ତୁମେ ସଫା ଥିବା ଦେଖିଲା ପରେ, ସେମାନେ ତୁମ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହେବେ ନାହିଁ। ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ, ତୁମେ ନିଜକୁ କ୍ଷମା ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କର। ନା, ଆହୁରି ଭଲ, ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗ। ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବା ପରି ଦେଖାଅ, ବହୁତ ସ୍ୱାଭାବିକ। ସେମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୁଣି ବାହାରକୁ ଆସିବ, ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ। ଟେବୁଲରେ ପୁଣି ବସି ବିସ୍ଫୋରଣ ଆରମ୍ଭ କର ନାହିଁ। ଏବଂ ସୁଯୋଗ ନିଅ ନାହିଁ। ମୁଣ୍ଡରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦୁଇଟି ଗୁଳି, ଏବଂ ତୁମର ଗୋଡ଼ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଯାତ୍ରା କରିପାରିବ ସେତେ ଶୀଘ୍ର ବାହାର।"

ସନି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ଶୁଣୁଥିଲେ। "ମୁଁ ଚାହେଁ କେହି ଜଣେ ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ସୁରକ୍ଷିତ, ସେହି ବନ୍ଧୁକ ରଖିବେ," ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିଲେ। "ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ମୋ ଭାଇ କେବଳ ତା'ର ଡିକ୍ ହାତରେ ଧରି ସେହି ଶୌଚାଳୟରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହିଲେ, "ବନ୍ଧୁକ ସେଠାରେ ରହିବ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସନି କହିଲା। "ସମସ୍ତେ ଗଡ଼ି ଯାଅ।"

ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଚାଲିଗଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କହିଲେ, "ସନ୍ନି, ମୁଁ ମାଇକକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ନେଇଯିବା ଉଚିତ କି?"

"ନା," ସନି କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ଚାହୁଁଛି। ମାଇକ୍ ସରିଗଲେ, ଆମର କାମ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ମୋତେ ତୁମର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ। ତୁମେ ସେହି ଖବରକାଗଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରିଛ କି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ଘଟଣା ଭାଙ୍ଗିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବି।"

ସନି ଉଠି ମାଇକେଲଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହେଲା। ସେ ହାତ ହଲାଇଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି ପିଲା," ସେ କହିଲା, "ତୁମେ କାମ କରୁଛ। ତୁମେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମା'ଙ୍କୁ ଦେଖି ନଥିବା କଥା ମୁଁ ସମାଧାନ

କରିବି। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭାବିବି ସମୟ ଆସିବ ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରେମିକା ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ମାଇକ୍ କହିଲା। "ତୁମେ କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଫେରି ପାରିବି?"

"ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ," ସନି କହିଲେ।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କହିଛନ୍ତି, "ଡନ୍ ଏହାଠାରୁ ଶୀଘ୍ର କାମ କରିପାରିବ, ମାଇକ୍, କିନ୍ତୁ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ନାହିଁ। ସମୟ ଉପାଦାନ ଅନେକ କାରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଆମେ ଖବରଦାତାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ କାହାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବା। ପୋଲିସ ବିଭାଗ କେତେ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ କେତେ ହିଂସାତ୍ମକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ବହୁତ ଗରମ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ହେବ। କେବଳ ଏତିକି ହିଁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବା।"

ମାଇକେଲ ହେଗେନଙ୍କ ହାତ ହଲାଇଲେ। "ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କର," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଆଉ ତିନି ବର୍ଷ ଘର ବାହାରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।"

ହାଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ପଛକୁ ହଟିଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇନାହିଁ, ମାଇକ୍, ଆମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପାଇପାରିବା, ଆମେ ଆମର ବିକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପୁଣି ଥରେ ବିଚାର କରିପାରିବା। ହୁଏତ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ହଟାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ ହସିଲେ। "ଆମେ ଯେକୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବା," ସେ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଆମେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଲୁ। ମୁଁ ସାରା ଜୀବନ ଗ୍ରେଭି ଟ୍ରେନରେ ଚଢ଼ି ଆସିଛି, ଏବେ ମୋର ଦେୟ ଦେବାର ସମୟ ଆସିଛି।"

"ତୁମେ ସେହି ଭଙ୍ଗା ପାଟିକୁ ତୁମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ। "ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଜଣେ ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟବସାୟିକ ଥିଲା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୁହେଁ।"

ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ମୁହଁ ଏକ ମୁଖାରେ ଜମା ହୋଇଗଲା ଯାହା ଡନଙ୍କ ପରି ଥିଲା। "ଟମ୍, କାହାକୁ ତୁମକୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଏହା ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଖାଇବାକୁ ପଡୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବସାୟ ବୋଲି କୁହନ୍ତି। ଠିକ୍ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏହା ନର୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ। ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୁଁ ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଶିଖିଛି? ଡନ୍। ମୋର ବୃଦ୍ଧ। ଗଡଫାଦର। ଯଦି ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୁଳି ଆଘାତ ଲାଗେ, ତେବେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ସେ ମୋର ମାରିନ୍ ପ୍ରବେଶକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ମହାନ କରିଥାଏ। ମହାନ ଡନ୍। ସେ ସବୁକିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି। ସେ ଚଢ଼େଇର ଲାଞ୍ଜରୁ ପଡ଼ିଥିବା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରକୁ ଜାଣନ୍ତି କିମ୍ବା ତାହା କିପରି ଯାଏ ତାହା ଜାଣନ୍ତି। ଠିକ୍? ଏବଂ ତୁମେ କିଛି ଜାଣ? ଦୁର୍ଘଟଣା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ହୁଏ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ଘଟଣାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅପମାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଲି, ଠିକ୍ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସବୁ ବାଟରେ ଆସୁଛି। ହଁ, ମୁଁ ସେହି ଭଙ୍ଗା ପାଟିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ; ହଁ, ମୁଁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ।" ସେ ହସିଲେ। "ବୁଢ଼ା ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରୁ ସବୁକିଛି ଶିଖିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ସେ ମୋ ପାଇଁ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ସୁଯୋଗ ମୋତେ ମିଳିଛି। ସେ ଜଣେ ଭଲ ବାପା ଥିଲେ।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ହେଗେନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ କେବେ ମନେ ରଖିପାରିବି ନାହିଁ ଯେ ସେ ମୋତେ ମାରିଥିଲେ। କିମ୍ବା ସନି। କିମ୍ବା ଫ୍ରେଡି। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କନି, ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର ମଧ କରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୋତେ ସତ୍ୟ କୁହ, ଟମ୍, ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ଡନ୍ କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିଛି କିମ୍ବା ମାରିଛି।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ମୁହଁ ଫେରାଇଦେଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବି ଯାହା ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖି ନାହଁ: ତୁମେ ଏବେ ଯେପରି କହୁଛ ସେହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା। କିଛି ଜିନିଷ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକ କର ଏବଂ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କେବେବି କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ। ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାର୍ଥ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ କେବଳ ସେଗୁଡ଼ିକ କର। ତା'ପରେ ତୁମେ ତାହା ଭୁଲିଯାଅ।"

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କଲେ। ସେ ଧୀରେ କହିଲେ, "କନସିଲିଅର ଭାବରେ, ଆପଣ ଏକମତ ଯେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେବା ଡନ୍ ଏବଂ ଆମ ପରିବାର ପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ?"

"ହଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

"ଠିକ୍ ଅଛି," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ତା'ପରେ ମୋତେ ତାକୁ ମାରିବାକୁ ପଡିବ।"

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ବ୍ରଡୱେରେ ଜ୍ୟାକ ଡେମ୍ପସିଙ୍କ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପିକଅପ୍ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ। ଏଥିରେ ଲେଖାଥିଲା ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ବାଜିବାକୁ ଆଠ ମିନିଟ୍। ସୋଲୋଜୋ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ। ମାଇକେଲ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଚୁର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବେ। ସେ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରୁ ସହରକୁ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ କହିଥିବା କଥା ଭୁଲିଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। କାରଣ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ

ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଗତିରେ ଗତି କରୁଥିଲା। ଏବଂ ତଥାପି, ଆଜି ରାତି ପରେ ଏହା କ'ଣ ଅନ୍ୟଥା ହୋଇପାରେ? ଯଦି ସେ ଏସବୁ ବଦ୍ନାମ ବନ୍ଦ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ଆଜି ରାତି ପରେ ସେ ମରିଯାଇପାରନ୍ତି, ମାଇକେଲ ଦୁଃଖର ସହିତ ଚିନ୍ତା କଲେ। ତାଙ୍କୁ ନିଜ ମନକୁ କାମରେ ରଖିବାକୁ ପଡିଲା। ସୋଲୋଜୋ ଡମି ନଥିଲେ ଏବଂ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଜଣେ ବହୁତ କଠିନ ଅଣ୍ଡା ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ତାରଯୁକ୍ତ ପାଟିରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କଲେ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ, ଏହା ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ ରଖିବ।

ଏହି ଶୀତୁଆ ରାତିରେ ବ୍ରଡୱେରେ ଏତେ ଭିଡ଼ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ଥିଏଟର ସମୟ ପାଖରେ ଥିଲା। ଏକ ଲମ୍ବା କଳା କାର କର୍ବ ପାଖକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ମାଇକେଲ ଡରିଗଲେ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଟି ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ି ଆଗ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି କହିଲେ, "ଭିତରକୁ ଯାଅ, ମାଇକ।" ସେ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ଜାଣି ନଥିଲେ, ଚମକଦାର କଳା କେଶ ଏବଂ ଖୋଲା ସାର୍ଟ ସହିତ ଜଣେ ଯୁବକ ପଙ୍କ, କିନ୍ତୁ ସେ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ। ପଛ ସିଟରେ ଥିଲେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ।

ସୋଲୋଜୋ ସିଟ୍ ପଛପଟ ଉପରେ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଏହାକୁ ହଲାଇଲେ। ହାତଟି ଦୃଢ଼, ଉଷ୍ମ ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଥିଲା। ସୋଲୋଜୋ କହିଲେ, "ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ତୁମେ ଆସିଛ, ମାଇକ୍। ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଆମେ ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ି ପାରିବୁ। ଏସବୁ ଭୟଙ୍କର, ମୁଁ ଏପରି ହେଉ ବୋଲି ଚାହୁଁ ନଥିଲି। ଏହା କେବେ ହେବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା।"

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଆମେ ଆଜି ରାତିରେ ସବୁକିଛି ସମାଧାନ କରିପାରିବୁ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ମୋ ବାପା ଆଉ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ।"

"ସେ ହେବେ ନାହିଁ," ସୋଲୋଜୋ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ସେ ହେବେ ନାହିଁ। ଆମେ କଥା ହେବା ସମୟରେ ଖୋଲା ମନ ରଖନ୍ତୁ। ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ତୁମେ ତୁମ ଭାଇ ସନିଙ୍କ ପରି ହଟ୍ ହେଡ୍ ନୁହଁ। ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଅସମ୍ଭବ।"

କ୍ୟାପଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଗର୍ଜନ କଲେ। "ସେ ଜଣେ ଭଲ ପିଲା, ସେ ଠିକ୍ ଅଛି।" ସେ ମାଇକେଲଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାପୁଡ଼ା ଦେବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "ଅନ୍ୟ ରାତି ପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ, ମାଇକ। ମୁଁ ମୋ କାମ ପାଇଁ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି, ଅତ୍ୟଧିକ ବିରକ୍ତ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୋତେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଅବସର ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଉତ୍ତେଜନା ସହ୍ୟ କରିପାରୁନାହିଁ, ସାରା ଦିନ ମୋର ଉତ୍ତେଜନା ଲାଗିରହେ। ତୁମେ ଜାଣ ଏହା କିପରି ଅଛି।" ତା'ପରେ ଏକ ଦୁଃଖଦ ନିଶ୍ୱାସ ସହିତ, ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ରୋଧ କଲେ।

ମାଇକେଲ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ଓଠରେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ହସ ଦେଖିଲା। ଗାଡ଼ିଟି କୌଣସି ଟ୍ରେଲରକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରୟାସ ନକରି ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଯାଉଥିଲା। ଏହା ଟ୍ରାଫିକ୍ ଭିତରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଏବଂ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲା, ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱ ରାଜପଥକୁ ଉଠିଗଲା। ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। ତା'ପରେ ମାଇକେଲଙ୍କ ନିରାଶା ପାଇଁ ଏହା ଜର୍ଜ ୱାଶିଂଟନ୍ ବ୍ରିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଥିଲା, ସେମାନେ ନ୍ୟୁ ଜର୍ସି ଯାଉଥିଲେ। ଯିଏ ସନିଙ୍କୁ ବୈଠକ କେଉଁଠି ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ ନିଶା ଦେଇଥିଲେ।

ଗାଡ଼ିଟି ବ୍ରିଜ୍ ଦେଇ ଗଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ତା' ଉପରେ ରହିଲା, ଜଳନ୍ତା ସହରକୁ ପଛରେ ପକାଇ ଦେଲା। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରଖିଲେ। ସେମାନେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଜଳାଭୂମିରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ କି ଏହା କେବଳ ଚତୁର ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସାକ୍ଷାତ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା? କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗଲେ, ଡ୍ରାଇଭର ଚକକୁ ଏକ ଜୋର୍‌ରେ ମୋଡ଼ ଦେଲେ। ଡିଭାଇଡର୍ ସହିତ ଧକ୍କା ହେବା ପରେ ଭାରୀ ଗାଡ଼ିଟି ପବନରେ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରକୁ ଫେରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲେନ୍‌ରେ ଓଲଟି ପଡ଼ିଲା। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ ଉଭୟ ପଛକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ଯେ କେହି ସମାନ କାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ଡ୍ରାଇଭର ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଫେରାଇ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ବ୍ରିଜ୍ ରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପୂର୍ବ ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଆଡକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ କୌଣସି ଗାଡ଼ି ନଥିଲା।

ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ନଅଟା ବାଜିଗଲା। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଞ୍ଜରେ କେହି ନାହାନ୍ତି। ସୋଲୋଜୋ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ୟାକେଟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟ ମନା କରିଦେଲେ। ସୋଲୋଜୋ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭଲ କାମ। ମୁଁ ଏହାକୁ ମନେ ରଖିବି।"

ଦଶ ମିନିଟ୍ ପରେ କାରଟି ଏକ ଛୋଟ ଇଟାଲୀୟ ପଡ଼ୋଶୀର ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକିଲା।

ରାସ୍ତାରେ କେହି ନଥିଲେ ଏବଂ ଘଣ୍ଟା ବିଳମ୍ବ ହେତୁ କେବଳ କିଛି ଲୋକ ରାତ୍ରୀଭୋଜନରେ ଥିଲେ। ମାଇକେଲ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯେ ଡ୍ରାଇଭର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭିତରକୁ ଆସିବେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ସହିତ ବାହାରେ ରହିଥିଲେ। ଆଲୋଚକ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି କହି ନଥିଲେ, କେହି କହି ନଥିଲେ। ବୈଷୟିକ ଭାବରେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣି ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ନକରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, ଜାଣିଥିଲେ

ଯେ ସେମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ସେ ଏହା କହିବାକୁ ଭୟ କରିବେ, ଆଲୋଚନାର ସଫଳତାର ସମ୍ଭାବନା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ସେମାନେ ତିନିଜଣ ଏକମାତ୍ର ଗୋଲ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲେ, ସୋଲୋଜୋ ବୁଥ୍ ମନା କରୁଥିଲେ। ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ। ମାଇକେଲ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସୋଲୋଜୋ ଗଛ କି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଫରକ ପଡୁନଥିଲା। ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁକିଛି ସରିଯିବ।

ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ପ୍ରକୃତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ପଚାରିଲେ, "ଏଠାରେ ଇଟାଲୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଭଲ କି?"

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କଲେ। "ଭଲ୍ ମାଂସ ଚେଷ୍ଟା କର, ଏହା ନ୍ୟୁୟର୍କର ସବୁଠାରୁ ଭଲ।" ଏକାକୀ ୱେଟର ଟେବୁଲକୁ ଏକ ବୋତଲ ମଦ ଆଣି ଏହାକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ତିନୋଟି ଗ୍ଲାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢାଳି ଦେଇଥିଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ପିଇ ନଥିଲେ। "ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକମାତ୍ର ଆଇରିଶବାସୀ ଯିଏ ମଦ୍ୟପାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ ମଦ୍ୟପାନ ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ଭଲ ଲୋକ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି।"

ସୋଲୋଜୋ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ମାଇକଙ୍କ ସହ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ କଥା ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ମୁଁ ଇଂରାଜୀରେ ନିଜକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ମାଇକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ କହୁଛି, ଆଜି ରାତିରେ ଆମେ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ। ଏଥିରେ ଅପମାନିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ।"

କ୍ୟାପଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ବିଡ଼ମ୍ବନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଦେଲେ। "ହଁ, ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ଆଗକୁ ବଢ଼," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ମୋର ବାଛୁରୀ ଏବଂ ସ୍ପାଘେଟି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବି।"

ସୋଲୋଜୋ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଦ୍ରୁତ ସିସିଲିଆନ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ମୋ ଏବଂ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ବିଷୟ ଥିଲା। ମୋର ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରତି ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ତୁମ ବାପା ଜଣେ ପୁରୁଣା ଧାରାର ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅଛି ତାହା ଆଗାମୀ ଜିନିଷ, ଭବିଷ୍ୟତର ଲହରୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗଣିତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ଅଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମର ବାପା କିଛି ଅବାସ୍ତବ ଚିନ୍ତାଧାରା ଯୋଗୁଁ ରାସ୍ତାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହା କରି ସେ ମୋ ପରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଲଦି ଦିଅନ୍ତି। ହଁ, ହଁ, ମୁଁ ଜାଣେ, ସେ ମୋତେ କୁହନ୍ତି, 'ଆଗକୁ ଯାଅ, ଏହା

ତୁମର ବ୍ୟବସାୟ,' କିନ୍ତୁ ଆମେ ଉଭୟ ଜାଣୁ ଯେ ଏହା ଅବାସ୍ତବ। ଆମକୁ ପରସ୍ପରର ମକା ଉପରେ ଚାପିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ମୋର ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜକୁ ସମ୍ମାନ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୋ ଉପରେ ଲଦିବାକୁ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ହେବା କଥା ତାହା ଘଟିଲା। ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୋର ସମର୍ଥନ ଥିଲା, ସମସ୍ତ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରର ନୀରବ ସମର୍ଥନ। ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ମୋର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଗଲା। ଯଦି ଏହି ଝଗଡା ଜାରି ରହେ, ତେବେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକା ଠିଆ ହେବେ। ହୁଏତ ତୁମର ବାପା ସୁସ୍ଥ ଥିଲେ, ଏହା କରାଯାଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ପୁଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ ଯାହା ଗଡଫାଦର, କୌଣସି ଅସମ୍ମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏବଂ ଆଇରିଶ୍ କନସିଗଲିଅର୍, ହାଗେନ୍, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ଯାହା ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ। ତେଣୁ ମୁଁ ଏକ ଶାନ୍ତି, ଏକ ଯୁଦ୍ଧବିରାମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛି। ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁତା ବନ୍ଦ କରିବା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ବାପା ପୁଣି ସୁସ୍ଥ ନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସୌଦାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ମୋର ପ୍ରେରଣା ଏବଂ ମୋର କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କ ପୁଅ ବ୍ରୁନୋ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ରାଜି। ଆମେ ଶାନ୍ତି ପାଇବୁ। ଏହି ସମୟରେ, ମୋତେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମୋ ବ୍ୟବସାୟରେ ଟିକିଏ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ତୁମର ସହଯୋଗ ମାଗୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର, ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରିବା ପାଇଁ। ଏଗୁଡ଼ିକ ମୋର ପ୍ରସ୍ତାବ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମର ରାଜି ହେବାର ଅଧିକାର ଅଛି, ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ।"

ମାଇକେଲ ସିସିଲିଆନ ଭାଷାରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କିପରି ତୁମର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ମୋ ପରିବାର ଏଥିରେ କ'ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟବସାୟରୁ ଆମେ କ'ଣ ଲାଭ ପାଇପାରିବା ସେ ବିଷୟରେ ମୋତେ ଅଧିକ କୁହ।"

"ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ବିସ୍ତାରିତ ଭାବରେ ଚାହଁ?" ସୋଲୋଜୋ ପଚାରିଲା।

ମାଇକେଲ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲେ, "ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ମୋର ନିଶ୍ଚିତ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ ନାହିଁ।"

ସୋଲୋଜୋ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ହାତ ଉଠାଇଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କ'ଣ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରିବି? ମୁଁ ହିଁ ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି। ମୁଁ ମୋର ସୁଯୋଗ ହରାଇଛି। ତୁମେ ମୋ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଭାବ, ମୋର ବନ୍ଧୁ। ମୁଁ ଏତେ ଚତୁର ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ ଏବେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ କେବଳ କିଛି ଦିନର ସମୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଥିଲା । ସେହି ସୋଲୋଜୋ ଡନକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଉ ଏକ ପ୍ରୟାସ କରିବେ । ସୁନ୍ଦର କଥା ହେଉଛି ଯେ ତୁର୍କ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପଙ୍କ ପିଲା ଭାବରେ ଅବମାନନା କରୁଥିଲେ । ମାଇକେଲ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଶୀତଳତା ଭରି ରହିଛି । ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ବିରକ୍ତ ଦେଖାଇଲେ । ସୋଲୋଜୋ ତୀବ୍ର ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ଏହା କ'ଣ?"

ମାଇକେଲ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ମଦ ସିଧା ମୋ ମୂତ୍ରାଶୟକୁ ଗଲା । ମୁଁ ଏହାକୁ ଭିତରେ ଧରି ରଖିଛି । ମୁଁ ବାଥରୁମ ଗଲେ କଣ ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି?"

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ କଳା ଆଖିରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଖୋଜୁଥିଲେ । ସେ ହାତ ବଢାଇ ମାଇକେଲଙ୍କ କ୍ରଚ୍ ତଳେ ଏବଂ ଚାରିପାଖରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ପ୍ରାୟ ପୁରେଇ ଦେଲେ, ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଖୋଜିଲେ । ମାଇକେଲ ବିରକ୍ତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିଛି । ମୁଁ ହଜାର ହଜାର ଯୁବକ ପଙ୍କଙ୍କୁ ଖୋଜିଛି । ସେ ସଫା ।"

ସୋଲୋଜୋ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । କୌଣସି କାରଣ ନଥାଇ ତାଙ୍କୁ ଏହା ପସନ୍ଦ ଆସିନଥିଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଏକ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିବା ଲୋକଟିକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ବାଥରୁମର ଦ୍ୱାର ଆଡକୁ ଆଖି ଉଠାଇଲେ । ଲୋକଟି ଟିକିଏ ଇଙ୍ଗିତ କଲା ଯେ ସେ ଯାଞ୍ଚ କରିଛି, ଭିତରେ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ସୋଲୋଜୋ ଅନିଚ୍ଛାରେ କହିଲେ, "ଅଧିକ ସମୟ ନିଅ ନାହିଁ ।" ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାର ଆଣ୍ଟେନା ଥିଲା, ସେ ନର୍ଭସ ଥିଲେ ।

ମାଇକେଲ ଉଠି ବାଥରୁମ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ପରିସ୍ରାବ ଗୃହରେ ଏକ ତାର ଜାଲ ଦ୍ୱାରା ସଜାଯାଇଥିବା ଗୋଲାପୀ ସାବୁନର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଥିଲା । ସେ ବୁଥ୍ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ, ତାଙ୍କ ଅନ୍ତନଳୀ ଖୋଲା ଥିଲା । ସେ ଏହା ବହୁତ ଶୀଘ୍ର କଲେ, ତାପରେ ଏନାମେଲ୍ ପାଣି କ୍ୟାବିନେଟ୍ ପଛରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ହାତ ଟେପ୍ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଛୋଟ, କଣ୍ଟା-ନାକିଆ ବନ୍ଧୁକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ନାହିଁ । ସେ ବନ୍ଧୁକକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେଲେ, ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଟେପ୍ ଉପରେ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଛାଡିବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେ ବନ୍ଧୁକକୁ ତାଙ୍କ କଟିବନ୍ଧରେ ପୁରେଇ ତା' ଉପରେ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ବଟନ୍ ଲଗାଇଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ଧୋଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କେଶକୁ ଓଦା କଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ରୁମାଲରେ ଟ୍ୟାପ୍ ରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରିଣ୍ଟ ପୋଛି ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଶୌଚାଳୟ ଛାଡିଦେଲେ ।

ସୋଲୋଜୋ ସିଧାସଳଖ ଶୌଚାଳୟର ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କର କଳା ଆଖି ସତର୍କତାରେ ଜଳୁଥିଲା । ମାଇକେଲ୍ ହସିଲେ । "ଏବେ ମୁଁ କଥା ହୋଇପାରୁଛି," ସେ ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ନିଶ୍ୱାସ ନେଇ କହିଲେ ।

କ୍ୟାପଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଆସିଥିବା ଭେଲ ଏବଂ ସ୍ପାଗେଟି ପ୍ଲେଟ୍ ଖାଉଥିଲେ। ଦୂର କାନ୍ଥରେ ଥିବା ଲୋକଟି ଧ୍ୟାନରେ କଠିନ ଥିଲା, ଏବେ ସେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆରାମ ପାଉଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ପୁଣି ବସିପଡ଼ିଲେ। ତାଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଲା ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଏପରି ନ କରିବାକୁ, ଶୌଚାଳୟରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ି ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସତର୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେତୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ମଜା ଯୋଗୁଁ ସେ ଏପରି କରି ନଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା। ଏବେ ସେ ନିରାପଦ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିବେ କାରଣ ସେ ଖୁସି ଥିଲେ ଯେ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। ସେମାନେ ଥରି ଥରି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ।

ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଝୁଙ୍କି ଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍, ତାଙ୍କ ପେଟ ଟେବୁଲରେ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ, ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଖୋଲି ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲେ। ସେ ଲୋକଟି କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଅଳସୁଆମି ଥିଲା। ତାଙ୍କ ମନ ଏତେ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଲେଖା ହେଉନଥିଲା। ଟେବୁଲ ତଳେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତ ତାଙ୍କ ଅର୍ଡର ନେବାକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ୱେଟର ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଡର ନେବାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସୋଲୋଜୋ ୱେଟରଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାମ ହାତରେ ଟେବୁଲକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଠେଲି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତ 'ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଧୁକକୁ ଠେଲି ଦେଲେ। ଲୋକଟିର ସମନ୍ୱୟ ଏତେ ତୀବ୍ର ଥିଲା ଯେ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କ ଗତିରେ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ୍, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳନ ଅଧିକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଥିଲା, ଟ୍ରିଗର ଟାଣି ଦେଲେ। ଗୁଳିଟି ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଆଖି ଏବଂ କାନ ମଝିରେ ସିଧା ଲାଗିଗଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବାହାରିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ ବିରାଟ ରକ୍ତ ଏବଂ ଖପୁରୀ ଖଣ୍ଡ ପେଟ୍ରିଫାଇଡ୍ ୱେଟରଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଉପରେ ବିସ୍ଫୋରଣ କଲା। ସହଜରେ ମାଇକେଲ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୁଳି ଯଥେଷ୍ଟ। ସେହି ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଲୋକଟିର ଆଖିରେ ଜୀବନର ଆଲୋକକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମରିଯାଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଯେପରି ଏକ ମହମବତୀ ଲିଭିଯାଏ।

ମାଇକେଲ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଉପରେ ବନ୍ଧୁକ ଧରିବାକୁ ଘୁଞ୍ଚିଲା ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବିତିଗଲା। ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନ୍ କଫ ବିସ୍ମୟ ସହିତ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ, ଯେପରି ଏହାର ତାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ବିପଦ ବିଷୟରେ ସଚେତନ

ନଥିଲେ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ତାଙ୍କ ହାତରେ ବାଛୁରୀ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା କଣ୍ଟା ଝୁଲି ରହିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଖି କେବଳ ମାଇକେଲ ଉପରେ ବୁଲୁଛି। ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ, ତାଙ୍କ ଆଖିରେ, ଏପରି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ କ୍ରୋଧ ଥିଲା, ଯେପରି ସେ ମାଇକେଲ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ କିମ୍ବା ପଳାଇଯିବେ ବୋଲି ଆଶା କରୁଥିଲେ, ଯେ ମାଇକେଲ୍ ଟ୍ରିଗର ଟାଣିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ହସିଲେ। ଏହି ଗୁଳି ଖରାପ ଥିଲା, ମରଣାତ୍ମକ ନୁହେଁ। ଏହା ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ଘନ ଷଣ୍ଢ ପରି ଗଳାରେ ଲାଗିଗଲା ଏବଂ ସେ ଜୋରରେ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି ସେ ବାଛୁରୀର ଏକ ବଡ଼ କାମୁଡ଼ି ଗିଳି ଦେଇଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଙ୍ଗା ଫୁସଫୁସରୁ କାଶୁଥିବା ସମୟରେ ବାୟୁ ସ୍ପ୍ରେ ହୋଇଥିବା ରକ୍ତର ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ କୁହୁଡ଼ିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ବହୁତ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ, ବହୁତ ଜାଣିଶୁଣି, ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ଧଳା କେଶଯୁକ୍ତ ଖପୁରୀର ଉପର ଦେଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ।

ବାୟୁ ଗୋଲାପୀ କୁହୁଡ଼ିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ କାନ୍ଥ ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକ ପାଖକୁ ଗଲେ। ଏହି ଲୋକଟି କୌଣସି ଗତି କରିନଥିଲା: ସେ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ଏବେ ସେ ସତର୍କତାର ସହିତ ଟେବୁଲ ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଦେଖାଇ ଦୂରକୁ ଚାହିଁଲା। ୱେଟର ରୋଷେଇ ଘର ଆଡକୁ ଫେରିଗଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଭୟର ଏକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା, ସେ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁ ରହିଲା। ସୋଲୋଜୋ ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ଟେବୁଲ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି, ତାଙ୍କ ଭାରୀ ଶରୀର ତଳକୁ ଟାଣି ନେଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଚେୟାରରୁ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ହାତରୁ ବନ୍ଧୁକ ଖସିବାକୁ ଦେଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଉଡ଼ିଗଲା ଏବଂ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କଲା ନାହିଁ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ କାନ୍ଥ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଟି କିମ୍ବା ୱେଟର ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ ଖସାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନଥିଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ କିଛି ପାହାଚ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଏହାକୁ ଖୋଲିଲେ। ସୋଲୋଜୋଙ୍କ କାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ବରେ ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ବାମକୁ ଏବଂ କୋଣ ଚାରିପାଖରେ ବୁଲିଗଲେ। ହେଡଲାଇଟ୍ ଜଳିଲା ଏବଂ ଏକ ଫାଟିଯାଇଥିବା ସେଡାନ୍ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା। ସେ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ କାରଟି ଗର୍ଜନ କଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଚକ ପାଖରେ ଟେସିଓ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର କପଡ଼ା ମାର୍ବଲ ପରି କଠିନ ଥିଲା।

"ତୁମେ ସୋଲୋଜୋରେ କାମ କରିଥିଲ?" ଟେସିଓ ପଚାରିଲା।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମାଇକେଲ ଟେସିଓ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ପନ୍ଥାରେ ଆଘାତ ପାଇଲେ। ଏହା ସର୍ବଦା ଯୌନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ କାମ କରିବା

ଅର୍ଥ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା। ଏହା କୌତୁହଳପ୍ରଦ ଥିଲା ଯେ ଟେସିଓ ଏବେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। "ଦୁହେଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

"ନିଶ୍ଚିତ?" ଟେସିଓ ପଚାରିଲେ।

"ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ ଦେଖିଲି," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

ଗାଡିରେ ମାଇକେଲଙ୍କ ପାଇଁ ପୋଷାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା। କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ପରେ ସେ ସିସିଲି ଯିବାକୁ ଥିବା ଏକ ଇଟାଲୀୟ ମାଲବାହୀ ଜାହାଜରେ ଥିଲେ। ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମାଲବାହୀ ଜାହାଜ ସମୁଦ୍ରକୁ ବାହାରିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କ୍ୟାବିନରୁ ମାଇକେଲ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ଆଲୋକଗୁଡ଼ିକୁ ନର୍କର ନିଆଁ ପରି ଝଲସୁଥିବା ଦେଖିପାରିଲେ। ସେ ଏକ ବିରାଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ ଏବେ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ଏହି ଅନୁଭବ ପରିଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପଡ଼ିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ମେରାଇନ୍ ଡିଭିଜନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଏକ ଦ୍ୱୀପର ବେଳାଭୂମିରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଯୁଦ୍ଧ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ହସ୍ପିଟାଲ ଜାହାଜକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପ୍ରବଳ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ଏବେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି। ସବୁ ନର୍କ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ସେ ସେଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ।

ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପରଦିନ, ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଷ୍ଟେସନ ହାଉସରେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଏବଂ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ: କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀ ଧରା ନପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କୌଣସି ଜୁଆ, ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି, କୌଣସି ପ୍ରକାରର କାରବାର ହେବ ନାହିଁ। ସାରା ସହରରେ ବ୍ୟାପକ ଚଢାଉ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସମସ୍ତ ବେଆଇନ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇଗଲା।

ସେହି ଦିନ ପରେ ପରିବାରର ଜଣେ ଦୂତ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଏହି ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ସେହି ରାତିରେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ମଲ୍‌ରେ ଏକ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏକ କାରରୁ ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଥିଲା ଯାହା ଚେନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାଣି ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ଗର୍ଜନ କରି ଚାଲିଯାଇଥିଲା। ସେହି ରାତିରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଦୁଇଜଣ ବଟନ୍ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀନୱିଚ୍ ଗ୍ରାମର ଏକ ଛୋଟ ଇଟାଲୀୟ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। 1946 ମସିହାର ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ପୁସ୍ତକ II

ଅଧ୍ୟାୟ 12

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଚାକରକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ବିଦାୟ ହାତ ହଲାଇ କହିଲେ, "ସକାଳେ ଦେଖା ହେବ, ବିଲି।" ରଙ୍ଗୀନ ବଟଲର୍ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ଦୃଶ୍ୟ ସହିତ ବିଶାଳ ଡାଇନିଂ ରୁମ୍-ବୈଠକ ରୁମ୍ ରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ଏହା ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦାୟ ପ୍ରକାରର ଧନୁ ଥିଲା, ଚାକରର ଧନୁ ନୁହେଁ, ଏବଂ କେବଳ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ସାଥୀ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଜନିଙ୍କ ସାଥୀରେ ଥିଲେ ହଲିଉଡର ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ଗ୍ରୀନୱିଚ୍ ଗାଁର ଜଣେ ଝିଅ ଶାରୋନ୍ ମୁର୍, ଯିଏକି ଜଣେ ପୁରୁଣା ଶିଖା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଏକ ସିନେମାରେ ଏକ ଛୋଟ ଭୂମିକା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଯିଏ ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲେ। ଜନି ୱୋଲ୍ଜ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ସେଟ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। ଜନି ତାଙ୍କୁ ଯୁବକ ଏବଂ ତାଜା, ମନୋରମ ଏବଂ ଚତୁର ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆସିବାକୁ କହିଥିଲେ। ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସର୍ବଦା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ରାଜକୀୟତାର ପ୍ରଭାବ ଥିଲା ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ହଁ କହିଥିଲେ।

ଶାରୋନ୍ ମୁର୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ଯୋଗୁଁ ସେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଜନି ହଲିଉଡ୍ "ମାଂସର ଖଣ୍ଡ" ପଦ୍ଧତିକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେ କେବେବି କୌଣସି ଝିଅ ସହିତ ଶୋଇ ନଥିଲେ ଯଦି ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ନଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ପସନ୍ଦ ଆସିଥିଲା। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, କେତେକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ବହୁତ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଏପରି ଏକ ଝିଅ ସହିତ ବିଛଣାରେ ପାଉଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଭେଟିଥିଲେ କିମ୍ବା ଦେଖିଥିଲେ ବୋଲି ମନେ ରଖିନଥିଲେ। ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସର, ଥରେ ଛାଡପତ୍ର ପାଇଥିବା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବା, ତାଙ୍କ ବେଲ୍ଟରୁ ହୁଏତ ହଜାର ହଜାର ପିଉବିକ୍ କେଶ ଝୁଲୁଥିଲା, ସେ କେବଳ ଏତେ ଉତ୍ସାହୀ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଶାରୋନ୍ ମୁର୍ ବିଷୟରେ କିଛି ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ନେହ ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ।

ସେ କେବେ ଅଧିକ ଖାଇ ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯୁବତୀ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅମାନେ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଭୋକିଲା ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ଡେଟରେ ସାଧାରଣତଃ ବହୁତ ଖାଆନ୍ତି ତେଣୁ ଟେବୁଲରେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା। ସେଠାରେ ପ୍ରଚୁର ମଦ ମଧ ଥିଲା; ବାଲ୍ଟିରେ ସାମ୍ପେନ, ସାଇଡବୋର୍ଡରେ ସ୍କଚ୍, ରାଇ, ବ୍ରାଣ୍ଡି ଏବଂ ଲିକ୍ୟୁର। ଜନି

ପାନୀୟ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ଲେଟ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଖାଇବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର ଆଡ଼କୁ ଦେଖାଯାଉଥିବା କାଚ କାନ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ବିଶାଳ ବୈଠକଖାନାକୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ହାଇଫାଇରେ ଏଲା ଫିଜଗେରାଲ୍ଡ ରେକର୍ଡର ଏକ ଗଦା ରଖିଲେ ଏବଂ ଶାରୋନଙ୍କ ସହିତ ସୋଫାରେ ବସିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଟିକିଏ କଥା ହେଲେ, ସେ ପିଲାବେଳେ କିପରି ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ଟମବୟ କି ପୁଅ ପାଗଳ ଥିଲେ, ସେ ଘରୋଇ କି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ, ଏକାକୀ କି ସମଲିଙ୍ଗୀ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ଏହି ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶକାତର ମନେ କରୁଥିଲେ, ଏହା ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କୋମଳତାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିଲା।

ସେମାନେ ସୋଫାରେ ଏକାଠି ବସିଥିଲେ, ବହୁତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବହୁତ ଆରାମଦାୟକ। ସେ ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ଏକ ଥଣ୍ଡା ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁମ୍ବନ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ସେହିପରି ରଖିଲେ ସେ ସେହିପରି ଛାଡିଦେଲେ। ବିଶାଳ ଚିତ୍ର ଝରକା ବାହାରେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକ ତଳେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ଗାଢ଼ ନୀଳ ଚାଦର ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିପାରିଲେ।

"ତୁମେ ତୁମର କୌଣସି ରେକର୍ଡ କାହିଁକି ବଜାଉନାହଁ?" ଶାରୋନ୍ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଚିଡ଼ାଉଥିଲା। ଜନି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିଡ଼ାଇବାରେ ସେ ମଜା କଲେ। "ମୁଁ ସେତେ ହଲିଉଡ୍ ନୁହେଁ," ସେ କହିଲେ।

"ମୋ ପାଇଁ କିଛି ବଜାଇ ଦିଅ," ସେ କହିଲା। "କିମ୍ବା ମୋ ପାଇଁ ଗାଅ। ତୁମେ ଜାଣିଛ, ସିନେମା ପରି। ମୁଁ ପରଦାରେ ସେହି ଝିଅମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ ଉପରେ ବୁଦୁଲି ହୋଇ ତରଳିଯିବି।"

ଜନି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହସିଦେଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଛୋଟ ଥିଲା, ସେ ଏପରି କାମ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଫଳାଫଳ ସର୍ବଦା ସ୍ଥିର ଥିଲା, ଝିଅମାନେ ସେକ୍ସି ଏବଂ ତରଳି ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଏକ କଳ୍ପିତ ଫ୍ୟାଣ୍ଟାସି କ୍ୟାମେରା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲେ। ସେ ଏବେ କୌଣସି ଝିଅକୁ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ ନାହିଁ; ଗୋଟିଏ କଥା, ସେ ମାସ ମାସ ଧରି ଗୀତ ଗାଇ ନଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ। ଅନ୍ୟ କଥା, ସୌଖିନମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ବୃତ୍ତିଗତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଭଲ ଶବ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ବୈଷୟିକ ସାହାଯ୍ୟ ଉପରେ କେତେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ରେକର୍ଡ ବଜାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ଯୁବା ଆଗ୍ରହୀ ସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ ସମାନ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ଜଣେ ବୟସ୍କ, ଚମଡ଼ା ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ପୁରୁଷ ପୁରୁଷତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଯୁବକ ଭାବରେ ନିଜର ଫଟୋ ଦେଖାଇବା ବିଷୟରେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

"ମୋ ସ୍ୱର ଖରାପ ହୋଇଗଲାଣି," ସେ କହିଲେ। "ଆଉ ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ମୁଁ ନିଜକୁ ଗୀତ ଗାଇବା ଶୁଣି ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଛି।"

ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କର ପାନୀୟ ପିଇଲେ। "ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମେ ଏହି ଫଟୋରେ ବହୁତ ଭଲ," ସେ କହିଲେ। "ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ଏହା ବିନା କୌଣସି କାରଣରେ କଲ?"

"କେବଳ ଏକ ଟୋକନ୍ ଦେୟ," ଜନି କହିଲା।

ସେ ତାଙ୍କ ବ୍ରାଣ୍ଡି ଗ୍ଲାସରେ ରିଫିଲ୍ ଦେବାକୁ ଉଠିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁନା ରଙ୍ଗର ସିଗାରେଟ୍ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଧରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲାଇଟରକୁ ଜାଳି ଦେଲେ। ସେ ସିଗାରେଟ୍ ଉପରେ ଫୁଲି ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇଲେ ଏବଂ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଗଲେ। ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସରେ ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ବ୍ରାଣ୍ଡି ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଗରମ କରିବା ପାଇଁ, ନିଜକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ, ନିଜକୁ ଚାର୍ଜ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରେମିକର ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିର ବିପରୀତ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଝିଅ ବଦଳରେ ନିଜକୁ ମଦ୍ୟପାନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଝିଅଟି ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନଥିଲା ସେଠାରେ ବହୁତ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲା। ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ତାଙ୍କ ଅହଂକାର ପାଇଁ ନର୍କ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସରଳ ଉପାୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ରାତି ପାଇଁ ଏକ ସତେଜ ଝିଅ ସହିତ ଶୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କିଛି ଥର ରାତ୍ରୀଭୋଜନକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ମହଙ୍ଗା ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଉପାୟରେ ଘଷି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଭାବନା ଆଘାତ ପାଇବ ନାହିଁ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା କହିପାରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ସହିତ କିଛି ହୋଇଥିଲା। ଏହା ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଝିଅଟି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଆପଣ ଏହାକୁ ଠକି ପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ କଠୋର, ଦମ୍ଭୋକ୍ତି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସବୁବେଳେ ଯୋଡୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ହେବ। ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରରେ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଅଭିଯୋଗକାରୀ ସ୍ୱାମୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେଇଛନ୍ତି କାରଣ ସବୁଠାରୁ ଧାର୍ମିକ ମାଟ୍ରନ୍ ମଧ୍ୟ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପରି ଜଣେ ମହାନ ଗାୟକ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବାର ଅନୁମତି ଅଛି। ଏହା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା।

ସେ ରେକର୍ଡରେ ଏଲା ଫିଜଗେରାଲ୍ଡଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେ ଏହି ପ୍ରକାରର ସଫା ଗାୟନ, ସେହି ପ୍ରକାରର ସଫା ବାକ୍ୟକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଜୀବନରେ ଏହା ଏକମାତ୍ର ଜିନିଷ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହାକୁ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ। ଏବେ ସୋଫାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ି, ବ୍ରାଣ୍ଡି ତାଙ୍କ ଗଳାକୁ ଗରମ କରୁଥିଲା, ସେ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସଂଗୀତ ନୁହେଁ, ବରଂ ରେକର୍ଡ ସହିତ ବାକ୍ୟ କରିବାକୁ, ତଥାପି ଏହା ଏକ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ସେ ଶାରୋନଙ୍କ କୋଳରେ ତାଙ୍କର ମୁକ୍ତ ହାତ ରଖିଲେ, ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ହାତରୁ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇଲେ। କୌଣସି ଧୂର୍ତ୍ତତା ବିନା କିନ୍ତୁ ଉଷ୍ମତା ଖୋଜୁଥିବା ଏକ ଶିଶୁର କାମୁକତା ସହିତ, ତାଙ୍କ କୋଳରେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ଷ୍ଟକିଙ୍ଗ୍ସର ଜାଲ ସୁନା ଉପରେ କ୍ଷୀର ଧଳା ଜଙ୍ଘ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପୋଷାକର ରେଶମକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ ଏବଂ ସବୁବେଳେ, ସମସ୍ତ ମହିଳା, ସମସ୍ତ ବର୍ଷ, ସମସ୍ତ ପରିଚିତତା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଜନି ସେହି ଦୃଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ତରଳ ଟିପିଟିପି ଉଷ୍ମତା ପ୍ରବାହିତ ଅନୁଭବ କଲେ। ଚମତ୍କାର ତଥାପି ଘଟିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ବିଫଳ କଲା ସେତେବେଳେ ସେ କ'ଣ କରିବେ?

ସେ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା। ସେ ଲମ୍ବା ଜଡ଼ିତ କକଟେଲ୍ ଟେବୁଲ ଉପରେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ରଖି ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲାଇଲେ। ସେ ବହୁତ ନିଶ୍ଚିତ, ବହୁତ ସୁଚିନ୍ତିତ ଏବଂ ତଥାପି କୋମଳ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଆଦରରେ କିଛି ଧୂର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା କାମୁକତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାମୁକତା ନଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ଛାତିକୁ ଉପରକୁ ଉଠିଲା। ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ଗରମ ଜଙ୍ଘରେ ପଡ଼ିଗଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶ ପାଇଁ ଚର୍ମ ଏତେ ରେଶମୀ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଚୁମ୍ବନ ଉଷ୍ମ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ଏବେ ଏହାକୁ ସେପରି ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ସେ ସେହି ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ହଠାତ୍ ଚାଲୁ ହୋଇଗଲେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଏକ ଲୋମଶ ସ୍ୱିଚ୍ ସ୍ପର୍ଶ ଦ୍ୱାରା କାମୁକ ପମ୍ପିଂରେ ଗ୍ୟାଲଭେନ୍ ହୋଇଯାଏ।

ତା'ପରେ ସେ ଏପରି କିଛି କଲେ ଯାହା ସେ ସବୁବେଳେ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ କେବେବି ଜାଗ୍ରତ କରିପାରି ନଥିଲା। ଯେତେ କୋମଳ ଏବଂ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଏହା କରିବା ସମ୍ଭବ ଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି କିଛି ଅନୁଭବ କରିପାରୁଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟମ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀରକୁ ଘଷି ଦେଲେ। କିଛି ଝିଅ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଆଡକୁ ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଗତି କେବେ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ। କେତେକ ଏଥିରେ ବିଚଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ନିଶ୍ଚିତ ନଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଶାରୀରିକ ସ୍ପର୍ଶ ଥିଲା କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଟିରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚୁମ୍ବନ କରୁଥିଲେ। ଆଉ କେତେକ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଚୋଷିବା କିମ୍ବା ପେଲଭିସ୍

ଜୋରରେ ଗିଳିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, କିଛି ଝିଅ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଶଳ ଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସେବା ଦେଇଥିଲା।

ଶାରୋନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅସାଧାରଣ ଥିଲା। ସେ ସବୁକିଛି ଗ୍ରହଣ କରିନେଲା, ସ୍ପର୍ଶ, ଚୁମ୍ବନ, ତାପରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଲା, ସୋଫା ପାଖରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଟିକିଏ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ଉଠାଇଲା। ଏହା ଏକ ଥଣ୍ଡା କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା। ଏହା କେତେବେଳେ ଘଟେ। କ୍ୱଚିତ୍; କିନ୍ତୁ ଏହା ଘଟିଥିଲା। ଜନି ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ।

ସେ ବହୁତ ମିଠା ମିଠା ସ୍ୱରରେ, ବହୁତ ହାଲୁକା ଭାବରେ କିଛି କହୁଥିଲେ। "ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ଜନି, ତୁମେ ମୁଁ ଯେତିକି ଭାବିଥିଲି ତାଠାରୁ ବହୁତ ଭଲ। ଏବଂ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ସେ ପ୍ରକାରର ଝିଅ ନୁହେଁ। କେବଳ ଜଣେ ପୁଅ ସହିତ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୁଁ କ'ଣ କହୁଛି?"

"ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲା। ସେ ଏବେ ବି ତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ।" ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ନାହିଁ କି?"

ସେ ଟିକେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଗଲେ। "ହଁ, ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏତେ ଭଲ ଗୀତ ଗାଉଥିଲ ଏବଂ ସବୁକିଛି, ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୋଟ ପିଲା ଥିଲି। ମୁଁ ତୁମକୁ ମନେ ପକାଇଲି, ମୁଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ି ଥିଲି। ସତରେ, ମୁଁ ଭଲ ନୁହେଁ। ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକା ହୋଇଥାନ୍ତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲି, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପ୍ୟାଣ୍ଟି କାଢ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି।"

ସେ ଏବେ ତାକୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲା। ସେ ମିଠା ଥିଲା, ସେ ଚତୁର ଥିଲା, ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ତାଙ୍କୁ ଶୋ’ ବ୍ୟବସାୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନଥିଲା। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ସରଳ ପିଲା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଆଉ କିଛି ଜାଣିପାରିଲା। ଏହା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଥର ଘଟିଥିଲା। ଯେଉଁ ଝିଅଟି ମନ ଦେଇ ଡେଟ୍ ରେ ଯାଇଥିଲା ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୋଇବାକୁ ଗଲା ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ, କେବଳ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ, ନିଜକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଯେ ସେ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଏପରି ଏକ କଥା ଥିଲା ଯାହା ସେ ଏବେ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ସେ ବଡ଼ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ରାଗି ନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ।

ଆଉ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାକୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲେ, ସେ ଅଧିକ ଆରାମ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରକୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଉନାହଁ, ଜନି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଚତୁର, ମୁଁ ଭାବୁଛି ହଲିଉଡରେ ଜଣେ ଝିଅ ଜଣେ ପ୍ରେମିକକୁ ଶୁଭରାତ୍ରି ଚୁମ୍ବନ କରିବା ପରି ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ନାହିଁ।"

ଜନି ତାକୁ ହସି ହସି ତା ଗାଲକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା। ତା ହାତ ତଳକୁ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ତା'ର ସ୍କର୍ଟକୁ ତା'ର ଗୋଲାକାର ରେଶମୀ ଆଣ୍ଠୁ ଉପରେ ସତର୍କତାର ସହିତ ଟାଣି ଦେଲା। “ମୁଁ କଷ୍ଟ ପାଉନାହିଁ,” ସେ କହିଲା। “ପୁରୁଣା ଦିନିଆ ଡେଟ୍ କରିବା ଭଲ।” ସେ କ'ଣ ଅନୁଭବ କଲେ ତାହା କହିବାକୁ ଯାଉନାହିଁ: ନିଜକୁ ଜଣେ ମହାନ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରମାଣିତ ନ କରି, ତା'ର ପରଦା, ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରତିଛବି ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ନ ପଡ଼ିବାରୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି। ଝିଅଟି ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ପ୍ରତିଛବି ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିଛି ବୋଲି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ, ଏକ ଅତି ସରଳ, ନିୟମିତ ଗଧକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେତିକି ଥିଲା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି କରି।

ସେମାନେ ଆଉ ଏକ ପାନୀୟ ପିଇଲେ, ଆଉ କିଛି ମଜାଦାର ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ଜନି ବିନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ କୌଣସି ରାତିରେ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଡାକିପାରିବି କି?"

"ସେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବରେ କଥା କହିଥିଲେ...ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତୁମର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ ଏବଂ ତାପରେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ," ସେ କହିଲେ। "ଏକ ସୁନ୍ଦର ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ। କୌଣସି ଦିନ ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ମୁଁ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକା ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିଛି।"

ସେ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ଏବଂ ତୁମେ ହାର ମାନିଲ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ହସିଲେ। "ସେମାନେ କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। ଏବଂ ତାପରେ ଜନି, ତାଙ୍କ ପାଳିରେ ଟିକିଏ ନକଲି ହୋଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହା ତୁମକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦେବି, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କି?" ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "କେହି ତୁମକୁ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ଫୋନ୍ ରେ ଏକ ଗୁଞ୍ଜରଣ ଦିଅ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଧା କରିଦେବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ମୁଁ କିପରି ତୁମକୁ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ସାରା ଗୋଡ଼ାଇଥିଲି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କଲ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ଶେଷରେ ସେ ଟିକେ ଅଧିକ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଯୁବା ମୁହଁରେ ଥିବା ଆଘାତ ଦେଖି ସେ ଆଘାତ ପାଇଲେ। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ

ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିନାହାଁନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ବିଜୟର ମିଠା ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ। ଏବେ ସେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ କିମ୍ବା ଆକର୍ଷଣର ଅଭାବ ତାଙ୍କୁ ଏହି ରାତିରେ ବିଜୟୀ କରିଛି। ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ଝିଅ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ ତାହାର କାହାଣୀ କହିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏକ କ୍ରୋଧିତ ଛୋଟ ହସ ସହିତ ଆହୁରି କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, "ଅବଶ୍ୟ, ସେ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ।" ତେଣୁ ଏବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରି ସେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ କେବେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କର, ତେବେ ମୋତେ ଏକ ମୁଦି ଦିଅ। ଠିକ୍ ଅଛି? ମୁଁ ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ କାଢ଼ି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ କରିବି," ସେ କହିଲା। ସେ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା।

ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ଲମ୍ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲା। ସେ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜ ଯାହାକୁ "ମାଂସ କାରଖାନା" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ତାହା ବ୍ୟବହାର କରିପାରିଥାନ୍ତେ, ଇଚ୍ଛୁକ ଷ୍ଟାରଲେଟ୍‌ମାନଙ୍କ ଘାସ, କିନ୍ତୁ ସେ ମାନବ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ମଣିଷ ପରି କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀ ଭର୍ଜିନିଆଙ୍କ କଥା ଭାବିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିତ୍ରର କାମ ଶେଷ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବ। ସେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଭର୍ଜିନିଆ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। ସେ ହଲିଉଡ୍ ଶାର୍ପିମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିପାରନ୍ତି କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରିପାରିବେ। ସେ ଯେତେଦୂର ଜାଣିଥିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଏହା କହିପାରିବେ ନାହିଁ। ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷୟରେ ଏହା କହିପାରିବେ, ସେ ବିରକ୍ତ ଭାବରେ ଭାବିଲେ। ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ।

ସେ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଏବଂ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ନଥିଲା। ସେ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକାଠି 4B ରେ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହା ଶୁଣିଥିଲେ। "ହାଏ, ଗିନି," ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ? ମୁଁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆସିପାରିବି କି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। "ପିଲାମାନେ ଶୋଇଛନ୍ତି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି।"

ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଟିକିଏ ସଂକୋଚ ହେଲା, ତା'ପରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସାବଧାନତାର ସହ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ସେ ପଚାରିଲେ, "ଏହା କିଛି ଗମ୍ଭୀର, କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କି?"

"ନା," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ ଆଜି ଫଟୋଟି ଶେଷ କରିଦେଲି ଏବଂ ମୁଁ ଭାବିଲି ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖିପାରିବି ଏବଂ ତୁମ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବି। ଯଦି ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଯେ ପିଲାମାନେ ଉଠିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବି।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। "ତୁମେ ଚାହୁଁଥିବା ଅଂଶଟି ପାଇ ମୁଁ ଖୁସି।"

"ଧନ୍ୟବାଦ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପରେ ତୁମକୁ ଦେଖା କରିବି।"

ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଭର୍ଲି ହିଲ୍ସରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଗାଡ଼ିରେ ବସି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଘର ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦର କହିଥିବା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା, ଯେ ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ। ଯଦି ଆପଣ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କ’ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଏକ ଭଲ ସୁଯୋଗ। କିନ୍ତୁ ସେ କ’ଣ ଚାହୁଁଥିଲେ?

ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେ ସୁନ୍ଦର, ଛୋଟ ଏବଂ ଶ୍ୟାମଳା ଥିଲେ, ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଇଟାଲୀୟ ଝିଅ, ପାଖ ଘରର ଝିଅ ଯିଏ କେବେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ଭ୍ରମଣ କରିନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସେ କ'ଣ ଏବେ ବି ତାଙ୍କୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେ ନିଜକୁ ପଚାରିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତର ଥିଲା ନା। ଗୋଟିଏ କଥା, ସେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ବହୁତ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏବଂ କିଛି ଜିନିଷ ଥିଲା, ଯୌନ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିବାରୁ, ସେ ତାଙ୍କୁ କେବେ କ୍ଷମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉ ଶତ୍ରୁ ନଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ କଫି ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ବସାଘର ଭିତରେ ଘରେ ତିଆରି କୁକିଜ୍ ପରିବେଷଣ କଲେ। "ସୋଫା ଉପରେ ବିସ୍ତାର କର," ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତ ଦେଖାଯାଉଛ।" ସେ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଏବଂ ଜୋତା ଖୋଲିଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଟାଇ ଖୋଲିଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଚେୟାରରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଛୋଟ ହସ ଥିଲା। "ଏହା ମଜାଦାର," ସେ କହିଲେ।

"କ'ଣ ମଜାଦାର?" ସେ କଫି ପିଇ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟରେ କିଛି ଢାଳି ତାକୁ ପଚାରିଲେ।

"ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କୌଣସି ଡେଟ୍ ବିନା ରହିଗଲେ," ସେ କହିଲେ।

"ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଯଦି ଆଉ ଉଠିପାରିବେ ତେବେ ସେ ଭାଗ୍ୟବାନ," ସେ କହିଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଅସାଧାରଣ ଥିଲା। ଗିନି ପଚାରିଲେ, "ସତରେ କିଛି କଥା ଅଛି କି?"

ଜନି ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲା। "ମୋ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ସହିତ ଡେଟ୍ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୋତେ ବାଦ୍ ଦେଇଦେଲା। ଆଉ ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଗଲି।"

ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗିନିର ମୁହଁରେ କ୍ରୋଧର ଛାପ ଖେଳିଯାଇଛି। "ସେହି ଛୋଟ ଛୋଟ ଭ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବିଥିବେ ଯେ ଏହା ହିଁ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ କରିବାର ଉପାୟ।" ଏବଂ ଜନି ମଜା ସହିତ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଗିନି ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଝିଅଟି ଉପରେ ରାଗିଛି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା।

"ଆହା, କଣ ଖରାପ," ସେ କହିଲା। "ମୁଁ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲିଣି। ମୋତେ କେବେ ବଡ଼ ହେବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଗାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର କଷ୍ଟ ହେବ। ମୁଁ କେବେ ମୋର ରୂପରେ ସାମିଲ ହୋଇନଥିଲି, ଜାଣିଛ।"

ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ କହିଲେ, "ତୁମେ ଫଟୋ ଉଠାଇବା ଅପେକ୍ଷା ସବୁବେଳେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲ।"

ଜନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ମୋଟା ହେଉଛି ଏବଂ ମୁଁ ମୁଣ୍ଡିଆ ହେଉଛି। ଯଦି ଏହି ଚିତ୍ର ମୋତେ ପୁଣି ବଡ଼ ନ କରେ ତେବେ ମୁଁ ପିଜା ବେକ୍ କରିବା ଶିଖିଯିବା ଭଲ। ନଚେତ୍ ଆମେ ତୁମକୁ ସିନେମାରେ ଦେଖାଇବୁ, ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛ।"

ସେ ଦେଖିବାକୁ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷୀୟ। ଭଲ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷୀୟ, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷୀୟ। ଏବଂ ଏଠାରେ ହଲିଉଡରେ ଏହା ଶହେ ହୋଇପାରେ। ଯୁବତୀ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅମାନେ ଲେମିଂ ପରି ସହରରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ, କିଛି ଦୁଇଟି ବର୍ଷ ପାଇଁ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଯେ ସେମାନେ ମୁହଁ ଖୋଲିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇପାରିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳତାର ଲୋଭୀ ଆଶା ସେମାନଙ୍କ ଆଖିର ସୁନ୍ଦରତାକୁ ଧୂଆଁ ଦେଇଦେଲା। ସାଧାରଣ ମହିଳାମାନେ କେବେବି ଶାରୀରିକ ସ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାକୁ ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଆପଣ ଆକର୍ଷଣ, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା, ଚମତ୍କାରତା, ଶାନ୍ତତା ବିଷୟରେ ଯେତେ କହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କଥା ହୋଇପାରିବେ, ଏହି ଝିଅମାନଙ୍କର କଞ୍ଚା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ। ହୁଏତ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏତେ ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଜଣେ ସାଧାରଣ, ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଥାଇପାରେ। ଏବଂ ଯେହେତୁ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଇପାରିବେ, ଗିନି ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଚାଟୁକାର କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ କହୁଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ସେହିପରି ଭଲ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଖ୍ୟାତିର ଶୀର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଭଦ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଧରିଥିଲେ, ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଥିଲେ। ଏବଂ

ଏସବୁ ସାଧାରଣତଃ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଉଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆହୁରି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କରିଥିଲା। ଏବଂ ସେ ଏହା ସମସ୍ତ ଝିଅଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ୱାନ୍-ନାଇଟ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ଆଇ-ଡୋଣ୍ଟ-ଜଣା-ତୁମର-ନାମ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ।

ସେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସିଲେ, ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ। "ତୁମେ ମୋତେ ପୂର୍ବରୁ ମନେ ରଖିଛ, ଜନି, ବାର ବର୍ଷ ଧରି? ତୁମକୁ ମୋତେ ତୁମର ଲାଇନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି ସୋଫା ଉପରେ ଲମ୍ବାଇ ଦେଲେ। "ମଜା କରୁନାହଁ, ଗିନି, ତୁମେ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛ। ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ମୁଁ ଏତେ ଭଲ ଦେଖାଯାଉ।"

ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ହତାଶ ଥିଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛି ଚିତ୍ରଟି ଠିକ୍ ଅଛି? ଏହା ତୁମର କିଛି ଲାଭ କରିବ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ଜନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ହଁ। ଏହା ମୋତେ ପୁଣିଥରେ ଫେରି ଆଣିପାରେ। ଯଦି ମୁଁ ଏକାଡେମୀ କଥା ବୁଝିପାରେ ଏବଂ ମୋର କାର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଖେଳିଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଗୀତ ଗାଇବା ବିନା ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପୁଣି ଥରେ ବଡ଼ କରିପାରିବି। ତା'ପରେ ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ମଇଦା ଦେଇପାରିବି।"

"ଆମର ଯଥେଷ୍ଟରୁ ଅଧିକ ଅଛି," ଜିନି କହିଲେ।

"ମୁଁ ଆହୁରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ ଟିକେ ସ୍ଥିର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ କାହିଁକି ପ୍ରତି ଶୁକ୍ରବାର ରାତିରେ ଏଠାକୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ଆସିପାରିବି ନାହିଁ? ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ କେବେ ଗୋଟିଏ ଶୁକ୍ରବାରକୁ ହରାଇବି ନାହିଁ, ମୁଁ କେତେ ଦୂରରେ ଅଛି କିମ୍ବା ମୁଁ କେତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି ତାହା ମୋତେ ଫରକ ପଡ଼େ ନାହିଁ। ଏବଂ ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପାଇବି ମୁଁ ସପ୍ତାହାନ୍ତ ବିତାଇବି କିମ୍ବା ହୁଏତ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଛୁଟିର କିଛି ଅଂଶ ମୋ ସହିତ ବିତାଇପାରିବେ।"

ଗିନି ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଏକ ଆସ୍ତେ ଲଗାଇଲେ। "ମୋ ସହିତ ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ କେବେ ବିବାହ କରିନଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ବାପା ହୋଇ ରୁହ।" ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭାବପ୍ରବଣତା ବିନା ଏହା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ, ଛାତ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ, ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ସେହି ଅନ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଭାବରେ କହିଥିଲେ, ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠୁର କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଥରେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଅର ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା।

"କିଛି ହେଉ, ଭାବନ୍ତୁ କିଏ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା," ସେ କହିଲା।

ଜନି ସେହି ଖେଳ ଖେଳିବ ନାହିଁ, ସେ କେବେ ଖେଳିନଥିଲା। "କିଏ?" ସେ ପଚାରିଲା।

ଗିନି କହିଲା, "ତୁମେ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ଖରାପ ଅନୁମାନ କରିପାର।" ଜନି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ। "ତୁମର ଗଡଫାଦର," ସେ କହିଲା।

ଜନି ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା। "ସେ କେବେବି ଫୋନ୍‌ରେ କାହା ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ତୁମକୁ କ'ଣ କହିଲେ?"

"ସେ ମୋତେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ," ଗିନି କହିଲା। "ସେ କହିଥିଲେ ତୁମେ ପୂର୍ବ ପରି ବଡ଼ ହୋଇପାର, ତୁମେ ଫେରିବାକୁ ଯାଉଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ମୁଁ କାହିଁକି କରିବି? ଏବଂ ସେ କହିଲେ କାରଣ ତୁମେ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କର ପିତା। ସେ ଏତେ ମିଠା ବୁଢା ଲୋକ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏତେ ଭୟଙ୍କର କାହାଣୀ କୁହନ୍ତି।"

ଭର୍ଜିନିଆ ଫୋନକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଥିବା ଫୋନ ଏବଂ ରୋଷେଇ ଘରର ଫୋନ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ଏକ୍ସଟେନ୍ସନ୍ କାଢ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବେ ସେମାନେ ରୋଷେଇ ଘରର ଫୋନ ବାଜିବା ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ। ସେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ବୈଠକଖାନାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଛାପ ଥିଲା। "ଏହା ତୁମ ପାଇଁ, ଜନି," ସେ କହିଲେ। "ଏହା ଟମ୍ ହାଗେନ୍। ସେ କୁହନ୍ତି ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।"

ଜନି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଯାଇ ଫୋନ ଉଠାଇଲା। "ହଁ, ଟମ୍," ସେ କହିଲା।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ସ୍ୱର ଥଣ୍ଡା ଥିଲା। "ଜନି, ଗଡଫାଦର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଆସିବି ଏବଂ କିଛି ଜିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ଯାହା ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ, ଏବେ ଚିତ୍ରଟି ଶେଷ ହୋଇଗଲା। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସକାଳର ବିମାନ ଧରିବି। ତୁମେ କ'ଣ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍‌ରେ ତାହା ଭେଟିପାରିବ? ମୋତେ ସେହି ରାତିରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିଯିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ମୋ ପାଇଁ ତୁମର ରାତି ମାଗଣା ରଖିବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

"ହଁ, ଟମ୍," ଜନି କହିଲା। "ଏବଂ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ରାତି ହରାଇବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ। ଏଠାରେ ରୁହ ଏବଂ ଟିକେ ଆରାମ କର। ମୁଁ ଏକ ପାର୍ଟି ଦେବି ଏବଂ ତୁମେ କିଛି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବ।" ସେ ସବୁବେଳେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲେ, ସେ ଚାହୁଁନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଡ଼ୋଶୀର ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ।

"ଧନ୍ୟବାଦ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ସକାଳର ବିମାନ ଧରିବାକୁ ପଡିବ। ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମେ ନ୍ୟୁୟର୍କରୁ ସକାଳ ଏଗାରଟା ସାଢ଼େ ତିନିଟାରେ ଭେଟିବ?"

"ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ," ଜନି କହିଲା।

"ତୁମର ଗାଡିରେ ରୁହ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ମୁଁ ବିମାନରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପରେ ତୁମର ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ପଠାଅ ଏବଂ ମୋତେ ତୁମ ପାଖକୁ ନେଇଆସ।"

"ଠିକ୍," ଜନି କହିଲା।

ସେ ପୁଣି ବୈଠକଖାନାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଗିନି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ପରି ଚାହିଁଲେ। "ମୋ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଖରେ ମୋ ପାଇଁ କିଛି ଯୋଜନା ଅଛି, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ," ଜନି କହିଲେ। "ସେ ମୋତେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଭୂମିକା ଦେଇଥିଲେ, ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ କିପରି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ସେ ଏହାର ବାକି ଅଂଶରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ।"

ସେ ପୁଣି ସୋଫା ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେ ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ଗିନି କହିଲେ, "ତୁମେ ଆଜି ରାତି ଘରକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅତିଥି ଶୟନ କକ୍ଷରେ କାହିଁକି ଶୋଇବ ନାହିଁ? ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଳଖିଆ କରିପାରିବ ଏବଂ ତୁମକୁ ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ଘରକୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ତଥାପି ତୁମର ସେହି ଘରେ ତୁମେ ଏକା ଭାବିବାକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କରେ। ତୁମେ କ'ଣ ଏକାକୀ ହେଉନାହଁ?"

"ମୁଁ ଘରେ ଅଧିକ ରହେ ନାହିଁ," ଜନି କହିଲା।

ସେ ହସି କହିଲା, "ତେବେ ତୁମେ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହଁ।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ କ'ଣ ଅନ୍ୟ ଶୟନ କକ୍ଷ ସଜାଡ଼ିବି?"

ଜନି କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମର ଶୋଇବା ଘରେ କାହିଁକି ଶୋଇପାରିବି ନାହିଁ?"

ସେ ଲାଲ ହୋଇଗଲା। "ନା," ସେ କହିଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ ହସିଲେ। ସେମାନେ ଏବେ ବି ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ଜନି ଉଠିଲା ବେଳକୁ ଡେରି ହୋଇଗଲା, ସେ ଜାଣିପାରିଲା ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରଦା ଦେଇ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସୁଛି। ଅପରାହ୍ନ ନହେଲେ ଏହା କେବେବି ସେପରି ଆସିନଥିଲା। ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ହେ, ଜିନି, ମୁଁ କ'ଣ ଏବେ ବି ନାସ୍ତା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରେ?" ଏବଂ ବହୁତ ଦୂରରେ ସେ ତା'ର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣିଲା, "ଏକ ସେକେଣ୍ଡ।"

ଆଉ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଥିଲା। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବେ, ଚୁଲିରେ ଗରମ, ଟ୍ରେ ଲୋଡ୍ ହେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବେ, କାରଣ ଜନି ଦିନର ପ୍ରଥମ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିବା ମାତ୍ରେ ଶୟନ କକ୍ଷର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଛୋଟ ଝିଅ ଜଳଖିଆ ଗାଡି ଚଲାଇବାକୁ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ।

ସେମାନେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ଆଖି କୌତୁହଳ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ ଇଚ୍ଛାରେ ଜୀବନ୍ତ ଥିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କେଶ ପୁରୁଣା ଶୈଳୀରେ ଲମ୍ବା ପିଗଟେଲ୍ ପିନ୍ଧି ପୁରୁଣା ଶୈଳୀର ଫ୍ରକ୍ ଏବଂ ଧଳା ପେଟେଣ୍ଟ-ଚମଡ଼ା ଜୋତା ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେମାନେ ଜଳଖିଆ ଗାଡ଼ି ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ବାହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାକିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ସତେଜ ସୁଗନ୍ଧିତ ଗାଲ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାପି ରଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାଢ଼ି ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଘଷି ଦେଲେ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ। ଗିନି ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜଳଖିଆ ଗାଡ଼ିକୁ ବାକି ରାସ୍ତା ଚକାଇ ଦେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ବିଛଣାରେ ଖାଇପାରିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବିଛଣାର କଡ଼ରେ ବସି ତାଙ୍କ କଫି ଢାଳିଲେ, ତାଙ୍କ ଟୋଷ୍ଟରେ ବଟର ଲଗାଇଲେ। ଦୁଇ ଛୋଟ ଝିଅ ଶୟନ କକ୍ଷ ସୋଫାରେ ବସି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଏବେ ତକିଆ ଝଗଡ଼ା କିମ୍ବା ଫୋପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବୟସ୍କ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ମଳିନ କେଶକୁ ସଫା କରୁଥିଲେ। ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେ ଭାବିଲେ, ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ହୋଇଯିବେ, ହଲିଉଡ୍ ପଙ୍କମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ବାହାରି ଆସିବେ।

ସେ ଖାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଟୋଷ୍ଟ ଏବଂ ବେକନ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କଫିର ଚୁପ୍ ଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ସହିତ ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ କମ୍ ଖାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ତାଙ୍କର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅପରାହ୍ନର ନାସ୍ତା କିମ୍ବା ସକାଳ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପରି ତାଙ୍କ ଅଡ-ଘଣ୍ଟାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ଖାଦ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲା - ସକାଳ ସାତଟାରେ ଷ୍ଟେକ୍ ଏବଂ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଫ୍ରାଏ, ଅପରାହ୍ନରେ ବେକନ୍ ଏବଂ ଅଣ୍ଡା ଖାଇବା।

କେବଳ ଗିନି ଏବଂ ତାଙ୍କର କିଛି ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭଲପାଆନ୍ତି। ଛାଡପତ୍ର ଏବଂ ଘର ଛାଡିବା ବିଷୟରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ଖରାପ କଥା ଥିଲା। ସେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଏବଂ ପାଇଁ ଝଗଡ଼ା କରିଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପଦବୀ। ଏକ ଅତି ଧୂର୍ତ୍ତ ଉପାୟରେ ସେ ଗିନିକୁ ବୁଝାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁନଃବିବାହ ଦ୍ୱାରା ଖୁସି ହେବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁଥିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ତାଙ୍କ ପିତା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପଦବୀ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ

ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁନଃବିବାହ ନ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ହେବ । ଏହା ବୁଝାପଡୁଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରେମିକ ପାଇପାରିବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରୋଇ ଜୀବନରେ ପରିଚିତ କରାନଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ସେ ସର୍ବଦା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ଲଜ୍ଜାଳୁ ଏବଂ ଯୌନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ଥିଲେ । ହଲିଉଡ୍ ଗିଗୋଲୋମାନେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଭିଡ଼ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ, ଆର୍ଥିକ ସମାଧାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ପାଇପାରୁଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ନାକ ଟେକିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀଙ୍କଠାରୁ ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇନଥିଲେ ।

ସେ ପୂର୍ବ ରାତିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୋଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବାରୁ ସେ ମିଳାମିଶା ଆଶା କରୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଭୟ ନଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧରୁ କେହି ବି ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ବିବାହକୁ ନବୀକରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଭୋକ, ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ବୁଝିପାରିଲେ । ଏହା ଜଣାଶୁଣା ଥିଲା ଯେ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଚଳଛିତ୍ର ସହ-କଳାକାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତି କମରେ ଥରେ ଶୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବାଳକ ଭଳି ଆକର୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରତିରୋଧୀ ଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ।

"ତୁମେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଆରମ୍ଭ କରିବ," ଗିନି କହିଲା । "ଟମ୍‌ଙ୍କ ବିମାନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।" ସେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ।

"ହଁ," ଜନି କହିଲା । "କିଛି କଥା, ଗିନି, ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଛାଡପତ୍ର ନେଉଛି? ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ପୁରୁଷ ହେବି ।"

ସେ ତାଙ୍କୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଦେଖୁଥିଲେ । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଝିଅର ବିବାହ ପରେ ସେମାନେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ପରଠାରୁ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଘରେ ନୂଆ ପୋଷାକ ରଖିଥିଲେ ।
"ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଆଉ ମାତ୍ର ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ବାକି ଅଛି," ସେ କହିଲେ । "ମୁଁ କ'ଣ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ରହିବାର ଯୋଜନା କରିବି?"

ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଛୁଟିଦିନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ସ୍ଥିର ଥିଲା,

ଛୁଟିଦିନଗୁଡ଼ିକ ଲାଭଜନକ ଗୀତ ଗାଇବା ତାରିଖ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ମଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ଯଦି ସେ ଏହି ତାରିଖ ହାତଛଡ଼ା କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବ । ଗତ ବର୍ଷ ସେ ସ୍ପେନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

"ହଁ," ସେ କହିଲେ। "ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ।" ସେ ନୂତନ ବର୍ଷର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟା ବିଷୟରେ କିଛି କହି ନଥିଲେ। ସେହି ରାତିଟି ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କେତେବେଳେ କେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସେତେବେଳେ ପତ୍ନୀ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ସେ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଘଷି କାଢିଦେଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ସତର୍କତାର ସହିତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କରୁଥିବାର ଦେଖିପାରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସାର୍ଟଟି ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ଧୋଇ ହୋଇନଥିଲା, କଫ୍ ଲିଙ୍କ୍, ଯାହା ସେ କିଛି ସମୟ ଧରି ପିନ୍ଧି ନଥିଲେ, ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ଅଧିକ ଜୋରଦାର ଥିଲା। ସେ ଧୀରେ ହସି କହିଲେ, "ଟମ୍ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖିବେ ନାହିଁ।"

ପରିବାରର ତିନିଜଣ ମହିଳା ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭୱେରେ ତାଙ୍କ କାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ।

ଦୁଇଟି ଛୋଟ ଝିଅ ତାଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିଲେ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଟିକିଏ ଚାଲିଲେ। ସେ କେତେ ଖୁସି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ସେ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ପଛକୁ ବୁଲିଗଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଝିଅଙ୍କୁ ପାଳି କରି ଆକାଶରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ବସିଲେ। ସେ କେବେ ବିଦାୟ ନେବା ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।

ତାଙ୍କ ପିଆର ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସହାୟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକ ଡ୍ରାଇଭର କାର ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା, ଏକ ଭଡା କାର। ସେଥିରେ ପିଆର ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ। ଜନି ତାଙ୍କ କାର ପାର୍କ କରି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ପିଆର ବ୍ୟକ୍ତି ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କ ବିମାନକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେ କାର ଭିତରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଟମ୍ କାରରେ ବସିବା ପରେ ସେମାନେ ହାତ ମିଳାଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଶେଷରେ ସେ ଏବଂ ଟମ୍ ବସିବା ଘରେ ଏକା ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶୀତଳତା ଥିଲା। କନିଙ୍କ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଖରାପ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଥିବା ସମୟରେ, ଡନ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ଜନି ତାଙ୍କୁ କେବେ କ୍ଷମା କରିନଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କେବେ ବାହାନା କରିନଥିଲେ। ସେ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଡନ୍ ପ୍ରତି ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଏତେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ଯେ

ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ ଲାଗୁଥିଲା।

"ତୁମର ଧର୍ମପିତା ମୋତେ ତୁମକୁ କିଛି କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ଚିତ୍ରଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି। ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜଣେ ବର୍ଗାକାର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଠିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ମୋର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କାଟିଂ-ରୁମ୍ ମହଲାରେ ଛାଡିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କେବଳ ୱଲ୍ଜ ମୋତେ ଟଙ୍କା ଦେବା ପାଇଁ। ସେ ଦଶ ନିୟୁତ ଡଲାରର ଚିତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଏବେ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ଭଲ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ କେତେ ଭଲ ଭାବନ୍ତି।"

ହେଗେନ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ କହିଲେ, "ଏହି ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଜିତିବା କ'ଣ ଜଣେ ଅଭିନେତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଅର ପାଇଁ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ନା ଏହା କେବଳ ସାଧାରଣ ପ୍ରଚାରର ବାଷ୍ପ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କିଛି ଅର୍ଥ ରଖେ ନାହିଁ?" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ଅବଶ୍ୟ ଗୌରବ ବ୍ୟତୀତ, ସମସ୍ତେ ଗୌରବ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲେ, "ମୋ ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ ଛାଡି। ଆଉ ତୁମେ। ନା, ଟମ୍, ଏହା ବହୁତ ଖରାପ କଥା ନୁହେଁ। ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଜଣେ ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଭଲ କରିପାରେ। ସେ ତାଙ୍କର ପସନ୍ଦର ଭୂମିକା ପାଇପାରିବେ। ଜନସାଧାରଣ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି। ଏହା ସବୁକିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଅଭିନେତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟବସାୟରେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା। ମୁଁ ଏହାକୁ ଜିତିବାକୁ ଭରସା କରୁଛି। ମୁଁ ଏତେ ମହାନ ଅଭିନେତା ବୋଲି ନୁହେଁ ବରଂ ମୁଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଣେ ଗାୟକ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଏବଂ ଏହି ଭୂମିକାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବୋଧ। ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ, କୌଣସି ମଜା କରୁନାହିଁ।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମର ଗଡଫାଦର ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଯେପରି ରହିଛି, ତୁମର ପୁରସ୍କାର ଜିତିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ରାଗିଗଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ? ଚିତ୍ରଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟି ନାହିଁ, ବହୁତ କମ୍ ଦେଖାଯାଇଛି। ଏବଂ ଡନ୍ ସିନେମା ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ତୁମେ କେବଳ ମୋତେ ସେହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ତିନି ହଜାର ମାଇଲ ଉଡ଼ି କାହିଁକି ଆସିଲ?" ସେ ଏତେ କମ୍ପି ଉଠିଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଜନି, ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିନାହିଁ। ମନେରଖ, ମୁଁ କେବଳ ଡନ୍ ପାଇଁ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମର ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଥର ଆଲୋଚନା କରିଛୁ। ସେ ତୁମ ବିଷୟରେ, ତୁମର

ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ। ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ଏବେ ବି ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେ ତୁମର ସମସ୍ୟାକୁ ଥରେ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏବେ ଏଠାରେ ଅଛି, ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚଳାଇବା ପାଇଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ବଡ଼ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଜନି। ତୁମକୁ ଜଣେ ଗାୟକ କିମ୍ବା ଅଭିନେତା ଭାବରେ ନିଜକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମକୁ ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରେରକ ଭାବରେ, ଜଣେ ମାଂସପେଶୀ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ନିଜକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ହସି ହସି ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସ ପୂରଣ କଲେ। "ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଅସ୍କାର ନ ଜିତିବି, ତେବେ ମୋର ମୋ ଝିଅଙ୍କ ପରି ଶକ୍ତି ରହିବ। ମୋର ସ୍ୱର ଚାଲିଗଲା; ଯଦି ମୋର ସେହି ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିଥାନ୍ତି। ଓଃ, ନର୍କ। ମୋର ଗଡଫାଦର କିପରି ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ଏହା ଜିତିବି ନାହିଁ? ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଜାଣନ୍ତି। ସେ କେବେ ଭୁଲ କରିନାହାଁନ୍ତି।"

ହାଗେନ୍ ଏକ ପତଳା ସିଗାର ଜାଳିଲେ। "ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଷ୍ଟୁଡିଓ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଭୋଟ ଦେଉଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମକୁ ଜିତିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ଏହା କରିପାରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଅଟକାଇ ରଖିଛନ୍ତି। ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ବିରୋଧୀ ଭୋଟ ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି। ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଲାଞ୍ଚ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି - ଚାକିରି, ଟଙ୍କା, ବ୍ରଡ୍ସ, ସବୁକିଛି। ଏବଂ ସେ ଚିତ୍ରକୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇ କିମ୍ବା ଯଥାସମ୍ଭବ କମ୍ କ୍ଷତି ନକରି ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସକୁ ହ୍ୱିସ୍କିରେ ଭର୍ତ୍ତି କରି ତଳେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ। "ତା'ହେଲେ ମୁଁ ମରିଗଲି।"

ହେଗେନ୍ ଘୃଣାରେ ମୁହଁ କୁଞ୍ଚାଇ ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ। "ପାନ ତୁମର ସ୍ୱରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

"ତୁମେ ଭାବୁଛ," ଜନି କହିଲା।

ହାଗେନଙ୍କ ମୁହଁ ହଠାତ୍ ସହଜରେ ଉଦାସୀନ ହୋଇଗଲା। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଏହି କାମଟିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରଖିବି।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ତଳେ ରଖି ହେଗେନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଗଲେ। "ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଯେ ମୁଁ ଏହା କହିଥିଲି, ଟମ୍," ସେ କହିଲେ। "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ। ମୁଁ ଏହା ତୁମ ଉପରେ ଲାଗୁଛି କାରଣ ମୁଁ ସେହି ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଭୟ କରୁଛି। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ କଷ୍ଟ ପାଉଛି।" ତାଙ୍କ ଆଖିରେ

ଲୁହ ଥିଲା। ସେ ଖାଲି ହ୍ୱିସ୍କି ଗ୍ଲାସକୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଯେ ଭାରୀ ସଟ୍ ଗ୍ଲାସଟି ଭାଙ୍ଗି ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପୁଣି ଗଡ଼ିଗଲା ଯେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କ୍ରୋଧରେ ଏହାକୁ ତଳକୁ ଚାହିଁଲେ। ତା'ପରେ ସେ ହସିଲେ। "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ," ସେ କହିଲେ।

ସେ ଘରର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ହେଗେନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବସିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ, ବହୁତ ଦିନ ଧରି ମୋର ସବୁକିଛି ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଥିଲା। ତା'ପରେ ମୁଁ ଗିନିକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଲି ଏବଂ ସବୁକିଛି ଖରାପ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ମୁଁ ମୋ ସ୍ୱର ହରାଇଲି। ମୋର ରେକର୍ଡ ବିକ୍ରି ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ମୁଁ ଆଉ କୌଣସି ସିନେମା କାମ ପାଇଲି ନାହିଁ। ଏବଂ ତା'ପରେ ମୋର ଗଡଫାଦର ମୋ ଉପରେ ରାଗିଗଲେ ଏବଂ ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଆସିଲେ ମୋ ସହିତ ଫୋନରେ କଥା ହେଉନଥିଲେ କିମ୍ବା ମୋତେ ଦେଖା କଲେ ନାହିଁ। ତୁମେ ସବୁବେଳେ ରାସ୍ତା ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୋଷ ଦେଉଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ତୁମେ ଡନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଏହା କରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିବା ପରି। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ କରିଛ। ଏବଂ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର କ୍ଷମା ମାଗିଛି ମୁଁ ତୁମର ପରାମର୍ଶ ନେଉଛି। ମୋ ସ୍ୱର ଫେରି ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ମଦ୍ୟପାନ କରିବ ନାହିଁ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ସତ ଥିଲା। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଭୁଲିଗଲେ। ଏହି ପଇଁତିରିଶ ବର୍ଷର ବାଳକଟିରେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଅଛି ନଚେତ୍ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଭଲ ପାଇବ ନାହିଁ। ସେ କହିଲେ, "ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ, ଜନି।" ସେ ଜନିର ଭାବନାର ଗଭୀରତାରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସନ୍ଦେହରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଭୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥାଇପାରେ, ଭୟ ଯେ ସେ ଡନ୍‌କୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିପାରନ୍ତି। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଡନ୍‌କୁ କୌଣସି କାରଣରୁ କେହି କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ କେବଳ ନିଜେ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଥିଲା।

"ପରିସ୍ଥିତି ଏତେ ଖରାପ ନୁହେଁ," ସେ ଜନିଙ୍କୁ କହିଲେ। "ଡନ୍ କହୁଛି ଯେ ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୱଲ୍ଜ ଯାହା କରେ ତାହା ବାତିଲ କରିପାରିବ। ତୁମେ ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଜିତିବ। କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏହା ତୁମର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବ ନାହିଁ। ସେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମର ନିଜେ ପ୍ରଯୋଜକ ହେବା ପାଇଁ, ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜସ୍ୱ ସିନେମା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବଲ ଅଛି କି?"

"ସେ ମୋତେ ପୁରସ୍କାର କିପରି ଦେବେ?" ଜନି ଅବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ପଚାରିଲେ।

ହେଗେନ୍ ତୀବ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ଯେ ୱୋଲ୍ଜ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତୁମର ଗଡଫାଦର କରିପାରିବେ ନାହିଁ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେହେତୁ ଆମ ଚୁକ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇଁ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ହାସଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହିବାକୁ ପଡିବ। କେବଳ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖ। ତୁମର ଗଡଫାଦର ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ସେ କିପରି ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱିଙ୍ଗ୍ କରିପାରିବେ? ସେ ଶିଳ୍ପର ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକ ୟୁନିଅନ, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଟ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ଭଲ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତୁମକୁ ନିଜ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ବିବାଦରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ତୁମର ଗଡଫାଦରଙ୍କର ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମସ୍ତିଷ୍କ ଅଛି। ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧୁକ ରଖି କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, 'ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦିଅ ନଚେତ୍ ତୁମେ ଚାକିରିରୁ ବାହାର ହୋଇଯାଅ।' ସେ ଦୃଢ଼ ବାହୁ କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବହୁତ କଠିନ ଭାବନା ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମକୁ ଭୋଟ ଦେବାକୁ ବାଧ କରିବେ କାରଣ ସେମାନେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ ସେ ଆଗ୍ରହୀ। ଏବେ ମୋ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ସେ ତୁମକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇପାରିବେ। ଆଉ ଯଦି ସେ ଏହା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ଏହା ପାଇବ ନାହିଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି। ଏବଂ ପ୍ରଯୋଜକ ହେବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ସାହସ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଅଛି କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନାହିଁ। କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ ମୋତେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେବ ନାହିଁ। ଗୋଟିଏ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଗେ।"

ହେଗେନ୍ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ, ତୁମେ ନିଜେ ତିନୋଟି ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କର। ବ୍ୟବସାୟର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କୁ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ଟେକ୍ନିସିଆନ୍, ସର୍ବୋତ୍ତମ ଷ୍ଟାରମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଅ, ଯାହାକୁ ତୁମକୁ ଆବଶ୍ୟକ। ତିନିରୁ ପାଞ୍ଚଟି ସିନେମା ପାଇଁ ଯୋଜନା କର।"

"ତୁମେ ପାଗଳ," ଜନି କହିଲା। "ଏତେ ସିନେମାର ଅର୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ମିଲିୟନ ଡଲାର ହୋଇପାରେ।"

"ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଟଙ୍କାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ମୋ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କର। ମୁଁ ତୁମକୁ କାଲିଫର୍ନିଆରେ ଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କର ନାମ ଦେବି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ମାଗିବ। ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଆର୍ଥିକ

ସହାୟତା ଦିଅନ୍ତି। କେବଳ ସାଧାରଣ ଉପାୟରେ, ଉପଯୁକ୍ତ ଯଥାର୍ଥତା ସହିତ, ଏକ ନିୟମିତ ବ୍ୟବସାୟିକ ଚୁକ୍ତି ପରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ମାଗନ୍ତୁ। ସେମାନେ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତୁମକୁ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମୋତେ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଯୋଜନା କହିବାକୁ ପଡିବ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ଜନି ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିଲା। ତା'ପରେ ସେ ଚୁପ୍ ହୋଇ କହିଲା, "ଆଉ କିଛି ଅଛି କି?"

ହେଗେନ୍ ହସିଲା। "ତୁମେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, କୋଡ଼ିଏ ମିଲିୟନ ଡଲାର ଋଣ ବଦଳରେ ତୁମକୁ କିଛି ଉପକାର କରିବାକୁ ପଡିବ କି? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ କରିବ।" ସେ ଜନି କିଛି କହିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ... ଯଦି ଡନ୍ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କରିବାକୁ କହିବ, ତେବେ ତୁମେ ଏପରି କିଛି କରିବ ନାହିଁ।"

ଜନି କହିଲା, "ଡନ୍‌କୁ ମୋତେ ନିଜେ ପଚାରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହା କିଛି ଗମ୍ଭୀର କି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୁଁ କ'ଣ କହୁଛି? ମୁଁ ତୁମର କଥା କିମ୍ବା ସନ୍ନିଙ୍କ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ।"

ଏହି ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦେଖି ହେଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଫଣ୍ଟାନ୍ ର କିଛି ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା। ସେ ଜାଣିବାର ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା ଯେ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ଚତୁର ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ କିଛି ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ କରିବାକୁ କହିବା ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ସନି ହୁଏତ କରିପାରେ। ସେ ଜନିକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ତୁମର ଗଡଫାଦର ମୋତେ ଏବଂ ସନିଙ୍କୁ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ଦୋଷ ଯୋଗୁଁ ତୁମର ଖରାପ ପ୍ରଚାର ହୋଇପାରେ, ଏପରି କୌଣସି କାମରେ ତୁମକୁ ସାମିଲ ନ କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ସେ ନିଜେ କେବେବି ତାହା କରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି ଯେ ସେ ତୁମଠାରୁ ଯେକୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗିବେ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ଜନି ହସିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା।

ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ତାଙ୍କର ତୁମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ସେ ଭାବନ୍ତି ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି ଏବଂ ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କ ନିବେଶରୁ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେ ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବ। ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଚୁକ୍ତି, ଏହା କେବେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ। ଟଙ୍କା ସହିତ ବୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତୁମେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭଗବାନ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ କୋଡ଼ିଏ ମିଲିୟନ ଡଲାର ବହୁତ ଜିନିଷ। ତୁମେ ଏହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ତାକୁ ବେକ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ।"

"ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ," ଜନି କହିଲେ। "ଯଦି ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ବଡ଼ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରତିଭା ହୋଇପାରନ୍ତି,
ଯେକେହି କରିପାରିବେ ।"

"ତୁମର ଗଡଫାଦର ଏହା ହିଁ ଆକଳନ କରନ୍ତି," ହେଗେନ କହିଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ମୋତେ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ଫେରାଇ ନେଇପାରିବ? ମୁଁ ଯାହା କହିବାକୁ ଅଛି ତାହା କହିସାରିଛି। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସବୁକିଛି ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବ, ତୁମର ନିଜସ୍ୱ ଓକିଲଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କର, ମୁଁ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସବୁକିଛି ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ଯଦି ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ଠିକ୍ ଥାଏ। ଏହା ସହିତ, ତୁମର କେବେବି କୌଣସି ଶ୍ରମ ସମସ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ। ଏହା ତୁମର ଫଟୋ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କିଛି ପରିମାଣରେ ହ୍ରାସ କରିବ, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେଥିରୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଜମା କରନ୍ତି, ସେହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କର।"

ଜନି ସତର୍କତାର ସହିତ କହିଲା, "ମୁଁ କ'ଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମର ସମ୍ମତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ, ତାରକା, ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କିଛି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ଡନ୍ କୌଣସି ଜିନିଷ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ତୁମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କଳ୍ପନା କରିପାରୁନାହିଁ ଯେ ତାହା କ'ଣ ହେବ। ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେ ହସ୍ତକ୍ଷେପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ କହିପାରିବି।"

"ଭଲ," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଜେ ଏୟାରପୋର୍ଟକୁ ନେଇଯିବି। ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ଫୋନ୍ ଧରିବେ ନାହିଁ। କାହିଁକି, ଏପରି?"

ହେଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ସେ କ୍ୱଚିତ୍ ଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ରେକର୍ଡ ହେଉ, ଏପରିକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କିଛି କହୁଥିବେ: ସେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଯୋଡ଼ି ପାରିବେ ଯେ ଯେପରି ସେ ଅନ୍ୟ କିଛି କହୁଛନ୍ତି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ହେଉଛି। ଯାହାହେଉ, ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଚିନ୍ତା ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଦିନ ତାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଫସାଇ ଦେବେ। ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଧାର ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।"

ସେମାନେ ଜନିଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ବସି ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ଗଲେ। ହେଗେନ୍ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଜନି ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାଠାରୁ ଭଲ ଲୋକ। ସେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଶିଖି ସାରିଥିଲେ, କେବଳ ତାଙ୍କୁ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇ ଆଣିବା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା। ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୌଜନ୍ୟ, ଯାହା ଡନ୍ ନିଜେ ସବୁବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ କ୍ଷମା ମାଗିବା। ଏହା ସଚ୍ଚୋଟ ଥିଲା। ସେ ଜନିଙ୍କୁ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କ୍ଷମା ମାଗିବା କେବେ ଭୟରୁ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଜନିଙ୍କ ସବୁବେଳେ ସାହସ ଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ସିନେମା ମାଲିକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ୟାରେ ଥିଲେ। ସେ ଡନ୍ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ନ ଥିବା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। ଫଣ୍ଟାନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ହୁଏତ କେବଳ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ। ତେଣୁ କ୍ଷମା ମାଗିବା ସଚ୍ଚୋଟ ଥିଲା, ସେ ଏହାକୁ ଏହି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଜନିଙ୍କୁ ଆଗାମୀ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ବହୁତ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ଜନିଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରିବ ଯେ ସେ କେତେ ଚତୁର। ତାଙ୍କୁ ଡନ୍ ପାଇଁ ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ କେବେ କରିବାକୁ କହିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିର ଅଂଶ ଭାବରେ କରିବାକୁ ଜିଦ୍ କରିବେ ନାହିଁ। ହେଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ କି ସଉଦା କରିବାର ସେହି ଅଂଶକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚତୁର ଥିଲେ।

ଜନି ହେଗେନଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ଛାଡିବା ପରେ (ହେଗେନ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଜନି ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିମାନରେ ସମୟ ବିତାଇବେ ନାହିଁ), ସେ ଗିନିର ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଘରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ କିଛି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ, ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସମୟ ପାଇବେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ହେଗେନ ତାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି। ସେ ଥରେ ଜଣେ ବଡ଼ ଷ୍ଟାର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଧୋଇ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ଏ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ପରିହାସ କରିନଥିଲେ। ଯଦି ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଜିତିଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ହୋଇପାରେ? କିଛି ନୁହେଁ, ଯଦି ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଫେରି ନ ଥାଆନ୍ତା। ସେ କେବଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତରର ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି, କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ରସ ନଥିଲା। ସେହି ଝିଅଟି ତାଙ୍କୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ଭଲ ଏବଂ ଚତୁର ଏବଂ ଅଭିନୟ କରିବାର ଏକ ପ୍ରକାର ନମ୍ର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୀର୍ଷରେ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେ କ'ଣ ଏତେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ମଇଦା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ସେ ହଲିଉଡର ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରି ବଡ଼ ହୋଇପାରିବେ। ସେ ଜଣେ ରାଜା ହୋଇପାରିବେ। ଜନି ହସିଲେ। ନରକ। ସେ ଜଣେ ଡନ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି।

ଗିନି ସହିତ ପୁଣି କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ରହିବା ଭଲ ହେବ, ହୁଏତ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇଯିବେ, ହୁଏତ କିଛି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ରଖିବେ। ସେ ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ଧୂମପାନ ବନ୍ଦ କରିବେ, ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେବେ। ହୁଏତ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ପୁଣି ଦୃଢ଼ ହୋଇଯିବ। ଯଦି ଏହା ହୁଏ ଏବଂ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଟଙ୍କା ସହିତ, ସେ ଅପରାଜେୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେରିକାରେ ଯେପରି ସମ୍ଭବ ଜଣେ ପୁରୁଣା ରାଜା କିମ୍ବା ସମ୍ରାଟର ନିକଟତର ହୋଇଥାଆନ୍ତେ। ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଧରି ରଖିବା କିମ୍ବା ଜଣେ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ଜନସାଧାରଣ କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ନାହିଁ। ଏହା ଟଙ୍କାରେ ମୂଳ ଏକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ସବୁଠାରୁ ଲୋଭନୀୟ ପ୍ରକାରର କ୍ଷମତା ହେବ।

ଗିନି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଥି ଶୟନ କକ୍ଷ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ବୁଝାପଡୁଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ କୋଠରୀ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ରହିବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କେବେବି ସେହି ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯଦିଓ ଗପସପ ସ୍ତମ୍ଭକାର ଏବଂ ଚଳଛିତ୍ର ପ୍ରଶଂସକମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଜଗତ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଦୋଷ ଦେଉଥିଲା, ତଥାପି ଏକ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନେ ଉଭୟ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଛାଡପତ୍ର ପାଇଁ ସେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦାୟୀ।

ଯେତେବେଳେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ମୋସନ୍ ପିକ୍ଚରରେ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗାୟକ ଏବଂ ମୁଭି ମ୍ୟୁଜିକାଲ୍ କମେଡି ଷ୍ଟାର ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମନରେ କେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଭାବି ନଥିଲେ। ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଇଟାଲୀୟ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅତ୍ୟଧିକ ପୁରୁଣା ଶୈଳୀର ଥିଲେ। ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରଲୋଭନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ ତାହା ଏଡାଇବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ଏବଂ ଜଣେ ପତଳା, ନାଜୁକ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କର ଅନେକ ଛୋଟ ହାଡ଼ ବିଶିଷ୍ଟ ଲାଟିନ୍ ପ୍ରକାରର କ୍ରୋଧୀ ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା। ଏବଂ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଥିଲେ। ସେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ମିଠା ମୁହଁର କୁମାରୀ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଝିଅ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତନକୁ ଖୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ଢଳା ଏବଂ ଧନୀ, କ୍ୟାମିଓ ମୁହଁ ପରି ଭାରୀ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେ ସେକ୍ସି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୌନ ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ଭୟଭୀତତା ଖୋଜିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ନକଲି ଗତିରେ ଥିଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଶହେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଶୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକୀ କରାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ କାମ କରିବାକୁ ଏବଂ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କୁମାରୀ।

ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ହଲିଉଡ୍ ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ହସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ପୁରୁଣା ଗିନି ସ୍ୱାଦ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ବର୍ଗାକାର, ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଜଣେ କୁମାରୀ ଆପଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତେଜନା ସହିତ ବ୍ଲୋ ଜବ୍ ଦେବାକୁ କେତେ ସମୟ ନେଇଥାଏ ଏବଂ ତାପରେ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ଖରାପ ଗଧ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଜନି ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଏକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ। ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାପରେ ଜଣେ ଝିଅ ଯିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଡିକ୍ ଚାଖି ଭଲ ପାଉଛି ତାହାଠାରୁ ବଡ଼ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ? ଆହା, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗିବା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଗୋଡ଼ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଘ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଆକାରର ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ଗଧ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ସବୁ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଏବଂ ଧଳା, ମାଟିଆ ଏବଂ ଟାନ୍ ରଙ୍ଗର ଛାଇ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଡେଟ୍ରଏଟରେ ସେହି ଯୁବ ରଙ୍ଗୀନ ଝିଅ ସହିତ ଶୋଇଥିଲେ, ଜଣେ ଭଲ ଝିଅ, ହଷ୍ଟଲର ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍ ବିଲ୍ ଉପରେ ଥିବା ଜଣେ ଜାଜ୍ ଗାୟକଙ୍କ ଯୁବତୀ ଝିଅ, ସେ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଜିନିଷ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଓଠର ସ୍ୱାଦ ସତରେ ଗରମ ମହୁ ସହିତ ଗୋଲମରିଚ ମିଶ୍ରିତ ପରି ଥିଲା, ତାଙ୍କର ଗାଢ଼ ବାଦାମୀ ଚର୍ମ ସମୃଦ୍ଧ, କ୍ରିମି ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଈଶ୍ୱର ଯେକୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପରି ମିଠା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜଣେ କୁମାରୀ ଥିଲେ।

ଆଉ ଅନ୍ୟ ପୁଅମାନେ ସବୁବେଳେ ବ୍ଲୋ ଜବ୍ସ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିଲେ, ଏହା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଏତେ ଉପଭୋଗ କରୁ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଏପରି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରେ ସେ କେବେ କୌଣସି ଝିଅକୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ, ଏହା ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିନଥିଲା। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଶେଷରେ ପରସ୍ପର ସହ ମିଶି ପାରିନଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଅଣଷଠି ଜଣଙ୍କୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଚାହୁଁନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହାକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡିଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ମଜା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଗ ବୋଲି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ କଥାଟି ଚାଲିଗଲା ଯେ ସେ ପିଲା ପରି ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ। ହୁଏତ ସେଥିପାଇଁ ଗତକାଲି ରାତିରେ ସେହି ଝିଅଟି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା। ହଁ, ଏହା ସହିତ, ସେ ବସ୍ତାରେ ବହୁତ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଏପରି ଝିଅକୁ କହିପାରିବ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ। ବିଶେଷକରି

ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ରହି ନଥିଲେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଘୃଣା କରୁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଖରାପ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ ସୁଦ୍ଧା ସବୁକିଛି କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଗତିବିଧି ମାଧ୍ୟମରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ନକଲି କରିପାରୁଥିଲେ।

ଗିନି ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ କଫି ଏବଂ କେକ୍ ଆଣି ବସିବା ଘରର ଲମ୍ବା ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କେବଳ କହିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ୟାକେଜ୍ ପାଇଁ ଟଙ୍କା କ୍ରେଡିଟ୍ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ। ସେ ପୁଣି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଧାରଣା ନଥିଲା ତେଣୁ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କରୁ ହେଗେନ୍ ଆସିବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ହେଗେନ୍ ମଧ୍ୟ ଆଇନଗତ ବିବରଣୀ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କଫି ପିଇ ସାରିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ରାତିରେ କାମ କରିବେ, ଏବଂ ଫୋନ୍ କଲ୍ କରିବେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବେ। "ଏସବୁର ଅଧା ପିଲାମାନଙ୍କ ନାମରେ ରହିବ," ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କୋଠରୀ ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ କୃତଜ୍ଞ ହସ ଦେଲେ ଏବଂ ଶୁଭରାତ୍ରି ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ।

ତାଙ୍କ ଲେଖା ଡେସ୍କରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ମନୋଗ୍ରାମ୍ ସିଗାରେଟ୍ ଭର୍ତ୍ତି ଏକ କାଚ ପାତ୍ର, ପେନ୍ସିଲ୍ ପରି ପତଳା କଳା କ୍ୟୁବାନ୍ ସିଗାର ସହିତ ଏକ ହ୍ୟୁମିଡର ଥିଲା। ଜନି ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ି ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ପ୍ରକୃତରେ ଘୂରି ବୁଲୁଛି। ସେ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସର୍ବାଧିକ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଉପନ୍ୟାସ, ଯାହା ଉପରେ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଆଧାରିତ। ଲେଖକ ତାଙ୍କ ବୟସର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ କଠିନ ପଥ ଦେଇ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର ଜଣେ ସେଲିବ୍ରିଟି। ସେ ହଲିଉଡ୍ ଆସିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚକ ପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକଙ୍କ ପରି, ତାଙ୍କୁ ବିଷାକ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ଆଶା କରି। ଜନି ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ବ୍ରାଉନ୍ ଡର୍ବିରେ ଲେଖକଙ୍କ ଅପମାନ ଦେଖିଥିଲେ। ଲେଖକଙ୍କୁ ସହରରେ ଏକ ଡେଟ୍ ପାଇଁ ଏବଂ ପରେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଝୁଡ଼ି ପାଇଁ ଏକ ଜଣାଶୁଣା ବକ୍ଷସ୍ଥ ଷ୍ଟାରଲେଟ୍ ସହିତ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଷ୍ଟାରଲେଟ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କାରଣ ଏକ ର୍ଯାଟି ଦେଖାଯାଉଥିବା ସିନେମା କମିକ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ବୁଲାଇଥିଲା। ଏହା ଲେଖକଙ୍କୁ ହଲିଉଡ୍ ପିକ୍ କ୍ରମରେ କିଏ ତାହା ଉପରେ ସଠିକ୍ ଢଳାଇ ଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ତାଙ୍କୁ

ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ଜଣେ ଷ୍ଟାରଲେଟ୍ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ, ସବୁଠାରୁ ଖରାପ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ନକଲି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଚକକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ।

ଏବେ ଜନି ଲେଖକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଘରେ ଡାକି ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖିଥିବା ମହାନ ଅଂଶ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ। ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉପନ୍ୟାସ କିପରି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କ'ଣ ବିଷୟରେ। ଲେଖକ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ କହିବା ସମୟରେ ସେ ଏକ ସିଗାର ଜାଳିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ କହିଲେ, "ଆରେ, ତୁମେ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୋତେ ଏକ କପି ପଠାଇଲେ କି? ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଡିଲ୍ ଦେଇପାରିବି, ତୁମେ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ସହିତ ପାଇଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ।"

ଲେଖକଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଥିବା ଉତ୍ସାହ ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ସେ ଠିକ୍ ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି। ୱଲ୍ଟଜ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତିଆରି କରିଥିଲେ, ପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ବାଦାମି ଦେଇଥିଲେ। ଜନି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଛୁଟି ପରେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ରହିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଲେଖକ କ'ଣ ତାଙ୍କ କିଛି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବାକୁ ଚାହିଁବେ? "ମୁଁ କିଛି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ," ଜନି ମଜା କରି କହିଲେ। ଲେଖକ ହସି କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି।

ପରେ ଜନି ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ଫିଲ୍ମଟି ଶେଷ କରିଥିଲେ, ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋପନରେ କହିଲେ ଯେ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ୱଲ୍ଜ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବେ ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ ଫୋନ୍ କରିବା ଉଚିତ।

ତା'ପରେ ସେ ସବୁଠାରୁ କଠିନ କଲ କରିଥିଲେ, ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍ରରେ ଥିବା ଭୂମିକା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ସେ କେତେ ଖୁସି ହେବେ। ସେ କେବଳ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କୁ ଟ୍ରାକରୁ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ ଏହା କରିଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ବହୁତ ସରଳ, ବହୁତ ସରଳ ଥିଲେ। କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ୱୋଲ୍ଜ ତାଙ୍କର ଚାଲ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିବେ ଏବଂ ଏହି କଲର ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବେ, ଯାହା ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

ଏହା ପରେ ସେ ଡେସ୍କରେ ବସି ତାଙ୍କ ସିଗାରରେ ଫୁଲି ଉଠିଲେ। ଏକ ସାଇଡ୍ ଟେବୁଲରେ ହ୍ୱିସ୍କି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ଏବଂ ହେଗେନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ମଦ୍ୟପାନ କରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ଧୂମପାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ମୂର୍ଖତା ଥିଲା; ତାଙ୍କ

ସ୍ୱରରେ ଯାହା ବି ଭୁଲ ଥିଲା ତାହା ହୁଏତ ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ଧୂମପାନ ବନ୍ଦ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ଅତ୍ୟଧିକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କ'ଣ, ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଶତ ଚାହୁଁଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଲଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଥିଲା।

ଏବେ ଘର ଶାନ୍ତ, ତାଙ୍କ ଛାଡପତ୍ର ପାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଶୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଝିଅମାନେ ଶୋଇଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସେହି ଭୟଙ୍କର ସମୟକୁ ମନେ ପକାଇପାରୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ଥିବା ଏକ ବେଶ୍ୟା କୁକୁର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କ କଥା ଭାବି ହସିଲେ, ସେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ମହିଳା ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ, କେବଳ ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା ଯେଉଁଦିନ ସେ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଯେଉଁଦିନ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ପ୍ରେମିକା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଠିକ୍ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାରୋନ୍ ମୁର୍ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଦେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପାଇଁ ଖରାପ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରିପାରିବେ।

ସେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଗୀତ ଗାଇବା ସହିତ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଜଣେ ରେଡିଓ ଷ୍ଟାର ଏବଂ ସିନେମା ଷ୍ଟେଜ ଶୋ'ର ଷ୍ଟାର ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଶେଷରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ। ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହିପରି ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କୁ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ମାର୍ଗଟ୍ ଆଷ୍ଟିନ୍ଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ; ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର କ୍ୟାରିଅର୍ ନର୍କକୁ ଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ନର୍କକୁ ଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ନର୍କକୁ ଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଏପରି ଦିନ ଆସିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ କିଛି ବିନା ରହିଗଲେ।

କଥାଟି ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ ସେ ସବୁବେଳେ ଉଦାର ଏବଂ ନ୍ୟାୟପର ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସବୁକିଛି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେକର୍ଡ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଲବ୍ ଡେଟ୍ ପାଇବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଧନୀ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କିଛି ମନା କରିନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାଇଭଉଣୀ, ତାଙ୍କ ବାପା ଏବଂ ମା, ତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍କୁଲ ଯାଇଥିବା ଝିଅ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ସେ କେବେ ଜଣେ ଫସି ରହିଥିବା ସେଲିବ୍ରିଟି ନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୁଇ ସାନ ଭଉଣୀଙ୍କ ବିବାହରେ ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ, ଯାହା ସେ କରିବାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ କେବେ କିଛି ମନା କରିନଥିଲେ।

ଏବଂ ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତଳକୁ ଛୁଇଁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଉ ସିନେମାରେ କାମ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଥିଲେ, ସେ ଗିନି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଦିନ ବିତାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ତାଙ୍କ ଦୟାରେ ନିଜକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ କାରଣ ସେ ଏତେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେହି ଦିନ ସେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ରେକର୍ଡିଂ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ରେକର୍ଡକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ଶବ୍ଦ ଟେକ୍ନିସିଆନମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ଶୁଭୁଛି। ସେ ମାଷ୍ଟର ରେକର୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ଗାଇବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ। ସେ ଏତେ ଲଜ୍ଜିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହରେ ନିନୋଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୋଟ୍ ଗାଇ ନଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଗିନି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ସେହି ଭାବକୁ କେବେ ଭୁଲି ନଥିଲେ। ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କୁ କେବେ ଭୁଲିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ସନ୍ତୋଷର ଭାବନା ଥିଲା। ଏହା ଏପରି ଏକ ଭାବନା ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇ ପାରୁଥିଲା ଯେ ସେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଆସିଛନ୍ତି। ସେ ଶୀଘ୍ର ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା କିନ୍ତୁ ଭଦ୍ର ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସେହି ତିନି ଜଣ ଝିଅଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ବନ୍ଧୁତା ରଖିଥିଲେ ଏବଂ କେତେବେଳେ ସାଥୀ ଭାବରେ ଶୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ସବୁକିଛି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ଉପହାର କିମ୍ବା ଚାକିରି ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ସେ ସେହି ନିଷ୍ଠୁର ସନ୍ତୋଷର କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଭାବନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା।

ସେହି ସମୟରେ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ। ସେ ହଲିଉଡର ଅନେକ ପୁରୁଷ, ସଫଳ ପ୍ରଯୋଜକ, ଲେଖକ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଅଭିନେତାଙ୍କ ପରି ହୋଇପାରନ୍ତି,

ଯେଉଁମାନେ କାମୁକ ଘୃଣା ସହିତ ସୁନ୍ଦରୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ଶିକାର କରୁଥିଲେ। ସେ ଅନିଚ୍ଛାର ସହିତ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ, ସବୁବେଳେ ଦେଶଦ୍ରୋହ ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିପାରିବେ, ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବେ ଯେ ମହିଳାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବେ ଏବଂ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ, ବିରୋଧୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ। କିମ୍ବା ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ମନା କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରନ୍ତି।

ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ସେ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଯେତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ନ ପାଇଲେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାର କିଛି ଅଂଶ ମରିଯିବ। ସେ ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିପଥଗାମୀ ଭାଗ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଚାପି, ଅପମାନିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଖୁସି ଥିଲେ; ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଯେ ଯୌନଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିଲା। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ, ତାଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ଆନନ୍ଦ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଘାତକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। ସେ ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କଲେ ଯେ ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବାହରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସତ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କେବେ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଗିନି ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପିତା ରହିବାକୁ ଜିଦ୍ କରୁଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ପୁନଃବିବାହ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ କେବେ ଚିନ୍ତା କରି ନଥିଲେ। ଏହା ଏପରି ଏକ ଜିନିଷ ଥିଲା ଯାହା ସେ ଉପରୁ ପତନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ। ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଘାତ ବିଷୟରେ ଏକ ଘନ ଚର୍ମ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ।

ସେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ମୃତି ଲାଗି ରହିଗଲା: ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କ ସହିତ ଗୀତ ଗାଇବା। ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କ'ଣ ଅଧିକ ଖୁସି କରିବ। ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ଅପରେଟରଙ୍କୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଡାକିବାକୁ କହିଲେ। ସେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କ ନମ୍ବର ମାଗିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ନିନୋଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ। ନିନୋ ସବୁବେଳେ ପରି ଟିକେ ମାତାଲ ଲାଗୁଥିଲା।

"ହେ, ନିନୋ, ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସି ମୋ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ କିପରି ପସନ୍ଦ କଲ," ଜନି କହିଲା। "ମୋତେ ଏପରି ଜଣେ ଲୋକ ଦରକାର ଯାହା ଉପରେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବି।"

ନିନୋ ମଜା କରି କହିଲା, "ଆରେ, ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ, ଜନି, ମୁଁ ଟ୍ରକରେ ଏକ ଭଲ ଚାକିରି ପାଇଛି, ମୋ ରାସ୍ତାରେ ଗୃହିଣୀମାନଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଉଥିଲି, ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶହେ ପଚାଶ ଟଙ୍କା ଉଠାଉଥିଲି। ତୁମେ କଣ ଦେବାକୁ ଅଛି?"

"ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଞ୍ଚଶହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ଧ ଡେଟ୍ କରାଇପାରିବି, ତାହା କିପରି?" ଜନି କହିଲା। "ଏବଂ ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ପାର୍ଟିରେ ଗାଇବାକୁ ଦେବି।"

"ହଁ, ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଭାବିବାକୁ ଦିଅ।" ନିନୋ କହିଲା। "ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ମୋ ଓକିଲ, ମୋର ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଏବଂ ଟ୍ରକରେ ଥିବା ମୋର ସହାୟକଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଦିଅ।"

"ହେ, ମଜା କରନାହିଁ, ନିନୋ," ଜନି କହିଲା। "ମୋତେ ତୁମକୁ ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ କାଲି ସକାଳେ ଉଡ଼ିଯାଇ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କାର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷର କର। ତା'ପରେ ଯଦି ତୁମେ ମୋର ଗୋଟିଏ ଭାଇ ଚୋରି କର ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଚାକିରିରୁ ବାହାର କରିଦିଏ, ତେବେ ତୁମେ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ଦରମା ନେଇଯିବ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ବିରାମ ଲାଗିଲା। ନିନୋର ସ୍ୱର ଶାନ୍ତ ଥିଲା। "ହେ, ଜନି, ତୁମେ ମଜା କରୁଛ?"

ଜନି କହିଲା, "ମୁଁ ଗମ୍ଭୀର, ପିଲା। ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଥିବା ମୋର ଏଜେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଫିସକୁ ଯାଅ। ସେମାନେ ତୁମର ବିମାନ ଟିକେଟ୍ ଏବଂ କିଛି ଟଙ୍କା ପାଇବେ। ମୁଁ ସକାଳେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବି। ତେଣୁ ତୁମେ ଅପରାହ୍ନରେ ସେଠାକୁ ଯାଅ। ଠିକ୍ ଅଛି? ତା'ପରେ ମୁଁ ବିମାନରେ କାହାକୁ ଭେଟି ତୁମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବି।"

ପୁଣି ଥରେ ଏକ ଲମ୍ବା ବିରାମ ହେଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ନିନୋର ସ୍ୱର, ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀରବ, ଅନିଶ୍ଚିତ, କହିଲା, “ଠିକ୍ ଅଛି, ଜନି।” ସେ ଆଉ ମାତାଲ ପରି ଶୁଭିଲା ନାହିଁ।

ଜନି ଫୋନ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ଶୋଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। ସେହି ମାଷ୍ଟର ରେକର୍ଡ ଭାଙ୍ଗିବା ପରଠାରୁ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଅନୁଭବ କଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ବିଶାଳ ରେକର୍ଡିଂ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ବସି ଏକ ହଳଦିଆ ପ୍ୟାଡ୍ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆକଳନ କରୁଥିଲେ। ସଂଗୀତଜ୍ଞମାନେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ସହିତ ଜଣେ ପିଲାଦିନର ଗାୟକ ଥିଲେ। କଣ୍ଡକ୍ଟର, ପପ୍ ସାଥୀ ବ୍ୟବସାୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଖରାପ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଗୀତଜ୍ଞଙ୍କୁ ସଙ୍ଗୀତ ଏବଂ ମୌଖିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଥିଲେ। ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଏଡି ନୀଲ୍ସ। ସେ ଏହି ରେକର୍ଡିଂକୁ ଜନିଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ବହୁତ ଭିଡ଼ ଥିଲା।

ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ଏକ ପିଆନୋ ପାଖରେ ବସି ଚାବି ଧରି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ବୁଲୁଥିଲେ। ସେ ଏକ ବିରାଟ ରାଇ ଗ୍ଲାସରୁ ମଧ୍ୟ ଚୁପ୍ ହେଉଥିଲେ। ଜନି ଏଥିରେ ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ନିନୋ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ସହିତ ଗାଇ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଗାଏ ଏବଂ ଆଜି ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ନିନୋ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ସଂଗୀତଜ୍ଞତାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ଏଡି ନୀଲ୍ସ କିଛି ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟ ଏବଂ ସିସିଲିଆନ ଗୀତର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ, ଏବଂ କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହରେ ନିନୋ ଏବଂ ଜନି ଗାଇଥିବା ଦ୍ୱୈତ-ଯୁଗ ଗୀତରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାମ କରିଥିଲେ। ଜନି ମୁଖ୍ୟତଃ ରେକର୍ଡ ତିଆରି କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଏପରି ଗୀତକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପହାର ହେବ। ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଆକଳନ ଥିଲା ଯେ ରେକର୍ଡଟି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦଶ ଲକ୍ଷ ନୁହେଁ, ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିକ୍ରି ହେବ। ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ନିନୋକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ହେଉଛି ଡନ୍ ତାଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ କିପରି ଚାହାଁନ୍ତି। ନିନୋ, ସର୍ବପରି, ଡନ୍‌ଙ୍କ ଧର୍ମପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଜଣେ।

ଜନି ତାଙ୍କ କ୍ଲିପବୋର୍ଡ ଏବଂ ହଳଦିଆ ପ୍ୟାଡ୍ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଫୋଲ୍ଡିଂ ଚେୟାର ଉପରେ ରଖି ପିଆନୋ ପାଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଉଠିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ହେ, ପୈସାନ," ଏବଂ ନିନୋ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ହସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେ ଟିକେ ଅସୁସ୍ଥ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ଜନି ନଇଁ ପଡ଼ି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ବ୍ଲେଡ୍ ଘଷିଲେ। "ଆଜି ଆରାମ କର, ପିଲା," ସେ କହିଲେ। "ଆଜି ଭଲ କାମ କର ଏବଂ ମୁଁ ହଲିଉଡର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗଧ ସହିତ ତୁମକୁ ସଜାଡ଼ି ଦେବି।"

ନିନୋ ହ୍ୱିସ୍କିର ଗୋଟିଏ ଢାଳିଦେଲା। "କିଏ ସେ, ଲାସି?"

ଜନି ହସିଲା। "ନା, ଡିଆନା ଡନ୍। ମୁଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି।"

ନିନୋ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲା କିନ୍ତୁ ନକଲି ଆଶା ସହିତ କହିଲା, "ତୁମେ ମୋତେ ଲାସି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ?"

ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରା ମେଡଲିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଗୀତରେ ଝୁମି ଉଠିଲା। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲେ। ଏଡି ନୀଲ୍ସ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମସ୍ତ ଗୀତ ବଜାଇବେ। ତା'ପରେ ରେକର୍ଡ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଟେକ୍ ଆସିବ। ଜନି ଶୁଣିବା ସମୟରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟାଂଶକୁ କିପରି ପରିଚାଳନା କରିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୀତରେ ସେ କିପରି ଆସିବେ ସେ ବିଷୟରେ ମାନସିକ ନୋଟ୍ ତିଆରି କରିଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିନୋ ଅଧିକାଂଶ ଗୀତ ଗାଇବେ, ଜନି ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗାଇବେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯୁଗଳ-ଦ୍ୱୟ ଗୀତ ବ୍ୟତୀତ। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ।

ସେ ନିନୋକୁ ଟାଣି ନେଇ ଠିଆ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କ ମାଇକ୍ରୋଫୋନ୍ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ନିନୋ ଖୋଲିବା ବାଟକୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲା, ପୁଣି ଫୋପାଡ଼ିଦେଲା। ଲଜ୍ଜାରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଲାଲ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଜନି ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହିଲା, "ହେ, ତୁମେ ଓଭରଟାଇମ୍ ପାଇଁ ଅଟକିଯାଉଛ?"

"ମୋ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ବିନା ମୁଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅନୁଭବ କରେ ନାହିଁ," ନିନୋ କହିଲା।

ଜନି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏହା ଭାବିଲା। "ତୁମ ହାତରେ ସେହି ମଦ ଗ୍ଲାସ ଧର," ସେ କହିଲା।

ଏହା କାମ କଲା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ନିନୋ ଗାନ କରିବା ସମୟରେ ଗ୍ଲାସରୁ ପିଇ ଚାଲିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଭଲ କରୁଥିଲା। ଜନି ସହଜରେ ଗାଉଥିଲା, ଚାପ ପକାଇ ନଥିଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ୱର କେବଳ ନିନୋର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱର ଚାରିପାଖରେ ନାଚୁଥିଲା। ଏହି ପ୍ରକାରର ଗୀତ ଗାଇବାରେ କୌଣସି ଭାବପ୍ରବଣ ସନ୍ତୋଷ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ବୈଷୟିକ ଦକ୍ଷତାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଦଶ ବର୍ଷର କଣ୍ଠସ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କିଛି ଶିଖାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରେକର୍ଡ ଶେଷ କରୁଥିବା ଯୁଗଳ-ଦ୍ୱୈତ ଗୀତ ପାଇଁ ଆସିଲେ, ଜନି ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶେଷ କଲେ ତାଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର କଷ୍ଟ ହେଲା। ସଂଗୀତଜ୍ଞମାନେ ଶେଷ ଗୀତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହି ନିଷ୍ଠୁର ପ୍ରବୀଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିରଳ କଥା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଜାଇ କରତାଳି ସ୍ୱରରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦରେ ମୋହର ମାରିଲେ। ଡ୍ରମର ସେମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରମର ଏକ ଗର୍ଜନ ଦେଲେ।

ସେମାନେ କାମ ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଘଣ୍ଟା କାମ କରିଥିଲେ। ଏଡି ନୀଲ୍ସ ଜନିଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ନୀରବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଶୁଣୁଥିଲ, ପିଲା। ହୁଏତ ତୁମେ ଏକ ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ମୋର ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଅଛି ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ।"

ଜନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ଆସ, ଏଡି, ମୋତେ ପରିହାସ କରନାହିଁ। ତା'ଛଡା, କିଛି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ କଥା ହେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏତେ କର୍କଶ ହୋଇଯିବି ଯେ। ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ଆଜି ଆମେ ଯାହା କରିଛୁ ତାହା ଆମକୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ?"

ଏଡି ଭାବିଚିନ୍ତି କହିଲା, "ନିନୋକୁ କାଲି ଷ୍ଟୁଡିଓକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ସେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ଭାବିଥିଲି ସେ ତା'ଠାରୁ ବହୁତ ଭଲ। ତୁମର ଜିନିଷ ବିଷୟରେ, ମୁଁ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ ତାହା ସାଉଣ୍ଡ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ିବି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ କେତେବେଳେ ଚାପ ଶୁଣିପାରିବି?"

"କାଲି ରାତିରେ," ଏଡି ନୀଲ୍ସ କହିଲେ। "ତୁମର ସ୍ଥାନ?"

"ହଁ," ଜନି କହିଲା। "ଧନ୍ୟବାଦ, ଏଡି। କାଲି ଦେଖା ହେବ।" ସେ ନିନୋକୁ ହାତ ଧରି ଷ୍ଟୁଡିଓରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଗିନିର ଘରକୁ ନ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ।

ଏହି ସମୟରେ ଅପରାହ୍ନ ହୋଇଗଲାଣି। ନିନୋ ଏବେ ବି ଅଧା ମଦ୍ୟପାନ କରିସାରିଥିଲା। ଜନି ତାକୁ ଗାଧୋଇବାକୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ଶୋଇବାକୁ କହିଲା। ସେହି ରାତି ଏଗାରଟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ପାର୍ଟିରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା।

ନିନୋ ଉଠିବା ପରେ, ଜନି ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଲେ। "ଏହି ପାର୍ଟି ହେଉଛି ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକା ଲୋନଲି ହାର୍ଟସ୍ କ୍ଲବ୍," ସେ କହିଲେ। "ଆଜି ରାତିରେ ଏହି ବ୍ରଡ୍ସମାନେ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଗ୍ଲାମର କୁଇନ୍ ଭାବରେ ଦେଖିଛ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପୁଅ ସେମାନଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତକୁ ଝାଡ଼ି ଦେବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଆଜି ରାତିରେ ପାର୍ଟିରେ ରହିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ କାହାକୁ ଖୋଜିବା। ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ କାହିଁକି? କାରଣ ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଭୋକିଲା, ସେମାନେ ଟିକେ ବୟସ୍କ। ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା ପରି, ସେମାନେ ଟିକିଏ ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ଏହା ଚାହାଁନ୍ତି।"

"ତୁମର ସ୍ୱରରେ କ'ଣ ଅସୁବିଧା ଅଛି?" ନିନୋ ପଚାରିଲା।

ଜନି ପ୍ରାୟ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲା। "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ମୁଁ ଟିକିଏ ଗୀତ ଗାଇବା ପରେ ଏପରି ହୁଏ। ମୁଁ ଏବେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ଗାଇପାରିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କର୍କଶ ଶବ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବି।"

ନିନୋ ଭାବିଚିନ୍ତି କହିଲା, "କଠିନ, ହଁ?"

ଜନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ଶୁଣ, ନିନୋ, ଆଜି ରାତିରେ ଅତ୍ୟଧିକ ମଦ୍ୟପାନ କର ନାହିଁ। ତୁମକୁ ଏହି ହଲିଉଡ୍ ବ୍ରଡ୍ସକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ମୋର ପଇସାନ୍ ବନ୍ଧୁ ମଳରେ ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ। ତୁମକୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡିବ। ମନେରଖ, ଏହି ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସେମାନେ ତୁମକୁ କାମ କରାଇପାରିବେ। ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିବା ପରେ ମନୋରମ ହେବା କ୍ଷତିକାରକ ନୁହେଁ।"

ନିନୋ ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ପାନୀୟ ଢାଳି ଦେଉଥିଲା। "ମୁଁ ସବୁବେଳେ ମନୋରମ," ସେ କହିଲା। ସେ ଗ୍ଲାସଟି ଖାଲି କରିଦେଲା। ହସି ହସି ସେ ପଚାରିଲା, "ମଜା କରୁନା, ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ଡିଆନା ଡନ୍ ପାଖକୁ ନେଇପାରିବ କି?"

"ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ," ଜନି କହିଲା। "ତୁମେ ଯେପରି ଭାବୁଛି ସେପରି ହେବ ନାହିଁ।"

ହଲିଉଡ୍ ମୁଭି ଷ୍ଟାର ଲୋନଲି ହାର୍ଟସ୍ କ୍ଲବ୍ (ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ବାଧତାମୂଳକ ଥିଲା ଯୁବ ନାବାଳକ ଲିଡ୍ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଏ) ପ୍ରତି ଶୁକ୍ରବାର ରାତିରେ ଓଲ୍ଜ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଫିଲ୍ମ କର୍ପୋରେସନର ପ୍ରେସ୍ ଏଜେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ଜନସମ୍ପର୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା ରୟ ମ୍ୟାକଏଲରୟଙ୍କ ପ୍ରାସାଦମୟ, ଷ୍ଟୁଡିଓ-ମାଲିକାନା ଘରେ ଏକାଠି ହେଉଥିଲା। ପ୍ରକୃତରେ, ଯଦିଓ ଏହା ମ୍ୟାକଏଲରୟଙ୍କ ଖୋଲା ଘର ପାର୍ଟି ଥିଲା, ଏହି ଧାରଣା ଜ୍ୟାକ ୱୋଲ୍ଜଙ୍କ ବ୍ୟବହାରିକ ମସ୍ତିଷ୍କରୁ ଆସିଥିଲା। ତାଙ୍କର କିଛି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକା ଏବେ ବୟସ୍କ ହେଉଥିଲେ। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଲୋକ ଏବଂ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ମେକଅପ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବୟସର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ହେଉଥିଲା। ସେମାନେ କିଛି ପରିମାଣରେ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଭାବରେ ସମ୍ବେଦନହୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଆଉ "ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ"। ସେମାନେ ଆଉ ଶିକାରୀ ମହିଳାଙ୍କ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ଷମତାଶାଳୀ କରାଯାଇଥିଲା; ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ୟାତି ଦ୍ୱାରା, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା। ଓଲ୍ଜ ତାଙ୍କର ପାର୍ଟି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ ହେବ, ୱାନ୍-ନାଇଟ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ଯେଉଁମାନେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜିନିଷ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ସମୟ ଶୟନ ସାଥୀ ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବେ। ଯେହେତୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କେତେବେଳେ ଝଗଡ଼ା କିମ୍ବା ଯୌନ ଅତ୍ୟଧିକତାରେ ପରିଣତ ହେଉଥିଲା ଯାହା ପୋଲିସ ସହିତ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା, ତେଣୁ ୱଲ୍ଜ ଜନସମ୍ପର୍କ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଘରେ ପାର୍ଟି କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, ଯିଏ ସେଠାରେ ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ, ଖବରଦାତା ଏବଂ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସବୁକିଛି ନୀରବ ରଖିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ।

ଷ୍ଟୁଡିଓ ପେରୋଲରେ କାମ କରୁଥିବା କିଛି ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଅଭିନେତା ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଷ୍ଟାରଡମ୍ କିମ୍ବା ଫିଚର୍ଡ଼ ଭୂମିକା ହାସଲ କରି ନଥିଲେ, ଶୁକ୍ରବାର ରାତିର ପାର୍ଟିରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ସବୁବେଳେ ଏକ ସୁଖଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଥିଲା। ଏହା ଏହି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା

କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଷ୍ଟୁଡିଓ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବାକୁ ଥିବା ଏକ ନୂତନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପାର୍ଟିରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ। ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ପାର୍ଟି ପାଇଁ ଏକ ବାହାନା ଥିଲା। ଲୋକମାନେ କହିବେ, "ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଅମୁକ ନିର୍ମିତ ନୂତନ ଚିତ୍ରଟି କିପରି।" ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଏକ ବୃତ୍ତିଗତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ରଖାଯାଇଥିଲା।

ଶୁକ୍ରବାର ରାତିର ପାର୍ଟିଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁବ ମହିଳା ଷ୍ଟାରଲେଟମାନଙ୍କୁ ଯୋଗଦେବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା। କିମ୍ବା ବରଂ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହି ସଙ୍କେତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

ନୂତନ ସିନେମାଗୁଡ଼ିକର ସ୍କ୍ରିନିଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜନି ଏବଂ ନିନୋ ଏଗାରଟାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ରୟ ମ୍ୟାକଏଲରୟ ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ସୁସଜ୍ଜିତ, ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ। ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆନନ୍ଦର କ୍ରନ୍ଦନ ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କଲେ। "ତୁମେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ?" ସେ ପ୍ରକୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କହିଲେ।

ଜନି ହାତ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ମୋ ଦେଶର ଭାଇକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଖାଉଛି। ନିନୋକୁ ଭେଟ।"

ମ୍ୟାକଏଲରୟ ନିନୋ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲେ। "ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଖାଇଦେବେ," ସେ ଜନିକୁ କହିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛ ପାଟିଓକୁ ନେଇଗଲେ।

ପଛ ପାଟିଓଟି ପ୍ରକୃତରେ ବିରାଟ କୋଠରୀର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିଲା ଯାହାର କାଚ ଦ୍ୱାର ଏକ ବଗିଚା ଏବଂ ପୁଲକୁ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରାୟ ଶହେ ଲୋକ ସେଠାରେ ବୁଲୁଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ପାନୀୟ ଥିଲା। ପାଟିଓ ଆଲୋକୀକରଣ କଳାକୃତି ସହିତ ନାରୀ ମୁହଁ ଏବଂ ଚର୍ମକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜାଯାଇଥିଲା। ଏମାନେ ମହିଳା ଥିଲେ ଯାହାକୁ ନିନୋ କିଶୋର ଅବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ଧାର ସିନେମା ସ୍କ୍ରିନରେ ଦେଖିଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ କୈଶୋରର କାମୁକ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶରୀରରେ ଦେଖିବା ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭୟଙ୍କର ମେକଅପ୍ ରେ ଦେଖିବା ପରି ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀରର କ୍ଳାନ୍ତିକୁ କିଛି ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ସମୟ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାକୁ କ୍ଷୟ କରିଥିଲା। ସେମାନେ ପୋଜ୍ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଯେପରି ମନେ ପକାଇଥିଲେ ସେପରି ମନୋରମ ଭାବରେ ଗତି କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମହମ ଫଳ ପରି ଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥିକୁ ଲୁବ୍ରିକେଟ କରିପାରି ନଥିଲେ। ନିନୋ ଦୁଇଟି ପାନୀୟ ନେଇ ଏକ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ବୁଲିଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ବୋତଲର ଏକ ବସା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିବେ। ଜନି ତାଙ୍କ ସହିତ

ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଏକାଠି ପିଇଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଡିଆନା ଡନ୍‌ର ଯାଦୁକରୀ ସ୍ୱର ଆସିଲା।

ନିନୋ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରି, ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ସେହି ସ୍ୱର ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଛାପି ଯାଇଥିଲା। ଡିଆନା ଡନ୍ ଦୁଇଟି ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଜିତିଥିଲେ, ହଲିଉଡର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟକାରୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ। ପରଦାରେ ତାଙ୍କର ଏକ ବିଲେଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରତିରୋଧୀ କରିଦେଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କହୁଥିଲେ ତାହା ରୂପା ପରଦାରେ କେବେ ଶୁଣାଯାଇ ନଥିଲା। "ଜନି, ତୁମେ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ, ତୁମେ ମୋତେ ଏକ ରାତି ପାଇଁ ଏକ ରାତ୍ରିଯାପନ ଦେଇଥିବାରୁ ମୋତେ ପୁଣି ମୋର ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ପଡିଲା। ତୁମେ କେବେ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ଫେରି ଆସିଲ ନାହିଁ କାହିଁକି?"

ଜନି ତା'ର ପ୍ରଶଂସିତ ଗାଲରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା। "ତୁମେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ କ୍ଲାନ୍ତ କରିଦେଲ," ସେ କହିଲା। "ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ମୋ ଭାଇଭଉଣୀ ନିନୋକୁ ଦେଖା କର। ଜଣେ ଭଲ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଇଟାଲୀୟ ପୁଅ। ହୁଏତ ସେ ତୁମ ସହିତ ରହିପାରିବ।"

ଡିଆନା ଡନ୍ ନିନୋକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଲୁକ୍ ଦେବା ପାଇଁ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ। "ସେ କ'ଣ ପ୍ରିଭ୍ୟୁ ଦେଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି?"

ଜନି ହସିଲା। "ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ସେ କେବେ ସୁଯୋଗ ପାଇଛି। ତୁମେ ତାକୁ କାହିଁକି ଭାଙ୍ଗି ଦେଉନାହଁ?"

ନିନୋ ଯେତେବେଳେ ଡିଆନା ଡନ୍ ସହିତ ଏକା ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ପାନୀୟ ପିଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ସେ ନିରପେକ୍ଷ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା କଷ୍ଟକର ଥିଲା। ଡିଆନା ଡନ୍ ଙ୍କର ନାକ ଉପରକୁ ଉଠିଥିଲା, ଆଙ୍ଗ୍ଲୋ-ସାକ୍ସନ୍ ସୁନ୍ଦରୀର ସଫା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଏକାକୀ ଦେଖିଥିଲେ, ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୃତ ଉଡ଼ାଳି ସ୍ୱାମୀ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଅନାଥ ସନ୍ତାନ ସହିତ ଛାଡି ଆସିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ରାଗିଥିବା, ଆଘାତ ପାଇଥିବା, ଅପମାନିତ ହୋଇଥିବା, କିନ୍ତୁ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସହିତ ଦେଖିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ କ୍ୟାଡିଶ୍ କ୍ଲାର୍କ ଗେବଲ୍ ତାଙ୍କର ସୁଯୋଗ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଯୌନପାତ୍ର ପାଇଁ ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ। (ଡିଆନା ଡନ୍ କେବେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଯୌନପାତ୍ର ଖେଳାଇ ନଥିଲେ।) ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ ପ୍ରେମରେ ଲୁହଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା, ସେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ଆଲିଙ୍ଗନରେ ଛଟପଟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅତି କମରେ ଅଧ ଡଜନ ଥର ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ

ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ କହିଥିବା ପ୍ରଥମ କଥା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ।

"ଜନି ଏହି ସହରରେ ଥିବା କିଛି ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, " ସେ କହିଲେ। "ବାକି ସମସ୍ତେ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ଅସୁସ୍ଥ ମୂର୍ଖ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ପାନିସ୍ ମାଛିର ଏକ ଟ୍ରକ୍ ବୋଝେଇ କରି ସେମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଡକୋଷ ଭିତରକୁ ପମ୍ପ କଲେ ଏକ ବ୍ରଡ୍ ସହିତ ଏହାକୁ ଉଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ।" ସେ ନିନୋର ହାତ ଧରି ତାକୁ କୋଠରୀର ଏକ କୋଣକୁ ନେଇଗଲେ, ଟ୍ରାଫିକ୍ ଏବଂ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବାହାରେ।

ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ ମନୋରମ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କଥା ବୁଝିପାରିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଧନୀ ସମାଜର ଝିଅର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ଯିଏ ସ୍ଥିର ପୁଅ କିମ୍ବା ଚାଳକ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସିନେମାରେ କିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆଗ୍ରହକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବ (ଯଦି ଭୂମିକାଟି ସ୍ପେନ୍ସର ଟ୍ରେସି ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୀତ ହୋଇଥାନ୍ତା), କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପାଗଳ ଇଚ୍ଛାରେ ସବୁକିଛି ପକାଇ ଦେବ (ଯଦି ଭୂମିକାଟି କ୍ଲାର୍କ ଗେବଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୀତ ହୋଇଥାନ୍ତା)। କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା। ସେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ କିପରି ସେ ଏବଂ ଜନି ଏକାଠି ବଢ଼ିଥିଲେ, ସେ କିପରି ସେ ଏବଂ ଜନି ଛୋଟ ଛୋଟ କ୍ଲବ୍ ଡେଟରେ ଏକାଠି ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଏବଂ ଆଗ୍ରହୀ ପାଇଲେ। ଥରେ ସେ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣ କିପରି ଜନି ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଟଜ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିକାଟି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା?" ନିନୋ ସ୍ଥିର ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ ଏହା ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ।

ଏକ ନୂତନ ୱୋଲ୍ଟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପୂର୍ବାବଲୋକନ ଦେଖିବାର ସମୟ ଆସିଗଲା। ଡିଆନା ଡନ୍ ନିନୋଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ଉଷ୍ମ ହାତକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଥିବା, ମାନ୍ସନର ଏକ ଭିତର କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ ଯାହାର କୌଣସି ଝରକା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ଛୋଟ ଦୁଇ ଜଣିଆ ସୋଫା ଏପରି ଭାବରେ ବିଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୋଫାକୁ ଏକ ଛୋଟ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଗୋପନୀୟତା ଦ୍ୱୀପ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ନିନୋ ଦେଖିଲେ ସୋଫା ପାଖରେ ଏକ ଛୋଟ ଟେବୁଲ ଅଛି ଏବଂ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଏକ ବରଫ ପାତ୍ର, ଗ୍ଲାସ ଏବଂ ମଦ ବୋତଲ ଏବଂ ସିଗାରେଟ୍ ର ଏକ ଟ୍ରେ ଥିଲା। ସେ ଡିଆନା ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଦେଲେ, ଏହାକୁ ଜଳାଇଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଉଭୟଙ୍କ ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ କଥା ହେଲେ ନାହିଁ। କିଛି ମିନିଟ୍ ପରେ ଆଲୋକ ଲିଭିଗଲା।

ସେ କିଛି ଅଦ୍ଭୁତ କଥା ଆଶା କରୁଥିଲେ। ସର୍ବପରି, ସେ ହଲିଉଡର ଦୁଷ୍ଟାମୀର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଶୁଣିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏକ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ବିନା ଡିଆନା ଡନ୍ ଙ୍କ ଯୌନାଙ୍ଗ ଉପରେ ଭୋକିଲା ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇ ସିନେମା ଦେଖୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଚାଖି ନଥିଲେ, ଦେଖି ନଥିଲେ। ସେ ଏପରି ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା କାରଣ ଅନ୍ଧାରରେ ତାଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ଏହି ମହିଳା ତାଙ୍କ କିଶୋର ସ୍ୱପ୍ନର ବସ୍ତୁ ଥିଲେ।

ତଥାପି ଏକ ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷତ୍ୱକୁ ଅପମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଡିଆନା ଡନ୍ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ, ସେ ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାରରେ ଏକ ନୂଆ ପାନୀୟ ସଜାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ଏକ ନୂଆ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳି ଦେଲେ ଏବଂ କଳ୍ପନାଯୋଗ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଏହା ଏକ ବହୁତ ଭଲ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପରି ଦେଖାଯାଉଛି।"

ସେ ସୋଫାରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କୁ କଠିନ ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ କ'ଣ କୌଣସି ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ? ନିନୋ ଅନ୍ଧାରରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଛୁଇଁଥିବା ନିକଟତମ ବୋତଲରୁ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଢାଳିଦେଲେ। ଏହା ସହିତ ନର୍କ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଭଗ୍ନ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟା ପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। କୌଣସି କାରଣରୁ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୀତଳ କ୍ରୋଧ ଅନୁଭବ କଲେ। ସେମାନେ ଆହୁରି ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଚିତ୍ରଟି ଦେଖୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ସ୍ପର୍ଶ ନ କରେ।

ଶେଷରେ ସେ ଏକ ଧୀର କଠୋର ଫିସଫିସରେ କହିଲା, "ଏତେ ମୂର୍ଖ ପଙ୍କ ହୁଅ ନାହିଁ, ତୁମେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲ। ତୁମେ ଘର ପରି ବଡ଼ ଥିଲ।"

ନିନୋ ତାଙ୍କ ପାନୀୟକୁ ଚୁପୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅସ୍ୱଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ କହିଲେ, "ସବୁବେଳେ ଏମିତି ହୁଏ। ମୁଁ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ ତୁମେ ଏହା ଦେଖିବା ଉଚିତ୍।"

ସେ ଟିକିଏ ହସିଲେ ଏବଂ ବାକି ଫଟୋ ପାଇଁ ଚୁପ୍ ରହିଲେ। ଶେଷରେ କଥା ସରିଗଲା ଏବଂ ଆଲୋକ ଜଳିଗଲା। ନିନୋ ଚାରିପାଖରେ ଚାହିଁଲେ। ସେ ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ ଅନ୍ଧାରରେ ଏଠାରେ ଏକ ବଲ୍ ଥିଲା, ଯଦିଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ସେ କିଛି ଶୁଣି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ମହିଳାମାନଙ୍କର ସେହି କଠିନ, ଚମକଦାର, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଖି ଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଭାବରେ କାମ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରୋଜେକ୍ସନ୍ ରୁମ୍ ରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଡିଆନା ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ନିନୋଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଯିଏ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଫିଚର୍ ଖେଳାଳି

ଭାବରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ, କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦେଖି ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମୂର୍ଖ। ସେ ଚିନ୍ତା କରି ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇଲେ।

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି କହିଲେ, "ହାଏ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ, ମଜା କରୁଛ?"

ନିନୋ ହସି କହିଲା। "ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ। ଏହା ଭିନ୍ନ। ଏବେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପୁରୁଣା ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଫେରିଯାଏ, ମୁଁ କହିପାରିବି ଯେ ଡିଆନା ଡନ୍ ମୋତେ ପାଇଥିଲା।"

ଜନି ହସିଲା। "ସେ ଯଦି ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରେ ତେବେ ସେ ଏହାଠାରୁ ଭଲ ହୋଇପାରିବ। ସେ କି?"

ନିନୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ସିନେମା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଗଲି," ସେ କହିଲା। କିନ୍ତୁ ଏଥର ଜନି ହସିଲା ନାହିଁ।

"ଗମ୍ଭୀର ହୁଅ ପିଲା," ସେ କହିଲା। "ସେପରି ଜଣେ ମହିଳା ତୁମର ବହୁତ ଲାଭ କରିପାରେ। ଏବଂ ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲ। ବନ୍ଧୁ, କେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯେଉଁ କୁତ୍ସିତ ବ୍ରଡ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ବାଜି ଲଗାଉଥିଲ ତାହା ମନେ ପକାଏ, ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଆସିଥାଏ।"

ନିନୋ ମଦ୍ୟପାନ କରି ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସ ହଲାଇଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଜୋରରେ କହିଲେ, "ହଁ, ସେମାନେ କୁତ୍ସିତ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମହିଳା ଥିଲେ।" କୋଣରେ ଥିବା ଡିଆନା ଡନ୍ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲେ। ନିନୋ ଅଭିବାଦନ ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସ ହଲାଇଲେ।

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ଗିନି ଚାଷୀ।"

"ଏବଂ ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବି ନାହିଁ," ନିନୋ ତାଙ୍କର ମନୋରମ ମଦ୍ୟପାନଯୁକ୍ତ ହସ ସହିତ କହିଲା।

ଜନି ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଥିଲା। ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ନିନୋ ସେତେ ମଦ୍ୟପ ନୁହେଁ ଯେତେ ସେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲା। ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ନିନୋ କେବଳ ଏପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ ନୂଆ ହଲିଉଡ୍ ପ୍ୟାଟ୍ରୋନ୍‌କୁ ନୀରବ ରହିବା ପରେ କହିବାକୁ ଅଯଥା ଅଭଦ୍ର ମନେ ହେଉଥିବା କଥା କହିପାରିବ। ସେ ନିନୋର ବେକରେ ହାତ ରଖି ସ୍ନେହରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ, ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକ ଲୁହା ଚୁକ୍ତି ପାଇଛ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କହିପାରିବ ଏବଂ କରିପାରିବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ବହିଷ୍କାର କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

"ତୁମେ ମୋତେ ବାହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ?" ନିନୋ ମଦ୍ୟପ ଚତୁରତାର ସହିତ କହିଲା।

"ନା," ଜନି କହିଲା।

"ତା'ପରେ ତୁମକୁ ବାଡ଼େଇ ଦିଅ," ନିନୋ କହିଲା।

କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଜନି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କ୍ରୋଧରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା। ସେ ନିନୋର ମୁହଁରେ ଅସାବଧାନ ହସ ଦେଖିଲା। କିନ୍ତୁ ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିବେ, ନଚେତ୍ ତାର ନିଜର ଷ୍ଟାରଡମ୍ ରୁ ବଂଶ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କରିଦେଇଛି। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ନିନୋକୁ ବୁଝିପାରିଲେ, କାହିଁକି ତାଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳର ଗାୟକ ସାଥୀ କେବେ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ, କାହିଁକି ସେ ଏବେ ସଫଳତାର କୌଣସି ସୁଯୋଗକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ସେହି ନିନୋ ସଫଳତାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ରହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଉଥିଲେ, ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରାଯାଉଥିଲା ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅପମାନିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ।

ଜନି ନିନୋକୁ ହାତ ଧରି ଘରୁ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲା। ନିନୋ ଏବେ କଷ୍ଟରେ ଚାଲିପାରୁଥିଲା। ଜନି ତା ସହିତ ଆରାମଦାୟକ ଭାବରେ କଥା ହେଉଥିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି ପିଲା, ତୁମେ କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଇବ, ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ମଇଦା ଗଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ ତୁମର ଜୀବନ ଚଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ନାହିଁ। ତୁମେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କର। ଠିକ୍ ଅଛି, ପଇସାନ୍? ତୁମକୁ କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଇ ମୋତେ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ମୁଁ ଆଉ ଗାଇ ପାରିବି ନାହିଁ। ତୁମେ ତାହା ପାଇଲ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ?"

ନିନୋ ସିଧା ହୋଇଗଲା। "ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଇବି, ଜନି," ସେ କହିଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଏପରି କଞ୍ଚା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝିହେବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା। "ମୁଁ ଏବେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଗାୟକ। ମୁଁ ସବୁବେଳେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଗାୟକ ଥିଲି, ଜାଣ?"

ଜନି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଭାବୁଥିଲା; ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ଥିଲା। ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ତା'ର ସ୍ୱର ସୁସ୍ଥ ଥିଲା, ନିନୋ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ନଥିଲା, ପିଲାବେଳେ ସେମାନେ ଏକାଠି ଗୀତ ଗାଇଥିବା ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ କେବେ ବି ନଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲା ଯେ ନିନୋ କାଲିଫର୍ନିଆର ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକରେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। "ତୁମେ ଭାବୁଛ," ସେ ଧୀରେ କହିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପୁରୁଣା ଦିନ ପରି ଏକାଠି ହସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଭୟ ସମାନ ଯୁବକ ଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ସୁଟିଂ ବିଷୟରେ ଖବର ପାଇଲେ, ସେ କେବଳ ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କ ସିନେମା ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଏବେ ବି ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ସେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଖରାପ ପ୍ରଚାର ନ ପାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏହା ହିଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ

ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ଙ୍କ ଠାରୁ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଆସିଲେ। ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଏବେ ବି ଚାଲୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ପାଇଁ।

ଏହି ସମୟରେ ଜନି ନିନୋକୁ ହଲିଉଡ୍ ଏବଂ କାଲିଫର୍ନିଆରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଯିବାକୁ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ନିନୋ ଯୁବ ଷ୍ଟାରଲେଟମାନଙ୍କ ସହିତ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ କରୁଥିଲା। କେତେବେଳେ ଜନି ତାଙ୍କୁ ଏକାଠି ରାତି ବାହାରକୁ ଡାକିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିନଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଡନ୍ ଗୁଳି ହେବା ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇଥିଲେ, ନିନୋ ଜନିକୁ କହିଥିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣ, ଥରେ ମୁଁ ଡନ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସଂଗଠନରେ ଚାକିରି ମାଗିଥିଲି ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଚାକିରି ଦେଇନଥିଲେ। ମୁଁ ଟ୍ରକ୍ ଚଲାଇ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ ଜିନିଷ ତିଆରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି। ତୁମେ ଜାଣ ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିଥିଲେ? ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ଥାଏ ଏବଂ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଜଣେ କଳାକାର ହେବା। ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଜଣେ ର୍ୟାକେଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ।"

ଜନି ଭାବିଲା ଯେ ଏହା ସରିଗଲା। ଗଡଫାଦର ନିଶ୍ଚୟ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ଚତୁର ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେ ନିନୋ କେବେ ଜଣେ ର ୍ୟାକେଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ନିଜକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବ କିମ୍ବା ହତ୍ୟା କରିବ। ତାଙ୍କର କେବଳ ଏକ ଚତୁରତାରେ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କିପରି ଜାଣିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ କଳାକାର ହେବ? କାରଣ, ଆରେ, ସେ ଭାବିଥିଲା ଯେ କୌଣସି ଦିନ ମୁଁ ନିନୋକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି। ଏବଂ ସେ କିପରି ଏହା ଜାଣିପାରିଲା? କାରଣ ସେ ମୋ ପାଖକୁ କଥା ପଠାଇବେ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର କୃତଜ୍ଞତା ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି। ଅବଶ୍ୟ ସେ ମୋତେ ଏହା କରିବାକୁ କେବେ ଅନୁରୋଧ କରିନଥିଲେ। ସେ କେବଳ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ଯଦି ମୁଁ ଏହା କରେ ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। ଏବେ ଗଡଫାଦର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ, ଅସୁବିଧାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାରକୁ ବିଦାୟ ଦେଇପାରିବେ କାରଣ ୱୋଲ୍ଟଜ୍ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାମ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ନାହିଁ। କେବଳ ଡନ୍ ଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ଯାହା ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବ ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପାଖରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଥିଲା। ଜନି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନମ୍ବର ଦେଇଥିଲେ।

ଜନି ନିଜର ଫଟୋ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। ସେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ତାହାର ଲେଖକ ଜନିଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣରେ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଉପନ୍ୟାସ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଜେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ଅଭିନୟରେ ପ୍ରବେଶ ନକରି ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା

କରିବାକୁ ପଶ୍ଚିମକୁ ଆସିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକଟି ଜନି ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ମହିଳା ଏବଂ ଯୌନ ସହିତ ଏକ ଭଲ ସାହସିକ କାହାଣୀ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଜନି ତୁରନ୍ତ ନିନୋ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ବୋଲି ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲେ। ଚରିତ୍ରଟି ନିନୋ ପରି କଥା ହେଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ପରି ଅଭିନୟ କରୁଥିଲା, ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ଏହା ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା। ନିନୋଙ୍କୁ କେବଳ ପରଦାରେ ଉଠି ନିଜେ ହେବାକୁ ପଡିବ।

ଜନି ଶୀଘ୍ର କାମ କଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଡକ୍ସନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ଜାଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ କାମ ଜାଣିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କଳା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ଯୋଗୁଁ କାମ ଖୋଜିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା। ଜନି ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ଉଚିତ୍ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦେଇଥିଲେ। "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ଆପଣ ଏହିପରି ମୋତେ ଅଧିକ ମଇଦା ସଞ୍ଚୟ କରିବେ," ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଲେ।

ତେଣୁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ ଯେ ୟୁନିଅନ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ପଚାଶ ହଜାର ଡଲାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ। ଓଭରଟାଇମ୍ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଥିଲା ଏବଂ ପଚାଶ ହଜାର ଡଲାର ଭଲ ଭାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ। ଜନି ବିତର୍କ କଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ତା'ପରେ କହିଲେ, "ୟୁନିଅନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତୁ।"

ୟୁନିଅନ ଲୋକଟି ଥିଲା ବିଲି ଗଫ୍। ଜନି ତାକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ୟୁନିଅନ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମୋ ବନ୍ଧୁମାନେ ଠିକ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ମୋତେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଆଦୌ ନୁହେଁ।"

ଗଫ୍ କହିଲା, "ତୁମକୁ ଏହା କିଏ କହିଲା?"

ଜନି କହିଲା, "ତୁମେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣିଛ କିଏ ମୋତେ କହିଲା। ମୁଁ ତାଙ୍କ ନାମ କହିବି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ମୋତେ କିଛି କୁହନ୍ତି, ତେବେ ଏତିକି।"

ଗଫ୍ କହିଲେ, "ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳି ଯାଇଛି। ତୁମ ବନ୍ଧୁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ତା'ର କଥା ଆଉ ଏତେ ପଶ୍ଚିମକୁ ଯାଉନାହିଁ।"

ଜନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ମୋତେ ଆଉ କିଛି ଦିନ ପରେ ଦେଖା କରିବ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ଗଫ୍ ହସିଲା। "ହଁ, ଜନି," ସେ କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଫୋନ୍ କରିବା ତୁମର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ।"

କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଫୋନ୍ କରିବା ସାହାଯ୍ୟ କଲା। ଜନି ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ କହିଲେ ଯେ ସେ ଟଙ୍କା ନ ଦେବାକୁ। "ତୁମର ଗଡଫାଦର ଯଦି ସେହି ନରପତିଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଇବେ," ସେ ଜନିଙ୍କୁ କହିଲେ। "ଏହା ଡନ୍‌କୁ ସମ୍ମାନ ହରାଇବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାହା ସହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ଡନ୍ ସହ କଥା ହୋଇପାରିବି କି?" ଜନି ପଚାରିଲା। "ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବ? ମୋତେ ଫଟୋଟିକୁ ଗଡ଼ି ତୋଳିବାକୁ ପଡିବ।"

"ଏବେ କେହି ଡନ୍ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ସେ ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ। ମୁଁ ସନି ସହିତ ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ିବା ବିଷୟରେ କଥା ହେବି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବି। ସେହି ଚତୁର କ୍ଷୁଦ୍ରକୁ ଗୋଟିଏ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ। ଯଦି କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣାଇବି।"

ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଜନି ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ। ୟୁନିଅନ୍ ସମସ୍ୟା ଫିଲ୍ମ ତିଆରିରେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଯୋଗ କରିପାରେ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ କାମକୁ ବିଗାଡ଼ି ଦେଇପାରେ। କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ଗଫ୍ଙ୍କୁ ନୀରବରେ ଫିଫ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍ ପକାଇବା ବିଷୟରେ ବିତର୍କ କଲେ। ସର୍ବପରି, ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ କିଛି କହୁଥିବା ଏବଂ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ କିଛି କହିବା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ କଥା। କିନ୍ତୁ ସେ କିଛି ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

ଅପେକ୍ଷା କରି ସେ ପଚାଶ ହଜାର ଡଲାର ସଞ୍ଚୟ କଲେ। ଦୁଇ ରାତି ପରେ, ଗଫ୍ ଗ୍ଲେଣ୍ଡେଲରେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ। ସଂଘ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଆଉ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ହୋଇନଥିଲା। ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ଜନି ଟିକେ ଥରି ଉଠିଥିଲେ। ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଡନ୍‌ର ଲମ୍ବା ହାତ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଘାତକ ଆଘାତ କରିଥିଲା।

ସପ୍ତାହଗୁଡ଼ିକ ବିତିବା ସହିତ ସେ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କାଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରଡକ୍ସନ୍ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡୁଥିଲେ, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର, ଗୀତ ଗାଇ ନପାରିବା ବିଷୟରେ ଭୁଲିଗଲେ। ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ନାମାଙ୍କନ ବାହାରିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପାଇଲେ, ସେ ହତାଶ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଟେଲିଭିଜନରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଉତ୍ସବରେ ଅସ୍କାର ପାଇଁ ମନୋନୀତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗାଇବାକୁ କୁହାଯାଇ ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇ କାମ ଜାରି ରଖିଲେ। ତାଙ୍କ ଗଡଫାଦର ଆଉ ଚାପ ପକାଇ ପାରି ନଥିଲେ,

ତେଣୁ ଏବେ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଜିତିବାର ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆଶା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନାମାଙ୍କନ ପାଇବାର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା।

ସେ ଏବଂ ନିନୋ ଯେଉଁ ରେକର୍ଡ କାଟିଥିଲେ, ତାହା ଇଟାଲୀୟ ଗୀତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଟିଥିବା ସମସ୍ତ ଗୀତ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିନୋର ସଫଳତା। ସେ ଆଉ କେବେ ବୃତ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଜକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ।

ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ସେ ଗିନି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରୁଥିଲେ। ଯେତେ ବ୍ୟସ୍ତତା ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କେବେବି ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଛାଡି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଗିନି ସହିତ ଶୋଇ ନଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ମେକ୍ସିକାନ୍ ଛାଡପତ୍ର ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ଅବିବାହିତା ହୋଇଗଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେ ଷ୍କାରଲେଟ୍ ମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦେବା ପାଇଁ ଏତେ ଉନ୍ମାଦ ନଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସହଜ ଖାଦ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ଯୁବ ତାରକା, ଅଭିନେତ୍ରୀ ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୀର୍ଷରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଝୁଣ୍ଟି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଭଲ ଥିଲା। ଅଧିକାଂଶ ରାତିରେ ସେ ଏକା ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଖେଳାଳିଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ରେକର୍ଡ ରଖୁଥିଲେ, ପାନୀୟ ପିଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ବାର ପାଇଁ ଗମ୍ ଗୁମ୍ କରୁଥିଲେ। ସେ ଭଲ ଥିଲେ, ବହୁତ ଭଲ ଥିଲେ। ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ସେ କେତେ ଭଲ। ବିଶେଷ ସ୍ୱର ବ୍ୟତୀତ, ଯାହା କାହାକୁ ହୋଇପାରେ, ସେ ଭଲ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କଳାକାର ଥିଲେ ଏବଂ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ, ଏବଂ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହାକୁ କେତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ସେ ମଦ, ତମାଖୁ ଏବଂ ବ୍ରଣ୍ଡ୍ୱ ସହିତ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା କ'ଣ ଜାଣିଥିଲେ।

କେତେବେଳେ ନିନୋ ପିଇବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୁଣୁଥିଲା ଏବଂ ଜନି ତାକୁ ନିନ୍ଦା କରି କହୁଥିଲା, "ତୁମେ ଗିନି ବାଷ୍ଟର୍ଡ, ତୁମେ ତୁମ ଜୀବନରେ କେବେ ଏପରି ଗୀତ ଗାଇ ନାହଁ।" ଏବଂ ନିନୋ ତାକୁ ସେହି କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋରମ ହସ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଥିଲା, "ନା, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ କରିବି ନାହିଁ," ଏକ ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରରେ, ଯେପରି ସେ ଜାଣନ୍ତି ଜନି କ'ଣ ଭାବୁଛି।

ଶେଷରେ, ନୂତନ ଚିତ୍ର ସୁଟିଂ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ, ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ରାତି ଚାଲିଗଲା। ଜନି ନିନୋଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନିନୋ ମନା କରିଦେଲେ। ଜନି କହିଲା, "ବନ୍ଧୁ, ମୁଁ କେବେ ତୁମକୁ କିଛି ମାଗିନାହିଁ, ଠିକ୍ ନା? ଆଜି ରାତିରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ

ଉପକାର କର ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଆସ। ତୁମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ମୁଁ ଜିତି ନ ପାରିଲେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଃଖିତ ହେବ।"

ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ନିନୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, "ହଁ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ, ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି।" ସେ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଅଟକିଗଲା ଏବଂ କହିଲା, "ଯଦି ତୁମେ ଜିତିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ। ଯେତେ ସମ୍ଭବ ମଦ ପିଅ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ଯତ୍ନ ନେବି। ହଁ, ଆଜି ରାତିରେ ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପିଇବି ନାହିଁ। ବନ୍ଧୁ ହେବା ପାଇଁ ଏହା କିପରି?"

"ଭାଇ," ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ, "ସେ କିଛି ବନ୍ଧୁ।"

ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ରାତି ଆସିଲା ଏବଂ ନିନୋ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କଲା। ସେ ଜନିଙ୍କ ଘରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ ହୋଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକାଠି ପ୍ରେଜେଣ୍ଟେସନ୍ ଥିଏଟରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ନିନୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ଜନି କାହିଁକି ତାଙ୍କର କୌଣସି ଝିଅ କିମ୍ବା ପୂର୍ବତନ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ରାତ୍ରୀଭୋଜନକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିନଥିଲେ। ବିଶେଷକରି ଗିନି। ସେ କ'ଣ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ଗିନି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିବେ? ନିନୋ ଚାହୁଁଥିଲା ଯେ ସେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପାନୀୟ ପିଇପାରିବେ, ଏହା ଏକ ଲମ୍ବା ଖରାପ ରାତି ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା।

ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ସମଗ୍ର ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଏକ ବିରକ୍ତିକର ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଅଭିନେତାଙ୍କ ବିଜେତା ଘୋଷଣା ହୋଇନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ "ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ" ଶବ୍ଦଟି ଶୁଣିଲେ, ସେ ନିଜକୁ ପବନରେ ଡେଇଁ ତାଳି ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଜନି ତାଙ୍କୁ ହଲାଇବା ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ଏବଂ ନିନୋ ଏହାକୁ ହଲାଇ ଦେଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ମାନବ ସମ୍ପର୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ନିନୋ ଏକ ବିରାଟ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଜନିଙ୍କ ଗୌରବର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି।

ଏହା ପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା। ଜ୍ୟାକ୍ ୱଲ୍ଟଜ୍‌ଙ୍କ ଫଟୋ ସମସ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ପୁରସ୍କାର ଜିତି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଷ୍ଟୁଡିଓର ପାର୍ଟି ଖବରକାଗଜ ଲୋକଙ୍କ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ନିନୋ ନିରବ ରହିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କଲେ, ଏବଂ ସେ ଜନିଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। କିନ୍ତୁ ପାର୍ଟିର ମହିଳାମାନେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ଟିକିଏ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଟାଣି ନେଇ ଚାଲିଲେ ଏବଂ ଜନି ମଦ୍ୟପ ଏବଂ ମଦ୍ୟପ ହୋଇ ଚାଲିଲେ।

ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତ୍ରୀ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଜିତିଥିବା ମହିଳା ଜଣକ ସମାନ ଭାଗ୍ୟ ଭୋଗୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା

କରୁଥିଲେ। ନିନୋ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ପାର୍ଟିରେ ଏପରି କରିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ।

ଶେଷରେ କାହାକୁ ଏକ ଭଲ ଧାରଣା ମିଳିଲା। ଦୁଇ ବିଜେତାଙ୍କ ସାର୍ବଜନୀନ ମିଳନ, ପାର୍ଟିରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ଦର୍ଶକ ହେବା। ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପୋଷାକ ଖୋଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ନିନୋ, ସେଠାରେ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ସଂଯମ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅଧା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧା ଜନିଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର ନିକଟକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନିଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ, ନିନୋ ଭାବିଲେ ଯେ ଯଦି ଏହା ସଫଳତା, ତେବେ ସେ ଏହା ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।

ପୁସ୍ତକ III

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪

ବାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଡନ୍ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ସେ ସିସିଲିର ଅଜବ ମୁରିଶ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଗାଁ କର୍ଲିଓନରେ ରହୁଥିବା ଛୋଟ, କଳା, ପତଳା, ତାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଥିଲା ଭିଟୋ ଆଣ୍ଡୋଲିନି, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଜବ ଲୋକମାନେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁଅକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ମାଆ ସେହି ଯୁବକକୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଆମେରିକା ପଠାଇଲେ। ଏବଂ ନୂତନ ଦେଶରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି ଗାଁ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କର୍ଲିଓନ୍ ରଖିଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା କିଛି ଭାବନା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା।

ଶତାବ୍ଦୀର ଆରମ୍ଭରେ ସିସିଲିରେ ମାଫିଆ ଦ୍ୱିତୀୟ ସରକାର ଥିଲା, ରୋମର ସରକାରୀ ସରକାର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପିତା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦରେ ଜଡିତ ହେଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ମାଫିଆଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ପିତା ନଇଁ ପଡ଼ିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଏବଂ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଝଗଡ଼ାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ ନିଜେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଲୁପାରା ବିସ୍ଫୋରଣ ଦ୍ୱାରା ଛିଣ୍ଡି ଯାଇଥିଲା। ଶବ ସଂସ୍କାରର ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ମାଫିଆ ବନ୍ଧୁକଧାରୀମାନେ ଯୁବକ ପୁଅ ଭିଟୋଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ପୁରୁଷତ୍ୱର ଅତି ନିକଟତର, ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବେ। ବାର ବର୍ଷୀୟ ଭିଟୋକୁ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଲୁଚାଇ ଆମେରିକା ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋସଙ୍କ ସହିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ପୁଅ ଜେନ୍କୋ ପରେ ତାଙ୍କ ଡନ୍ ପାଇଁ କନସିଗଲିୟର ହୋଇଥିଲେ।

ଯୁବ ଭିଟୋ ନ୍ୟୁୟର୍କର ହେଲ୍ସ କିଚେନ୍‌ର ନାଇନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁରେ ଥିବା ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କିରାଣା ଦୋକାନରେ କାମ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଭିଟୋ ସିସିଲିରୁ ସଦ୍ୟ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ମାତ୍ର ଷୋହଳ ବର୍ଷର ଝିଅ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ରୋଷେଇଆ ଥିଲେ, ଜଣେ ଭଲ ଗୃହିଣୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଭିଟୋ କାମ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ମାତ୍ର କିଛି ବ୍ଲକ୍ ଦୂରରେ 35ତମ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ନିକଟରେ ଦଶମ ଆଭେନ୍ୟୁରେ ଏକ ଘର ତିଆରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ସାଣ୍ଟିନୋକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ହେତୁ ସନି ଡାକୁଥିଲେ।

ସେହି ପଡ଼ୋଶୀରେ ଫାନୁଚି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରହୁଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଭାରୀ ସ୍ୱଭାବର, ଉଗ୍ର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଇଟାଲୀୟ ଥିଲେ ଯିଏ ମହଙ୍ଗା ହାଲୁକା ରଙ୍ଗର ସୁଟ୍ ଏବଂ କ୍ରିମ୍ ରଙ୍ଗର ଫେଡୋରା ପିନ୍ଧୁଥିଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ "ବ୍ଲାକ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ମାଫିଆମାନଙ୍କର ଏକ ଶାଖା ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଶାରୀରିକ ହିଂସାର ଧମକ ଦେଇ ପରିବାର ଏବଂ ଷ୍ଟୋରକିପରଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ। ତଥାପି, ଯେହେତୁ ପଡ଼ୋଶୀର ଅଧିକାଂଶ ବାସିନ୍ଦା ନିଜେ ହିଂସାତ୍ମକ ଥିଲେ, ଫାନୁଚିଙ୍କ ଶାରୀରିକ କ୍ଷତିର ଧମକ କେବଳ ବୃଦ୍ଧ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। କିଛି ଷ୍ଟୋରକିପର ତାଙ୍କୁ ସୁବିଧା ପାଇଁ ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ। ତଥାପି, ଫାନୁଚି ସହଯୋଗୀ ଅପରାଧୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସ୍କାଭେଞ୍ଜର ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଇଟାଲୀୟ ଲଟେରି ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଜୁଆ ଖେଳ ଚଲାଉଥିଲେ। ଯୁବକ ଜେନକୋଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କିରାଣା ଦୋକାନ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇଥିଲା, ଯିଏ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଫାନୁଚି ହାସ୍ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବେ। ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜଡିତ ଅନୁଭବ ନକରି ଏସବୁ ଦେଖିଥିଲେ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ଫାନୁଚିଙ୍କ ଉପରେ ତିନି ଜଣ ଯୁବକ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗଳାକୁ କାନରୁ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଟି ଦେଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତସ୍ରାବ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ଭିଟୋ ଦେଖିଲେ ଯେ ଫାନୁଚି ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡଦାତାଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି, ବୃତ୍ତାକାର କ୍ଷତଟି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଥିଲା। ସେ କେବେ ଭୁଲି ନଥିଲେ ଯେ ଫାନୁଚି ଦୌଡ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ରକ୍ତ ଟୋପା ଧରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଚିବୁକ ତଳେ କ୍ରିମ୍ ରଙ୍ଗର ଫେଡୋରା ଧରିଥିଲେ। ଯେପରି ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସୁଟ୍ ମଇଳା ହେଉ କିମ୍ବା କାରମାଇନର ଲଜ୍ଜାଜନକ ପଦାକୁ ଛାଡିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଆକ୍ରମଣ ଫାନୁଚିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା। ତିନି ଜଣ ଯୁବକ ହତ୍ୟାକାରୀ ନଥିଲେ, କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଏବଂ ମଳତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଥିଲେ। ଫାନୁଚି ନିଜକୁ ଜଣେ ହତ୍ୟାକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ କଲେ। କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ ଛୁରୀ ଧାରକଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କ ପରିବାର ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ପରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅଧିକ ବଢ଼ିଗଲା ଏବଂ ଫାନୁଚି ପଡ଼ୋଶୀ ଜୁଆ ଖେଳରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଗଲେ। ଭିଟୋ

କର୍ଲିଓନଙ୍କ କଥା, ଏହା ତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା। ସେ ତୁରନ୍ତ ଏହା ବିଷୟରେ ଭୁଲିଗଲେ।

ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଅଲିଭ୍ ତେଲ ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇଗଲା, ଫାନୁଚି କେବଳ ତେଲ ଯୋଗାଇ ନୁହେଁ, ବରଂ ଇଟାଲୀୟ ସାଲାମି, ହାମ୍ସ ଏବଂ ପନିର ଆମଦାନୀ କରି ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କିରାଣା ଦୋକାନରେ ଏକ ଅଂଶ-ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଭଣଜାଙ୍କୁ ଦୋକାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ ଏବଂ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ନିଜକୁ ଚାକିରିରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ।

ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା, ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନ, ଫ୍ରେଡେରିକୋ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଏବଂ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଚାରୋଟି ପାଟି ଥିଲା। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଣେ ଶାନ୍ତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଯୁବକ ଥିଲେ ଯିଏ ନିଜ ମନକୁ ନିଜ ଭିତରେ ରଖିଥିଲେ। କିରାଣା ଦୋକାନ ମାଲିକଙ୍କ ପୁଅ, ଯୁବକ ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ, ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି, ଭିଟୋ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିଥିଲେ। ଲଜ୍ଜାରେ ଲାଲ ହୋଇ ଗେନ୍କୋ ଭିଟୋଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଯେ ସେ, ଗେନ୍କୋ, ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କିରାଣା ଦୋକାନରୁ ଖାଦ୍ୟ ଚୋରି କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଭିଟୋ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜାଜନକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଜଣେ ପୁଅ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଚୋରି କରୁଛି।

ତଥାପି, ଯୁବକ ଭିଟୋ ଭୟଙ୍କର ଫାନୁଚିଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଥଣ୍ଡା କ୍ରୋଧ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେ କେବେବି ଏହି କ୍ରୋଧକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ବରଂ ତାଙ୍କ ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେ କିଛି ମାସ ପାଇଁ ରେଳବାଇରେ କାମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲା, କାମ ଧୀର ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ମାସକୁ କେବଳ କିଛି ଦିନର ଦରମା ପାଇପାରିଲେ। ଏହା ସହିତ, ଅଧିକାଂଶ ଫୋରମ୍ୟାନ୍ ଆଇରିଶ୍ ଏବଂ ଆମେରିକୀୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଭାଷାରେ ଗାଳି ଦେଉଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଭିଟୋ ସର୍ବଦା ପଥର ମୁହଁ କରି କହିଥାନ୍ତି ଯେପରି ସେ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଇଂରାଜୀ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ।

ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯେତେବେଳେ ଭିଟୋ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଝରକାରେ ଏକ ଧକ୍କା ହେଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କୋଠାଠାରୁ ପୃଥକ କରିଦେଇଥିବା ଖୋଲା ବାୟୁ ଶାଫ୍ଟକୁ ନେଇଗଲା। ଯେତେବେଳେ ଭିଟୋ ପରଦା ଟାଣିଲେ, ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ପଡ଼ୋଶୀର ଜଣେ ଯୁବକ, ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଏୟାର

ଶାଫ୍ଟର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଝରକାରୁ ବାହାରକୁ ଝୁଙ୍କି ବସିଛନ୍ତି। ସେ ଏକ ଧଳା ଚାଦର ବିସ୍ତାରିତ ଗଣ୍ଠି ବିସ୍ତାର କରୁଥିଲେ।

"ହେ, ପଇସାନ୍," କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲା। "ମୁଁ ମାଗିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମୋ ପାଇଁ ରଖ। ଶୀଘ୍ର କର।" ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଭିଟୋ ଏୟାର ଶାଫ୍ଟର ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ପହଞ୍ଚି ଗଣ୍ଠିଟିକୁ ନେଇଗଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ମୁହଁ ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ଏବଂ ଜରୁରୀ ଥିଲା। ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଭିଟୋର ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜାତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ରୋଷେଇ ଘରେ ଗଣ୍ଠିଟିକୁ ଖୋଲିଲେ, ସେଠାରେ ଧଳା କପଡାରେ ଦାଗ ଲାଗିଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ତେଲିଆ ବନ୍ଧୁକ ଥିଲା। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷର ଆଲମାରୀରେ ରଖି ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ପୋଲିସ ନେଇଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏୟାର ଶାଫ୍ଟ ଉପରେ ବନ୍ଧୁକଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼ାଉଥିଲେ।

ଭିଟୋ କେବେ କାହାକୁ କିଛି କହିନଥିଲେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଭୟଭୀତ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଜେଲ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଭୟରେ ଗପସପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଓଠ ଖୋଲିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପଡ଼ୋଶୀରେ ପୁଣି ଥରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ଭିଟୋକୁ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ମୋର ଜିନିଷପତ୍ର ଏବେ ବି ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି କି?"

ଭିଟୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ କମ୍ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ଘରର ଫ୍ଲାଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ଦିଆଗଲା ଯେତେବେଳେ ଭିଟୋ ତାଙ୍କ ଶୟନ କଖରା ଘରର ଆଲମାରୀରୁ ଗଣ୍ଠିଲିଟି ବାହାର କଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କର ମଦ ପିଇଲେ, ତାଙ୍କର ଭାରୀ ଭଲ ସ୍ୱଭାବର ମୁହଁ ସତର୍କ ଭାବରେ ଭିଟୋକୁ ଦେଖୁଥିଲା। "ତୁମେ ଭିତର ଦେଖିଲ?"

ଭିଟୋ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଉଦାସୀନତା ଭାବ, ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ଏପରି ଜିନିଷରେ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହେଁ ଯାହା ମୋତେ ଆକର୍ଷିତ କରେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

ସନ୍ଧ୍ୟାର ବାକି ସମୟ ସେମାନେ ଏକାଠି ମଦ ପିଇଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ମିଳାମିଶା ମନେ କଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଜଣେ କାହାଣୀକାର ଥିଲେ; ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କାହାଣୀକାରମାନଙ୍କ ଶ୍ରୋତା ଥିଲେ। ସେମାନେ ସାଧାରଣ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ।

କିଛି ଦିନ ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ବାସଗୃହର ମହଲା ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର କାର୍ପେଟ୍ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି? ସେ କାର୍ପେଟ୍ ବୋହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଭିଟୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ନେଇଗଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଭିଟୋକୁ ଦୁଇଟି ମାର୍ବଲ ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ଏକ ଧଳା ମାର୍ବଲ ଷ୍ଟପ୍ ସହିତ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଘର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ସେ ଏକ ଚାବି ବ୍ୟବହାର କରି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଆରାମଦାୟକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭିତରେ ଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ, "ତୁମର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଯାଅ ଏବଂ ମୋତେ ଏହାକୁ ଗୁଡ଼ାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର।"

ଗାଲିଚାଟି ଏକ ଗାଢ଼ ଲାଲ ପଶମ ରଙ୍ଗର ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଉଦାରତାରେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ସେମାନେ ଏକାଠି କାର୍ପେଟଟିକୁ ଏକ ଗଦାରେ ଗଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ନେଲେ ଏବଂ ଭିଟୋ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ନେଲେ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଉଠାଇ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ବୋହି ନେବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଘଣ୍ଟି ବାଜିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତୁରନ୍ତ କାର୍ପେଟ୍ ଛିଡ଼ା କରି ଝରକା ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଡ୍ରେପ୍ ଟିକେ ଟାଣିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଭିତରୁ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ବାହାର କରିବାକୁ ବାଧ କଲା। କେବଳ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରୁ କାର୍ପେଟ୍ ଚୋରି କରୁଛନ୍ତି।

ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଘଣ୍ଟି ପୁଣି ବାଜିଲା। ଭିଟୋ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସହିତ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ମଧ କ'ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ଦେଖିପାରିବ। ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଜଣେ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ, ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ଡୋରବେଲକୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଚାପୁଡ଼ା ଦେଲେ, ତା'ପରେ କାନ୍ଧ ଉଠାଇ ମାର୍ବଲ୍ ସିଡ଼ି ଦେଇ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଗଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ, "ଆସ, ଯିବା।" ସେ କାର୍ପେଟର ଶେଷ ଭାଗ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଭିଟୋ ଅନ୍ୟ ଶେଷ ଭାଗ ଉଠାଇଲେ। ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଭାରୀ ଓକ କାଠ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଯାଇ ରାସ୍ତାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧରେ କାର୍ପେଟ ଥିଲା। ତିରିଶ ମିନିଟ୍ ପରେ ସେମାନେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ପେଟ କାଟୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶୟନ କକ୍ଷ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଳକା ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞ କାରିଗର ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚଉଡା, ଖରାପ ଫିଟିଂ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପକେଟରୁ (ସେତେବେଳେ ମଧ ସେ ଏତେ ମୋଟା ନ ଥିଲେ ମଧ ସେ ଢିଲା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ), ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ପେଟ କାଟିବା ଉପକରଣ ଥିଲା।

ସମୟ ବିତିଗଲା, ଜିନିଷଗୁଡିକରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ହେଲା ନାହିଁ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସୁନ୍ଦର ଗାଲିଚା ଖାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ବହୁତ ଭଲ, କୌଣସି କାମ ନଥିଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଭୋକରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଭିଟୋ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଜେନ୍କୋଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ପାର୍ସଲ ନେଇଗଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ସବୁକିଛି ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଆସିଲେ, ପଡ଼ୋଶୀର ଆଉ ଜଣେ ଯୁବକ କଠୋର। ସେମାନେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭଲ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ, ସେ ନିଜକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ହତାଶ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ଜଣେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ 31 ଷ୍ଟ୍ରିଟରେ ଥିବା କାରଖାନାରେ ସେହି ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକ ଲୋଡ୍ ହେବା ପରେ ରେଶମ ପୋଷାକର ଟ୍ରକ୍ ଅପହରଣ କରିବାରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ। କୌଣସି ବିପଦ ନଥିଲା। ଟ୍ରକ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଶ୍ରମିକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖି ଫୁଟପାଥ୍ ଉପରେ ଦୂତ ପରି ଖସିପଡ଼ିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଅପହରଣକାରୀମାନେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଗୋଦାମରେ ଅନଲୋଡ୍ କରିବା ପାଇଁ ଟ୍ରକ୍ କୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ହୋଲସେଲରଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯିବ, ଲୁଟର ଏକ ଅଂଶ ଇଟାଲୀୟ ପଡ଼ୋଶୀରେ ଘର ଘର ବୁଲି ବିକ୍ରି କରାଯିବ - ବ୍ରୋଙ୍କସର ଆର୍ଥର୍ ଆଭେନ୍ୟୁ, ମଲବେରୀ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଏବଂ ମାନହାଟନର ଚେଲସି ଜିଲ୍ଲା - ସବୁ ଗରିବ ଇଟାଲୀୟ ପରିବାରକୁ ଏକ ସସ୍ତା ପୋଷାକ ଖୋଜୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଝିଅମାନେ କେବେବି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ କିଣିପାରିବେ ନାହିଁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଭିଟୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କିରାଣା ଦୋକାନ ଡେଲିଭରି ଟ୍ରକ୍ ଚଲାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। 1919 ମସିହାରେ, ଦକ୍ଷ ଅଟୋମୋବାଇଲ୍ ଡ୍ରାଇଭରମାନେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୂଲ୍ୟରେ ଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବିଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ କାମର ଅଂଶ ପାଇଁ ଅତି କମରେ ଏକ ହଜାର ଡଲାର ଦେବେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଯୁବ ସାଥୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅବିଚାରୀ, ଚାକିରିର ଯୋଜନା ଅବାସ୍ତବ, ଲୁଟ ବଣ୍ଟନ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଆଘାତ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାଦ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଅସାବଧାନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ, ସୁସ୍ଥ ଚରିତ୍ରର ବୋଲି ଭାବିଲେ। ପିଟର କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ପୂର୍ବରୁ କଠିନ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପତଳା ସାଟର୍ନିନ୍ ଟେସିଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ।

କାମଟି ବିନା କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ଚାଲିଗଲା। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ କୌଣସି ଭୟ ଅନୁଭବ କଲେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇ

ଡ୍ରାଇଭରକୁ ସିଲ୍କ ଟ୍ରକରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ଶୀତଳତାରେ ମଧ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ସହିତ ମଜା କଲେ, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଜଣେ ଭଲ ପୁଅ ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କିଛି ଡ୍ରେସ୍ ପଠାଇବେ। କାରଣ ଭିଟୋ ନିଜେ ଡ୍ରେସ୍ ବିକ୍ରି କରିବା ମୂର୍ଖତା ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଂଶ ବାଡ଼କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେ କେବଳ ସାତ ଶହ ଡଲାର ରୋଜଗାର କଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା 1919 ମସିହାରେ ଏକ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଥିଲା।

ପରଦିନ ରାସ୍ତାରେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କ୍ରିମ୍ ସୁଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା, ଧଳା ଫେଡୋରା ପିନ୍ଧିଥିବା ଫାନୁଚି ଅଟକାଇଲେ। ଫାନୁଚି ଜଣେ ନିଷ୍ଠୁର ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଚିବୁକ ତଳେ କାନରୁ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଧଳା ଅର୍ଦ୍ଧବୃତ୍ତରେ ବ୍ୟାପିଥିବା ବୃତ୍ତାକାର ଦାଗକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ କିଛି କରି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଘନ କଳା ଭ୍ରୂଲତା ଏବଂ ରୁକ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯାହା ସେ ହସିଲେ, କିଛି ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବରେ ମିଳାମିଶା ଥିଲା।

ସେ ବହୁତ ଘନ ସିସିଲିଆନ୍ ଉଚ୍ଚାରଣରେ କଥା ହେଲେ। "ଆହା, ଯୁବକ," ସେ ଭିଟୋକୁ କହିଲେ। "ଲୋକେ ମୋତେ କୁହନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଧନୀ। ତୁମେ ଏବଂ ତୁମର ଦୁଇ ବନ୍ଧୁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁନାହଁ ଯେ ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଟିକେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଛ? ସର୍ବପରି, ଏହା ମୋର ପଡ଼ୋଶୀ ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ମୋର ଚୁଞ୍ଚକୁ ଓଦା କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ।" ସେ ମାଫିଆଙ୍କ ସିସିଲିଆନ୍ ବାକ୍ୟାଂଶ ବ୍ୟବହାର କଲେ, "ଫାରି ଭେଗନାରି ଏ ପିଜୁ।" ପିଜୁ ଅର୍ଥ କାନାରୀ ଭଳି ଯେକୌଣସି ଛୋଟ ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ। ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ନିଜେ ଲୁଟର ଏକ ଅଂଶ ପାଇଁ ଏକ ଦାବି ଥିଲା।

ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁସାରେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ତୁରନ୍ତ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାବି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ।

ଫାନୁଚି ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲେ, ସୁନା ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଚାରିପାଖରେ ତାଙ୍କର ଫାଶୀ ଭଳି ଦାଗକୁ ଟାଣ କରି ବିସ୍ତାର କଲେ। ସେ ରୁମାଲରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ପୋଛିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ବଟନ୍ ଖୋଲିଲେ ଯେପରି ନିଜକୁ ଥଣ୍ଡା କରିବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଆରାମଦାୟକ ଚଉଡା ଟ୍ରାଉଜରର ଅଣ୍ଟାରେ ଲାଗିଥିବା ବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ। ତା'ପରେ ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି କହିଲେ, "ମୋତେ ପାଞ୍ଚଶହ ଡଲାର ଦିଅ ଏବଂ ମୁଁ ଅପମାନ ଭୁଲିଯିବି। ସର୍ବପରି, ଯୁବକମାନେ ମୋ ପରି ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ ଏବଂ ରକ୍ତହୀନ ଯୁବକ ଭାବରେ ମଧ, ତାଙ୍କ ହସରେ ଏପରି କିଛି ଶୀତଳତା ଥିଲା ଯେ ଫାନୁଚି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସଂକୋଚ କଲେ। "ନଚେତ୍

ପୋଲିସ ତୁମକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିବ, ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଏବଂ ନିଃସହାୟ ହେବେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯଦି ତୁମର ଲାଭ ବିଷୟରେ ମୋର ସୂଚନା ଭୁଲ ଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ମୋ ଚୁଞ୍ଚକୁ ଟିକେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବି। କିନ୍ତୁ ତିନିଶହ ଡଲାରରୁ କମ୍ ନୁହେଁ। ଏବଂ ମୋତେ ଠକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କଥା ହେଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଥିଲା, କୌଣସି କ୍ରୋଧ ଦେଖାଉ ନଥିଲା। ଏହା ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେପରି ଜଣେ ଯୁବକ ଫାନୁଚିଙ୍କ ପରି ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା। ସେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ମୋର ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଖରେ ମୋର ଅଂଶ ଟଙ୍କା ଅଛି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ।"

ଫାନୁଚି ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ। "ତୁମେ ତୁମର ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ କହିପାରିବ ଯେ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ସମାନ ଭାବରେ ମୋର ଚୁଞ୍ଚ ଓଦା କରିବାକୁ ଦେବେ। ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ," ସେ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ। "କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ମୁଁ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ, ସେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଅଛି।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। ସେ ଟିକେ ଲଜ୍ଜିତ ଦେଖାଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। "ଅବଶ୍ୟ," ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଏହା ମୋ ପାଇଁ ନୂଆ। ଜଣେ ଧର୍ମପିତା ଭାବରେ ମୋ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ।"

ଫାନୁଚି ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ। "ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଲୋକ," ସେ କହିଲେ। ସେ ଭିଟୋର ହାତ ଧରି ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲୋମଶ ହାତକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଲେ। "ତୁମର ସମ୍ମାନ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "ଯୁବକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭଲ କଥା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ମୋ ସହିତ କଥା ହୁଅ, ହଁ? ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମର ଯୋଜନାରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି।"

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ନିଖୁଣ, କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ନିଜ ଉତ୍ତେଜିତ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ଯାହାକୁ ସିସିଲିରେ ମାଫିଆମାନେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସେ କେବଳ ଏକ ହିମ କ୍ରୋଧ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ରୋଜଗାର କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଥିବା ଟଙ୍କା ଲୁଟିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ସେ ଭୟ କରିନଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଫାନୁଚି ଜଣେ ପାଗଳ ମୂର୍ଖ। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ସେହି କଠୋର ସିସିଲିଆନ୍ ତାଙ୍କ ଲୁଟର ଏକ ପଇସା ଅପେକ୍ଷା ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗ କରିବେ। ସର୍ବପରି, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା

କେବଳ ଏକ ଗାଲିଚା ଚୋରି କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ଏବଂ ପତଳା ଟେସିଓରେ ଏକ ସର୍ପର ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ହାୱା ଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସେହି ରାତିରେ, ଏୟାର ଶାଫ୍ଟ ଆରପଟେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଟେନମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷାର ଆଉ ଏକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଅଭିଶାପ ଦେଲେ, ଟେସିଓ ଗାଳି ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଫାନୁଚି ଦୁଇଶହ ଡଲାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ କି ନାହିଁ। ଟେସିଓ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ହୁଏତ କରିପାରିବେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସକାରାତ୍ମକ ଥିଲେ। "ନା, ସେହି ସ୍କାରଫେସ୍ ହାମଲା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିପାରିଥିବ ଯେ ଆମେ ପୋଷାକ କିଣିଥିବା ହୋଲସେଲରଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ତିଆରି କରିଥିଲୁ। ଫାନୁଚି ତିନିଶହ ଡଲାରରୁ କମ୍ ଟଙ୍କା ନେବ ନାହିଁ। ଆମକୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ।"

ଭିଟୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିଲା। "ଆମେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡିବ? ସେ ଆମ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ କ'ଣ କରିପାରିବ? ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଆମର ବନ୍ଧୁକ ଅଛି। ଆମେ ରୋଜଗାର କରିଥିବା ଟଙ୍କା କାହିଁକି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ପଡିବ?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଧର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବୁଝାଇଲେ। "ଫାନୁଚିଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ନିଷ୍ଠୁର। ତାଙ୍କର ପୋଲିସ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆମର ଯୋଜନା ଜଣାଇବା କାରଣ ସେ ଆମକୁ ପୋଲିସ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତା ଅର୍ଜନ କରିପାରିବେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବେ। ସେ ଏହିପରି କାମ କରନ୍ତି। ଏବଂ ଏହି ପଡ଼ୋଶୀରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜେ ମାରାଞ୍ଜାଲାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ଅଛି।" ମାରାଞ୍ଜାଲା ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ଥିଲେ, ପ୍ରାୟତଃ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା, ସେ ଏକ ଅପରାଧୀ ଦଳର ନେତା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲେ ଯାହା ଦାଦାବଟି ଆଦାୟ, ଜୁଆ ଏବଂ ସଶସ୍ତ୍ର ଡକାୟତିରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ମଦ ପରିବେଷଣ କଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଟେବୁଲରେ ସାଲାମି, ଜୀତ ଏବଂ ଇଟାଲୀୟ ରୁଟିର ଏକ ପ୍ଲେଟ୍ ରଖିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ମହିଳା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ କୋଠା ସାମ୍ନାରେ ବସିବାକୁ ଗଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଚୌକି ଧରି। ସେ ଜଣେ ଯୁବତୀ ଇଟାଲୀୟ ଝିଅ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ଗାଁରେ ମାତ୍ର କିଛି ବର୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଂରାଜୀ ବୁଝି ନଥିଲେ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ ବସି ମଦ ପିଇଥିଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ କେବେବି ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ ଯେପରି ସେ ଏବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ସେ କେତେ

ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ତାହା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଫାନୁଚି ବିଷୟରେ ଯାହା ଜାଣିଥିଲେ ତାହା ସେ ମନେ ପକାଇଲେ। ସେ ସେହି ଦିନ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକଟିର ଗଳା କାଟି ରକ୍ତ ଧରିବା ପାଇଁ ତା'ର ଫେଡୋରାକୁ ନିଜ ଚିବୁକ ତଳେ ଧରି ରାସ୍ତାରେ ଦୌଡ଼ିଥିଲା। ସେ ସେହି ଲୋକର ହତ୍ୟା ମନେ ପକାଇଲେ ଯିଏ ଛୁରୀ ଧରିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ କାଢ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ଫାନୁଚିଙ୍କର କୌଣସି ମହାନ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ସମ୍ଭବତଃ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ପୋଲିସକୁ ଖବର ଦେଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ। ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ ଯିଏ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ କିଣିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ମାଫିଓସୋ ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ। ନା। ଫାନୁଚି ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ସତର୍କ ହେବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିଷ୍ଠୁର ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦୋକାନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା, ଟେନମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଚାଲିଥିବା ଜୁଆ ଖେଳ। କିନ୍ତୁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ଜୁଆ ଖେଳ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯାହା କେବେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ କେବେ କିଛି ହୋଇନଥିଲା।

ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା କେବଳ ଫାନୁଚିଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। କିମ୍ବା ଫାନୁଚିଙ୍କ ସହିତ କିଛି ବନ୍ଧୁକଧାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ନଗଦ ଆଧାରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯାହା ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା। ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଯେଉଁ ମାର୍ଗ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ତାଙ୍କର ବାରମ୍ବାର ବିଶ୍ୱାସ ଆସିଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ଥାଏ। ସେହି ରାତିରେ ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ହୁଏତ ନିଜର କିରାଣା ଦୋକାନ ସହିତ ପୁଣି ଥରେ ଜଣେ କିରାଣା ଦୋକାନୀ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ ଡନ୍ ହେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଦ ବୋତଲ ସରିଲେ, ଭିଟୋ ସତର୍କତାର ସହିତ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓକୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ମୋତେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଶହ ଡଲାର କାହିଁକି ଦିଅ ନାହିଁ? ମୁଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି ଯେ ସେ ମୋ ଠାରୁ ସେହି ପରିମାଣ

ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ତା'ପରେ ସବୁକିଛି ମୋ ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ମୁଁ ତୁମର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଅନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବି ।"

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ଆଖି ସନ୍ଦେହରେ ଚମକୁ ଉଠିଗଲା । ଭିଟୋ ତାକୁ ଥଣ୍ଡା ସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କେବେ ମିଛ କହିବି ନାହିଁ । କାଲି ନିଜେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ସହ କଥା ହୁଅ । ତାକୁ ତୁମକୁ ଟଙ୍କା ମାଗିବାକୁ ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କର ନାହିଁ । ତାକୁ କୁହ ଯେ ତୁମକୁ ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ତାହା ମୋତେ ଦେବି । ତାକୁ ବୁଝାଅ ଯେ ସେ ଯାହା ମାଗିବ ତାହା ଦେବାକୁ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସଉଦା କର ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଝଗଡ଼ା କରିବି । ଯଦି ସେ ତୁମେ କହୁଛ ସେ ଯେତିକି ବିପଦଜନକ ଲୋକ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଆମ ଉପରେ ରାଗିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ।"

ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେହିଠାରେ ଛାଡିଦେଲେ । ପରଦିନ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଫାନୁଚିଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ ଯେ ଭିଟୋ କାହାଣୀ ତିଆରି କରୁନାହିଁ । ତା’ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଭିଟୋଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଶହ ଡଲାର ଦେଲେ । ସେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "ଫାନୁଚି ମୋତେ ତିନିଶହ ଡଲାର ତଳେ କିଛି କହି ନାହାଁନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କିପରି କମ୍ ନେବ?"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ତୁମର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ । କେବଳ ମନେରଖ ଯେ ମୁଁ ତୁମର ଏକ ସେବା କରିଛି ।"

ଟେସିଓ ପରେ ଆସିଲେ । ଟେସିଓ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଂଯମ ଥିଲେ, ଅଧିକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ, ଅଧିକ ଚତୁର କିନ୍ତୁ କମ୍ ବଳ ସହିତ । ସେ କିଛି ଭୁଲ ଅନୁଭବ କଲେ, କିଛି ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସେ ଟିକେ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ । ସେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କଳା ହାତର ସେହି ହାରମାନ୍ ସହିତ ନିଜକୁ ସାବଧାନ ରଖ, ସେ ଜଣେ ପାଦ୍ରୀ ଭାବରେ ଚତୁର । ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ଟଙ୍କା ଦେବା ସମୟରେ ମୁଁ ଏଠାରେ ରହିବି, ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ?"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । ସେ କେବଳ ଟେସିଓକୁ କହିଲେ, "ଫାନୁଚିଙ୍କୁ କୁହ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଜି ରାତି ନଅଟାରେ ମୋ ଘରେ ଟଙ୍କା ଦେବି । ମୋତେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ, କମ୍ ଟଙ୍କା ନେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିବ ।"

ଟେସିଓ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା । "ତୁମର ବହୁତ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଫାନୁଚି କେବେ ପଛକୁ ହଟିବେ ନାହିଁ ।"

"ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବି," ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ କହିଥିଲେ। ଏହା ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟାଂଶ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଘାତକ ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ଚେତାବନୀ ଶବ୍ଦ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଡନ୍ ହେଲେ ଏବଂ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସି ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ କହିଲେ, ସେମାନେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ରକ୍ତପାତ ଏବଂ ହତ୍ୟା ବିନା ଏକ ଘଟଣା ସମାଧାନ କରିବାର ଏହା ଶେଷ ସୁଯୋଗ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପରେ ଦୁଇ ପିଲା, ସନି ଏବଂ ଫ୍ରେଡୋଙ୍କୁ ରାସ୍ତାକୁ ନେଇଯିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି କାରଣରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଉ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଘରର ଦ୍ୱାରରେ ଜଗି ବସିବାକୁ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଫାନୁଚି ସହିତ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାମ ଥିଲା ଯାହାକୁ ବାଧା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଭୟର ଛାପ ଦେଖି ରାଗିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ତୁମେ ଜଣେ ମୂର୍ଖଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲେ ଜଣେ ବିପଦଜନକ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିରେ। ସେ ସର୍ବଦା ନୀରବ ରହୁଥିଲେ, ଅଳ୍ପ କଥା କହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା କୋମଳ, ସର୍ବଦା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ଯାହା ଜଣେ ଯୁବ ସିସିଲିଆନ୍ ପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା। ସେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କାହାରି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାମୂଳକ ରଙ୍ଗର କ୍ଷୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ସେ ବିଳମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଉନ୍ନତି ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଥିଲା।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଏହା କରି ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଅତିରିକ୍ତ ସାତଶହ ଡଲାର ରହିବ। ସେ ନିଜେ ବ୍ଲାକ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଆତଙ୍କବାଦୀକୁ ତିନିଶହ ଡଲାର ଏବଂ ଟେସିଓରୁ ଦୁଇଶହ ଡଲାର ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାରୁ ଦୁଇଶହ ଡଲାର ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନକରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାତଶହ ଡଲାର କୋଲ୍ଡ କ୍ୟାସ୍ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଜୀବିତ ଫାନୁଚି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସାତଶହ ଡଲାର ମୂଲ୍ୟବାନ ନୁହେଁ। ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସାତଶହ ଡଲାର ଦେବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପାଇଁ ସାତଶହ ଡଲାର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସର୍ଜନଙ୍କୁ ସାତଶହ ଡଲାର ଦେବେ ନାହିଁ। ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଋଣ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନଥିଲେ, ସେମାନେ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନଥିଲେ, ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉ ନଥିଲେ। ତେବେ, ସେ କାହିଁକି ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ସାତଶହ ଡଲାର ଦେବେ?

ଏବଂ ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଘଟିଲା ଯେ, ଯେହେତୁ ଫାନୁଚି ତାଙ୍କଠାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ସାତଶହ ଡଲାର ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେ କାହିଁକି ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିନା ଦୁନିଆ ଚାଲିପାରିବ।

ଅବଶ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟବହାରିକ କାରଣ ଥିଲା। ଫାନୁଚିଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବନ୍ଧୁ ଥାଇପାରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଫାନୁଚି ନିଜେ ଜଣେ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଏତେ ସହଜରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନଥିଲା। ସେଠାରେ ପୋଲିସ ଏବଂ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଚେୟାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ବାର ବର୍ଷର ବାଳକ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜଲ୍ଲାଦଙ୍କୁ ପଳାଇ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ଏକ ଅଜବ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଏକ ଅଜବ ନାମ ନେଇଥିଲେ। ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ନୀରବ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସାହସ ଅଛି, ଯଦିଓ ସେ ସେହି ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସାହସ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନଥିଲେ।

ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଆଡକୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ସଂକୋଚ କରିଥିଲେ। ସେ ସାତଶହ ଡଲାରକୁ ଗୋଟିଏ ବିଲ୍ ରେ ପ୍ୟାକ୍ କରି ତାଙ୍କ ଟ୍ରାଉଜରର ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ପାର୍ଶ୍ୱ ପକେଟରେ ରଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଟଙ୍କାକୁ ତାଙ୍କ ଟ୍ରାଉଜରର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିଥିଲେ। ଡାହାଣ ହାତ ପକେଟରେ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ସିଲ୍କ ଟ୍ରକ୍ ଅପହରଣରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ବନ୍ଧୁକଟି ରଖିଥିଲେ।

ଫାନୁଚି ସନ୍ଧ୍ୟା ନଅଟାରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦେଇଥିବା ଘରୋଇ ମଦର ଏକ ପାତ୍ର ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ।

ଫାନୁଚି ତାଙ୍କର ଧଳା ଫେଡୋରାକୁ ମଦର ଜଗ୍ ପାଖରେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଚଉଡା ବହୁଫୁଲ ବିଶିଷ୍ଟ ଟାଇକୁ ଖୋଲିଦେଲେ, ଏହାର ଟମାଟୋ ଦାଗଗୁଡ଼ିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା। ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରାତି ଗରମ ଥିଲା, ଗ୍ୟାସ୍ ଲାଇଟ୍ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲା। ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ବହୁତ ନୀରବତା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ବରଫାବୃତ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ସଦ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେ ବିଲ୍ ର ରୋଲ୍ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଫାନୁଚି ଗଣନା କରିବା ପରେ ଏକ ଚମଡା ଚମଡା ୱାଲେଟ୍ ବାହାର କରି ଟଙ୍କା ଭିତରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ସମୟରେ ସତର୍କତାର ସହିତ ଦେଖୁଥିଲେ। ଫାନୁଚି ତାଙ୍କର ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ଏବେ ବି ଦୁଇଶହ ଡଲାର ଦେବାକୁ ପଡିବ।" ତାଙ୍କର ଭାରୀ-ଭରା ମୁହଁଟି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିହୀନ ଥିଲା।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଟିକେ ଛୋଟ, ମୁଁ କାମରେ ନାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଋଣ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ।"

ଏହା ଏକ ଅନୁମୋଦିତ ଚାଲ ଥିଲା। ଫାନୁଚିଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକାଂଶ ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ। ସେ ହୁଏତ ଆଉ କିଛି ନ ନେବାକୁ କିମ୍ବା ଆଉ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇପାରନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ମଦ ଉପରେ ହସି କହିଲେ, "ଆହା, ତୁମେ ଜଣେ ଚତୁର ଯୁବକ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ କିପରି? ତୁମେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ବହୁତ ଚୁପ୍। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି କାମ ଖୋଜି ପାରିବି ଯାହା ବହୁତ ଲାଭଦାୟକ ହେବ।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ନମ୍ର ଇଙ୍ଗିତରେ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ବାଇଗଣୀ ଜଗ୍ ରୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗ୍ଲାସକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଫାନୁଚି କ'ଣ କହିବେ ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ଭାବିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚେୟାରରୁ ଉଠି ଭିଟୋଙ୍କ ହାତ ହଲାଇଲେ। "ଶୁଭ ରାତି, ଯୁବକ," ସେ କହିଲେ। "କୌଣସି କଷ୍ଟକର ଭାବନା ନାହିଁ, ହଁ? ଯଦି ମୁଁ କେବେ ତୁମର ସେବା କରିପାରିବି ତେବେ ମୋତେ ଜଣାନ୍ତୁ। ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ କାମ କରିଛ।"

ଭିଟୋ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ସିଡ଼ି ଦେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ କୋଠା ବାହାରକୁ ପଠାଇଦେଲା। ରାସ୍ତା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭିଡ଼ ଥିଲା ଯାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେ ସେ କୋର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଘରୁ ଛାଡି ଦେଇଛନ୍ତି। ଭିଟୋ ଝରକା ଦେଇ ଦେଖୁଥିଲା। ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ପଞ୍ଚମ ଆଭେନ୍ୟୁ ଆଡକୁ କୋଣ ମୋଡୁଥିବାର ଦେଖିଲା ଏବଂ ଜାଣିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଆଡକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ହୁଏତ ପୁଣି ରାସ୍ତାରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଲୁଟ୍ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବାକୁ। ହୁଏତ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ରଖିବା ପାଇଁ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଛାଡି ଛାତ ଉପରକୁ ସିଡ଼ି ଚଢ଼ିଲେ। ସେ ଛାତର ବର୍ଗାକାର ବ୍ଲକ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ ଏବଂ ଏକ ଖାଲି ଲଫ୍ଟ କୋଠାର ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାପନର ସିଡ଼ି ଦେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପଛ ଅଗଣାରେ ଛାଡିଦେଲା। ସେ ପଛ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଆଗ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଗଲେ। ରାସ୍ତା ଆରପଟେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ଟେନମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଘର ଥିଲା।

ଟେନମେଣ୍ଟ ଗ୍ରାମଟି କେବଳ ପଶ୍ଚିମରେ ଦଶମ ଆଭେନ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଥିଲା। ଇଲେଭେନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ନ୍ୟୁୟର୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଳପଥ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଉଥିବା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଭଡା ନିଆଯାଇଥିବା ଗୋଦାମ ଏବଂ ଲଫ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ଇଲେଭେନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ ହଡସନ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧୁମୟ କରୁଥିବା ମାଲ ପରିବହନ ୟାର୍ଡରେ ପ୍ରବେଶ ଚାହୁଁଥିଲା। ଫାନୁଚିଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଘର ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା କିଛି ବାକି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଅବିବାହିତା ଟ୍ରେନମ୍ୟାନ୍, ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଶସ୍ତା ବେଶ୍ୟାମାନେ ଏଥିରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଏହି

ଲୋକମାନେ ସଚ୍ଚୋଟ ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ପରି ରାସ୍ତାରେ ବସି ଗପସପ କରୁନଥିଲେ, ସେମାନେ ବିୟର ଟାଭର୍ନରେ ବସି ସେମାନଙ୍କର ଦରମା ଖାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ନିର୍ଜନ ଇଲେଭେନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁ ପାର ହୋଇ ଫାନୁଚିଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ୍ ଘରର ଭେଷ୍ଟିବୁଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏକ ସହଜ କଥା ମନେ କଲେ । ସେଠାରେ ସେ କେବେ ଗୁଳି ଚଳାଇ ନଥିବା ବନ୍ଧୁକ ଟାଣିଲେ ଏବଂ ଫାନୁଚିଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ।

ସେ ଫାନୁଚି ଦଶମ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ ଓହ୍ଲାଇବେ ଜାଣି ଭେଷ୍ଟିବୁଲର କାଚ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଦେଖୁଥିଲେ । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକର ସୁରକ୍ଷା ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଖାଲି ଟ୍ରିଗର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନଅ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସିସିଲିରେ ଜଣେ ଛୋଟ ବାଳକ ଭାବରେ, ସେ ପ୍ରାୟତଃ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଶିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ପ୍ରାୟତଃ ଲୁପାରା ନାମକ ଭାରୀ ବନ୍ଧୁକରୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ । ଏକ ଛୋଟ ବାଳକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଲୁପାରା ସହିତ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ହିଁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଆଣିଥିଲା ।

ଅନ୍ଧାର ବାରଣ୍ଡାରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଫାନୁଚିର ଧଳା ଫୋଟକାଟି ରାସ୍ତା ପାର ହୋଇ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଯାଉଛି । ଭିଟୋ ପଛକୁ ହଟିଗଲା, ସିଢ଼ି ପାଖକୁ ଯାଉଥିବା ଭିତର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ କାନ୍ଧ ଚାପି ଦେଲା । ସେ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ତା'ର ବନ୍ଧୁକକୁ ବାହାର କଲା । ତା'ର ବିସ୍ତାରିତ ହାତ ବାହାର ଦ୍ୱାରଠାରୁ ମାତ୍ର ଦୁଇ ପାଦ ଦୂରରେ ଥିଲା । ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । ଫାନୁଚି, ଧଳା, ଚଉଡା, ଦୁର୍ଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ, ଆଲୋକର ବର୍ଗ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ ।

ଖୋଲା ଦ୍ୱାରଟି କିଛି ଶବ୍ଦ ରାସ୍ତା ଭିତରକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା, ବନ୍ଧୁକର ବାକି ବିସ୍ଫୋରଣ କୋଠାକୁ ଥରାଇ ଦେଲା । ଫାନୁଚି ଦ୍ୱାରର ପାର୍ଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି ଠିଆ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସଂଘର୍ଷର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍‌ର ବଟନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଛିଣ୍ଡି ଦେଇ ଏହାକୁ ଦୋଳାୟମାନ କରିଦେଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ଖୋଲା ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପେଟର ଧଳା ସାର୍ଟ ସାମ୍ନାରେ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଏକ ସ୍ପାଇଡରୀ ଶିରା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ବହୁତ ସତର୍କତାର ସହିତ, ଯେପରି ସେ ଏକ ଶିରାରେ ଏକ ଛୁଞ୍ଚି ଭୁସୁଥିଲେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁଳି ସେହି ଲାଲ ଜାଲରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

ଫାନୁଚି ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଯାହା ପ୍ରାୟ ହାସ୍ୟକର ଥିଲା । ସେ ଏହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଜାରି ରଖିଲେ; ଭିଟୋ ମନେ ରଖିଲା ଯେ ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ଝାଳ ଭିଜା, ସୁଇଡ୍ ଗାଲରେ ବନ୍ଧୁକ ରଖି ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଅତି କମରେ ତିନୋଟି ଶୁଣିଥିଲା । ପାଞ୍ଚ ସେକେଣ୍ଡରୁ

ଅଧିକ ସମୟ ବିତି ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଫାନୁଚି ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀର ସହିତ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖିଲେ।

ବହୁତ ସତର୍କତାର ସହିତ ଭିଟୋ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପକେଟରୁ ପ୍ରଶସ୍ତ ୱାଲେଟ୍ ବାହାର କରି ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଭିତରେ ରଖିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ରାସ୍ତା ପାର ହୋଇ ଲଫ୍ କୋଠା ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ, ସେହି ଅଗଣାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଛାତକୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାପକ ପଥ ଚଢ଼ିଗଲେ। ସେଠାରୁ ସେ ରାସ୍ତା ଅନୁଧାନ କଲେ। ଫାନୁଚିଙ୍କ ମୃତଦେହ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରରେ ପଡ଼ିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା। ଘର ଭିତରେ ଦୁଇଟି ଝରକା ଉପରକୁ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଅନ୍ଧାର ମୁଣ୍ଡ ବାହାରକୁ ବାହାରୁଥିବା ଦେଖିପାରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିପାରୁ ନଥିବାରୁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖି ନଥିଲେ। ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ଦେବେ ନାହିଁ। ଫାନୁଚି ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଜଣେ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କର୍ମଚାରୀ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିପାରନ୍ତି। ସେହି ଘରର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିଶୁଣି ପୋଲିସ ସନ୍ଦେହ କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେବେ ଏବଂ କିଛି ଶୁଣି ନଥିବା ଭଳି ଅଭିନୟ କରିବେ।

ସେ ସମୟ ନେଇପାରୁଥିଲେ। ସେ ଛାତ ଉପରେ ନିଜ ଛାତ ଦ୍ୱାରକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଫ୍ଲାଟକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ପଛରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକେଟ ଖୋଲିଲେ। ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସାତଶହ ଡଲାର ବ୍ୟତୀତ କେବଳ କିଛି ସିଙ୍ଗଲ୍ସ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଡଲାରର ନୋଟ୍ ଥିଲା।

ଫ୍ଲାପ୍ ଭିତରେ ଏକ ପୁରୁଣା ପାଞ୍ଚ ଡଲାର ସୁନା ଖଣ୍ଡ ଥିଲା, ବୋଧହୁଏ ଏହା ଏକ ଭାଗ୍ୟର ଚିହ୍ନ। ଯଦି ଫାନୁଚି ଜଣେ ଧନୀ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ ନେଇ ନଥିଲେ। ଏହା ଭିଟୋର କିଛି ସନ୍ଦେହକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା।

ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ପର୍ସ ଏବଂ ବନ୍ଧୁକରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ପଡିବ (ସେତେବେଳେ ମଧ ତାଙ୍କୁ ପର୍ସରେ ସୁନା ଖଣ୍ଡ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ଯଥେଷ୍ଟ ଜାଣିଥିଲେ)। ସେ ପୁଣି ଛାତ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ କିଛି ଧାର ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେ ପର୍ସଟିକୁ ଗୋଟିଏ ଏୟାର ଶାଫ୍ଟ ତଳେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଗୁଳିର ବନ୍ଧୁକ ଖାଲି କରି ଛାତର କାନ୍ଥ ସହିତ ଏହାର ବ୍ୟାରେଲକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ। ବ୍ୟାରେଲଟି ଭାଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ। ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଏକ ଚିମିନି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ। ବଟଟି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା। ସେ ଏହାକୁ ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ ଏବଂ ପିସ୍ତଲଟି ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା, ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଖଣ୍ଡ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ଏୟାର ଶାଫ୍ଟ

ବ୍ୟବହାର କଲେ। ପାଞ୍ଚ ମହଲା ତଳେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଘାତ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ନରମ ଅଳିଆ ପାହାଡ଼ରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ। ସକାଳେ ଝରକାରୁ ଅଧିକ ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗାଯିବ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ ସହିତ, ସବୁକିଛି ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବ। ଭିଟୋ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

ସେ ଟିକେ ଥରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଭୟରେ ଯେ କିଛି ରକ୍ତ ଛିଟା ପଡ଼ିପାରେ, ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଧୋଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଏକ ଧାତୁ ଟବ୍‌ରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେ ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକୁ ଭିଜାଇବା ପାଇଁ ଲାଇ ଏବଂ ଘନ ମାଟିଆ ଲଣ୍ଡ୍ରି ସାବୁନ୍ ନେଇ ସିଙ୍କ୍ ତଳେ ଥିବା ଧାତୁ ୱାଶ୍ ବୋର୍ଡରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଘଷିଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଲାଇ ଏବଂ ସାବୁନ୍ ସହିତ ଟବ୍ ଏବଂ ସିଙ୍କ୍ ଘଷିଲେ। ସେ ଶୟନ କକ୍ଷର କୋଣରେ ନୂତନ ଧୋଇ ହୋଇଥିବା କପଡ଼ାର ଏକ ଗଣ୍ଠି ପାଇଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିଜର ପୋଷାକ ମିଶ୍ରଣ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଏକ ନୂତନ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଟ୍ରାଉଜର ପିନ୍ଧି ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ତଳକୁ ଗଲେ।

ଏହି ସମସ୍ତ ସତର୍କତା ଅନାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା। ଭୋର ସମୟରେ ମୃତଦେହ ପାଇବା ପରେ ପୋଲିସ କେବେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିନଥିଲା। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ରାତିରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିବା ବିଷୟରେ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ। ସେ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେ ଫାନୁଚି ଘରଟିକୁ ଜୀବିତ ରଖି ଏକ ଅବିଚାର କରିଥିଲେ। ସେ ପରେ ଜାଣିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ଫାନୁଚିଙ୍କ ହତ୍ୟାରେ ଖୁସି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପିଛା କରିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲା। ସେମାନେ ଧରି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଆଉ ଏକ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଥିଲା, ଏବଂ ର୍ୟାକେଟରେ ରେକର୍ଡ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଇତିହାସ ଥିବା ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିଥିଲେ। ଯେହେତୁ ଭିଟୋ କେବେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ନଥିଲେ, ସେ କେବେ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିନଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ପୋଲିସକୁ ଚକିତ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅନ୍ୟ କଥା। ପିଟ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଏଡ଼ାଇ ଚାଲିଥିଲେ, ତା'ପରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ସୌଜନ୍ୟରେ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଦ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପ୍ରଥମେ କହିଲେ। ସେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ନଇନ୍ଥ ଆଭେନ୍ୟୁର ଦୋକାନ ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ କେହି ଟଙ୍କା ନେଉନାହାଁନ୍ତି। ପଡ଼ୋଶୀର କାର୍ଡ ଖେଳ ଏବଂ ଜୁଆରୁ କେହି ଟଙ୍କା ନେଉନାହାଁନ୍ତି।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଉଭୟଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଚାହିଁ ରହିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ଟେସିଓ କହିଲେ। "ଆମେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ନିଜ କବଜାକୁ ନେଇପାରିବୁ। ସେମାନେ ଆମକୁ ଦେୟ ଦେବେ।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୋ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ? ମୋର ଏପରି ଜିନିଷରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହସିଲା। ତାଙ୍କ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ, ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ପେଟ ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କର ହସ ଜଣେ ମୋଟା ମଣିଷ ପରି ଥିଲା। ସେ ଏବେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଟ୍ରକ୍ କାମ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦେଇଥିବା ବନ୍ଧୁକ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିବି? ଯେହେତୁ ତୁମର ଆଉ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ତୁମେ ଏହାକୁ ମୋତେ ଫେରାଇ ପାରିବ।"

ବହୁତ ଧୀରେ ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱ ପକେଟରୁ ଏକ ବିଲ୍ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ଟଙ୍କା କାଢ଼ିଲେ। "ଏଇ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେୟ ଦେବି। ଟ୍ରକ କାମ ପରେ ମୁଁ ବନ୍ଧୁକଟି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲି।" ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ।

ସେତେବେଳେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଏହି ହସର ପ୍ରଭାବ ଜାଣି ନଥିଲେ। ଏହା ଭୟଙ୍କର ଥିଲା କାରଣ ଏଥିରେ କୌଣସି ଧମକ ଦିଆଯାଇନଥିଲା। ସେ ଏପରି ହସିଥିଲେ ଯେପରି ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଜା ଥିଲା ଯାହାକୁ କେବଳ ସେ ନିଜେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେ କେବଳ ଘାତକ ବ୍ୟାପାରରେ ଏପରି ଭାବରେ ହସୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ମଜା ପ୍ରକୃତରେ ଏକାନ୍ତ ନଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଆଖି ହସୁ ନ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଚରିତ୍ର ସାଧାରଣତଃ ଏତେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଭାବର ହଠାତ୍ ପ୍ରକାଶ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ଟଙ୍କା ଚାହୁଁନାହିଁ," ସେ କହିଲା। ଭିଟୋ ବିଲ୍ ଗୁଡିକୁ ପକେଟରେ ରଖିଲା। ସେ ଅପେକ୍ଷା କଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିପାରିଲେ। ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏହା ବିଷୟରେ କାହାକୁ କହି ନଥିଲେ, କିଛି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ପଡ଼ୋଶୀ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିଲେ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ "ସମ୍ମାନର ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଫାନୁଚି ରାକେଟ୍ ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳିକୁ ନିଜ ହାତରେ ନେବାକୁ କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ।

ତା'ପରେ ଯାହା ଘଟିଲା ତାହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ଭିଟୋଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ପଡ଼ୋଶୀ, ଜଣେ ବିଧବାଙ୍କୁ ଫ୍ଲାଟକୁ ଆଣିଲେ। ମହିଳା ଜଣକ ଇଟାଲୀୟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିତୃହୀନ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଘର ରଖିବା ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଷୋହଳ ବର୍ଷର ପୁଅ ପୁରୁଣା ଗ୍ରାମୀଣ ଶୈଳୀରେ ତାଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦରମା ଲଫାଫାକୁ ସିଲ୍ କରି ଘରକୁ ଆଣିଥିଲା; ତାଙ୍କର ସତର ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ଝିଅ, ଜଣେ ପୋଷାକ ତିଆରିକାରୀ, ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରୁଥିଲେ। ସମଗ୍ର ପରିବାର ରାତିରେ ଦାସ ଶ୍ରମିକ ହାରରେ କାର୍ଡର ବଟନ୍ ସିଲେଇ କରୁଥିଲେ। ମହିଳାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ସିଗ୍ନୋରା କଲମ୍ବୋ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, "ସିଗ୍ନୋରା ତୁମକୁ ମାଗିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉଛି।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ମାଗଯିବ, ଯାହା ସେ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋଙ୍କର ଏକ କୁକୁର ଥିଲା ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ରାତିରେ କୁକୁର ଭୁକିବା ବିଷୟରେ ଘରମାଲିକ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ କହିଥିଲେ। ସେ ଏପରି କରିବାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ। ଘରମାଲିକ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଖାଲି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଏଥର ପ୍ରକୃତରେ କୁକୁରକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାହା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଘରମାଲିକ ଏତେ ରାଗି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡିଲା ନଚେତ୍ ପୋଲିସକୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁକୁରଟିକୁ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଗରିବ ଛୋଟ ପୁଅ କାନ୍ଦିଥିଲା। ସବୁକିଛି ବିନା କାରଣରେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଘର ହରାଇବେ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାକୁ ଧୀରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କହୁଛ?"

ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଡକୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ସେ ମୋତେ ତୁମକୁ ପଚାରିବାକୁ କହିଥିଲେ।"

ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ରାତିରେ ସେ ଯେଉଁ ପୋଷାକ ଧୋଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କେବେ ପଚାରି ନଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ କାମ କରୁନଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଟଙ୍କା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ତାହା କେବେ ପଚାରି ନଥିଲେ। ଏବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଉଦାସୀନତା ଥିଲା। ଭିଟୋ ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋଙ୍କୁ କହିଲେ,

"ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେଇପାରିବି, ତୁମେ ଏହା ଚାହୁଁଛ କି?"

"ମହିଳା ଜଣକ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ, ସେ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ।" ମୋର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଇଟାଲୀରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ବଢ଼ିଥିଲି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ କିପରି ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଯାଇପାରିବି? ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ରହିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଘରମାଲିକଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ।"

ଭିଟୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ତାହାହେଲେ ସରିଗଲା। ତୁମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ମୁଁ କାଲି ସକାଳେ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବି।"

ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଏକ ହସ ଦେଲେ ଯାହାକୁ ସେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କଲେ। ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋ ଟିକେ ଅନିଶ୍ଚିତ ଦେଖାଗଲେ। "ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ହଁ କହିବେ, ଘରମାଲିକ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

"ସାଇନର୍ ରୋବର୍ଟୋ?" ଭିଟୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ। "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ କରିବେ। ସେ ଜଣେ ଭଲ ହୃଦୟର ଲୋକ। ମୁଁ ତୁମର ପରିସ୍ଥିତି କିପରି ଅଛି ତାହା ବୁଝାଇ ଦେବା ପରେ ସେ ତୁମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଦୟା କରିବେ। ଏବେ ଏହାକୁ ଆଉ ତୁମକୁ କଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଏତେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କର।"

ଜମିଦାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ ପ୍ରତିଦିନ ପଡ଼ୋଶୀକୁ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଘରର ଧାଡ଼ି ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ପାଡ୍ରୋନ୍ ଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଡଙ୍ଗାରୁ ଇଟାଲୀୟ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କର୍ପୋରେସନକୁ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଲାଭରେ ସେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଘର କିଣିଥିଲେ। ଇଟାଲୀର ଉତ୍ତରରୁ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେ ସିସିଲି ଏବଂ ନେପଲ୍ସର ଏହି ନିରକ୍ଷର ଦକ୍ଷିଣବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବଳ ଘୃଣା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ କୋଠା ମାଧ୍ୟମରେ ପୋକ ପରି ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବାୟୁପଥରେ ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ହାତ ନ ଉଠାଇ ତାଙ୍କ କାନ୍ଥକୁ କୋକୁଆ ଏବଂ ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଉଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଖରାପ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ଭଲ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ପିତା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନିବେଶ, ସେ ରୋଜଗାର କରିଥିବା ଟଙ୍କା, ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ସହିତ ଆସୁଥିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ତା ତାଙ୍କ ସ୍ନାୟୁକୁ ଏପରି ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ସର୍ବଦା ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଅଟକାଇ ଏକ କଥା ପଚାରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ କଠୋର ଥିଲେ। ଅଭଦ୍ର ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହି

ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳର ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୁଲ ଉପାୟରେ ଘଷିଲେ ତୁମ ଭିତରେ ଛୁରୀ ଲଗାଇପାରେ, ଯଦିଓ ଏହି ଯୁବକଟି ଜଣେ ଶାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା।

"ସାଇନର୍ ରୋବର୍ଟୋ," ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ମୋ ସ୍ତ୍ରୀର ବନ୍ଧୁ, ଜଣେ ଗରିବ ବିଧବା ଯାହାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରୁଷ ନାହିଁ, ସେ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ତୁମର କୋଠାରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ସେ ହତାଶ ଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କୌଣସି ଟଙ୍କା ନାହିଁ, ଏଠାରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବି, ତୁମେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ କିଛି ଭୁଲ ବୁଝାମଣାରୁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ପଶୁକୁ ଦୂର କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେ କାହିଁକି ରହିବେ ନାହିଁ? ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମର ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗୁଛି।"

ସାଇନର୍ ରୋବର୍ଟୋ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଯୁବକଟିକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ। ସେ ମଧ୍ୟମ ଉଚ୍ଚତାର କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ଶରୀରର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଜଣେ କୃଷକ କିନ୍ତୁ ଡକାୟତ ନୁହଁନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେ ନିଜକୁ ଇଟାଲୀୟ ବୋଲି କହିବାକୁ ଏତେ ହସି ସାହସ କଲେ। ରୋବର୍ଟୋ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକ ଭଡ଼ା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପରିବାରକୁ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟଟି ଭଡ଼ା ଦେଇସାରିଛି," ସେ କହିଲେ। "ତୁମର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ସହମତ ବୁଝାମଣାରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମାସକୁ ଆଉ କେତେ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

"ପାଞ୍ଚ ଡଲାର," ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ କହିଲେ। ଏହା ମିଛ ଥିଲା। ରେଳ ଫ୍ଲାଟ୍, ଚାରୋଟି ଅନ୍ଧାର କୋଠରୀ, ବିଧବାଙ୍କୁ ମାସିକ ବାର ଡଲାରରେ ଭଡା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ନୂତନ ଭଡାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ପାଇପାରି ନଥିଲେ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପକେଟରୁ ଏକ ବିଲ୍ କାଢି ତିନୋଟି ଦଶ ଟଙ୍କା କାଢିଲେ। "ଏଠାରେ ଛଅ ମାସର ଆଗୁଆ ବୃଦ୍ଧି ଅଛି। ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏହା ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ସେ ଜଣେ ଗର୍ବୀ ମହିଳା। ଆଉ ଛଅ ମାସ ପରେ ମୋତେ ପୁଣି ଦେଖା କର। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ତା'ର କୁକୁର ରଖିବାକୁ ଦେବ।"

"ନର୍କ ପରି," ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ କହିଲେ। "ଆଉ ତୁମେ କିଏ ଯେ ମୋତେ ଆଦେଶ ଦେଉଛ। ତୁମର ଆଚରଣକୁ ସାବଧାନ ରଖ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ରାସ୍ତାରେ ତୁମର ସିସିଲିଆନ୍ ଗଧ ଉପରେ ପଡ଼ିଯିବ।"

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉଠାଇଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗୁଛି, କେବଳ ଏତିକି। କେହି କେବେ ଜାଣି ନ ଥାଏ ଯେ କେବେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତା

ପଡ଼ିପାରେ, ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ କି? ଏଠାରେ, ମୋର ସଦିଚ୍ଛାର ସଙ୍କେତ ଭାବରେ ଏହି ଟଙ୍କା ନିଅ ଏବଂ ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅ। ମୁଁ ଏହା ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରିବାକୁ ସାହସ କରିବି ନାହିଁ।" ସେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋଙ୍କ ହାତରେ ଟଙ୍କା ଥୋଇ ଦେଲେ। "ମୋତେ ଏହି ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ କର, କେବଳ ଟଙ୍କା ନିଅ ଏବଂ ସବୁକିଛି ଚିନ୍ତା କର। କାଲି ସକାଳେ ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଟଙ୍କା ଫେରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା କର। ଯଦି ତୁମେ ସେହି ମହିଳାକୁ ତୁମ ଘରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କିପରି ଅଟକାଇ ପାରିବି? ସର୍ବପରି, ଏହା ତୁମର ସମ୍ପତ୍ତି। ଯଦି ତୁମେ ସେଠାରେ କୁକୁରକୁ ଚାହୁଁନାହଁ, ତେବେ ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି। ମୁଁ ନିଜେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ।" ସେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ। "ମୋତେ ଏହି ସେବା କର, ହଁ? ମୁଁ ଏହାକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ। ପଡ଼ୋଶୀରେ ତୁମର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ମୋ ବିଷୟରେ ପଚାର, ସେମାନେ ତୁମକୁ କହିବେ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଯିଏ ତାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ।"

କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ ବୁଝିବା ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲେ। ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚରାଉଚରା କରିଥିଲେ। ସେ ପରଦିନ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ। ସେ ସେହି ରାତିରେ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇଲେ, ସମୟ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ ଏବଂ ସିଗ୍ନୋରା କର୍ଲିଓନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ ମଦ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ଯେ ଏହା ସବୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଥିଲା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଗ୍ନୋରା କଲମ୍ବୋ ଫ୍ଲାଟରେ ରହିପାରିବେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ କୁକୁରକୁ ରଖିପାରିବେ। ଏତେ କମ୍ ଭଡା ଦେବା ସମୟରେ ଏକ ଗରିବ ପଶୁର ଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଦୁଃଖୀ ଭଡାଟିଆମାନେ କିଏ ଥିଲେ? ଶେଷରେ ସେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ତିରିଶ ଡଲାର ଟେବୁଲ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହି ଗରିବ ବିଧବାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ତୁମର ଭଲ ହୃଦୟ ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୋର ମଧ୍ୟ କିଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଦାନ ଅଛି। ତାଙ୍କର ଭଡା ଯାହା ଥିଲା ତାହା ରହିବ।"

ସମସ୍ତେ ଏହି ହାସ୍ୟରସକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ। ଭିଟୋ ମଦ ଢାଳିଲେ, କେକ୍ ମାଗନ୍ତେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋଙ୍କ ହାତକୁ ମୃଦୁ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଷ୍ମ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ ନିଶ୍ୱାସ ମାରି କହିଲେ ଯେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହେବା ପରେ ମାନବ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେଲା। ଶେଷରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ନିଜକୁ ଛିଣ୍ଡିଗଲେ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରୋବର୍ଟୋ, ତାଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଦୂର ପଳାଇଯିବାରୁ ଭୟରେ ତାଙ୍କ ହାଡ଼ ଜେଲି ହୋଇଗଲା, ବ୍ରୋଙ୍କସ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍‌କାର

ଧରି ତାଙ୍କ ବିଛଣାକୁ ଗଲେ। ସେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଆଉ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବେ ପଡ଼ୋଶୀରେ ଜଣେ "ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି" ଥିଲେ। ସେ ସିସିଲିର ମାଫିଆଙ୍କ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏକ ସଜ୍ଜିତ କୋଠରୀରେ କାର୍ଡ ଖେଳ ଚଳାଉଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର "ବନ୍ଧୁତା" ପାଇଁ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ କୋଡ଼ିଏ ଡଲାର ଦେଉଥିଲେ। ଖେଳାଳିମାନେ ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସପ୍ତାହରେ କେବଳ ଥରେ କିମ୍ବା ଦୁଇଥର ଖେଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା।

ଯୁବକ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ୟା ଥିବା ଦୋକାନ ମାଲିକମାନେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ। ସେ ତାହା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କର ସେହି ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ସପ୍ତାହକୁ ଶହେ ଡଲାରର ବିପୁଳ ଆୟ ହୋଇଥିଲା। ଯେହେତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ, ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଟଙ୍କାର ଦେବାକୁ ପଡିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ବିନା ପଚାରି କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳର ବନ୍ଧୁ, ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କ ସହିତ ଜୀତ ତେଲ ଆମଦାନି ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଜେନ୍କୋ ବ୍ୟବସାୟ, ଇଟାଲୀରୁ ଜୀତ ତେଲ ଆମଦାନି, ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣିବା, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୋଦାମରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ପରିଚାଳନା କରିବେ। ଜେନ୍କୋଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟର ଏହି ଅଂଶ ପାଇଁ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ବିକ୍ରୟକାରୀ ହେବେ। ସେମାନେ ମାନହାଟନ, ତା'ପରେ ବ୍ରୁକଲିନ୍, ତା'ପରେ ବ୍ରୋଙ୍କସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଟାଲୀୟ କିରାଣା ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ଷ୍ଟୋର ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଜେନ୍କୋ ପୁରା ଜୀତ ତେଲ ମହଜୁଦ କରିବାକୁ ରାଜି କରାଇବେ। (ସାଧାରଣ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜ ନାମରେ ବ୍ରାଣ୍ଡର ନାମ ଦେବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ।) ଭିଟୋ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଫାର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ହେବେ କାରଣ ସେ ଅଧିକାଂଶ ରାଜଧାନୀ ଯୋଗାଣ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ ଡକାଯାଉଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଷ୍ଟୋର ମାଲିକମାନେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ବିକ୍ରୟ ଆଲୋଚନାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ। ତା'ପରେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜର ପ୍ରେରଣାର ଭୟଙ୍କର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ ଯିଏ ଏକ ଗତିଶୀଳ, ବିସ୍ତାରିତ ଅର୍ଥନୀତିରେ ତାଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉଦ୍ୟୋଗ ଗଠନ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ପିତା ଏବଂ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ତାଙ୍କ ସମୟରୁ କମ୍

ସମୟ ଦେଇପାରୁଥିଲେ। ଜେନ୍କୋ ପୁରା ଜୀତ ତେଲ ଆମେରିକାରେ ସର୍ବାଧିକ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ଇଟାଲୀୟ ତେଲ ହେବା ସହିତ, ତାଙ୍କ ସଂଗଠନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ଯେକୌଣସି ଭଲ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ପରି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିବାର ଲାଭ ବୁଝିପାରିଲେ, ଷ୍ଟୋର ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ରାଣ୍ଡର କମ୍ ଷ୍ଟକ୍ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟନ ଆଉଟଲେଟ୍ ରୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ। ଯେକୌଣସି ଭଲ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପରି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ବାଧ କରି କିମ୍ବା ନିଜ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରି ଏକାଧିକାର ରଖିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିଲେ। ତଥାପି, ଯେହେତୁ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଅସହାୟ, ଆର୍ଥିକ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ, ମୁଖର କଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ସତ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ତାଙ୍କ ଜୀତ ତେଲ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ନଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ବୈଧ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସାଧାରଣ ଗଳାବନ୍ଧନ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବଳ ଏବଂ "ସମ୍ମାନର ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡିଲା।

ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ "ବିଚାରଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ କେବେ ଧମକ ଦେଇ ନଥିଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ଏପରି ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଯାହା ଅପ୍ରତିରୋଧୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା। ସେ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଲାଭର ଅଂଶ ପାଆନ୍ତି। କେହି ହାରି ନାହାଁନ୍ତି। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କରିଥିଲେ। ଅନେକ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପରି ସେ ଶିଖିଥିଲେ ଯେ ମୁକ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅପଚୟ, ଏକାଧିକାର ଦକ୍ଷ। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ କେବଳ ସେହି ଦକ୍ଷ ଏକାଧିକାର ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ବ୍ରୁକଲିନରେ କିଛି ତୈଳ ବିକ୍ରେତା ଥିଲେ, ଉତ୍ତେଜିତ ସ୍ୱଭାବର, ଅହଂକାରୀ, ଯୁକ୍ତି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଦେଖିବାକୁ, ଚିହ୍ନିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ସବୁକିଛି ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ହତାଶାରେ ହାତ ଟେସିଓଙ୍କୁ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ପଠାଇ ଏକ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ। ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଥିଲା, ପଥର ଜଳକୂଳ ରାସ୍ତାରେ ହ୍ରଦ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଟ୍ରକ୍ ବୋଝେଇ ଅଲିଭ୍-ସବୁଜ ତେଲ ପକାଯାଇଥିଲା। ଜଣେ ଅହଂକାରୀ ମିଲାନିଜ୍, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜଣେ ସନ୍ଥଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପୋଲିସ ଉପରେ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ସହ ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ନେଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପୁରୁଣା ଓମେର୍ଟାର ଆଇନକୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମାମଲା ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ହୋଲସେଲର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଆଉ

କେବେ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ତିନି ପିଲାଙ୍କୁ ଛାଡି ପଳାଇଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଜେନ୍କୋ ପୁରା ତୈଳ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମହାନ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ମହାନ ହୋଇ ବଢ଼ନ୍ତି, ଏବଂ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ନିଷେଧ ଲାଗୁ ହେଲା ଏବଂ ମଦ ବିକ୍ରୟ ନିଷେଧ କରାଗଲା, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଜଣେ ସାଧାରଣ, କିଛିଟା ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟବସାୟୀରୁ ଅପରାଧିକ ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତରେ ଜଣେ ମହାନ ଡନ୍ ହେବା ପାଇଁ ଶେଷ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ। ଏହା ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ହୋଇନଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିଷେଧ ସମୟର ଶେଷ ଏବଂ ମହାମନ୍ଦିର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଧର୍ମପିତା, ଡନ୍, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ।

ଏହା ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଜେନ୍କୋ ପୁରା ତୈଳ କମ୍ପାନୀର ଛଅଟି ଡେଲିଭରି ଟ୍ରକ୍ ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମାଧ୍ୟମରେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସହିତ କାନାଡାରୁ ମଦ ଏବଂ ହ୍ୱିସ୍କି ଚୋରା ଚାଲାଣ କରୁଥିବା ଇଟାଲୀୟ ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦ ବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଟ୍ରକ୍ ଏବଂ ଡେଲିଭରିମ୍ୟାନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଡେଲିଭରିମ୍ୟାନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ, ବିଚକ୍ଷଣ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ। ଫିସ୍ ଏତେ ବିଶାଳ ଥିଲା ଯେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟାପକ ହ୍ରାସ କରି ପ୍ରାୟ କେବଳ ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀ-ଚୋବାକାରୀଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଏହି ଭଦ୍ରଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ଏକ ରେଶମୀ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଏତେ ପରିପକ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେ ସେ କୌଣସି ଧମକକୁ ଅପମାନ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଏହା ଯୋଗୁଁ ଏକ ଲାଭଜନକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିନଥିଲେ। ସେ ଧମକକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ, ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସର ଅଭାବ ଥିବା ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନୂତନ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମତକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ମୂର୍ଖ ଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଧମକ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା ସେଠାରେ ଧମକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଚିନ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ସୂଚନା ଥିଲା।

ପୁଣି ଥରେ ସେ ସମୃଦ୍ଧ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ, ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ସେ ଜ୍ଞାନ, ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କଲେ। ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଯେପରି ସିକ୍ୟୁରିଟିଜ୍ ଗଦା କରନ୍ତି, ସେପରି ସେ ଭଲ କାମ ଗଦା କଲେ। କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଯେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ଥିଲେ।

ସେ ନିଜକୁ ସେହି ଇଟାଲୀୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷକ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ସ୍ପିକେସି ଭାବରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଅବିବାହିତା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପନ୍ଦର ସେଣ୍ଟ ପ୍ରତି ଗ୍ଲାସରେ ହ୍ୱିସ୍କି ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ପୁଅଟି ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତକରଣ କଲା ଏବଂ କୋଡ଼ିଏ ଡଲାର ସୁନା ଖଣ୍ଡର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉପହାର ଦେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ କଲମ୍ବୋଙ୍କ ସାନ ପୁଅର ଧର୍ମପିତା ହୋଇଗଲେ। ଏହି ସମୟରେ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର କିଛି ଟ୍ରକ୍ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଅଟକାଇବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଗେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ପୋଲିସ ବିଭାଗ ଏବଂ ନ୍ୟାୟପାଳିକାରେ ଅନେକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିବା ଜଣେ ଭଲ ଓକିଲଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ। ପାରିଶ୍ରମିକର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର କର୍ଲିଓନ୍ ସଂଗଠନର ଏକ ବଡ଼ "ସିଟ୍" ଥିଲା, ଯାହା ମାସିକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଓକିଲ ଏହି ତାଲିକାକୁ ତଳେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କଲେ। "ନା, ନା," ସେ କହିଲେ। "ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଥିରେ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ବନ୍ଧୁତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମୋର ବନ୍ଧୁତା ଦେଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ।"

ସମୟ ବିତିବା ସହିତ କୋର୍ଲିଓନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବଡ଼ ହୋଇଗଲା, ଅଧିକ ଟ୍ରକ୍ ଯୋଡାଗଲା, "ସିଟ୍" ଲମ୍ବା ହେଲା। ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ ବଢ଼ିଲା। ସମଗ୍ର ଜିନିଷଟି ଅସ୍ଥିର ହୋଇପଡୁଥିଲା। ଶେଷରେ ଭିଟୋ କୋର୍ଲିଓନ୍ ସଂଗଠନର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କାପୋରେଜିମ୍ କିମ୍ବା ଅଧିନାୟକ ପଦବୀ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତଳେ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସୈନିକ ପଦବୀ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତା କିମ୍ବା କନସିଗଲିୟର ନାମ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ନିଜ ଏବଂ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଜେନ୍କୋ କିମ୍ବା କେବଳ କାପୋରେଜିମ୍ ମଧରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧରୁ କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସାକ୍ଷୀ କ୍ୱଚିତ୍ ଥିଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଟେସିଓଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବିଭାଜିତ କଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ପାଇଁ ଦାୟୀ କଲେ। ସେ ଟେସିଓଙ୍କୁ

କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କଠାରୁ ବିଭାଜିତ କଲେ ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ଯେ ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମାଜିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଡିତ ହୁଅନ୍ତୁ, କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ । ସେ ଏହା ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଟେସିଓଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ତୁରନ୍ତ ଧରିପାରିଲେ, ଯଦିଓ ଭିଟୋ ଏହାକୁ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଟେସିଓ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଭିଟୋ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ କପୋରେଗିମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମିଳୁ ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଖରାପ ଇଚ୍ଛା ଜଡିତ ନାହିଁ, କେବଳ ଏକ କୌଶଳଗତ ସତର୍କତା । ପ୍ରତିବଦଳରେ ଭିଟୋ ବ୍ରୁକଲିନରେ ଟେସିଓଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ହାତ ଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଜୀବନକୁ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ତଳେ ରଖିଥିଲେ । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସାହସୀ, ଅଧିକ ବେପରୁଆ, ବାହ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଲଗାମ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ମହାମାରୀ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା । ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ସହରର ସବୁଠି, ସଚ୍ଚୋଟ ଲୋକମାନେ ନିରର୍ଥକ ଭାବରେ ସଚ୍ଚୋଟ କାମ ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଏକ ଅବମାନନାକାରୀ ସରକାରୀ ପଦରୁ ସରକାରୀ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହୀନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନର ଲୋକମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ କରି ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପକେଟ ରୂପା ଏବଂ କାଗଜ ଟଙ୍କାରେ ଭର୍ତ୍ତି । ଚାକିରି ହରାଇବାର ଭୟ ନାହିଁ । ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ, ସବୁଠାରୁ ବିନମ୍ର ପୁରୁଷ, ଗର୍ବର ଭାବନା ଅନୁଭବ ନକରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ତାଙ୍କ ଦୁନିଆର, ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କପାଳର ଝାଳ ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସେବାରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଫଳ କରି ନଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଗିରଫ କରାଯାଇ ଜେଲ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରିବାର ଏକ ଜୀବନଯାପନ ଭତ୍ତା ପାଇଥିଲେ; ଏବଂ କୃପଣ, ଭିକାରୀ, ଭିକ୍ଷାହୀନ କମାଲ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ମୁକ୍ତ ସମୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଜଗାର କରିଥିବା ସମାନ ପରିମାଣ ପାଇଥିଲେ ।

ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଦାନଶୀଳତା ନଥିଲା । ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବନ୍ଧୁମାନେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ସନ୍ଥ ବୋଲି କହି ନଥାନ୍ତେ । ଏହି ଦାନଶୀଳତାରେ କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିଲା । ଜେଲକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ

ତାଙ୍କୁ କେବଳ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ନ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଜେଲରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଉଷ୍ମ ସ୍ୱାଗତ କରାଯିବ। ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକ ପାର୍ଟି ଅପେକ୍ଷା କରିବ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ, ଘରେ ତିଆରି ରାଭିଓଲି, ମଦ, ପେଷ୍ଟ୍ରି, ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକାଠି ହେବେ। ଏବଂ ରାତିର କୌଣସି ସମୟରେ କନସିଗଲିଏର, ଗେଙ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ, କିମ୍ବା ହୁଏତ ନିଜେ ଡନ୍ ମଧ ଏପରି ଜଣେ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଆସିବେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ନେବେ ଏବଂ ଟଙ୍କାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉପହାର ଛାଡିଯିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ପରିଶ୍ରମକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ସପ୍ତାହର ଅବସର ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଅସୀମ ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଏପରି ଥିଲା।

ଏହି ସମୟରେ ଡନ୍‌କୁ ଧାରଣା ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦୁନିଆ ଚଳାନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ପଥକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମହାନ ଦୁନିଆ ଚଳାଏ। ଏବଂ ଏହି ଭାବନା ପଡ଼ୋଶୀର ଗରିବ ଲୋକମାନେ ଦ୍ୱାରା ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନିରନ୍ତର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ। ଘରର ରିଲିଫ୍ ପାଇବା ପାଇଁ, ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଚାକିରି ଦେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଋଣ ନେବା ପାଇଁ, ସମସ୍ତ କାରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବେକାର ଭଡାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଭଡା ଦାବି କରୁଥିବା ଜମିଦାରଙ୍କ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ।

ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦିଚ୍ଛା ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଉତ୍ସାହଜନକ ଶବ୍ଦ ସହିତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଦାନର ତିକ୍ତତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ। ସେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଇଟାଲୀୟମାନେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାରେ, ସହର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ, କଂଗ୍ରେସରେ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଭୋଟ ଦେବେ ସେ ବିଷୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମପିତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ମାଗିବା ଉଚିତ। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ବ୍ୟବହାରିକ ଦଳର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାମର୍ଶ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ହୋଇଗଲେ। ସେ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ଏକ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ରାଜନେତାଙ୍କ ଭଳି ବୁଦ୍ଧିମତା ସହିତ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ; କଲେଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗରିବ ଇଟାଲୀୟ ପରିବାରର ମେଧାବୀ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି, ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଓକିଲ, ସହାୟକ ଜିଲ୍ଲା ଓକିଲ ଏବଂ ବିଚାରପତି ହେବେ। ସେ ଜଣେ ମହାନ ଜାତୀୟ ନେତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ।

ନିଷେଧ ବାତିଲ ହେବା ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଏକ ପଙ୍ଗୁ କରିଦେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ସେ ତାଙ୍କର ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ। 1933 ମସିହାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଜୁଆକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୂତ ପଠାଇଥିଲେ। ମାନହାଟନର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ଡକରେ ଅଶ୍ଳୀଳ ଖେଳ, ବେସବଲ୍ ଖେଳ ସହିତ ହଟ୍ ଡଗ୍ ପରି ଲଜ୍ଜା ଯାହା ଏହା ସହିତ ଯାଉଥିଲା, ଖେଳ ଏବଂ ଘୋଡା ଉପରେ ବୁକ୍ ମେକିଂ, ପୋକର ଖେଳ ଚଲାଉଥିବା ଅବୈଧ ଜୁଆ ଘର, ହାର୍ଲେମର ନୀତି କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟା ର ୍ୟାକେଟ୍। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ସାଲଭାଟୋର ମାରାନଜାନୋ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଅଣ୍ଡରୱାର୍ଲ୍ଡର ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟେ, .90 କ୍ୟାଲିବର୍, କିମ୍ବା ବଡ଼ ସଟ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। କରଲିଓନ ଦୂତମାନେ ମାରାନଜାନୋଙ୍କୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ସମାନ ସହଭାଗୀତା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ଭିଟୋ କରଲିଓନ ତାଙ୍କ ସଂଗଠନ, ତାଙ୍କର ପୋଲିସ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ମାରାନଜାନୋ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଛତା ଏବଂ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ଏବଂ ବ୍ରୋଙ୍କ୍ସରେ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ନୂତନ ଶକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ମାରାନଜାନୋ ଜଣେ ଅଦୂରଦର୍ଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ କରଲିଓନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅବଜ୍ଞାର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ମହାନ ଏଆଇ କାପୋନ ମାରାନଜାନୋଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସଂଗଠନ, ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଲୋକ ଏବଂ ଏକ ବିଶାଳ ଯୁଦ୍ଧ ସିନ୍ଧୁକ ଥିଲା। ସେ ଏହି ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ନାହିଁ ଯାହାର ଖ୍ୟାତି ଜଣେ ସତ୍ୟ ମାଫିଓସୋ ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ସଂସଦୀୟ ବିତର୍କକାରୀର ଅଧିକ ଥିଲା। ମାରାନଜାନୋଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ 1933 ମସିହାର ମହାନ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲା ଯାହା ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ପାତାଳ ଜଗତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ନଜରରେ ଏହା ଏକ ଅସମାନ ମେଳ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସାଲଭାଟୋର ମାରାନଜାନୋଙ୍କର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂଗଠନ ଥିଲା ଯାହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏନଫୋର୍ସ ସହିତ ଥିଲା। ଚିକାଗୋରେ ତାଙ୍କର କାପୋନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେହି ତ୍ରୟମାସରେ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ି ପାରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏକ ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା, ଯାହା ସହରରେ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପତଳା ଡ୍ରଗ୍ସ ଟ୍ରାଫିକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା। ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଏନଫୋର୍ସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯିହୁଦୀ ୟୁନିଅନଷ୍ଟ ଏବଂ କୋଠା ବ୍ୟବସାୟରେ ଇଟାଲୀୟ ଅରାଜକତାବାଦୀ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ମାନଙ୍କୁ ଆତଙ୍କିତ କରୁଥିଲେ।

ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ସଂଗଠିତ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପକାଇ ପାରିବେ। ମାରାନଜାନୋଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ

କରୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟିକ ନେତାମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ପୋଲିସ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସଂଗଠନ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ଥିଲା। ଅଣ୍ଡରୱାର୍ଲ୍ଡ ତାଙ୍କ ସୈନିକମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ଜାଣି ନଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ରୁକଲିନରେ ଟେସିଓ ଏକ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଏବଂ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଗୋଟିଏ ମାଷ୍ଟର ଷ୍ଟ୍ରୋକରେ ସ୍ଥିତି ସମାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏକ ଅସମାନ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା।

ମାରାନଜାନୋ କାପୋନଙ୍କୁ ଏକ ଫୋନ୍ ପଠାଇଥିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବନ୍ଧୁକଧାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଆସିବାକୁ କହିଥିଲେ। ଚିକାଗୋରେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଖବର ପ୍ରସାରଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ଟ୍ରେନ୍ ଯୋଗେ ଆସୁଛନ୍ତି। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଯାହା ସେହି ଅଜବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ନିଷ୍ଠୁର ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ।

ବ୍ରାସି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣ, ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ଚିକାଗୋ ହୁଡ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ବ୍ରାସିଙ୍କ ଜଣେ ଲୋକ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଟ୍ୟାକ୍ସି କ୍ୟାବ୍ କିଣି ଚଲାଇଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାଗ୍ ବୋହି ନେଉଥିବା ଷ୍ଟେସନ୍ ପୋର୍ଟର କାପୋନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି କ୍ୟାବ୍ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ବ୍ରାସି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୋକ ବନ୍ଧୁକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଚିକାଗୋ ପୁଅଙ୍କୁ ତଳେ ଶୁଆଇ ଦେଲେ। କ୍ୟାବ୍ ବ୍ରାସି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଡକ୍ ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ଗୋଦାମକୁ ଚାଲିଗଲା।

ଦୁଇ କାପୋନ ପୁରୁଷଙ୍କ ହାତ ଗୋଡ଼ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ କାନ୍ଦିବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଟିରେ ଛୋଟ ଗାଧୋଇ ଟାୱେଲ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା।

ତା’ପରେ ବ୍ରାସି କାନ୍ଥ ପାଖରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଏକ କୁରାଢ଼ି ନେଇ କାପୋନ୍ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ହାଣିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ଲୋକଟିର ପାଦ କାଟି ଦେଲେ, ତା’ପରେ ଗୋଡ଼ ଆଣ୍ଠୁ ପାଖରେ କାଟି ଦେଲେ, ତା’ପରେ ଜଙ୍ଘକୁ କାଟି ଦେଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଶରୀର ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଥିଲେ। ବ୍ରାସି ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବୁଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ପୀଡିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂତକୁ ତ୍ୟାଗ କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଂସର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ବାହାରିବା ସହିତ ଗୋଦାମର ମହଲା ଖସିଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ବ୍ରାସି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୀଡିତଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ, ସେ ଆହୁରି ପ୍ରୟାସ ଅନାବଶ୍ୟକ ମନେ କଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ

କାପୋନ୍ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଥିବା ବାଥ ଟାୱେଲ୍ ଗିଳି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିବା ସମୟରେ ବାଥ ଟାୱେଲ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପେଟରେ ପାଇଥିଲା।

କିଛି ଦିନ ପରେ ଚିକାଗୋରେ କାପୋନ୍ଙ୍କ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଲେ। ଏହା ଏହିପରି ଥିଲା: "ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିଛ ଯେ ମୁଁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରେ। ଜଣେ ନିଆପୋଲିଟାନ୍ କାହିଁକି ଦୁଇ ସିସିଲିଆନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ? ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରେ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବି ଯାହା ମୁଁ ଦାବି କଲେ ଦେବି। ତୁମ ପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ରହିବା କେତେ ଲାଭଦାୟକ, ଯିଏ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନିଜ କାମର ଯତ୍ନ ନିଏ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ। ଯଦି ତୁମେ ମୋର ବନ୍ଧୁତା ଚାହୁଁନାହଁ "ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଏହି ସହରର ଜଳବାୟୁ ଓଦା; ନିଆପୋଲିଟାନ୍ ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର, ଏବଂ ତୁମକୁ କେବେବି ଏହାକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉନାହିଁ।"

ଏହି ଚିଠିର ଅହଂକାର ଏକ ହିସାବମୂଳକ ଥିଲା। ଡନ୍ କାପୋନ୍ଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ, ସ୍ପଷ୍ଟ କଠୋର ଭାବରେ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲା ଯେ କାପୋନ୍ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ଅହଂକାର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅପରାଧିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ହରାଇଛନ୍ତି। ଡନ୍ ପ୍ରକୃତରେ ସକାରାତ୍ମକ ଥିଲେ ଯେ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ବିନା, ସମାଜର ଆବରଣ ବିନା, କାପୋନ୍ଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ଏବଂ ଏହା ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟକୁ ସହଜରେ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କାପୋନ୍ ବିନାଶର ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କାପୋନ୍ଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଚିକାଗୋର ସୀମା ବାହାରେ ବିସ୍ତାରିତ ନୁହେଁ, ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଯେପରି ସେହି ପ୍ରଭାବ ଥାଇପାରେ।

ରଣନୀତି ସଫଳ ହୋଇଥିଲା। ଏହାର ଭୟଙ୍କରତା ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଡନର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ଥଣ୍ଡା ଦ୍ରୁତତା ଯୋଗୁଁ। ଯଦି ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏତେ ଭଲ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆଗକୁ ଯେକୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ବିପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତା। ବନ୍ଧୁତାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଏହାର ନିହିତ ଲାଭ ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭଲ, ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନର ଥିଲା। କାପୋନ୍ଙ୍କ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ।

ସମ୍ଭାବନା ଏବେ ସମାନ ଥିଲା। ଏବଂ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ କାପୋନ୍ଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରି ସମଗ୍ର ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଅଣ୍ଡରୱାର୍ଲ୍ଡରେ ଏକ ବିପୁଳ ପରିମାଣର "ସମ୍ମାନ" ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ। ଛଅ ମାସ ଧରି ସେ ମାରାନଜାନୋକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ବାଜେ

ଖେଳ ଉପରେ ଚଢାଉ କଲେ, ହାର୍ଲେମରେ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପଲିସି ବ୍ୟାଙ୍କରଙ୍କୁ ଠାବ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଟଙ୍କା ନୁହେଁ ବରଂ ରେକର୍ଡରେ ଏକ ଦିନର ଖେଳରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ସେ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କଲେ। ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରାନଜାନୋଙ୍କ ଦରମାରେ ଥିବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଏବଂ ଡ୍ରେସ୍ ଫାର୍ମଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ। ଏବଂ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍କର୍ଷ ବୁଦ୍ଧିମତା ଏବଂ ସଂଗଠନ ତାଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କରାଇଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ଆନନ୍ଦମୟ ହିଂସ୍ରତା, ଯାହାକୁ କର୍ଲିଓନ୍ ବିଚକ୍ଷଣତାର ସହିତ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ, ଯୁଦ୍ଧର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବାରେ ମଧ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମାରାନଜାନୋଙ୍କ ପରେ ଟେସିଓ ଶାସନର ଅଟକି ରହିଥିବା ରିଜର୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ।

ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ମାରାନଜାନୋ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କରି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ସାରିଥିଲେ। ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ, ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବାହାନାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ମାରାନଜାନୋ ସୈନିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନେତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ହାରିବା ପାଇଁ ମରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ବୁକି ଏବଂ ଲଜ୍ଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କର୍ଲିଓନ୍ ସଂଗଠନକୁ ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ଶେଷରେ 1933 ମସିହାର ନୂତନ ବର୍ଷର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ। ଟେସିଓ ନିଜେ ମାରାନଜାନୋଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ମାରାନଜାନୋ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ସହିତ ଏକ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ଏକ ବୈଠକ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମାରାନଜାନୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ସାଥିରେ ନେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚେକର୍ଡ ଟେବୁଲରେ ବସି ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ, ଦୁଃଖରେ ରୁଟି ଖଣ୍ଡେ ଖାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଟେସିଓ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ଲୋକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ। ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା। ମାରାନଜାନୋ, ତାଙ୍କ ପାଟି ଅଧା ଚୋବାଇ ହୋଇଥିବା ରୁଟିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଗୁଳିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।

ମାରାନଜାନୋ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ କର୍ଲିଓନ୍ ଅପରେସନରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସମସ୍ତ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁକମେକିଂ ଏବଂ ନୀତି ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥାନରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା। ଏକ ବୋନସ୍ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ରର ୟୁନିଅନରେ ଏକ ପାଦ ଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ

ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟିକ ବ୍ୟାପାର ସମାଧାନ କରିସାରିଥିବାରୁ ଡନ୍ ଘରେ ସମସ୍ୟା ପାଇଲେ।

ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ୍, ସନି, ଷୋହଳ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଛଅ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଧ ଏବଂ ଭାରୀ ମୁହଁ ଯାହା କାମୁକ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଫ୍ରେଡୋ ଜଣେ ଶାନ୍ତ ବାଳକ ଥିଲେ, ଏବଂ ମାଇକେଲ୍, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଜଣେ ଛୋଟ ପିଲା ଥିଲେ, ସାଣ୍ଟିନୋ ସବୁବେଳେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ। ସେ ଝଗଡ଼ାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ସ୍କୁଲରେ ଖରାପ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଯିଏ ବାଳକର ଧର୍ମପିତା ଥିଲେ ଏବଂ କଥା କହିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା, ସେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଏକ ସଶସ୍ତ୍ର ଡକାୟତିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଛି, ଏକ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ଯାହା ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଥାନ୍ତା। ସନି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରିଙ୍ଗ୍ ଲିଡର ଥିଲେ, ଡକାୟତିରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲେ।

ଏହା ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜର ରାଗ ହରାଇଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ଘରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଅନାଥ ପୁଅଟି ଏଥିରେ ସାମିଲ ଅଛି କି ନାହିଁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କୁ ଜେନ୍କୋ ପୁରା ଅଲିଭ୍ ଅଏଲ୍ କମ୍ପାନୀରେ ଥିବା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଗାଡ଼ି ପଠାଇଥିଲେ।

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ଡନ୍ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା। ତାଙ୍କ ପୁଅ ସହିତ ଏକାକୀ, ସେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ସିସିଲିଆନ ଭାଷାରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସନ୍ନିକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ, ଯାହା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଭାଷା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ସନ୍ତୋଷଜନକ। ସେ ଶେଷରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। "ତୁମେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର କ'ଣ ଦେଲା? ତୁମେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଇଚ୍ଛା କଲ?"

ସନି ସେଠାରେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମନା କରି ଠିଆ ହେଲା। ଡନ୍ ତାଚ୍ଛଲ୍ୟ କରି କହିଲା, "ଏବଂ ଏତେ ମୂର୍ଖ। ତୁମେ ସେହି ରାତିର କାମ ପାଇଁ କଣ ରୋଜଗାର କଲ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଚାଶ ଡଲାର? କୋଡ଼ିଏ ଡଲାର? ତୁମେ କୋଡ଼ିଏ ଡଲାର ପାଇଁ ତୁମର ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଲ, ନା?"

ସନି ଯେପରି ଏହି ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ନିର୍ବୋଧ ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖିଲି ତୁମେ ଫାନୁଚିଙ୍କୁ ମାରିଛ।"

ଡନ୍ କହିଲା, "ଆଃ

ସନି କହିଲା, "ଯେତେବେଳେ ଫାନୁଚି - କୋଠା ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ, ମାମା କହିଲେ ମୁଁ ଘର ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାତ ଉପରକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲି ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଗଲି। ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ମୁଁ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ସେଠାରେ ରହିଲି ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ତୁମେ ପର୍ସ ଏବଂ ବନ୍ଧୁକ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଛ।"

ଡନ୍ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। "ହଁ, ତା'ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କିପରି ଆଚରଣ କରିବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ। ତୁମେ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ, ତୁମେ ଜଣେ ଓକିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ? ଓକିଲମାନେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ମୁଖାଧାରୀ ହଜାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ବ୍ରିଫକେସ୍ ସହିତ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଚୋରି କରିପାରିବେ।"

ସନି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସି ହସି କହିଲେ, "ମୁଁ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।" ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଡନ୍‌ର ମୁହଁ ନିରବ ରହିଛି, ସେ ମଜାରେ ହସି ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ମୁଁ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବିକ୍ରୟ କରିବା ଶିଖିପାରିବି।"

ତଥାପି ଡନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେ କାନ୍ଧ ଉଠାଇଲେ। "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ଥାଏ," ସେ କହିଲେ। ସେ ଏହା ଯୋଡି ନଥିଲେ ଯେ ଫାନୁଚିଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପୁଅର ଭାଗ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛି। ସେ କେବଳ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ନୀରବରେ କହିଲେ, "କାଲି ସକାଳ ନଅଟାରେ ଭିତରକୁ ଆସ। ଗେନ୍କୋ ତୁମକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଦେଖାଇବେ।"

କିନ୍ତୁ ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ, ଜଣେ କନସିଲିୟରଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଚତୁର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ, ଡନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛାକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ନିଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ପଦବୀରେ ସେ ଡନ୍ ହେବାର ସୂକ୍ଷ୍ମତା ମଧ ଶିଖିପାରିବେ। ଏବଂ ଏହା ଡନ୍‌ଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରଫେସର ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା, ଯିଏ ପ୍ରାୟତଃ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅର ଲାଭ ପାଇଁ କିପରି ସଫଳ ହେବେ ସେ ବିଷୟରେ ବକ୍ତୃତା ଦେଉଥିଲେ।

ଜଣେ ମଣିଷର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ତାଙ୍କର ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଚଳିତ ତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ, ଡନ୍ ସେହି ଯୁବକର କ୍ରୋଧର ପ୍ରକୋପ ପାଇଁ ସନିଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଭର୍ତ୍ସନା କରୁଥିଲେ। ଡନ୍ ଧମକର ବ୍ୟବହାରକୁ ସବୁଠାରୁ ମୂର୍ଖତାର ପ୍ରକାଶ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ; ପୂର୍ବଚିନ୍ତା ବିନା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସବୁଠାରୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଶ୍ରମ ବୋଲି। ଡନ୍ କେବେ ଖୋଲା ଧମକ କହୁଥିବାର କେହି ଶୁଣି ନଥିଲେ, କେହି ତାଙ୍କୁ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ କ୍ରୋଧରେ ଦେଖି ନଥିଲେ। ଏହା ଅକଳ୍ପନୀୟ ଥିଲା। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ସନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶୃଙ୍ଖଳା ଶିଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଶତ୍ରୁ ଆପଣଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଅଧିକ ଆକଳନ କରିବା

ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନରେ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ସୁବିଧା ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଆପଣଙ୍କ ଗୁଣକୁ କମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ନୁହେଁ।

କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ସନିଙ୍କୁ ହାତରେ ଧରି ଗୁଳି ଚଳାଇବା ଏବଂ ଗ୍ୟାରୋଟ୍ ଚଳାଇବା ଶିଖାଇଲେ। ସନିଙ୍କର ଇଟାଲୀୟ ଦଉଡ଼ି ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା, ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆମେରିକୀୟ ଥିଲେ। ସେ ସରଳ, ସିଧାସଳଖ, ଅବୈକ୍ତିକ ଆଙ୍ଗେ୍ଲା-ସାକ୍ସନ୍ ବନ୍ଧୁକକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଦୁଃଖିତ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସନି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ସାଥୀ ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଲେ, ତାଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜିନିଷରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ସାଧାରଣ ପୁଅ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲେ, ଅତ୍ୟଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନଥିଲେ, ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ସାହୀ ନଥିଲେ, ଏକ ନରମ ଚାକିରି ଧରି ରଖିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ।

ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟକାଳର ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧପୋଷ୍ୟ ଭାଇ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କଲେଜ ଯାଉଥିଲେ।

ଫ୍ରେଡୋ ଏବେ ବି ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିଲେ; ସାନ ଭାଇ ମାଇକେଲ, ବ୍ୟାକରଣ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିଲେ, ଏବଂ ଛୋଟ ଭଉଣୀ କନି ଚାରି ବର୍ଷର ଏକ ଛୋଟ ଝିଅ ଥିଲା। ପରିବାର ବହୁତ ଦିନ ତଳେ ବ୍ରୋଙ୍କସର ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଘରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଏକ ଘର କିଣିବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଯୋଜନା ସହିତ ଖାପ ଖୁଆଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଜଣେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ଆମେରିକାର ସମସ୍ତ ମହାନ ସହର ପାତାଳ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଥିଲା। ଡଜନେ ଡଜନେ ଗରିଲା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା, ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷୀ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ନିଜକୁ ଏକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଠନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ; ନିଜେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ସୀମା ଏବଂ ର୍ୟାକେଟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ ଖବରକାଗଜ ଏବଂ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ କଠୋରରୁ କଠୋର ଆଇନ ପାଇବା ପାଇଁ, କଠୋର ପୋଲିସ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସାଧାରଣ କ୍ରୋଧ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ଥଗିତ କରିପାରେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକ ହୋଇପାରେ। ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା। ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହର ଏବଂ ତା'ପରେ ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରତ ଦଳ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଆଣିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ମିଶନର ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଭ୍ରମ ନଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ଭିତ୍ତିଭୂମି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇଥିଲେ, ପ୍ରଭାବ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏକ ଢିଲା ଭାବରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ସଂଘୀୟ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ କରାଯିବ। କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ବହୁତ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବହୁତ ବିଶେଷ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିଲା ଯାହା ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଥିଲା। ଚୁକ୍ତି ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ଇତିହାସର ଅନ୍ୟ ମହାନ ଶାସକ ଏବଂ ଆଇନ ପ୍ରଣେତାଙ୍କ ପରି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଶାସନ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟାକୁ ଏକ ପରିଚାଳନାଯୋଗ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ହ୍ରାସ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୃଙ୍ଖଳା ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଅସମ୍ଭବ।

ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଛଅଟି "ପରିବାର" ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ବାକିମାନେ, ପଡ଼ୋଶୀ ବ୍ଲାକ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଆତଙ୍କବାଦୀ, ଫ୍ରିଲାନ୍ସ ଶାଇଲକ୍, ଆଇନଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୁକିମାର୍ମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଉପନିବେଶବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କର୍ଲିଓନ୍ ସଂଗଠନର ସମସ୍ତ ସମ୍ବଳକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ।

ନ୍ୟୁୟର୍କ ଅଞ୍ଚଳର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ ଲାଗିଲା ଏବଂ କିଛି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା। ପ୍ରଥମେ ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ରୂପ ନେଇଥିଲା। ଡନ୍ ଯେଉଁ ପାଗଳ-କୁକୁର ଆଇରିଶ୍ ଷ୍ଟିକ୍ଅପ୍ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ନିପାତ ପାଇଁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ ପ୍ରାୟ ଏକ ନିର୍ମଳ ଏମ୍ରାଲ୍ଡ ଆଇଲ୍ ଇଲାନ୍ ସହିତ ଦିନଟିକୁ ବହନ କରିଥିଲେ। ଘଟଣାକ୍ରମେ, ଏବଂ ଆତ୍ମଘାତୀ ସାହସର ସହିତ, ଏହି ଆଇରିଶ୍ ବନ୍ଧୁକଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଡନ୍ଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଘେରାକୁ ଭେଦ କରି ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ। ହତ୍ୟାକାରୀ ତୁରନ୍ତ ଗୁଳିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ତଥାପି ଏହା ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ, ସନି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର କମାଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାଙ୍କ ନିଜ ଶାସନ, କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ ପଦ ସହିତ, ଏବଂ ଜଣେ ଯୁବ, ଅଟଳ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ପରି, ସହର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିଭା ଦେଖାଇଲେ। ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିଷ୍ଠୁରତା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ, ଯାହାର ଅଭାବ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିଜେତା ଭାବରେ ଏକମାତ୍ର ଦୋଷ ଥିଲା।

୧୯୩୫ ରୁ ୧୯୩୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ସବୁଠାରୁ ଚତୁର ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଜଲ୍ଲାଦକାରୀ ଭାବରେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ପାତାଳ ଜଗତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିନଥିଲା। ତଥାପି ଭୟଙ୍କର ଆତଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ନାମକ ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ।

ବ୍ରାସି ହିଁ ଅନ୍ୟ ଆଇରିଶ ବନ୍ଧୁକଧାରୀଙ୍କ ପଛରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏକାକୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଥିଲେ। ଛଅଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଯେତେବେଳେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବ୍ରାସି ଏକାକୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ଏକ ଚେତାବନୀ ସ୍ୱରୂପ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ଡନ୍ ତାଙ୍କ କ୍ଷତରୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ସେହି ପରିବାର ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

୧୯୩୭ ସୁଦ୍ଧା ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ରାଜୁତି କରିଥିଲା, କେବଳ ଛୋଟ ଛୋଟ ଘଟଣା, ଛୋଟ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେତେକ ସମୟରେ ଘାତକ ଥିଲା।

ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ସହରଗୁଡ଼ିକର ଶାସକମାନେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର ଚାରିପାଖରେ ଘୂରି ବୁଲୁଥିବା ବର୍ବର ଜନଜାତିଙ୍କ ଉପରେ ଚିନ୍ତିତ ନଜର ରଖୁଥିଲେ, ସେହିପରି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଜଗତର ବାହାର ବିଶ୍ୱର ଘଟଣା ଉପରେ ନଜର ରଖିଥିଲେ। ସେ ହିଟଲରଙ୍କ ଆଗମନ, ସ୍ପେନ୍ ର ପତନ, ମ୍ୟୁନିଚ୍ ରେ ଜର୍ମାନୀର ବ୍ରିଟେନ୍ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଆକ୍ରମଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସେହି ବାହ୍ୟ ଜଗତର ଆଖି ନ ଦେଖି, ସେ ଆଗାମୀ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏହାର ପରିଣାମ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ନିଜ ବିଶ୍ୱ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଭୁତ ହେବ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସତର୍କ, ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଭାଗ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇପାରିବ। କିନ୍ତୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ବାହାରେ ବିଶ୍ୱରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାନ୍ତି ରାଜତ୍ୱ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆମେରିକା ସାରା ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରିଥିଲେ। ସେ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍, ସାନ୍ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ, କ୍ଲିଭଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଚିକାଗୋ, ଫିଲାଡେଲଫିଆ, ମିଆମି ଏବଂ ବୋଷ୍ଟନରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ। ସେ ଶାନ୍ତିର ପାତାଳବାଦୀ ପ୍ରେରିତ ଥିଲେ ଏବଂ 1939 ସୁଦ୍ଧା, ଯେକୌଣସି ପୋପ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଫଳ ହୋଇ, ସେ ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପାତାଳବାଦୀ ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଚୁକ୍ତି ହାସଲ କରିଥିଲେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସମ୍ବିଧାନ ପରି ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲା। ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା କେବଳ ପ୍ରଭାବ କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ପାତାଳବାଦୀରେ ଶାନ୍ତି ବଳବତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ କଭର କରିଥିଲା।

ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ 1939 ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ 1941 ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘର୍ଷରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲା, ଏକ ଉତ୍କର୍ଷ ଆମେରିକାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପ ସହିତ ସମାନ

ସର୍ତ୍ତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଫସଲ ଅମଳ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । କଳା-ବଜାର OPA ଖାଦ୍ୟ ଷ୍ଟାମ୍ପ, ପେଟ୍ରୋଲ ଷ୍ଟାମ୍ପ, ଏପରିକି ଯାତ୍ରା ପ୍ରାଥମିକତା ଯୋଗାଣରେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ହାତ ଥିଲା । ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଚୁକ୍ତିନାମା ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ଏବଂ ତାପରେ ସେହି ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ର ପୋଷାକ ଫାର୍ମଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କଳା-ବଜାର ସାମଗ୍ରୀ ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ନଥିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଞ୍ଚାମାଲ ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ସଂଗଠନର ସମସ୍ତ ଯୁବକଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ସେନା ଡ୍ରାଫ୍ଟ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ବିଦେଶୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ସେ ଏହା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହାୟତାରେ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ କେଉଁ ଔଷଧ ନେବାକୁ ପଡିବ, କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପରେ ଡ୍ରାଫ୍ଟ-ମୁକ୍ତ ପଦବୀରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ରଖି ।

ଏବଂ ତେଣୁ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଶାସନରେ ଗର୍ବ କରିପାରିବେ । ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ଶପଥ ନେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା; ଆଇନ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ । କେବଳ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ନିଜ ପୁଅ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରି ନିଜ ଦେଶର ସେବା କରିବାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବରେ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ । ଏବଂ ଡନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସହିତ ସଂଗଠନରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କିଛି ଯୁବକ ମଧ୍ୟ ଏହା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ତାଙ୍କ କପୋରେଜିମଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଲେ, "ଏହି ଦେଶ ମୋ ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇଛି ।" ଡନ୍ ଙ୍କୁ ଏହି କାହାଣୀ ଜଣାଇବା ପରେ ସେ କପୋରେଜିମଙ୍କୁ କ୍ରୋଧରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇଛି ।" ଏହା ହୁଏତ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖରାପ ହୋଇଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଡନ୍ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଭୁଲ ବୁଝିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଶେଷରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱକୁ ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବୃହତ୍ତର ବିଶ୍ୱର ପଥ ସହିତ ଅଧିକ ସୁଗମ ଭାବରେ ଫିଟ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ବିନା ଲାଭ କ୍ଷତିରେ କରିପାରିବେ ।

ତାଙ୍କ ନିଜ ଅଭିଜ୍ଞତାରେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସର କାରଣ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ନେଇଥିଲା ଦୁଇଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଘଟଣା । ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସେତେବେଳର ଯୁବକ ନାଜୋରିନ୍, କେବଳ ଜଣେ ବେକରଙ୍କ ସହାୟିକା ଯିଏ ବିବାହ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ କନ୍ୟା, ଜଣେ ଭଲ ଇଟାଲୀୟ ଝିଅ,

ସେମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ଫର୍ଣ୍ଣିଚରର ଏକ ହୋଲସେଲରଙ୍କୁ ତିନିଶହ ଡଲାରର ବିପୁଳ ପରିମାଣ ଦେଇଥିଲେ। ଏହି ହୋଲସେଲର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଟେନମେଣ୍ଟ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ସଜ୍ଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ବାଛିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ। ଦୁଇଟି ବ୍ୟୁରୋ ଏବଂ ଲ୍ୟାମ୍ପ ସହିତ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଢ଼ ଶୟନ କକ୍ଷ ସେଟ୍। ଏହା ସହିତ ଭାରୀ ଭର୍ତି ସୋଫା ଏବଂ ଭର୍ତି ଆର୍ମଚେୟାରର ବସବାସ କକ୍ଷ ସେଟ୍, ସମସ୍ତ ଧନୀ ସୁନା ସୂତା କପଡ଼ାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ। ନାଜୋରିନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗେତର ଫର୍ଣ୍ଣିଚରରେ ଭିଡ଼ ଥିବା ବିଶାଳ ଗୋଦାମରୁ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ବାଛି ଏକ ଖୁସି ଦିନ ବିତାଇଥିଲେ। ହୋଲସେଲର ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଝାଳରୁ ପିନ୍ଧାଯାଇଥିବା ତିନିଶହ ଡଲାର ଟଙ୍କା ନେଇ ପକେଟରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଭଡା ନେଇଥିବା ଫ୍ଲାଟରେ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ପହଞ୍ଚାଇବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ।

କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ, ଫାର୍ମଟି ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲା। ଫର୍ଣ୍ଣିଚରରେ ସଜ୍ଜିତ ମହାନ ଗୋଦାମକୁ ବନ୍ଦ କରି ଋଣଦାତାଙ୍କ ଦେୟ ପାଇଁ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଋଣଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ଖାଲି ଆକାଶରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେବା ପାଇଁ ହୋଲସେଲର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନାଜୋରିନ୍ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ କୋର୍ଟରେ ମାମଲା ସମାଧାନ ନହେବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଋଣଦାତା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏଥିପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ ଲାଗିପାରେ ଏବଂ ନାଜୋରିନ୍ ଡଲାରରେ ଦଶ ସେଣ୍ଟ ଫେରି ପାଇବାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବେ।

ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଏହି କାହାଣୀକୁ ଅବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଶୁଣିଲେ। ଆଇନ ଏପରି ଚୋରିକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା। ହୋଲସେଲରଙ୍କର ନିଜର ପ୍ରାସାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର, ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଏକ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏକ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟୋମୋବାଇଲ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଲେଜ ପଠାଉଥିଲେ। ସେ ଗରିବ ବେକର ନାଜୋରିନର ତିନିଶହ ଡଲାର କିପରି ରଖିପାରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ତାହା କିପରି ଦେବେ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ, ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ ଜେନ୍କୋ ପୁରା କମ୍ପାନୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଓକିଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ।

ସେମାନେ ନାଜୋରିନ୍‌ଙ୍କ କାହାଣୀ ଯାଞ୍ଚ କଲେ। ହୋଲସେଲରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ବ୍ୟବସାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦାୟୀ ନଥିଲେ। ସତ, ସେ ଦେବାଳିଆ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା

ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନାଜୋରିନ୍‌ଙ୍କ ଟଙ୍କା ନେଇ ଖରାପ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା। ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କିଛି କରିବାର ନଥିଲା।

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରିସ୍ଥିତି ସହଜରେ ସଜାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର କନସିଲିଅର, ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋଙ୍କୁ ହୋଲସେଲରଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା, ସେହି ଜାଗ୍ରତ ବ୍ୟବସାୟୀ ତୁରନ୍ତ ଏହି ବିଭ୍ରାଟକୁ ଧରିପାରିଲେ ଏବଂ ନାଜୋରିନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ଆଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁବକ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ପାଇଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶିକ୍ଷା ଥିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଘଟଣାର ଅଧିକ ଦୂରଗାମୀ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିଲା। 1939 ମସିହାରେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସହର ବାହାରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପିତାମାତାଙ୍କ ପରି ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଭଲ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ଭଲ ସାଥୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯାଆନ୍ତୁ। ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ କାରଣ ପାଇଁ ସେ ସହରତଳି ଜୀବନର ଗୁପ୍ତତା ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଜଣା ନ ଥିବ। ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ମଲ୍ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେତେବେଳେ କେବଳ ଚାରୋଟି ନୂତନ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ଘର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ସ୍ଥାନ ଥିଲା। ସନି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ସାଣ୍ଡ୍ରାଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ବନ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ବିବାହ କରିବେ, ଗୋଟିଏ ଘର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ। ଗୋଟିଏ ଘର ଡନ୍ ପାଇଁ ଥିଲା। ଅନ୍ୟଟି ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ଥିଲା। ଅନ୍ୟଟି ସେତେବେଳେ ଖାଲି ରଖାଯାଇଥିଲା।

ମଲ୍ ଦଖଲ ହେବାର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ; ତିନି ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଏକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ଟ୍ରକ୍ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଭାବରେ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଲଙ୍ଗ୍ ବିଚ୍ ସହରର ଫର୍ଣ୍ଣେସ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ। ଡନ୍‌ଙ୍କ ଜଣେ ଯୁବ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଛାଡି ସେମାନଙ୍କୁ ବେସମେଣ୍ଟରେ ଥିବା ଫର୍ଣ୍ଣେସ୍ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ଡନ୍, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସନି ବଗିଚାରେ ଆରାମରେ ବସି ଲୁଣିଆ ସମୁଦ୍ର ପବନ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ।

ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ବହୁତ ବିରକ୍ତିକର କରି ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ଡକାଇଲେ। ତିନି ଜଣ ଶ୍ରମିକ, ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଣ୍ଟା ପରି, ଚୁଲି ଚାରିପାଖରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଥିଲେ, ଏହା ସିମେଣ୍ଟ ବେସମେଣ୍ଟ ମହଲା ଚାରିପାଖରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ନେତା, ଜଣେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି, କଠୋର ସ୍ୱରରେ ଡନ୍‌କୁ କହିଲେ, "ତୁମର ଚୁଲି ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି। ଯଦି ତୁମେ ଚାହଁ ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ମରାମତି କରି ପୁଣି ଥରେ ଏକାଠି କରିବୁ, ତେବେ ତୁମକୁ ଶ୍ରମ ଏବଂ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଢ଼ ଶହ ପଚାଶ ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ତୁମକୁ କାଉଣ୍ଟି ନିରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ପଠାଇବୁ।" ସେ

ଏକ ଲାଲ କାଗଜ ଲେବଲ୍ ବାହାର କଲେ। "ଆମେ ଏଥିରେ ଏହି ମୋହର ମୋହର କରୁ, ଦେଖ, ତା'ପରେ କାଉଣ୍ଟିରୁ କେହି ପୁଣି ତୁମକୁ ହଇରାଣ କରିବେ ନାହିଁ।"

ଡନ୍ ବହୁତ ମଜା କଲା। ଏହା ଏକ ବିରକ୍ତିକର, ଶାନ୍ତ ସପ୍ତାହ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅବହେଳା କରି ନୂତନ ଘରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବା ପାଇଁ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଙ୍ଗା ଇଂରାଜୀରେ ପଚାରିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ଟଙ୍କା ନଦିଏ, ତେବେ ମୋ ଚୁଲିର କ'ଣ ହେବ?",

ତିନି ଜଣଙ୍କ ନେତା କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ଆମେ ଚୁଲିକୁ ଏବେ ଯେପରି ଅଛି ସେହିପରି ଛାଡ଼ିଦେଉ।" ସେ ମହଲା ଉପରେ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଧାତୁ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ।

ଡନ୍ ନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲା, "ଅପେକ୍ଷା କର, ମୁଁ ତୁମର ଟଙ୍କା ଆଣିଦେବି।" ତା'ପରେ ସେ ବଗିଚାକୁ ଯାଇ ସନିକୁ କହିଲେ, "ଶୁଣ, କିଛି ଲୋକ ଚୁଲିରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଭିତରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟର ସମାଧାନ କର।" ଏହା କେବଳ ଏକ ମଜା ନଥିଲା; ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ତାଙ୍କର ଅଣ୍ଡରବସ୍ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀଙ୍କୁ ପାସ୍ କରିବାକୁ ପଡୁଥିବା ପରୀକ୍ଷା ମଧରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା।

ସନ୍ନିଙ୍କ ସମାଧାନ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁସି କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ସିଧାସଳଖ ଥିଲା, ସିସିଲିଆନ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମତାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅଭାବ ଥିଲା। ସେ କ୍ଲବ୍ ଥିଲେ, ରାପିଅର୍ ନୁହଁନ୍ତି। କାରଣ ସନ୍ନି ନେତାଙ୍କ ଦାବି ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ସେ ବନ୍ଧୁକ ମୁନରେ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଧରି ଦେହରକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବନ୍ଦୀ କରିଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁଲିକୁ ପୁଣି ଏକାଠି କରିବାକୁ ଏବଂ ବେସମେଣ୍ଟକୁ ସଫା କରିବାକୁ ବାଧ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜାଖୋଜି କଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସଫୋଲ୍କ କାଉଣ୍ଟିରେ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଏକ ଗୃହ-ଉନ୍ନତି ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ। ସେ ଫାର୍ମ ମାଲିକଙ୍କ ନାମ ଜାଣିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ କୁ ଲାତ ମାରିଲେ। "ମୋତେ ଲଙ୍ଗ୍ ବିଚ୍‌ରେ ପୁଣି ଦେଖା କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ," ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମର ବଲଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ କାନରୁ ଝୁଲାଇ ଦେବି।"

ଯୁବକ ସାଣ୍ଟିନୋ ବୟସ୍କ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ବଢାଇବା ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ କଥା ଥିଲା। ସନି ଗୃହ-ଉନ୍ନତି ଫାର୍ମ ମାଲିକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଡାକି କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆଉ କେବେ ନ ପଠାନ୍ତୁ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ ବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସାୟିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ବୃତ୍ତିଗତ ଅପରାଧୀଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଏହାର ଆକାରର ସବୁଠାରୁ ଅପରାଧମୁକ୍ତ ସହର ହୋଇଗଲା। ବୃତ୍ତିଗତ ଷ୍ଟିକ୍‌ଅପ୍ କଳାକାର ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସହରରେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ନକରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଚେତାବନୀ ପାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ କାମ କଲେ ସେମାନେ କେବଳ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଫ୍ଲିମଫ୍ଲାମ୍ ଗୃହ-ଉନ୍ନତି ଜିପ୍ କଳାକାର, ଦ୍ୱାର-ଦ୍ୱାର ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କୁ ବିନମ୍ର ଭାବରେ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ପ୍ରତାରକମାନେ ଚେତାବନୀକୁ ଅବମାନନା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଇଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ମାଡ଼ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆଇନ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ନଥିବା ବାସିନ୍ଦା ଯୁବ ପଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ପଳାଇ ଯିବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ପିତୃ ଢଙ୍ଗରେ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଏକ ମଡେଲ ସହର ହୋଇଗଲା।

ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଏହି ବିକ୍ରୟ ଠକେଇର ଆଇନଗତ ବୈଧତା। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ଯାହା ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ଯୁବକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ଥିଲା। ସେ ସେହି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ।

ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର ମଲ୍‌ରେ ଖୁସିରେ ରହୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ସୁଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିସ୍ତାର କରୁଥିଲେ, ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ତୁର୍କ ସୋଲୋଜୋ ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରି ଡନ୍‌ଙ୍କ ବିଶ୍ୱକୁ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ବେଡ୍‌କୁ ଆଣିଥିଲେ।

ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫

ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାର ଗାଁରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଘଟଣା ଘରର ମହିଳାମାନେ ଝରକା ଦେଇ ଚାହିଁ ରହିଲେ, ଦୋକାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ପଛରେ ବସି ରହିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ନମ୍ବର ପ୍ଲେଟ ଥିବା କଳା ଅଟୋମୋବାଇଲଟି ଆଡାମ୍ସଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକିଗଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିଲେ।

କଲେଜ ଶିକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଛୋଟ ସହରର ଝିଅ କେ ଆଡାମ୍ସ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷ ଝରକା ଦେଇ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପାଠପଢୁଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ତଳ ମହଲାକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ କୌଣସି କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଲନ୍ ସାମ୍ନାରେ ଗାଡ଼ିଟି ଅଟକି ଯିବାରୁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ସିନେମାରେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରଥମ ହେବା ପାଇଁ ସିଡ଼ି ଦେଇ ତଳକୁ ଉଡ଼ିଗଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାଇକେଲ୍ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବାପା ଏବଂ ମାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ପରିଚୟ ବିନା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ। ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ମାଇକର କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହଁନ୍ତି; କେବଳ ଏତିକି ଯେ ତାଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ବାପା ପୁରୁଣା ନ୍ୟୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ୟାଙ୍କି ଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ।

ସେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଠିକ୍ ସେତେବେଳେ ଘଣ୍ଟା ବାଜିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, "ମୁଁ ଆଣିଦେବି।" ସେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ ବଡ଼ ଲୋକ ସେଠାରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ବନ୍ଧୁକ ପାଇଁ ହାତ ବଢାଇବା ପରି ତାଙ୍କ ଛାତି ପକେଟ ଭିତରକୁ ହାତ ବଢାଇଲା ଏବଂ ଏହି ଗତି କେକୁ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା ଯେ ସେ ଟିକେ ହାଇଁ ପଡ଼ିଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକଟି ଏକ ଛୋଟ ଚମଡା କେସ୍ ବାହାର କରିଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ଏକ ପରିଚୟପତ୍ର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲା। "ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପୋଲିସ ବିଭାଗର ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଜନ୍ ଫିଲିପ୍ସ," ସେ କହିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ, ଜଣେ କଳା ରଙ୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଭ୍ରୁ ବହୁତ ଘନ, କଳା ଭ୍ରୁ ଥିଲା। "ଏହା ମୋର ସାଥୀ, ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସିରିଆନି। ଆପଣ କ'ଣ ମିସ୍ କେ ଆଡାମ୍ସ?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଫିଲିପ୍ସ କହିଲେ, "ଆମେ ଭିତରକୁ ଆସି ତୁମ ସହିତ କିଛି ମିନିଟ୍ କଥା ହେବା। ଏହା ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିଷୟରେ।"

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଛାଡିବା ପାଇଁ ପାଖ ଦେଇ ଠିଆ ହେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ାକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ଛୋଟ ପାର୍ଶ୍ୱ ହଲରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। "କେ, ଏହା କ'ଣ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ତାଙ୍କ ବାପା ଜଣେ ଧୂସର କେଶ ବିଶିଷ୍ଟ, ପତଳା, ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ କେବଳ ସହର ବାପ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ପାଦ୍ରୀ ନଥିଲେ ବରଂ ଧାର୍ମିକ ମହଲରେ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଥିଲା। କେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ନଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଅଣଆଗ୍ରହୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ। ଯଦିଓ ସେମାନେ କେବେ ନିକଟତର ନଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ସରଳ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍। ସେମାନେ ମୋତେ ମୁଁ ଜାଣିଥିବା ଏକ ପୁଅ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି।"

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ଆମେ ମୋ ପାଠପଢ଼ାକୁ କାହିଁକି ଯିବ ନାହିଁ?"

ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଝିଅ ସହିତ ଏକା କଥା ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବୁ, ମିଷ୍ଟର ଆଡାମ୍ସ।"

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ସୌଜନ୍ୟର ସହିତ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଏହା କେ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ମୋର ପ୍ରିୟ, ତୁମେ କ'ଣ ଏହି ଭଦ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକା କଥା ହେବ ନା ତୁମେ ମୋତେ ଉପସ୍ଥିତ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ? ନା ହୁଏତ ତୁମ ମାଆ?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକା କଥା ହେବି।"

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋର ଅଧ୍ୟୟନ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ। ତୁମେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ରହିବ କି?" ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। କେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ।

ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ବଡ଼ ଚମଡ଼ା ଚୌକିରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ ସୋଫାର କଡ଼ରେ ଅସହଜ ଭାବରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲେ। ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ ଏହା କହି ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କଲେ, "ମିସ୍ ଆଡାମ୍ସ, ଆପଣ ଗତ ତିନି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଶୁଣିଛନ୍ତି କି?" ଏହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ତିନି ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ସେ ବୋଷ୍ଟନ୍ ଖବରକାଗଜ ପଢ଼ିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପୋଲିସ

କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଏବଂ ଭର୍ଜିଲ୍ ସୋଲୋଜୋ ନାମକ ଜଣେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଚୋରା ଚାଲାଣକାରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ବିଷୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଖବର ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ଖବରକାଗଜ କହିଥିଲା ଯେ ଏହା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସହିତ ଜଡିତ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ଅଂଶ।

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନା, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଥିଲି ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ତାହା ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ମାସ ପୂର୍ବର କଥା।"

ଅନ୍ୟ ଗୋଇନ୍ଦା ଜଣକ କଠୋର ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଆମେ ସେହି ବୈଠକ ବିଷୟରେ ସବୁ ଜାଣୁ। ତୁମେ ସେବେଠାରୁ ତାକୁ ଦେଖିଛ କିମ୍ବା ଶୁଣିଛ?"

"ନା," କେ କହିଲେ।

ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ ଏକ ନମ୍ର ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମର ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ତେବେ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ଜଣାଅ। ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସହିତ କଥା ହେବା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସତର୍କ କରାଇଦେଉଛି ଯେ ଯଦି ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖ, ତେବେ ତୁମେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ିପାର। ଯଦି ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତେବେ ତୁମେ ନିଜକୁ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟାରେ ପକାଇ ପାର।"

କେ ଚେୟାରରେ ବହୁତ ସିଧା ବସିପଡ଼ିଲେ। "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ?" ସେ ପଚାରିଲେ। "ଆମେ ବିବାହିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ, ବିବାହିତ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।"

ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସିରିଆନି ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତେବେ ତୁମେ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ସହାୟକ ହୋଇପାର। ଆମେ ତୁମର ପ୍ରେମିକ ବନ୍ଧୁକୁ ଖୋଜୁଛୁ କାରଣ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଜଣେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଏବଂ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିବା ଜଣେ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା। ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ।"

କେ ହସିଲେ। ତାଙ୍କର ହସ ଏତେ ଅପ୍ରଭାବିତ, ଏତେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା ଯେ ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ। "ମାଇକ୍ ଏପରି କିଛି କରିବେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ କେବେବି କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ବିବାହକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବାହାର ଲୋକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା, ପ୍ରାୟ ମୋ ପରି। ଯଦି ସେ ଏବେ ଲୁଚି ରହୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହା କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଚାର ନ ମିଳିବ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଏସବୁ

ମାଧମରେ ଟଣା ନ ଯିବ। ମାଇକ୍ ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ନୁହେଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମଠାରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ। ସେ ହତ୍ୟା ଭଳି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏତେ ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ମୁଁ ଜାଣିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଆଇନ ପାଳନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମିଛ କହିବା ପାଇଁ କେବେ ଜାଣିନାହିଁ।"

ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ ଧୀରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କେତେ ଦିନ ଧରି ଜାଣ?"

"ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ," କେ କହିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ହସିବା ପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

"ମୁଁ ଭାବୁଛି କିଛି ଜିନିଷ ଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ଜାଣିବା ଉଚିତ," ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଫିଲିପ୍ସ କହିଥିଲେ। "ଯେଉଁ ରାତିରେ ସେ ତୁମକୁ ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ, ସେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଗଲେ। ସେ ବାହାରକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ସେ ଜଣେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କଲେ ଯିଏ ସରକାରୀ କାମରେ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ସେହି ପୋଲିସ ଅଫିସରଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପାଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ କିଛି ଦାନ୍ତ ହରାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ସ୍ଥିତ କର୍ଲିଓନ ପରିବାର ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ପରଦିନ ରାତିରେ ତାଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ନିଖୋଜ ହୋଇଗଲେ। ଆମର ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ଆମର ସୂଚନାଦାତା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଖରେ ଆଇନ ଅଦାଲତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ। ଗୁଳିକାଣ୍ଡର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା ୱେଟର ମାଇକର ଫଟୋ ଚିହ୍ନି ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି। ଏବଂ ଆମ ପାଖରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଡ୍ରାଇଭର ଅଛି, ଯିଏ କଥା ହେବାକୁ ମନା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ ହାତରେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଥାଏ ତେବେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କଥା ହେବାକୁ ବାଧ କରିପାରୁ। ତେଣୁ ଆମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, FBI ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କୌଣସି ଭାଗ୍ୟ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମେ ଭାବିଲୁ ଯେ ଆପଣ ଆମକୁ ଏକ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇପାରିବେ।"

କେ ଥଣ୍ଡା ସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ।" କିନ୍ତୁ ମାଇକର ପାଟି ଭାଙ୍ଗିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ କଥାଟି ସତ୍ୟ ତାହା ଜାଣି ସେ ଟିକେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କଲେ। ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ମାଇକକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ।

"ମାଇକ୍ ତୁମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କଲେ ଆମକୁ ଜଣାଇବେ କି?" ଫିଲିପ୍ସ ପଚାରିଲେ।

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ଅନ୍ୟ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସିରିଆନି କଠୋର ଭାବରେ କହିଲା, "ଆମେ ଜାଣୁ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଏକାଠି କାମ କରୁଛ। ଆମ ପାଖରେ ହୋଟେଲର ରେକର୍ଡ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି। ଯଦି ଆମେ ସେହି ସୂଚନା ଖବରକାଗଜକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉ, ତେବେ ତୁମର ବାପା ଏବଂ ମା ବହୁତ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରିବେ। ସେମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନଜନକ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ଝିଅର ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ସହିତ କାମ କରିବା ବିଷୟରେ ବହୁତ କିଛି ଭାବିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଏବେ ସଫା ନ ହୁଅ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡାକି ସିଧା ତାକୁ ଦେବି।"

କେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା। ତା'ପରେ ସେ ଉଠି ପଢିବାର ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଯାଇ ତାକୁ ଖୋଲିଲା। ସେ ଦେଖିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ବାସଗୃହର ଝରକା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାଇପ୍ ଶୋଷୁଛନ୍ତି। ସେ ଡାକିଲେ, "ବାପା, ଆପଣ ଆମ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ କି?" ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ ହସିଲେ ଏବଂ ପଢିବା ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅର କାନ୍ଧ ଚାରିପାଖରେ ହାତ ରଖି ଗୁଇନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମୁହଁକୁ ମୁହଁ କରି କହିଲେ, "ହଁ, ଭଦ୍ରଲୋକ?"

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, କେ ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ସିରିଆନିଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ସିଧା ତାଙ୍କୁ ଦିଅ, ଅଫିସର।"

ସିରିଆନି ଲାଲ ହୋଇଗଲା। "ମି. ଆଡାମ୍ସ, ମୁଁ ତୁମ ଝିଅର ଭଲ ପାଇଁ କହୁଛି। ସେ ଜଣେ ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହ ମିଶିଯାଇଛି ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ଅଛି ଯେ ସେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ହତ୍ୟା କରିଛି। ମୁଁ ତାକୁ କେବଳ କହୁଛି ଯେ ସେ ଆମ ସହିତ ସହଯୋଗ ନ କଲେ ସେ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିପାରେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲା କେତେ ଗମ୍ଭୀର ତାହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ହୁଏତ ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାର।"

"ଏହା ବହୁତ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ," ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ନମ୍ରତାର ସହିତ କହିଲେ।

ସିରିଆନି ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ହାତ ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ ଝିଅ ଏବଂ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଏକାଠି ବାହାରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ହୋଟେଲରେ ରାତିସାରା ରହିଛନ୍ତି। ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ପଚରାଉଚରା ପାଇଁ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଖୋଜାଯାଉଛି। ତୁମ ଝିଅ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି ସୂଚନା ଦେବାକୁ ମନା କରୁଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତଥ୍ୟ। ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କହିପାରିବ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସବୁକିଛି ସମର୍ଥନ କରିପାରିବି।"

"ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କଥାରେ ସନ୍ଦେହ କରୁନାହିଁ, ମହାଶୟ," ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଧୀରେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଯାହା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ମନେ କରୁଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ମୋ ଝିଅ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟାରେ

ପଡ଼ିପାରେ। ଯଦି ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ଏକ-- ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବିଦ୍ୱାନ ସନ୍ଦେହର ଏକ ରୂପ ନେଇଗଲା "--ଏକ 'ମୋଲ୍', ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ।"

କେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଡନିସ୍ ଉପାୟରେ ଖେଳୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ସମଗ୍ର ଘଟଣାକୁ ଏତେ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନେଇପାରିବେ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତଥାପି, ନିଶ୍ଚିତ ରୁହନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି ଯୁବକ ଜଣକ ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖାଇବେ, ମୁଁ ତୁରନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଜଣାଇବି। ମୋ ଝିଅ ମଧ୍ୟ। ଏବେ, ଯଦି ଆପଣ ଆମକୁ କ୍ଷମା କରିବେ, ଆମର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଥଣ୍ଡା ହେବାରେ ଲାଗିଛି।"

ସେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସୌଜନ୍ୟ ସହିତ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଠିରେ ଧୀରେ କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ସେ କେ'ର ହାତ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଘରର ପଛପଟେ ଥିବା ରୋଷେଇ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ, "ଆସ, ମୋ ପ୍ରିୟ, ତୁମ ମା ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି।"

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରୋଷେଇ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, କେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ସ୍ନେହରେ ନୀରବରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ଚାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ। ରୋଷେଇ ଘରେ ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କ କାନ୍ଦଣାକୁ କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ କେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ଜଣ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ନୀରବରେ ତାଙ୍କର ସେବା କଲେ। ଯେତେବେଳେ ତିନିଜଣ ଟେବୁଲରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବାପା ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ନୀରବରେ କହିଲେ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଆଡାମ୍ସ ଜଣେ ଛୋଟ ଓଜନିଆ ମହିଳା ଥିଲେ ଯିଏ ସବୁବେଳେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ, ସବୁବେଳେ କେଶ ସଜାଉଥିଲେ। କେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆ ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଟିକେ ଆଗ୍ରହୀ ନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ହାତ ଦୂରରେ ଧରି ରଖିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଏବେ ତାହା କଲେ। "କେ, ଏତେ ନାଟକୀୟ ହେବା ବନ୍ଦ କର। ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ସବୁ କିଛି ବିଷୟରେ ବହୁତ ହଙ୍ଗାମା। ସର୍ବପରି, ପୁଅଟି ଜଣେ ଡାର୍ଟମାଉଥ୍ ପୁଅ ଥିଲା, ସେ ଏତେ ଘୃଣ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷରେ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ।"

କେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲା। "ତୁମେ କିପରି ଜାଣିଲ ଯେ ମାଇକ୍ ଡାର୍ଟମାଉଥ୍ ଯାଇଛି?"

ତାଙ୍କ ମାଆ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷର ସହିତ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯୁବକମାନେ ଏତେ ରହସ୍ୟମୟ, ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ଏତେ ଚତୁର। ଆମେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସବୁବେଳେ ଜାଣିଛୁ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ ଏହା ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହା ଉଠାଇ ପାରିନାହୁଁ।"

"କିନ୍ତୁ ତୁମେ କିପରି ଜାଣିଲ?" କେ ପଚାରିଲା। ସେ ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସାମ୍ନା କରିପାରୁ ନଥିଲେ ଯେହେତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଏବଂ ମାଇକ ଏକାଠି ଶୋଇବା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ଆମେ ତୁମର ମେଲ୍ ଖୋଲିଛୁ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ।" ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ।

କେ ଭୟଭୀତ ଏବଂ ରାଗିଗଲା। ଏବେ ସେ ତା’ର ସାମ୍ନା କରିପାରିଲା। ସେ ଯାହା କରିଥିଲା ତାହା ତା’ର ନିଜ ପାପ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଲଜ୍ଜାଜନକ ଥିଲା। ସେ ତା’ ଉପରେ କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। "ବାପା, ତୁମେ ଏପରି କରିନାହଁ, ତୁମେ ଏପରି କରିପାର ନାହିଁ।"

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ମୁଁ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି ଯେ କେଉଁଟା ବଡ଼ ପାପ, ତୁମର ମେଲ ଖୋଲିବା, ନା ମୋର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନର କୌଣସି ବିପଦ ହୋଇପାରେ ସେ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞତାରେ ଯିବା। ପସନ୍ଦ ସରଳ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଥିଲା।"

ଶ୍ରୀମତୀ ଆଡାମ୍ସ ସିଝା ଚିକେନ୍ ଖାଇବା ମଧ୍ୟରେ କହିଲେ, "ଆଗକୁ ଦେଖ, ମୋ ପ୍ରିୟ, ତୁମେ ତୁମର ବୟସ ପାଇଁ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଆମକୁ ସଚେତନ ରହିବାକୁ ପଡିଲା। ଏବଂ ତୁମେ କେବେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲ ନାହିଁ।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କେ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଚିଠିରେ କେବେବି ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପାମାଆ ତାଙ୍କର କିଛି ଚିଠି ଦେଖି ନଥିଲେ ବୋଲି ସେ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ। "ମୁଁ କେବେବି ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହି ନଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯେ ଆପଣ ତାଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଭୟଭୀତ ହେବେ।"

"ଆମେ ଥିଲୁ," ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଖୁସିରେ କହିଲେ। "ଆଚ୍ଛା, ମାଇକେଲ ତୁମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଛି କି?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଯେ ସେ କୌଣସି ଦୋଷୀ।"

ସେ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ବାପାମାଆ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଏକ ନଜର ବିନିମୟ କରୁଛନ୍ତି। ତା’ପରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଡାମ୍ସ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଯଦି ସେ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଖୋଜ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ହୁଏତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ କିଛି ଘଟିଛି।"

ପ୍ରଥମେ କେ ବୁଝିପାରିଲା ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେ ଟେବୁଲରୁ ଉଠି ତାଙ୍କ ରୁମକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା।

ତିନି ଦିନ ପରେ କେ ଆଡାମ୍ସ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର କର୍ଲିଓନ୍ ମଲ୍ ସାମ୍ନାରେ ଏକ ଟ୍ୟାକ୍ସିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ।

ସେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ, ସେ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିରାଶ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ସେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ କିଛି କହିବେ ନାହିଁ।

ବସିବା ଘରେ ସେ ତାକୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେଲେ। ସେ ଘର ଚାରିପାଖରେ ଆଉ କିଛି ପୁରୁଷ ବସିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସନିଙ୍କୁ ନୁହେଁ। ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ମାଇକ୍ କେଉଁଠି? ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କେଉଁଠାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବି?"

ହେଗେନ୍ ସହଜରେ କହିଲେ, "ଆମେ ଜାଣୁ ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ସେ ଏବେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ଗୁଳି କରାଯିବା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ସେ ଭୟ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ। ତେଣୁ ସେ ନିଖୋଜ ହେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ ସେ କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ।"

କାହାଣୀଟି କେବଳ ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ ବରଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଥିଲା, ସେ ତାକୁ ଏତିକି ଦେଉଥିଲେ। "ସେହି କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ପାଟି ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ?" କେ ପଚାରିଲେ।

"ମୁଁ ଡରୁଛି ଏହା ସତ୍ୟ," ଟମ୍ କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ମାଇକ୍ କେବେବି ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା।"

କେ ତାଙ୍କ ପର୍ସ ଖୋଲି ଗୋଟିଏ ଚିଠି ବାହାର କଲେ। "ଯଦି ସେ ତୁମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଏହାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବ?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଚିଠି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ଏବଂ ତୁମେ କୌଣସି ଆଇନ ଅଦାଲତକୁ କହିଥିଲ ଯେ ମୁଁ ସେହି ଚିଠି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ମୋର ଜ୍ଞାନ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ। ତୁମେ କାହିଁକି ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ? ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମାଇକ୍ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବ।"

ସେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ସାରିବା ପରେ ଚାଲିଯିବାକୁ ଉଠିଲେ। ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ହଲ୍ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ମାତ୍ରେ ବାହାରୁ ଜଣେ ମହିଳା ଭିତରକୁ ଆସିଲେ। କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ଛୋଟ, ମୋଟା ମହିଳା। କେ ତାଙ୍କୁ ମାଇକେଲଙ୍କ ମା ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ବଢ଼ାଇ କହିଲେ, "କିପରି ଅଛ, ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍?"

ମହିଳାଙ୍କ ଛୋଟ କଳା ଆଖି କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଲା, ତା'ପରେ କୁଞ୍ଚିତ, ଚମଡ଼ା, ଜୀତ ଚର୍ମ ପରି ମୁହଁଟି ଅଭିବାଦନର ଏକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହସରେ ପରିଣତ

ହେଲା ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକୃତରେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। "ଆହା, ତୁମେ ମାଇକିର ଛୋଟ ଝିଅ," ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ କହିଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ଭାରୀ ଇଟାଲୀୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଥିଲା, କେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। "ତୁମେ କିଛି ଖାଅ?" କେ କହିଲେ ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ଗାଳି ଦେଲେ, "ତୁମେ ଏହି ଗରିବ ଝିଅକୁ କଫି ମଧ ଦେଉନାହଁ, ତୁମେ ଡିସ୍ଗ୍ରାଜିଆ।" ସେ କେଙ୍କ ହାତ ଧରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ମହିଳାଙ୍କ ହାତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ଉଷ୍ମ ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ। "ତୁମେ କଫି ପିଅ ଏବଂ କିଛି ଖାଅ, ତା'ପରେ କେହି ତୁମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବ। ତୁମ ପରି ଜଣେ ଭଲ ଝିଅ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଟ୍ରେନ୍ ନେଇଯାଅ।" ସେ କେଙ୍କୁ ବସାଇ ରୋଷେଇ ଘର ଚାରିପାଖରେ ହସ ଫୁଟାଇଲେ, ତାଙ୍କର କୋଟ ଏବଂ ଟୋପି ଚିରି ଏକ ଚେୟାର ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଟାଣିଦେଲେ। କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ମଧରେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରୁଟି, ପନିର ଏବଂ ସାଲାମି ଏବଂ ଚୁଲି ଉପରେ କଫି ଜଳି ଉଠିଲା।

କେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ମାଇକ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଆସିଥିଲି, ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଶୁଣି ନାହିଁ। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହେଗେନ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ସେ କେଉଁଠି, ସେ କିଛି ସମୟ ମଧରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ।"

ହେଗେନ୍ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଏତିକି ହିଁ କହିପାରିବୁ, ମା।"

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ... ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ କହିବ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ କୁହ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ। "ସେ ନିଜକୁ କ୍ରସ୍ କଲେ।

"ମିଷ୍ଟର କର୍ଲିଓନ୍ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କି?" କେ ପଚାରିଲେ।

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି। ସେ ବୁଢ଼ା ହୋଇଯାଉଛି, ଏପରି କିଛି ହେବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ମୂର୍ଖ ହୋଇଯାଉଛି।" ସେ ଅସମ୍ମାନଜନକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ। ସେ କଫି ଢାଳି ଦେଲେ ଏବଂ କେକୁ କିଛି ରୁଟି ଏବଂ ପନିର ଖାଇବାକୁ ବାଧ କଲେ।

ସେମାନେ କଫି ପିଇବା ପରେ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ କେ'ର ଗୋଟିଏ ହାତକୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ମାଟିଆ ହାତ ହାତରେ ଧରିଲେ। ସେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ମାଇକି ତୁମକୁ ଲେଖିବ ନାହିଁ, ତୁମେ ମାଇକିଠାରୁ ଶୁଣିବ ନାହିଁ। ସେ ଦୁଇ-ତିନି ବର୍ଷ ଲୁଚି ରହିବ। ହୁଏତ ଅଧିକ, ହୁଏତ ବହୁତ ଅଧିକ। ତୁମେ ତୁମର ପରିବାରକୁ ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଜଣେ ଭଲ ଯୁବକକୁ ଖୋଜ ଏବଂ ବିବାହ କର।"

କେ ତାଙ୍କ ପର୍ସରୁ ଚିଠିଟି ବାହାର କଲେ। "ତୁମେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ପଠାଇବ କି?"

ବୁଢ଼ୀ ମହିଳା ଜଣକ ଚିଠିଟି ନେଇ କେ'ର ଗାଲରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ। "ହଁ, ନିଶ୍ଚୟ," ସେ କହିଲେ। ହେଗେନ୍ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସେ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଚିତ୍କାର କଲେ। ତା'ପରେ ସେ କେ'କୁ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଗାଲରେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମେ ମାଇକି ବିଷୟରେ ଭୁଲିଯାଅ, ସେ ଆଉ ତୁମ ପାଇଁ ପୁରୁଷ ନୁହେଁ।"

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କାର ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଆଗରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟୁୟର୍କର ତାଙ୍କ ହୋଟେଲକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କହିଲେ ନାହିଁ। କେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଏହି ସତ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଯେଉଁ ଯୁବକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ସେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠୁର ହତ୍ୟାକାରୀ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ସ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା: ତାଙ୍କ ମାଆ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୬

କାର୍ଲୋ ରିଜି ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବହୁତ ଖରାପ ଥିଲେ। ଥରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ମାନହାଟନର ଉପର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଛୋଟ ବୁକିଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ଦୂରେଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ର ମଲ୍ର ଗୋଟିଏ ଘର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ, ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେତେବେଳ ରିଟେନର ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ଏହା ଘଟିବ ଏବଂ ସେ ସବୁକିଛି ଭିତରେ ରହିବେ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ। "ମହାନ ଡନ୍," ସେ ଅବମାନନା ସହିତ ଭାବିଲେ। ଜଣେ ପୁରୁଣା ମୁଛା ପିଟ୍ ଯାହାକୁ କୌଣସି ମୂର୍ଖ ଛୋଟ ସମୟର ହୁଡ୍ ପରି ବନ୍ଧୁକଧାରୀମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଧରି ପକାଇଥିଲେ। ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ବୃଦ୍ଧ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ କୁଣ୍ଠିତ ହେବ। ସନି ଥରେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଯଦି ସନି ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେ ହୁଏତ ବିରତି ପାଇପାରିବେ, ଭିତରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ।

ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କଫି ଢାଳିବା ଦେଖୁଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେ କି ଅବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା। ବିବାହର ପାଞ୍ଚ ମାସ ପରେ ସେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇସାରିଥିଲା, କେବଳ ଫୁଙ୍କିବା ବ୍ୟତୀତ। ପ୍ରକୃତ ଗିନି ପୂର୍ବର ଏହି ସମସ୍ତ ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ କରୁଛି।

ସେ ହାତ ବଢାଇ କନିର ନରମ ବିସ୍ତାରିତ ନିତମ୍ବକୁ ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ହସିଲେ ଏବଂ ସେ ଅବମାନନା କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ଘୁଷୁରି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହାମ୍ ପାଇଲ।" ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଚାହାଣି, ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ିବା ଦେଖି ସେ ଖୁସି ହେଲେ। ସେ ମହାନ ଡନ୍ଙ୍କ ଝିଅ ହୋଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ସେ ଏବେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରାଇଲା ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱାରପାଳ ଥିଲେ।

ସେ ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ଟଙ୍କା ଉପହାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ପର୍ସଟିକୁ ନିଜ ପାଇଁ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର କଳା ଆଖି ଦେଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଏହା ସହିତ କ'ଣ କରିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ତାକୁ କେବେ କହି ନଥିଲା। ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଇପାରେ। ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅନୁତାପର ଟିକିଏ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେ ଟ୍ରାକ୍ ଏବଂ ଶୋ ଗାର୍ଲ ବିମ୍ବୋସରେ ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ମହାନ ଫୁଟାଇଥିଲା।

ସେ ଅନୁଭବ କରିପାରିଲେ ଯେ କନି ତାଙ୍କ ପିଠି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଟେବୁଲର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ମିଠା ବନ ପ୍ଲେଟ୍ ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମାଂସପେଶୀକୁ ବଙ୍କା କଲେ। ସେ କେବଳ ହାମ୍ ଏବଂ ଅଣ୍ଡାକୁ ପଲିସ୍ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ନାସ୍ତା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ। ସାଧାରଣ ଚିକ୍କଣ ଗାଢ଼ ଗିଞ୍ଜୋ ସ୍ୱାମୀ ନୁହେଁ ବରଂ କ୍ରୁ-କଟ୍ ଗୋରା, ବିଶାଳ ସୁନା କେଶ ବିଶିଷ୍ଟ ହାତ ଏବଂ ଚଉଡା କାନ୍ଧ ଏବଂ ପତଳା କଟି। ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ପରିବାର ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା ତଥାକଥିତ କଠିନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସିଙ୍କଠାରୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଟେସିଓ, ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଏବଂ ସେହି ଲୋକ ପାଉଲି ଯାହାକୁ କେହି ହଟାଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଯେ ଏହା ବିଷୟରେ କାହାଣୀ କ'ଣ। ତା'ପରେ କୌଣସି କାରଣରୁ ସେ ସନି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। ପୁରୁଷରୁ ପୁରୁଷ ସେ ସନିକୁ ନେଇପାରିବେ, ସେ ଭାବିଲେ, ଯଦିଓ ସନି ଟିକେ ବଡ଼ ଏବଂ ଟିକେ ଭାରୀ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ଭୟ ଲାଗୁଥିଲା ତାହା ଥିଲା ସନିର ପ୍ରତିନିଧି, ଯଦିଓ ସେ ନିଜେ ସନିକୁ କେବେ ଭଲ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ମଜା କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଦେଖି ନଥିଲେ। ହଁ, ସନି ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ହୁଏତ ପୁରୁଣା ଡନ୍ ଚାଲିଗଲେ, ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଯିବ।

ସେ କଫି ପିଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। ସେ ଏହି ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେ ପଶ୍ଚିମର ବଡ଼ ବାସସ୍ଥାନ ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ସହର ପାର କରି ତାଙ୍କ "ପୁସ୍ତକ" କୁ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଏହା ରବିବାର ଥିଲା, ସପ୍ତାହର ସବୁଠାରୁ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ବେସବଲ୍ ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିସାରିଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍କେଟବଲ୍ର ଶେଷ ଭାଗ ଏବଂ ରାତିର ଟ୍ରଟରମାନେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଥିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ କନି ତାଙ୍କ ପଛରେ ଗହଳି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲେ।

ସେ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ଗିଞ୍ଜୋ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପିନ୍ଧି ସଜେଇ ହେଉଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ବେଲ୍ଟ ସହିତ ଏକ ରେଶମ ଫୁଲର ପ୍ୟାଟର୍ଣ୍ଣ ଡ୍ରେସ୍, ଆକର୍ଷଣୀୟ ବ୍ରେସଲେଟ୍ ଏବଂ କାନଫୁଲ, ଫ୍ଲୋନ୍ସି ସ୍ଲିଭ୍। ସେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବଡ଼ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। "ତୁମେ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ସେ ତାକୁ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ। ସେ ଏବେ ବି ବିଛଣାରୁ ଉଠି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାଥୀ ଦରକାର।"

କାର୍ଲୋ ଜିଜ୍ଞାସୁ ଥିଲେ। "ସନ୍ନି ଏବେ ବି ଶୋ' ଚଲାଉଛି କି?"

କନି ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୀରସ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ। "କିପରି ଶୋ?"

ସେ ରାଗିଗଲା। "ତୁମେ ଖରାପ ଛୋଟ ଗିନି ବିଚ୍, ମୋ ସହିତ ଏପରି କଥା ହୁଅ ନାହିଁ ନଚେତ୍ ମୁଁ ସେହି ପିଲାଟିକୁ ତୁମ ପେଟରୁ ବାହାର କରିଦେବି।" ସେ ଭୟଭୀତ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାକୁ ଆହୁରି କ୍ରୋଧିତ କରିଦେଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଚେୟାରରୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ, ଆଘାତରେ ଏକ ଲାଲ କ୍ଷତ ରହିଗଲା। ଶୀଘ୍ର ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ତିନିଥର ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ଉପର ଓଠ ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇ ଫାଟିଗଲା। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଦେଲା। ସେ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଛାଡିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ସେ ଶୟନ କକ୍ଷ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲା ଏବଂ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇଲା ଏବଂ ସେ ତାଲାରେ ଚାବି ବୁଲାଇବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା। ସେ ହସି ତାଙ୍କ କଫି ପିଇଲେ।

ସେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ସମୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂମପାନ କଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭିତରକୁ ପଶିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ଖୋଲ।" କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା। "ଆସ, ମୋତେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡିବ," ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ। ସେ ଶୁଣିପାରିଲେ ଯେ ସେ ବିଛଣାରୁ ଉଠି ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାପରେ ଚାବିଟି ତାଲା ଭିତରେ ବୁଲାଇ ଦେଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ, ସେ ତାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ବିଛଣା ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ, କାନ୍ଥ ଆଡକୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

ସେ ଶୀଘ୍ର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଲିପ୍ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି। ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସୂଚନା ଫେରାଇ ଆଣିବେ। "କ'ଣ ହେଲା, କିଛି ଚାପୁଡ଼ା ତୁମର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ନେଇଯିବ?" ସେ ଜଣେ ଅଳସୁଆ କୁତ୍ସିତ ଥିଲା।

"ମୁଁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।" ତା'ର କଣ୍ଠସ୍ୱର କାନ୍ଦି ପକାଇଲା, ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ସେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ହାତ ବଢାଇ ତାକୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଟାଣି ନେଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ଯିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଭାବିଲେ ଯେ ହୁଏତ ଏହା ଠିକ୍ ଥିଲା।

ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ଭାବିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୋରରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିବେ। ତା'ର ବାମ ଗାଲ ଉଡ଼ିଯାଇଥିଲା, କଟା ଉପର ଓଠଟି ବିଚିତ୍ର ଭାବରେ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ର ନାକ ତଳେ ଧଳା ଥିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିଳମ୍ବିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରକୁ ଯିବି ନାହିଁ। ରବିବାର ମୋର ବ୍ୟସ୍ତ ଦିନ।"

ସେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଛାଡି ତାଙ୍କ କାରରେ ଏକ ପାର୍କିଂ ଟିକେଟ ପାଇଲେ, ପନ୍ଦର ଡଲାରର ସବୁଜ ରଙ୍ଗର। ସେ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଗଦା ସହିତ ଗ୍ଲୋଭ୍ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରଖିଲେ। ସେ ବହୁତ ହାସ୍ୟରସରେ ଥିଲେ। ଖରାପ ଛୋଟ କୁକୁରଟିକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ

ସବୁବେଳେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ଏହା କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ହତାଶାକୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଲୁଚାଇ ଦେଉଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପରେ, ସେ ଟିକେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର କଳା ଆଖି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଝାଳ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଫେରି ଆସିଲେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ନମ୍ର ଥିଲେ, ଜଣେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ ଛୋଟ ଇଟାଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ। ସେ ଆଗାମୀ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାମୀ ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରେ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ପ୍ରତିଦିନ, ସକାଳେ ଏବଂ ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା କହିଥିଲେ କାରଣ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେ ଆଉ କେବେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ।

ସେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ ଅସମ୍ମାନିତ ଏବଂ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆନନ୍ଦିତ ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମା' ଟିକିଏ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାକୁ କହିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପିତା ମନା କରିଦେଇଥିଲେ। "ସେ ମୋ ଝିଅ," ସେ କହିଥିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର। ସେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି। ଇଟାଲୀର ରାଜା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହା ଶିଖ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମକୁ ପିଟିବେ ନାହିଁ।"

କନି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ରାଗି କହିଥିଲେ, "ତୁମେ କେବେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମାରିଛ?" ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏତେ ନିର୍ବୋଧ ଭାବରେ କଥା ହୋଇପାରୁଥିଲେ। ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, "ସେ ମୋତେ କେବେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ କାରଣ ଦେଇ ନଥିଲେ।" ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ହସିଥିଲେ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ବିବାହ ଉପହାର ଟଙ୍କା କିପରି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କେବେ କହି ନାହାଁନ୍ତି। ତାଙ୍କ ବାପା କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇ କହିଥିଲେ, "ଯଦି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମ ପରି ଅହଂକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥାଆନ୍ତି।"

ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲା, ଟିକେ ବିସ୍ମିତ, ଟିକେ ଭୟଭୀତ। ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏବେ ତାଙ୍କ ଶୀତଳତା ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ଏତେ ଅସମ୍ମାନଜନକ ନଥିଲେ ଯେପରି ସେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ପଚରାଉଚରା କରି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ କାର୍ଲୋ ରିଜି ବିବାହ ଉପହାର ଟଙ୍କା ସହିତ କ'ଣ

କରିଛନ୍ତି। ସେ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ବୁକ୍ ମେକିଂ ଅପରେସନରେ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ରିଜି କାମରେ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ହାଗେନଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଜଣେ ପୁରୁଷ କିପରି ଆଶା କରିବେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ ଯାହାର ପରିବାରକୁ ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ? ଏହା ଏକ ଅସମ୍ଭବ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା ଏବଂ ସେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ କନି ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ସେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ କେବେ ବି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦିଓ କନି ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଆଉ କିଛି ମାଡ଼ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମା ଶେଷରେ ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ। କନି ଇଙ୍ଗିତ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଛାଡପତ୍ର ଚାହିଁପାରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଗଲେ। "ସେ ତୁମର ପିଲାର ବାପା। ଯଦି ତାଙ୍କର କୌଣସି ବାପା ନ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏକ ପିଲା କ'ଣ କରିପାରେ?" ସେ କନିକୁ କହିଲେ।

ଏସବୁ ଶିଖିବା ପରେ, କାର୍ଲୋ ରିଜି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଗଲେ। ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ପୁସ୍ତକର ତାଙ୍କର ଦୁଇ "ଲେଖକ", ସାଲି ରାଗସ୍ ଏବଂ କୋଚ୍ ଙ୍କୁ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ଯେ କିପରି ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଘୋର କରି ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମହାନ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କ ଝିଅକୁ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ କରିବାର ସାହସ ଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ରିଜି ଏତେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରିନଥାନ୍ତେ ଯଦି ସେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସନି କର୍ଲିଓନ ମାଡ଼ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ସେ ଏକ ହତ୍ୟାକାରୀ କ୍ରୋଧରେ ଉଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଡନ୍‌ଙ୍କ କଠୋର ଏବଂ ସବୁଠାରୁ କଠୋର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏପରି ଏକ ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ସନି ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ସନି ନିଜ କ୍ରୋଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ନିଜକୁ ଭରସା ନକରି ରିଜିଙ୍କୁ ଏଡ଼ାଇ ଯାଇଥିଲେ।

ତେଣୁ ଏହି ସୁନ୍ଦର ରବିବାର ସକାଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରି, କାର୍ଲୋ ରିଜି ୯୬ତମ ଷ୍ଟ୍ରିଟରେ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗଲେ। ସେ ସନ୍ନିଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଘର ଆଡ଼କୁ ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ନଥିଲେ।

ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ମଲର ସୁରକ୍ଷା ଛାଡି ସହରରେ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ ସହିତ ରାତି ବିତାଇଥିଲେ। ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ସେ ଚାରି ଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ, ଦୁଇଜଣ ଆଗରେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ପଛରେ। ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା

ନଥିଲା, ସେ ଗୋଟିଏ ସିଧାସଳଖ ଆକ୍ରମଣର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବେ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନିଜସ୍ୱ କାରରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଲୁସିର ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଥିଲା। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହା ବାରମ୍ବାର କରୁନଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିରାପଦ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସହରରେ ଥିବାରୁ ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ କନିଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ନେଇଯିବେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କାର୍ଲୋ ତାଙ୍କ ହିସାବରେ କାମ କରିବେ ଏବଂ ସେହି ଶସ୍ତା ହାଜତ ତାକୁ ଗାଡ଼ି ଦେବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ଲିଫ୍ଟ ଦେବେ।

ସେ ଆଗରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି କୋଠା ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପଛରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ପଛରେ ବସି ରାସ୍ତା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ଆଖି ଖୋଲା ରଖିଥିଲେ। ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଳି ଥିଲା ଯାହା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ସହରରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ସର୍ବଦା ସତର୍କ ରହୁଥିଲେ। ସେ ଏହା 1930 ଦଶକର ଯୁଦ୍ଧରେ ଶିଖିଥିଲେ।

ସେ କେବେ ଲିଫ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ମୃତ୍ୟୁର ଫାଶ ଥିଲା। ସେ କନିଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଆଠଟି ଫ୍ଲାଇଟ୍ ଚଢ଼ିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇଲେ। ସେ କାର୍ଲୋଙ୍କ କାର ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକା ରହିବେ। କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା। ସେ ପୁଣି ଥରେ ବାଡ଼େଇଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଭୟଭୀତ, ଭୟଭୀତ, "କିଏ?" ପଚାରୁଥିଲେ।

ସ୍ୱରରେ ଥିବା ଭୟ ତାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଦେଲା। ତାଙ୍କ ଛୋଟ ଭଉଣୀ ସବୁବେଳେ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି ସତେଜ ଏବଂ କଠିନ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ଘଟିଲା? ସେ କହିଲେ, "ଏହା ସନି।" ଭିତରର ବୋଲ୍ଟ ପଛକୁ ଖସିଗଲା ଏବଂ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା ଏବଂ କନି ତାଙ୍କ କୋଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ସେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ଠେଲି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଫୁଲିଯାଇଥିବା ମୁହଁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେ ବୁଝିପାରିଲେ କ'ଣ ଘଟିଛି।

ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ସିଡ଼ି ଦେଇ ତଳକୁ ଦୌଡ଼ି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପଛରେ ଗଲେ। ତାଙ୍କ ଭିତରେ କ୍ରୋଧର ଜଳି ଉଠିଲା, ନିଜ ମୁହଁକୁ ବିକୃତ କରିଦେଲେ। କନି କ୍ରୋଧ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭିତରକୁ ଆସିବାକୁ ବାଧ କଲେ। ସେ ଏବେ ଭୟରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇର ରାଗ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେ କେବେ କାର୍ଲୋ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ନଥିଲେ। ଏବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭିତରକୁ ଆଣିବାକୁ ବାଧ କଲେ।

"ଏହା ମୋର ଭୁଲ ଥିଲା," ସେ କହିଲା। "ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି ତେଣୁ ସେ ମୋତେ ମାରିଲେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ଏତେ ଜୋରରେ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ। ମୁଁ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲି।"

ସନ୍ନିର ଭାରୀ କାମଦେବ ମୁହଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲା। "ତୁମେ ଆଜି ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବ?"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ତୁମେ ଥିଲ, ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଲିଫ୍ଟ ଦେବା ପାଇଁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି। ମୁଁ ତଥାପି ସହରରେ ଥିଲି।"

ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ସେମାନେ ମୋତେ ଏହିପରି ଦେଖନ୍ତୁ। ମୁଁ ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ଆସିବି।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସନି କହିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ରୋଷେଇ ଘରର ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ଏକ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲେ। "ମୁଁ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡାକିବି ଏବଂ ତୁମକୁ ଦେଖି ସୁସ୍ଥ କରିଦେବି। ତୁମର ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମକୁ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବାର କେତେ ମାସ ପୂର୍ବରୁ?"

"ଦୁଇ ମାସ," କନି କହିଲା। "ସନ୍ନି, ଦୟାକରି କିଛି କରନାହିଁ। ଦୟାକରି କରନାହିଁ।"

ସନି ହସିଲା। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମର ପିଲାକୁ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅନାଥ କରିବି ନାହିଁ।" ସେ ତାଙ୍କ ଅକ୍ଷତ ଗାଲରେ ହାଲୁକା ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଛାଡିଦେଲେ।

ପୂର୍ବ ୧୧୨ତମ ରାସ୍ତାରେ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଥିବା ଏକ କ୍ୟାଣ୍ଡି ଷ୍ଟୋର ସାମ୍ନାରେ ଗାଡ଼ିର ଏକ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି ଡବଲ୍ ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିଲା। ଦୋକାନ ସାମ୍ନା ଫୁଟପାଥ୍ରେ, ବାପାମାନେ ରବିବାର ସକାଳେ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ନେଇଥିବା ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ୟାଚ୍ ଖେଳିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାଜି ଲଗାଇବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ରଖିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କାର୍ଲୋ ରିଜି ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ବଲ୍ ଖେଳିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚୁପ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ଆଇସ୍କ୍ରିମ୍ କିଣିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବା ପିଚରମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିବା ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଦିନ ପାଇଁ ବିଜୟୀ ବେସବଲ୍ ବାଜି ବାଛିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

କାର୍ଲୋ ଦୋକାନ ପଛପଟେ ଥିବା ବଡ଼ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଗଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇ "ଲେଖକ", ସାଲି ରାଗସ୍ ନାମକ ଜଣେ ଛୋଟ ୱେୟାର ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ କୋଚ୍ ନାମକ ଜଣେ ବଡ଼ ହସ୍କି ସାଥୀ, କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିସାରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶାଳ, ଧାଡ଼ିଯୁକ୍ତ ପ୍ୟାଡ୍ ବାଜି ଲେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା। ଏକ କାଠ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ଏକ ବ୍ଲାକବୋର୍ଡ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଷୋହଳ ବଡ଼ ଲିଗ୍ ବେସବଲ୍ ଦଳର ନାମ ଚକ୍

କରାଯାଇଥିଲା, ଯୋଡା ହୋଇ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ କିଏ କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖେଳୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଡି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଡସ୍ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅବରୋଧିତ ବର୍ଗ ଥିଲା।

କାର୍ଲୋ କୋଚ୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଆଜି ଦୋକାନର ଫୋନ୍ ଟ୍ୟାପ୍ ହୋଇଛି କି?"

କୋଚ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଟ୍ରାପ୍ ଏବେ ବି ବନ୍ଦ ଅଛି।"

କାର୍ଲୋ କାନ୍ଥ ଫୋନ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏକ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲେ। ସାଲି ରାଗସ୍ ଏବଂ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଦିନର ସମସ୍ତ ବେସବଲ୍ ଖେଳର ସମ୍ଭାବନା "ଲାଇନ୍" ଲେଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ଲାକବୋର୍ଡ ପାଖକୁ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖେଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ଯଦିଓ କାର୍ଲୋ ଏହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଲାଇନ ପାଇସାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କାମ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଚାକିରିର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ କାର୍ଲୋ ବ୍ଲାକବୋର୍ଡରେ ସମ୍ଭାବନା ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜୁଆଡିଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏକ "ମଧ୍ୟମ"। ଅର୍ଥାତ୍, ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ଭାବନା ବାଜି ଲଗାଇ ଏବଂ ତା'ପରେ ସଠିକ ସମ୍ଭାବନାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବୁକମେକର ସହିତ ସମାନ ଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଜି ଲଗାଇ, ଜୁଆଡି ହାରିପାରିଲେ ନାହିଁ। କେବଳ କାର୍ଲୋଙ୍କ ବହି ହାରିପାରିଲେ। ସେହି ଭୁଲ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ବହିରେ ଛଅ ହଜାର ଡଲାର କ୍ଷତି କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାଇଁ ବିଷୟରେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ବିଚାରକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ସେ କଥା ଦେଇଥିଲେ ଯେ କାର୍ଲୋଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ସାଧାରଣତଃ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସଦସ୍ୟମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ବିବରଣୀ ସହିତ କେବେବି ଚିନ୍ତିତ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତି କମରେ ପାଞ୍ଚ-ସ୍ତରର ଇନସୁଲେସନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ପୁସ୍ତକଟି ଦ୍ୱାଇଁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଭୂମି ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, ଏହାକୁ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯାଞ୍ଚ ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଯାଉଥିଲା।

ଧାଡିଟି ପୋଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ଜୁଆଡ଼ିମାନେ ମିଠା ଦୋକାନର ପଛ କୋଠରୀରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପିଚର ସହିତ ମୁଦ୍ରିତ ଖେଳ ପାଖରେ ଥିବା ଖବରକାଗଜରେ ଫଳାଫଳ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଭିଡ଼ ଜମାଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହାତ ଧରି ବ୍ଲାକବୋର୍ଡ ଉପରକୁ ଚାହିଁଥିଲେ। ବଡ଼ ବାଜି ଲଗାଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିବା ଛୋଟ ଝିଅଟିକୁ ଚାହିଁ ଚିଡ଼େଇ କହିଲେ, "ଆଜି ତୁମେ କାହାକୁ ପସନ୍ଦ କର, ମଧୁ, ଜାଏଣ୍ଟ୍ସ ନା ପାଇରେଟ୍ସ?" ରଙ୍ଗୀନ ନାମଗୁଡ଼ିକରେ ଆକର୍ଷିତ ଛୋଟ ଝିଅଟି କହିଲା, "। ଜାଏଣ୍ଟ୍ସ କ'ଣ ପାଇରେଟ୍ସ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ?" ବାପା ହସିଲେ।

ଦୁଇଜଣ ଲେଖକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଧାଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲେଖକ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ପୂରଣ କଲେ, ସେ ଏହାକୁ ଚିରିଦେଲେ, ସେଥିରେ ସେ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିବା ଟଙ୍କା ଗୁଡ଼ାଇ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଦେଲେ। କାର୍ଲୋ କୋଠରୀର ପଛ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଦେଇ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ ପାହାଚ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ୟାଣ୍ଡି ଦୋକାନ ମାଲିକଙ୍କ ପରିବାର ରହୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜକୁ ବାଜି ଡାକିଲେ ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ତାରିତ ଝରକା ପରଦା ଦ୍ୱାରା ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ଏକ ଛୋଟ କାନ୍ଥ ସେଫ୍ ରେ ଟଙ୍କା ରଖିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ବାଜି ପତ୍ରକୁ ଜାଳି ଦେବା ପରେ ଏବଂ ଏହାର ପାଉଁଶକୁ ଶୌଚାଳୟ ପାତ୍ରରେ ପକାଇବା ପରେ ପୁଣି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଦୋକାନକୁ ଗଲେ।

ନୀଳ ଆଇନ ଯୋଗୁଁ ରବିବାର ଖେଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଅପରାହ୍ନ ଦୁଇଟା ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ ପଣିଆଦାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭିଡ଼ ପରେ, ପରିବାରର ପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ବେଳାଭୂମିକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଘରକୁ ଧାଇଁବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡି ହେବା ପରେ, ଅବିବାହିତା ଜୁଆଡ଼ି କିମ୍ବା କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆସିଗଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ରବିବାର ପାଇଁ ଗରମ ସହରର ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ। ଏହି ଅବିବାହିତା ଜୁଆଡ଼ିମାନେ ବଡ଼ ଜୁଆଡ଼ି ଥିଲେ, ସେମାନେ ଭାରୀ ବାଜି ଲଗାଇଥିଲେ ଏବଂ ଡବଲ୍ହେଡରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖେଳରେ ବାଜି ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଚାରିଟା ବେଳେ ଫେରି ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ହିଁ କାର୍ଲୋଙ୍କ ରବିବାରକୁ ଓଭରଟାଇମ୍ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀନ ଦିନ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ କିଛି ବିବାହିତ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବେଳାଭୂମିରୁ ଡାକିଥିଲେ।

ସାଢ଼େ ଗୋଟାଏ ସୁଦ୍ଧା ବାଜି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ କାର୍ଲୋ ଏବଂ ସାଲି ରାଗସ୍ ବାହାରକୁ ଯାଇ କ୍ୟାଣ୍ଡି ଷ୍ଟୋର ପାଖରେ ଥିବା ଷ୍ଟୁପରେ ବସି କିଛି ତାଜା ପବନ ପାଇପାରିବେ। ସେମାନେ ପିଲାମାନେ କରୁଥିବା ଷ୍ଟିକବଲ ଖେଳ ଦେଖୁଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ପୋଲିସ ଗାଡ଼ି ସେଠାରୁ ଗଲା। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ। ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ପରିସରରେ ବହୁତ କଡ଼ା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଉପରୁ ଏକ ଚଢ଼ାଉ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚେତାବନୀ ଆସିବ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ବାହାରକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଲେ। ସେମାନେ ବେସବଲ୍ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ସମୟ ଗପସପ କଲେ। କାର୍ଲୋ ହସି ହସି କହିଲେ, "ଆଜି ମୋତେ ପୁଣି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଘେରି ଯିବାକୁ ପଡିଲା, ତାକୁ ଶିଖାଅ ଯେ କିଏ ମାଲିକ।"

କୋଚ୍ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ସେ ଏବେ ବହୁତ ବଡ଼ ହୋଇଗଲାଣି, ନୁହେଁ କି?"

"ଆହା, ମୁଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ କିଛି ଥର ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲି," କାର୍ଲୋ କହିଲେ। "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିନାହିଁ।" ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲେ। "ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେ ମୋତେ ଶାସନ କରିପାରିବେ, ମୁଁ ତାହା ସହ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ।"

ସେଠାରେ ଆଉ କିଛି ବାଜିବାଲା ପବନରେ ଫୁଟୁଥିବା, ବେସବଲ୍ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଦୁଇ ଲେଖକ ଏବଂ କାର୍ଲୋଙ୍କ ଉପରେ ସିଡ଼ିରେ ବସିଥିଲେ। ହଠାତ୍ ରାସ୍ତାରେ ଷ୍ଟିକ୍ ବଲ୍ ଖେଳୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ। ଏକ କାର ବ୍ଲକ୍ ଉପରକୁ ଆସି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଷ୍ଟୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକିଗଲା। ଏହା ଏତେ ହଠାତ୍ ଅଟକିଗଲା ଯେ ଟାୟାର ଚିତ୍କାର କଲା ଏବଂ ଏହା ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରାୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଡ୍ରାଇଭର ସିଟ୍ ରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ଏତେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗତି କଲେ ଯେ ସମସ୍ତେ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍।

ତାଙ୍କର ଘନ, ବଙ୍କା ମୁହଁ ସହିତ ଭାରୀ କାମଦେବ ପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ମୁହଁ କ୍ରୋଧର ଏକ କୁତ୍ସିତ ମୁଖା ଥିଲା। କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତଳେ ବସି କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ଗଳା ଧରିଥିଲେ। ସେ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇ ରାସ୍ତାକୁ ଟାଣି ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଲୋ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ମାଂସପେଶୀ ବାହୁଗୁଡ଼ିକୁ ତଳେ ଲୁହା ରେଲିଂ ଚାରିପାଖରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଝୁଲି ରହିଥିଲେ। ସେ କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧର ଖୋଳରେ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ମୁହଁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ସନ୍ନିଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଛିଣ୍ଡିଗଲା।

ତା’ପରେ ଯାହା ହେଲା ତାହା ବହୁତ ଖରାପ ଥିଲା। ସନ୍ନି ଭୟଭୀତ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁଠାଏ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ,

ଘନ, କ୍ରୋଧିତ ସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ। କାର୍ଲୋ, ତାଙ୍କର ମହାନ ଶରୀର ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ ନାହିଁ, ଦୟା କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସାଲି ରାଗସ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସନି ତାଙ୍କ ଭାଉଜଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ଷ୍ଟିକ୍ ବଲ୍ ଖେଳୁଥିବା ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥିବା ଡ୍ରାଇଭରକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାକୁ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଗ୍ରହରେ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ କଠୋର ପିଲା ଥିଲେ କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧରେ ସନିଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ନୀରବ କରିଦେଲେ। ଏହି ସମୟରେ ସନିଙ୍କ ପଛରେ ଆଉ ଏକ ଗାଡ଼ି ଆସି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ବାହାରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କ’ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ମଧ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସତର୍କ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଯଦି କୌଣସି ପାଖରେ ଠିଆ

ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ମୂର୍ଖତା ଥାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ।

କାର୍ଲୋଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶବର୍ତ୍ତୀତା ଦୃଶ୍ୟଟିକୁ ଅସୁସ୍ଥ କରିପକାଉଥିବା ବିଷୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ହୁଏତ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଲୁହା ରେଲିଂକୁ ଧରି ରହିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସନି ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାକୁ ଟାଣି ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମାନ ଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ତଥାପି ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଅସୁରକ୍ଷିତ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ବେକ ଉପରେ ଆଘାତ ବର୍ଷା କରିବାକୁ ଦେଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନିଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା। ଶେଷରେ, ତାଙ୍କ ଛାତି ଧଡ଼ଧଡ଼ କରୁଥିଲା, ସନି ତାଙ୍କୁ ତଳକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "ତୁମେ ମଇଳା ହାଡ଼ଭଡ଼ା, ତୁମେ ଆଉ କେବେ ମୋ ଭଉଣୀକୁ ମାଡ଼ ମାରିଛ ମୁଁ ତୁମକୁ ମାରିଦେବି।"

ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ଦୂର କରିଦେଲା। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଯଦି ସନି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ସେ କେବେବି ଧମକ ଦେଇ ନଥାନ୍ତେ। ସେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରି ନ ଥିବାରୁ ହତାଶାରେ ଏହା କହିଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ସନିକୁ ଦେଖିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ ରଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତ ଏବଂ ବାହୁ ଲୁହା ରେଲିଂରେ ଜଡିତ ହୋଇ ରହିଲେ। ସେ ସେହି ଭାବରେ ରହିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଡ଼ିଟି ଗର୍ଜନ କଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଶୁଣିଲେ ଯେ କୋଚ୍ ତାଙ୍କ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ପିତୃ ସ୍ୱରରେ କହୁଛନ୍ତି, "ଠିକ୍ ଅଛି, କାର୍ଲୋ, ଦୋକାନ ଭିତରକୁ ଆସ। ଆସନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା।"

ସେତେବେଳେ ହିଁ କାର୍ଲୋ ସାହସ କରି ପଥର ପାହାଚ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ରେଲିଂରୁ ତାଙ୍କ ହାତ ଖୋଲି ଦେଲେ। ଠିଆ ହୋଇ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ସହପୁରୁଷଙ୍କ ଅବନତି ଦେଖିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥ ମୁହଁ ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ଟିକେ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଘାତରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, କଞ୍ଚା ଭୟ ଯାହା ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା; ପ୍ରବଳ ଆଘାତ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ବହୁତ ଆଘାତ ପାଇ ନଥିଲେ। ସେ କୋଚ୍ ଙ୍କୁ ହାତ ଧରି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଷ୍ଟୋରର ପଛ କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ବରଫ ଲଗାଇଲେ, ଯାହା କଟା କିମ୍ବା ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇ ନଥିଲା, ଫୁଲିଥିବା ଆଘାତ ସହିତ ଗଣ୍ଠି ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଭୟ ଏବେ କମିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ଅପମାନ ସହିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ପେଟକୁ ଏତେ ଅସୁସ୍ଥ କରି ପକାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ପଡିଲା। କୋଚ୍ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ସିଙ୍କ ଉପରେ ଧରିଲେ, ତାଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିବା ପରି ସମର୍ଥନ କଲେ, ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଉପର ମହଲାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଶୁଆଇ ଦେଲେ। କାର୍ଲୋ କେବେ ଦେଖି ନଥିଲେ ଯେ ସାଲି ରାଗସ୍ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।

ସାଲି ରାଗସ୍ ତୃତୀୟ ଆଭେନ୍ୟୁକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍‌କୁ ଡାକିଥିଲେ। ରୋକୋ ଖବରଟିକୁ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଳିରେ ତାଙ୍କ କପୋରେଜିମ୍, ପିଟ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଡାକିଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରି କହିଲେ, "ଓଃ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେହି ଭଗବାନ ସନି ଏବଂ ତାଙ୍କ ମିଜାଜ," କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ହୁକ୍ ଉପରେ କ୍ଲିକ୍ କରିଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ ରୋକୋ କେବେ ତାଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣିପାରି ନଥିଲେ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା ଘରକୁ ଫୋନ୍ କରି ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ହାଗେନ୍ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ ଗାଡ଼ିକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରାସ୍ତାରେ ପଠାଅ, ଯଦି ସନି ଟ୍ରାଫିକ୍ ଜାମ୍ କିମ୍ବା ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଫସିଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରେ, ସେ ଜାଣି ନଥାଏ ଯେ ସେ କ'ଣ କରୁଛି। ହୁଏତ ଆମର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର କିଛି ବନ୍ଧୁ ଶୁଣିବେ ଯେ ସେ ସହରରେ ଅଛନ୍ତି। ତୁମେ କେବେ କହିପାରିବ ନାହିଁ।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ସନ୍ଦେହର ସହିତ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କାହାକୁ ରାସ୍ତାରେ ଆଣିପାରିବି, ସନି ଘରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ। ଏହା ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ।"

"ମୁଁ ଜାଣିଛି," ହେଗେନ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଯଦି କିଛି ଅସାଧାରଣ ଘଟଣା ଘଟେ, ତେବେ ସନିକୁ ଅଟକାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ। ତୁମେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କର, ପିଟ୍।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ ଯେ କିଛି ଲୋକ ଏବଂ କାର ନେଇ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଯିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା କଭର କର। ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ କ୍ୟାଡିଲାକକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଜଗିଥିବା ତିନି ଜଣ ପ୍ଲାଟୁନ ଗାର୍ଡଙ୍କ ସହିତ ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ବିଚ୍ ବ୍ରିଜ୍ ଉପରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହର ଆଡକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।

କ୍ୟାଣ୍ଡି ଷ୍ଟୋର ପାଖରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ଦରମାରେ ଜଣେ ସୂଚନାଦାତା ଭାବରେ ଜଣେ ଛୋଟ ପଣିଆଦାର, ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ଡାକିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସୁଗମ କରିନଥିଲେ, ଶେଷରେ ସେ କ୍ୟାପୋରେଜିମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋଗାଯୋଗକୁ ଇନସୁଲେସନ ସ୍ତର ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯିଏ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ। ସେତେବେଳକୁ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ମଲରେ, ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରେ, ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭

୧୯୪୭ ମସିହାରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ମହଙ୍ଗା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା। କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କିଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପୋଲିସ ଚାପ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଟିଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ପୋଲିସ ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ଜୁଆ ଏବଂ ଅପରେଶନକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ରାଜନୈତିକ ବଳକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ବିରଳ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜନେତାମାନେ ଏକ ଉଗ୍ର, ଲୁଟେରା ସେନାର ସାଧାରଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରି ଅସହାୟ ଥିଲେ ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାରୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନା କରୁଥିଲେ।

ସୁରକ୍ଷାର ଏହି ଅଭାବ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ସେତିକି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନଥିଲା ଯେପରି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ କରିଥିଲା।

କର୍ଲିଓନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଆୟ ପାଇଁ ଜୁଆ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର "ସଂଖ୍ୟା" କିମ୍ବା "ନୀତି" ଶାଖାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଯେଉଁ ଦୌଡ଼କାରୀମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଜାଲରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ବୁକ୍ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ମଧ୍ୟମ ଗୁଳିଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା। ଏପରିକି କିଛି "ବ୍ୟାଙ୍କ" ଠାବ କରାଯାଇ ଚଢାଉ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଚୁର ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା। "ବ୍ୟାଙ୍କର୍", .୨୦ କ୍ୟାଲିବର୍ ନିଜସ୍ୱ ଅଧିକାରରେ, କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପରିବାର ପରିଷଦ ଟେବୁଲରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବାର ନଥିଲା। ବ୍ୟାଙ୍କର୍ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ସ୍ଥାନୀୟ ନିଗ୍ରୋ ଫ୍ରିଲାନ୍ସର୍ମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଧନୀ ଅଞ୍ଚଳ ହାର୍ଲେମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାକୁ କଷ୍ଟକର ପାଇଲା।

କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, କିଛି ଖବରକାଗଜ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ କାହାଣୀ ଛାପିଥିଲା। ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ନଗଦ ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲେ। ଏହି କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ହେଗେନ୍ ଦ୍ୱାରା ଲଗାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୂଚନା। ପୋଲିସ ବିଭାଗ ଏହି କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କିମ୍ବା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲା। ପୋଲିସ ବାହିନୀ ସୂଚନାଦାତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ପରିବାର

ପେରୋଲରେ ଥିବା ପୋଲିସ ମାଧ୍ୟମରେ ଖବର ପାଇଥିଲା ଯେ ମ୍ୟାକକ୍ଲୁସ୍କି ଜଣେ ଠକ ପୋଲିସ ଥିଲେ। ସେ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ସଫା ଦୁର୍ନୀତି ନେଇ ନଥିଲେ, ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପଦବୀ ଏବଂ ଫାଇଲ ଦାୟିତ୍ୱ ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲେ; ହତ୍ୟା ଏବଂ ଡ୍ରଗ୍ସ ଟଙ୍କା। ଏବଂ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନୈତିକତାରେ, ଏହା ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଥିଲା।

ହେଗେନ୍ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଏକ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଭାବରେ ଆଇନ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ସେ ଯେଉଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସେବା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଏଥିରେ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ଆଇନ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଯାଦୁ ଯାହାରୁ ସେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପାଆନ୍ତି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତି ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତାକୁ ଆଦର କରନ୍ତି। ଏବଂ ତଥାପି ସେ ଯେଉଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସେବା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବଦା ଧୂଆଁଧାର କ୍ରୋଧ ରହିଥାଏ। ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପୈତୃକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିକାର। ପୈତୃକ ଭାବରେ ସେମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପମାନଜନକ ଏବଂ ଦାବିକାରୀ। ଶିକାର ଭାବରେ ସେମାନେ ଖସିଯାଉଥିବା ଏବଂ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ, ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ। ଜଣେ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କବଳରେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ସମାଜର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ଠକିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସମ୍ବଳକୁ ରକ୍ଷା କରେ। ରାଜନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରାଯାଏ। ବିଚାରପତିମାନେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ନରମ ସ୍ଥଗିତ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟପାଳ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିଜେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ଧରି ଯେ ସମ୍ମାନିତ ଓକିଲମାନେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି। କିଛି ସମୟ ପରେ ପୋଲିସ ଜାଣିପାରେ। ଏହି ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଯେଉଁ ଫି ଦେଉଛନ୍ତି ସେ କାହିଁକି ସେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ନାହିଁ? ତାଙ୍କୁ ଏହାର ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ, କାହିଁକି ସେମାନେ କଲେଜ ଯିବେ ନାହିଁ? ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କାହିଁକି ଅଧିକ ମହଙ୍ଗା ସ୍ଥାନରେ ଦୋକାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ? ସେ ନିଜେ ଫ୍ଲୋରିଡାରେ ଶୀତକାଳୀନ ଛୁଟିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିଣା ପାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ? ସର୍ବପରି, ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ମଜା ନୁହେଁ।

କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ସେ ମଇଳା ଦୁର୍ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୀମାରେଖା ଟାଣିଥାଏ। ସେ ଜଣେ ବୁକିଙ୍କୁ କାମ କରିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ନେବ। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେବ ଯିଏ ପାର୍କିଂ ଟିକେଟ୍ କିମ୍ବା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଟିକେଟ୍ ପାଇବାକୁ ଘୃଣା କରେ। ସେ କଲ୍ ଗାର୍ଲ ଏବଂ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ; ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ। ଏଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଦୁର୍ଗୁଣ। କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ସେ ଡ୍ରଗ୍ସ, ସଶସ୍ତ୍ର ଡକାୟତି, ବଳାତ୍କାର, ହତ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବିକୃତି ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ନେବେ

ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ମନରେ ଏସବୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କର୍ତ୍ତ୍ୱର ମୂଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଜଣେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନର ହତ୍ୟାକୁ ରାଜହତ୍ୟା ସହିତ ତୁଳନୀୟ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣାପଡିଲା ଯେ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ଜଣେ କୁଖ୍ୟାତ ନିଶା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡିଲା ଯେ ସେ ହତ୍ୟା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି, ପୋଲିସର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଇଚ୍ଛା କ୍ଷୀଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ସର୍ବୋପରି, ଏବେ ବି ବନ୍ଧକ ଦେୟ କରିବାକୁ ବାକି ଥିଲା, କାର ଦେବାକୁ ବାକି ଥିଲା, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁନିଆରେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାକି ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର "ସିଟ୍" ଟଙ୍କା ବିନା, ପୋଲିସମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ବିନା ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଭଲ ଥିଲେ। ପାର୍କିଂ ଟିକେଟ୍ ଦେୟ ପ୍ରାୟ ନିକେଲ ଏବଂ ଡାଇମକୁ ଆସିଥିଲା। କିଛି ଅଧିକ ହତାଶ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ ସ୍କ୍ୱାଡ୍ ରୁମରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ (ସମଲିଙ୍ଗୀ, ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ବ୍ୟାଟେରୀ)ଙ୍କୁ ହଲାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ ପିତ୍ତଳ ହାର ମାନିଲେ। ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କଲେ ଏବଂ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେଲେ। ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ ବ୍ୟାଗମ୍ୟାନ୍ ଦ୍ୱାରା ପେଅଫ୍ ସିଟ୍ ଟାଇପ୍ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଷ୍ଟେସନରେ ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତି ମାସରେ ତାଙ୍କର କଟ୍ କେତେ ଥିଲା ତାହା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ସାମାଜିକ ଶୃଙ୍ଖଳାର କିଛି ଆଭାସ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା।

> ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ହସ୍ପିଟାଲ କୋଠରୀକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଇନ୍ଦାଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ହେଗେନଙ୍କ ଧାରଣା ଥିଲା।

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଟେସିଓଙ୍କ ଶାସନର ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନିକମାନେ ପୂରଣ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସନି ଏଥିରେ ମଧ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥିଲେ। ଫେବୃଆରୀ ମଧଭାଗ ସୁଦ୍ଧା, ଯେତେବେଳେ ଡନ୍‌କୁ ବିପଦ ବିନା ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ, ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ମଲ୍‌ରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଘରଟି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ହସ୍ପିଟାଲ କୋଠରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଯେକୌଣସି ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଉପକରଣ ଥିଲା। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ନର୍ସମାନଙ୍କୁ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଯତ୍ନ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଡକ୍ଟର କେନେଡିଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଫି ଦେଇ ଏହି ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲର ବାସସ୍ଥାନରେ ଡାକ୍ତର ହେବାକୁ ରାଜି କରାଯାଇଥିଲା। ଅତି କମରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡନ୍‌କୁ କେବଳ ନର୍ସିଂ ଯତ୍ନର ଆବଶ୍ୟକତା ନପଡ଼ିବ।

ମଲ୍‌ଟିକୁ ଅଭେଦ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା। ବଟନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଘରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ଭଡାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଇଟାଲୀର ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଗାଁକୁ ଛୁଟିରେ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା।

ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଟେଲ-ଜୁଆ କାସିନୋ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସରେ ଏକ ପରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଭୂମି ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଲାସ୍ ଭେଗାସ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଲାସ୍ ଭେଗାସ ପଶ୍ଚିମ ତଟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଡନ୍ ସେଠାରେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ। ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପରେ ଭେଗାସକୁ ଯାଇ ଅଧିକ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପାଞ୍ଚ ପରିବାରଙ୍କର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା। ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ହାତରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅସୁବିଧା ଥିଲା।

ଡକ୍ଟର କେନେଡି ଡନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ଆଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନନା କରାଯାଇଥିଲା। ଡନ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଷଦ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିବାର ପ୍ରଥମ ରାତିରେ ସନି, ଟମ୍ ହାଗେନ୍, ପିଟ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ସେଠାରେ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିକ କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ଏବଂ ଭିଟୋ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ଜୁଆ କାସିନୋ ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ପଠାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବୁଝାଗଲା, ସେ ସମର୍ଥନରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ବ୍ରୁନୋ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କୁ କର୍ଲିଓନ୍ ବଟନ୍ ମ୍ୟାନ୍ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖିତ କଲା ଯେ ମାଇକେଲ୍ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ସିସିଲିକୁ ପଳାଇବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆଇନ ପାଠାଗାର ଥିବା କୋଣ କୋଠରୀରେ ସମ୍ମିଳନୀ ଜାରି ରଖିଲେ।

ସୋନି କର୍ଲିଓନ୍ ଡେସ୍କ ପଛରେ ଥିବା ବିଶାଳ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ଆରାମ କଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଆରାମ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡାକ୍ତର କହିବେ ଯେ ସେ ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିବେ।" ସେ ଥମ୍ଭିଗଲେ। "ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁଣି ଥରେ ଚାଲୁ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ଆମକୁ ପୋଲିସଠାରୁ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି। ପ୍ରଥମ କଥା ହେଉଛି ହାର୍ଲେମର ପଲିସି ବ୍ୟାଙ୍କ। ସେଠାରେ ଥିବା କଳା ପୁଅମାନେ ମଜା କରୁଥିଲେ, ଏବେ ଆମକୁ ଏହାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ପଡିବ। ସେମାନେ କାମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଭଲ, ଯେପରି ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଜିନିଷ ଚଲାଇବା ସମୟରେ

କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଧାବକ ବିଜେତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେଇନଥିଲେ। ସେମାନେ କ୍ୟାଡିଲାକ୍ସରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇ ସେମାନଙ୍କର ଖେଳାଳିମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ କିମ୍ବା ହୁଏତ ସେମାନେ ଯାହା ଜିତିବେ ତାହା ଅଧା ଦେବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ଧାବକ ତାଙ୍କ ଖେଳାଳିଙ୍କ ଆଗରେ ଧନୀ ଦେଖାଯାଉ। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ନୂତନ କାର ଚଲାଉଛନ୍ତି। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ବିଜେତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେବାରେ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତୁ। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ଫ୍ରିଲାନ୍ସର ବ୍ୟବସାୟରେ ରହୁ, ସେମାନେ ଆମକୁ ଖରାପ ନାମ ଦିଅନ୍ତି। ଟମ୍, ଆସନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ତୁରନ୍ତ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବା। ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଢାଙ୍କ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ସୂଚନା ଦେବ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ଲାଇନରେ ପଡ଼ିଯିବ।"

ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ, "ହାରଲେମରେ କିଛି ବହୁତ କଠିନ ପୁଅ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କାର ସ୍ୱାଦ ପାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଆଉ ରନର୍ସ କିମ୍ବା ସବ୍-ବ୍ୟାଙ୍କର୍ ହେବାକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ।"

ସନି କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲା। "ସେମାନଙ୍କ ନାମ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଦିଅ। ଏହା ତାଙ୍କର କାମ; ସେମାନଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ିବା।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହାଗେନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ।"

ଟେସିଓ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ। "ଆମେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ, ପାଞ୍ଚଟି ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର ଚଢାଉ ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ସେମାନେ ହାର୍ଲେମରେ ଆମର ବ୍ୟାଙ୍କରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୁକିମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। ସେମାନେ ଆମେ ସେବା କରୁଥିବା ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ର ପୋଷାକ ପାଇଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କଠିନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି। ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାକୁ ଯାଉଛି।"

"ହୁଏତ ସେମାନେ କରିବେ ନାହିଁ," ସନି କହିଲେ। "ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ। ମୋର ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବକାରୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ହୁଏତ ଆମେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପିଲାଟି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେଇ ସବୁକିଛି ସମାଧାନ କରିପାରିବା।"

ହାଗେନ୍ କହିଥିଲେ, "ଆମେ ସେହି ଆଲୋଚନାରେ ଥଣ୍ଡା କାନ୍ଧ ପାଉଛୁ। ସେମାନେ ଗତ କିଛି ମାସ ଧରି ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆମକୁ ଦୋଷ ଦେଉଛନ୍ତି। ନ୍ୟାୟ ସହିତ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଆମେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ, ପାରିବାରିକ ପ୍ରଭାବକୁ ରାଜନୈତିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ରାଜି ହେବା। ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ସୋଲୋଜୋକୁ ହରାଇ

ଦେଇଛି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଯୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନାହାନ୍ତି। ତା'ପରେ ଆମେ ନରମ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଶୁଣିବୁ।"

ସନି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଡ୍ରଗ୍ସ ଉପରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ନାହିଁ। ଡନ୍ ନା କହିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ନା।"

ହାଗେନ୍ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ତା'ହେଲେ ଆମେ ଏକ କୌଶଳଗତ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛୁ। ଆମର ଟଙ୍କା ଖୋଲା ଅଛି। ବୁକ୍ ମେକିଂ ଏବଂ ନୀତି। ଆମକୁ ଆଘାତ ଲାଗିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରରେ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଏବଂ କଲ ଗାର୍ଲ ଏବଂ ଡକ୍ ୟୁନିଅନ୍ ଅଛି। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଆଘାତ କରିବୁ? ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ କିଛି ଜୁଆରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟବସାୟ, ଲଜ୍ଜା, ୟୁନିଅନ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ସରକାରୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ପାଇବାରେ ନିୟୋଜିତ। ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ନିରୀହ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷରୁ ବହୁତ କିଛି ପାଆନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ରାସ୍ତାରେ ନାହିଁ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍ ଏହାକୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କରିବ। ଏବଂ ଡନ୍ ଏବେ ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ଆମ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି। ତେଣୁ ଆମର ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟା ଅଛି।"

"ଏହା ମୋର ସମସ୍ୟା, ଟମ୍," ସନି କହିଲେ। "ମୁଁ ଉତ୍ତର ଖୋଜିବି। ଆଲୋଚନାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅନୁସରଣ କର। ଆସନ୍ତୁ ପୁଣି ବ୍ୟବସାୟକୁ ଯିବା ଏବଂ ଦେଖିବା କ'ଣ ହୁଏ। ତା'ପରେ ଆମେ ସେଠାରୁ ଏହାକୁ ନେଇଯିବୁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ସୈନିକ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଚାହିଁବେ ତେବେ ଆମେ ସମଗ୍ର ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ବନ୍ଧୁକ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁକ ସହିତ ମେଳ କରିପାରିବା। ଆମେ କେବଳ ଗଦିକୁ ଯିବୁ।"

ମୁକ୍ତ-ନିଗ୍ରୋ ବ୍ୟାଙ୍କରମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର କରିବାରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନଥିଲା। ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼ା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରୟାସ ସହିତ। ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ନିଗ୍ରୋଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ପୋଲିସ କିମ୍ବା ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା। ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଅପେକ୍ଷା ଜାତିଗତ ପକ୍ଷପାତ ଏବଂ ଜାତିଗତ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ହାର୍ଲେମକୁ ସର୍ବଦା ଏକ ଛୋଟ ସମସ୍ୟା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା।

ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଏକ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଦିଗରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ପୋଷାକ ୟୁନିଅନର ଦୁଇଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର

ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ। ତା'ପରେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ବୁକିମାକ୍ମାନଙ୍କ ପରି କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ବୁକିମାକ୍ମାନଙ୍କୁ ଜଳକୂଳ ଘାଟରୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା। ଲଙ୍ଗଶୋରମ୍ୟାନ୍ ୟୁନିଅନ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ପାଞ୍ଚ ପରିବାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ। ସାରା ସହରରେ କର୍ଲିଓନ ବୁକିମାକ୍ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆନୁଗତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ହାର୍ଲେମର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟାଙ୍କର୍, କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ଜଣେ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ,ଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ଆଉ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା। ସନି ତାଙ୍କ କପୋରେଗିମ୍ସଙ୍କୁ ଗଦି ପାଖକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ।

ସହରରେ ଦୁଇଟି ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ବଟନ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ଶୋଇବା ପାଇଁ ଗଦି, ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ରେଫ୍ରିଜରେଟର, ଏବଂ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ଗୁଳିଗୋଳା ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗୋଟିଏ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏବଂ ଟେସିଓ ଅନ୍ୟଟିରେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ। ସମସ୍ତ ପରିବାର ବୁକି ତିଆରିକାରୀଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଦଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତଥାପି, ହାର୍ଲେମର ପଲିସି ବ୍ୟାଙ୍କରମାନେ ଶତ୍ରୁ ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି କରାଯାଇ ପାରିନଥିଲା। ଏସବୁ ପାଇଁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବହୁତ କମ୍ ଟଙ୍କା ଆସୁଥିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ମାସ ବିତିବା ସହିତ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ନିଜକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଦେଇଥିଲା।

ଏହାର କାରଣ ଥିଲା। ଡନ୍ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାରୁ, ପରିବାରର ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତିର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏହା ସହିତ, ଗତ ଦଶ ବର୍ଷର ଶାନ୍ତି ଦୁଇ କାପୋରେଗିମ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ଗୁଣକୁ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କ୍ଷୟ କରିଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବେ ବି ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଜଲ୍ଲାଦ ଏବଂ ପ୍ରଶାସକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଯୁବ ଶକ୍ତି ନଥିଲା। ଟେସିଓ ବୟସ ସହିତ ମୃଦୁ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠୁର ନଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍, ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କନସିଲିଅର ହେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଦୋଷ ଥିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ନଥିଲେ।

ପରିବାରର ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିକାର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଡନ୍ ନଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଡନ୍ ହିଁ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସ ଏବଂ କନସିଲିଅରଙ୍କୁ ବଦଳାଇ ପାରିବେ। ଏବଂ ବଦଳର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ, କିଛି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିପାରେ। ପ୍ରଥମେ, ସନି ଡନ୍ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସୁସ୍ଥ ନହେବା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ହୋଲ୍ଡିଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଲଢ଼ିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନୀତି ବ୍ୟାଙ୍କରମାନଙ୍କ ଦଳତ୍ୟାଗ, ବୁକିମାର୍ମାନଙ୍କ ଆତଙ୍କ ସହିତ, ପରିବାରର ସ୍ଥିତି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପଡୁଥିଲା। ସେ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଶତ୍ରୁର ହୃଦୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ମହାନ ରଣନୀତିକ କୌଶଳରେ ପାଞ୍ଚ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏହି ନେତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖିବାର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ଶତ୍ରୁ ମୁଖ୍ୟମାନେ ତୁରନ୍ତ ଭୂମିରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣରେ ଆଉ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ।

ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଚଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ମୁଲବେରୀ ଷ୍ଟ୍ରିଟରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରୁ ମାତ୍ର କିଛି ବ୍ଲକ୍ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ସବୁବେଳେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦୁଃଖଦ ପାର୍ଲରରେ ଶୋଇଥିବା ମୃତକଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣତାର ସହିତ ସେହି ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ କରାଯାଉଥିବା ହାସ୍ୟରସ, ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ କାରିଗରୀ ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ସର୍ବଦା ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ କିମ୍ବା ପରିବାର କିମ୍ବା ପଡ଼ୋଶୀ ଏପରି ହାସ୍ୟରସ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେକୌଣସି ବୃତ୍ତି ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ନିଜ କପାଳର ଝାଳ ଦେଇ ଖାଦ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରୁଥିଲେ।

ଏବେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜିତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ସମୟରେ, ପାର୍ଶ୍ୱ ବୋର୍ଡରେ ଲାଲ କାଚ ମହମବତୀ ସହିତ ଭର୍ଜିନ୍ ମେରୀଙ୍କ ସୁନା ପ୍ରତିମା ଝଲସୁଛି, ବୋନାସେରା ଏକ କ୍ୟାମେଲ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ ଏବଂ ଆମେରିକୀୟ ହ୍ୱିସ୍କିର ଏକ ଆରାମଦାୟକ ଗ୍ଲାସ୍ ନେଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଟେବୁଲକୁ ସୁପର ବାଷ୍ପ ପ୍ଲେଟ୍ ଆଣିଥିଲେ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏବେ ଏକା ଥିଲେ; ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅକୁ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ଭଉଣୀ ସହିତ ବୋଷ୍ଟନରେ ରହିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିବା ଦୁଇ ଦୁର୍ବୃତ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କର ଆଘାତକୁ ଭୁଲିପାରିବେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁପ୍ ଖାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ କାମକୁ ଫେରିଯିବ କି?"

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ କାମକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବୁଝି ନଥିଲେ। ସେ ବୁଝି ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିର ବୈଷୟିକ ଅଂଶ ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପରି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଫିନରେ ଏତେ ଜୀବନ୍ତ ଦେଖାଯିବାର ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆହୁରି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଜାଗ୍ରତ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଉପସ୍ଥିତି। ଯେତେବେଳେ ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ କଫିନ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା।

କାରଣ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ କଠୋର ସଂରକ୍ଷକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମୁହଁ ସର୍ବଦା ଗମ୍ଭୀର, ତଥାପି ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାୟକ, ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଅଟଳ, ତଥାପି ଏକ ନିମ୍ନ ପଞ୍ଜିକାରରେ ନୀରବ, ସେ ଶୋକ ରୀତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଦୁଃଖକୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରିବେ, ସେ ଅବାଧ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିପାରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ହୃଦୟ ନଥିଲା। ତାଙ୍କ ସମବେଦନାର କୋମଳରେ କେବେବି ଘୋର ହୋଇନଥିଲେ, ତଥାପି ସେ କେବେବି ଅସ୍ୱଚ୍ଛ ନଥିଲେ। ଥରେ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାକୁ ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ। ଏବଂ ସେ କେବେବି, କେବେବି, ଭୂମି ଉପରେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ଗତକାଲି ରାତିରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନଥିଲେ।

ସାଧାରଣତଃ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପରେ ସେ ନିଜକୁ ଟିକିଏ ଶୋଇବାକୁ ଦେଉଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଧୋଇ ପୁଣି ଥରେ କ୍ଷୌର କରୁଥିଲେ, ଘନ କଳା ଦାଢ଼ି ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଟାଲକମ୍ ପାଉଡର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ସର୍ବଦା ଏକ ମାଉଥୱାସ୍। ସେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ତାଜା ଲୁହା ପୋଷାକ, ଧଳା ଚମକଦାର ସାର୍ଟ, କଳା ଟାଇ, ଏକ ସଦ୍ୟ ଚାପି ହୋଇଥିବା ଗାଢ଼ ସୁଟ୍, ମଳିନ କଳା ଜୋତା ଏବଂ କଳା ମୋଜା ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ତଥାପି ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଦୁଃଖର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାୟକ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ କେଶକୁ କଳା ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପିଢ଼ିର ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅଶୁଣା ତୁଚ୍ଛତା; କିନ୍ତୁ ଅହଂକାରରୁ ନୁହେଁ। କେବଳ କାରଣ ତାଙ୍କ କେଶ ଏକ ସଜୀବ ଗୋଲମରିଚ ଏବଂ ଲୁଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁଚିତ ଥିଲା।

ସେ ତାଙ୍କର ସୁପ୍ ସରିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ଛୋଟ ଷ୍ଟେକ୍ ରଖିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କିଛି କାଣ୍ଟକ ସବୁଜ ପାଳଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ତେଲ ଝରୁଥିଲା। ସେ ହାଲୁକା ଖାଦକ ଥିଲେ। ଏହା ଶେଷ କରିବା ପରେ ସେ ଗୋଟିଏ କପ୍ କଫି ପିଇଲେ ଏବଂ ଆଉ ଏକ କ୍ୟାମେଲ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିଲେ। ତାଙ୍କ କଫି ଖାଇ ସେ ତାଙ୍କ ଗରିବ ଝିଅ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ। ସେ କେବେ ପୂର୍ବ ଭଳି ରହିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଏକ ଭୟଭୀତ ପଶୁର ରୂପ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ସହ୍ୟ କରିପାରିନଥିଲା। ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବୋଷ୍ଟନରେ ରହିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ। ସମୟ ତାଙ୍କର କ୍ଷତକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବ। ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଆତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରି

ଶେଷ ନଥିଲା, ଯେପରି ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ। ତାଙ୍କ କାମ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଆଶାବାଦୀ କରିଥିଲା।

ସେ କଫି ପିଇ ସାରିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ବସାଘରରୁ ତାଙ୍କ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା। ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କେବେ ବି ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଉଠି ତାଙ୍କ କପ୍ ପାଣି ପିଆଇ ସିଗାରେଟ୍ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଫୋନ୍ ପାଖକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ଟାଇ ଖୋଲି ସାର୍ଟ ଖୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାଙ୍କ ଛୋଟ ଶୋଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ ନୀରବ ସୌଜନ୍ୟରେ କହିଲେ, "ନମସ୍କାର।"

ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ସ୍ୱର କଠୋର, ଚାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। "ଏହା ଟମ୍ ହାଗେନ୍," ଏଥିରେ ଲେଖାଥିଲା। "ମୁଁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଡାକୁଛି।"

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ପେଟରେ କଫି ମନ୍ଥନ କରୁଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ, ନିଜକୁ ଟିକେ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କଲେ। ତାଙ୍କ ଝିଅର ସମ୍ମାନର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ସେ ଡନ୍ର ଋଣରେ ନିଜକୁ ଲଗାଇବାର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା। ସେ ସେହି ଦୁଇ ଦୁର୍ବୃତ୍ତଙ୍କ ରକ୍ତାକ୍ତ ମୁହଁ ଦେଖି ଏତେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଡନ୍ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସମୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କୃତଜ୍ଞତାକୁ ଅଧିକ ଶୀଘ୍ର କ୍ଷୟ କରେ। ଏବେ ବୋନାସେରା ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ କଲେ। ଉତ୍ତର ଦେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା, "ହଁ, ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି। ମୁଁ ଶୁଣୁଛି।"

ସେ ହାଗେନ୍ଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଶୀତଳତା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କନସିଗଲିଅର୍ ସବୁବେଳେ ଜଣେ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯଦିଓ ଇଟାଲୀୟ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ଅଭଦ୍ର ଭାବରେ କଠୋର ଭାବରେ କଥା ହେଉଥିଲେ। "ତୁମେ ଡନ୍ଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ," ହାଗେନ୍ କହିଥିଲେ। "ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବ। ତୁମେ ଏହି ସୁଯୋଗ ପାଇ ଖୁସି ହେବ। ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ, ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ, ହୁଏତ ପରେ, ସେ ତୁମର ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ପାଇଁ ତୁମର ଶବଦାହ ପାର୍ଲରରେ ରହିବେ। ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ସେଠାରେ ରୁହ। ସେଠାରେ ତୁମ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା କୌଣସି ଲୋକ ନରଖ। ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଅ। ଯଦି ତୁମର ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ଏବେ କୁହ ଏବଂ ମୁଁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କୁ ଜଣାଇବି। ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସେବା କରିପାରିବେ।"

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଭୟରେ ପ୍ରାୟ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ, "ତୁମେ କିପରି ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଗଡଫାଦରଙ୍କୁ ମନା କରିବି? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରିବି। ମୁଁ

ମୋର ଋଣ ଭୁଲିନାହିଁ। ମୁଁ ତୁରନ୍ତ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୋର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଯିବି।"

ହେଗେନର ସ୍ୱର ଏବେ କୋମଳ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା। "ଧନ୍ୟବାଦ," ସେ କହିଲେ। "ଡନ୍ କେବେ ତୁମକୁ ସନ୍ଦେହ କରିନଥିଲା। ପ୍ରଶ୍ନଟି ମୋର ଥିଲା। ଆଜି ରାତିରେ ତାକୁ ବାଧ କର ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ସବୁବେଳେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିପାରିବ, ତୁମେ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧୁତା ହାସଲ କରିବ।"

ଏହା ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଭୟଭୀତ କରିଦେଲା। ସେ ଅଟଳ ହୋଇ କହିଲେ, "ଡନ୍ ନିଜେ ଆଜି ରାତିରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି?"

"ହଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

"ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଆଘାତରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ, ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ," ବୋନାସେରା କହିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଦେଲା।

ଫୋନର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବିରତି ହେଲା, ତା'ପରେ ହେଗେନଙ୍କ ସ୍ୱର ବହୁତ ଧୀରେ କହିଲା, “ହଁ।” ଗୋଟିଏ କ୍ଲିକ୍ ହେଲା ଏବଂ ଫୋନଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା।

ବୋନାସେରା ଝାଳ ବୋହୁଥିଲେ। ସେ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ବଦଳାଇ ପାଟି ଧୋଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କ୍ଷୌର କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନୂତନ ଟାଇ ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଦିନରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ସମାନ ଟାଇ ପିନ୍ଧିଲେ। ସେ ଶବଦାହ ପାର୍ଲରକୁ ଡାକି ତାଙ୍କ ସହାୟକଙ୍କୁ ସେହି ରାତିରେ ସମ୍ମୁଖ ପାର୍ଲର ବ୍ୟବହାର କରି ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ରହିବାକୁ କହିଲେ। ସେ ନିଜେ କୋଠାର ପରୀକ୍ଷାଗାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ। ଯେତେବେଳେ ସହାୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ବୋନାସେରା ତାଙ୍କୁ ବହୁତ କଡ଼ା ଶବ୍ଦରେ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ କରିବାକୁ କହିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କର ସୁଟ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଏବେ ବି ଖାଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ। "ମୋର କାମ ଅଛି," ସେ କହିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଚାପ ଦେଖି ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ବୋନାସେରା ଘରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ କିଛି ବ୍ଲକ ଚାଲିଚାଲି ତାଙ୍କ ଶବଦାହ ପାର୍ଲରକୁ ଗଲେ।

ଏହି କୋଠାଟି ଏକ ବଡ଼ ଜମି ଉପରେ ନିଜେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଚାରିପାଖରେ ଧଳା ପିକେଟ୍ ବାଡ଼ ଥିଲା। ରାସ୍ତାରୁ ପଛକୁ ଯାଇଥିବା ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ରାସ୍ତା ଥିଲା, ଯାହା ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଏବଂ ଶବବାହକ ଗାଡ଼ି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚଉଡ଼ା ଥିଲା। ବୋନାସେରା ଫାଟକ ଖୋଲି ଖୋଲା ରଖିଲେ। ତା'ପରେ ସେ କୋଠାର ପଛ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଥିବା ପ୍ରଶସ୍ତ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ସେ ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ

ଶୋକବାଦୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଶବକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଶବଦାହ ପାର୍ଲରର ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି।

ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ବୋନାସେରା ଏହି କୋଠାଟିକୁ ଜଣେ ଅଣ୍ଡରଟେକରଙ୍କଠାରୁ କିଣିଥିଲେ ଯିଏ ଅବସର ନେବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଶବଦାହ ପାର୍ଲରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ପାହାଚ ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଏହା ଏକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା। ବୃଦ୍ଧ ଏବଂ ପଙ୍ଗୁ ଶୋକକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ପୂର୍ବତନ ଅଣ୍ଡରଟେକର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଲ ପରିବହନ ଲିଫ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଏକ ଛୋଟ ଧାତୁ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ, ଯାହା କୋଠା ପାଖରେ ଭୂମିରୁ ଉଠିଥିଲା। ଲିଫ୍ଟଟି କଫିନ ଏବଂ ମୃତଦେହ ପାଇଁ ଥିଲା। ଏହା ମାଟି ତଳେ ତଳକୁ ଖସିଯିବ, ତା'ପରେ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ପାର୍ଲର ମଧ୍ୟକୁ ଉଠିଯିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ପଙ୍ଗୁ ଶୋକକାରୀ ନିଜକୁ କଫିନ ପାଖରେ ଥିବା ମହଲା ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ପାଇବେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଶୋକକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଳା ଚେୟାରକୁ ଟ୍ରାପ୍ଡୋର ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଦେବେ। ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ପଙ୍ଗୁ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧ ଶୋକକାରୀ ତାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ସାରିବା ପରେ, ଲିଫ୍ଟ ପୁଣି ପଲିସ୍ ହୋଇଥିବା ମହଲା ଦେଇ ଉପରକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଓ ବାହାରକୁ ନେଇଯିବ।

ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ଏହି ଅସମ୍ଭବ ଏବଂ ଟଙ୍କା-ଚିମ୍ପି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ କୋଠାର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସ୍ଟୁପକୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା' ସ୍ଥାନରେ ଟିକିଏ ଢଳି ଚାଲିବା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଲିଫ୍ଟ ଏବେ ବି କଫିନ ଏବଂ ଶବ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା।

ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ଗୃହ ଏବଂ ସ୍ୱାଗତ କକ୍ଷଠାରୁ ଏକ ବିରାଟ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିରୋଧୀ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବା କୋଠାର ପଛପଟେ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଶବ ସଂସ୍କାର ଗୃହ, କଫିନ ପାଇଁ ଏକ ଷ୍ଟୋରରୁମ ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟର ଭୟଙ୍କର ଉପକରଣ ଧରି ଏକ ସାବଧାନତାର ସହିତ ବନ୍ଦ ଆଲମାରୀ ଥିଲା। ବୋନାସେରା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଗଲେ, ତାଙ୍କ ଡେସ୍କରେ ବସି ଏକ ଓଟ ଜାଳିଲେ, ଏହି କୋଠାରେ ସେ କେବେ ଧୂମପାନ କରିଥିବା କିଛି ଥର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ତା'ପରେ ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ।

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତାଶାର ଭାବନା ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। କାରଣ ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ସେବା କରିବାକୁ ଡକାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା। ଗତ ବର୍ଷ ଧରି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ନ୍ୟୁୟର୍କର ପାଞ୍ଚଟି ମହାନ ମାଫିଆ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି

ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଖବରକାଗଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ, ଏହାକୁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ଦ୍ୱାରା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କବର ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଉପାୟ ଆଉ କ'ଣ ଥିଲା? ଏବଂ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ ପାଖରେ ସେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଭ୍ରମ ନଥିଲା। ସେ ହତ୍ୟାର ସହାୟକ ହେବେ। ଯଦି ଏହା ବାହାରି ଆସେ, ତେବେ ସେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜେଲରେ ରହିବେ। ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପମାନିତ ହେବେ, ତାଙ୍କ ଭଲ ନାମ, ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାର ସମ୍ମାନଜନକ ନାମ, ମାଫିଆ ଯୁଦ୍ଧର ରକ୍ତାକ୍ତ କାଦୁଅ ଦେଇ ଟାଣି ହୋଇଯିବ।

ସେ ଆଉ ଏକ ଓଟ ଧୂମପାନ କରି ନିଜକୁ ଖୁସି କଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଆହୁରି ଭୟଙ୍କର କିଛି ଭାବିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ମାଫିଆ ପରିବାରମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ କର୍ଲିଓନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। ଏବଂ ଏବେ ସେ ସେହି ଦିନକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ମାଗିଥିଲେ। ସେ ସେହି ଦିନକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ଯେଉଁ ଦିନ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅ, ଆମେରିକା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ସଫଳତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଦ ଫେରି ଆସିଲା। ସବୁକିଛି ଭଲ ହୋଇପାରିବ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ଜଣେ ଚତୁର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ସବୁକିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କୁ କେବଳ ତାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଘାତକ ହେଉଛି ଡନ୍‌ଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷ ହାସଲ କରିବା।

ସେ ପଥରରେ ଟାୟାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ। ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସଗତ କାନ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଏକ ଗାଡ଼ି ପଛ ଅଗଣାରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଡ୍ରାଇଭୱେ ଏବଂ ପାର୍କିଂ ଦେଇ ଆସୁଛି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଛାଡିବା ପାଇଁ ପଛ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ବିରାଟ ମୋଟା ଲୋକ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପ୍ରବେଶ କଲେ, ତାଙ୍କ ପଛକୁ ଦୁଇଜଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୁକ୍ଷ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଯୁବକ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ବୋନାସେରାଙ୍କୁ କିଛି ନ କହି କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଖୋଜିଲେ, ତା'ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ବାହାରକୁ ଗଲେ। ସେହି ଦୁଇ ଯୁବକ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ସହିତ ରହିଲେ।

କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ ବୋନାସେରା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଡ୍ରାଇଭୱେ ଦେଇ ଆସୁଥିବା ଏକ ଭାରୀ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସର ଶବ୍ଦକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ। ତା'ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦ୍ୱାରରେ ଦେଖାଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛକୁ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଷ୍ଟ୍ରେଚର ଧରି ଆସିଲେ। ଏବଂ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କ

ସବୁଠାରୁ ଭୟ ସାକାର ହେଲା । ଷ୍ଟ୍ରେଚରରେ ଏକ ଧୂସର କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା ମୃତଦେହ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଖାଲି ହଳଦିଆ ପାଦ ସହିତ ଶେଷ ଭାଗ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲା ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଷ୍ଟ୍ରେଚର-ବାହକମାନଙ୍କୁ ଶବ ସଂସ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ରୁମକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ । ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଗଣାର କଳା ସ୍ଥାନରୁ ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଲୋକିତ ଅଫିସ ରୁମକୁ ପାଦ ଦେଲେ । ସେ ଥିଲେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ।

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ସମୟରେ ଓଜନ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ କଠିନତା ସହିତ ଚାଲିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କ ଟୋପି ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ଖପୁରୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର କେଶ ପତଳା ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସେ ବୟସ୍କ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ବିବାହରେ ବୋନାସେରା ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବା ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଙ୍କୁଚିତ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଟୋପିକୁ ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଧରି ସେ ବୋନାସେରାକୁ କହିଲେ, "ଆଚ୍ଛା, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ, ତୁମେ ମୋତେ ଏହି ସେବା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି?"

ବୋନାସେରା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ । ଡନ୍ ଷ୍ଟ୍ରେଚରକୁ ପଛେ ପଛେ ଏମବାଲମିଂ ରୁମ ଭିତରକୁ ଗଲା ଏବଂ ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ପଛରେ ଗଲା । ମୃତଦେହଟି ଗୋଟିଏ ନର୍ଦ୍ଦମା ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥିଲା । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଟୋପି ସହିତ ଏକ ଛୋଟ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଘରୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ବୋନାସେରା ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଟେବୁଲ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ । "ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷତା ବ୍ୟବହାର କର, ଯେପରି ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ," ସେ କହିଲେ । "ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ ସେପରି ଦେଖନ୍ତୁ ।" ସେ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଯାଇ ଧୂସର କମ୍ବଳଟି ଟାଣିଦେଲେ । ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବର୍ଷର ତାଲିମ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଭୟଙ୍କର ଏକ ହାହାକାର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଶବ ସଂସ୍କାର ଟେବୁଲ ଉପରେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଗୁଳିରେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ମୁହଁ ଥିଲା । ରକ୍ତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା ବାମ ଆଖିର ଲେନ୍ସରେ ଏକ ତାରା ଭଙ୍ଗା ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନାକର ପୋଲ ଏବଂ ବାମ ଗାଲହାଡ଼କୁ ମାଂସପେଶୀରେ ପିଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ସେକେଣ୍ଡର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ପାଇଁ ଡନ୍ ବୋନାସେରାଙ୍କ ଶରୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତ ବଢ଼ାଇଲା । "ଦେଖ, ସେମାନେ ମୋ ପୁଅକୁ କିପରି ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି," ସେ କହିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ 19

ହୁଏତ ସେହି ଅଚଳାବସ୍ଥା ହିଁ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ରକ୍ତାକ୍ତ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ପଥରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ହୁଏତ ଏହା ତାଙ୍କର ଅନ୍ଧାର ହିଂସାତ୍ମକ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା ଯାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଗାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେହି ବସନ୍ତ ଏବଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ସେ ଶତ୍ରୁ ସହାୟକ ବାହିନୀ ଉପରେ ଅର୍ଥହୀନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ହାର୍ଲେମରେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଦଲାଲମାନଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଡକ୍ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ରଖିଥିବା ୟୁନିଅନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିରପେକ୍ଷ ରହିବାକୁ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କର୍ଲିଓନ ବୁକି ଏବଂ ଶାଇଲକମାନଙ୍କୁ ଡକ୍ ରୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସନି କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାସନକୁ ଦୀର୍ଘ କୂଳରେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ।

ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଅର୍ଥହୀନ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ଯୁଦ୍ଧର ଫଳାଫଳକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିନଥିଲା। ସନି ଜଣେ ଚମତ୍କାର ରଣନୀତିଜ୍ଞ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚମତ୍କାର ବିଜୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ରଣନୈତିକ ପ୍ରତିଭା। ସମଗ୍ର ଘଟଣା ଏତେ ଘାତକ ଗରିଲା ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ନିଜକୁ ବହୁ ପରିମାଣର ରାଜସ୍ୱ ଏବଂ ଜୀବନ ହରାଇବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଶେଷରେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରକୁ ଏହାର କିଛି ସବୁଠାରୁ ଲାଭଦାୟକ ପୁସ୍ତକ ନିର୍ମାଣ ଷ୍ଟେସନ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ଜୀବିକା ପାଇଁ ଜ୍ୱାଇଁ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। କାର୍ଲୋ ମଦ୍ୟପାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ କୋରସ୍ ଝିଅମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କନିଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲେ। ସନିଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କ ମାଡ ଖାଇବା ପରଠାରୁ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶୋଇ ନଥିଲେ। କନି ନିଜକୁ ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଭାବିଥିଲେ, ଜଣେ ରୋମାନ ପରି, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କୁଳପତି ଆନନ୍ଦରେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିଥିଲେ, "ଯାଅ ତୁମ ଭାଇକୁ ଡାକି କୁହ ମୁଁ ତୁମକୁ ଖରାପ କରିବି ନାହିଁ, ହୁଏତ ସେ ମୋତେ ମାରିବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କଠୋର ନହେବି।"

କିନ୍ତୁ ସେ ସନିଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଥଣ୍ଡା ସୌଜନ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଯେ ସନି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ, ସନି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏକ ପଶୁର ସ୍ୱାଭାବିକତା ସହିତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନିଜେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାହସ, ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି ହତ୍ୟା

କରିବାକୁ ପଡିବ। କାର୍ଲୋ କେବେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ଏହି କାରଣରୁ ସେ ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯଦି ଏପରି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ; ସେ ସନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ନିଷ୍ଠୁରତା, ଏକ ନିଷ୍ଠୁରତା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ହୋଇପଡୁଥିଲା, ଈର୍ଷା କରୁଥିଲେ।

କନସିଲିଅର ଭାବରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍, ସନିଙ୍କ ରଣନୀତିକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡନ୍‌କୁ ପ୍ରତିବାଦ ନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ କାରଣ ରଣନୀତି କିଛି ପରିମାଣରେ କାମ କରିଥିଲା। ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ଅପମାନ ଚାଲିଲା, ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଆକ୍ରମଣ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ହେଗେନ୍ ପ୍ରଥମେ ଶତ୍ରୁର ଏହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଶାନ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସନି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। "ମୁଁ ଏହାକୁ ଢାଳିଦେବି," ସେ ହାଗେନ୍‌କୁ କହିଲେ, "ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଲୋକମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା ମାଗି ଆସିବେ।"

ସନି ଅନ୍ୟ ଜିନିଷ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲେ କାରଣ ଗୁଜବ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ ଲୁସି ମାନସିନି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିଛନ୍ତି। ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କ ସନିଙ୍କ ଉପକରଣ ଏବଂ କୌଶଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ, ସେ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ତାଙ୍କୁ ମିସ୍ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ କଥାରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦୁର୍ବିସହ କରୁଥିଲେ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସନି ଜଣେ ଚିହ୍ନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଚାପରେ ଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗତିବିଧିରେ ଅସାଧାରଣ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଗସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେ ବ୍ୟାପକ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ କାରଣ ଏହା ପାରମ୍ପରିକ ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥାନ ଥିଲା। ସେ ସେଠାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ। ଯଦିଓ ଲୁସିଙ୍କ ଉପରେ ସାମାନ୍ୟତମ ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା, ସାଣ୍ଟିନୋ ଶାସନର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ନଜର ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମହଲାରେ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଖାଲି ହୋଇଗଲା, ତାହା ତୁରନ୍ତ ସେହି ଶାସନର ସବୁଠାରୁ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭଡା ନେଇଥିଲେ।

ଡନ୍ ସୁସ୍ଥ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର କମାଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ। ସେହି ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧର ଧାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇବ। ଏହି ବିଷୟରେ ସନ୍ନି ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଅର୍ଜନ କରିବେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହି ପଦବୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ନଥିଲା, ତେଣୁ କର୍ଲିଓନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଦାବିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ।

କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାଜୟକୁ ରୋକିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା। ସେମାନେ ଏବେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ, ଯିଏ ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା। ସେମାନେ ସନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରକ୍ତପିପାସୁ ପାଇଁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବର୍ବର ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ। ଏହା ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟିକ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା। କେହି ପୁରୁଣା ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ତା'ର ସମସ୍ତ ଅଶାନ୍ତି ଏବଂ ଅସୁବିଧା ସହିତ ପୁଣି ଥରେ ଫେରି ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ।

ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଏକ ଅଜ୍ଞାତ ଫୋନ୍ କଲ୍ ମିଳିଥିଲା, ଜଣେ ଝିଅର ସ୍ୱର, ଯିଏ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲା। "ଏ କିଏ?" କନି ପଚାରିଲେ।

ଅନ୍ୟ ପାଖର ଝିଅଟି ହସି ହସି କହିଲା, "ମୁଁ କାର୍ଲୋର ବନ୍ଧୁ। ମୁଁ କେବଳ ତାକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ତାକୁ ଦେଖିପାରିବି ନାହିଁ। ମୋତେ ସହର ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ।"

"ତୁମେ ଖରାପ କୁକୁର," କନି କର୍ଲିଓନ କହିଲା। ସେ ପୁଣି ଫୋନରେ ଚିତ୍କାର କଲା। "ତୁମେ ଖରାପ ଭ୍ରମଣକାରୀ କୁକୁର।" ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ କ୍ଲିକ୍ ଶବ୍ଦ ହେଲା।

କାର୍ଲୋ ସେହି ଅପରାହ୍ଣରେ ଟ୍ରାକ୍ କୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେ ହାରିବାରେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସବୁବେଳେ ବୋତଲ ଧରି ଅଧା ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ପାଦ ଦେବା ମାତ୍ରେ, କନି ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରି ଗାଧୋଇବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ। ବାହାରକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଉଲଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ଶୁଖାଇଲେ ଏବଂ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଡଲ୍ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

କନି ହାତ ଉପରେ ହାତ ରଖି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ତା ମୁହଁଟି କ୍ରୋଧରେ ଧଳା ଏବଂ ତା ମୁହଁଟି ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଥିଲା। "ତୁମେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉନାହଁ," ସେ କହିଲା। "ତୁମର ପ୍ରେମିକା ଫୋନ୍ କରି କହିଲା ଯେ ସେ ଆଜି ରାତିରେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁ ଖରାପ ହାଜତ, ତୁମର ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୋ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଦେବାର ସାହସ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ମାରିଦେବି, ହାଜତ।" ସେ ତା ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା, ଲାତ ମାରିଲା ଏବଂ କୁଣ୍ଡାଇଲା।

ସେ ଗୋଟିଏ ମାଂସପେଶୀ ହାତ ସାହାଯ୍ୟରେ ତାକୁ ଧରି ରଖିଲେ। "ତୁମେ ପାଗଳ," ସେ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଯେଉଁ ପାଗଳ ଝିଅଟିକୁ କ୍ରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ଏକ ଷ୍ଟଣ୍ଟ କରିବ। "ସେ ମଜା କରୁଥିଲା, କିଛି ବାଜି," କାର୍ଲୋ କହିଲା।

କନି ତାଙ୍କ ହାତ ଚାରିପାଖରେ ଘୁଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାପି ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ନଖ ତଳେ ତାଙ୍କ ଗାଲର ଟିକିଏ ଅଂଶ ପାଇଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଧର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ। ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ସେ ସତର୍କ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ପୋଷିବା ପାଇଁ ସାହସ ଦେଇଥିଲା। ସେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଗଲେ। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଡାକ୍ତର ଗତ ଦୁଇ ମାସ ଧରି କୌଣସି ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ କହିନଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏହା ଚାହୁଁଥିଲେ, ଶେଷ ଦୁଇ ମାସ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ। ତଥାପି କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଶୟନ କକ୍ଷ ଭିତରକୁ ଗଲେ।

ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦରେ ଭରି ଦେଇଥିଲା। "ତୁମେ ଘରେ ରହୁଛ," ସେ କହିଲା, "ତୁମେ ବାହାରକୁ ଯାଉନାହଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି, ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। ସେ ଏବେ ବି ପୋଷାକ ଖୋଲି ନଥିଲା, କେବଳ ତା'ର ହାର୍ଟସ ପିନ୍ଧିଥିଲା। ସେ ଏପରି ଘର ବୁଲିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲା, ସେ ତା'ର V-ଆକୃତିର ଶରୀର, ସୁନା ଚର୍ମ ଉପରେ ଗର୍ବିତ ଥିଲା। କନି ତା' ଆଡ଼କୁ ଭୋକରେ ଚାହିଁଲା। ସେ ହସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। "ତୁମେ ମୋତେ ଅତି କମରେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେବ?"

ଏହା ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିଦେଲା, ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ, ଅତି କମରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ସେ ଜଣେ ଭଲ ରୋଷେଇଆ ଥିଲେ, ଏହା ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିଥିଲେ। ସେ ବାଛୁରୀ ଏବଂ ଲଙ୍କା ମାଂସ ଭଜା କରୁଥିଲେ, ପ୍ୟାନ୍ ସିଝିବା ସମୟରେ ଏକ ମିଶ୍ରିତ ସାଲାଡ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ କାର୍ଲୋ ପରଦିନର ଦୌଡ଼ ଫର୍ମ ପଢିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ଲମ୍ବାଇ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହ୍ୱିସ୍କିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପାଣି ଗ୍ଲାସ୍ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ବାରମ୍ବାର ପିଉଥିଲେ।

କନି ଶୋଇବା ଘର ଭିତରକୁ ଆସିଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଏପରି ଠିଆ ହେଲେ ଯେପରି ନିମନ୍ତ୍ରିତ ନହେଲେ ସେ ବିଛଣା ପାଖକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ। "ଖାଦ୍ୟ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଅଛି," ସେ କହିଲେ।

"ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋକରେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ, ଏବେ ବି ଦୌଡ଼ ଫର୍ମ ପଢୁଛନ୍ତି।

"ଏହା ଟେବୁଲ ଉପରେ ଅଛି," କନି ଜିଦ୍ ଧରି କହିଲେ।

"ଏହାକୁ ତୁମର ଗଧ ଉପରେ ଲଗାଅ," କାର୍ଲୋ କହିଲା। ସେ ପାଣି ଗ୍ଲାସରେ ଥିବା ହ୍ୱିସ୍କିର ବାକି ପିଇଦେଲେ, ବୋତଲକୁ ପୁଣି ଥରେ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଢାଳାଇଲେ। ସେ ଆଉ ତା' ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ।

କନି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଗଲା, ଖାଦ୍ୟରେ ଭର୍ତ୍ତି ପ୍ଲେଟଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇ ସିଙ୍କରେ ବାଡ଼େଇ ଦେଲା। ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କାର୍ଲୋ ଶୋଇବା ଘର ଭିତରୁ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲା। ସେ ରୋଷେଇ ଘର କାନ୍ଥରେ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଥିବା ଚିକ୍କଣିଆ ବାଛୁରି ଏବଂ ଲଙ୍କା ଦେଖିଲା ଏବଂ ତା'ର ସଫାସୁତୁରା କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଗଲା। "ତୁମେ ମଇଳା ଗିନି ଖରାପ କରିଦେଲ," ସେ ବିଷାକ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ। "ଏବେ ସଫା କର ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ବିଷ ବାହାର କରିଦେବି।"

"ମୁଁ ବି କରିବି," କନି କହିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ନଖ ପରି ଧରି ତାଙ୍କ ଖାଲି ଛାତିକୁ ରିବନରେ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ।

କାର୍ଲୋ ପୁଣି ଶୋଇବା ଘରକୁ ଗଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ବାହାରକୁ ଆସିଲା ସେ ହାତରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଥର ବେଲ୍ଟ ଧରିଥିଲା। "ଏହାକୁ ସଫା କର," ସେ କହିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଧମକ ଭୁଲ ନଥିଲା। ସେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଭାରୀ ପ୍ୟାଡେଡ୍ ଅଣ୍ଟା ଉପରେ ବେଲ୍ଟଟିକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଲେ, ଚମଡ଼ା କାମୁଡୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ କଷ୍ଟ ହେଉନଥିଲା। କନି ରୋଷେଇ ଘରର କ୍ୟାବିନେଟ୍ ପାଖକୁ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତ ଲମ୍ବା ରୁଟି ଛୁରୀ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଡ୍ରୟର ଭିତରକୁ ଗଲା। ସେ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଲେ।

କାର୍ଲୋ ହସିଲା। "ମହିଳା କର୍ଲିଓନ୍ ମାନେ ମଧ ହତ୍ୟାକାରୀ," ସେ କହିଲେ। ସେ ରୋଷେଇ ଘର ଟେବୁଲ ଉପରେ ବେଲ୍ଟ ରଖି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। ସେ ହଠାତ୍ ଏକ ଲମ୍ଫ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭବତୀ ଭାରୀ ଶରୀର ତାଙ୍କୁ ଧୀର କରିଦେଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘକୁ ଏତେ ମାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବା ଧକ୍କାକୁ ଏଡାଇ ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ସହଜରେ ନିରସ୍ତ୍ର କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଏକ ଧୀର ମଧମ-ଭାରୀ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ସହିତ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେପରି ଚର୍ମ ଭାଙ୍ଗି ନଯାଏ। ସେ ତାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଆଘାତ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ରୋଷେଇ ଘର ଟେବୁଲ ଚାରିପାଖରେ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶୟନ କକ୍ଷ ଭିତରକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ହାତ କାମୁଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ କେଶ ଧରିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଅପମାନ ସହିତ ଏକ ଛୋଟ ଝିଅ ପରି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅବମାନନା ସହିତ ବିଛଣା ଉପରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ସେ ରାତି ଟେବୁଲରେ ଥିବା ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲରୁ ପିଇଲେ। ସେ ଏବେ ବହୁତ ମଦ୍ୟପ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାଲୁକା ନୀଳ ଆଖିରେ ଏକ ପାଗଳ ଚମକ ଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ କନି ପ୍ରକୃତରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ।

କାର୍ଲୋ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ ଅଲଗା କରି ବୋତଲରୁ ପାଣି ପିଇଲେ। ସେ ତଳକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭବତୀ ଭାରୀ ଜଙ୍ଘର ଏକ ଖଣ୍ଡକୁ ହାତରେ ଧରିଲେ। ସେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଚାପି ଦେଲେ, ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୟା ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। "ତୁମେ ଘୁଷୁରୀ ପରି ମୋଟା ହୋଇଗଲ," ସେ ଘୃଣାର ସହିତ କହିଲେ ଏବଂ ଶୟନ କକ୍ଷରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟଭୀତ ଏବଂ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ସେ ବିଛଣାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅନ୍ୟ କୋଠରୀରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେ ଉଠି ବସିବା ଘର ଭିତରକୁ ଚାହିଁବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଗଲେ। କାର୍ଲୋ ଏକ ନୂତନ ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲ ଖୋଲି ସୋଫାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଜେ ପାଣି ପିଇ ଶୋଇପଡ଼ିବେ ଏବଂ ସେ ରୋଷେଇ ଘର ଭିତରକୁ ପଶି ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଡାକିପାରିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କାହାକୁ ଏଠାକୁ ପଠାଇବେ। ସେ କେବଳ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ସନି ଫୋନ୍ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ, ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ଭଲ ହେବ।

ରାତି ପ୍ରାୟ ଦଶଟା ବାଜିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଘରେ ରୋଷେଇ ଘରର ଫୋନ୍ ବାଜିଲା। ଡନ୍‌ଙ୍କ ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ ଭାବରେ କନିଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଫୋନ୍‌ଟି ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଝିଅ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଝିଅଟି ହିଷ୍ଟୋରିଆ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପାଖ କୋଠରୀରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ଚାପୁଡ଼ା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଫୁଲିଥିବା ଓଠ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଘନ କରିଦେଇଥିଲା। ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏକ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଯେ ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ବସାଘରରେ ଥିବା ସନିଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ।

ସନି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ଫୋନଟି ନେଲା। "ହଁ, କନି," ସେ କହିଲେ।

କନି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ କ'ଣ କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଏତେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାଙ୍କ କଥା ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଗଲା। ସେ ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲେ, "ସନ୍ନି, ମୋତେ ଘରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଗାଡ଼ି ପଠାଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବି, ଏହା କିଛି ନୁହେଁ, ସନି। ତୁମେ ଆସନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଦୟାକରି ଟମ୍ ପଠାଅ, ସନି। ଏହା କିଛି ନୁହେଁ, ମୁଁ କେବଳ ଘରକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ଏହି ସମୟରେ ହେଗେନ୍ ରୁମ୍ ଭିତରକୁ ଆସି ସାରିଥିଲେ। ଡନ୍ ପୂର୍ବରୁ ଉପରେ ଥିବା ଶୟନ କକ୍ଷରେ ଏକ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ହେଗେନ୍ ସମସ୍ତ ସଙ୍କଟରେ ସନ୍ନି ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା। ଦୁଇ ଭିତରର ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ରୋଷେଇ ଘରେ ଥିଲେ। ସମସ୍ତେ ସନ୍ନିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଫୋନ୍‌ରେ ଶୁଣୁଥିଲେ।

ସନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ହିଂସା କୌଣସି ଗଭୀର ରହସ୍ୟମୟ ଶାରୀରିକ କୂଅରୁ ଉଠିଥିଲା ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଘୋର କର୍ଡ ବେକକୁ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିପାରିଲେ, ଘୃଣାରେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଦେଖିପାରିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ପୃଥକ ବର୍ଣ୍ଣ କଡ଼ା ହୋଇଗଲା, ଚିପି ହୋଇଗଲା, ତା’ପରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଲଢୁଥିବା ଜଣେ ରୋଗୀର ଧୂସର ରଙ୍ଗ ଧାରଣ କଲା, କେବଳ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଦେଇ ପମ୍ପିଂ କରୁଥିବା ଆଡ୍ରେନାଲିନ୍ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଥରାଇ ଦେଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଥିଲା, କମ୍ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ସେଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କର। ତୁମେ କେବଳ ସେଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କର।" ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ।

ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହେଲା, ତା’ପରେ ସେ କହିଲା, “ସେହି ଚୁପ୍ ଚାପ୍ ସୋନୋଫାବିଚ୍, ସେ ଚୁପ୍ ଚାପ୍ ସୋନୋଫାବିଚ୍।” ସେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲା।

ହାଗେନ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସନିର ମୁହଁର ରୂପ, ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଚାଲିଯାଇଛି। ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସନି ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ। ହାଗେନ୍ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସହର ଭିତରକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସନି ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯିବ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରିଦେବ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରେ, ଯଦିଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପରିଣାମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବ। ହାଗେନ୍ କାର ମୋଟରକୁ ଜୀବନରେ ଗର୍ଜନ କରୁଥିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁଇ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଅ।"

ତା’ପରେ ସେ ଫୋନ୍ ପାଖକୁ ଯାଇ କିଛି କଲ୍ କଲେ। ସେ ସହରରେ ରହୁଥିବା ସନ୍ନିଙ୍କ ଶାସନର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଯାଇ କାର୍ଲୋକୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ। ସନ୍ନି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କନିଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବେ। ସେ ସୁଯୋଗ ନେଉଥିଲେ, ସନ୍ନିକୁ ବାଧା ଦେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବ। ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ସନ୍ନି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ

ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି। ସେ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ଅସୁବିଧା ଆଶା କରିନଥିଲେ। ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ବହୁତ ଦିନ ଧରି ନୀରବ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶାନ୍ତି ଖୋଜୁଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସନି ତାଙ୍କ ବୁଇକ୍‌ରେ ମଲ୍‌ରୁ ବାହାରକୁ ଗର୍ଜନ କଲେ, ସେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଚେତା ଫେରି ପାଇଥିଲେ। ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ କାରରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ। ସେ କୌଣସି ବିପଦ ଆଶା କରିନଥିଲେ, ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ପ୍ରତିଆକ୍ରମଣ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ଆଉ ଲଢୁ ନଥିଲେ। ସେ ଫୟର୍‌ରେ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ କାରର ଏକ ଗୁପ୍ତ ଡ୍ୟାସବୋର୍ଡ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ଥିଲା, କାରଟି ତାଙ୍କ ଶାସନର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନାମରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଆଶା କରିନଥିଲେ। ସେ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ କରିବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲେ।

ଏବେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା, ସନି ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁର ପିତାକୁ ଏବଂ ସେହି ପିତାକୁ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ସ୍ୱାମୀକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଘରୋଇ କଳହ ପାଇଁ ନୁହେଁ। କେବଳ ଏକ ଘରୋଇ କଳହ ବ୍ୟତୀତ। କାର୍ଲୋ ଜଣେ ଖରାପ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ସନି ଦାୟୀ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ହାରମାଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭେଟିଛି।

ସନ୍ନିର ହିଂସାତ୍ମକ ସ୍ୱଭାବର ବିରୋଧାଭାସ ଥିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କେବେ ଏପରି କରି ନଥିଲେ। ସେ କୌଣସି ଶିଶୁ କିମ୍ବା ଅସହାୟ ଜିନିଷକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ କାର୍ଲୋ ସେହି ଦିନ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ, ଏହା ସନ୍ନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରୁ ବାରଣ କରିଥିଲା; ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ତାଙ୍କର ହିଂସାକୁ ନିରସ୍ତ୍ର କରିଥିଲା। ବାଳକ ଭାବରେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ କୋମଳ ହୃଦୟର ଥିଲେ। ପୁରୁଷ ଭାବରେ ସେ ଜଣେ ହତ୍ୟାକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା।

"କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ଜିନିଷଟିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମାଧାନ କରିବେ," ସନି ଭାବିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ବୁଇକ୍ ଗାଡ଼ିରେ ସେହି କଜୱେ ଆଡକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ରୁ ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ ର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପାର୍କୱେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ଉପରେ ନେଇଯିବ। ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଯାଉଥିଲେ ସର୍ବଦା ଏହି ରାସ୍ତା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। କମ୍ ଯାତାୟାତ ଥିଲା।"

ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା ଯେ ସେ କନିକୁ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ପଠାଇଦେବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଉଜଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଧିବେଶନ କରିବେ। ଏହା ପରେ କ'ଣ ହେବ ସେ

ଜାଣି ନଥିଲେ। ଯଦି ହାଜତ ଲୋକଟି ପ୍ରକୃତରେ କନିକୁ ଆଘାତ ଦେଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ହାଜତ ଲୋକଟିରୁ ଏକ ପଙ୍ଗୁ କରିଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଆସୁଥିବା ପବନ, ପବନର ଲୁଣିଆ ତାଜାତା, ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଥଣ୍ଡା କରିଦେଲା। ସେ ଝରକାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଳେ ରଖିଦେଲା।

ସେ ସବୁବେଳେ ପରି ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ କଜୱେ ନେଇଥିଲେ, କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷର ଏହି ସମୟରେ ରାତିର ଏହି ସମୟରେ ନିର୍ଜନ ଥାଏ, ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ପାର୍କୱେରେ ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେପରୁଆ ଭାବରେ ଗତି କରିପାରିବେ। ଏବଂ ସେଠାରେ ଟ୍ରାଫିକ ମଧ କମ୍ ରହିବ। ଅତି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗାଡି ଚାଳନା ବନ୍ଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଜାଣିଥିବା ଏକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତେଜନା ଦୂର ହୋଇପାରିବ। ସେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ବହୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ।

ରାସ୍ତାଟି ଖରାପ ଆଲୋକିତ ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବି ଗାଡ଼ି ନଥିଲା। ବହୁତ ଆଗକୁ ସେ ମାନବ ଟୋଲବୁଥ୍‌ର ଧଳା କୋନ୍ ଦେଖିଲା।

ଏହା ପାଖରେ ଅନ୍ୟ ଟୋଲବୁଥ୍ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଯୋଗୁଁ କେବଳ ଦିନରେ କର୍ମଚାରୀ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ। ସନି ବୁଇକ୍‌କୁ ବ୍ରେକ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପକେଟ ଖୋଜିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଟଙ୍କା ନଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ୱାଲେଟ୍ ପାଇଁ ହାତ ବଢାଇଲେ, ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଏହାକୁ ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଏକ ବିଲ୍ ବାହାର କଲେ। ସେ ଆଲୋକର ଆର୍କେଡ୍ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ହାଲୁକା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଟୋଲବୁଥ୍ ସ୍ଲଟ୍‌ରେ ଥିବା ଏକ କାରକୁ ଅବରୋଧ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ଡ୍ରାଇଭର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଟୋଲ୍ ଟେକରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଦିଗ ପଚାରୁଛନ୍ତି। ସନି ତାଙ୍କର ହର୍ଣ୍ଣ ବଜାଇଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କାରଟି ତାଙ୍କ କାରକୁ ସ୍ଲଟ୍ ଭିତରକୁ ସ୍ଲାଇଡ୍ କରିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ବାଧ ହୋଇ ଗଡ଼ିଗଲା।

ସନି ଟୋଲ୍ ଟେକରଙ୍କୁ ଡଲାର ବିଲ୍ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ସେ ଏବେ ଝରକା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଥିଲେ। ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗରର ପବନ ସମଗ୍ର ଗାଡ଼ିକୁ ଥଣ୍ଡା କରିଦେଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଟୋଲ୍ ଟେକର ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ସହିତ ଅଳସୁଆମି କରୁଥିଲେ; ମୂର୍ଖ କୁକୁରଟି ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା। ଟୋଲ୍ ମ୍ୟାନ୍ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବୁଥ୍ ରେ ନଇଁ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଶରୀର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସନି ଦେଖିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ କାରଟି ଆଗକୁ ବଢ଼ିନଥିଲା ବରଂ କିଛି ପାଦ ଆଗକୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପଥକୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲା। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ଅନ୍ଧାର ଟୋଲବୁଥ୍‌ରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସମୟ ନଥିଲା କାରଣ ସାମ୍ନାରେ ପାର୍କ ହୋଇଥିବା

କାରରୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ବାହାରି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ। ଟୋଲ୍ କଲେକ୍ଟର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଘଟିବାର କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ, ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି। ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ମନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା, ସମସ୍ତ ହିଂସାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଲୁକ୍କାୟିତ ଭୟ ଶେଷରେ ବାସ୍ତବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା।

ତଥାପି, ଜୀବନ ପ୍ରତିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ଶରୀର ବୁଇକ୍ ଦ୍ୱାର ସହିତ ଧକ୍କା ଖାଇ ତାଲା ଫାଟିଗଲା। ଅନ୍ଧାର ଟୋଲବୁଥ୍‌ରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ ଏବଂ ଗୁଳି ସନ୍ନି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ବେକରେ ଲାଗିଗଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ଫ୍ରେମ୍ ଗାଡ଼ିରୁ ବାହାରକୁ ଛିଣ୍ଡିଗଲା। ଆଗରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁକ ଉଠାଇଲେ, ଅନ୍ଧାର ଟୋଲବୁଥ୍‌ରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଗୁଳି କାଟିଲେ, ଏବଂ ସନ୍ନିର ଶରୀର ପିଚୁ ଉପରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଗୋଡ଼ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଭିତରେ ଥିଲା। ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସନ୍ନିର ଶରୀରରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ, ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଲାତ ମାରିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଆହୁରି ବିକୃତ କରିଦିଆଗଲା, ଏକ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାନବ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଗଲା।

କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପରେ, ଚାରିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ତିନି ଜଣ ହତ୍ୟାକାରୀ ଏବଂ ନକଲି ଟୋଲ୍ ସଂଗ୍ରହକାରୀ, ସେମାନଙ୍କ କାରରେ ବସି ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ ଆର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ମେଡୋବ୍ରୁକ୍ ପାର୍କୱେ ଆଡକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପିଛା କରିବା ସମୟରେ ସନିର କାର ଏବଂ ଟୋଲଗେଟ୍ ସ୍ଲଟରେ ମୃତଦେହ ଅବରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କିଛି ମିନିଟ୍ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସନିର ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀମାନେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପିଛା କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା। ସେମାନେ ଏକ ବିରାଟ ଆର୍କରେ ସେମାନଙ୍କ କାର ବୁଲାଇ ଲଙ୍ଗ୍ ବିଚ୍ କୁ ଫେରି ଆସିଲେ। କଜୱେରୁ ପ୍ରଥମ ସାର୍ବଜନୀନ ଫୋନ୍ ରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବାହାରି ଆସି ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେ ବହୁତ କୃପଣ ଏବଂ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଥିଲେ। "ସନି ମରିଯାଇଛି, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ ଟୋଲ୍‌ରେ ପାଇଲେ।"

ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ସ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ଥିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ କୁହ। ସେ ତୁମକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା କହିବେ।"

ହେଗେନ୍ ରୋଷେଇ ଘରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ, ମାମା କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଝିଅର ଆଗମନ ପାଇଁ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତତା ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ

ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା କିଛି ଭୁଲ ଦେଖି ନଥିଲେ। ଯଦି ସେ ଚାହିଁଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଏହା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ସହିତ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ସେ ଶିଖିଥିଲେ ଯେ ଏହା ନ ବୁଝିବା ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ। ଯଦି କିଛି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର କୁହାଯିବ। ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ, ତେବେ ସେ ଏହା ବିନା କରିପାରିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବାଣ୍ଟି ନ ପାରି ବହୁତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସର୍ବୋପରି ସେମାନେ କ'ଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବାଣ୍ଟିଥିଲେ? ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ କଫି ଫୁଟାଇ ଖାଦ୍ୟ ସହିତ ଟେବୁଲ ସଜାଡ଼ିଲେ। ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଭୟ ଶାରୀରିକ କ୍ଷୁଧାକୁ କମାଇ ନଥିଲା; ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାରେ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ କମାଇ ଦେଇଥିଲା। ଯଦି ଜଣେ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ଔଷଧ ଦେଇ ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ କଫି ଏବଂ ରୁଟିର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା; ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଅଧିକ ଆଦିମ ସଂସ୍କୃତିରୁ ଆସିଥିଲେ।

ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌କୁ ତାଙ୍କ କୋଣ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷକୁ ପଳାଇବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ସେହି କୋଠରୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ହାଗେନ୍ ଏତେ ଜୋରରେ ଥରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ ଏକାଠି ଚାପି ବସିବାକୁ ପଡିଲା, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ସଙ୍କୁଚିତ କାନ୍ଧରେ ଲୁଚି ରହିଲା, ତାଙ୍କ ଆଣ୍ଠୁ ମଧରେ ହାତକୁ ଏକାଠି ବାନ୍ଧି ରଖିଲା ଯେପରି ସେ ଶୟତାନକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ।

ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ପରିବାର ପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି। ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଭୟଭୀତତା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ନକଲି କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ନୀରବ ରହି ସେମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତେଜନା ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତାକ୍ତ ହାତ ଧରି। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭୟଙ୍କର ଆଘାତ ପାଇବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା କରିଥିଲେ। ବୃଦ୍ଧ ଜେନ୍କୋ ଆବାଣ୍ଡାଣ୍ଡୋ କେବେବି ଏଥିରେ ପଡ଼ି ନଥାନ୍ତେ, ସେ ମୂଷାର ଗନ୍ଧ ପାଇଥାନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂମପାନ କରାଇଥାନ୍ତେ, ତାଙ୍କର ସତର୍କତାକୁ ତିନିଗୁଣ କରିଥାନ୍ତେ। ଏବଂ ଏସବୁ ମଧରେ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ସନି ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭାଇ, ତାଙ୍କର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକାଠି ପୁଅ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ନାୟକ ଥିଲେ। ସନି ତାଙ୍କ ସହିତ କେବେ ବି ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ନିର୍ମମ ବ୍ୟବହାର କରି ନ ଥିଲେ, ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ କୋଳରେ ନେଇଥିଲେ। ସେହି

ପୁନର୍ମିଳନରେ ସନିଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକୃତ ଥିଲା। ସେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ହିଂସାତ୍ମକ ଏବଂ ରକ୍ତପାତୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ବଢ଼ିଥିଲେ, ହାଗେନ୍ ପାଇଁ, ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ।

ସେ ରୋଷେଇ ଘର ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ସେ କେବେବି ମାମା କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କୁ କେବେବି ତାଙ୍କ ମାଆ ଭାବରେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେପରି ସେ ଡନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଏବଂ ସନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଭାବରେ ଭାବୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଫ୍ରେଡି ଏବଂ ମାଇକେଲ ଏବଂ କନି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ପରି ଥିଲା। ଜଣେ ଦୟାଳୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିପାରିଲେ ନାହିଁ। କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁଅଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ; ଫ୍ରେଡି ନେଭାଡାକୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ, ମାଇକେଲ ସିସିଲିରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଣ୍ଟିନୋ ମୃତ। ସେ ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇଥିଲେ? ସେ କେବେବି ଦେଖାଇ ନଥିଲେ।

ଏହା କିଛି ମିନିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସମୟ ନଥିଲା। ହେଗେନ୍ ପୁଣି ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଏବଂ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ। ସେ କନିଙ୍କ ନମ୍ବରକୁ କଲ୍ କଲେ। କନି ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ଶବ୍ଦରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ବହୁତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜିଲା।

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଧୀରେ ଧୀରେ କହିଲେ। "କନି, ଏ ହେଉଛି ଟମ୍। ତୁମ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦିଅ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ।"

କନି ଭୟଭୀତ ସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ଟମ୍, ସନି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି କି?"

"ନା," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ସନ୍ନି ସେଠାକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। କେବଳ କାର୍ଲୋକୁ ଉଠାଇ ଦିଅ ଏବଂ ତାକୁ କୁହ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।"

କନିର କଣ୍ଠସ୍ୱର କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଥିଲା। "ଟମ୍, ସେ ମୋତେ ପିଟିଲେ, ମୁଁ ଡରୁଛି ଯେ ଯଦି ସେ ଜାଣିପାରେ ଯେ ମୁଁ ଘରକୁ ଫୋନ୍ କରିଛି, ତେବେ ସେ ମୋତେ ପୁଣି ଆଘାତ କରିବ।"

ହେଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ସେ କହିବେ ନାହିଁ। ସେ ମୋ ସହିତ କଥା ହେବେ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିବି। ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ। ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସେ ଫୋନରେ ଆସିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ଫୋନ୍‌ରୁ କାର୍ଲୋଙ୍କ ସ୍ୱର ଆସିବାର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପରେ, ହ୍ୱିସ୍କି ଏବଂ ନିଦ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଅଧା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱର। ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ତୀବ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ।

"ଶୁଣ, କାର୍ଲୋ," ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବାକୁ ଯାଉଛି। ଏବେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହିବି ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ

ତୁମେ ମୋତେ ବହୁତ ଆରାମଦାୟକ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ଯେପରି ଏହା ତା'ଠାରୁ କମ୍। ମୁଁ କନିକୁ କହିଥିଲି ଯେ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତେଣୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଏକ କାହାଣୀ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ତାକୁ କୁହ ଯେ ପରିବାର ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ମଲର ଗୋଟିଏ ଘରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଏକ ବଡ଼ ଚାକିରି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି। ଡନ୍ ଶେଷରେ ତୁମର ଘରୋଇ ଜୀବନକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଆଶାରେ ତୁମକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି। ତୁମେ ତାହା ପାଇଲ?"

କାର୍ଲୋଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଏକ ଆଶାଜନକ ଟିପ୍ପଣୀ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ଠିକ୍ ଅଛି।"

ହେଗେନ୍ ଆଗକୁ କହିଲେ, "କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ମୋର କିଛି ଲୋକ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଦ୍ୱାର ବାଡ଼ାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରନ୍ତୁ। କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କୁହ। ଆଉ କିଛି କୁହ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କନି ସହିତ ତୁମକୁ ସେଠାରେ ଛାଡିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ହଁ, ହଁ, ମୁଁ ବୁଝିଗଲି," କାର୍ଲୋ କହିଲା। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲା। ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଥିବା ଉତ୍ତେଜନା ତାଙ୍କୁ ଶେଷରେ ସତର୍କ କରିଦେଇଥିଲା ଯେ ଆସୁଥିବା ଖବରଟି ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି।

ହେଗେନ୍ ତାକୁ ସିଧା ସଳଖ କହିଲା, "ଆଜି ରାତିରେ ସେମାନେ ସନିକୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। କିଛି କୁହ ନାହିଁ। ତୁମେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ କନି ତାକୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ, ଯଦିଓ ସେ ଏହା ଅନୁମାନ କରେ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତୁ। ସେ ଭାବିବ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୋଷ। ଏବେ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରୁହ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧାନ କର। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ଏକ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱାମୀ ହୁଅ। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ଅତି କମରେ ତାଙ୍କ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିପରି ରୁହ। କାଲି ସକାଳେ କେହି ଜଣେ, ହୁଏତ ତୁମେ, ହୁଏତ ଡନ୍, ହୁଏତ ତାଙ୍କ ମା, କନିକୁ କହିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚାହୁଁଛି। ମୋତେ ଏହି ଉପକାର କର ଏବଂ ଆଗାମୀ ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମର ଯତ୍ନ ନେବି। ତୁମେ ଏହା ପାଇଲ?"

କାର୍ଲୋଙ୍କ ସ୍ୱର ଟିକେ କମ୍ପୁଥିଲା। "ହଁ, ଟମ୍, ନିଶ୍ଚୟ। ଶୁଣ, ମୁଁ ଏବଂ ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଏକାଠି ଥିଲୁ। ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ। ବୁଝିଲ?"

"ହଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଏହା ପାଇଁ କନି ସହିତ ତୁମର ଝଗଡ଼ାକୁ କେହି ଦୋଷ ଦେବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବି।" ସେ ଥମ୍ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ

ଧୀରେ ଧୀରେ ଉତ୍ସାହଜନକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏବେ ଆଗକୁ ବଢ଼, କନିର ଯତ୍ନ ନିଅ।" ସେ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ।

ସେ କେବେ ଧମକ ଦେବାକୁ ଶିଖିନଥିଲେ, ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏହା ଶିଖାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଲୋ ବାର୍ତ୍ତାଟି ଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଇଯାଇଥିଲେ: ସେ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ଗୋଟିଏ କେଶ ଦୂରରେ ଥିଲେ।

ହେଗେନ୍ ଟେସିଓକୁ ଆଉ ଏକ ଫୋନ୍ କଲେ, ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର ମଲ୍‌କୁ ତୁରନ୍ତ ଆସିବାକୁ କହିଲେ। ସେ କାହିଁକି ତାହା କହିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଟେସିଓ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ। ହେଗେନ୍ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ। ଏବେ ସେହି ଅଂଶ ଆସିବ ଯାହାକୁ ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ତାଙ୍କୁ ଡନ୍‌କୁ ତାଙ୍କ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ତାଙ୍କୁ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ଭଲପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଫଳ କରିଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅର ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ଡନ୍‌କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଯଦି ରୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସବୁକିଛି ହରାଇ ଦିଆଯାଇଛି। କାରଣ ହେଗେନ୍ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରିତ କରିନଥିଲେ। କେବଳ ମହାନ ଡନ୍ ନିଜେ ଏହି ଭୟଙ୍କର ପରାଜୟରୁ ଏକ ଅଚଳାବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନେଇପାରିବେ। ହେଗେନ୍ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ, ଏହା କୌଣସି ଅର୍ଥହୀନ ହେବ। ଡାକ୍ତରମାନେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଡନ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥ ଶଯ୍ୟାରୁ ଉଠିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଳିତ ପିତାଙ୍କୁ କହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଡନ୍ କ'ଣ କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା। ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତାମତ ଏବେ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା, ଏବେ ସବୁକିଛି ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା। ଡନ୍‌କୁ କହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ପରିବାରକୁ କର୍ଲିଓନ୍ କ୍ଷମତା ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେଗେନ୍‌କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ।

ତଥାପି, ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ, ହେଗେନ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଣ୍ଟାକୁ ଭୟଭୀତ କଲେ। ସେ ନିଜର ଢଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଦୋଷ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରେ କଠୋର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା କେବଳ ଡନ୍‌ର ବୋଝକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବ। ନିଜର ଦୁଃଖ ଦେଖାଇବା କେବଳ ଡନ୍‌ର ଦୁଃଖକୁ ତୀବ୍ର କରିବ। ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ କନସିଲିଅର୍ ଭାବରେ ନିଜର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦର୍ଶାଇବା, ଡନ୍‌କୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀ ପାଇଁ ବାଛିବା ପାଇଁ ନିଜର ଭୁଲ ବିଚାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ।

ହେଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଖବର ଦେବାକୁ ପଡିବ, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ

ତା'ପରେ ନୀରବ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଡନ୍ ଦ୍ୱାରା ଆମନ୍ତ୍ରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେବା ଉଚିତ। ଯଦି ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଦେଖାଇବେ; ଯଦି ଡନ୍ ଦୁଃଖକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବେ।

ମଲ୍ ଭିତରକୁ ମୋଟର ଏବଂ କାର ଗଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇଲେ। କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ବ ଆସୁଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଉପରକୁ ଯାଇ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେଉଥିଲେ। ସେ ଉଠି ଡେସ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ମଦ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ଏବଂ ବୋତଲ ବାହାର କଲେ। ସେ ସେଠାରେ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଏତେ ନିରବ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ ଯେ ସେ ବୋତଲରୁ କାଚକୁ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ଢାଳି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପଛରେ, ସେ କୋଠରୀର ଦ୍ୱାର ଧୀରେ ବନ୍ଦ ହେବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ବୁଲିପଡ଼ି ଦେଖିଲେ, ଗୁଳି ମାରିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍।

ଡନ୍ ଘର ପାର ହୋଇ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ଚମଡ଼ା ଆର୍ମଚେୟାର ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ବସିଲେ। ସେ ଟିକେ କଠୋର ଭାବରେ ଚାଲିଲେ, ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ତାଙ୍କ ଫ୍ରେମରେ ଟିକେ ଢିଲା ଭାବରେ ଝୁଲୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ଆଖିରେ ସେ ସବୁବେଳେ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ଏହା ପ୍ରାୟ ଏପରି ଥିଲା ଯେପରି ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ବାହ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମୁହଁ ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ସହିତ କଠୋର ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ସିଧା ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବସିଲେ ଏବଂ ସେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଆନିସେଟ୍ ଟିକେ ଦିଅ।"

ହାଗେନ୍ ବୋତଲ ବଦଳାଇ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିମୟ, ଲାଇକୋରିସ୍-ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ମଦ୍ୟପାନ ଢାଳି ଦେଲେ। ଏହା ଥିଲା କୃଷକ, ଘରୋଇ ସାମଗ୍ରୀ, ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ମଦ୍ୟପାନ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଜଣେ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁର ଉପହାର ଯିଏ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡନ୍ କୁ ଏକ ଛୋଟ ଟ୍ରକ୍ ବୋଝେଇ କରି ଉପହାର ଦେଉଥିଲା।

"ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଥିଲେ। "ମୋ ଝରକା ବାହାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ମୋର କପୋରେଗିମ୍ବ ଘରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି। ତେଣୁ, ମୋର କନସିଲର୍, ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ତୁମର ଡନ୍‌କୁ ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ତାହା କହିବା ଉଚିତ।"

ହେଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲା, "ମୁଁ ମାମାଙ୍କୁ କିଛି କହିନଥିଲି। ମୁଁ ନିଜେ ଆସି ତୁମକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଏବଂ ଖବର ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲି। ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିରବ ଭାବରେ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ପ୍ରଥମେ ପାନୀୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।"

"ହଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

"ତୁମେ ତୁମର ପାନୀୟ ପିଇସାରିଛ," ଡନ୍ କହିଲା। "ତୁମେ ମୋତେ ଏବେ କହିପାରିବ।" ହାଗେନର ଦୁର୍ବଳତା ପାଇଁ ନିନ୍ଦାର ସାମାନ୍ୟତମ ସଙ୍କେତ ଥିଲା।

"ସେମାନେ ରାସ୍ତା ଉପରେ ସନ୍ନିକୁ ଗୁଳି କରିଥିଲେ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ସେ ମରିଯାଇଛି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆଖି ମାରିଲେ। ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର କାନ୍ଥ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିର କ୍ଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଗଲା। ତା'ପରେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ।

ସେ ଡେସ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଯୋଡି ସିଧାସଳଖ ହାଗେନଙ୍କ ଆଖିକୁ ଚାହିଁଲେ। "କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା ମୋତେ କୁହ," ସେ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ହାତକୁ ଉପରକୁ ଟେକି ଦେଲେ। "ନା, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ ସବୁ କହିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ।"

କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀ ଦୁଇ ଜଣ କ୍ୟାପୋରେଗିମଙ୍କୁ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିଥିଲେ କାରଣ ଡନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ପୁରୁଣା ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆନିସେଟ୍ ପାନୀୟ ପିଇଲେ ଯାହା ହେଗେନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାତିର କାହାଣୀ କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଢାଳି ଦେଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଶେଷରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। "ମୋ ପୁଅ ମରିଯାଇଛି କି ଏହା ନିଶ୍ଚିତ?"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଉତ୍ତର ଦେଲେ। "ହଁ," ସେ କହିଲେ। "ରକ୍ଷୀମାନେ ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କ ଶାସନର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲି। ସେମାନେ ମୋ ଘରକୁ ଆସିବା ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚରା ଉଚରା କଲି। ସେମାନେ ଟୋଲହାଉସର ଆଲୋକରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ଯେଉଁ କ୍ଷତ ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ସହିତ ସେ ବଞ୍ଚି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ନୀରବତା ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଭାବପ୍ରବଣତା ବିନା ଏହି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏହି ମାମଲାରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ,

ମୋ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ମୋ ପୁଅର ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ କରିବ ନାହିଁ। ମୋର ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଚ୍ଛା ବିନା ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ। ଆମର ପରିବାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବ ଏବଂ ମୋ ପୁଅର ଶବଦାହ ପରେ ଆମର ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ବନ୍ଦ କରିବ। ତା'ପରେ ଆମେ ଏଠାରେ ପୁଣି ଭେଟିବୁ ଏବଂ କ'ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବୁ। ଆଜି ରାତିରେ ଆମେ ସାଣ୍ଟିନୋ ପାଇଁ ଯାହା କରିପାରୁଛୁ ତାହା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଭାବରେ କବର ଦେବାକୁ ପଡିବ। ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ପୋଲିସ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ଜିନିଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ କହିବେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ତୁମେ ମୋର ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ସବୁବେଳେ ମୋ ସହିତ ରହିବ, ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ ଶାସନର ଲୋକମାନେ। ଟେସିଓ, ତୁମେ ମୋ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ। ଟମ୍, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କୁ ଡାକି କୁହ ଯେ ମୋତେ ଏହି ରାତି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ। ଏହା ଏକ ଘଣ୍ଟା, ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା, ତିନି ଘଣ୍ଟା ହୋଇପାରେ। ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହା ବୁଝିଛ କି?"

ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, କିଛି ଲୋକ ଏବଂ ଗାଡ଼ି ଆଣ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର। ମୁଁ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବି। ଟମ୍, ତୁମେ ଭଲ କରିଛ। ସକାଳେ ମୁଁ କନଷ୍ଟାନଜିଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହିତ ଚାହୁଁଛି। ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମଲରେ ରହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର। ସାଣ୍ଡ୍ରାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ, ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପରେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଯିବେ। ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କହିବେ ଏବଂ ମହିଳାମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ।"

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଚମଡ଼ା ଆର୍ମଚେୟାରରୁ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଉଠିଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ହାଗେନ୍ ଡନ୍ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ତା'ପରେ ଡନ୍ ହାଗେନ୍‌ର ଗାଲରେ ହାତ ରଖିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ପୁଅ ହୋଇଛ। ତୁମେ ମୋତେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ।" ହାଗେନ୍‌କୁ କହି ଯେ ଏହି ଭୟଙ୍କର ସମୟରେ ସେ ଠିକ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଗଲେ। ସେତେବେଳେ ହାଗେନ୍ ଆମେରିଗୋ

ବୋନାସେରାଙ୍କୁ କଲ୍ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଥିବା ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଣ୍ଡରଟେକର୍ ପାଇଁ।

ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ 20

ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଶର ପାତାଳ ଜଗତରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଲହରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡିଲା ଯେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥ ଶଯ୍ୟାରୁ ଉଠିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଶବଦାହରେ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଯେ ଡନ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପାଞ୍ଚ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରକ୍ତାକ୍ତ ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକ ଯୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । କେହି ଭାବିବାର ଭୁଲ କରି ନଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଶସ୍ତାରେ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇପାରିବ । ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରରେ କେବଳ କିଛି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

କେବଳ ହେଗେନ୍ ଡନ୍‌ର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚ ପରିବାରକୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପାଇଁ ଦୂତ ପଠାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ । କେବଳ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସହରର ସମସ୍ତ ପରିବାରର ଏକ ବୈଠକ ଏବଂ ସାରା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପରିବାରକୁ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାର ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଏହା ବୁଝାପଡୁଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସମଗ୍ର ଦେଶର କଲ୍ୟାଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

ପ୍ରଥମେ ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲା । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କ'ଣ ଏକ ଫାଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ? ସେ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସତର୍କତାରୁ ହଟାଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କି? ତାଙ୍କ ପୁଅର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ବଡ଼ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କି? କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଶୀଘ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ଯେ ସେ ସଚ୍ଚୋଟ । ସେ କେବଳ ଏହି ବୈଠକରେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ସାମିଲ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଆଣିବା କିମ୍ବା ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନଥିଲେ । ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଶେଷ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ ଯାହା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲା ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ମହା ପରିଷଦର ସୁରକ୍ଷାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା । ସେ ବୋଚିଚିଓ ପରିବାରର ସେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ।

ବୋଚିଚିଓ ପରିବାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନନ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ଥରେ ସିସିଲିରେ ମାଫିଆମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭୟଙ୍କର ଶାଖା ଥିଲା, ଏହା ଆମେରିକାରେ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଉପକରଣ ପାଲଟିଥିଲା । ଥରେ ଏକ ନିର୍ମମ ନିଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରୁଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କର

ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ସାଧୁ ଢଙ୍ଗରେ ନିଜର ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ। ବୋଚିଚିଓସଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କର ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ଗଠନ, ଏକ ପରିବାର ଆନୁଗତ୍ୟ ଯେଉଁ ସମାଜ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ପରିବାର ଆନୁଗତ୍ୟ ଆସିଥିଲା, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କଠୋର ଥିଲା।

ଦକ୍ଷିଣ ସିସିଲିର ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶର ଅର୍ଥନୀତି ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାଜୁତି କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବୋଚିଚିଓ ପରିବାରର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହ ଥିଲା। ସମଗ୍ର ପରିବାରର ଆୟ ସେତେବେଳେ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚଟି ଅଟା ମିଲ୍ ରୁ ଆସୁଥିଲା, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାମୁହିକ ମାଲିକାନା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରମ, ରୁଟି ଏବଂ ସର୍ବନିମ୍ନ ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲା। ପରସ୍ପର ବିବାହ ସହିତ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସାଧାରଣ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା।

କୌଣସି ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ମିଲ୍, କୌଣସି ବନ୍ଧ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଯୋଗାଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଜଳ ବିକ୍ରୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିବ, ସିସିଲିର ସେମାନଙ୍କ କୋଣରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ। ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜମିଦାର ବ୍ୟାରନ୍ ଥରେ କେବଳ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିଜର ମିଲ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ମିଲ୍ କୁ ପରାସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ କାରାବିନେରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବୋଚିଚିଓ ପରିବାରର ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ। ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାରନଙ୍କ ମାନର ହାଉସ୍ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା। କିଛି ମାସ ପରେ ଇଟାଲୀୟ ସରକାରଙ୍କର ଜଣେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀ ସିସିଲିରେ ପହଞ୍ଚି ଏକ ବିଶାଳ ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ସେହି ଦ୍ୱୀପର ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଜଳ ଅଭାବ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ବୋଚିଚିଓ ବଂଶର ସଦସ୍ୟମାନେ, ଦୁଃଖଦ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଜର ରଖି ସର୍ଭେ କରିବାକୁ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନେ ରୋମରୁ ଆସିଥିଲେ। ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ବାରାକ୍‌ରେ ପୋଲିସ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଜଳାର୍ଣ୍ଣବ କରିଥିଲା।

ଏହା ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ହେବାରେ କୌଣସି ବାଧା ନାହିଁ ଏବଂ ପାଲେର୍ମୋରେ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଉପକରଣ ପ୍ରକୃତରେ ଖାଲି କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। ବୋଚିଚିଓମାନେ ଅନ୍ୟ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ। ଭାରୀ ଉପକରଣ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ହାଲୁକା ଉପକରଣ ଚୋରି ହୋଇଥିଲା। ଇଟାଲୀୟ ସଂସଦରେ ମାଫିଆ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଯୋଜନାକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅମଲାତାନ୍ତ୍ରିକ

ପ୍ରତିଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏହା ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୁସୋଲିନି କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଥିଲେ। ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତାହା ହୋଇନଥିଲା। ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ମାଫିଆମାନେ ତାଙ୍କ ଶାସନ ପାଇଁ ଏକ ବିପଦ ହେବେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ନିଜ ଶାସନଠାରୁ ଏକ ପୃଥକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗଠନ କରିବ। ସେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲେ, ଯିଏ ତୁରନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜେଲରେ ପକାଇ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ। କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ମାଫିଆଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ, କେବଳ ଜଣେ ମାଫିଓସୋ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ଗିରଫ କରି। ଏବଂ ତେଣୁ ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପରିବାର ପାଇଁ ଧ୍ୱଂସ ଆଣିଥିଲେ।

ଏହି ଅସୀମ ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ବୋଚିଚିଓମାନେ ଏତେ ଉତକ୍ଷିପ୍ତ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରୁଥିଲେ। ଅଧା ପୁରୁଷ ସଶସ୍ତ୍ର ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଅଧା ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଗତ ଦ୍ୱୀପ କଲୋନୀକୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଯାଇଥିଲା। କାନାଡା ଦେଇ ଜାହାଜର ଗୁପ୍ତ ଭୂତଳ ମାର୍ଗ ଦେଇ ଆମେରିକାକୁ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ସମୟରେ କେବଳ କିଛି ଲୋକ ବାକି ଥିଲେ। ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ପ୍ରବାସୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ହଡସନ ଉପତ୍ୟକାର ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ଛୋଟ ସହରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ତଳ ଭାଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏକ ଅଳିଆ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ନିଜସ୍ୱ ଟ୍ରକ୍ ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ଉପରକୁ ଉଠିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ନଥିଲା କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ନଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ନଥିଲା କାରଣ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ ପୋଡ଼ି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦିନବେଳେ ଉଠାଇଥିବା ଅଳିଆରେ ପୋତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦବି ଯାଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷମାନେ ବିବାହ କରିବା ସହିତ, ସିସିଲିଆନ୍ ଝିଅମାନଙ୍କୁ, କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ପିଲାମାନେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆବର୍ଜନା ବ୍ୟବସାୟ ଯଦିଓ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମେରିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜିନିଷ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା। ଏବଂ ତେଣୁ, ଏକ ବିବିଧତା ଭାବରେ, ବୋଚିଚିଓ ପରିବାର ଯୁଦ୍ଧରତ ମାଫିଆ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକର ଶାନ୍ତି ପ୍ରୟାସରେ ଆଲୋଚକ ଏବଂ ବନ୍ଧକ ହୋଇଗଲା।

ବୋଚିଚିଓ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ଖତାର ଏକ ଧାରା ଖେଳିଗଲା, କିମ୍ବା ହୁଏତ ସେମାନେ କେବଳ ଆଦିମ ଥିଲେ। ଯେକୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୀମାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଏବଂ

ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି, ଜୁଆ, ଡୋପ୍ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଠକେଇ ଭଳି ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ବ୍ୟବସାୟିକ ଗଠନକୁ ସଂଗଠିତ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ମାଫିଆ ପରିବାର ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ କାନ୍ଧରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଲୋକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇପାରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ବାଗମ୍ୟାନଙ୍କ ପାଖକୁ କିପରି ଯିବେ ତାହା ଜାଣି ନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର କେବଳ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହିଂସ୍ରତା।

ଜଣେ ବୋଚିଚିଓ କେବେ ମିଛ କହିନଥିଲେ, କେବେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିନଥିଲେ। ଏପରି ଆଚରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ଥିଲା। ଏହା ସହିତ, ଜଣେ ବୋଚିଚିଓ କେବେ ଆଘାତକୁ ଭୁଲି ନଥିଲେ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ମଧ ଏହାକୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଛାଡି ନଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ଦୁର୍ଘଟଣାବଶତଃ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ବୃତ୍ତିରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଲାଭଜନକ ବୃତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧରତ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆଲୋଚନା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା। ବଂଶର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆଲୋଚନା ପରିଚାଳନା କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ବନ୍ଧକଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମାଇକେଲଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜଣେ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପାଖରେ ଜାମିନଦାର ଭାବରେ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ସେବା ସୋଲୋଜୋ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଯଦି ମାଇକେଲ୍ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ତେବେ କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ବୋଚିଚିଓ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧକଙ୍କୁ କୋର୍ଲିଓନ୍ମାନେ ହତ୍ୟା କରିବେ। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୋଚିଚିଓମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ଭାବରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ। ଯେହେତୁ ବୋଚିଚିଓମାନେ ଏତେ ପ୍ରାଚୀନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧର ରାସ୍ତାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦଣ୍ଡକୁ କେବେବି ଠିଆ ହେବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ନଥିଲା। ଜଣେ ବୋଚିଚିଓ ବନ୍ଧକ ସୁନା-ଧାର ବୀମା ଥିଲା।

ଏବଂ ତେଣୁ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବୋଚିଚିଓମାନଙ୍କୁ ଆଲୋଚନାକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ବୈଠକରେ ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧକ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ, ତାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକତା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ

ଉଠୁନାହିଁ। ବିଶ୍ୱାସଘାତକର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ। ଏହି ବୈଠକ ବିବାହ ପରି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ।

ବନ୍ଧକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ, ଏକ ଛୋଟ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବ୍ୟାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଏହି ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ସଭାପତି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ନିକଟରେ ଋଣୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହାର କିଛି ଅଂଶ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କର ଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନାମରେ ଥିଲା। ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସର୍ବଦା ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ମନେ ରଖିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଂଶଧନର ମାଲିକାନା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଏକ ଲିଖିତ ଦସ୍ତାବିଜ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାକୁ ଏଡାଇବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି," ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଜୀବନ ଏବଂ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି। ତୁମେ କେବେ ମୋତେ ଠକିବ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିବ ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଅକଳ୍ପନୀୟ। ମୋର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ, ମୋର ମାନବ ଚରିତ୍ରର ବିଚାର ଉପରେ ମୋର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋର ନିଜସ୍ୱ ଲିଖିତ ରେକର୍ଡ ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯଦି ମୋ ସହିତ କିଛି ଘଟେ ତେବେ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ବିଶ୍ୱାସରେ ରଖିଛ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଯଦି ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆରେ ନ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବ।"

ବ୍ୟାଙ୍କର ସଭାପତି, ଯଦିଓ ସିସିଲିଆନ୍ ନଥିଲେ, ଜଣେ କୋମଳ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ଡନ୍‌କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଶନିବାର ଅପରାହ୍ନରେ, ବ୍ୟାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସୁଟ୍, ଏହାର ଗଭୀର ଚମଡା ଚେୟାର ସହିତ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷ, ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋପନୀୟତା, ପରିବାର ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା।

ବ୍ୟାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ଗାର୍ଡ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିଥିବା ହାତବାରିସି ଲୋକଙ୍କ ଏକ ଛୋଟ ସୈନ୍ୟ ନେଇଗଲା। ଶନିବାର ସକାଳ ଦଶଟା ବେଳେ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷଟି ଭର୍ତ୍ତି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ନ୍ୟୁୟର୍କର ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ବ୍ୟତୀତ, ଚିକାଗୋ ବ୍ୟତୀତ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ଦଶଟି ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱର ସେହି କଳା ମେଣ୍ଢା। ସେମାନେ ଚିକାଗୋକୁ ସଭ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେହି ପାଗଳ କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ଦେଖିନଥିଲେ।

ଏକ ବାର୍ ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ବୁଫେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା। ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଜଣେ ସହାୟକ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଅଧିକାଂଶ ଡନ୍ ସେମାନଙ୍କର କନସିଲିଅର୍ସଙ୍କୁ ସହାୟକ ଭାବରେ ଆଣିଥିଲେ, ତେଣୁ କୋଠରୀରେ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ କମ୍ ଯୁବକ ଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଯିଏ ସିସିଲିଆନ୍ ନଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ କୌତୁହଳର ବିଷୟ, ଜଣେ ଅଦ୍ଭୁତ।

ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କର ଆଚରଣ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ କିଛି କହୁନଥିଲେ, ସେ ହସି ନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ପ୍ରିୟ ଅର୍ଲ ପରି ସମ୍ମାନର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ପାନୀୟ ଆଣିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସିଗାର ଜଳାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଆସ୍ଟ୍ରେ ରଖିଥିଲେ; ସମ୍ମାନର ସହିତ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଅପମାନଜନକ କଥା ନୁହେଁ।

ସେହି କୋଠରୀରେ ହାଗେନ୍ ଏକମାତ୍ର ଥିଲେ ଯିଏ ଅନ୍ଧାର ପ୍ୟାନେଲ୍ କାଛରେ ଝୁଲୁଥିବା ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ ଜାଣିଥିଲେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଧନୀ ତେଲରେ ନିର୍ମିତ ଚମତ୍କାର ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଚିତ୍ର ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଟ୍ରେଜେରୀ ହାମିଲ୍ଟନ୍‌ଙ୍କ ଥିଲା। ହାଗେନ୍ ଭାବି ନ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ହାମିଲ୍ଟନ୍ ହୁଏତ ଏକ ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏହି ଶାନ୍ତି ବୈଠକକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିବେ। ଟଙ୍କାର ପରିବେଶ ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କିଛି ଶାନ୍ତ, ଶୁଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ନଥିଲା।

ସକାଳ ସାଢ଼େ ନଅଟାରୁ ଦଶଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗମନ ସମୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ଏକ ପ୍ରକାରେ ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରଠାରୁ ଆବାହକ, ପ୍ରଥମେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ; ତାଙ୍କର ଅନେକ ଗୁଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତିତା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ କାର୍ଲୋ ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି, ଯିଏ ଆମେରିକାର ଦକ୍ଷିଣ ଅଂଶକୁ ନିଜର ଅଞ୍ଚଳ କରିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଜଣେ ସିସିଲିଆନଙ୍କ ପରି ଉଚ୍ଚ, ବହୁତ ଗଭୀର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୋଡ଼ା, ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସିଲାଇ ଏବଂ ନାପିତ। ସେ ଇଟାଲୀୟ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଜାହାଜରେ ଲମ୍ବିଥିବା କୋଟିପତି ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସେହି ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି ପରିବାର ଜୁଆ ଖେଳି ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଡନ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିବା କେହି କେବେ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ କେତେ ହିଂସ୍ରତା ସହିତ ଜିତିଛନ୍ତି।

ସିସିଲିରୁ ଛୋଟ ପିଲାବେଳେ ଦେଶାନ୍ତରିତ ହୋଇ, ସେ ଫ୍ଲୋରିଡାରେ ବସବାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ପୁରୁଷତ୍ୱରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ, ଦକ୍ଷିଣ ଛୋଟ ସହରର ରାଜନେତାଙ୍କ

ଆମେରିକୀୟ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଜୁଆ ଖେଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ। ଏମାନେ ବହୁତ କଠୋର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ ସନ୍ଦେହ କରିନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରୀନହର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବାସୀ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତାଚ୍ୟୁତ କରାଯାଇପାରିବ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ହିଂସ୍ରତା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ମେଳ ଖାଇପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଲଢ଼ି ହେଉଥିବା ପୁରସ୍କାର ଏତେ ରକ୍ତପାତର ମୂଲ୍ୟବାନ ନଥିଲା। ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି ପୋଲିସକୁ ମୋଟର ପରିମାଣରେ ଜିତିଥିଲେ; ସେ ସେହି ରେଡନେକ୍ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳ୍ପନାର ଅଭାବ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଥିଲେ। ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି ହିଁ କ୍ୟୁବା ଏବଂ ବାଟିଷ୍ଟା ଶାସନ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଆମେରିକୀୟ ମୁଖ୍ୟଭୂମିରୁ ଜୁଆଡିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ପାଇଁ ହାଭାନା ଜୁଆ ଘର, ବେଶ୍ୟାଗୃହର ଆନନ୍ଦ ରିସର୍ଟରେ ଟଙ୍କା ଢାଳିଥିଲେ। ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ ଗୁଣ ଅଧିକ କୋଟିପତି ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମିଆମି ବିଚ୍‌ରେ ସବୁଠାରୁ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏର ମାଲିକ ଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀ, ସମାନ ଭାବରେ ପୋଡ଼ିଯାଇଥିବା କନସିଗଲିଅର, ଟ୍ରାମୋଣ୍ଟି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ମୃତ ପୁଅ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ସହାନୁଭୂତିର ମୁହଁ ଦେଖାଇଲେ।

ଅନ୍ୟ ଡନ୍ ମାନେ ଆସୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସାମାଜିକ ଭାବରେ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରକୁ ବୃତ୍ତିଗତ ସୌଜନ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯୁବକ, ପତଳା ଦିନରେ ପରସ୍ପରକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ସେବା କରିଥିଲେ। ଆସିଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଡନ୍ ଥିଲେ ଡେଟ୍ରଏଟର ଜୋସେଫ୍ ଜାଲୁଚି। ଉପଯୁକ୍ତ ଛଦ୍ମବେଶ ଏବଂ ଆବରଣରେ ଜାଲୁଚି ପରିବାର ଡେଟ୍ରଏଟ୍ ଅଞ୍ଚଳର ଘୋଡା-ଦୌଡ଼ ଟ୍ରାକ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏର ମାଲିକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଜୁଆର ଏକ ଭଲ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଥିଲେ। ଜାଲୁଚି ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ, ମିଳାମିଶା ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ଡେଟ୍ରଏଟ୍‌ର ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଗ୍ରୋସ୍ ପଏଣ୍ଟ୍ ସେକ୍ସନରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଡଲାରର ଘରେ ରହୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁଅ ଏକ ପୁରୁଣା, ଜଣାଶୁଣା ଆମେରିକୀୟ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପରି ଜାଲୁଚି ଉନ୍ନତ ଥିଲେ। ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଯେକୌଣସି ସହର ତୁଳନାରେ ଡେଟ୍ରଏଟରେ ଶାରୀରିକ ହିଂସାର ଘଟଣା ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଥିଲା; ସେହି ସହରରେ ଗତ ତିନି ବର୍ଷରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା। ସେ ନିଶା ଦ୍ରବ୍ୟର ଟ୍ରାଫିକକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ।

ଜାଲୁଚି ତାଙ୍କ କନସିଲିଅରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଡନ୍ କର୍ଲିଅନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଜାଲୁଚିଙ୍କର ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆମେରିକୀୟ ସ୍ୱର ଥିଲା ଯାହାର କେବଳ ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଥିଲା । ସେ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ବହୁତ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିବା ହୃଦୟର ସଦିଚ୍ଛା ଥିଲା । ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଅନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କେବଳ ତୁମର ସ୍ୱର ମୋତେ ଏଠାକୁ ଆଣିପାରିଥାନ୍ତା ।" ଡନ୍ କର୍ଲିଅନ ଧନ୍ୟବାଦରେ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ସେ ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ଜାଲୁଚିଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରିବେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଡନ୍ ପଶ୍ଚିମ ଉପକୂଳରୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେଠାରୁ ସମାନ କାରରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକାଠି କାମ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ଫ୍ରାଙ୍କ ଫାଲକୋନ ଏବଂ ଆଣ୍ଟୋନି ମୋଲିନାରି ଏବଂ ଉଭୟେ ବୈଠକରେ ଆସୁଥିବା ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ବୟସର ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଟିକେ ଅଧିକ ଅନୌପଚାରିକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଶୈଳୀରେ ହଲିଉଡର ସ୍ପର୍ଶ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଟିକେ ଅଧିକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଫ୍ରାଙ୍କ ଫାଲକୋନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସଂଘ ଏବଂ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ଜୁଆ ଏବଂ ପାଇପଲାଇନ୍ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିର ଏକ ଜଟିଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଦୂର ପଶ୍ଚିମର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବେଶ୍ୟାଗୃହଗୁଡ଼ିକୁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଥିଲା । କୌଣସି ଡନ୍ "ଶୋ ବ୍ୟବସାୟ" ହେବା ସମ୍ଭାବନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଫାଲକୋନଙ୍କର କେବଳ ଏକ ସ୍ପର୍ଶ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଡନ୍ମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ।

ଆଣ୍ଟୋନି ମୋଲିନାରି ସାନ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋର ଜଳକୂଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କ୍ରୀଡା ଜୁଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଥିଲେ । ସେ ଇଟାଲୀୟ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାନ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ ସାମୁଦ୍ରିକ ଖାଦ୍ୟ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ମାଲିକ ଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏତେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଯେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ସେ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଟଙ୍କା ହରାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ବୃତ୍ତିଗତ ଜୁଆଡ଼ିର ନିର୍ବୋଧ ଚେହେରା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଜଣାଶୁଣା ଥିଲା ଯେ ମେକ୍ସିକୋ ସୀମା ଦେଇ ଏବଂ ପ୍ରାଚ୍ୟ ମହାସାଗରର ରାସ୍ତା ଦେଇ ଚଳାଚଳ କରୁଥିବା ଜାହାଜରୁ ଡୋପ୍ ଚୋରାଚାଲାଣ ସହିତ ତାଙ୍କର କିଛି ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ସହାୟକମାନେ ଯୁବକ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପରାମର୍ଶଦାତା ନଥିଲେ ବରଂ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏହି ବୈଠକରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବହନ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନେ କରାଟେ ଜାଣିଥିଲେ, ଏକ ସତ୍ୟ ଯାହା ଅନ୍ୟ

ଡନମାନଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଟିକେ ବି ସତର୍କ କରିନଥିଲା, କେବଳ ଯଦି କାଲିଫର୍ନିଆ ଡନମାନେ ପୋପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦିତ ତାବିଜ ପିନ୍ଧି ଆସିଥିଲେ। ଯଦିଓ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଏହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ।

ପରେ ବୋଷ୍ଟନର ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧି ଆସିଲେ। ଏହି ଏକମାତ୍ର ଡନ୍ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ନଥିଲା। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ "ଲୋକଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା ଠିକ୍ କାମ କରୁନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଠକିଥିଲେ। ଏହାକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଲୋଭକୁ ମାପ କରନ୍ତି। ଯାହା କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ହେଉଛି ସେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ବୋଷ୍ଟନ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅତ୍ୟଧିକ ହତ୍ୟା, କ୍ଷମତା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଛୋଟ ଯୁଦ୍ଧ, ଅତ୍ୟଧିକ ଅସମର୍ଥିତ ମୁକ୍ତ-ଲାନ୍ସ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଥିଲା; ଏହା ଆଇନକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା। ଯଦି ଚିକାଗୋ ମାଫିଆମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲେ, ତେବେ ବୋଷ୍ଟନ୍ ଲୋକମାନେ ଥିଲେ ଗାଭନ୍, କିମ୍ବା ଅସଭ୍ୟ ଲୌହ; ଦୁର୍ବୃତ। ବୋଷ୍ଟନ୍ ଡନ୍ ର ନାମ ଥିଲା ଡୋମେନିକ୍ ପାଞ୍ଜା। ସେ ଛୋଟ, ଅକ୍ଷତ ଥିଲେ; ଜଣେ ଡନ୍ କହିଲେ, ସେ ଚୋର ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଜୁଆ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ହୁଏତ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ଲିଭଲ୍ୟାଣ୍ଡ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍, ଜଣେ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ତୁଷାର ଧଳା କେଶ ଥିଲା। ସେ ସିସିଲିଆନମାନଙ୍କ ପରି ଯିହୂଦୀ ସହାୟକମାନଙ୍କ ସହିତ ଘେରି ରହିଥିବାରୁ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ନୁହେଁ, "ଯିହୂଦୀ" ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲେ। ଏପରି ମଧ୍ୟ ଗୁଜବ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ସାହସ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଜଣେ ଯିହୂଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କନସିଲିୟର ଭାବରେ ନାମିତ କରିଥାନ୍ତେ। ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ହାଗେନଙ୍କ ସଦସ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଆଇରିଶ୍ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ଭାବରେ ଜଣାଯାଉଥିଲା, ତେଣୁ ଡନ୍ ଭିନସେଣ୍ଟ ଫୋର୍ଟେନଜାଙ୍କ ପରିବାରକୁ କିଛିଟା ସଠିକତା ସହିତ ଯିହୂଦୀ ପରିବାର ଭାବରେ ଜଣାଯାଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷ ସଂଗଠନ ଚଲାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ବର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ କେବେ ରକ୍ତ ଦେଖି ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଜଣା ନଥିଲା। ସେ ଏକ ମଖମଲ ରାଜନୈତିକ ଗ୍ଲୋଭରେ ଏକ ଲୁହା ହାତରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ।

ନ୍ୟୁୟର୍କର ପାଞ୍ଚ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଶେଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରର ଲୋକ, ହିକ୍ ମାନଙ୍କ

ଅପେକ୍ଷା କେତେ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲେ। ଗୋଟିଏ କଥା, ପାଞ୍ଚ ଜଣ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଡନ୍ ପୁରୁଣା ସିସିଲିଆନ୍ ପରମ୍ପରାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ "ପେଟ ଥିବା ପୁରୁଷ" ଥିଲେ ଯାହାର ଅର୍ଥ, ଆଲଙ୍କାରିକ ଭାବରେ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ସାହସ; ଏବଂ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ, ଶାରୀରିକ ମାଂସ, ଯେପରି ଦୁଇଟି ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିସିଲିରେ କରିଥିଲେ। ପାଞ୍ଚ ଜଣ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଡନ୍ ଥିଲେ ବିରାଟ ସିଂହ ମୁଣ୍ଡ ସହିତ ମୋଟା, ସ୍ଥୂଳ ପୁରୁଷ, ବଡ଼ ଆକାରର ବର୍ଣ୍ଣ, ମାଂସଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ନାକ, ଘନ ମୁହଁ, ଭାରୀ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା ଗାଲ। ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସିଲେଇ କିମ୍ବା ନାପିତ ନଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଅହଂକାର ବିନା କୌଣସି ଅର୍ଥହୀନ ବ୍ୟସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରି।

ସେଠାରେ ଆଣ୍ଟୋନି ଷ୍ଟ୍ରାସି ଥିଲେ, ଯିଏ ନ୍ୟୁ ଜର୍ସି ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ମାନହାଟନର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱ ଡକରେ ଜାହାଜ ଚଳାଚଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ। ସେ ଜର୍ସିରେ ଜୁଆ ଖେଳୁଥିଲେ ଏବଂ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ରାଜନୈତିକ ଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ମାଲ ପରିବହନ ଟ୍ରକ୍ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏକ ଭାଗ୍ୟବାନ କରିଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟଧିକ ଓଭରଲୋଡ୍ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ ଏବଂ ହାଇୱେ ଓଜନ ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଟକାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଜରିମାନା ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକ ରାଜପଥଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ଫାର୍ମ, ଲାଭଜନକ ରାଜ୍ୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ସହିତ, କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିକୁ ମରାମତି କରିଥିଲା। ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଉଷ୍ମ କରିବ, ବ୍ୟବସାୟ ନିଜେ ଅଧିକ ବ୍ୟବସାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ। ଷ୍ଟ୍ରାସି ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଧାରାର ଥିଲା ଏବଂ କେବେବି ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିରେ ଲିପ୍ତ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଜଳକୂଳରେ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଚୋରା ଚାଲାଣ ଟ୍ରାଫିକରେ ସାମିଲ ନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ଥିଲା।

ଯେଉଁ ପରିବାର ଉପର ନ୍ୟୁୟର୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା, କାନାଡାରୁ ଇଟାଲୀୟ ପ୍ରବାସୀମାନଙ୍କୁ ଚୋରା ଚାଲାଣ କରୁଥିଲେ, ସମସ୍ତ ଉପର ଷ୍ଟେଟ୍ ଜୁଆ ଖେଳୁଥିଲେ ଏବଂ ରେସିଂ ଟ୍ରାକର ରାଜ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସିଂ ଉପରେ ଭିଟୋ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଓଟିଲିଓ କୁନିଓ। ଏହି ପରିବାର ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଏକ ଆନନ୍ଦିତ ଗୋଲାକାର କୃଷକ ବେକର ଭଳି ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବଡ଼ କ୍ଷୀର କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। କୁନିଓ ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନେକ ନାତି ନାତୁଣୀ

କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ଛୋଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପକେଟରେ ମିଠା ବହନ କରୁଥିଲେ। ସେ ଏକ ଗୋଲାକାର ଫେଡୋରା ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଯାହାର କଣ୍ଟା ଏକ ମହିଳାଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଟୋପି ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତଳକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଆକୃତିର ମୁହଁକୁ ଆନନ୍ଦର ମୁଖାରେ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା। ସେ ସେହି କିଛି ଡନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେବେ ଗିରଫ ହୋଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କେବେ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇ ନଥିଲା। ଏତେ ଯେ ସେ ନାଗରିକ କମିଟିରେ ସେବା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ ଦ୍ୱାରା "ନ୍ୟୁୟର୍କ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବର୍ଷର ବ୍ୟବସାୟୀ" ଭାବରେ ଭୋଟ ପାଇଥିଲେ।

ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ସବୁଠାରୁ ନିକଟତମ ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ ଡନ୍ ଏମିଲିଓ ବାର୍ଜିନି। ତାଙ୍କର ବ୍ରୁକଲିନ୍ ଏବଂ କୁଇନ୍ସରେ କିଛି ଜୁଆ ଥିଲା। ତାଙ୍କର କିଛି ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହାତ ଥିଲା। ସେ ଷ୍ଟେଟେନ୍ ଦ୍ୱୀପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ। ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଏବଂ ୱେଷ୍ଟଚେଷ୍ଟରରେ ତାଙ୍କର କିଛି କ୍ରୀଡା ବାଜି ଥିଲା। ସେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର କ୍ଲିଭଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ତଟ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ନେଭାଡାର ଖୋଲା ସହର ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ଏବଂ ରେନୋରେ ଆଗ୍ରହୀ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚତୁର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମିଆମି ବିଚ୍ ଏବଂ କ୍ୟୁବାରେ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପରେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଦେଶରେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସିସିଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଆଇନ ପାଇରେ ତାଙ୍କର ହାତ ଥିଲା। ୱାଲ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟରେ ତାଙ୍କର ହାତ ଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଉଥିଲା। ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରଠାରୁ ସେ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ। ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ମାଫିଆ ନେତା ଭାବରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ହଟାଇବା ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଦଖଲ କରିବା ତାଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷା ଥିଲା। ସେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଆଧୁନିକ, ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼, ଅଧିକ ବ୍ୟବସାୟିକ। ତାଙ୍କୁ କେବେବି ଜଣେ ପୁରୁଣା ମୁଛା ପିଟ୍ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନୂତନ, ଯୁବ, କଠୋର ନେତାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା। ସେ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ପରି କୌଣସି ଉଷ୍ମତା ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ହୁଏତ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗୋଷ୍ଠୀର ସବୁଠାରୁ "ସମ୍ମାନିତ" ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ।

ଶେଷ ଲୋକ ଡନ୍ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଥିଲେ, ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଯିଏ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରି କର୍ଲିଓନ୍ କ୍ଷମତାକୁ ସିଧାସଳଖ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ

ପ୍ରାୟ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାନ୍ୟ ଅବମାନନା କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ କଥା ଜଣାପଡୁଥିଲା ଯେ ସେ ନିଜକୁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ତୁର୍କୀ ହାତ ତାଙ୍କୁ ନାକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତେଜନା, ଏହି ଉତ୍ତେଜନା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନାକୁ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ସେ ଜଣେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଡ୍ୟାଣ୍ଡି ଏବଂ ମହିଳା-ଚାଷୀ ଥିଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ପ୍ରଚୁର ସୁଯୋଗ ଥିଲା ।

ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ କାରବାର କରୁଥିଲା । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି । ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଅଧିକାଂଶ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଦେଶର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଭାକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିପାରିବ । ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ ଗାୟକ ଏବଂ କମିକ୍ସକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ରେକର୍ଡ ଫାର୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ହସ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ପରିବାରର ଆୟର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ଥିଲା ।

ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରୀତିକର ଥିଲା । ସେ ଜଣେ କ୍ରୋଧୀ ଥିଲେ, ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ଲଣ୍ଡ୍ରି ବିଲ୍, ସମସ୍ତ ଗାମୁଛା, ଲାଭ ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ (କିନ୍ତୁ ସେ କାମ କରୁଥିବା ଲଣ୍ଡ୍ରି ଫାର୍ମର ମାଲିକ ଥିଲେ) । ଝିଅମାନେ ଅଳସୁଆ ଏବଂ ଅସ୍ଥିର ଥିଲେ, ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଥିଲେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ଦଲାଲମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ଏବଂ ଅସାଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର କୌଣସି ଅଂଶ ନଥିଲେ । ଭଲ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ସିସିଲିଆନ୍ ରକ୍ତର ଯୁବକମାନେ ଏପରି କାମରେ ନାକ ଟେକି ଦେଇଥିଲେ, ଟ୍ରାଫିକ୍ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ତଳେ ମନେ କରୁଥିଲେ; ସେହି ଦୁର୍ଜନ ଯେଉଁମାନେ ଓଠରେ ଗୀତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ର କୋପରେ ଇଷ୍ଟର ପାମ୍ ର କ୍ରସ୍ ସହିତ ଗଳା କାଟିବେ । ତେଣୁ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନିତ ଏବଂ ଅବମାନନା କରିବେ । ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚିତ୍କାର ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍ ଏବଂ କାବାରେଟ୍ ପାଇଁ ମଦ୍ୟପାନ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ବାତିଲ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖିଥିଲେ । ସେ ଶପଥ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସରକାରୀ ମୋହର ଚୋର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ୱାଲ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କୋଟିପତି ରୋଜଗାର କରିଛନ୍ତି ।

ଏକ କୌତୁହଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ବିଜୟୀ ଯୁଦ୍ଧ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଇପାରିନଥିଲା। ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପ୍ରଥମେ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ତା'ପରେ ବାର୍ଜିନି ପରିବାରଠାରୁ ଆସିଛି। ଏହା ସହିତ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସୁଯୋଗ ନେଇ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ହାସଲ କରିନଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା। ଯଦି ସେ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାକୁ ଏଡାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତ ଘଟାଇଥାନ୍ତା।

ଏହା ଠିକ୍ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଉଭୟଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୁଅମାନେ ହରାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରସ୍ପରର ଉପସ୍ଥିତିକୁ କେବଳ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଇଙ୍ଗିତରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉଚିତ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଧ୍ୟାନର ବିଷୟ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ କ୍ଷତ ଏବଂ ପରାଜୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ କେଉଁ ଦୁର୍ବଳତାର ଚିହ୍ନ ରହିଯାଇଛି। ବିସ୍ମୟକର କାରଣ ଥିଲା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ କାହିଁକି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ। ଏହା ପରାଜୟର ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିପାରିବେ।

ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା, ପାନୀୟ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ବିତିଗଲା ପରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପଲିସ୍ ହୋଇଥିବା ବାଦାମ ଟେବୁଲରେ ବସିଲେ। ନିରବ ଭାବରେ, ହେଗେନ୍ ଡନ୍‌ଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଟିକିଏ ଚୌକିରେ ବସିଲେ। ଏହା ଅନ୍ୟ ଡନ୍‌ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଯିବାର ସଙ୍କେତ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ସହାୟକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ବସିଥିଲେ, କନସିଲିଅରମାନେ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଯେକୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଦେଇପାରିବେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏପରି କହିଥିଲେ ଯେପରି କିଛି ଘଟିନାହିଁ। ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆହତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛି, ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିବାର ବିଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି, ପଶ୍ଚିମରେ ଫ୍ରେଡି ଏବଂ ମୋଲିନାରି ପରିବାରର ସୁରକ୍ଷାରେ ଏବଂ ସିସିଲିର ମରୁଭୂମିରେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ମାଇକେଲ୍ ଅଛନ୍ତି। ସେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସିସିଲିଆନ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ।

"ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୋ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସେବା ବୋଲି ମନେ କରେ ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଋଣୀ। ଏବଂ ତେଣୁ ମୁଁ ଆରମ୍ଭରେ କହିବି ଯେ ମୁଁ ଏଠାରେ

ଝଗଡା କିମ୍ବା ମନାଇବାକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଏବଂ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବିଭାଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ଆସିଛି। ମୁଁ ଏଥିରେ ମୋର କଥା ଦେଉଛି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣ, ସେମାନେ ଜାଣ ଯେ ମୁଁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ମୋର କଥା ଦେଉନାହିଁ। ଆହା, ଭଲ, ଆସନ୍ତୁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରୁଷ, ଆମକୁ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଯେପରି ଆମେ ଓକିଲ।"

ସେ ଅଟକିଗଲେ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। କେତେକ ସିଗାର ଟାଣୁଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନେ ପାନୀୟ ପିଉଥିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଶ୍ରୋତା ଥିଲେ, ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଜିନିଷ ସମାନ ଥିଲା। ସେମାନେ ଥିଲେ ସେହି ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତି, ସଂଗଠିତ ସମାଜର ଶାସନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିବା ପୁରୁଷ, ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷ। ଏପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥିଲା, କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଖରେ ବଙ୍କା କରିପାରିବ ଯଦି ସେମାନେ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଚତୁରତା ଏବଂ ହତ୍ୟା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରେ। କିମ୍ବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ। "କିପରି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଦୂର ଗଲା?" ସେ ବାକ୍ପଟୁରୀ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ। "ହଁ, କିଛି କଥା ନାହିଁ। ବହୁତ ମୂର୍ଖତା ଘଟିଯାଇଛି। ଏହା ଏତେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ, ଏତେ ଅନାବଶ୍ୟକ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ଦେଖିଛି ତାହା କହିବାକୁ ଦିଅ।"

ସେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷ କହିବାରେ କେହି ଆପତ୍ତି କରିବେ କି ନାହିଁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅଟକିଗଲେ।

"ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ମୋର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ହୁଏତ ମୁଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଠିକ୍ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି। ହୁଏତ ମୋ ପୁଅ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଗ୍ର, ଅତ୍ୟଧିକ ଜିଦ୍ଖୋର ଥିଲା, ମୁଁ ଏହାକୁ ନା କହୁନାହିଁ। ଯାହାହେଉ, ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସୋଲୋଜୋ ମୋ ପାଖକୁ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ମାମଲା ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ମୋ ଟଙ୍କା ଏବଂ ମୋର ପ୍ରଭାବ ମାଗିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାରର ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଛି। ଏହି ମାମଲାରେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ମୋର କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ। ମୁଁ ଜଣେ ଶାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରୟାସ ମୋ ପସନ୍ଦ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜୀବନ୍ତ। ମୁଁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝାଇଥିଲି, ତାଙ୍କ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ ସହିତ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସୌଜନ୍ୟ ସହିତ ମୋର 'ନା' ଦେଇଥିଲି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ

ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ମୋର ବ୍ୟବସାୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ, ଯେ ଏହି ଉପାୟରେ ତାଙ୍କର ରୋଜଗାର କରିବାରେ ମୋର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଏହାକୁ ଖରାପ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆଣିଦେଲେ। ହଁ, ଏହା ଜୀବନ। ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଦୁଃଖର କାହାଣୀ କହିପାରିବେ। ଏହା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ପାନୀୟ ପାଇଁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ, ଯାହା ହେଗେନ୍ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦେଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପାଟି ଓଦା କରିଦେଲେ। "ମୁଁ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ," ସେ କହିଲେ। "ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏକ ପୁଅ ହରାଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏକ ପୁଅ ହରାଇଛି। ଆମେ ଛାଡୁଛୁ। ଯଦି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ କାରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷୋଭ ବହନ କରନ୍ତି ତେବେ ଦୁନିଆ କ'ଣ ହେବ? ଏହା ସିସିଲିର କ୍ରସ୍ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ରୁଟି ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ। ଏହା ମୂର୍ଖତା। ତେଣୁ ମୁଁ ଏବେ କହୁଛି, ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବ ପରି ହେବାକୁ ଦିଅ। ମୋ ପୁଅକୁ କିଏ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଛି ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇନାହିଁ। ଶାନ୍ତି ପାଇଲେ, ମୁଁ ତାହା କରିବି ନାହିଁ। ମୋର ଏକ ପୁଅ ଅଛି ଯିଏ ଘରକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋତେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିବା ଉଚିତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପରିସ୍ଥିତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଫେରିପାରିବ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ, କୌଣସି ବିପଦ ରହିବ ନାହିଁ। ଏହା ସମାଧାନ ହୋଇଗଲେ ହୁଏତ ଆମେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇପାରିବା ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ, ଆଜି ଏକ ଲାଭଦାୟକ ସେବା କରିପାରିବ।" କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଆଜ୍ଞାଶୀଳ ଭାବରେ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। "ମୁଁ ଏତିକି ଚାହୁଁଛି।"

ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ପୁରୁଣା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଥିଲେ। ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ। ନମ୍ର। ମୃଦୁଭାଷୀ। କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଭଲ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାକୁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶସ୍ତାରେ ବନ୍ଦୀ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ତାହା ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ଆଲୋଚନା ନିରର୍ଥକ। ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ପୁରୁଣା ସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଗତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କିଛି ହରାଇବେ ନାହିଁ।

ତଥାପି, ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ନୁହେଁ, ବରଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବା ଏମିଲିଓ ବାର୍ଜିନି ଥିଲେ। ସେ ଅସଭ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପମାନଜନକ ଭାବରେ କଥା ନ କହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏବଂ ସିଧାସିଧା କଥା କହିଥିଲେ।

"ଏହା ସବୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସତ୍ୟ," ବାର୍ଜିନି କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଟିକିଏ ଅଛି। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଅତ୍ୟଧିକ ବିନମ୍ର। ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ସହାୟତା ବିନା ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ତାଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା। ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଦୋଷ ନୁହେଁ। ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିଚାରପତି ଏବଂ ରାଜନେତାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏପରିକି ନିଶା ଉପରେ ମଧ୍ୟ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ କାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଯଦି ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି କୋମଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାର କିଛି ବୀମା ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସୋଲୋଜୋ କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହା ଜାଣୁ। ଅନ୍ୟଥା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗରିବ ଲୋକ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ। ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମର ଜଣେ ଲୋକ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଲେ ବିଚାରପତି ଏବଂ ପ୍ରସିକ୍ୟୁଟିଂ ଓକିଲମାନେ ଏକ କଠିନ ସମ୍ଭାବା କରନ୍ତି। କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡ ପାଇଥିବା ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ମଧ୍ୟ ଓମେର୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ କଥା କହିପାରନ୍ତି। ତାହା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ସମସ୍ତ ଉପକରଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି। ଆମକୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମନା କରିବା ଜଣେ ବନ୍ଧୁର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେ ଆମ ପରିବାରର ମୁହଁରୁ ରୁଟି କାଢ଼ି ନିଅନ୍ତି। ସମୟ ଆସିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ଏହା ପୁରୁଣା ଦିନ ପରି ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଯାଇପାରିବେ। ଯଦି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ସମସ୍ତ ବିଚାରପତି ଥିଲେ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ଆମକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ଏପରି ସେବା ପାଇଁ ଏକ ବିଲ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ, ଆମେ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଆମକୁ କୂଅରୁ ପାଣି କାଢ଼ିବାକୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ଏତେ ସରଳ।"

ଯେତେବେଳେ ବାର୍ଜିନି କଥାବାର୍ତ୍ତା ସମାପ୍ତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକ ନୀରବତା ଥିଲା। ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟାଣି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ପୁରୁଣା ସ୍ଥିତିକୁ ଫେରିପାରିବ ନାହିଁ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ବାର୍ଜିନି କଥା କହି କହୁଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ନହୁଏ ତେବେ ସେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କରଲିଓନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ସହିତ ଯୋଗଦେବେ। ଏବଂ ସେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବିନ୍ଦୁ ହାସଲ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ପରସ୍ପର ସେବା କରିବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ପଚାରାଯାଇଥିବା ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏକ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ଅନୁଗ୍ରହ ହାଲୁକା ଭାବରେ ପଚରାଯାଉ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଶେଷରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ କଥା ହେଲେ। "ମୋର ବନ୍ଧୁଗଣ," ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଘୃଣା କରି ମନା କରିନାହିଁ। ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଜାଣ। ମୁଁ କେବେ କେବେ କୌଣସି ଆବାସ ମନା କରିଛ? ଏହା ମୋ ସ୍ୱଭାବରେ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଏଥର ମନା କରିବାକୁ ପଡିଲା। କାହିଁକି? କାରଣ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ଏହି ନିଶା ବ୍ୟବସାୟ ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ। ଏହି ଦେଶରେ ଏପରି ଟ୍ରାଫିକ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଦୃଢ଼ ଭାବନା ଅଛି। ଏହା ହ୍ୱିସ୍କି କିମ୍ବା ଜୁଆ କିମ୍ବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ ଯାହା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ନିଶା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟକୁ ବିପଦରେ ପକାଇପାରେ। ଏବଂ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖୁସି ଯେ ମୁଁ ବିଚାରପତି ଏବଂ ଆଇନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଏହା ସତ୍ୟ ହେଉ। ମୋର କିଛି ପ୍ରଭାବ ଅଛି କିନ୍ତୁ ମୋ ପରାମର୍ଶକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଯଦି ନିଶା ଆମ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଡିତ ହୁଏ ତେବେ ଏହି ସମ୍ମାନ ହରାଇପାରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଏହା ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ଭାବନା ଅଛି। ଜୁଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୋଲିସମାନେ ମଧ ନିଶାରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରିବେ। ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ସେବା କରିବାକୁ ମୋତେ କହିବା ହେଉଛି ମୋତେ କରିବାକୁ କହିବା। "ମୋ ପାଇଁ କ୍ଷତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଉଚିତ ମନେ କର, ତେବେ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ମଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ।"

ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସମାପ୍ତ କଲେ, ସେତେବେଳେ କକ୍ଷଟି ଅଧିକ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ବହୁତ ଆରାମଦାୟକ ହୋଇଗଲା। ସେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାଟି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ସେ ଡ୍ରଗ୍ସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେକୌଣସି ସଂଗଠିତ ବ୍ୟବସାୟିକ ଉଦ୍ୟମକୁ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ଯଦି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ଜାତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ସହମତ ଥିଲେ। ଏହା ବୁଝାପଡୁଥିଲା ଯେ ସେ କେବେବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରିବେ

ନାହିଁ। ସେ କେବଳ ଆଇନଗତ ଉପକରଣ ସହିତ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ରିହାତି ଥିଲା।

ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସର ଡନ୍ ଫ୍ରାଙ୍କ ଫାଲକନ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କହିଲେ। "ଆମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟବସାୟରେ ଯିବାରୁ ରୋକିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜେ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି। ଏଥିରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅଛି। ତେଣୁ ଯଦି ଆମେ ଭିତରକୁ ନ ଯାଉ, ତେବେ ଏହା ଅଧିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ଅତି କମରେ ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଘୋଡାଇ ପାରିବା, ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସଂଗଠିତ କରିପାରିବା, ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବୁ ଯେ ଏହା କମ୍ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏଥିରେ ରହିବା ଏତେ ଖରାପ ନୁହେଁ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସୁରକ୍ଷା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସଂଗଠନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅରାଜକତାବାଦୀଙ୍କ ପରି ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା କରିବାକୁ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।"

ଡେଟ୍ରଏଟର ଡନ୍, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଥିଲେ। "ମୁଁ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଟଙ୍କା ଦେଇ କହୁଥିଲି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସାୟ କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇନଥିଲା, ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିନଥିଲା। କେହି ଜଣେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କୁହନ୍ତି, 'ମୋ ପାଖରେ ପାଉଡର ଅଛି, ଯଦି ତୁମେ ତିନି-- ଚାରି ହଜାର ଡଲାରର ନିବେଶ କର, ତେବେ ଆମେ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ବଣ୍ଟନ କରିପାରିବୁ।' ଏତେ ଲାଭକୁ କିଏ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବ? ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ପାର୍ଶ୍ୱ ବ୍ୟବସାୟରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାମ କରିବାକୁ ଦେଉଛି ତାହାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି। ନିଶା ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅଛି। ଏହା ସବୁବେଳେ ବଡ଼ ହେଉଛି। ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ତେଣୁ ଆମକୁ ବ୍ୟବସାୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ସମ୍ମାନଜନକ ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ସ୍କୁଲ ପାଖରେ ଏହା ଚାହୁଁନାହିଁ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ଏହାର କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଉ। ଏହା ଏକ ଅପରିଚିତ। ମୋ ସହରରେ ମୁଁ ଅନ୍ଧାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଟ୍ରାଫିକ୍ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି, ରଙ୍ଗୀନ। ସେମାନେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଗ୍ରାହକ, ସବୁଠାରୁ କମ୍ କଷ୍ଟକର ଏବଂ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପଶୁ। ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ପରିବାର କିମ୍ବା ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସମ୍ମାନ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ଆତ୍ମା ହରାଇବାକୁ ଦିଅ। କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବାକୁ ପଡିବ, ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ସେମାନେ କରନ୍ତି ସେହିପରି କରିବାକୁ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।" ଦୟାକରି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କର।"

ଡେଟ୍ରଏଟ୍ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଏହି ଭାଷଣକୁ ସମର୍ଥନର ଜୋରଦାର ଗୁଞ୍ଜରଣ ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ମୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶା କାରବାରରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ, ଏହା ତାଙ୍କର ଜଣାଶୁଣା ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା, ତାଙ୍କର କୋମଳ ହୃଦୟ ଥିଲା । ସର୍ବପରି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଏ ନିଶା ବିକ୍ରି କରିବ? ପିଲାମାନେ ଟଙ୍କା କେଉଁଠାରୁ ପାଇବେ? ରଙ୍ଗୀନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଉନଥିଲା । ନିଗ୍ରୋମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟହୀନ, କୌଣସି ବଳପୂର୍ବକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉନଥିଲା । ସେମାନେ ସମାଜକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଳିରେ ପିସି ପକାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟହୀନ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା ଯେ ଡେଟ୍ରଏଟ୍‌ର ଡନ୍‌ଙ୍କ ମନ ସର୍ବଦା ଅପ୍ରସଙ୍ଗିକତା ଆଡ଼କୁ ଦୋହଲୁଥିଲା ।

ସମସ୍ତ ଡନ୍ ମାନେ କଥା ହେଲେ । ସମସ୍ତେ ନିଶା କାରବାରକୁ ଏକ ଖରାପ ଜିନିଷ ବୋଲି କହି ନିନ୍ଦା କଲେ ଯାହା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକମତ ହେଲେ । କେବଳ ଏତିକି, ଏହି ବ୍ୟବସାୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା, ତେଣୁ ଏପରି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ରହିବେ ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ଲଗାଇବାକୁ ସାହସ କରିବେ । ଏହା ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା ।

ଶେଷରେ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲା । ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଚାଲାଣକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏହାକୁ ପୂର୍ବରେ କିଛି ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ବୁଝାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ବାର୍ଜିନି ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଅଧିକାଂଶ ବଡ଼ ଧରଣର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହା ସହିତ ସମ୍ମିଳନୀ ବ୍ୟାପକ ସ୍ୱାର୍ଥର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିଲା । ଅନେକ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଏହା ସହମତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ଏବଂ ମିଆମି ଖୋଲା ସହର ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଯେକୌଣସି ପରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତର ସହର । ଏହା ମଧ୍ୟ ସହମତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ହିଂସାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରାଯିବ । ଏହା ସହମତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାରେ, ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅସନ୍ତୋଷ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ଏହି ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ ସହମତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବଟନ୍ ପୁରୁଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲାରେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଂସାତ୍ମକ ଅପରାଧ ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧ କାର୍ଯ୍ୟରୁ

ନିବୃତ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଅନୁରୋଧ କଲେ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରର ସେବା କରିବେ ବୋଲି ସହମତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରିକି ଜଲ୍ଲାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଜୁରୀ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେବା ଭଳି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ବୈଷୟିକ ସହାୟତା, ଯାହା କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ। ଏହି ଆଲୋଚନା, ଅନୌପଚାରିକ, କଥାବାର୍ତ୍ତାମୂଳକ ଏବଂ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ, ସମୟ ନେଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଏବଂ ବୁଫେ ବାର୍ ରୁ ପାନୀୟ ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା।

ଶେଷରେ ଡନ୍ ବାର୍ଜିନି ବୈଠକ ଶେଷ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। "ତେବେ ସମଗ୍ର ବିଷୟ," ସେ କହିଲେ। "ଆମେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଛୁ ଏବଂ ମୁଁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ମୋର ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ କଥାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜାଣିଛୁ। ଯଦି ଆଉ କୌଣସି ମତଭେଦ ଥାଏ ଯାହା ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ଭେଟିପାରିବା, ତେବେ ଆମକୁ ପୁଣି ମୂର୍ଖ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ମୋ ପକ୍ଷରୁ ରାସ୍ତା ନୂତନ ଏବଂ ସତେଜ। ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଏହା ସବୁ ସମାଧାନ ହୋଇଯାଇଛି।"

କେବଳ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏବେ ବି ଟିକେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। ଯଦି ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ତେବେ ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ହତ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଦେଇଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଲମ୍ବା କଥା କହିଲେ।

"ମୁଁ ଏଠାରେ ସବୁକିଛିରେ ରାଜି ହୋଇଛି, ମୁଁ ମୋର ନିଜର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କର୍ଲିଓନଙ୍କଠାରୁ କିଛି କଠୋର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଶୁଣିବାକୁ ଚାହେଁ। ସେ କ'ଣ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ? ଯେତେବେଳେ ସମୟ ବିତିଯାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ହୁଏତ ଦୃଢ଼ ହୁଏ, ସେ କ'ଣ ଭୁଲିଯିବେ ଯେ ଆମେ ଆମର ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରତି ଶପଥ ନେଇଛୁ? ମୁଁ କିପରି ଜାଣିବି ଯେ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ପାଇଁ ଖରାପ ସେବା ଦିଆଯାଇଛି, ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଧ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଏତେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି? ଆମକୁ ସବୁବେଳେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ? ନା ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ମନର ଶାନ୍ତିରେ ଶାନ୍ତିରେ ଯାଇପାରିବା? କ'ଣ କର୍ଲିଓନ ଆମକୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବେ ଯେପରି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଦେଉଛି?"

ସେତେବେଳେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ମନେ ରହିବ, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ରାଜନେତା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲା, ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ହୃଦୟରୁ ସିଧାସଳଖ; ଏବଂ ବିଷୟର ମୂଳକୁ। ଏଥିରେ ସେ ଏକ ବାକ୍ୟାଂଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଚର୍ଚ୍ଚିଲଙ୍କ ଲୁହା

ପରଦା ପରି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଥିଲା, ଯଦିଓ ଦଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ହୋଇନଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ପରିଷଦକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର "ରୋଗ" ହେତୁ ଛୋଟ ଏବଂ ଟିକେ ପତଳା ଥିଲେ, ହୁଏତ ତାଙ୍କର ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେଖାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ଶକ୍ତି ଫେରି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲା।

"ଯଦି ଆମର ଯୁକ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ କି ପ୍ରକାରର ମଣିଷ," ସେ କହିଲେ। "ଯଦି ଏହା ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲର ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ନୁହଁ। କିନ୍ତୁ ଆମର ଯୁକ୍ତି ଅଛି, ଆମେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିପାରିବା ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିପାରିବା। ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧା, ହିଂସା ଏବଂ ଅଶାନ୍ତିକୁ ପୁଣି କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ କରିବି? ମୋ ପୁଅ ମରିଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ଏକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ମୋତେ ଏହାକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ମୋ ଚାରିପାଖର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦୁନିଆକୁ ମୋ ସହିତ ଦୁଃଖ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ତେଣୁ ମୁଁ କହୁଛି, ମୁଁ ମୋର ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି, ମୁଁ କେବେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି ନାହିଁ, ମୁଁ କେବେ ଅତୀତରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଖୋଜିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏକ ପବିତ୍ର ହୃଦୟ ସହିତ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯିବି।"

"ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଆମକୁ ସର୍ବଦା ଆମର ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏପରି ପୁରୁଷ ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ଖ ହେବାକୁ ମନା କରିଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟାଣି ହୋଇଥିବା ସୂତ୍ରରେ ନାଚୁଥିବା କଠିନ ପୁତୁଳା ହେବାକୁ ମନା କରିଛୁ। ଆମେ ଏହି ଦେଶରେ ଭାଗ୍ୟବାନ। ଆମର ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଭଲ ଜୀବନ ପାଇସାରିଛନ୍ତି। ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପୁଅ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଫେସର, ବୈଜ୍ଞାନିକ, ସଂଗୀତଜ୍ଞ, ଏବଂ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ। ହୁଏତ ତୁମର ନାତିନାତୁଣୀମାନେ ନୂତନ ପେଜନୋଭାଣ୍ଟି ହେବେ। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏଠାରେ ଆମର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆମର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ, ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ଜୀବନ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇପାରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପଦବୀ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଆମର ସାହସ ଦ୍ୱାରା ଜିତିଛି। ମୋର ଏବେ ନାତିନାତୁଣୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ କେବେ ଜଣେ ରାଜ୍ୟପାଳ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବେ, ଆମେରିକାରେ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ସମୟ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ। ବନ୍ଧୁକ, ହତ୍ୟା ଏବଂ ଗଣହତ୍ୟାର ସମୟ ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଛି। ଆମକୁ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପରି ଧୂର୍ତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏଥିରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଏବଂ ନାତିନାତୁଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ।"

"ଆମର ନିଜସ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ, ଆମେ .୨0 କ୍ୟାଲିବରର ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟିଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆମ ଜୀବନ ସହିତ ଆମେ କ'ଣ କରିବୁ ତାହା ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା ଅଛି ତାହା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଲଢ଼ିବା। କିଏ କହିବ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଆମର କ୍ଷତି ପାଇଁ ସେମାନେ ତିଆରି କରିଥିବା ଆଇନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ? ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ସ୍ୱାର୍ଥର ଯତ୍ନ ନେଉ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା କିଏ? ସୋନା କୋସା ନୋଷ୍ଟ୍ରା," ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଥିଲେ, "ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାପାର। ଆମେ ଆମର ବିଶ୍ୱକୁ ନିଜ ପାଇଁ ପରିଚାଳନା କରିବୁ କାରଣ ଏହା ଆମର ବିଶ୍ୱ, କୋସା ନୋଷ୍ଟ୍ରା। ଏବଂ ତେଣୁ ବାହ୍ୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଏକାଠି ରହିବାକୁ ପଡିବ। ନଚେତ୍ ସେମାନେ ଆମ ନାକରେ ମୁଦି ଲଗାଇବେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନେପୋଲିଟାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇଟାଲୀୟଙ୍କ ନାକରେ ମୁଦି ଲଗାଇଛନ୍ତି।"

"ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ମୋର ମୃତ ପୁଅ ପାଇଁ ମୋର ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଛି, ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ। ମୁଁ ଏବେ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମୋ ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜନା ବିନା ଗୋଟିଏ ଆଙ୍ଗୁଠି ମଧ୍ୟ ଉଠାଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ମୋର ବାଣିଜ୍ୟିକ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ଏହା ମୋର କଥା, ଏହା ମୋର ସମ୍ମାନ, ଏଠାରେ ଏପରି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କେବେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିନାହିଁ।"

"କିନ୍ତୁ ମୋର ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଛି। ମୋ ସାନ ପୁଅକୁ ସୋଲୋଜୋଙ୍କ ହତ୍ୟା ଏବଂ ଜଣେ ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପଳାଇବାକୁ ପଡିଲା। ମୋତେ ଏବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସେ ନିରାପଦରେ ଘରକୁ ଫେରିପାରିବ, ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ। ଏହା ମୋର ମାମଲା ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି। ହୁଏତ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବି, କିମ୍ବା ହୁଏତ ମୁଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବି, ହୁଏତ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ସୂଚନାଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମିଛକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁଣି କହୁଛି ଯେ ଏହା ମୋର ମାମଲା ଏବଂ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୁଁ ମୋ ପୁଅକୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିବି।"

"କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୁଁ ଜଣେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ, ଏକ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବିଫଳତା କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏବଂ ତେଣୁ ଯଦି ମୋର ସାନ ପୁଅ ସହିତ କିଛି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟେ, ଯଦି କୌଣସି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲବଶତଃ

ଗୁଳି କରନ୍ତି, ଯଦି ସେ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ନିଜକୁ ଫାଶି ଦିଅନ୍ତି, ଯଦି ନୂତନ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ମୋର ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ଅନୁଭବ କରାଇବ ଯେ ଏହା ଏଠାରେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ବହନ କରାଯାଇଥିବା ଖରାପ ଇଚ୍ଛାର ଫଳାଫଳ। ମୁଁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ। ଯଦି ମୋ ପୁଅକୁ ବଜ୍ରପାତ ହୁଏ ତେବେ ମୁଁ ଏଠାକାର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବି। ଯଦି ତାଙ୍କର ବିମାନ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଯାଏ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଜାହାଜ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ତଳେ ବୁଡ଼ିଯାଏ, ଯଦି ସେ ମାରାତ୍ମକ ଜ୍ୱରରେ ଆଘାତ ପାଏ, ଯଦି ତାଙ୍କର ଗାଡ଼ି ଟ୍ରେନରେ ଆଘାତ ପାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଏଠାକାର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥିବା ଖରାପ ଇଚ୍ଛାକୁ ଦୋଷ ଦେବି। ସଜ୍ଜନଗଣ, ସେହି ଖରାପ ଇଚ୍ଛା, ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ, ମୁଁ କେବେ କ୍ଷମା କରିପାରିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ମୋର ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କ ଆତ୍ମାର ନାମରେ ଶପଥ ନେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ମୁଁ ଆମେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ତାହା କେବେ ଭାଙ୍ଗିବି ନାହିଁ। ସର୍ବପରି, ଆମେ କ'ଣ ସେହି ପେଜୋନୋଭାଣ୍ଟିଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ଲୋକ ନୁହଁ କି ଯେଉଁମାନେ ଆମ ଜୀବନରେ ଅଗଣିତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି?"

ଏହା କହି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଡନ୍ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ବସିଥିବା ଟେବୁଲ ତଳକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପରସ୍ପରର ଗାଲକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। କୋଠରୀରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଡନ୍ମାନେ କରତାଳି ବଜାଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ଡନ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ବନ୍ଧୁତା ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବାକୁ ଉଠିଲେ। ଏହା ହୁଏତ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ଉଷ୍ମ ବନ୍ଧୁତା ନଥିଲା, ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଉପହାର ଶୁଭେଚ୍ଛା ପଠାଉ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିଲେ। ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏତିକି ବନ୍ଧୁତା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା, କେବଳ ଏତିକି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ତାଙ୍କ ପୁଅ ଫ୍ରେଡି ପଶ୍ଚିମରେ ମୋଲିନାରି ପରିବାରର ସୁରକ୍ଷାରେ ଥିବାରୁ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସାନ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ ଡନ୍ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ବୈଠକ ପରେ ରହିଲେ। ମୋଲିନାରି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କୁ ଏତିକି କହିବାକୁ ବାଧ କଲେ ଯେ ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି, ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ମହିଳା ପୁରୁଷ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ହୋଟେଲ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିଭା ଥିଲା, ଏହା ମନେ ହେଉଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ, ଯେପରି ଅନେକ ପିତା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ୱପ୍ନିତ ପ୍ରତିଭା ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ କେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପୁରସ୍କାର ଆଣିଥାଏ? ସେମାନେ ଉଭୟେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ କର୍ଲିଓନ୍ ସାନ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ ଡନ୍ ଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଫ୍ରେଡିଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ

କରାଯାଇଥିବା ମହାନ ସେବା ପାଇଁ ସେ ଋଣୀ। ସେ ଏହା ଜଣାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଗାମୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଶକ୍ତି ଗଠନରେ ଯେକୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରେସିଂ ତାରଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ରହିବ, ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି କାରଣ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ ଏକ ନିରନ୍ତର ଖୋଲା କ୍ଷତ ଥିଲା ଯାହା ଚିକାଗୋ ଲୋକଙ୍କ ଏଥିରେ ପ୍ରବଳ ହାତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେହି ବର୍ବର ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବହୀନ ନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସୁନାର ଉପହାର ଥିଲା।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ-ଚାଫର, ଯିଏ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଥିଲେ, ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ମଲ୍ ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଡନ୍ ହାଗେନ୍ କୁ କହିଲେ, "ଆମର ଡ୍ରାଇଭର୍, ସେହି ଲୋକ ଲାମ୍ପୋନ୍, ତାଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖ। ସେ ଜଣେ ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ମୁଁ ଭାବୁଛି।" ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟରେ ହେଗେନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଲାମ୍ପୋନ୍ ସାରା ଦିନ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହି ନଥିଲେ, ପଛ ସିଟ୍ ରେ ବସିଥିବା ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ। ସେ ଡନ୍ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରି ଆସିଲେ, ଗାଡ଼ିଟି ବ୍ୟାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିଲା, ସେ ସବୁକିଛି ସଠିକ୍ ଭାବରେ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସୁପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଚାଳକଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି କରି ନ ଥିଲେ। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଡନ୍ ଆଖି ଏପରି କିଛି ଦେଖିଥିଲା ଯାହା ସେ ଦେଖି ନଥିଲେ।

ଡନ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପରେ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମୟ ନେଇ ଟିକିଏ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ଲମ୍ବା ରାତି ଆଲୋଚନା କରିବେ। ସେ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ। ସେମାନେ ରାତି ଦଶଟାରେ ଆସିବା ଉଚିତ, ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ। ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ସେହି ଅପରାହ୍ନରେ ବୈଠକରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ କହିଥିଲେ।

ଦଶଟା ବେଳେ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ତିନି ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଘରର କୋଣ କୋଠରୀରେ ଆଇନ ପାଠାଗାର ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଫୋନ୍ ଥିଲା। ସେଠାରେ ହ୍ୱିସ୍କି ବୋତଲ, ବରଫ ଏବଂ ସୋଡ଼ା ପାଣି ସହିତ ଏକ ଟ୍ରେ ଥିଲା। ଡନ୍ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

"ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ ଆମେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ମୋର କଥା ଏବଂ ମୋର ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲି ଏବଂ ଏହା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଆମର ବନ୍ଧୁମାନେ ଏତେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ବି ସତର୍କ ରହିବା।

ଆମେ ଆଉ କୌଣସି ଖରାପ ଛୋଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚାହୁଁନାହୁଁ।" ତା'ପରେ ଡନ୍ ହାଗେନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ। "ତୁମେ ବୋଟିଚିଓ ବନ୍ଧକମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଦେଇଛ?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ମୁଁ ଘରକୁ ଫେରିବା ମାତ୍ରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲି।"

କୋର୍ଲିଓନ୍ ବିଶାଳ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ। କାପୋରେଜିମ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲି। ମୋତେ କୁହ, ଗଡଫାଦର, ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ କ'ଣ ବୋଟିଚିଓମାନେ ଯେପରି ମୂର୍ଖ ବୋଲି ଅଭିନୟ କରନ୍ତି, ସେପରି ମୂର୍ଖ ହେବା ସମ୍ଭବ?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଟିକିଏ ହସିଲେ। "ସେମାନେ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚତୁର। ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଚତୁର ହେବା କାହିଁକି ଆବଶ୍ୟକ? ଏହି ଦୁନିଆର ଅସୁବିଧାର କାରଣ ବୋଟିଚିଓ ନୁହଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ସିସିଲିଆନ୍ ମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ।"

ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଆରାମଦାୟକ ମନୋଭାବରେ ଥିଲେ। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜେ ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାନୀୟ ଆଣିଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କତାର ସହ ପିଇଲେ ଏବଂ ଏକ ସିଗାର ଜାଳିଲେ।

"ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସନିଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ଘଟିଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ ନ ହେଉ, ଯାହା ସହିତ ଏହା ସରିଯାଇଛି ଏବଂ ଭୁଲିଯାଉ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ଟିକେ ଲୋଭୀ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆମେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆମର ଉପଯୁକ୍ତ ଅଂଶ ପାଇଲୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ସହଯୋଗ ଚାହୁଁଛି। ମାଇକେଲକୁ ଘରକୁ ଆଣିବାର ଉପାୟ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତେଜନା ହେଉ, ମୁଁ ଏହି ଶାନ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ କିଛି ଚାହୁଁନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଉ। ଏହା ମନେରଖନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଫେରି ଆସିବେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦରେ ଫେରି ଆସିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ କିମ୍ବା ବାର୍ଜିନିସ୍ ଠାରୁ କହୁନାହିଁ। ମୁଁ ଯାହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ତାହା ହେଉଛି ପୋଲିସ। ନିଶ୍ଚିତ, ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣକୁ ଦୂର କରିପାରିବା; ସେହି ୱେଟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ, ନା ସେହି ଦର୍ଶକ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁକଧାରୀ କିମ୍ବା ସେ ଯାହା ଥିଲେ। ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଆମର ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଚିନ୍ତା ଯେହେତୁ ଆମେ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣୁ। ଆମକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାର କଥା ହେଉଛି ପୋଲିସ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନାଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ବହୁତ ଭଲ। ଆମକୁ ଦାବି କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ପୋଲିସର ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତାରେ ସବୁକିଛି କରନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୋଲିସ ସହିତ କାମ କରୁଥିବା

ସୂଚନାଦାତାମାନେ ନୂତନ କାହାଣୀ ସହିତ ଆସିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ ମୋର ଭାଷଣ ପରେ ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଏହା କରିବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ। କିନ୍ତୁ ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ଆମକୁ କିଛି ବିଶେଷ ସହିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ନଚେତ୍ ସେ ଏହି ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା। ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ।

"ଏବେ, ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ମୂର୍ଖତା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ମୋର କରିସାରିଛି। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମଲ୍ ଚାରିପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜମି କିଣାଯାଇଛି, ଘର କିଣିଛି। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଝରକା ଦେଇ ମୋ ବଗିଚା ଭିତରକୁ ଚାହିଁପାରିବେ, ଯଦିଓ ଏହା ଏକ ମାଇଲ ଦୂରରେ ଅଛି। ମୁଁ ମଲ୍ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ବାଡ଼ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମଲ୍ ସବୁବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହୁ। ମୁଁ ସେହି ବାଡ଼ରେ ଏକ ଗେଟ୍ ଚାହୁଁଛି। ସଂକ୍ଷେପରେ, ମୁଁ ଏବେ ଏକ ଦୁର୍ଗରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏବେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ଆଉ କେବେ ସହରକୁ କାମ କରିବାକୁ ଯିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ହେବି। ମୁଁ ବଗିଚାରେ କାମ କରିବାକୁ, ଅଙ୍ଗୁର ଋତୁ ହେଲେ ଟିକେ ମଦ ତିଆରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଭବ କରେ। ମୁଁ ମୋ ଘରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଛୁଟିରେ ଯିବା କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମରେ କାହାକୁ ଦେଖା କରିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏବେ ଏହାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ନିଅ ନାହିଁ। ମୁଁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁନାହିଁ। ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଆସିଛି, ଜୀବନରେ ଅସାବଧାନତା ଭଳି ମୁଁ ମୋ ପସନ୍ଦରେ ଏତେ କମ୍ ପାଏ ନାହିଁ। ମହିଳା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଦେଇପାରିବେ।" ଅସାବଧାନ ରହିବା, ପୁରୁଷମାନେ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏସବୁ ବିଷୟରେ ଆରାମରେ ରୁହନ୍ତୁ, ଆମ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉତ୍କଣ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନାହିଁ। ଏହା ଏପରି ଭାବରେ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଦେଖାଯିବ।

"ଏବେ ମୁଁ ତୁମ ତିନି ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ସାଣ୍ଟିନୋ ଶାସନ ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ଏବଂ ତୁମ ଶାସନରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉ। ଏହା ଆମର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ ଯେ ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛି। ଟମ୍, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏକାଠି କର ଯେଉଁମାନେ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ଯିବେ ଏବଂ ମୋତେ ସେଠାରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରିପୋର୍ଟ ଦେବେ। ଫ୍ରେଡୋ ବିଷୟରେ କୁହ, ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି, ମୁଁ ଶୁଣିଛି ମୁଁ ମୋ ନିଜ ପୁଅକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବି ନାହିଁ। ଦେଖାଯାଉଛି ସେ ଏବେ ଜଣେ ରୋଷେୟା, ଯେ ସେ ଜଣେ ବୟସ୍କ

ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଅଧିକ ମନୋରଞ୍ଜନ କରେ। ହଁ, ସେ ଯେତେବେଳେ ଯୁବକ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସର୍ବଦା ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ଥିଲେ ଏବଂ ସେ କେବେବି ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ସେଠାରେ କ'ଣ କରାଯାଇପାରିବ।"

ହେଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଆମେ କ'ଣ ତୁମର ଜ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ? ସର୍ବପରି, କାର୍ଲୋ ନେଭାଡାର ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା, ସେ ତାଙ୍କର ପଥ ଜାଣନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ନା, ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ବିନା ଏଠାରେ ଏକାକୀ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କନଷ୍ଟାନ୍ସିଆ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମଲ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଘରେ ରହୁ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଏକ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ଦିଆଯାଉ, ହୁଏତ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ କଠୋର ହୋଇଯାଇଥିଲି, ଏବଂ" - ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏକ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ - "ମୋର ପୁଅ ଅଭାବ ଅଛି। ତାଙ୍କୁ ଜୁଆରୁ ବାହାର କରି ୟୁନିଅନ୍ ସହିତ ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ସେ କିଛି କାଗଜ କାମ ଏବଂ ବହୁତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବେ। ସେ ଜଣେ ଭଲ ବକ୍ତା।" ଡନ୍ ଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅବମାନନା ଥିଲା।

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଯାଇ ଭେଗାସ୍ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରିବୁ। ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ଯେ ମୁଁ ଫ୍ରେଡିକୁ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ଘରକୁ ଡାକିବି?"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ସେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ କହିଲା, "କଣ ପାଇଁ? ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବେ ବି ଆମର ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧି ପାରିବେ। ତାକୁ ବାହାରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ।" ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସହଜ ଭାବରେ ନିଜ ନିଜ ଆସନରେ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ। ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଘୋର ବିରକ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ କଲେ ଯେ ଏହା ଏପରି କିଛି କାରଣରୁ ହୋଇପାରେ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ। "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ବଗିଚାରେ କିଛି ଭଲ ସବୁଜ ଲଙ୍କା ଏବଂ ଟମାଟୋ ଚାଷ କରିବି, ଯାହା ଆମେ ଖାଇବାଠାରୁ ଅଧିକ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସେଗୁଡିକର ଉପହାର ଦେବି। ମୁଁ ମୋର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ପାଇଁ ଟିକିଏ ଶାନ୍ତି, ଟିକିଏ ନୀରବତା ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛି। ହଁ, ଏତିକି। ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଆଉ ଏକ ପାନୀୟ ପିଅ।"

ଏହା ଏକ ବରଖାସ୍ତ ଥିଲା। ଲୋକମାନେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ହେଗେନ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଡନ୍‌ର କୁହାଯାଇଥିବା ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବୈଠକ

ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ।

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଏବଂ ଟାଇ ଖୋଲି ସୋଫାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। ତାଙ୍କର କଠୋର ମୁହଁ କ୍ଳାନ୍ତିର ରେଖାରେ ଆରାମଦାୟକ ଥିଲା। ସେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ଚୌକିରେ ବସାଇ କହିଲେ, "ଆଚ୍ଛା, କନସିଗଲିଅର୍, ଆପଣ ଆଜି ମୋର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି କି?"

ହେଗେନ୍ ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ସମୟ ନେଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ସ୍ଥିର ମନେ କରୁନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମର ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କୁ କିପରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ। ମୁଁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେନାହିଁ। ତୁମେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ତୁମର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲ ଏବଂ ତେଣୁ ତୁମେ ଶାନ୍ତି ବଜାୟ ରଖିବ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଯେଉଁ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି ତାହା ଦେବ। ତୁମେ ଏକ ଚମତ୍କାର ପ୍ରହେଳିକା ତିଆରି କରିଛ ଯାହାକୁ ମୁଁ ସମାଧାନ କରିପାରିବି ନାହିଁ, ତେଣୁ ମୁଁ କିପରି ଅନୁମୋଦନ କିମ୍ବା ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବି?"

ଡନ୍‌ର ମୁହଁରେ ଖୁସିର ଛାଇ ଖେଳିଗଲା। "ହଁ, ତୁମେ ମୋତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣ।"

ଯଦିଓ ତୁମେ ସିସିଲିଆନ୍ ନୁହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣେ କରିଥିଲି। ତୁମେ ଯାହା କହୁଛ ତାହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଏକ ସମାଧାନ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିବ। ତୁମେ ରାଜି ହୁଅ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର କଥା ମାନିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର କଥା ରଖିବି। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉ। କିନ୍ତୁ, ଟମ୍, ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଆମକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ମାଇକେଲକୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ପଡିବ। ଏହାକୁ ତୁମ ମନରେ ଏବଂ ତୁମର କାମରେ ପ୍ରଥମେ ରଖ। ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ ପଥ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ତୁମେ କେତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ତାହା ମୋର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ। ସେ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏହା ନିର୍ବୋଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଓକିଲଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କର। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ବିଚାରପତିଙ୍କ ନାମ ଦେବି ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦର୍ଶକ ଦେବେ। ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ।"

ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ତୁମ ପରି, ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ ଯେତିକି ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ। ଏହା ସହିତ କିଛି ପୋଲିସ ବନ୍ଧୁ ମାଇକେଲକୁ

ଗିରଫ କରିବା ପରେ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା କଏଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଜଣେ ଏହା କରିବାକୁ କହିପାରନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ ଜାଣେ। ଏହା କଷ୍ଟକର। କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅଧିକ ସମୟ ନେଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ସିସିଲିରେ ସମସ୍ୟା ଅଛି। ସେଠାକାର ଯୁବକମାନେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେରିକାରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ପୁରୁଷ ପୁରୁଣା ଡନ୍ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର। ମାଇକେଲ୍ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଫସି ଯାଇପାରନ୍ତି। ମୁଁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛି ଏବଂ ସେ ଏବେ ବି ଏକ ଭଲ ଆବରଣ ପାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ଆବରଣ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିବ ନାହିଁ। ଏହା ହେଉଛି ଏକ କାରଣ ଯାହା ମୋତେ ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିଲା। ସିସିଲିରେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମାଇକେଲଙ୍କ ବାଟକୁ ଶୁଙ୍ଘିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏହା ତୁମକୁ ତୁମର ପ୍ରହେଳିକାର ଉତ୍ତର ଦିଏ। ମୋ ପୁଅର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମୋତେ ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିଲା। ଆଉ କିଛି କରିବାର ନଥିଲା।"

ହେଗେନ୍ ଡନ୍‌କୁ ପଚାରିବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଏହି ସୂଚନା କିପରି ପାଇଲେ। ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହା ପ୍ରହେଳିକାର ଏକ ଅଂଶ ସମାଧାନ କରିଦେଲା। "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବିବରଣୀ ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଟାଟାଗ୍ଲିଆର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଭେଟେ, ମୁଁ କ'ଣ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଡ୍ରଗ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ସଫା ରଖିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିବି? ଜଣେ ରେକର୍ଡ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହାଲୁକା ଦଣ୍ଡ ଦେବାରେ ବିଚାରପତିମାନେ ଟିକେ ସଂକୋଚ କରିବେ।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ସେମାନେ ନିଜେ ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଉଚିତ। ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ, ଜିଦ୍ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆମେ ଆମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ସ୍ନୋବର୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଧରାପଡ଼େ, ଆମେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇବୁ ନାହିଁ। ଆମେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ ଯେ କିଛି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବାର୍ଜିନି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନ କହି ଏହା ଜାଣିବେ। ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ଯେ ସେ ଏହି ମାମଲାରେ କେବେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ କରି ନଥିଲେ। କେହି ହୁଏତ କେବେ ଜାଣି ନ ଥିବେ ଯେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପରାଜିତ ପକ୍ଷରେ ଧରାପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ।"

ହାଗେନ୍ ଚମକି ପଡିଲେ। "ତୁମର କହିବାର ଅର୍ଥ ସେ ସବୁବେଳେ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପଛରେ ଥିଲେ?"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ। "ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଜଣେ ଦଲାଲ। ସେ କେବେ ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ। ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ ଘଟିଛି ସେ ବିଷୟରେ ମୋତେ ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏଥିରେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କର ହାତ ଥିଲା ବୋଲି ଜାଣିବା ଯଥେଷ୍ଟ।"

ହେଗେନ୍ ଏହାକୁ ମନରେ ପଶିବାକୁ ଦେଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ସଙ୍କେତ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ବାକି ଥିଲା। ହେଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଏହା କ'ଣ କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କର ପଚାରିବାର ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ। ସେ ଶୁଭରାତ୍ରି କହିଲେ ଏବଂ ଯିବାକୁ ବୁଲିଗଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ କଥା କହିଥିଲେ।

"ମନେରଖ, ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ତୁମର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟବହାର କର।" ଡନ୍ କହିଲା। "ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା। ଟେଲିଫୋନ୍ ମ୍ୟାନ୍ ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ଯେପରି ପ୍ରତି ମାସରେ ମୁଁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଟେଲିଫୋନ୍ କଲ୍ ର ଏକ ତାଲିକା ପାଇପାରିବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ କରେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଶପଥ କରିବି ଯେ ସେମାନେ କେବେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ଜାଣିବାରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ଡନ୍ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖୁଛନ୍ତି କି ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଜଟିଳ ମନରେ ଏକ ଦୂରଗାମୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଯାହା ଦିନର ଘଟଣାବଳୀକୁ ଏକ କୌଶଳଗତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି କରିନଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକାର ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା କେହି ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜେ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ। ସବୁକିଛି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ହିସାବ ଦିନକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ 21

କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପୁଅ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଆମେରିକାକୁ ଚୋରା ଚାଲାଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଆଉ ଏକ ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିବ। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ପରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ଚକମା ଦେଇଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ରିଜି ମଧ୍ୟ ଏବେ କନିଙ୍କ ସହିତ ମଲରେ ରହୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯାଉଥିଲା। (ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନ, ଏକ ପୁଅ ଥିଲା।) କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଯୋଜନା ଡନ୍ ଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଲା ନାହିଁ।

ଶେଷରେ ବୋଚିଚିଓ ପରିବାର ହିଁ ଏକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ। ଫେଲିକ୍ସ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକ ବୋଚିଚିଓ ଥିଲେ, ଯିଏ କି ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ଯୁବକ ଭାଇ ଥିଲେ, ଯିଏ ଆମେରିକାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ। ସେ ପରିବାରର ଅଳିଆ ପରିବହନ ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବଂଶରୁ ବିଚ୍ଛେଦକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଭଲ ଆମେରିକୀୟ ଇଂରାଜୀ ଝିଅଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ସେ ରାତିରେ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଜଣେ ଓକିଲ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଦିନରେ ଜଣେ ସିଭିଲ୍ ସର୍ଭିସ୍ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ କ୍ଲର୍କ ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପରିଚାଳିକା ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆଇନ ଡିଗ୍ରୀ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଦରମାରେ ଚଳାଉଥିଲେ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ, ଅନେକ ଯୁବକଙ୍କ ପରି, ଭାବିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିର ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଆୟତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କର ସଦ୍‌ଗୁଣ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ପୁରସ୍କୃତ ହେବ ଏବଂ ସେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବେ। ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ନାହିଁ। ତଥାପି ଗର୍ବିତ, ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଓକିଲ ବନ୍ଧୁ, ଜଣେ ଯୁବକ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଜଡିତ ଏବଂ ଏକ ବଡ଼ ଆଇନ ଫାର୍ମରେ ଏକ ଉଦୀୟମାନ କ୍ୟାରିଅର ସହିତ, ଫେଲିକ୍ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ। ଏହା ବହୁତ ଜଟିଳ, ଆଇନଗତ ମନେ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଏକ ଦେବାଳିଆ ଠକେଇ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା। ଏହା ଜଣାପଡିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଳି ଥିଲା। ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ ସୁଯୋଗ ନେଇଥିଲେ। ଯେହେତୁ ଜାଲିଆତି ଏକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିଖିଥିବା ଆଇନଗତ ଦକ୍ଷତା ବ୍ୟବହାର କରି ଜଡିତ ଥିଲା,

ଏହା ଏତେ ନିନ୍ଦନୀୟ ମନେ ହେଉନଥିଲା, ଏବଂ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବରେ, ଅପରାଧିକ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ।

ଏକ ମୂର୍ଖ କାହାଣୀକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଠକେଇର ପର୍ଦ୍ଦାଫାସ ହେଲା। ଓକିଲ ବନ୍ଧୁ ଫେଲିକ୍ସଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ, ତାଙ୍କ ଟେଲିଫୋନ୍ କଲ୍ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ। ଠକେଇର ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ, ଚତୁର ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ବ୍ୟବସାୟୀ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଜନା ଭୁଲ ହେବା ପାଇଁ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କ ଆଇନଗତ ଅନାଟନକୁ କ୍ରୋଧିତ ଭାବରେ ଦାୟୀ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ସହଯୋଗ କଲେ, ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ଠକେଇର ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ନାମିତ କଲେ ଏବଂ ଦାବି କଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠକେଇ ଯୋଜନାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ହିଂସାର ଧମକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶର କାକା ଏବଂ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅପରାଧିକ ରେକର୍ଡ ଦୃଢ଼ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରମାଣ ନିନ୍ଦନୀୟ ଥିଲା। ଦୁଇ ବ୍ୟବସାୟୀ ନିଲମ୍ବିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାଇଲେ। ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ଗୋଟିଏରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଫେଲିକ୍ସ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିବାରୁ ପରିବାରଟି କୌଣସି ପରିବାର କିମ୍ବା ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗି ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା: ଦୟା କେବଳ ପରିବାରଠାରୁ ଆସିଥାଏ, ପରିବାର ସମାଜ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ।

ଯାହାହେଉ, ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ ତିନି ବର୍ଷ ଜେଲ୍ କାଟିବା ପରେ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତିନି ପିଲାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସର୍ବୋପରି ବୋଚିଚିଓ ବଂଶର। ନିଜ ଦୋଷ ଲୁଚାଇବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ନକରି, ସେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର, ଏକ ପିସ୍ତଲ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଦୁଇ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ଉଭୟଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ଲଞ୍ଚରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ। ସେ ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରଖି ଲଞ୍ଚ ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ କପ୍ କଫି ଅର୍ଡର କଲେ ଯାହା ସେ ପିଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପୋଲିସ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ବିଚାର ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଚାର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଥିଲା । ଅପରାଧୀ ଜଗତର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଜେଲକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଏହା ସମାଜର ଏକ ଘୃଣ୍ୟ ଅପମାନ ଥିଲା ଏବଂ ଥରେ ଜନସାଧାରଣ, ପ୍ରେସ୍, ସମାଜର ଗଠନ ଏବଂ ଏପରିକି ନରମ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ କୋମଳ ହୃଦୟର ମାନବବାଦୀମାନେ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଚେୟାରରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟପାଳ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ ଯେପରି ପାଉଣ୍ଡର ଅଧିକାରୀମାନେ ଏକ ପାଗଳ କୁକୁରକୁ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ନିକଟତମ ରାଜନୈତିକ ସହାୟକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଥିଲା । ବୋଚିଚିଓ ବଂଶ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ, ସେମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗର୍ବିତ, କିନ୍ତୁ ନିଷ୍କର୍ଷ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା । ଆଇନଗତ ଫୋଲ୍ଡରୋଲ୍ ପରେ, ଯାହା ଟିକିଏ ସମୟ ନେଇପାରେ, ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଚେୟାରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

ବୋଚିଚିଓଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ହେଗେନ୍ ଏହି ମାମଲାକୁ ଡନ୍ ଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଯିଏ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରାଯାଇପାରିବ । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ମନା କରିଦେଲେ । ସେ ଜଣେ ଯାଦୁକର ନଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ଭବ କଥା ପଚାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରଦିନ ଡନ୍ ହେଗେନ୍ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଡାକି ମାମଲାଟିର ସବୁଠାରୁ ଘନିଷ୍ଠ ବିବରଣୀ ଦେବାକୁ କହିଲେ । ହେଗେନ୍ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଏକ ବୈଠକ ପାଇଁ ମଲ୍ କୁ ଡକାଇବାକୁ କହିଲେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାଟି ପ୍ରତିଭାର ସରଳତା ସହିତ ଘଟିଥିଲା । ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପେନସନ୍ ଦିଆଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଟଙ୍କା ତୁରନ୍ତ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବ । ଏହା ପରେ, ଫେଲିକ୍ସଙ୍କୁ ସୋଲୋଜୋ ଏବଂ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ହତ୍ୟା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଅନେକ ବିବରଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ କିଛି ସତ୍ୟ ବିବରଣୀ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ । ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟରେ ଜଡିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତା'ପରେ ଲୁନା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ୱେଟରଙ୍କୁ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ରାଜି କରାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏଥିପାଇଁ କିଛି ସାହସ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, କାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ମୌଳିକ

ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ, ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓ ବହୁତ ଛୋଟ ଏବଂ ଭାରୀ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏଥିରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ। ଏହା ସହିତ, ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ଜଣେ ମହାନ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏବଂ ଜଣେ କଲେଜ ସ୍ନାତକ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ଚାହିଁବେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ କଲେଜ ଯାଆନ୍ତୁ। ଏବଂ ତେଣୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ପିଲାମାନଙ୍କ କଲେଜର ଯତ୍ନ ନେବ। ତା'ପରେ ବୋଚିଚିଓ ବଂଶକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ମୂଳ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଉପରେ କ୍ଷମା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୂତନ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦଣ୍ଡକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବ।

ସବୁକିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା, ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ। ଶେଷରେ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ସମସ୍ତ ଖବରକାଗଜରେ ଶିରୋନାମା ହୋଇଥିଲା। ସମଗ୍ର ଘଟଣା ଏକ ବିରାଟ ସଫଳତା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ସର୍ବଦା ପରି ସତର୍କ, ଚାରି ମାସ ପରେ ଫେଲିକ୍ସ ବୋଚିଚିଓଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଘରକୁ ଫେରିପାରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 22

ସନ୍ନିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଲୁସି ମାନସିନି ତାଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ମନେ ପକାଇଥିଲେ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରେମିକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ସ୍କୁଲ ଝିଅର ନିର୍ମଳ ସ୍ୱପ୍ନ ନଥିଲା, ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ସମର୍ପିତ ପତ୍ନୀର ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା। ତାଙ୍କ "ଜୀବନର ସାଥୀ" ହରାଇ ସେ ନିର୍ଜନ ହୋଇନଥିଲେ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଚରିତ୍ର ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ନଥିଲେ। ସେ ଭାବପ୍ରବଣ ଉପହାର, ଝିଅ ପରି ନାୟକ ପୂଜା, ତାଙ୍କ ହସ, ତାଙ୍କ ଆଖିର ମନୋରମ ଚମକକୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ନଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ କିଛି ପ୍ରିୟ କିମ୍ବା ମଜାଦାର କହିଥିଲେ।

ନା। ସେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପ୍ରେମର କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବେ। ଏବଂ, ତାଙ୍କ ଯୌବନ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାରେ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଯିଏ ଏହା କରିପାରିବେ।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ସେ ନେଭାଡାର ମସୃଣ ବାୟୁରେ ନିଜକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ କଲା। ତାଙ୍କ ପାଦ ପାଖରେ ପତଳା, ଗୋରା ଯୁବକଟି ତାଙ୍କ ପାଦ ଆଙ୍ଗୁଠି ସହିତ ଖେଳୁଥିଲା। ରବିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ସେମାନେ ହୋଟେଲ ପୁଲ ପାଖରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ଖାଲି ଜଙ୍ଘ ଉପରେ ଚାପି ଦେଉଥିଲା।

"ଓଃ, ଜୁଲ୍ସ, ବନ୍ଦ କର," ଲୁସି କହିଲା। "ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଡାକ୍ତରମାନେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ଏତେ ମୂର୍ଖ ନୁହନ୍ତି।"

ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲେ। "ମୁଁ ଲାସ୍ ଭେଗାସର ଡାକ୍ତର।" ସେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘର ଭିତର ଭାଗକୁ କୁକୁକୁକ୍ କଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ଏପରି ଏକ ଛୋଟ ଜିନିଷ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ କିପରି ଉତ୍ତେଜିତ କରିପାରିବ। ସେ ଏହାକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବହୁତ ଆଦିମ, ନିରୀହ ଝିଅ ଥିଲେ। ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ସାମ୍ନାକୁ ଆଣିପାରିଲେ ନାହିଁ? ତାଙ୍କୁ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିଲା ଏବଂ ଏକ ହଜିଯାଇଥିବା ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ବାଜି ଲଗାଇବାକୁ ପଡିଲା ନାହିଁ ଯାହା କେବେ ବଦଳାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ତାଙ୍କ ହାତ ତଳେ ଜୀବନ୍ତ ଟିସୁ ଥିଲା ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ଟିସୁ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଟିସୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଡକ୍ଟର ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଆଜି ରାତିରେ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ବଡ଼ ପ୍ରୟାସ କରିବେ। ସେ କୌଣସି ଚାଲାକି ବିନା ତାଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଚାଲାକି

ଅଛି, ତେବେ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଲୋକ ଥିଲେ। ସବୁକିଛି ବିଜ୍ଞାନର ସ୍ୱାର୍ଥରେ। ଏବଂ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ଗରିବ ପିଲାଟି ଏଥିପାଇଁ ମରୁଥିଲା।

"ଜୁଲ୍ସ, ବନ୍ଦ କର, ଦୟାକରି ବନ୍ଦ କର," ଲୁସି କହିଲା। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଥରି ଉଠିଥିଲା।

ଜୁଲ୍ସ ତୁରନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଗଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, ପ୍ରିୟ," ସେ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ରଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନରମ ଜଙ୍ଘକୁ ତକିଆ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଟିକିଏ ଶୋଇଗଲେ। ତାଙ୍କ କଟିବନ୍ଧନ, ତାଙ୍କ କଟିବନ୍ଧରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଉଷ୍ମତା ଦେଖି ସେ ମଜା କଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ତାଙ୍କ କେଶକୁ ମସୃଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖିଲେ, ସେ ଖେଳରେ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧକୁ ଧରିଲେ ଏବଂ ପ୍ରେମିକ ପରି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ନାଡ଼ି ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ। ଏହା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଚାଲୁଥିଲା। ସେ ଆଜି ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବେ ଏବଂ ସେ ରହସ୍ୟର ସମାଧାନ କରିବେ, ଏହା କେବେ କ'ଣ ଥିଲା। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ, ଡକ୍ଟର ଜୁଲ୍ସ ସେଗଲ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ।

ଲୁସି ପୁଲ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲା। ସେ କେବେ କଳ୍ପନା କରିପାରି ନ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ବଦଳିଯିବ। କନି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିବାହରେ ସେ ତାଙ୍କର "ମୂର୍ଖତା" ପାଇଁ କେବେ ଅନୁତାପ କରିନଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ସହିତ ଘଟିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବାରମ୍ବାର ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ବାରମ୍ବାର ବଞ୍ଚିଥିଲେ।

ସନି ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ, କେତେବେଳେ ଅଧିକ, କେତେବେଳେ କମ୍। ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଥିଲା। ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରକାରର ଥିଲା, କବିତା କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବୌଦ୍ଧିକତା ଦ୍ୱାରା ଅତୁଳନୀୟ। ଏହା ଥିଲା ସବୁଠାରୁ କଠୋର ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରେମ, ଏକ ଶାରୀରିକ ପ୍ରେମ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଟିସୁ ପାଇଁ ଟିସୁ ପ୍ରତି ଟିସୁ ପ୍ରେମ।

ଯେତେବେଳେ ସନି ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲା ଯେ ସେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମଦ ଅଛି ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଏବଂ ଜଳଖିଆ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି କାରଣ ସାଧାରଣତଃ ସେ ପରଦିନ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରି ଯାଉନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପେଟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କ ପେଟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ଚାବି ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ବାହୁରେ ଉଡ଼ିଯିବେ। ସେମାନେ ଉଭୟ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ସିଧାସଳଖ, ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ଆଦିମ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚୁମ୍ବନ ସମୟରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ପୋଷାକ ଉପରେ ଠେଲି ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆକାଶରେ

ଉଠାଇ ନେଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ଜଙ୍ଘ ଚାରିପାଖରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଉଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଫୟରରେ ଠିଆ ହୋଇ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ନେଇଯିବେ।

ସେମାନେ ବିଛଣାରେ ଶୋଇ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଷୋହଳ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାନ୍ଧୁଥିଲେ, ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ। କେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଫୋନ୍ କଲ୍ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ କଥା ଶୁଣିନଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ସହିତ ଖେଳୁଥିବା, ସ୍ନେହ କରିବା, ଚୁମ୍ବନ କରିବା, ମୁହଁ ପୋତିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। କେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପାନୀୟ ପିଇବାକୁ ଉଠିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଉଲଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ଛୁଇଁବା, ତାଙ୍କୁ ଧରିବା, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ହାତ ବଢାଇ ନ ପାରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେପରି ତାଙ୍କ ଶରୀରର ସେହି ବିଶେଷ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଖେଳଣା, ଏକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ, ଜଟିଳ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଖେଳଣା ଯାହା ଏହାର ଜଣାଶୁଣା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରେ। ପ୍ରଥମେ ସେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଶରୀର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗତ ଦାସତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରୁଛି। ଏସବୁ ଭିତରେ ଏକ ପଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ଥିଲା। ସେମାନେ ଏକାଠି ଖୁସି ଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସନିର ବାପାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ବିପଦରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକା, ସେ କାନ୍ଦି ନଥିଲେ, ସେ ଜୋରରେ କାନ୍ଦିଥିଲେ, ଏକ ପଶୁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସନି ପ୍ରାୟ ତିନି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିନଥିଲେ, ସେ ନିଦ ବଟିକା, ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ନିଜ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ବଞ୍ଚି ରହିଥିଲେ। ସେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ତାହା ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଯନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥିଲା। ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲେ, ସେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଧରି ରହିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସପ୍ତାହରେ ଅତି କମରେ ଥରେ ଆସୁଥିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନ ଥିଲା।

ସେ ଖବରକାଗଜରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ସେ ନିଦ ବଟିକାର ମାତ୍ରାଧିକ ମାତ୍ରା ଖାଇଦେଲେ। କୌଣସି କାରଣରୁ, ହତ୍ୟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ବଟିକା ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଅସୁସ୍ଥ କରିଦେଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ହଲ୍ ଭିତରକୁ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଲିଫ୍ଟ ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପାଇ ହସ୍ପିଟାଲକୁ

ନିଆଯାଇଥିଲା। ସନିଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ସାଧାରଣତଃ ଜଣା ନଥିଲା ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଟେବଲଏଡ୍ ଖବରକାଗଜରେ କେବଳ କିଛି ଇଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା।

ସେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଥିବା ସମୟରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍‌ରେ ସନିଙ୍କ ଭାଇ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଟେଲରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଚାକିରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରରୁ ବାର୍ଷିକୀ ପାଇବେ, ସନି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଗର୍ଭବତୀ କି ନାହିଁ, ଯେପରି ଏହା ତାଙ୍କ ବଟିକା ଖାଇବାର କାରଣ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ନା କହିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ସନି ସେହି ଘାତକ ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ କି ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ନା କହିଥିଲେ, ଯେ ସନି ଫୋନ୍ କରି ନଥିଲେ। କାମ ସରିବା ପରେ ସେ ସବୁବେଳେ ଘରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ହାଗେନ୍ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ। "ସେ ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଯାହାକୁ ମୁଁ କେବେ ଭଲ ପାଇପାରିବି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଭଲ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ।" ସେ ତାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ହସିଥିବାର ଦେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ ଏହା ଏତେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ମନେ କରୁଛ?" ସେ ପଚାରିଲେ। "ତୁମେ ପିଲାବେଳେ ସେ କ'ଣ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଆଣି ନଥିଲେ?"

"ସେ ଜଣେ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ," ହେଗେନ୍ କହିଥିଲେ, "ସେ ଜଣେ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ବଢ଼ିଥିଲେ।"

"ମୋ ପ୍ରତି ନୁହେଁ," ଲୁସି କହିଲା। "ହୁଏତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି, କିନ୍ତୁ ମୋ ପ୍ରତି ନୁହେଁ।" ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ଯେ ସେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସନ୍ନି କେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କେବଳ କୋମଳ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ। ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ରାଗି ନଥିଲେ, କେବେ ଚିଡିଚିଡା କିମ୍ବା ନର୍ଭସ ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ।

ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ଯିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ। ଏକ ଭଡା ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା, ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ଯେ ଯଦି ସେ କେବେ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଯଦି ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ନହୁଏ, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ।

ବିମାନରେ ଚଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ସଂକୋଚ କରି ପଚାରିଲେ, "ସନ୍ନିର ବାପା ଜାଣନ୍ତି କି ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ?"

ହେଗେନ୍ ହସି କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରୁଛି। ସେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରେ ପୁରୁଣା ଧାରାର ଏବଂ ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ପୁଅର ଆଇନଗତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ଯୁବତୀ ଥିଲ ଏବଂ ସନି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ସମସ୍ତ ଔଷଧ ଖାଇବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହଲାଇ ଦେଇଥିଲା।" ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହା କେତେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍।

ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍‌ରେ ପ୍ରାୟ ଅଠର ମାସ ରହିବା ପରେ, ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରାୟ ଖୁସି ପାଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କିଛି ରାତିରେ ସେ ସନିଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସକାଳ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜାଗି ଶୋଇ ପୁଣି ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସ୍ନେହ ସହିତ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲେ। ସେବେଠାରୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୁରୁଷ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଭେଗାସ୍‌ର ଜୀବନ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହମତ ଥିଲା। ସେ ହୋଟେଲ ପୁଲ୍‌ରେ ପହଁରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ମିଡ୍ ଲେକ୍‌ରେ ନୌବାହନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଛୁଟି ଦିନରେ ମରୁଭୂମି ଦେଇ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଥିଲେ। ସେ ପତଳା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଉନ୍ନତ କଲା। ସେ ଏବେ ବି କାମୁକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟ ଶୈଳୀ ଅପେକ୍ଷା ଆମେରିକୀୟ ଥିଲେ। ସେ ହୋଟେଲ୍‌ର ଜନସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗରେ ରିସେପ୍ସନିଷ୍ଟ ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେ ଅଟକି ଟିକେ କଥା ହେଉଥିଲେ। ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଜଣେ ମହିଳା ପୁରୁଷ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଜୁଆ ରିସର୍ଟ ଚଲାଇବାର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଭାବ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା। ସେ ହୋଟେଲ୍ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ କାସିନୋ ମାଲିକମାନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଲମ୍ବା, ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ କିମ୍ବା ହୁଏତ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ ଯୌନ ଜୀବନ ସହିତ, ସେ ମଧ୍ୟ ପତଳା ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ହଲିଉଡ୍ ଟେଲରିଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଘାତକ ଉପାୟରେ ପ୍ରାୟ ଅଶୋଭନୀୟ ଦେଖାଇଥିଲା।

ଛଅ ମାସ ପରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ସେ ପ୍ରତି ମାସରେ ତାଙ୍କ ଦରମା ସହିତ ଛଅ ଶହ ଡଲାରର ଏକ ଚେକ୍ ପାଉଥିଲେ। ହାଗେନ୍ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ଏହି ଟଙ୍କା କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣିରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଟଙ୍କାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଏକ ପ୍ରକାର ତାଙ୍କୁ ସେ କାମ କରୁଥିବା ହୋଟେଲରେ ପାଞ୍ଚଟି "ପଏଣ୍ଟ" ର ମାଲିକ ଭାବରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯିବ। ତାଙ୍କୁ ନେଭାଡା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ ଔପଚାରିକତା ଦେଇ ଯିବାକୁ

ପଡିବ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି ସମାଧାନ କରାଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅସୁବିଧା ଅତି କମରେ ହେବ। ତଥାପି ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ସେ କାହା ସହିତ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ ଏବଂ ପ୍ରତି ମାସରେ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବ। ଯଦି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଇନ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ କେବେ ପଚରାଉଚରା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ କେବଳ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଅସୁବିଧା କରାଯିବ ନାହିଁ।

ଲୁସି ରାଜି ହୋଇଗଲା। ସେ କଣ ଘଟୁଛି ତାହା ବୁଝିପାରୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନଥିଲା। ଏହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ହୋଟେଲ ଚାରିପାଖରେ ଆଖି ଖୋଲା ରଖିବାକୁ, ଫ୍ରେଡି ଏବଂ ଫ୍ରେଡିର ବସ୍ ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ କହିଲେ, ଯିଏ ହୋଟେଲର ମାଲିକ ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ, ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ଷ୍ଟକହୋଲ୍ଡର ଭାବରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଓ, ଟମ୍, ତୁମେ ଚାହୁଁନାହଁ ଯେ ମୁଁ ଫ୍ରେଡି ଉପରେ ଗୁପ୍ତଚର କରିବି?"

ହେଗେନ୍ ହସିଲେ। "ତାଙ୍କ ବାପା ଫ୍ରେଡି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ। ସେ ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ସହିତ ଶୀଘ୍ର ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ସେ କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତି।" ସେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ଡନ୍ ଲାସ୍ ଭେଗାସର ମରୁଭୂମିରେ ଏହି ହୋଟେଲ ନିର୍ମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, କେବଳ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ବଡ଼ ଅପରେସନ ପାଇଁ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ।

ଏହି ସାକ୍ଷାତକାରର କିଛି ସମୟ ପରେ ଡାକ୍ତର ଜୁଲ୍ସ ସେଗଲ୍ ହୋଟେଲ ଡାକ୍ତର ଭାବରେ କାମ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

ସେ ବହୁତ ପତଳା, ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ମନୋରମ ଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଛୋଟ ମନେ ହେଉଥିଲେ, ଅତି କମରେ ଲୁସିଙ୍କୁ। ତାଙ୍କ ହାତର କଣ୍ଠା ଉପରେ ଏକ ଗଣ୍ଠି ବଢ଼ିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ। ସେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ, ତାପରେ ଗୋଟିଏ ସକାଳେ ହୋଟେଲରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅଫିସକୁ ଯାଇଥିଲେ। କୋରସ୍ ଲାଇନର ଦୁଇଜଣ ଶୋ ଗାର୍ଲ ଅପେକ୍ଷା ଗୃହରେ ଥିଲେ, ପରସ୍ପର ସହିତ ଗପସପ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଗୋରା ପିଚ୍ ରଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦରତା ଥିଲା ଯାହା ଲୁସି ସବୁବେଳେ ଈର୍ଷା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଦୂତ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହୁଥିଲେ, "ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଯଦି ମୋର ଆଉ ଏକ ଡୋଜ୍ ଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ନାଚିବା ଛାଡିଦେବି।"

ଯେତେବେଳେ ଡକ୍ଟର ଜୁଲ୍ସ ସେଗଲ୍ ତାଙ୍କ ଅଫିସ୍ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଜଣେ ଶୋ ଗାର୍ଲଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ପଠାଇଲେ, ଲୁସି ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଯଦି ଏହା କିଛି

ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତେ। ଡକ୍ଟର ସେଗଲ୍ ସ୍ଲାକ୍ସ ଏବଂ ଏକ ଖୋଲା ସାର୍ଟ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ହର୍ଣ୍ଣ-ରିମ୍ ଚଷମା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ନୀରବ ସଂରକ୍ଷିତ ଭାବନା, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେଉଁ ଭାବନା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଏକ ଅନୌପଚାରିକ ଥିଲା, ଏବଂ ଅନେକ ମୂଳତଃ ପୁରୁଣା ଧାରାର ଲୋକଙ୍କ ପରି, ଲୁସି ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ଯେ ଔଷଧ ଏବଂ ଅନୌପଚାରିକତା ମିଶ୍ରିତ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ତାଙ୍କ ଶୈଳୀରେ ଏପରି ଆଶ୍ୱାସନାଦାୟକ କିଛି ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହୋଇଗଲା। ସେ ଆଦୌ କଥା କହିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ କଠୋର ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ସମୟ ନେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଗଣ୍ଠିଟି କ'ଣ, ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ତନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧି ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କ୍ଷତିକାରକ କିମ୍ବା ଗମ୍ଭୀର ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ସେ ଏକ ଭାରୀ ଡାକ୍ତରୀ ପୁସ୍ତକ ଉଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମର ହାତ ବଢ଼ାଅ।"

ସେ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଉଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଫିସ୍ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଠକିବି," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏହି ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବି ଏବଂ ଏହା ଚପଟା ହୋଇଯିବ। ଏହା ପୁଣି ଦେଖାଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ଏହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଦ୍ୱାରା କାଢ଼ିଦିଏ, ତେବେ ତୁମର ଟଙ୍କା ସରିଯିବ ଏବଂ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସବୁକିଛି। ଠିକ୍ ଅଛି?"

ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। କୌଣସି କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉପରେ ଥିବା ଭାରୀ ଡାକ୍ତରୀ ପରିମାଣକୁ ତଳକୁ ଆଣିଲେ। ପିଣ୍ଡଟି ପ୍ରାୟ ଚପଟା ହୋଇଯାଇଥିଲା।

"ଏହା ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା କି?" ସେ ପଚାରିଲେ।

"ନା," ସେ କହିଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କେସ୍ ହିଷ୍ଟ୍ରି କାର୍ଡ ପୂରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ। "ବହୁତ ଏତିକି?"

ସେ ଆଉ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ସେ ଚାଲିଗଲେ।

ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ ତାକୁ କଫି ଦୋକାନରେ ଦେଖିଲେ ଏବଂ କାଉଣ୍ଟରରେ ତା ପାଖରେ ବସିଲେ। "ହାତ କେମିତି ଅଛି?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ବହୁତ ଅନୈତିକ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ।"

ସେ ତାକୁ ହସି କହିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ ମୁଁ କେତେ ଅଣପାରମ୍ପରିକ। ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି ତୁମେ କେତେ ଧନୀ। ଭେଗାସ୍ ସନ୍ ଏବେ ହୋଟେଲର ପଏଣ୍ଟ ମାଲିକଙ୍କ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଏବଂ ଲୁସି ମାନସିନିଙ୍କ ପାଖରେ ବଡ଼ ଦଶ ପଏଣ୍ଟ ଅଛି। ମୁଁ ସେହି ଛୋଟ ଟମ୍ପ୍ ଉପରେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିପାରିଥାନ୍ତି।"

ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ହଠାତ୍ ହେଗେନଙ୍କ ଚେତାବନୀ ମନେ ପଡ଼ିଗଲା। ସେ ପୁଣି ହସିଲେ। "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ମୁଁ ସ୍କୋର ଜାଣିଛି, ତୁମେ କେବଳ ଡମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଭେଗାସ ସେମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଆଜି ରାତିରେ ମୋ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଶୋ ଦେଖିବା ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କିଣି ଦେବି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ରୁଲେଟ୍ ଚିପ୍ସ ମଧ୍ୟ କିଣି ଦେବି।"

ସେ ଟିକେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ଶେଷରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆସିବାକୁ ଚାହେଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଡରୁଛି ଯେ ରାତି କିପରି ଶେଷ ହୁଏ ତାହା ଦେଖି ତୁମେ ନିରାଶ ହୋଇପାର। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଭେଗାସର ଅଧିକାଂଶ ଝିଅଙ୍କ ପରି ସ୍ୱିଙ୍ଗ୍ ନୁହେଁ।"

"ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପଚାରିଲି," ଜୁଲ୍ସ ଖୁସି ହୋଇ କହିଲେ। "ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ରାତିର ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥିର କରିଛି।"

ଲୁସି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲା ଏବଂ ଟିକିଏ ଦୁଃଖର ସହିତ କହିଲା, "ଏହା କ'ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ?" ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା ଏବଂ ସେ କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି, ତା'ପରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କର, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ରୁଲେଟ୍ ଚିପ୍ସ ନିଜେ କିଣିବି।"

ସେମାନେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଶୋ'କୁ ଗଲେ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖାଲି ଜଙ୍ଘ ଏବଂ ସ୍ତନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମନୋରଞ୍ଜନ କରାଇଲେ; କିନ୍ତୁ ବିନା ପରିହାସରେ, ସବୁକିଛି ଭଲ ହାସ୍ୟରସରେ। ପରେ ସେମାନେ ସମାନ ଚକରେ ଏକାଠି ରୁଲେଟ୍ ଖେଳି ଶହେରୁ ଅଧିକ ଡଲାର ଜିତିଲେ। ତଥାପି ପରେ ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକରେ ବୋଲ୍ଡର୍ ଡ୍ୟାମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ କିଛି ଚୁମ୍ବନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅଟକିଗଲେ। ପୁଣି ସେ ବହୁତ ଭଲ ହାସ୍ୟରସ ସହିତ ତାଙ୍କର ପରାଜୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିଲି ମୁଁ କରିବି ନାହିଁ।" ଲୁସି ଅଧା ଦୋଷୀ ଭର୍ତ୍ସନା ସହିତ କହିଲା।

"ଯଦି ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ବହୁତ ଅପମାନିତ ହୋଇଥାନ୍ତ," ଜୁଲ୍ସ କହିଥିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହସିବାକୁ ପଡିଲା କାରଣ ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ମାସ ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ। ଏହା ପ୍ରେମ ନୁହେଁ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁନଥିଲେ, ଲୁସି ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଉ ନଥିଲେ। ସେ

ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ମନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ମିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପୁରୁଷ ଯେପରି ହୋଇଥାନ୍ତି ସେପରି ଆଘାତ ପାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥିଲା । ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବାହ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ତଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଜାଳିଆ ଏବଂ ବେପରୁଆ ଥିଲେ । ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ସେ କାଲିଫର୍ନିଆ ଦୌଡ଼ରେ ଏକ ସୁପ୍-ଅପ୍ MG ଚଲାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଛୁଟି ନେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ମେକ୍ସିକୋର ଭିତର ଭାଗକୁ ଯାଇଥିଲେ, ପ୍ରକୃତ ବନ୍ୟ ଦେଶ, ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୋତା ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଜୀବନ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପରି ଆଦିମ ଥିଲା । ଘଟଣାକ୍ରମେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସର୍ଜନ ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହସ୍ପିଟାଲ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ ।

ହୋଟେଲରେ ଚାକିରି କରିବା ପରେ ଏସବୁ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବିସ୍ମିତ କରିଦେଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର ଅନ୍ଧକାରର ଗୁପ୍ତ କଥା କୁହ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର କଥା କହିବି ।"

ସେ ଲାଜରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ କଥାଟିକୁ ଛାଡି ଦେଲେ । ଜୁଲ୍ସ ମଧ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଜାରି ରହିଲା, ଏକ ଉଷ୍ମ ବନ୍ଧୁତା ଯାହା ଉପରେ ସେ ଅନୁଭବ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭରସା କରିଥିଲେ ।

ଏବେ, ଜୁଲ୍ସଙ୍କ ଗୋରା ମୁଣ୍ଡ କୋଳରେ ରଖି ପୁଲ ପାଖରେ ବସି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ କୋମଳତା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ କଟି ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବେକର ଚର୍ମକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗତ ଭାବରେ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲେ । ସେ ଶୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା, ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ସେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଗଲେ । ହଠାତ୍ ସେ ତାଙ୍କ କୋଳରୁ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ ଠିଆ ହେଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ହାତ ଧରି ଘାସ ଉପରେ ସିମେଣ୍ଟ ଚାଲିବାକୁ ନେଇଗଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଧରିଥିବା ଏକ କଟେଜ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ ମଧ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତରେ ଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ପାନୀୟ ସଜାଡ଼ି ଦେଲେ । ପ୍ରଚଣ୍ଡ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ କାମୁକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପରେ ପାନୀୟ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରି ବୁଲାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ତା'ପରେ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ ବାହୁକୁ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର, ସ୍ୱଳ୍ପ ସ୍ନାନ ସୁଟ୍ ବ୍ୟତୀତ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାପି ହୋଇଗଲା । ଲୁସି ବକ୍ ବକ୍ କରୁଥିଲା । "କର ନାହିଁ," କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ନଥିଲା ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କର ଗାଧୋଇବା ବ୍ରା ଖୋଲିଦେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ

ଭାରୀ ସ୍ତନକୁ ଆଦର କରିପାରିବେ, ସେଗୁଡିକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାପରେ ତାଙ୍କ ଗାଧୋଇବା ଟ୍ରଙ୍କସ୍ ଖୋଲିଦେଲେ ଏବଂ ସେ ସେହିପରି ତାଙ୍କ ଶରୀର, ତାଙ୍କ ଗୋଲାକାର ପେଟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘର ଭିତର ଭାଗକୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ଚାଲିଲେ। ସେ ଠିଆ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ନିଜ ଗାଧୋଇବା ସର୍ଟସ୍ ବାହାର କରି ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ଏବଂ ତାପରେ, ପରସ୍ପରର ବାହୁରେ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ଶୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା, କେବଳ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏବଂ ତାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଗତିରେ, ତାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ପଢିପାରିଲେ। ସେ ସନିଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବିଛଣାର ଧାର ଉପରେ ମୋଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ତାପରେ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏଥର ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ କହିପାରିବେ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରମ ସୀମାରେ ଆସୁଛନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଲୁସି ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ଲୁସି ବିଛଣାର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଘସି ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ବହୁତ ଲଜ୍ଜିତ ଅନୁଭବ କଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ଜୁଲ୍ସ ଧୀରେ ହସି କହୁଥିବା ଶୁଣି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, "ତୁମେ ବିଚରା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଆଖି-ତାଲିଆନ୍ ଝିଅ, ତେଣୁ ତୁମେ ଏତେ ମାସ ମୋତେ ମନା କରି ଚାଲିଛ? ତୁମେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ।" ସେ ଏପରି ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନେହରେ କହିଲେ "ତୁମେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ" ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଗଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ କହିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ନଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ନେଲେ, "ତୁମେ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ।" କିନ୍ତୁ ସେ କାନ୍ଦିବା ଜାରି ରଖିଥିବା ସମୟରେ ସ୍ୱରଟି ଆଶ୍ୱସ୍ତିକର ଥିଲା।

ଜୁଲ୍ସ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳି ତା' ମୁହଁରେ ପୁରାଇଲା ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଧୂଆଁରେ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା ଏବଂ କାନ୍ଦିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡିଲା। "ଏବେ ମୋ କଥା ଶୁଣ," ସେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମର ପରିବାର ସଂସ୍କୃତି ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଅଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ତୁମର ଏକ ଉତ୍ତମ ଆଧୁନିକ ପାଳନ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ୟା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସମାଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା। ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ତୁମର ସମସ୍ୟା କ'ଣ: ଏହା କୁତ୍ସିତ ହେବା, ଖରାପ ଚର୍ମ ଏବଂ ଚର୍ମହୀନ ଆଖି ରହିବା ଭଳି ନୁହେଁ ଯାହା ମୁହଁର ସର୍ଜରୀ ପ୍ରକୃତରେ ସମାଧାନ କରେ ନାହିଁ। ତୁମର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ତୁମର ଚିବୁକରେ ମଇଁଷି କିମ୍ବା ତିଳ କିମ୍ବା

ଭୁଲ ଭାବରେ ଗଠିତ କାନ ପରି । ଯୌନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ବନ୍ଦ କର । ତୁମର ମୁଣ୍ଡରେ ଭାବିବା ବନ୍ଦ କର ଯେ ତୁମର ଏକ ବଡ଼ ବାକ୍ସ ଅଛି ଯାହାକୁ କେହି ପ୍ରେମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ତା'ର ଲିଙ୍ଗକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଘର୍ଷଣ ଦେବ ନାହିଁ । ତୁମର ଯାହା ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ଏକ ପେଲଭିକ୍ ବିକୃତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ ସର୍ଜନମାନେ ପେଲଭିକ୍ ଫ୍ଲୋରର ଦୁର୍ବଳତା ବୋଲି କହିଥାଉ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ପରେ ଆସେ କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଖରାପ ହାଡ଼ ଗଠନ ହୋଇପାରେ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଅନେକ ମହିଳା ଏହା ଯୋଗୁଁ ଦୁଃଖର ଜୀବନ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏକ ସରଳ ଅପରେସନ ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିପାରିବ । କିଛି ମହିଳା ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେ ତୁମକୁ ସେହି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଭାବି ନଥିଲି କାରଣ ତୁମର ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଶରୀର ଅଛି । ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଏହା ମାନସିକ ଥିଲା, ଯେହେତୁ ମୁଁ ତୁମର କାହାଣୀ ଜାଣିଛି, ତୁମେ କହିଥିଲ "ତୁମେ ଏବଂ ସନି, ଏହା ମୋତେ ଅନେକ ଥର ମନେ ପକାଉଛ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ କହିପାରିବି ଯେ କେତେ କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ଭିତରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଗାଧୋଇ ନିଅ ।"

ଲୁସି ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗାଧୋଇଲା । ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କୁ ବିଛଣାରେ ଶୁଆଇ ଦେଲେ, ଗୋଡ଼ ବିସ୍ତାର କରି । ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବ୍ୟାଗ ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଖୋଲା ଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଏକ ଛୋଟ କାଚ ଟେବୁଲ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପକରଣ ଥିଲା । ସେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ରଖି ଘୁଞ୍ଚାଉଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ନାଭିରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଅଣଦେଖା ଭାବରେ କହିଥିଲେ, "ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର କାମ ଉପଭୋଗ କରିଛି ।" ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଓଲଟାଇ ତାଙ୍କ ମଳଦ୍ୱାରରେ ଏକ ଆଙ୍ଗୁଠି ଫୋପାଡ଼ିଥିଲେ, ଚାରିପାଖରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ହାତ ତାଙ୍କ ବେକକୁ ସ୍ନେହରେ ଚାପୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷ କଲେ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ତାଙ୍କ ପାଟିରେ କୋମଳ ଭାବରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ପିଲା, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ସେଠାରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଜିନିଷ ତିଆରି କରିବି, ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ଏହା ପ୍ରଥମେ ଏକ ମେଡିକାଲ୍ ହେବ, ମୁଁ ସରକାରୀ ଡାଏରୀ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଏକ ପେପର ଲେଖିପାରିବି ।"

ଜୁଲ୍ସ ସବୁକିଛି ଏତେ ଭଲ-ମଜାଦାର ସ୍ନେହ ସହିତ କରୁଥିଲେ, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ ଯେ ଲୁସି ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ଲଜ୍ଜାକୁ ଦୂର କରିଦେଲେ । ଏପରିକି

ସେ ତାଙ୍କ ଭଳି ଏକ ମାମଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକକୁ ତା'ର ସେଲଫରୁ ତଳକୁ କରି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ନିଜକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ ମନେ କଲେ।

"ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟା," ଜୁଲ୍ସ କହିଥିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ ନକର, ତେବେ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଣି ପ୍ଲମ୍ବିଂ ସିଷ୍ଟମ ସହିତ ପରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ହେବ। ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ ନହେଲେ ଗଠନ କ୍ରମଶଃ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ଏକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ପୁରୁଣା ଋତୁର ବୁଦ୍ଧି ଅନେକ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତିର ସଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ କରିବାରୁ ଏବଂ ଅନେକ ମହିଳା ଏହାକୁ ଅଭିଯୋଗ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି।"

"ଏହା ବିଷୟରେ କଥା ହୁଅ ନାହିଁ, ଦୟାକରି ଏହା ବିଷୟରେ କଥା ହୁଅ ନାହିଁ," ଲୁସି କହିଲା।

ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବେ ବି କିଛି ପରିମାଣରେ ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଥା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ, ତାଙ୍କର "କୁତ୍ସିତ ଦୋଷ" ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ। ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ମନକୁ ଏହା ମୂର୍ଖତାର ଶୀର୍ଷ ମନେ ହେଉଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଥିଲେ। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲା।

"ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମର ଗୁପ୍ତ କଥା ଜାଣିଛି, ତେଣୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର କଥା କହିବି," ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ସବୁବେଳେ ମୋତେ ପଚାର, ମୁଁ ଏହି ସହରରେ କ'ଣ କରୁଛି, ପୂର୍ବର ସବୁଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଚମତ୍କାର ସର୍ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ।" ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ କିଛି ଖବରକାଗଜ ରିପୋର୍ଟକୁ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ। "ସତ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ମୁଁ ଜଣେ ଗର୍ଭପାତକାରୀ, ଯାହା ନିଜେ ଏତେ ଖରାପ ନୁହେଁ, ସେହିପରି ଅଧା ଡାକ୍ତରୀ ବୃତ୍ତି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଧରାପଡ଼ିଗଲି। ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, କେନେଡି ନାମକ ଜଣେ ଡାକ୍ତର, ଆମେ ଏକାଠି ଇଣ୍ଟର୍ନସିପ୍ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ସରଳ ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ। ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ କେବେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ ଯାହା ପାଇଁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଋଣୀ ଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ହାଗେନ୍ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲେ। ମୁଁ ଜାଣିଛି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କଥା ହେଉଛି ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମେଡିକାଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ ଏବଂ ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମୋତେ କଳାତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ମୋତେ ଏଠାରେ ଏହି ଚାକିରି କରାଇ ଦେଇଥିଲେ। ମୁଁ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରେ। ମୁଁ ଏକ କାମ କରେ ଯାହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହି ଶୋ' ଗାର୍ଲମାନେ ସର୍ବଦା ଠକାମି ଭୋଗୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ତୁରନ୍ତ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତ

କରିବା ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ସହଜ କାମ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରେ ଯେପରି ତୁମେ ଏକ ଫ୍ରାଇଂ ପ୍ୟାନ୍ କୁ ଘଷିଦିଅ। ଫ୍ରେଡି କରଲିଓନ୍ ପ୍ରକୃତ ଆତଙ୍କ। ମୋ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସେ ଏଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ପନ୍ଦର ଝିଅଙ୍କୁ ଠକି ଦେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଯୌନ ବିଷୟରେ ପିତା-ପୁତ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ ବିଚାର କରିଛି। ବିଶେଷକରି ଯେବେଠାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଲାପ୍ ପାଇଁ ତିନିଥର ଏବଂ ସିଫିଲିସ୍ ପାଇଁ ଥରେ ଚିକିତ୍ସା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି। ଫ୍ରେଡି ହେଉଛନ୍ତି ମୂଳ ବେୟାରବ୍ୟାକ୍ ଆରୋହୀ।"

ଜୁଲ୍ସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ସେ ଜାଣିଶୁଣି ଅବିବେଚନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ, ଯାହା ସେ କେବେ କରିନଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଲୁସି ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପରି ସେ ଜାଣିଥିବା ଏବଂ ଟିକେ ଭୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ମଧ ଲଜ୍ଜାଜନକ ଗୁପ୍ତ କଥା ଅଛି।

"ଏହାକୁ ତୁମ ଶରୀରରେ ଥିବା ଏକ ଇଲାଷ୍ଟିକ୍ ଖଣ୍ଡ ଭାବରେ ଭାବ ଯାହା ଏହାର ଇଲାଷ୍ଟିକ୍ସି ହରାଇ ଦେଇଛି," ଜୁଲ୍ସ କହିଥିଲେ। "ଏକ ଖଣ୍ଡ କାଟିବା ଦ୍ୱାରା, ତୁମେ ଏହାକୁ ଆହୁରି କଡ଼ା ଏବଂ ଚତୁର କରିଦେଉଛ।"

"ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଭାବିବି," ଲୁସି କହିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ସହିଯିବେ, ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭାବିଲେ।
"ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ହେବ?"

ଜୁଲ୍ସ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ମୋ ପାଖରେ ସେପରି ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପାଇଁ ସୁବିଧା ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଏଥିରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍‌ରେ ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହସ୍ପିଟାଲରେ ସୁବିଧା ଅଛି। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସମସ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାଙ୍କୁ ଟାଣ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହିଳାମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଏବଂ ସ୍ତନ ଉଠାଇବା ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରାଇବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ନୁହେଁ। ସେ ମୋତେ କିଛି ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି ତେଣୁ ଏଥିରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ କରେ। ଶୁଣ, ଯଦି ଏହା ଅନୈତିକ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଥିବା କିଛି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସେକ୍ସ କୁଇନ୍ ଙ୍କ ନାମ କହିଥାନ୍ତି।"

ସେ ତୁରନ୍ତ କୌତୁହଳୀ ହୋଇଗଲେ। "ଓଃ, ଆସ, ମୋତେ କୁହ," ସେ କହିଲେ। "ଆସ।" ଏହା ଗପସପର ଏକ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡ ହେବ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସର ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଗପସପର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ନାରୀ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇପାରିବେ, ତାକୁ ମଜା ନକରି।

"ତୁମେ ମୋ ସହିତ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋ ସହିତ ରାତି ବିତାଇବ କି ନାହିଁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବି," ଜୁଲ୍ସ କହିଲା। "ତୁମର ମୂର୍ଖତା ଯୋଗୁଁ ଆମକୁ ବହୁତ ସମୟ

ହରାଇବାକୁ ପଡିବ।"

ଲୁସି ଏତେ ଦୟାଳୁ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ଅନୁଭବ କଲା ଏବଂ ସେ କହିପାରିଲା, "ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଶୋଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ମୁଁ ଏବେ ଯେପରି ଅଛି ତୁମେ ସେପରି ଉପଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ।"

ଜୁଲ୍ସ ହସି ଉଠିଲା। "ତୁମେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ, ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ। ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରେମ କରିବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ନାହଁ, ବହୁତ ପ୍ରାଚୀନ, ବହୁତ ସଭ୍ୟ। ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଏତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ?"

"ଓଃ, ସେଇଟା," ସେ କହିଲା।

"ଓଃ, ସେହି," ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କଲେ। "ଭଲ ଝିଅମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁରୁଷ ପୁରୁଷମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ। ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ। ଭଲ, ପ୍ରିୟ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଲାସ୍ ଭେଗାସର ଜଣେ ଛୋଟ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଯାଇପାରିବି ଯିଏ ୧୮୮୦ ମସିହାରେ ଜଙ୍ଗଲୀ ପଶ୍ଚିମ ଦିନର ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ବେଶ୍ୟାଗୃହର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ମ୍ୟାଡାମ୍ ଥିଲେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ଥିଲା। ସେ ପୁରୁଣା ଦିନ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ତୁମେ ଜାଣ ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିଥିଲେ? ସେହି ବନ୍ଧୁକଧାରୀମାନେ, ସେହି ପୁରୁଷ, ପୁରୁଷ, ସିଧା ଗୁଳି ଚଳାଇଥିବା କାଉବଏମାନେ ସବୁବେଳେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏକ 'ଫ୍ରାନ୍ସ' ମାଗିବେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଡାକ୍ତରମାନେ ଫେଲାଟିଓ କହିଥାଉ, ଯାହାକୁ ତୁମେ 'ଓଃ ତାହା' କହିଥାଅ। 'ତୁମେ କେବେ ତୁମର ପ୍ରିୟ ସନି ସହିତ 'ଓଃ ତାହା' କରିବା ବିଷୟରେ ଭାବିଛ କି?"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲେ। ସେ କେବଳ ମୋନାଲିସା ହସ (ତାଙ୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନ ତୁରନ୍ତ ଏକ ସ୍ପର୍ଶକ ଉପରେ ଉଡ଼ିଗଲା, ଏହା କ'ଣ ସେହି ଶତାବ୍ଦୀ ପୁରୁଣା ରହସ୍ୟର ସମାଧାନ ହୋଇପାରେ?) ସହିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ ଏବଂ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସନି ସହିତ ସବୁକିଛି କରିଥିଲି।" ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ କାହାକୁ ଏପରି କିଛି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ।

ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପରେ ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍ ହସ୍ପିଟାଲର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଗୃହରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଡକ୍ଟର ଫ୍ରେଡେରିକ୍ କେଲନରଙ୍କୁ ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ। ଲୁସିକୁ ନିଶ୍ଚେତକ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନଇଁ ପଡ଼ି ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ ତୁମେ ମୋର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଝିଅ ତେଣୁ ସେ କିଛି ପ୍ରକୃତ କଡ଼ା କାନ୍ଥ ଲଗାଇବେ।" କିନ୍ତୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବଟିକା ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅଶାନ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ହସି ନଥିଲେ କିମ୍ବା ହସି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଚିଡ଼ାଇବା ମନ୍ତବ୍ୟ ଅପରେସନର କିଛି ଭୟକୁ ଦୂର କରିଦେଇଥିଲା।

ଡକ୍ଟର କେଲନର ଏକ ପୁଲ୍ ସାର୍କ ଭଳି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ତାଙ୍କର ଛେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଏକ ସହଜ ଶଟ୍ କରିଥାଏ। ପେଲଭିକ୍ ଫ୍ଲୋରକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାରର କୌଶଳ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ମସ୍କୁଲୋଫାଇବ୍ରସ୍ ପେଲଭିକ୍ ସ୍ଲିଙ୍ଗକୁ ଛୋଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଲାକ୍ ଉପରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯୋନି ଖୋଲ, ପେଲଭିକ୍ ଫ୍ଲୋରରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥାନକୁ ଆଗକୁ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ପ୍ୟୁବିକ୍ ଆର୍ଚ୍ ତଳେ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଚାପ ରେଖାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ପେଲଭିକ୍ ସ୍ଲିଙ୍ଗର ମରାମତିକୁ ପେରିଙ୍କୋରାଫି କୁହାଯାଉଥିଲା। ଯୋନି କାନ୍ଥକୁ ସିଲେଇ କରିବା କୁ କଲପୋରାଫି କୁହାଯାଉଥିଲା।

ଜୁଲ୍ସ ଦେଖିଲେ ଯେ ଡକ୍ଟର କେଲନର ଏବେ ସତର୍କତାର ସହିତ କାମ କରୁଛନ୍ତି, କଟାରେ ବଡ଼ ବିପଦ ହେଉଛି ଅତ୍ୟଧିକ ଗଭୀରକୁ ଯାଇ ମଳଦ୍ୱାରରେ ଆଘାତ ହେଉଛି। ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ମାମଲା ଥିଲା, ଜୁଲ୍ସ ସମସ୍ତ ଏକ୍ସ-ରେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ। ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାରରେ ସବୁବେଳେ କିଛି ଭୁଲ ହୋଇପାରେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଭୁଲ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

କେଲନର ଡାୟାଫ୍ରାମ ସ୍ଲିଂ ଉପରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ଟି ଫୋରସେପ୍ସ ଯୋନି ଫ୍ଲାପ୍ ଧରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆନି ମାଂସପେଶୀ ଏବଂ ଏହାର ଆବରଣ ଗଠନ କରିଥିବା ଫାସିକୁ ଖୋଲା କରୁଥିଲେ। କେଲନରଙ୍କ ଗଜ୍ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକ ଢିଲା ସଂଯୋଜକ ଟିସୁକୁ ଏକପାଖକୁ ଠେଲି ଦେଉଥିଲେ। ଜୁଲ୍ସ ଶିରା ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଯୋନି କାନ୍ଥ ଉପରେ ତାଙ୍କର ନଜର ରଖିଥିଲେ, ମଳଦ୍ୱାରକୁ ଆଘାତ କରିବାର ବିପଦ ସଙ୍କେତ। କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ କେଲନର ତାଙ୍କର ଜିନିଷ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ଦୁଇ ଚାରି ଷ୍ଟଡ୍ ସହିତ ଏକ ବଢ଼େଇ ନଖକୁ ଏକାଠି କରିବା ପରି ସହଜରେ ଏକ ନୂତନ ସ୍ଲାଚ୍ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ।

କେଲନର ଅତିରିକ୍ତ ଯୋନି କାନ୍ଥକୁ ଫାସିଙ୍ଗ୍-ଡାଉନ୍ ସିଲେଇ ବ୍ୟବହାର କରି କାଟି ବାହାର କରୁଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅସୁବିଧାଜନକ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ। କେଲନର ଲୁମେନର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ତିନୋଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ଭର୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ତା'ପରେ ଦୁଇଟି। ସେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ, ଗଭୀର ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ଜୁଲ୍ସକୁ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଗଜ୍ ମାସ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଚୀନା-ନୀଳ ଆଖି ଝଲସି ଉଠିଲା ଯେପରି ପଚାରୁଥିଲେ ଯେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କି ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କର ସିଲେଇରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ।

ସବୁ ସରିଗଲା। ସେମାନେ ଲୁସିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ କେଲନରଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ। କେଲନର ଖୁସି ଥିଲେ, ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ହୋଇଯାଇଥିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସଙ୍କେତ। "କୌଣସି ଜଟିଳତା ନାହିଁ, ମୋ ପୁଅ," ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ। "ସେଠାରେ କିଛି ବଢୁନାହିଁ, ବହୁତ ସରଳ କେସ୍। ତାଙ୍କର ଶରୀରର ସ୍ୱର ଚମତ୍କାର, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସାଧାରଣ ଏବଂ ଏବେ ସେ ମଜା ଏବଂ ଖେଳ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଆକାରରେ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଈର୍ଷା କରେ, ମୋ ପୁଅ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ମୁଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି ଯେ ତୁମେ ମୋର କାମ ପସନ୍ଦ କରିବ।"

ଜୁଲ୍ସ ହସିଲେ। "ଆପଣ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ପିଗମାଲିଅନ୍, ଡାକ୍ତର। ପ୍ରକୃତରେ, ଆପଣ ଚମତ୍କାର ଥିଲେ।"

ଡକ୍ଟର କେଲନର ଗର୍ଜନ କଲେ। "ଏହା ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଖେଳ, ତୁମର ଗର୍ଭପାତ ପରି। ଯଦି ସମାଜ କେବଳ ବାସ୍ତବବାଦୀ ହୁଅନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେ ଏବଂ ମୁଁ ପରି ଲୋକମାନେ, ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତିଭାବାନ ଲୋକ, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ହ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ ଛାଡି ପାରିଥାନ୍ତେ। ବାଟରେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ପଠାଇବି, ଏକ ବହୁତ ଭଲ ଝିଅ, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି। ଏହା ଆଜି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କାମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।"

ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇଲେ। "ଧନ୍ୟବାଦ, ଡାକ୍ତର। କେବେ ନିଜେ ବାହାରକୁ ଆସନ୍ତୁ, ମୁଁ ଦେଖିବି ଯେ ଆପଣ ଘରର ସମସ୍ତ ସୌଜନ୍ୟ ପାଇବେ।"

କେଲନର ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିରକ୍ତ ହସ ଦେଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ଜୁଆ ଖେଳେ, ମୋତେ ତୁମର ରୁଲେଟ୍ ଚକ ଏବଂ ଅଦରକାରୀ ଟେବୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ମୁଁ ବହୁତ ଥର ଭାଗ୍ୟ ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ଖୋଲେ ଯେପରି ଅଛି। ତୁମେ ସେଠାରେ ନଷ୍ଟ କରିବ, ଜୁଲ୍ସ। ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ଏବଂ ତୁମେ ଗମ୍ଭୀର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ବିଷୟରେ ଭୁଲିଯାଇପାରିବ। ତୁମେ ଏହା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ।" ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ।

ଜୁଲ୍ସ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ନିନ୍ଦା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଚେତାବନୀ ପାଇଁ ଥିଲା। ତଥାପି ଏହା ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କାଢ଼ି ନେଇଗଲା। ଯେହେତୁ ଲୁସି ଅତି କମରେ ବାର ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ରୁମ୍ ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ସହର ବାହାରକୁ ଯାଇ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ। ମଦ୍ୟପାନର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ ଯେ ଲୁସି ସହିତ ସବୁକିଛି ଏତେ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲିଯାଇଛି।

ପରଦିନ ସକାଳେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଗଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଏବଂ ସାରା ଘରେ ଫୁଲ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

ଲୁସି ତକିଆରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା। ଜୁଲ୍ସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ଲୁସି ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ଭୁଲ ନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଛୋଟ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପାଇଁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଅଛନ୍ତି; ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉଭୟ ଛୁଟି ପାଇପାରିବେ, ଏବଂ ଫ୍ରେଡି ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ହୋଟେଲ ଲୁସିର ସମସ୍ତ ବିଲ୍ ଉଠାଇବ।

ଲୁସି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ। ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ। ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଥିଲେ ଜଣେ ବଡ଼, ମାଂସପେଶୀ, ଚମତ୍କାର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଇଟାଲୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଜୁଲ୍ସଙ୍କ ସହ ହାତ ମିଳାଇଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଲୁସି ସହିତ ମଜା କରୁଥିଲେ, ନ୍ୟୁୟର୍କର ପୁରୁଣା ପଡ଼ୋଶୀ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିଲେ, ଲୋକ ଏବଂ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅଂଶୀଦାର ନଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଲୁସିକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ପରେ ଆସିବି, ମୋତେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଡକ୍ଟର କେଲନରଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ।"

କିନ୍ତୁ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ। "ହେ ବନ୍ଧୁ, ଆମକୁ ନିଜକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ, ତୁମେ ଲୁସି ସାଥ୍ ଦିଅ। ତାଙ୍କର ଭଲ ଯତ୍ନ ନିଅ, ଡକ୍।" ଜୁଲ୍ସ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍କଶତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ହଠାତ୍ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଗୀତ ଗାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଜିତିଛନ୍ତି। କ'ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଜୀବନରେ ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିଥାନ୍ତା, ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିଥାନ୍ତେ? ଜୁଲ୍ସ ଭିତରର ଗପସପକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ୟା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣି ଚାଲିଥିଲେ। ଏହା ସରଳ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍, ଅତ୍ୟଧିକ ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ସିଗାରେଟ୍ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ମହିଳା ହୋଇପାରେ। କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଏକ କୁତ୍ସିତ ସ୍ୱର ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଆଉ କେବେବି ମିଠା କ୍ୱନର କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

"ତୁମେ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଥିବା ପରି ଶୁଣାଯାଉଛି," ଜୁଲ୍ସ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ କହିଲେ।

ଫଣ୍ଟାନେ ବିନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "କେବଳ ଚାପ ପକାଅ, ମୁଁ ଗତକାଲି ରାତିରେ ଗାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଯେ ମୋର ସ୍ୱର ବଦଳିଗଲା, ବୟସ ବଢ଼ିଗଲା।" ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ହସ ଦେଲେ।

ଜୁଲ୍ସ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକି ନାହଁ କି? ହୁଏତ ଏହା ଏପରି କିଛି ଯାହା ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ।"

ଫଣ୍ଟାନ୍ ଏବେ ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ନଥିଲେ। ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ ଏକ ଲମ୍ୱା କୁଲ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥିଲେ। "ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏହା ପ୍ରଥମ କାମ କରିଥିଲି। ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଶେଷଜ୍ଞ। ମୋର ନିଜ ଡାକ୍ତର ଯିଏ କାଲିଫର୍ନିଆର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା କଥା। ସେମାନେ ମୋତେ ବହୁତ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ କହିଥିଲେ। କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ, କେବଳ ବୟସ ବଢ଼ିଯାଉଛି। ବୟସ ବଢ଼ିବା ପରେ ଜଣେ ପୁରୁଷର ସ୍ୱର ବଦଳିଯାଏ।"

ଏହା ପରେ ଫଣ୍ଟାନ୍ ତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କଲେ, ଲୁସି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ, ସମସ୍ତ ମହିଳାଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ମୋହିତ କଲେ। ଜୁଲ୍ସ ସ୍ୱର ଶୁଣୁଥିଲେ। ସେହି ସ୍ୱର କଣ୍ଠରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଏହାକୁ କାହିଁକି ଚିହ୍ନଟ କରିନଥିଲେ? ଏହା କ'ଣ ଘାତକ ଏବଂ ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା? ତା'ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ଥିଲା।

ସେ ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ଶେଷ ଥର କେବେ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା?"

"ଫୋଣ୍ଟାନ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିଡ଼େଇ ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଲୁସି ପାଇଁ ଭଦ୍ର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ପ୍ରାୟ ଅଠର ମାସ ପୂର୍ବେ।" ସେ କହିଲେ।

"ତୁମର ଡାକ୍ତର କ'ଣ ବେଳେବେଳେ ଥରେ ଦେଖନ୍ତି?" ଜୁଲ୍ସ ପଚାରିଲେ।

"ନିଶ୍ଚିତ ସେ କରନ୍ତି," ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ। "ସେ ମୋତେ ଏକ କୋଡିନ୍ ସ୍ପ୍ରେ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ମୋତେ ଯାଞ୍ଚ କରନ୍ତି। ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ ଏହା କେବଳ ମୋର ସ୍ୱର ବୁଢ଼ା ହେଉଛି, ସମସ୍ତ ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ଧୂମପାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ। ହୁଏତ ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣ?"

ଜୁଲ୍ସ ପଚାରିଲେ, "ତାଙ୍କର ନାମ କ'ଣ?"

ଫଣ୍ଟାନେ ଗର୍ବର ଟିକେ ଝଲକ ସହିତ କହିଲେ, "ଟକର, ଡକ୍ଟର ଜେମ୍ସ ଟକର। ତୁମେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବୁଛ?"

ନାମଟି ପରିଚିତ ଥିଲା, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକା, ମହିଳା ଏବଂ ଏକ ମହଙ୍ଗା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଫାର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ।

"ସେ ଜଣେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି," ଜୁଲ୍ସ ହସି କହିଲେ।

ଫଣ୍ଟାନେ ଏବେ ରାଗିଗଲେ। "ତୁମେ ଭାବୁଛି ତୁମେ ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଡାକ୍ତର?"

ଜୁଲ୍ସ ହସିଲେ। "ତୁମେ କ'ଣ କାର୍ମେନ୍ ଲୋମ୍ବାର୍ଡୋ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଗାୟକ?" ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କୁ ହସରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ମୁଣ୍ଡ ବାଡ଼ାଉଥିବା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ମଜା ସେତେ ଭଲ ନଥିଲା। ତା'ପରେ ସେହି ଗପ୍ପର ଡେଣାରେ ସେ ବର୍ବନର

ବାସ୍ନା ପାଇଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ ଯେ ଏତେ ସକାଳୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭାଲେଣ୍ଟି, ସେ ଯିଏ ବି ହେଉନା କାହିଁକି, ଅତି କମରେ ଅଧା ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲେ।

ଫଣ୍ଟାନ୍ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ହସୁଥିଲେ। "ହେ, ତୁମେ ମୋର ମଜାରେ ହସିବା କଥା, ତାଙ୍କ କଥାରେ ନୁହେଁ।" ଏହି ସମୟରେ ଲୁସି ଜୁଲ୍ସଙ୍କ ପାଖକୁ ତାଙ୍କ ହାତ ବଢ଼ାଇ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖକୁ ଟାଣି ଆଣିଲା।

"ସେ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ଜଣେ ମୂର୍ଖ ପରି କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଚମତ୍କାର ସର୍ଜନ," ଲୁସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା। "ଯଦି ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେ ଡାକ୍ତର ଟକରଙ୍କ ଠାରୁ ଭଲ, ତେବେ ସେ ଡାକ୍ତର ଟକରଙ୍କ ଠାରୁ ଭଲ। ତୁମେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ, ଜନି।"

ନର୍ସ ଭିତରକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ପଡିବ। ବାସିନ୍ଦା ଲୁସି ଉପରେ କିଛି କାମ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତତା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଲୁସି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଫେରାଇ ନେବା ଦେଖି ଜୁଲ୍ସ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଏବଂ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଟି ବଦଳରେ ତାଙ୍କ ଗାଲକୁ ମାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ଆଶା କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ଫିସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଆଜି ଅପରାହ୍ଣରେ ଫେରି ଆସନ୍ତୁ, ଦୟାକରି?" ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

କରିଡରରେ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଅପରେସନ୍ କ'ଣ ପାଇଁ ଥିଲା? କିଛି ଗମ୍ଭୀର କଥା?"

ଜୁଲ୍ସ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "କେବଳ ଟିକିଏ ମହିଳା ପ୍ଲମ୍ବିଂ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମିତ, ଦୟାକରି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର। ମୁଁ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ, ମୁଁ ଝିଅଟିକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଛି।"

ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କିପରି ଜାଣିଲ ଯେ ସେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଅଛନ୍ତି?"

"ଫ୍ରେଡି ଆମକୁ ଫୋନ୍ କରି ଦେଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ," ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ। "ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପଡ଼ୋଶୀରେ ବଢ଼ିଥିଲୁ। ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ଭଉଣୀ ବିବାହ କରିବା ସମୟରେ ଲୁସି ସମ୍ମାନର ଦାସୀ ଥିଲେ।"

"ଓଃ," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। ସେ ପୂରା କାହାଣୀ ଜାଣିଥିବା କଥାକୁ ଛାଡି ନଥିଲେ, ହୁଏତ କାରଣ ସେମାନେ ଲୁସି ଏବଂ ସନି ସହିତ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏତେ ଚତୁର ଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କରିଡର ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ, ଜୁଲ୍ସ ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ଏଠାରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସୁବିଧା ଅଛି, ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର ଗଳା ଦେଖିବାକୁ କାହିଁକି ଦେଉନାହଁ?"

ଫଣ୍ଟାନେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଅଛି।"

ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି କହିଲେ, "ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଡଲାରର ଗଳା, ସେ ଶସ୍ତା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ ତଳକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ।" ଜୁଲ୍ସ ଦେଖିଲେ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସୁଛନ୍ତି, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ।

ଜୁଲ୍ସ ଖୁସିରେ କହିଲେ, "ମୁଁ କୌଣସି ଶସ୍ତା ଡାକ୍ତର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ମୋତେ ଗର୍ଭପାତ ରାପ୍ ପାଇଁ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୂର୍ବ ତଟର ସବୁଠାରୁ ଚମତ୍କାର ଯୁବ ସର୍ଜନ ଏବଂ ଡାଇଗ୍ନୋଷ୍ଟିସିଆନ୍ ଥିଲି।"

ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ହେବ, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେବାକୁ ବାଧ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ଅପରାଧ ସ୍ୱୀକାର କରି ସେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଦକ୍ଷତାର ଦାବିରେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଲେ। ଭାଲେଣ୍ଟି ପ୍ରଥମେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ। "ଯଦି ଜନି ତୁମକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୋର ଏକ ଝିଅ ବନ୍ଧୁ ଅଛି ଯାହାକୁ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଦେଖ, ତା'ର ଗଳାକୁ ନୁହେଁ।"

ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମେ କେତେ ସମୟ ନେବ?"

"ଦଶ ମିନିଟ୍," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। ଏହା ଏକ ମିଛ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଛ କହିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ସତ୍ୟ କହିବା ଏବଂ ଔଷଧ କେବଳ ଗୁରୁତର ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ ଏକାଠି ଚାଲିନଥିଲା, ଯଦି ସେତେବେଳେ।

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଅଧିକ ଗାଢ଼, କର୍କଶ, ଭୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା।

ଜୁଲ୍ସ ଜଣେ ନର୍ସ ଏବଂ ଏକ ପରାମର୍ଶଦାତା କୋଠରୀକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ। ସେଥିରେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ଦଶ ମିନିଟରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଭୋକାଲ୍ କର୍ଡରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି, ତାହା ସହଜ ଥିଲା। ଟକର, ଜଣେ ହଲିଉଡ୍ ନକଲି କୁକୁରର ସେହି ଅକ୍ଷମ ସାର୍ଟୋରିଆଲ୍ ପୁଅ, ଏହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ହୁଏତ ସେହି ଲୋକଟିର ଲାଇସେନ୍ସ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ସେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତା ତେବେ ତାହା ତାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯିବ। ଜୁଲ୍ସ ଏବେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ହସ୍ପିଟାଲର ଗଳାଧାରୀଙ୍କୁ ତଳକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଘୁଞ୍ଚି ବୁଲି ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ, ତୁମେ ଚାଲିଯିବା ଭଲ।"

ଫଣ୍ଟାନ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ତାକୁ ଚାହିଁଲା। "ତୁମେ କୁକୁରର ପୁଅ, ତୁମେ ଭାବୁଛ ତୁମେ ମୋତେ ଏଠାରେ ରଖିବ? ତୁମେ ଭାବୁଛ ତୁମେ ମୋ ଗଳାରେ ଫସିବ?"

ଜୁଲ୍ସ, ସେ ଭାବିଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରେ, ତାକୁ ସିଧା ଆଖି ମଝିରେ ଦେଇଦେଲେ। "ତୁମେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର," ସେ କହିଲେ। "ତୁମର ସ୍ୱର କଣ୍ଠରେ, ତୁମର ସ୍ୱର କର୍ଡରେ କିଛି

ପ୍ରକାରର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି। ଯଦି ତୁମେ ଆଗାମୀ କିଛି ଘଣ୍ଟା ଏଠାରେ ରହିବ, ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଦୂର କରିପାରିବୁ, ତାହା ମାଲିଗ୍ନାଣ୍ଟ କିମ୍ବା ଅଣମାଲିଗ୍ନାଣ୍ଟ। ଆମେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କିମ୍ବା ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବୁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ ଦେଇପାରିବି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଆମେରିକାର ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ନାମ ଦେଇପାରିବି ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆଜି ରାତିରେ ବିମାନରେ ବାହାର କରିପାରିବା, ତୁମର ଟଙ୍କା ସହିତ, ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାବୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଇ ତୁମର କ୍ୱାକ୍ ବନ୍ଧୁକୁ ଦେଖିପାରିବ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଝାଳ ବାହାର କରିପାରିବ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଅକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖକୁ ରେଫର କରିପାରିବ। ତା'ପରେ ଯଦି ଏହା ମାଲିଗ୍ନାଣ୍ଟ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର କାଟି ଦେବେ ନଚେତ୍ ତୁମେ ମରିଯିବ। କିମ୍ବା ତୁମେ କେବଳ ଝାଳ ବାହାର କରିପାରିବ। ମୋ ସହିତ ଏଠାରେ ରୁହ ଏବଂ ଆମେ କିଛି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ସବୁକିଛି ସମାଧାନ କରିପାରିବା। ତୁମର ଆଉ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଛି?"

ଭାଲେଣ୍ଟି କହିଲା, "ଆସ, ଜନି, କଣ ହେଲା। ମୁଁ ହଲ୍ ତଳକୁ ଯାଇ ଷ୍ଟୁଡିଓକୁ ଫୋନ୍ କରିବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କହିବି ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି ଯେ ଆମେ ଅଟକି ଯାଇଛୁ। ତା'ପରେ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଫେରି ଆସି ତୁମର ସାଥୀ ହେବି।"

ଏହା ଏକ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଅପରାହ୍ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏକ ଫଳପ୍ରଦ ଦିନ ଥିଲା। ଏକ୍ସ-ରେ ଏବଂ ସ୍ୱାବ୍ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ ଜୁଲ୍ସ ଯେପରି ଦେଖିପାରିଲେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗଳା ରୋଗୀଙ୍କ ରୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ଥିଲା। ଅଧା ବାଟରେ, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ, ତାଙ୍କ ପାଟି ଆୟୋଡିନରେ ଭିଜି, ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଲାଗିଥିବା ଗଜ୍ ରୋଲ୍ ଉପରେ ଟାଣି ହୋଇ, ଛାଡିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କୁ କାନ୍ଧ ଧରି ପୁଣି ଏକ ଚେୟାରରେ ବସାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ସରିଗଲା, ଜୁଲ୍ସ ଫଣ୍ଟାନେ ଉପରେ ହସି କହିଲେ, "ମ୍ୱାସ।"

ଫଣ୍ଟାନେ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଜୁଲ୍ସ ପୁଣି କହିଲେ। "କେବଳ କିଛି ମଶା। ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଲୁନିରୁ ଚର୍ମ କାଟିବା ପରି କାଟିଦେବୁ। କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ।"

ଭାଲେଣ୍ଟି ଚିତ୍କାର କଲେ କିନ୍ତୁ ଫଣ୍ଟାନେ ତଥାପି ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ କରୁଥିଲେ। "ପରେ ଗୀତ ଗାଇବା ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିବେ, ଏହା ମୋ ଗୀତ ଗାଇବା ଉପରେ କିପରି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ?"

ଜୁଲ୍ସ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ଏଥିରେ କୌଣସି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏବେ ଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏଥିରେ କ'ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି?"

ଫଣ୍ଟାନେ ତାକୁ ଘୃଣାରେ ଚାହିଁଲା। "ପିଲା, ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ। ତୁମେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ ଯେପରି ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ଖବର ଦେଉଛ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋତେ କହୁଛ ଯେ ହୁଏତ ମୁଁ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇବି ନାହିଁ। ଏହା କ'ଣ ଠିକ୍, ହୁଏତ ମୁଁ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇବି ନାହିଁ?"

ଶେଷରେ ଜୁଲ୍ସ ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଡାକ୍ତର ଭାବରେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଆନନ୍ଦଦାୟକ କଥା ଥିଲା। ସେ ଏହି ହାରକଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଉପକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ମାଟି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା। ଜୁଲ୍ସ ଥଣ୍ଡା ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଶୁଣନ୍ତୁ, ମିଷ୍ଟର ଫଣ୍ଟାନେ, ମୁଁ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଆପଣ ମୋତେ ପିଲା ନୁହେଁ, ଡାକ୍ତର ବୋଲି ଡାକିପାରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଖବର ଦେଇଥିଲି। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥିଲି ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱରଯନ୍ତ୍ରରେ ଏକ ମାଲିଗ୍ନାଣ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର ବାକ୍ସ କାଟି ପକାଇବ। କିମ୍ବା ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ମାରିପାରେ। ମୁଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି ଯେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ 'ମସ୍କା' ଶବ୍ଦଟି କହିପାରିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲି। କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଗୀତ ମୋତେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥିଲା, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ ଥିଲି ସେତେବେଳେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆପଣ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କଳାକାର। କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବହୁତ ଖରାପ ଲୋକ। ଆପଣ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ହୋଇଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ କର୍କଟ ରୋଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ? କିମ୍ବା ଏକ ମସ୍ତିଷ୍କ ଟ୍ୟୁମର ଯାହା ଅକାରଣୀୟ। କିମ୍ବା ହୃଦୟର ବିଫଳତା? ଆପଣ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କେବେ ମରିବେ ନାହିଁ? ହଁ, ଏହା ସବୁ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତ ଅସୁବିଧା ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଏହି ହସ୍ପିଟାଲରେ ବୁଲି ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ମସ୍କା ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରେମ ଗୀତ ଗାଇବେ। ତେଣୁ କେବଳ ବକ୍ରାପ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମର ଆଡୋଲଫ ମେଞ୍ଜୁ ଡାକ୍ତର ତୁମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସର୍ଜନ ପାଇପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଗୃହ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ ତୁମେ ତାକୁ ହତ୍ୟା ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ଗିରଫ କର।

"ଆଟାବୟ, ଡାକ୍ତର, ଏହା ତାଙ୍କୁ କହୁଛି।" ଭାଲେଣ୍ଟି କହିବା ମାତ୍ରେ ଜୁଲ୍ସ ଘର ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଜୁଲ୍ସ ଘୂରି ବୁଲେଇ କହିଲା, "ତୁମେ କ'ଣ ସବୁବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଲୁପ୍ ପାଅ?"

ଭାଲେଣ୍ଟି କହିଲେ, "ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ," ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସି ଏପରି ଭଲ ହାସ୍ୟରସରେ କହିଲେ ଯେ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କ କହିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିଚାଲ, ତେବେ ତୁମେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମରିଯିବ ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ପଡିବ।"

ଭାଲେଣ୍ଟି ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଚୁଥିବା ଷ୍ଟେପ୍ ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିଲେ। ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାତ ବୁଲାଇ ଦେଲେ, ତାଙ୍କ ନିଶ୍ୱାସରୁ ବର୍ବନ୍ ର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆସୁଥିଲା। ସେ ବହୁତ ଜୋରରେ ହସୁଥିଲେ। "ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ?" ସେ ଆହୁରି ହସୁଥିଲେ। "ଏଥିରେ ଏତେ ସମୟ ଲାଗିବ କି?"

ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାରର ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ଲୁସି ମାନସିନି ଭେଗାସ୍ ହୋଟେଲ ପୁଲ୍ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଏକ କକଟେଲ ଧରିଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚାପୁଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଥିଲା।

"ତୁମକୁ ତୁମର ସାହସ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ," ଜୁଲ୍ସ ଚିଡ଼େଇ କହିଲେ। "ଆମ ସୁଟ୍‌ରେ ମୋର ସାମ୍ପେନ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି।"

"ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ କି?" ଲୁସି ପଚାରିଲା।

"ମୁଁ ଡାକ୍ତର," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। "ଆଜି ରାତି ହେଉଛି ମହାରାତ୍ରି। ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ସର୍ଜନ ହେବି ଯିଏ ତାଙ୍କର 'ପ୍ରଥମେ ଚିକିତ୍ସା' ଅପରେସନର ଫଳାଫଳ ପରୀକ୍ଷା କରିବ? ତୁମେ ଜାଣ, ପୂର୍ବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ। ମୁଁ ଏହାକୁ ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ଲେଖିବାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବି। ଦେଖାଯାଉ, 'ଯଦିଓ ପୂର୍ବ ମାନସିକ କାରଣ ଏବଂ ସର୍ଜନ-ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସୁଚିନ୍ତନ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଥିଲା, ତଥାପି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଭୋଗ କେବଳ ଏହାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫଳପ୍ରଦ ଥିଲା" - ସେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ କାରଣ ଲୁସି ତାଙ୍କ କେଶକୁ ଏତେ ଜୋରରେ ଟାଣି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଚିତ୍କାର କରିପାରୁଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ଆଜି ରାତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁ, ତେବେ ମୁଁ ସତରେ କହିପାରିବି ଯେ ଏହା ତୁମର ଦୋଷ," ସେ କହିଲେ।

"ମୁଁ ମୋର କାମର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି। ମୁଁ ଏହା ଯୋଜନା କରିଥିଲି ଯଦିଓ ମୁଁ କେବଳ ବୃଦ୍ଧ କେଲନରଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲି," ଜୁଲ୍ସ କହିଥିଲେ। "ଏବେ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ବିଶ୍ରାମ ନେବା, ଆମର ଆଗକୁ ଏକ ଲମ୍ବା ରାତିର ଗବେଷଣା ଅଛି।"

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୁଟ୍ ଉପରକୁ ଗଲେ - ସେମାନେ ଏବେ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ - ଲୁସି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଦେଖିଲା: ଏକ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ

ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାମ୍ପେନ୍ ଗ୍ଲାସ୍ ପାଖରେ, ଏକ ଜୁଏଲର୍ସ ବାକ୍ସ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବିରାଟ ହୀରା ନିର୍ବନ୍ଧ ମୁଦି ଥିଲା।

"ଏହା ତୁମକୁ ଦେଖାଉଛି ଯେ ମୋର କାମ ଉପରେ କେତେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅଛି," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। "ଏବେ ଦେଖାଯାଉ ତୁମେ ଏହାକୁ ହାସଲ କର।"

ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ କୋମଳ ଥିଲେ, ବହୁତ କୋମଳ ଥିଲେ। ପ୍ରଥମେ ସେ ଟିକେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶରୁ ତାଙ୍କ ମାଂସ ଡେଇଁ ପଡୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରେ, ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ, ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏପରି ଏକ ଆବେଗରେ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି ଯାହା ସେ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କାମ କଲେ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କହିଲେ; "ମୁଁ ଭଲ କାମ କରେ," ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ହଁ, ତୁମେ କର; ହଁ, ତୁମେ କର।" ଏବଂ ସେମାନେ ଉଭୟ ପରସ୍ପରକୁ ହସିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁଣି ପ୍ରେମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଷଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩

ସିସିଲିରେ ପାଞ୍ଚ ମାସ ନିର୍ବାସନ ପରେ, ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରିଲେ। ସେ ଲୁକା ବ୍ରାସି, ନିଷ୍ଠୁର କପୋରେଜିମ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ ଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଲେ। କାରଣ ସିସିଲିରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘର୍ଷ ନ କରିବାକୁ ବାଛିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଡନ୍ ସବୁବେଳେ କାହିଁକି କହୁଥିଲେ, "ଜଣେ ପୁରୁଷର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ଥାଏ।" ସେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଏବଂ ଆଇନଗତ ସରକାର ପ୍ରତି ଅବମାନନା, ଓମେର୍ଟା ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣା, ନୀରବତାର ନିୟମ ବୁଝିପାରିଲେ।

ପୁରୁଣା ପୋଷାକ ଏବଂ ଏକ ବିଲ୍ କ୍ୟାପ୍ ପିନ୍ଧି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପାଲେର୍ମୋରେ ଡକିଂ ହୋଇଥିବା ଜାହାଜରୁ ସିସିଲିଆନ୍ ଦ୍ୱୀପର ଭିତରକୁ, ମାଫିଆ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏକ ପ୍ରଦେଶର ହୃଦୟକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ କାପୋ-ମାଫିଓସୋ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି ଅତୀତର ସେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଋଣୀ ଥିଲେ। ପ୍ରଦେଶରେ କର୍ଲିଓନ୍ ସହର ଥିଲା, ଯାହାର ନାମ ଡନ୍ ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେରିକା ପ୍ରବାସ କରିବା ସମୟରେ ନେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜୀବିତ ନଥିଲେ। ମହିଳାମାନେ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମେରିକା, ବ୍ରାଜିଲ୍ କିମ୍ବା ଇଟାଲୀୟ ମୁଖ୍ୟଭୂମିର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶକୁ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ। ସେ ପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଏହି ଛୋଟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟଗ୍ରସ୍ତ ସହରରେ ବିଶ୍ୱର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା ସର୍ବାଧିକ ହତ୍ୟା ହାର ଥିଲା।

ମାଇକେଲଙ୍କୁ କାପୋ-ମାଫିଓସୋର ଜଣେ ଅବିବାହିତା କାକାଙ୍କ ଘରେ ଅତିଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସତୁରି ଦଶକର ସେହି କାକା ଜିଲ୍ଲାର ଡାକ୍ତର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। କାପୋ-ମାଫିଓସୋ ତାଙ୍କର ପଚାଶ ଦଶକର ଶେଷ ଭାଗରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସିସିଲିର ସବୁଠାରୁ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏର ଏକ ବିଶାଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ଗାବେଲୋଟୋ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ପ୍ରକାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଗାବେଲୋଟୋ ମଧ୍ୟ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଗରିବମାନେ ଚାଷ ହେଉନଥିବା ଜମି ଦାବି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ, କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜମି ଉପରେ ହଡ଼ପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ, ଶିକାର କରି କିମ୍ବା ଜମିକୁ ଝାଡ଼ଖୋର ଭାବରେ ଚାଷ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି। ସଂକ୍ଷେପରେ, ଗାବେଲୋଟୋ ଜଣେ ମାଫିଓସୋ ଥିଲେ ଯିଏ ଏକ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଧନୀମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗରିବ, ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ଅବୈଧ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାବିରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଗରିବ ଚାଷୀ ଅଚାନକ ଜମି କିଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ଆଇନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଗାବେଲୋଟୋ ତାଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ କ୍ଷତି କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର ଧମକ ଦେଇ ଭୟଭୀତ କରୁଥିଲେ। ଏହା ଏତେ ସରଳ ଥିଲା।

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳ ଅଧିକାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରୋମାନ୍ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ନୂତନ ବନ୍ଧକୁ ଭିଟୋ କରିଥିଲେ। ଏପରି ବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଆର୍ଟେସିଆନ୍ କୂପରୁ ପାଣି ବିକ୍ରୟ କରିବାର ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ, ପାଣିକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଶସ୍ତା କରିଦେବ, ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଶ୍ରମପୂର୍ବକ ନିର୍ମିତ ସମଗ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ। ତଥାପି, ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଜଣେ ପୁରୁଣା ଧାରାର ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଡୋପ୍ ଟ୍ରାଫିକ୍ କିମ୍ବା ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ପାଲେର୍ମୋ ଭଳି ବଡ଼ ସହରରେ ଜନ୍ମିଥିବା ନୂତନ ପ୍ରଜାତିର ମାଫିଆ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ମତଭେଦରେ ଥିଲେ, ଇଟାଲୀକୁ ନିର୍ବାସିତ ଆମେରିକୀୟ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୂତନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା।

ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦମ୍ଭୋକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଜଣେ "ପେଟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି", ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆକ୍ଷରିକ ଏବଂ ଆଲଙ୍କାରିକ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ, ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାର କିଛି ନଥିଲା, ତଥାପି ପଳାତକଙ୍କ ପରିଚୟ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା। ଏବଂ ତେଣୁ ମାଇକେଲ ଡନ୍‌ଙ୍କ କାକା ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର ଘେରା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସୀମିତ ଥିଲେ।

ଡକ୍ଟର ତାଜା ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ଲୋକର ତୁଳ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ, ପ୍ରାୟ ଛଅ ଫୁଟ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲାଲ ଗାଲ ଏବଂ ତୁଷାର ଧଳା କେଶ ଥିଲା। ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ବୟସ ସତୁରି ବର୍ଷ ଥିଲା, ସେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପାଲେର୍ମୋକୁ ସେହି ସହରର ଯୁବ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯେତେ ଛୋଟ ସେତେ ଭଲ। ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଖରାପ ଗୁଣ ଥିଲା ପଢ଼ିବା। ସେ ସବୁକିଛି ପଢ଼ି ତାଙ୍କ ସହ ସହରବାସୀ, ନିରକ୍ଷର ଚାଷୀ ରୋଗୀ, ଜମିପାଳକମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଥିବା ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ମୂର୍ଖତା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଖ୍ୟାତି ଦେଇଥିଲା। ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା?

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଡକ୍ଟର ତାଜା, ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ସେହି ମାର୍ବଲ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବିଶାଳ ବଗିଚାରେ ବସିଥିଲେ ଯାହା ଏହି ଦ୍ୱୀପରେ କଳା ମୁଣ୍ଡିଆ ଅଙ୍ଗୁର ପରି ଯାଦୁକରୀ ଭାବରେ ବଗିଚାରୁ ଉଠିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା । ଡକ୍ଟର ତାଜା ମାଫିଆ ଏବଂ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଏହାର ଶୋଷଣ ବିଷୟରେ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ମୁଗ୍ଧ ଶ୍ରୋତା ଥିଲେ । ଏପରି ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମଧ୍ୟ ମସୃଣ ବାୟୁ, ଫଳ, ମାଦକ ମଦ, ବଗିଚାର ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଆରାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ବ୍ୟବହାରିକ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଏକ କାହାଣୀ କହୁଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ଥିଲେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, ଡନ୍ ଥିଲେ ବାସ୍ତବତା ।

ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଉଦ୍ୟାନରେ, ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଜନ୍ମର ମୂଳ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ । "ମାଫିଆ" ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଅର୍ଥ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ତା'ପରେ ଏହା ସେହି ଗୁପ୍ତ ସଂଗଠନର ନାମ ହୋଇଗଲା ଯାହା ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଦେଶ ଏବଂ ଏହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଶାସକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉଭା ହୋଇଥିଲା । ସିସିଲି ଏପରି ଏକ ଦେଶ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଇତିହାସରେ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଦେଶ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ବଳାତ୍କାର କରାଯାଇଥିଲା । ଇନକ୍ୟୁଜିସନ୍ ଧନୀ ଏବଂ ଗରିବ ଉଭୟଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲା । ଜମିଦାର ବାରୋନ ଏବଂ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ରାଜକୁମାରମାନେ ମେଷପାଳକ ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । ପୋଲିସ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଉପକରଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏତେ ପରିଚିତ ଥିଲା ଯେ ପୋଲିସ ବୋଲି କହିବା ହେଉଛି ଜଣେ ସିସିଲିଆନ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ପାରିବା ସବୁଠାରୁ ଘୃଣ୍ୟ ଅପମାନ ।

ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିର ବର୍ବରତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ, ପୀଡିତ ଲୋକମାନେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଭୟରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଘୃଣାକୁ କେବେବି ପରିହାର କରିବାକୁ ଶିଖିଲେ ନାହିଁ । ଏପରି ଚେତାବନୀ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଧମକ ଦେଇ ନିଜକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଶିଖିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଶିଖିଲେ ଯେ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲର ପ୍ରତିକାର ଖୋଜିଲେ ସେମାନେ ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ବିଦ୍ରୋହୀ ମାଫିଆଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ଏବଂ ମାଫିଆ ନୀରବତାର ନିୟମ, ଓମେର୍ଟା ସୃଷ୍ଟି କରି ଏହାର ଶକ୍ତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ । ସିସିଲିର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ନିକଟତମ ସହରକୁ ଦିଗନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଚାରୁଥିବା ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରର ସୌଜନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ । ଏବଂ ମାଫିଆମାନଙ୍କର ଯେକୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅପରାଧ କରିପାରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ପୋଲିସକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ କହିବା ଯିଏ ତାଙ୍କୁ

ଗୁଳି କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି। ଓମେର୍ଟା ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମ ହୋଇଗଲା। ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ସେ ପୋଲିସକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ନାମ କହିବେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପିଲାର ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ଝିଅର ବଳାତ୍କାରୀଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ କହିବେ ନାହିଁ।

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ କେବେ ନ୍ୟାୟ ମିଳି ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ରବିନ ହୁଡ୍ ମାଫିଆଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଏବଂ କିଛି ପରିମାଣରେ ମାଫିଆମାନେ ଏହି ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟ କାପୋ-ମାଫିଓସୋଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜସେବୀ, ଖାଦ୍ୟର ଟୋକେଇ ଏବଂ ଚାକିରି ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେମାନଙ୍କର ଜିଲ୍ଲା ଅଧିନାୟକ, ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ।

କିନ୍ତୁ ଡକ୍ଟର ତାଜା ଯାହା ଯୋଡ଼ି ନଥିଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ମାଇକେଲ ନିଜେ ଯାହା ଶିଖିଥିଲେ, ତାହା ହେଉଛି ଯେ ସିସିଲିର ମାଫିଆମାନେ ଧନୀମାନଙ୍କ ଅବୈଧ ବାହୁ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଢାଞ୍ଚାର ସହାୟକ ପୋଲିସ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଏହା ଏକ ଅବକ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଢାଞ୍ଚାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ, ଉଦାରବାଦୀ ବିରୋଧୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରୟାସ ଉପରେ ନିଜର ଟିକସ ଲଗାଇଥିଲା, ଯେତେ ଛୋଟ ହେଉ ନା କାହିଁକି।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନେ ଆଇନଗତ ସମାଜର ସଦସ୍ୟ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଚୋର ଏବଂ ହତ୍ୟାକାରୀ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଭୟ ଏବଂ ଅବନତି ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବା ପାଇଁ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା। ଏବଂ ଆମେରିକାରେ କିଛି ପ୍ରବାସୀ ସିସିଲିଆନମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସମାନ ଭାବରେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରହିବେ।

ଡାକ୍ତର ତାଜା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ସାପ୍ତାହିକ ବୋର୍ଡେଲୋ ଗସ୍ତରେ ପାଲେର୍ମୋକୁ ନେଇଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ। ସିସିଲିକୁ ତାଙ୍କର ବିମାନ ଯାତ୍ରା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭଙ୍ଗା ପାଟି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ପାଇବାରୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କିଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସ୍ମାରକୀ ବହନ କରିଥିଲେ। ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଖରାପ ଭାବରେ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କର ପ୍ରୋଫାଇଲ୍ ଟିକିଏ ତଳକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା, ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କୁ ଖରାପ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ରୂପ ବିଷୟରେ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ସମ୍ଭବ ଭାବିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବିରକ୍ତ କରିଥିଲା। ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆସିଲା ଏବଂ ଗଲା ସେଥିରେ ସେ ଆଦୌ ଆପତ୍ତି କଲେ

ନାହିଁ, ଡାକ୍ତର ତାଜା ତାଙ୍କୁ କିଛି ଔଷଧ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଏହାକୁ ମଳିନ କରିଦେଇଥିଲା। ତାଜା ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଚିକିତ୍ସା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ। ସେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଡାକ୍ତର ତାଜା ହୁଏତ ସିସିଲିର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଡାକ୍ତର। ଡାକ୍ତର ତାଜା ତାଙ୍କ ଡାକ୍ତରୀ ସାହିତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସବୁକିଛି ପଢିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ସିସିଲିର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କରିଥିଲେ ଯିଏ ପାଲେର୍ମୋକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ତାଜାଙ୍କ ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ଗ୍ରେଡ୍ ଦେବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଲା ଯେ ସିସିଲିର ମାଫିଆମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମାଜ ପାଇଁ କିପରି କର୍କଟ ରୋଗର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ। ମେରିଟର କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା। ପ୍ରତିଭାର କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା। କାମର କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା। ମାଫିଆ ଗଡଫାଦର ତୁମକୁ ତୁମର ବୃତ୍ତିକୁ ଉପହାର ଭାବରେ ଦେଇଥିଲେ।

ମାଇକେଲଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ସମୟ ଥିଲା। ଦିନବେଳେ ସେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସବୁବେଳେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ ଦୁଇଜଣ ମେଷପାଳକଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ। ଦ୍ୱୀପର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ମାଫିଆଙ୍କ ଭଡାଟିଆ ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କାମ କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସଂଗଠନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଯଦି ଏହା ସମୃଦ୍ଧିଶୀଳ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଏହି ଦ୍ୱୀପରେ ଏଠାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ଏତେ କର୍କଟ ରୋଗ ଯେ ଏହା ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ। ସିସିଲି ପୂର୍ବରୁ ଭୂତମାନଙ୍କର ଦେଶ ଥିଲା, ଏହାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ହତ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶକୁ ପ୍ରବାସ କରୁଥିଲେ।

ମାଇକେଲଙ୍କ ଆଖିରେ ସବୁଠାରୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଜିନିଷ ଥିଲା ଦେଶର ଚମତ୍କାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ସେ କମଳା ବଗିଚା ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ ଯାହା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଛାଇଯୁକ୍ତ ଗଭୀର ଗୁମ୍ଫା ଗଠନ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ ନାଳଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଖୋଦିତ ବଡ଼ ସାପ ପଥରର ମୁଖରୁ ପାଣି ବାହାର କରୁଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ରୋମାନ ଭିଲା ପରି ନିର୍ମିତ ଘରଗୁଡ଼ିକ, ବିଶାଳ ମାର୍ବଲ ପୋର୍ଟାଲ୍ ଏବଂ ବଡ଼ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କୋଠରୀ ସହିତ, ଧ୍ୱଂସାବଶେଷରେ ପଡ଼ିଥିଲା କିମ୍ବା ଭ୍ରମଣକାରୀ ମେଣ୍ଢାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାସ କରୁଥିଲା। ଦିଗନ୍ତରେ ହାଡ଼ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ

ଗଦା ହୋଇଥିବା ବଗିଚା ଧଳା ହାଡ଼ ପରି ଝଲସୁଥିଲା। ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର, ଚମକଦାର ସବୁଜ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମଣି ହାର ପରି ମରୁଭୂମି ଦୃଶ୍ୟକୁ ସଜ୍ଜିତ କରିଥିଲା। ଏବଂ କେତେବେଳେ ସେ କର୍ଲିଓନ୍ ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲେ, ଏହାର ଅଠର ହଜାର ଲୋକ ନିକଟତମ ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବାସସ୍ଥାନରେ ଘେରି ରହିଥିଲେ, ସେହି ପର୍ବତରୁ ଖଣି ହୋଇଥିବା କଳା ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ସାଧାରଣ ଗଦା। ଗତ ବର୍ଷ କର୍ଲିଓନ୍ ରେ ଷାଠିଏରୁ ଅଧିକ ହତ୍ୟା ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ସହରକୁ ଛାଇ ଦେଇଥିଲା। ଆହୁରି, ଫିକୁଜାର କାଠ ଚାଷଯୋଗ୍ୟ ସମତଳର ନିଷ୍ଠୁର ଏକତାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା।

ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚାଲିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ମେଷପାଳକ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ଲୁପାରାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଉଥିଲେ। ଘାତକ ସିସିଲିଆନ୍ ବନ୍ଧୁକ ମାଫିଆମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା। ପ୍ରକୃତରେ ସିସିଲିରୁ ମାଫିଆମାନଙ୍କୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ମୁସୋଲିନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ପୋଲିସ ମୁଖ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ, ସିସିଲିର ସମସ୍ତ ପଥର କାନ୍ଥକୁ ତିନି ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରା ସହିତ ହତ୍ୟାକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆମ୍ବୁସ୍ ପଏଣ୍ଟ ଭାବରେ କାନ୍ଥକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ନାହିଁ ଏବଂ ପୋଲିସ ମନ୍ତ୍ରୀ ମାଫିଓସୋ ସନ୍ଦେହରେ ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ଦଣ୍ଡାଦେଶ କଲୋନୀକୁ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କଲେ।

ଯେତେବେଳେ ମିତ୍ର ବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ସିସିଲି ଦ୍ୱୀପ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆମେରିକୀୟ ସାମରିକ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଫାସିଷ୍ଟ ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦୀ ଏବଂ ଏହି ମାଫିଓସିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଗ୍ରାମର ମେୟର କିମ୍ବା ସାମରିକ ସରକାରଙ୍କର ଅନୁବାଦକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ସୌଭାଗ୍ୟ ମାଫିଆମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ପୁନର୍ଗଠିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା।

ଲମ୍ବା ଚାଲିବା, ରାତିରେ ଏକ ବୋତଲ କଠିନ ମଦ ସହିତ ପାସ୍ତା ଏବଂ ମାଂସର ଏକ ଭାରୀ ପ୍ଲେଟ, ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଶୋଇବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା। ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ ପାଠାଗାରରେ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ ପୁସ୍ତକ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ମାଇକେଲ ଇଟାଲୀୟ ଉପଭାଷା କହିଥିଲେ ଏବଂ ଇଟାଲୀୟ ଭାଷାରେ କିଛି କଲେଜ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ନେଇଥିଲେ, ଏହି ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପଢିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା। ତାଙ୍କର ଭାଷଣ ପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚାରଣହୀନ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ଜିଲ୍ଲାର ଜଣେ ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ଭାବରେ କେବେବି ପାସ୍

କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯିବ ଯେ ସେ ସ୍ୱିସ୍ ଏବଂ ଜର୍ମାନ ସୀମାନ୍ତ ଇଟାଲୀର ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ସେହି ଅଜବ ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ମୁହଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱର ବିକୃତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ୱଦେଶୀ କରିଦେଇଥିଲା। ଚିକିତ୍ସାର ଅଭାବ ହେତୁ ଏହା ସିସିଲିରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାରର ବିକୃତି ଥିଲା। କେବଳ ଟଙ୍କା ଅଭାବରୁ ଏହି ଛୋଟ ଆଘାତକୁ ସଜାଡ଼ି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଅନେକ ପିଲା, ଅନେକ ପୁରୁଷଙ୍କ ବିକୃତି ହୋଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଆମେରିକାରେ ଛୋଟ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କିମ୍ବା ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ଦ୍ୱାରା ମରାମତି କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା।

ମାଇକେଲ ପ୍ରାୟତଃ କେ ବିଷୟରେ, ତାଙ୍କ ହସ ବିଷୟରେ, ତାଙ୍କ ଶରୀର ବିଷୟରେ ଭାବୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ବିଦାୟର ଶବ୍ଦ ବିନା ଛାଡି ଯିବା ସମୟରେ ସବୁବେଳେ ବିବେକ ଦୋହଲିଯାଉଥିଲା। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ତାଙ୍କ ବିବେକ ସେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ କେବେ ବି ଆଘାତ କରିନଥିଲା; ସୋଲୋଜୋ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କ୍ୟାପ୍ଟେନ ମ୍ୟାକକ୍ଲସ୍କି ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ବିକୃତ କରିଦେଇଥିଲେ।

ଡାକ୍ତର ତାଜା ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ବିପରୀତ ମୁହଁର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ରହୁଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ଔଷଧ ମାଗିଥିଲେ, ସମୟ ବିତିବା ସହିତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆହୁରି ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଅଧିକ ଥର ଲାଗିଲା। ତାଜା ବୁଝାଇଥିଲେ ଯେ ଆଖି ତଳେ ଏକ ମୁହଁର ସ୍ନାୟୁ ଥିଲା ଯାହାରୁ ସ୍ନାୟୁର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଟିଳ ବିକିରଣ ହେଉଥିଲା। ପ୍ରକୃତରେ, ଏହା ମାଫିଆ ନିର୍ଯାତନାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ବରଫ ପିକ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୀଡିତଙ୍କ ଗାଲରେ ଏହାକୁ ଖୋଜିଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ମୁହଁରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ନାୟୁ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ହୁଏତ ଏଥିରେ ହାଡର ଏକ ଖଣ୍ଡ ବିନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା। ପାଲେର୍ମୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ସରଳ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବ।

ମାଇକେଲ ମନା କଲେ। ଡାକ୍ତର କାରଣ ପଚାରିବାରୁ, ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ, "ଏହା ଘରୁ ଆସିଛି।"

ଏବଂ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଆଦୌ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଖପୁରୀରେ ଏକ ଛୋଟ ସ୍ପନ୍ଦନ ଥିଲା, ଯେପରି ଏହାକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ତରଳ ପଦାର୍ଥରେ ଚାଲୁଥିବା ଏକ ମୋଟରଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ର।

ପ୍ରାୟ ସାତ ମାସ ଧରି ଆରାମଦାୟକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପରେ ମାଇକେଲ ପ୍ରକୃତ ବିରକ୍ତି ଅନୁଭବ କଲେ। ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ

ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭିଲାରେ କ୍ୱଚିତ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସେ ପାଲେର୍ମୋରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା "ନୂତନ ମାଫିଆ" ସହିତ ତାଙ୍କର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ, ଯୁବକମାନେ ସେହି ସହରରେ ଯୁଦ୍ଧ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଧନ ରୋଜଗାର କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ସେମାନେ ପୁରୁଣା ମାଫିଆ ନେତାଙ୍କ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଜାଗତିକଙ୍କୁ ହଡ଼ପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଘୃଣାଜନକ ଭାବରେ ମୁଛା ପିଟ୍ସ ବୋଲି ଲେବଲ୍ କରିଥିଲେ । ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ରକ୍ଷା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ତେଣୁ ମାଇକେଲ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ସାଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ କାହାଣୀରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହା ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ଗୋଟିଏ ସକାଳେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ପାର ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଲମ୍ବା ପଦଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଜଣ ମେଷପାଳକ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ନଥିଲା । ଆଦିବାସୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକାକୀ ବୁଲିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଜଣେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଡକାୟତମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ମାଫିଆ ପକ୍ଷବାଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପାଗଲିଆଓ ଚୋର ବୋଲି ମଧ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ ।

ପାଗଲିଆଓ ହେଉଛି ଏକ ନଡ଼ା-ଛାତ କୁଡ଼ିଆ ଯାହା କ୍ଷେତରେ ଚାଷ ଉପକରଣ ରଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ କୃଷି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଁରେ ଥିବା ଘରୁ ଦୀର୍ଘ ପାଦରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୋହି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସିସିଲିରେ କୃଷକ ତାଙ୍କ ଚାଷ ଜମିରେ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଚାଷ ଜମି, ଯଦି ସେ ଏହାର ମାଲିକ, ତେବେ ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ । ବରଂ, ସେ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ଦୂର କ୍ଷେତରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଜଣେ ପାଦରେ ଯାତ୍ରୀ । ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ଯିଏ ତାଙ୍କ ପାଗଲିଆଓରେ ପହଞ୍ଚି ଏହାକୁ ଲୁଟ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ରୁଟି କାଢ଼ି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଆଇନ ଅସହାୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ ମାଫିଆମାନେ ଚାଷୀଙ୍କ ଏହି ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସୁରକ୍ଷାରେ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଢଙ୍ଗରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସମସ୍ତ ପାଗଲିଆଓ ଚୋରଙ୍କୁ ଶିକାର କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷଙ୍କ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଏହା ସମ୍ଭବ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ମାଇକେଲ ଏକ ଲୁଟ ହୋଇଥିବା ପାଗଲିଆଓ ପାଖରେ ବୁଲି ବୁଲି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ

ଅପରାଧୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥାଆନ୍ତେ।

ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଖରାଦିନେ ସକାଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମେଷପାଳକଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷେତ ଦେଇ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସରଳ, ପ୍ରାୟ ମୂର୍ଖ, ମୃତ ଲୋକଙ୍କ ପରି ନୀରବ ଏବଂ ଜଣେ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପରି ଉଦାସୀନ ମୁହଁ ସହିତ ଥିଲେ। ମଧ୍ୟବୟସ୍କଙ୍କ ମୋଟା ପଣିଆକୁ ଦୌଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ସିସିଲିଆନଙ୍କ ପରି ଛୋଟ ଶରୀର ଥିଲା। ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା କାଲୋ।

ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକ ଜଣକ ଅଧିକ ବାହାର ଲୋକ ଥିଲେ, ଯୁବକ ଥିଲେ ଏବଂ ଦୁନିଆର କିଛି ଦେଖିଥିଲେ। ପ୍ରାୟତଃ ସମୁଦ୍ର, କାରଣ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଇଟାଲୀୟ ନୌସେନାରେ ଜଣେ ନାବିକ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜାହାଜ ବୁଡ଼ିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଟାଟୁ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହି ଟାଟୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିଲା। ସିସିଲିଆନ୍ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ନିଜକୁ ଟାଟୁ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ସୁଯୋଗ କିମ୍ବା ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ। (ମେଷପାଳକ, ଫାବ୍ରିଜିଓ, ମୁଖ୍ୟତଃ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ଏକ ଦାଗଯୁକ୍ତ ଲାଲ ଜନ୍ମଚିହ୍ନ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କରିଥିଲେ।) ଏବଂ ତଥାପି ମାଫିଆ ବଜାର ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଦୃଶ୍ୟ ଆଙ୍କିଥିଲେ, ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ସହିତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଆଦିମ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ କରାଯାଇଥିଲା। ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି ଗାଁରେ ଥିବା ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ସେହି ଟାଟୁ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିନଥିଲେ, ଯଦିଓ ଏହା ସିସିଲିଆନ୍ "ସମ୍ମାନ" ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ଏକ ବିଷୟକୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲା, ଜଣେ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ ପେଟର ଲୋମଶ ମହଲାରେ ଏକ ନଗ୍ନ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାଙ୍କୁ ଛୁରୀ ମାରୁଥିଲେ। ଫାବ୍ରିଜିଓ ମାଇକେଲ ସହିତ ମଜା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମେରିକା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ, କାରଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଜାତୀୟତା ବିଷୟରେ ଅନ୍ଧାରରେ ରଖିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ତଥାପି, ସେମାନେ ସେ କିଏ ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜାଣି ନଥିଲେ କେବଳ ଏତିକି ଯେ ସେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଫାବ୍ରିଜିଓ କେତେବେଳେ ମାଇକେଲକୁ ଏକ ତାଜା ପନିର ଆଣି ଦେଉଥିଲେ ଯାହା କ୍ଷୀରକୁ ଝାଳ ପରି ଝାଳ ଦେଇଥାଏ।

ସେମାନେ ଧୂଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗଧମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଗାଡ଼ି ଟାଣି ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ। ଭୂମିଟି ଗୋଲାପୀ ଫୁଲ, କମଳା ବଗିଚା, ବାଦାମ ଏବଂ ଜୀତ ଗଛର ବଗିଚାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ସବୁକିଛି ଫୁଟିଥିଲା। ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ସିସିଲିଆନମାନଙ୍କ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେତୁ ମାଇକେଲ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଭୂମି

ଆଶା କରିଥିଲେ। ତଥାପି ସେ ଏହାକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଉଛୁଳି ପଡୁଥିବା ଏକ ଦେଶ ପାଇଥିଲେ, ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧି ଫୁଲରେ ଗାଲିଚା ହୋଇ। ଏହା ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଯେ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଛାଡିବା କିପରି ସହ୍ୟ କରିପାରିବେ। ମଣିଷ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ମଣିଷ ପ୍ରତି କେତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ତାହା ଏଡେନ୍ ଉଦ୍ୟାନ ପରି ମନେ ହେଉଥିବା ମହାନ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ମାପିହେବ।

ସେ ମଜାରାର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମକୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କର୍ଲିଓନକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଏକ ବସ୍ ଧରିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇପାରିବେ। ଦୁଇଜଣ ମେଷପାଳକ ରାସ୍ତାରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ରୁଟି ଏବଂ ପନିର ଭର୍ତ୍ତି ରକସାକ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରାକୁ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ବହନ କରୁଥିଲେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ଶିକାର ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ।

ଏହା ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ସକାଳ ଥିଲା। ମାଇକେଲ ପିଲାବେଳେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଦିନରେ ଭୋରରୁ ବଲ୍ ଖେଳିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯେପରି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସଦ୍ୟ ଧୋଇ ହୋଇ, ସଦ୍ୟ ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା। ସିସିଲି ଚମତ୍କାର ଫୁଲରେ ଗାଲିଚା ହୋଇଯାଇଥିଲା, କମଳା ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ଏତେ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଆଘାତ ସାଇନସ ଉପରେ ଚାପି ଦେବା ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହାର ଗନ୍ଧ ପାଇପାରୁଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ମୁହଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ହାଡ଼ଟି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଗଠନ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଇନସ୍ ଉପରେ ଚାପ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ବାମ ଆଖି ଯନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥିଲା। ଏହା ତାଙ୍କ ନାକକୁ ନିରନ୍ତର ବୋହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଧ କରୁଥିଲା, ସେ ରୁମାଲଗୁଡ଼ିକୁ କଫରେ ଭର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କୃଷକମାନେ ଯେପରି କରୁଥିଲେ, ପ୍ରାୟତଃ ତାଙ୍କ ନାକକୁ ଭୂମିରେ ବାହାର କରୁଥିଲେ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ତାଙ୍କୁ ବାଳକ ଥିବା ସମୟରେ ଘୃଣା କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେ ପୁରୁଣା ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ରୁମାଲକୁ ଇଂରାଜୀ ଫପରୀ ଭାବରେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ପିଚୁ ଗର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ନାକ ଫୁଙ୍କି ଦେଉଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ମୁହଁ ମଧ୍ୟ "ଭାରି" ଲାଗୁଥିଲା। ଡକ୍ଟର ତାଜା ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଖରାପ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଫ୍ରାକ୍ଚର ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ସାଇନସ ଉପରେ ଚାପ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା। ଡକ୍ଟର ତାଜା ଏହାକୁ ଜାଇଗୋମାର ଏକ ଅଣ୍ଡାଖୋଲ ଫ୍ରାକ୍ଚର ବୋଲି କହିଥିଲେ; ଯଦି ହାଡ଼ ବୁଣା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଚାମଚ ଭଳି ଏକ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରି ହାଡ଼କୁ ସଠିକ୍ ଆକାରରେ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଛୋଟ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା

ଏହାକୁ ସହଜରେ ପ୍ରତିକାର କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଡାକ୍ତର କହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଏକ ପାଲେର୍ମୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମ୍ୟାକ୍ସିଲୋ-ଫେସିଆଲ୍ ସର୍ଜରୀ ନାମକ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁଠାରେ ହାଡ଼ଟି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ମାଇକେଲ୍ ପାଇଁ ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେ ମନା କରିଦେଲେ । ଏବଂ ତଥାପି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅପେକ୍ଷା, ନାକରୁ ଝରିବା ଅପେକ୍ଷା, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଭାରୀ ଅନୁଭବ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲା ।

ସେ ଦିନ ସେ ଆଉ ଉପକୂଳରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ମାଇଲ ଯିବା ପରେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମେଷପାଳକମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଖାଇବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମଦ ପିଇବା ପାଇଁ ଏକ କମଳା ବଗିଚାର ଥଣ୍ଡା ସବୁଜ ଜଳୀୟ ଛାଇରେ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ । ଫାବ୍ରିଜିଓ କଥା ହେଉଥିଲେ ଯେ ସେ କେବେ ଆମେରିକା ଯିବେ । ମଦ୍ୟପାନ ଏବଂ ଖାଇବା ପରେ ସେମାନେ ଛାଇରେ ଲମ୍ଫ ମାରିଲେ ଏବଂ ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଖୋଲି ତାଙ୍କ ପେଟ ମାଂସପେଶୀକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ଟାଟୁକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଥିବା ଉଲଗ୍ନ ଦମ୍ପତି ପ୍ରେମିକର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ କଣ୍ଟା ପିଟିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁଷିଥିବା ଧାର ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କମ୍ପି ଉଠିଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରିଥିଲା । ଏହା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ସିସିଲିଆନମାନେ "ବଜ୍ରପାତ" ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

କମଳା ବଗିଚା ପରେ ଏକ ବାରୋନିଆଲ୍ ଇଷ୍ଟେଟର ସବୁଜ ରିବନ୍ କ୍ଷେତ ଥିଲା । ଉପୁଡ଼ି ରାସ୍ତା ତଳକୁ ଏକ ଭିଲା ଥିଲା ଯାହା ରୋମାନ୍ ପ୍ରକାରର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେପରି ଏହା ପମ୍ପେଇର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷରୁ ଖୋଳାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାସାଦ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବିରାଟ ମାର୍ବଲ ପୋର୍ଟିକୋ ଏବଂ ବଂଶୀଯୁକ୍ତ ଗ୍ରୀକ୍ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଦେଇ ଗାଁର ଝିଅମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଦୁଇଟି ଦୃଢ଼ ମାଟ୍ରନ୍ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲା । ସେମାନେ ଗାଁରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ବାରୋନଙ୍କ ଭିଲା ସଫା କରି ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ତାଙ୍କ ଶୀତକାଳୀନ ପ୍ରବାସ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିଥିଲେ । ଏବେ ସେମାନେ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଫୁଲ ତୋଳିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନେ ଗୋଲାପୀ ସୁଲା, ବାଇଗଣୀ ୱିଷ୍ଟେରିଆ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କମଳା ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ଝିଅମାନେ, କମଳା ବଗିଚାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖି, ନିକଟତର ହୋଇ ଆସୁଥିଲେ ।

ସେମାନେ ଶସ୍ତା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରିଣ୍ଟେଡ୍ ଫ୍ରକ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଶୋର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାରୀତ୍ୱ ସହିତ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଭିଜା ମାଂସ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ପାଚିଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଚାରି ଜଣ ଗୋଟିଏ

ଝିଅକୁ ପିଛା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାକୁ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ ପିଛା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ପିଛା କରାଯାଉଥିବା ଝିଅଟି ତା'ର ବାମ ହାତରେ ଏକ ବିରାଟ ବାଇଗଣୀ ଅଙ୍ଗୁର ଧରିଥିଲା ଏବଂ ତା'ର ଡାହାଣ ହାତରେ ଗୁଚ୍ଛରୁ ଅଙ୍ଗୁର ତୋଳି ତା' ପିଛା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲା। ତା'ର ଅଙ୍ଗୁର ପରି ବାଇଗଣୀ-କଳା ରଙ୍ଗର ଏକ କଣ୍ଢା କେଶର ମୁକୁଟ ଥିଲା ଏବଂ ତା'ର ଶରୀର ତା'ର ଚର୍ମରୁ ଫାଟି ବାହାରୁଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା।

ସେ ଗଛ ପାଖରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଚମକି ପଡ଼ିଲା, ତା'ର ଆଖି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସାର୍ଟର ବିଦେଶୀ ରଙ୍ଗକୁ ଦେଖିଲା। ସେ ହରିଣ ପରି ଦୌଡ଼ିବା ପାଇଁ ସଜ ହୋଇ ତା'ର ପାଦର ଆଙ୍ଗୁଠି ଉପରେ ଠିଆ ହେଲା। ସେ ଏବେ ବହୁତ ନିକଟତର ଥିଲା, ପୁରୁଷମାନେ ତା'ର ମୁହଁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ।

ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣ୍ଡାକାର ଥିଲା - ଅଣ୍ଡାକାର ଆକୃତିର ଆଖି, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ହାଡ଼, ତାଙ୍କ କପାଳର ଆକୃତି। ତାଙ୍କ ଚର୍ମ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଗାଢ଼ କ୍ରିମିନେସ୍ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଖି, ବିଶାଳ, ଗାଢ଼ ବାଇଗଣୀ କିମ୍ବା ମାଟିଆ କିନ୍ତୁ ଲମ୍ବା ଭାରୀ ଲଙ୍କା ସହିତ ଗାଢ଼ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁକୁ ଛାଇ ଦେଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଟି ଘୃଣ୍ୟ ନ ହୋଇ ସମୃଦ୍ଧ ଥିଲା, ଦୁର୍ବଳ ନ ହୋଇ ମିଠା ଥିଲା ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁର ରସରେ ଗାଢ଼ ଲାଲ ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଯେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ଏକ ମଜା ଭାବରେ ବଟସା କରିଥିଲେ, "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୋ ଆତ୍ମା ନିଅ, ମୁଁ ମରିଯାଉଛି," କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଟିକେ କର୍କଶ ଭାବରେ ବାହାରି ଆସିଲା। ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଥିଲେ, ଝିଅଟି ତାଙ୍କ ପାଦ ଆଙ୍ଗୁଠିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଛା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲା। ତାଙ୍କ ପୋଷାକର କଡ଼ା ଛାପ ତଳେ ପଶୁ ପରି ତାଙ୍କ କଣ୍ଟା ଟାଲିଗଲା; ଯେପରି ମୂର୍ତ୍ତିବାଦୀ ଏବଂ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କାମୁକ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେ ପୁଣି ଘୂର୍ଣ୍ଣନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଫୁଲର କ୍ଷେତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅନ୍ଧାର ଖୋଳ ପରି ଥିଲା। ସେ ଏକ ହାତ ବିସ୍ତାର କଲେ, ଅଙ୍ଗୁର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାତଟି ଉପବନ ଆଡକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲା। ଝିଅମାନେ ହସି ହସି ପଳାଇଗଲେ, କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା, ବଳିଷ୍ଠ ମାତୃକ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଉଥିଲେ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସେ ନିଜକୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଧଡ଼ଧଡ଼ କରୁଥିଲା; ତାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରୁଥିବା ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା। ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା, ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଦେଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଅଗ୍ରଭାଗରେ, ତାଙ୍କ ପାଦର ଅଗ୍ରଭାଗରେ। ଦ୍ୱୀପର ସମସ୍ତ ସୁଗନ୍ଧି ପବନରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆସିଲା, କମଳା, ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲ, ଅଙ୍ଗୁର, ଫୁଲ। ଏପରି ମନେ ହେଉଥିଲା

ଯେପରି ତାଙ୍କ ଶରୀର ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଛି। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଦୁଇ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ହସୁଥିବାର ଶୁଣିଲେ।

"ତୁମେ ବଜ୍ରପାତରେ ଆଘାତ ପାଇଲ, ନା?" ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ତାଳି ମାରି କହିଲେ। କାଲୋ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କ ବାହୁରେ ଥାପୁଡ଼ାଇ କହିଲେ, "ସହଜ, ବନ୍ଧୁ, ସହଜ," କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ସହିତ। ଯେପରି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏକ ଗାଡ଼ି ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲା। ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମଦ ବୋତଲ ଦେଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ଏକ ଲମ୍ବା ଘଷି ଦେଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ସଫା କରିଦେଲା।

"ତୁମେ ମେଣ୍ଢା ପ୍ରେମୀମାନେ କଣ କହୁଛ?" ସେ କହିଲେ।

ଉଭୟ ଲୋକ ହସିଲେ। କାଲୋ, ତାଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟ ମୁହଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀରତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, କହିଲେ, "ତୁମେ ବଜ୍ରପାତକୁ ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ତୁମକୁ ଆଘାତ କରେ, ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ ଦେଖିପାରିବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମଣିଷ, ଏଥିପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଛି ଲୋକ ବଜ୍ରପାତ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ତୁମେ ଜଣେ ଭାଗ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଏତେ ସହଜରେ ପଢିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା। ଏହା ତାଙ୍କ କିଶୋର କ୍ଲାନ୍ତତା ପରି କିଛି ନଥିଲା, ଏହା କେ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଥିବା ପ୍ରେମ ପରି କିଛି ନଥିଲା, ଏକ ପ୍ରେମ ଯାହା ତାଙ୍କ ମଧୁରତା, ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିମତା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅନ୍ଧାରର ଧ୍ରୁବତା ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଏହା ଥିଲା ଅଧିକାର ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ଇଚ୍ଛା, ଏହା ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଝିଅର ମୁହଁର ଏକ ଅପୂରଣୀୟ ମୁଦ୍ରଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ଘୃଣା କରିବେ। ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସରଳୀକୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ, ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ନିର୍ବାସନ ସମୟରେ ସେ ସର୍ବଦା କେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ କେବେ ପ୍ରେମିକ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସର୍ବୋପରି, ସେ ଜଣେ ହତ୍ୟାକାରୀ, ଜଣେ ମାଫିଓସୋ ଥିଲେ ଯିଏ "ତାଙ୍କ ହାଡ଼ ତିଆରି କରିଥିଲେ"। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେ ତାଙ୍କ ଚେତନାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲୋପ ପାଇଯାଇଥିଲେ।

ଫାବ୍ରିଜିଓ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ମୁଁ ଗାଁକୁ ଯିବି, ଆମେ ତା' ବିଷୟରେ ଜାଣିବା। କିଏ ଜାଣେ, ସେ ଆମେ ଭାବୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରେ। ବଜ୍ରପାତର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଔଷଧ ଅଛି, ଏହ, କାଲୋ?"

ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ମାଇକେଲ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଦୁଇ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିକଟସ୍ଥ ଗାଁକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଝିଅମାନଙ୍କ ଦଳ ଉଭାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଗାଁଟି ସାଧାରଣ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଛକ ଚାରିପାଖରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଝରଣା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଥିଲା ତେଣୁ କିଛି ଦୋକାନ, ମଦ ଦୋକାନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ କାଫେ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଟେରାସରେ ତିନୋଟି ଟେବୁଲ ଥିଲା। ମେଷପାଳକମାନେ ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଝିଅମାନଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା, କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା। ଛୋଟ ପୁଅ ଏବଂ ଏକ ବୁଲାବୁଲି ଗଧ ବ୍ୟତୀତ ଗାଁଟି ନିର୍ଜନ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା।

କାଫେର ମାଲିକ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଛୋଟ, କଠିନ ଶରୀରର ଲୋକ ଥିଲେ, ପ୍ରାୟ ବାମନ ରଙ୍ଗର, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସିରେ ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଟେବୁଲରେ ଚଣାର ଏକ ପାତ୍ର ରଖିଥିଲେ। "ତୁମେ ଏଠାରେ ଅପରିଚିତ," ସେ କହିଲେ, "ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି। ମୋର ମଦ ଚେଷ୍ଟା କର। ଅଙ୍ଗୁର ମୋ ନିଜ ଫାର୍ମରୁ ଆସେ ଏବଂ ଏହା ମୋ ପୁଅମାନେ ନିଜେ ତିଆରି କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହାକୁ କମଳା ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରନ୍ତି। ଏହା ଇଟାଲୀର ସର୍ବୋତ୍ତମ ମଦ।"

ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଜଗ୍ ରେ ମଦ ଆଣିବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ଦାବି ଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଭଲ ଥିଲା, ଗାଢ଼ ବାଇଗଣୀ ଏବଂ ବ୍ରାଣ୍ଡି ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଫାବ୍ରିଜିଓ କାଫେ ମାଲିକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଏଠାକାର ସମସ୍ତ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଜାଣ, ମୁଁ ବାଜି ଲଗାଇବି। ଆମେ ରାସ୍ତାରେ କିଛି ସୁନ୍ଦରୀ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲୁ, ବିଶେଷକରି ଜଣେ ଆମ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏଠାରେ ବଜ୍ରପାତରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ।" ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ।

କାଫେ ମାଲିକ ନୂଆ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁଲେ। ଫାଟିଯାଇଥିବା ମୁହଁଟି ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ବହୁତ ସାଧାରଣ ଲାଗୁଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ବଜ୍ରପାତରେ ଆଘାତ ପାଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ କଥା। "ବନ୍ଧୁ, ତୁମେ ଘରକୁ କିଛି ବୋତଲ ଆଣିବା ଭଲ," ସେ କହିଲେ। "ଆଜି ରାତିରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ।"

ମାଇକେଲ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଏପରି ଏକ ଝିଅକୁ ଜାଣ ଯାହାର କେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଞ୍ଚିତ? ବହୁତ କ୍ରିମି ଚର୍ମ, ବହୁତ ବଡ଼ ଆଖି, ବହୁତ କଳା ଆଖି। ତୁମେ କ'ଣ ଗାଁରେ ଏପରି ଝିଅକୁ ଜାଣ?"

କାଫେ ମାଲିକ ସିଧା କହିଲେ, "ନା। ମୁଁ ସେପରି କୌଣସି ଝିଅକୁ ଜାଣିନାହିଁ।" ସେ ଟେରାସରୁ ତାଙ୍କ କାଫେକୁ ଉଭାନ ହୋଇଗଲେ।

ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଧୀରେ ଧୀରେ ସେମାନଙ୍କର ମଦ ପିଇଲେ, ଜଗ୍ ସାରିଲେ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ମାଗିଲେ। ମାଲିକ ଆଉ ଆସିଲେ ନାହିଁ। ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ କାଫେ ଭିତରକୁ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ସେ ମୁହଁ ମୁହଁ କରି ମାଇକେଲକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେପରି ଭାବିଥିଲି, ଏହା ତାଙ୍କ ଝିଅ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ କଥା ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏବେ ସେ ପଛରେ ଅଛି ଆମକୁ ଦୁଷ୍କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ତା'ର ରକ୍ତ ଫୁଟାଉଛି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମେ କର୍ଲିଓନ ଆଡକୁ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ।"

ଦ୍ୱୀପରେ ମାସ ମାସ ରହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମାଇକେଲ ଯୌନ ବିଷୟରେ ସିସିଲିଆନ୍ ସ୍ପର୍ଶକାତରତା ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ମେଷପାଳକ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଯିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଫାବ୍ରିଜିଓ କହିଲେ, "ବୁଢ଼ା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁଅ ଅଛନ୍ତି, ବଡ଼ କଠୋର ପୁଅ ଯାହାକୁ ସେ କେବଳ ସିଟି ମାରିବା ପାଇଁ ଅଛି। ଚାଲ, ଯିବା।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଥଣ୍ଡା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଣେ ଶାନ୍ତ, ଭଦ୍ର ଯୁବକ ଥିଲେ, ଜଣେ ସାଧାରଣ ଆମେରିକୀୟ, କେବଳ ସିସିଲିରେ ଲୁଚି ରହିଥିବାରୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ କରିଥିବେ। ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମେଷପାଳକମାନେ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଚାହିଁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ, ମାଇକେଲଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣି, ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସତର୍କ ରହୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ସହକର୍ମୀ "ସମ୍ମାନର ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅସମ୍ମାନିତ ମେଷପାଳକମାନେ ମାଇକେଲ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ମତାମତରେ ଆସିଥିଲେ, ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ନୁହେଁ। ଥଣ୍ଡା ଦୃଷ୍ଟି, ମାଇକେଲଙ୍କ କଠୋର ଧଳା ମୁହଁ, ବରଫରୁ ଥଣ୍ଡା ଧୂଆଁ ପରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ସେମାନଙ୍କ ହସକୁ ଶାନ୍ତ କରିଦେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚିତ ବନ୍ଧୁତାକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିଦେଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ, ସମ୍ମାନଜନକ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି, ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ଲୋକଟିକୁ ମୋ ପାଖକୁ ବାହାରକୁ ଆଣ।"

ସେମାନେ ସଂକୋଚ କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରାକୁ କାନ୍ଧରେ ଧରି କାଫେର ଅନ୍ଧାର ଶୀତଳତା ଭିତରକୁ ଗଲେ। କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେମାନେ ପୁଣି

ଦେଖାଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଫେ ମାଲିକ ଥିଲେ। ହଠିକାର ଲୋକଟି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭୟଭୀତ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ଏକ ପ୍ରକାର ସତର୍କତା ଥିଲା।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଚେୟାରରେ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ବହୁତ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ମୁଁ ତୁମ ଝିଅ ବିଷୟରେ କହି ତୁମକୁ ଆଘାତ କରିଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ମୁଁ ଏହି ଦେଶରେ ଜଣେ ଅପରିଚିତ, ମୁଁ ଏହି ରୀତି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି।"

ମେଷପାଳକ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ ମାଇକେଲଙ୍କ ସ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଏପରି ଶୁଭିନଥିଲା। ଯଦିଓ ସେ କ୍ଷମା ମାଗୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଥିଲା। କାଫେ ମାଲିକ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲେ, ଆହୁରି ସତର୍କ ହୋଇ କହିଲେ, ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ କୌଣସି କୃଷକଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ ନାହାଁନ୍ତି। "ତୁମେ କିଏ ଏବଂ ମୋ ଝିଅଠାରୁ ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ?"

ମାଇକେଲ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ନକରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଣେ ଆମେରିକୀୟ ଯିଏ ସିସିଲିରେ ଲୁଚି ରହିଛି, ମୋ ଦେଶର ପୋଲିସଠାରୁ। ମୋର ନାମ ମାଇକେଲ। ତୁମେ ପୋଲିସକୁ ଖବର ଦେଇ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିପାରିବ କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ତୁମ ଝିଅ ସ୍ୱାମୀ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାପାକୁ ହରାଇବ। ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ତୁମ ଝିଅକୁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତୁମର ଅନୁମତି ସହିତ ଏବଂ ତୁମ ପରିବାରର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ। ସମସ୍ତ ସାଜସଜ୍ଜା ସହିତ। ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ସହିତ। ମୁଁ ଜଣେ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ ଝିଅକୁ ଅସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁନାହିଁ। ମୁଁ ତାକୁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ତା'ପରେ ଯଦି ଏହା ଆମ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଘାତ କରେ ତେବେ ଆମେ ବିବାହ କରିବୁ। ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଆଉ କେବେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ମୋତେ ଅସମ୍ମାନଜନକ ପାଇପାରେ, ଏବଂ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଏହାର ସମାଧାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସିବ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି କହିବି ଯାହା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀର ବାପା ଜାଣିବା ଉଚିତ।"

ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ। ଫାବ୍ରିଜିଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଏହା ପ୍ରକୃତ ବଜ୍ରପାତ।" ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କାଫେ ମାଲିକ ଏତେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ କିମ୍ବା ଅବମାନନାକାରୀ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲେ; ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଏତେ ନିଶ୍ଚିତ ନଥିଲା। ଶେଷରେ ସେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ?"

ଯେହେତୁ ସାଧାରଣ ସିସିଲିଆନ ଲୋକମାନେ "ମାଫିଆ" ଶବ୍ଦଟି କେବେବି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା କାଫେ ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ନିକଟତର ଥିଲା ଯେ ମାଇକେଲ ମାଫିଆଙ୍କ ସଦସ୍ୟ କି ନାହିଁ ତାହା ପଚାରିବା ସମ୍ଭବ ଥିଲା। ଏହା ସାଧାରଣତଃ କେହି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ପଚାରିବାର ଉପାୟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ସାଧାରଣତଃ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଉନଥିଲା।

"ନା," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏହି ଦେଶରେ ଜଣେ ଅପରିଚିତ।"

କାଫେ ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଭଙ୍ଗା ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ, ସିସିଲିରେ ଲମ୍ବା ପାଦ ବିରଳ। ସେ ଭୟ ନକରି ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରାକୁ ନେଇ ଯାଉଥିବା ଦୁଇ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ତାଙ୍କ କାଫେରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଡ୍ରୋନ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। କାଫେ ମାଲିକ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଟେରାସରୁ ଏକ କୁକୁରର ପୁଅକୁ ବାହାରକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଥିଲେ, "ମୋ କଥା ଶୁଣ, ତୁମେ ନିଜେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ଭଲ।" ଏବଂ କିଛି ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା। ଏବେ କିଛି ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇଲା ଯେ ଏହି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିଛି ସୌଜନ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଭଲ ହେବ। ସେ ଅନିଚ୍ଛାର ସହିତ କହିଲେ, "ରବିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ଆସ। ମୋର ନାମ ଭିଟେଲି ଏବଂ ମୋ ଘର ଗାଁ ଉପରେ ପାହାଡ ଉପରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ କାଫେକୁ ଆସ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଉପରକୁ ନେଇଯିବି।"

ଫାବ୍ରିଜିଓ କିଛି କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଥରେ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ମେଷପାଳକର ଜିଭ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଜମା ହୋଇଗଲା। ଏହା ଭିଟେଲିଙ୍କ ଉପରେ ହରେଇ ନଥିଲା। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ହାତ ବଢାଇଲେ, କାଫେ ମାଲିକ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ହସିଲେ। ସେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଉତ୍ତର ଭୁଲ ଥାଏ ତେବେ ସେ ସର୍ବଦା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ସ୍ୱାଗତ କରିପାରିବେ। କାଫେ ମାଲିକ "ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁ" ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ବିନା ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ଏହା ସେହି ସୌଭାଗ୍ୟର ଏକ ଜଙ୍ଗଲୀ ପ୍ରହାର ଯାହା ସିସିଲିଆନମାନେ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିଛି ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବ। ଏବଂ ଏହା ଠିକ୍ ସେହିପରି ଥିଲା। କିଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଯୁବକ ପୂର୍ବରୁ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଭଙ୍ଗା ମୁହଁ ସହିତ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାମ କରିପାରିବେ। ଭିଟେଲି, ତାଙ୍କର ସଦିଚ୍ଛା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ, ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ ଥଣ୍ଡା ମଦର ଏକ ବୋତଲ ଦେଇ

ବିଦାୟ ଦେଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବିଲ୍ ଦେଇଦେଇଛନ୍ତି। ଏହା ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଯେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଆଉ ତାଙ୍କ ପଦଯାତ୍ରାରେ ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଏକ ଗ୍ୟାରେଜ ପାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ଲିଓନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ କାର ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ଭଡା କଲେ, ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନର କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ମେଷପାଳକମାନେ ଜଣାଇଥିବେ। ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ବଗିଚାରେ ବସି ଡକ୍ଟର ତାଜା ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆଜି ଆମ ବନ୍ଧୁ ବଜ୍ରପାତର ଶିକାର ହୋଇଛି।"

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ଗର୍ଜନ କଲେ। "ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ପାଲେର୍ମୋର ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଙ୍କୁ ଏକ ବଜ୍ରପାତ ମିଳୁ, ହୁଏତ ମୁଁ କିଛି ଶାନ୍ତି ପାଇପାରିବି।" ସେ ପାଲେର୍ମୋର ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ନୂତନ ଶୈଳୀର ମାଫିଆ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦୟ ହେବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରି ପୁରୁଣା ଶାସନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନେତାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିବା ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଟୋମାସିନୋକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ସେହି ଦୁଇ ମେଣ୍ଢାପାଳକଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ରବିବାର ମୋତେ ଏକା ଛାଡିଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ଏହି ଝିଅର ପରିବାର ପାଖକୁ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ଯିବି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଘୁରି ବୁଲାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।"

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାୟୀ, ମୋତେ ତାହା ପଚାର ନାହିଁ। ଆଉ ଏକ କଥା, ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମେ ବିବାହ କଥା ମଧ୍ୟ କହିଛ। ମୁଁ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ପାଇଁ କାହାକୁ ନ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ବହୁତ ସତର୍କ ଥିଲେ, ସର୍ବୋପରି ସେ ଜଣେ ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। "ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ, ତୁମେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଜାଣ। ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ କେହି ନା ଶବ୍ଦ କହିଲେ ବଧିର ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହଁ ଶବ୍ଦରେ ଉତ୍ତର ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଫେରି ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ହଁ, ସେ ଅନେକ ଥର ମୋର ନା ଶୁଣିଛନ୍ତି। ମୁଁ ଦୁଇ ଜଣ ରକ୍ଷୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝିପାରୁଛି, ମୁଁ ତୁମକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ, ସେମାନେ ରବିବାର ମୋ ସହିତ ଆସିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ତେବେ ମୁଁ ବିବାହ କରିବି। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯଦି ମୁଁ ମୋ ନିଜ ବାପାଙ୍କୁ ମୋ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦିଏ ତେବେ ତୁମକୁ ଏପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ହେବ।"

କାପୋ-ମାଫିଓସୋ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି, ତେବେ ବିବାହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ମୁଁ ତୁମର ବଜ୍ରପାତକୁ ଜାଣେ। ସେ ଏକ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରର ଜଣେ ଭଲ ଝିଅ। ବାପା ତୁମକୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନକରି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମକୁ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ତା'ଛଡ଼ା, ମୁଁ ପରିବାରକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ, ମୁଁ ଏହା ହେବାକୁ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ କହିଲା, "ସେ ହୁଏତ ମୋତେ ଦେଖି ସହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ବହୁତ ଛୋଟ ଝିଅ, ସେ ମୋତେ ବୁଢ଼ୀ ଭାବିବ।" ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସୁଛନ୍ତି। "ମୋତେ ଉପହାର ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦରକାର ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୋତେ ଏକ ଗାଡ଼ି ଦରକାର ହେବ।"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ଫାବ୍ରିଜିଓ ସବୁକିଛି କରିବ, ସେ ଜଣେ ଚତୁର ପିଲା, ସେମାନେ ତାକୁ ନୌସେନାରେ ମେକାନିକ୍ସ ଶିଖାଇଥିଲେ। ମୁଁ ସକାଳେ ତୁମକୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବି ଏବଂ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ କ'ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ଜଣାଇବି। ମୋତେ ତାହା କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ମାଇକେଲ ଡାକ୍ତର ତାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମର ପାଖରେ ଏପରି କିଛି ଅଛି କି ଯାହା ମୋ ନାକରୁ ସବୁବେଳେ ବାହାରୁଥିବା ଏହି ଘୃଣ୍ୟ ଘୋଡ଼ାକୁ ଶୁଖାଇ ପାରିବ? ମୁଁ ସେହି ଝିଅଟିକୁ ସବୁବେଳେ ମୋତେ ପୋଛି ଦେଉଥିବାର ଦେଖିପାରିବି ନାହିଁ।"

ଡାକ୍ତର ତାଜା କହିଲେ, "ତୁମେ ତାକୁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାକୁ ଏକ ଔଷଧ ସହିତ ଆବରଣ କରିଦେବି। ଏହା ତୁମର ଶରୀରକୁ ଟିକେ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିଦିଏ କିନ୍ତୁ, ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ତୁମେ ଆଉ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେବ ନାହିଁ।" ଏହି ମଜାଳିଆ କଥାରେ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଡନ୍ ଉଭୟ ହସିଲେ।

ରବିବାର ସୁଦ୍ଧା, ମାଇକେଲଙ୍କର ଏକ ଆଲଫା ରୋମିଓ ଥିଲା, ଯିଏକି ପୀଡିତ କିନ୍ତୁ ସେବାଯୋଗ୍ୟ। ସେ ଝିଅଟି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ଉପହାର କିଣିବା ପାଇଁ ପାଲେର୍ମୋକୁ ବସ୍ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଝିଅଟିର ନାମ ଆପୋଲୋନିଆ ଏବଂ ପ୍ରତି ରାତିରେ ସେ ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ନାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ କିଛି ଶୋଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମଦ ପିଇବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ଘରେ ଥିବା ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା ଚାକରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଏକ ଥଣ୍ଡା ବୋତଲ ଛାଡିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଥିଲା। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ଖାଲି ପିଉଥିଲେ।

ରବିବାର ଦିନ, ସିସିଲି ସାରା ଚର୍ଚ୍ଚର ଘଣ୍ଟି ଶବ୍ଦରେ, ସେ ଆଲଫା ରୋମିଓକୁ ଗାଁକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ କାଫେ ବାହାରେ ପାର୍କ କଲେ। କାଲୋ ଏବଂ ଫାବ୍ରିଜିଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରାଙ୍କ ସହିତ ପଛ ସିଟରେ ଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ

କାଫେରେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଘରକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। କାଫେ ବନ୍ଦ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଭିଟେଲି ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଖାଲି ଟେରାସର ରେଲିଂ ପାଖରେ ଝୁଣ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ସେମାନେ ଚାରିପାଖେ ହାତ ମିଳାଇଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ତିନୋଟି ପ୍ୟାକେଜ୍, ଉପହାର ନେଇ ଭିଟେଲିଙ୍କ ସହିତ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ। ଏହା ସାଧାରଣ ଗ୍ରାମ କୁଟୀର ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା, ଭିଟେଲିମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟଗ୍ରସ୍ତ ନଥିଲେ।

ଘର ଭିତରେ କାଚରେ ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ମାଡୋନାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସହିତ ପରିଚିତ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପାଖରେ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ଝଲସୁଥିଲା ପୂଜା ଆଲୋକ। ଦୁଇ ପୁଅ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରବିବାର କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ବଳିଷ୍ଠ ଯୁବକ ଥିଲେ, କିଶୋର ବୟସର କିନ୍ତୁ ଫାର୍ମରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବୟସ୍କ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ମା' ଜଣେ ସାହସୀ ମହିଳା ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପରି ଦୃଢ଼। ଝିଅର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା।

ପରିଚୟ ପରେ, ଯାହା ମାଇକେଲ ଶୁଣି ନଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି କୋଠରୀରେ ବସିଲେ ଯାହା ହୁଏତ ଏକ ବସବାସ ଘର କିମ୍ବା ସମାନ ଭାବରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭୋଜନ ଘର ହୋଇପାରେ। ଏହା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଫର୍ଣ୍ଣିଚରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସିସିଲି ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଶୋଭା ଥିଲା।

ମାଇକେଲ ସିଗ୍ନର ଭିଟେଲି ଏବଂ ସିଗ୍ନୋରା ଭିଟେଲିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ। ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସୁନା ସିଗାର-କଟାଳି ଥିଲା, ମାଆଙ୍କ ପାଇଁ ପାଲେର୍ମୋରେ କିଣାଯାଇପାରୁଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ କପଡ଼ାର ଏକ ବୋଲ୍ଟ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଝିଅ ପାଇଁ ଏବେ ବି ଗୋଟିଏ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଧନ୍ୟବାଦ ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ଟିକେ ଅକାଳ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା।

ବାପା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମଣିଷ-ଠୁ-ମଣିଷ ଗ୍ରାମୀଣ ଢଙ୍ଗରେ, "ଆମ ଘରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏତେ ସହଜରେ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏତେ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ତୁମ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଦେଶରେ କେହି ସେହି ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥାରେ ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଯଦି ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୋ ଝିଅ ପ୍ରତି ଗମ୍ଭୀର, ତେବେ ଆମକୁ ତୁମ ଏବଂ ତୁମ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଟିକିଏ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ, ତୁମର ପରିବାର ଏହି ଦେଶରୁ।"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ କହିବି।"

ସାଇନର୍ ଭିଟେଲି ହାତ ଉଠାଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଣେ ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ। ପ୍ରଥମେ ଦେଖିବା ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କି ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ମୋ ଘରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ।"

ନାକ ଭିତରେ ନିଶା ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମାଇକେଲ ପ୍ରକୃତରେ ଝିଅଟିର ଘରେ ଉପସ୍ଥିତିର ଗନ୍ଧ ପାଇଲା। ସେ ବୁଲିପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଦେଖିଲା ଯେ ସେ ଘରର ପଛପଟକୁ ଯାଇଥିବା ଧନୁଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ତାଜା ଫୁଲ ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ କେଶରେ କଳା କୁଞ୍ଚିତ ରଙ୍ଗର କିଛି ପିନ୍ଧି ନଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସାଦା ଗମ୍ଭୀର କଳା ପୋଷାକରେ କିଛି ପିନ୍ଧି ନଥିଲେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ରବିବାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୋଷାକ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ନୀରବରେ ତଳକୁ ପକାଇ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶୀଘ୍ର ନଜର ପକାଇଲେ ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ହସ ଦେଲେ।

ପୁଣି ମାଇକେଲ ସେହି ନିଶ୍ୱାସର କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଏପରି କିଛି ପ୍ରବାହିତ ହେଲା ଯାହା ଏକ ପାଗଳ ମାଲିକାନା ଭଳି ଏତେ ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ। ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଇଟାଲୀୟ ପୁରୁଷର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଈର୍ଷାକୁ ବୁଝିପାରିଲେ। ସେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯିଏ ଏହି ଝିଅକୁ ଛୁଇଁବ, ଯିଏ ତାକୁ ଦାବି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, ତାକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବ, ତାକୁ ସେପରି ହଟାଇ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା। ଜଣେ କୃପଣ ସୁନାମୁଦ୍ରା ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପରି ସେ ତାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ମାଲିକ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ଯେପରି ଜଣେ ଭାଗଚାଷୀ ନିଜ ଜମିର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏହି ଝିଅକୁ ମାଲିକ ହେବା, ତାକୁ ଅଧିକାର କରିବା, ତାକୁ ଏକ ଘରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ଏବଂ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀ ରଖିବାରେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବାଧା ନଥିଲା। ସେ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ କେହି ତାଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସିବାକୁ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ, ମାଇକେଲ ସେହି ଯୁବକଙ୍କୁ ଅଜାଣତରେ ଏକ ହତ୍ୟାକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ। ପରିବାର ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ଏହା "ବଜ୍ରପାତ"ର ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଘଟଣା ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ଯୁବକ ବିବାହ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଝିଅର ହାତରେ ବନ୍ଧା ହେବ। ଏହା ପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ।

ମାଇକେଲ ପାଲେର୍ମୋରେ ନିଜକୁ କିଛି ନୂତନ ପୋଷାକ କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ସେ ସେହି ଅସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧା ଚାଷୀ ନଥିଲେ, ଏବଂ ପରିବାର ପାଇଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଡନ୍ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଭଙ୍ଗା ମୁହଁ ତାଙ୍କୁ ସେପରି ଖରାପ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲା

ଯେପରି ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପ୍ରୋଫାଇଲ୍ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଯେ ଏହା ବିକୃତିକୁ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଦେଇଥିଲା। ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଏପରି ଏକ ଦେଶ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବିକୃତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଭୋଗିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାକୁ ପଡିଲା।

ମାଇକେଲ ସିଧା ଝିଅଟିକୁ ଚାହିଁଲା, ତା ମୁହଁର ସୁନ୍ଦର ଅଣ୍ଡାକାର। ତା ଓଠ ଏବେ ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲା ପ୍ରାୟ ନୀଳ ତେଣୁ ଗାଢ଼ ରକ୍ତ ସ୍ପନ୍ଦନ ହେଉଥିଲା। ସେ ତା ନାମ କହିବାକୁ ସାହସ ନ କରି କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ଦିନ କମଳା ବଗିଚା ପାଖରେ ଦେଖିଥିଲି। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲ। ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ମୁଁ ତୁମକୁ ଭୟଭୀତ କରିନଥିଲି?"

ଝିଅଟି ତା ଆଡ଼କୁ ଆଖି ଉଠାଇଲା। ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ଆଖିର ସୁନ୍ଦରତା ମାଇକେଲକୁ ଅନ୍ୟ ଆଖିକୁ ଚାହିଁବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା। ମାଆ କଟୁ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଆପୋଲୋନିଆ, ସେହି ଗରିବ ଲୋକଟିକୁ କୁହ, ସେ ତୁମକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ମାଇଲ ଦୂରରୁ ଆସିଛି," କିନ୍ତୁ ଝିଅଟିର ଲମ୍ବା ଜେଟ୍ ପାଲକ ତା ଆଖି ଉପରେ ଡେଣା ପରି ବନ୍ଦ ରହିଲା। ମାଇକେଲ ତାକୁ ସୁନା କାଗଜରେ ଗୁଡ଼ାଯାଇଥିବା ଉପହାରଟି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଝିଅଟି ତା' କୋଳରେ ରଖିଥିଲା। ବାପା କହିଲେ, "ଏହାକୁ ଖୋଲ, ଝିଅ," କିନ୍ତୁ ତା'ର ହାତ ହଲୁ ନଥିଲା। ତା'ର ହାତ ଛୋଟ ଏବଂ ମାଟିଆ ଥିଲା, ଏକ ଅର୍ଚିନ୍ ର ହାତ। ମାଆ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅଧବସାୟ ସହିତ ପ୍ୟାକେଜ୍ ଖୋଲିଲେ, ତଥାପି ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ ମୂଲ୍ୟବାନ କାଗଜଟି ଛିଣ୍ଡି ନ ଯାଉଥିଲେ। ଲାଲ ମଖମଲ ମଣିକାର ବାକ୍ସ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇଲା, ସେ କେବେ ହାତରେ ଏପରି ଜିନିଷ ଧରି ନଥିଲେ ଏବଂ କିପରି ଏହାକୁ ଧରିବେ ତାହା ଜାଣି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଖୋଲି ଉପହାର ବାହାର କଲେ।

ଏହା ଏକ ଭାରୀ ସୁନା ଚେନ୍ ଥିଲା ଯାହାକୁ ହାର ଭାବରେ ପିନ୍ଧାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହି ସମାଜରେ ସୁନାର ଏକ ଉପହାର ସବୁଠାରୁ ଗମ୍ଭୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା। ଏହା ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବଠାରୁ କମ୍ ନଥିଲା, କିମ୍ବା ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବାର ସଙ୍କେତ ଥିଲା। ସେମାନେ ଆଉ ଏହି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗମ୍ଭୀରତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।

ଆପୋଲୋନିଆ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଉପହାରକୁ ଛୁଇଁ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଟେକି ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ସେହି ଲମ୍ବା ଆଖିଗୁଡ଼ିକୁ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ସିଧାସଳଖ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁଲେ, ତାଙ୍କର ହରିଣ ପରି ମାଟିଆ ଆଖି

ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଗଳା ହୋଇ କହିଲା, "ଗ୍ରାଜି।" ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ।

ଏଥିରେ ଯୌବନ ଏବଂ ଲାଜୁଆତାର ସମସ୍ତ ମଖମଲ କୋମଳତା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ମାଇକେଲଙ୍କ କାନକୁ ବାଜୁଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଚାହିଁ ରହିଲେ ଏବଂ ବାପା ଏବଂ ମାଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୋଷାକର ରକ୍ଷଣଶୀଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ପ୍ରାୟ କପଡ଼ା ଦେଇ ଏକ ନିଛକ କାମୁକତାରେ ଝଲସୁଥିଲା। ଏବଂ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଚର୍ମର କଳାପଣ ଲାଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ଗାଢ଼ କ୍ରିମି ଚର୍ମ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ରକ୍ତ ବୋହିବା ସହିତ ଗାଢ଼ ହେଉଛି।

ଶେଷରେ ମାଇକେଲ ଯିବାକୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଉଠିଗଲେ। ସେମାନେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ବିଦାୟ ଦେଲେ, ଶେଷରେ ଝିଅଟି ହାତ ମିଳାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାମ୍ନା କଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଚର୍ମରେ ତାଙ୍କ ଚର୍ମର ଆଘାତ ଅନୁଭବ କଲେ, ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଉଷ୍ମ ଏବଂ ରୁକ୍ଷ, କୃଷକ ଚର୍ମ। ବାପା ତାଙ୍କ ସହିତ ପାହାଡ଼ ତଳକୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପର ସପ୍ତାହରେ ରବିବାର ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଝିଅଟିକୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ସେ ତାହା କଲେ ନାହିଁ। ପରଦିନ, ତାଙ୍କ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ବିନା, ସେ ଗାଁକୁ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ କାଫେର ବଗିଚା ଟେରାସରେ ବସିଲେ। ସାଇନର୍ ଭିଟେଲି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଝିଅଙ୍କୁ କାଫେକୁ ଆସିବାକୁ ପଠାଇଲେ। ଏହି ସାକ୍ଷାତ କମ୍ ଅସ୍ୱସ୍ତିକର ଥିଲା। ଝିଅ ଆପୋଲୋନିଆ କମ୍ ଲାଜକୁଳା ଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିକ କଥା ହେଉଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଦିନର ପ୍ରିଣ୍ଟ ଫ୍ରକ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ରଙ୍ଗକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସୁହାଇଥିଲା।

ପରଦିନ ସମାନ ଘଟଣା ଘଟିଲା। କେବଳ ଏଥର ଆପୋଲୋନିଆ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସୁନା ଚେନ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହସିଲେ, ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସଙ୍କେତ। ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚାଲିଗଲେ, ତାଙ୍କ ମାଆ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଘଷି ହେବାରୁ ନିଜ ଶରୀରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା ଏବଂ ଥରେ ଆପୋଲୋନିଆ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଯାହା ଫଳରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏତେ ଉଷ୍ମ ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ଧରିବାକୁ ପଡିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ରକ୍ତର ଏକ ଗଭୀର ତରଙ୍ଗ ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ମା'ଙ୍କୁ ହସୁଥିବାର ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏକ

ପାହାଡ଼ି ଛେଳି ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଡାଇପର ପିନ୍ଧିଥିବା ଶିଶୁ ଥିବାରୁ ସେ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ି ନଥିଲା। ଏବଂ ହସିବା କାରଣ ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯୁବକ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଉପରେ ହାତ ପାଇବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଥିଲା।

ଏହା ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ଧରି ଚାଲିଲା। ମାଇକେଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଆସିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଆଣି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ କମ୍ ଲାଜକୁଳା ହୋଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସହାୟକ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ ସେମାନେ କେବେବି ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ କେବଳ ଜଣେ ଗ୍ରାମୀଣ ଝିଅ ଥିଲେ, କେବଳ ପାଠପଢ଼ା ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ଦୁନିଆ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଧାରଣା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏକ ସତେଜତା ଥିଲା, ଜୀବନ ପ୍ରତି ଏକ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ଯାହା ଭାଷା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାହାଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ମନେ କରୁଥିଲା। ମାଇକେଲଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ସବୁକିଛି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଗଲା। ଏବଂ ଝିଅଟି କେବଳ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ନଥିଲା ବରଂ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧନୀ ହେବେ, ତେଣୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପରେ ରବିବାର ପାଇଁ ବିବାହ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା।

ଏବେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ହାତ ଧରିଲେ। ସେ ଆମେରିକାରୁ ଖବର ପାଇଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅଧୀନରେ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯିବା ଉଚିତ। ତେଣୁ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ନିଜ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ବରର ପିତାମାତା ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। କାଲୋ ଏବଂ ଫାବ୍ରିଜିଓ ମଧ୍ୟ ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ ପରି କର୍ଲିଓନରୁ ବିବାହ ଦଳର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ। ବର ଏବଂ ବର ପଥର କାନ୍ଥ ଘେରି ରହିଥିବା ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ ଭିଲାରେ ରହିବେ।

ବିବାହ ସାଧାରଣ କୃଷକମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲା। କନ୍ୟାପକ୍ଷ, ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଅତିଥିମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚରୁ କନ୍ୟାଘରକୁ ପାଦରେ ଯିବା ସମୟରେ ଗାଁ ଲୋକମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଫୁଲ ପକାଇଥିଲେ। ବିବାହ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚିନି ଲେପଯୁକ୍ତ ବାଦାମ, ପାରମ୍ପରିକ ବିବାହ କ୍ୟାଣ୍ଡି ପକାଇଥିଲା, ଏବଂ ବଳକା କ୍ୟାଣ୍ଡି ସହିତ କନ୍ୟାଙ୍କ ବିବାହ ବିଛଣା ଉପରେ ଚିନି ଧଳା ପର୍ବତ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରାତ୍ରି କାରଣ ପ୍ରଥମ ରାତି କର୍ଲିଓନ୍ ବାହାରେ ଭିଲାରେ ବିତାଇବ। ବିବାହ ଭୋଜ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା କିନ୍ତୁ ବର ଏବଂ ବର ତା' ପୂର୍ବରୁ ଆଲଫା ରୋମିଓରେ ଚାଲିଯିବେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ ଆସିଲା ମାଇକେଲ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ କନ୍ୟାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ମା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କର୍ଲିଓନ୍ ଭିଲାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ପିତା ବୁଝାଇଲେ: ଝିଅଟି ଯୁବତୀ, କୁମାରୀ, ଟିକେ ଭୟଭୀତ ଥିଲା, ବିବାହ ରାତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସକାଳେ ତାଙ୍କୁ କଥା ହେବା ପାଇଁ କାହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ; ଯଦି କିଛି ଭୁଲ ହୁଏ ତେବେ ତାକୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ

ରଖିବା ପାଇଁ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କେତେବେଳେ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ। ମାଇକେଲ୍ ଦେଖିଲେ ଆପୋଲୋନିଆ ତାଙ୍କ ବିଶାଳ ହରିଣ-ବାଦାମୀ ଆଖିରେ ସନ୍ଦେହ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି। ସେ ତାଙ୍କୁ ହସିଲେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଶାଶୁଙ୍କୁ ଗାଡିରେ ଧରି କର୍ଲିଓନ ବାହାର ଭିଲାକୁ ଫେରିଗଲେ। କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା ଜଣକ ତୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତର ତାଜାଙ୍କ ଚାକରମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଯୋଡ଼ିଲେ, ତାଙ୍କ ଝିଅକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ ଏବଂ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ମାଇକେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଧୂଙ୍କୁ ଏକାକୀ ସେମାନଙ୍କର ବିଶାଳ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା।

ଆପୋଲୋନିଆ ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ବିବାହ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଚାଦର ପକାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଟ୍ରଙ୍କ ଏବଂ କେସ୍ ଗାଡ଼ିରୁ ରୁମକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା। ଏକ ଛୋଟ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଏକ ବୋତଲ ମଦ ଏବଂ ଏକ ପ୍ଲେଟ୍ ଛୋଟ ବିବାହ କେକ୍ ଥିଲା। ବିଶାଳ ଚାନ୍ଦୁଆ ବିଛଣା କେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ନଥିଲା। କୋଠରୀର ମଧଭାଗରେ ଥିବା ଯୁବତୀ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ଏବଂ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ ପାଇଲେ, ଏବେ ସେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର କଲେ, ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତି ରାତିରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିବା ଶରୀର ଏବଂ ମୁହଁକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା, ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ନିଜକୁ ସାହସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ସେ ବିବାହ ଶାଲ କାଢି ଏକ ଚେୟାର ଉପରେ ଘୋଡାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ବିବାହ ମୁକୁଟକୁ ଛୋଟ ଡ୍ରେସିଂ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ। ସେହି ଟେବୁଲରେ ମାଇକେଲ ପାଲେର୍ମୋରୁ ପଠାଇଥିବା ଅନେକ ସୁଗନ୍ଧି ଏବଂ କ୍ରିମ୍ ଥିଲା। ଝିଅଟି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କଲା।

ମାଇକେଲ୍ ଆଲୋକ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଭାବିଲେ ଯେ ଝିଅଟି ପୋଷାକ ଖୋଲିବା ସମୟରେ ତା'ର ଶରୀରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ଅନ୍ଧାର ଅପେକ୍ଷା କରିଛି। କିନ୍ତୁ ସିସିଲିଆନ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁନା ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ଖୋଲା ଝରକା ଦେଇ ଆସିଲା, ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ସଟର ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଗଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନୁହେଁ। କୋଠରୀଟି ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ହେବ।

ଝିଅଟି ଏବେ ବି ଟେବୁଲ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ ରୁମ୍ ବାହାରକୁ ଯାଇ ହଲ୍ ଦେଇ ବାଥରୁମ୍ କୁ ଗଲେ। ମହିଳାମାନେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ସମୟରେ ସେ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ତାଜା ଏବଂ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ବଗିଚାରେ ଏକାଠି ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଇଥିଲେ। ସେ ଫେରିବା ସମୟରେ ଆପୋଲୋନିଆକୁ ତାଙ୍କ ନାଇଟ୍ ଗାଉନ୍ ପିନ୍ଧି ପାଇବେ ବୋଲି ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ। ପୂର୍ବରୁ କଭର ମଧରେ। ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ମା

ତାଙ୍କ ଝିଅ ପାଇଁ ଏହି ସେବା କରି ନଥିଲେ। ହୁଏତ ଆପୋଲୋନିଆ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପୋଷାକ ଖୋଲିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଏତେ ଲଜ୍ଜାଳୁ, ଏପରି ଆଗୁଆ ଆଚରଣ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ।

ପୁଣି ଶୋଇବା ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାର, କେହି ଜଣେ ସଟର ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି। ସେ ବିଛଣା ଆଡ଼କୁ ହାତ ଟେକି ଧରିଲେ ଏବଂ ଆପୋଲୋନିଆର ଶରୀରର ଆକୃତି ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ ସେ କଭର ତଳେ ପଡ଼ିଛି, ତା'ର ପିଠି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ, ତା'ର ଶରୀର ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ରହିଛି। ସେ ପୋଷାକ ଖୋଲି ଚାଦର ତଳେ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ହାତ ବଢ଼ାଇ ରେଶମୀ ନଗ୍ନ ଚର୍ମକୁ ଛୁଇଁଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଗାଉନ୍ ପିନ୍ଧି ନଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସାହସ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କଲା। ଧୀରେ ଧୀରେ, ସତର୍କତାର ସହିତ। ସେ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ହାତ ରଖି ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଧୀରେ ଚାପି ଦେଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିବେ। ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୁଲିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତ ତାଙ୍କ ସ୍ତନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ନରମ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ବାହୁରେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଗୋଟିଏ ରେଶମୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରେ ଏକାଠି ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ବାହୁକୁ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ରଖିଲେ, ତାଙ୍କ ଉଷ୍ମ ପାଟିକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚୁମ୍ବନ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏବଂ ସ୍ତନକୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାପି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବୁଲାଉଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ମାଂସ ଏବଂ କେଶ ଟାଣ ରେଶମ, ଏବେ ସେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ ଥିଲେ। ଏକ କୁମାରୀ କାମୁକ ଉନ୍ମାଦରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ଉଠୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେ ଟିକିଏ ହାଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ରହିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ପେଲଭିସର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଗକୁ ଠେଲି ସେ ତାଙ୍କ ସାଟିନି ଗୋଡ଼କୁ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଚାରିପାଖରେ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶେଷକୁ ଆସିଲେ ସେମାନେ ଏତେ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ଏକତ୍ର ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ, ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏତେ ଜୋରରେ ଚାପ ପକାଇଲେ ଯେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂରେଇ ପଡ଼ିଯିବା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ କମ୍ପନ ପରି ଥିଲା।

ସେହି ରାତି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହଗୁଡ଼ିକ। ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ସାମାଜିକ ଭାବରେ ଆଦିମ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁମାରୀତ୍ୱ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରିଲେ। ଏହା ଏକ କାମୁକତାର ସମୟ ଥିଲା ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ, ଏକ କାମୁକତା ପୁରୁଷ ଶକ୍ତିର ଭାବନା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ। ସେହି ପ୍ରଥମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆପୋଲୋନିଆ ପ୍ରାୟ

ତାଙ୍କର ଦାସ ହୋଇଗଲା। ବିଶ୍ୱାସ, ସ୍ନେହ ପ୍ରଦାନ, କୁମାରୀତ୍ୱରୁ କାମୁକ ସଚେତନତା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତଯୁକ୍ତ ଯୁବତୀ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଚିଲା ଫଳ ପରି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଥିଲା।

ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଭିଲାର ବିଷାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ ପରିବେଶକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଦେଇଥିଲେ। ବିବାହ ରାତିର ପରଦିନ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଝିଅ ଭଳି ଆକର୍ଷଣୀୟ ମନୋରମ ମନୋରମତା ସହିତ ସାମୁହିକ ଟେବୁଲରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ତାଜା ରକ୍ତ-ଲାଲ ଫୁଲରେ ମାଳା ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଗିଚାରେ ମଦ ପିଇ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା କାହାଣୀ କହୁଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସନ୍ଧ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଆନନ୍ଦରେ ବିତିଥିଲା। ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ନବ ବିବାହିତ ଦମ୍ପତି ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଜ୍ୱରପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଆପୋଲୋନିଆର ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତି ଶରୀର, ତାଙ୍କର ମଧୁର ରଙ୍ଗର ଚର୍ମ, ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ବାଦାମୀ ଆଖି ଆବେଗରେ ଝଲସୁଥିଲା। ତାଙ୍କର ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସତେଜ ଗନ୍ଧ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଯୌନ ଦ୍ୱାରା ସୁଗନ୍ଧିତ ଏକ ମାଂସଳ ଗନ୍ଧ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ମଧୁର ଏବଂ ଅସହ୍ୟ କାମୁକ। ତାଙ୍କର କୁମାରୀ ଆଗ୍ରହ ତାଙ୍କ ବିବାହ କାମନା ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ସକାଳ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ କ୍ଳାନ୍ତ ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲେ। କେତେକ ସମୟରେ, ବିତାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନିଦ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ, ମାଇକେଲ୍ ଝରକା କଡ଼ରେ ବସି ଆପୋଲୋନିଆ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ଚାହିଁ ରହୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଆରାମରେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, ଏକ ସିଦ୍ଧ ମୁହଁ ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଚିତ୍ରିତ ଇଟାଲୀୟ ମାଡୋନାଙ୍କ କଳା ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହାକୁ କଳାକାରଙ୍କ ଦକ୍ଷତାର କୌଣସି ବି ଭାଗରେ କୁମାରୀ ବୋଲି ଭାବିହେବ ନାହିଁ।

> ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ସେମାନେ ଆଲଫା ରୋମିଓରେ ପିକନିକ୍ ଏବଂ ଛୋଟ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏକପାଖକୁ ନେଇ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ବିବାହ ସିସିଲିର ସେହି ଅଂଶରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ପରିଚୟକୁ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ କରିଦେଇଛି ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହାଙ୍କ ଲମ୍ବା ବାହୁ ଏହି ଦ୍ୱୀପ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳକୁ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ତାଙ୍କ ଭିଲା ଚାରିପାଖରେ ସଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରହରୀ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ମେଷପାଳକ, କାଲୋ ଏବଂ ଫାବ୍ରିଜିଓ, କାଛ ଭିତରେ ଥିଲେ। ତେଣୁ ମାଇକେଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଭିଲା ପରିସରରେ ରହିବାକୁ ପଡିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଆପୋଲୋନିଆକୁ ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଲେଖିବା ଏବଂ ଭିଲାର ଭିତର କାନ୍ଥ ସହିତ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବା ଶିଖାଇ ସମୟ ବିତାଇଲେ। ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଗରିବ ସାଥୀ ଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ ପାଲେର୍ମୋ ସହରରେ ନୂତନ ମାଫିଆଙ୍କ ସହିତ ଏବେ ବି ସମସ୍ୟାରେ ଥିଲେ, ଡକ୍ଟର ତାଜା କହିଥିଲେ।

ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ବଗିଚାରେ ଘରେ ଚାକର ଭାବରେ କାମ କରୁଥିବା ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଗ୍ରାମୀଣ ମହିଳା ତାଜା ଜୀତ ଫଳର ଏକ ପାତ୍ର ଆଣି ମାଇକେଲ ପାଖକୁ ବୁଲିପଡ଼ି କହିଲେ, "ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପୁଅ, ଧର୍ମପିତା, ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ?"

ମାଇକେଲ ଦେଖିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଥାର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଦେଖି ଘୃଣାରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଦେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧା ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ତେଣୁ ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ତୁମେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଜାଣ?" ସେ ପଚାରିଲେ।

ମହିଳାଙ୍କ ନାମ ଫିଲୋମେନା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବାଦାମ ପରି କୁଞ୍ଚିତ ଏବଂ ମାଟିଆ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମାଂସର ଖୋଳ ଦେଇ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗର ଦାନ୍ତ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେ ଭିଲାରେ ରହିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ଗଡଫାଦର ଥରେ ମୋ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ," ସେ କହିଲେ, "ଏବଂ ମୋର ମସ୍ତିଷ୍କ ମଧ୍ୟ।" ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଆଡକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ।

ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଉ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେଣୁ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ହସିଲେ। ସେ ପ୍ରାୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଚାରିଲେ, "ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ମରିଯାଇଛନ୍ତି?"

ମାଇକେଲ ପୁଣି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୁକ୍ତିର ଛାଇ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଫିଲୋମେନା ନିଜକୁ ଆଘାତ କରି କହିଲେ, "ଭଗବାନ ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ନର୍କରେ ପୋଡ଼ିଯାଉ।"

ମାଇକେଲ ବ୍ରାସି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା କୌତୁହଳକୁ ମନେ ପକାଇଲେ, ଏବଂ ହଠାତ୍ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ମହିଳା ଜଣକ ହେଗେନ୍ ଏବଂ ସନି ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ମନା କରିଥିବା କାହାଣୀ ଜାଣିଛନ୍ତି। ସେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ଢାଳି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବସାଇଲେ। "ମୋ ବାପା ଏବଂ ଲୁକା ବ୍ରାସି ବିଷୟରେ ମୋତେ କୁହ," ସେ ଧୀରେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏହାର କିଛି ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିପରି ବନ୍ଧୁ ହେଲେ ଏବଂ ବ୍ରାସି ମୋ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ସମର୍ପିତ କାହିଁକି ଥିଲେ? ଭୟ କରନାହିଁ, ମୋତେ କୁହ।"

ଫିଲୋମେନାଙ୍କ କୁଞ୍ଚିତ ମୁହଁ, ତାଙ୍କର କିସମିସ୍ ଭଳି କଳା ଆଖି, ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲା, ଯିଏ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କର ଅନୁମତିର ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ଫିଲୋମେନା ତାଙ୍କ କାହାଣୀ କହି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବିତାଇ ଦେଲେ।

ତିରିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଫିଲୋମେନା ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରେ ଦଶମ ଆଭେନ୍ୟୁରେ ଇଟାଲୀୟ କଲୋନୀର ସେବା କରୁଥିବା ଜଣେ ଧାତ୍ରୀ ଥିଲେ। ମହିଳାମାନେ ସର୍ବଦା ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସମୃଦ୍ଧ ହେଉଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କଷ୍ଟକର ପ୍ରସବରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ କିଛି କଥା ଶିଖାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ସମୃଦ୍ଧ କିରାଣା ଦୋକାନ ମାଲିକ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ତାସ୍ ଖେଳାଳି ଏବଂ ପ୍ରେମିକା ଥିଲେ ଯିଏ କେବେ କଷ୍ଟକର ସମୟ ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ। ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତିରିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସଚ୍ଚୋଟ ଲୋକମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଶଯ୍ୟାରେ ଥିଲେ, ଫିଲୋମେନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରରେ ଏକ ଅଭିଶାପ ଆସିଥିଲା। ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭୟଭୀତ ନଥିଲେ, ଏହା ସେହି ଶାନ୍ତ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ଏହି ପାପୀ ଦୁନିଆରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ବାହାରେ ଥିଲେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ଯାହାଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ସେତେବେଳେ ମଧ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା। ଏହା ମଧ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ ଅବିବାହିତା ଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ଫିଲୋମେନା ତୁରନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ହୁଏତ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମୂର୍ଖତା ସହିତ ବ୍ରାସିଙ୍କୁ କିଛି ଛୋଟ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ବ୍ରାସି ସାଧାରଣ କାମରେ ଆସିଥିଲେ। ସେ ଫିଲୋମେନାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଜଣେ ମହିଳା ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଘର ପଡ଼ୋଶୀଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅଛି ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ଫିଲୋମେନା ତୁରନ୍ତ କିଛି ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କଲେ। ବ୍ରାସିର ନିଷ୍ଠୁର ମୁହଁ ସେହି ରାତିରେ ପ୍ରାୟ ଜଣେ ପାଗଳ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୌଣସି ରାକ୍ଷସ କବଳରେ ଥିଲା। ସେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯାଆନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ସେ ଜାଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ହାତରେ କିଛି ସବୁଜ ଡଲାର ଠେଲି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାକୁ କଠୋର ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ସେ ମନା କରିବାକୁ ଏତେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ମନା କରିଦେଲେ।

ରାସ୍ତାରେ ଏକ ଫୋର୍ଡ ଥିଲା, ଏହାର ଡ୍ରାଇଭର ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ ପରି ସମାନ ପରର ଥିଲା। ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡ ସିଟିରେ ବ୍ରିଜ୍ ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଛୋଟ ଫ୍ରେମ୍ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ 30 ମିନିଟରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିନଥିଲା। ଏକ ଦୁଇ ପରିବାର ବିଶିଷ୍ଟ ଘର କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ବ୍ରାସି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଳ ଭଡାଟିଆ ଥିଲେ। କାରଣ ରୋଷେଇ ଘରେ ତାସ୍ ଖେଳୁଥିଲେ ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ। ବ୍ରାସି ଫିଲୋମେନାଙ୍କୁ ସିଡ଼ି ଦେଇ ଏକ ଶୟନ

କକ୍ଷକୁ ନେଇଗଲେ। ବିଛଣାରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଥିଲା ଯିଏ ଆଇରିଶ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ତା ମୁହଁ ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଥିଲା, ତା କେଶ ଲାଲ ଥିଲା; ଏବଂ ପେଟଟି ଏକ ମୃଗ ପରି ଫୁଲିଥିଲା। ଗରିବ ଝିଅଟି ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ବ୍ରାସିକୁ ଦେଖିଲା ସେ ଭୟରେ ମୁଣ୍ଡ ଫେରାଇଲା, ହଁ ଭୟ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ରାସିର ଦୁଷ୍ଟ ମୁହଁରେ ଘୃଣାର ଛାପ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଦେଖିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ଥିଲା। (ଏଠାରେ ଫିଲୋମେନା ପୁଣି ନିଜକୁ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ କଲେ।)

ଏକ ଲମ୍ବା କାହାଣୀକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ, ବ୍ରାସି ଘର ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଧାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଶିଶୁଟି ଜନ୍ମ ହେଲା, ମାଆ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଗଲେ। ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ଡକାଗଲା ଏବଂ ଫିଲୋମେନା, ଯିଏ ନବଜାତ ଶିଶୁଟିକୁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ କମ୍ବଳରେ ଗୁଡ଼ାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଣ୍ଠିଲି ବଢାଇ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ ବାପା, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ। ମୋର କାମ ସରିଗଲା।"

ବ୍ରାସି ତାକୁ ଚାହିଁଲା, ତା ମୁହଁରେ ଦୁଷ୍ଟ, ପାଗଳାମି ଛାପ ପଡ଼ିଗଲା। "ହଁ, ମୁଁ ବାପା," ସେ କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ଜାତିର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚି ରହୁ ବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ। ଏହାକୁ ତଳ ମହଲାକୁ ନେଇ ଚୁଲିରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ।"

କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଫିଲୋମେନା ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରି ନାହାଁନ୍ତି। ସେ "ଜାତି" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲେ। ସେ କ'ଣ ଏଥିପାଇଁ କହୁଥିଲେ ଯେ ଝିଅଟି ଇଟାଲୀୟ ନୁହେଁ? ନା ସେ ଏଥିପାଇଁ କହୁଥିଲେ ଯେ ଝିଅଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର ଥିଲା; ସଂକ୍ଷେପରେ ଜଣେ ବେଶ୍ୟା? ନା ସେ ତାଙ୍କ କଟିରୁ ବାହାରିଥିବା କିଛି ଜିନିଷକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ସେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ, "ଏହା ତୁମର ପିଲା, ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ କର।" ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଗଣ୍ଠିଲି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

ଏହି ସମୟରେ କ୍ଲାନ୍ତ ମାଆ ଉଠିପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ। ସେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ଜୋରରେ ପିଟି ପିଟି ଫିଲୋମେନାଙ୍କ ଛାତିରେ ନବଜାତ ଶିଶୁକୁ ଚାପି ଦେଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ଦୁର୍ବଳ ଭାବରେ ଡାକିଲେ, "ଲୁକ୍, ଲୁକ୍, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ," ଏବଂ ବ୍ରାସି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ।

"ଏହା ଭୟଙ୍କର ଥିଲା," ଫିଲୋମେନା ଏବେ କହିଲେ। "ଏତେ ଭୟଙ୍କର। ସେମାନେ ଦୁଇଟି ପାଗଳ ପଶୁ ପରି ଥିଲେ। ସେମାନେ ମଣିଷ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଘୃଣା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ, ଏପରିକି ନବଜାତ ଶିଶୁ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ତଥାପି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଆବେଗ ଥିଲା। ଏକ ରକ୍ତାକ୍ତ, ରାକ୍ଷସୀ କାମନା ଏତେ

ଅପ୍ରାକୃତିକ ଯେ ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ ଯେ ସେମାନେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ। ତା'ପରେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ଫିଲୋମେନାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛି କର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନୀ କରିବି।"

ଫିଲୋମେନା ଭୟରେ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଶେଷରେ ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ଏହା କର, ତୁମେ ବାପା, ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କର।" କିନ୍ତୁ ବ୍ରାସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ବରଂ ସେ ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଭିତରୁ ଏକ ଛୁରୀ ବାହାର କଲେ। 'ମୁଁ ତୁମର ଗଳା କାଟିଦେବି," ସେ କହିଲେ।

ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବେ କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବର୍ଗାକାର ଲୁହା ଚୁଲି ସାମ୍ନାରେ ଘରର ତଳ ମହଲାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଫିଲୋମେନା ଏବେ ବି କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁଟିକୁ ଧରି ଥିଲା, ଯାହା କୌଣସି ଶବ୍ଦ କରୁନଥିଲା। (ହୁଏତ ଯଦି ସେ କାନ୍ଦିଥାନ୍ତା, ହୁଏତ ମୁଁ ତାକୁ ଚିମୁଟି ଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚତୁର ହୋଇଥାନ୍ତା, ଫିଲୋମେନା କହିଲା, ସେହି ରାକ୍ଷସ ଦୟା ଦେଖାଇଥାନ୍ତା।)

ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିଶ୍ଚୟ ଚୁଲି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଥିବ, ନିଆଁ ଏବେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲା। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସେହି ବେସମେଣ୍ଟରେ ବ୍ରାସିଙ୍କ ସହିତ ଏକା ଥିଲେ, ଯାହାର ଝାଳ ବାହାରୁଥିବା ପାଇପ୍, ଏହାର ମଡସା ଗନ୍ଧ। ବ୍ରାସି ପୁଣି ତାଙ୍କର ଛୁରୀ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। ସେଠାରେ ନିଆଁ ଥିଲା, ବ୍ରାସିର ଆଖି ଥିଲା। ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଶୟତାନର ଗାର୍ଗୋଏଲ୍ ଥିଲା, ଏହା ମଣିଷ ନଥିଲା, ଏହା ବୁଦ୍ଧିମାନ ନଥିଲା। ସେ ତାକୁ ଖୋଲା ଚୁଲି ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଠେଲି ଦେଲେ।

ଏହି ସମୟରେ ଫିଲୋମେନା ଚୁପ୍ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ତାଙ୍କ ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ହାତଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡି ସିଧାସଳଖ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କୁ କିପରି କହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ବ୍ୟବହାର ନକରି। ସେ ଧୀରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ଏହା କଲ?" ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

ଆଉ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଇ ଏବଂ ନିଜକୁ ପାର୍ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପରେ ହିଁ ସେ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି ରଖିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ବିନ୍ଦୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘରକୁ ନେଇ ନିଆଗଲା। ସେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଘଟଣା ବିଷୟରେ କିଛି କହିଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ବ୍ରାସି ଶିଶୁପୁତ୍ରର ମାଆ, ଯୁବତୀ ଆଇରିଶ ଝିଅକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ। ଫିଲୋମେନା, ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ, ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ନୀରବ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଦେଲେ, ଯେ ସେ ସବୁକିଛି କରିବେ। ସେହି ସମୟରେ ବ୍ରାସି ଡନ୍ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରୁନଥିଲେ।

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଲୁକା ବ୍ରାସି ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କାଚ ଖଣ୍ଡେ ସାହାଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଗଳାକୁ ହାଣି ଦେଲେ। ତାଙ୍କୁ ଜେଲ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସବୁକିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିସାରିଥିଲେ। ପୋଲିସ ପାଖରେ କୋର୍ଟରେ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ନଥିଲା ଏବଂ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯଦିଓ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଫିଲୋମେନାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଲୁକା ବ୍ରାସି କିମ୍ବା ପୋଲିସଠାରୁ ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଶାନ୍ତି ନଥିଲା। ତାଙ୍କର ସ୍ନାୟୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିରେ କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କିରାଣା ଦୋକାନ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ରାଜି କରାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଇଟାଲୀ ଫେରି ଆସିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଜଣେ ଭଲ ଲୋକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି କୁହାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବୁଝିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଇଟାଲୀରେ ସେମାନେ ଉଭୟ ଆମେରିକାରେ ଦାସ ଭାବରେ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ଜଣେ ଦାସୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ଫିଲୋମେନା ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଶେଷ କଲେ। ସେ ଆଉ ଏକ ଗ୍ଲାସ୍ ମଦ ପିଇ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ନାମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛି। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମାଗିଲି ସେ ସବୁବେଳେ ମୋତେ ଟଙ୍କା ପଠାଉଥିଲେ, ସେ ମୋତେ ବ୍ରାସିଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଏବଂ ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।"

ସେ ଚାଲିଯିବା ପରେ, ମାଇକେଲ୍ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ସତ୍ୟ କି?" କାପୋ-ମାଫିଓସୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଭାବିଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନୁହେଁ ଯେ କେହି ତାଙ୍କୁ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ। କିଛି କାହାଣୀ। କିଛି ଲୁକା।

ପରଦିନ ସକାଳେ ମାଇକେଲ୍ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ କୁରିଅରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ଜରୁରୀ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପାଲେର୍ମୋକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା। ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଫେରି ଆସି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏକ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ଆମେରିକାରୁ ଖବର ଆସିଥିଲା, ସେ କହିଲେ। ଏପରି ଖବର ଯାହା ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲା। ସାଣ୍ଟିନୋ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୪

ସିସିଲିଆନ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସକାଳର ଲେମ୍ବୁ ରଙ୍ଗର, ମାଇକେଲଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା। ସେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଦ୍ରା-ଉଷ୍ମ ଚର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପୋଲୋନିଆର ସାଟାଇନ୍ ଶରୀରକୁ ଅନୁଭବ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସରିଗଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରର ସମସ୍ତ ମାସ ମଧ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଗରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାରୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ।

ସେ ହଲ୍ ତଳ ବାଥରୁମକୁ ଧୋଇବା ଏବଂ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଶୟନ କକ୍ଷ ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ। ମାଇକେଲ୍, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଲଗ୍ନ, ସକାଳର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ସତେଜ କରି, ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳି ବିଛଣାରେ ଆରାମ କଲେ। ଏହି ଘର ଏବଂ ଭିଲାରେ ସେମାନେ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଶେଷ ସକାଳ ଥିଲା। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ତାଙ୍କୁ ସିସିଲିର ଦକ୍ଷିଣ ଉପକୂଳରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସହରରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ। ଗର୍ଭଧାରଣର ପ୍ରଥମ ମାସରେ ଆପୋଲୋନିଆ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ ପରେ ନୂତନ ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେବେ।

ପୂର୍ବ ରାତିରେ, ଆପୋଲୋନିଆ ଶୋଇବା ପରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମାଇକେଲଙ୍କ ସହିତ ବଗିଚାରେ ବସିଥିଲେ। ଡନ୍ ଚିନ୍ତିତ ଏବଂ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। "ତୁମର ବିବାହ ତୁମକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା," ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। "ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ବାପା ତୁମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନାହାଁନ୍ତି। ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ପାଲେର୍ମୋର ଯୁବ ତୁର୍କମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର ନିଜର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି। ମୁଁ କିଛି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତାଠାରୁ ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କର ଚୁଞ୍ଚକୁ ଓଦା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେହି କଳଙ୍କ ସବୁକିଛି ଚାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ। ସେମାନେ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ କୌଶଳ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାରିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ମୁଁ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଏତେ ଶସ୍ତାରେ ଧରି ପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯୁବକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହା ହେଉଛି ସମସ୍ୟା, ଯେତେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ହେଉ। ସେମାନେ କିଛି ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ କୂଅର ସମସ୍ତ ପାଣି ଚାହାଁନ୍ତି।"

ଏବଂ ତା'ପରେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇ ମେଷପାଳକ, ଫାବ୍ରିଜିଓ ଏବଂ କାଲୋ, ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଲଫା ରୋମିଓରେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯିବେ। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଆଜି ରାତି ବିଦାୟ ଦେବେ କାରଣ ସେ ପାଲେର୍ମୋରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭୋରରୁ ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଯିବେ। ଏହା ସହିତ, ମାଇକେଲ ଡାକ୍ତର ଟାଜାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ନଥିଲେ, କାରଣ ଡାକ୍ତର ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଲେର୍ମୋରେ ବିତାଇବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ହୁଏତ କିଛି କହିପାରନ୍ତି।

ମାଇକେଲ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ସମସ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି। ରାତିରେ ସଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରହରୀମାନେ ଭିଲାର କାନ୍ଥ ପାଖରେ ପହରା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମେଷପାଳକ ସେମାନଙ୍କର ଲୁପାରା ସହିତ ସବୁବେଳେ ଘରେ ରହୁଥିଲେ। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ନିଜେ ଭାରୀ ସଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ।

ସକାଳର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରବଳ ଥିଲା। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ବାହାର କରି କାମ ପ୍ୟାଣ୍ଟ, କାମ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ସିସିଲିଆନ୍ ପୁରୁଷ ପିନ୍ଧୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ଟୋପି ପିନ୍ଧିଲେ। ଖାଲି ପାଦରେ, ସେ ତାଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷ ଝରକା ବାହାରକୁ ଝୁଣ୍ଟି ଦେଖିଲେ ଯେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ଗୋଟିଏ ବଗିଚା ଚେୟାରରେ ବସିଛନ୍ତି। ଫାବ୍ରିଜିଓ ଆଳସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଘନ କଳା କେଶକୁ ଘୁଞ୍ଚାଉଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଲୁପାରା ଅସାବଧାନତାବଶତଃ ବଗିଚା ଟେବୁଲ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ସିଟି ମାରିଲେ ଏବଂ ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ ଝରକା ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ।

"ଗାଡି ଆଣ," ମାଇକେଲ ତାକୁ ଡାକିଲା। "ମୁଁ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯିବି। କାଲୋ କେଉଁଠି?"

ଫାବ୍ରିଜିଓ ଠିଆ ହେଲେ। ତାଙ୍କ ସାର୍ଟ ଖୋଲା ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ଛାତିରେ ଥିବା ଟାଟୁର ନୀଳ ଏବଂ ଲାଲ ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା। "କାଲୋ ରୋଷେଇ ଘରେ ଏକ କପ୍ କଫି ପିଉଛନ୍ତି," ଫାବ୍ରିଜିଓ କହିଲେ। "ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି କି?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ତାଙ୍କ ମନରେ ଏହା ଆସିଲା ଯେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ଗତ କିଛି ସପ୍ତାହ ଧରି ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଆପୋଲୋନିଆକୁ ବହୁତ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଡନ୍ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ସେ କେବେ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ। ସିସିଲିରେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ରାସ୍ତା ନଥିଲା। ମାଇକେଲ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ କହିଲେ, "ନା, ସେ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗଦେବେ।" ସେ

ଫାବ୍ରିଜିଓଙ୍କୁ ପଥର କୁଡ଼ିଆ ଭିତରକୁ ଶୀଘ୍ର ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ଯାହା ଆଲଫା ରୋମିଓ ପାଇଁ ଗ୍ୟାରେଜ ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲା।

ମାଇକେଲ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ହଲ୍ ତଳକୁ ଗଲେ। ଆପୋଲୋନିଆ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ସେ ସିସିଲିର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଏତେ ଦୂର ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଦୋଷୀ ମନେ କରି ନିଜ ହାତରେ ତାଙ୍କ ନାସ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ରୋଷେଇ ଘରେ ଥିଲେ ବୋଲି ସେ ସମ୍ଭବତଃ କହୁଥିଲେ। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ମାଇକେଲ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ।

ରୋଷେଇ ଘରେ ବୁଢ଼ୀ ଫିଲୋମେନା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କଫି ଆଣିଲେ ଏବଂ ଲାଜରେ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ମନେ ପକାଇବି," ମାଇକେଲ କହିଲେ ଏବଂ ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

କାଲୋ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଆସି ମାଇକେଲକୁ କହିଲା, "କାର ବାହାରେ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମର ବ୍ୟାଗ ଆଣିବି?"

"ନା, ମୁଁ ପାଇଯିବି," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ଆପୋଲା କେଉଁଠି?"

କାଲୋଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ମଜାଦାର ହସ ଫୁଟି ଉଠିଲା। "ସେ ଗାଡ଼ିର ଡ୍ରାଇଭର ସିଟ୍‌ରେ ବସି ପେଟ୍ରୋଲ ଉପରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ମରି ଯାଉଛନ୍ତି। ଆମେରିକା ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଆମେରିକୀୟ ମହିଳା ହେବେ।" ସିସିଲିର ଜଣେ କୃଷକ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବା ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ୍ କେତେବେଳେ ଆପୋଲୋନିଆକୁ ଭିଲା କାନ୍ଥ ଭିତରେ ଆଲଫା ରୋମିଓକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ, ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ, କାରଣ ସେ କେତେବେଳେ ବ୍ରେକ୍ ଦବାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ପେଟ୍ରୋଲ ଉପରେ ପାଦ ଦେଉଥିଲେ।

ମାଇକେଲ୍ କାଲୋକୁ କହିଲେ, "ଫାବ୍ରିଜିଓକୁ ନେଇ କାରରେ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର।" ସେ ରୋଷେଇ ଘର ବାହାରକୁ ଯାଇ ସିଡ଼ି ଦେଇ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଗ୍ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ୟାକ୍ ହୋଇସାରିଥିଲା। ଏହାକୁ ଉଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଝରକା ବାହାରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ଯେ କାରଟି ରୋଷେଇ ଘରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ବଦଳରେ ପୋର୍ଟିକୋ ପାହାଚ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର୍କିଂ ହୋଇଛି। ଆପୋଲୋନିଆ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତ ଚକ ଉପରେ ପିଲା ଖେଳୁଥିବା ପରି ଥିଲା। କାଲୋ ପଛ ସିଟରେ ଲଞ୍ଚ ଟୋକେଇ ରଖିଥିଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ବାହାର କୌଣସି କାମରେ ଭିଲାର ଫାଟକ ଦେଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିବା ଦେଖି ମାଇକେଲ୍ ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ସେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ? ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ନଜର ପକାଇଲେ, ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ଯାହା କୌଣସି

ପ୍ରକାରେ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଷପାଳକକୁ ସିଧା କରିବାକୁ ପଡିବ । ମାଇକେଲ୍ ସିଡ଼ି ଦେଇ ତଳକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଫିଲୋମେନାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ବିଦାୟ ଦେବା ପାଇଁ ରୋଷେଇ ଘର ଦେଇ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ସେ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଡକ୍ଟର ତାଜା ଏବେ ବି ଶୋଇଛନ୍ତି କି?"

ଫିଲୋମେନାର କୁଞ୍ଚିତ ମୁହଁ ଧୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା । "ବୁଢ଼ା କୁକୁଡ଼ାମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତର ଗତକାଲି ରାତିରେ ପାଲେର୍ମୋ ଯାଇଥିଲେ ।"

ମାଇକେଲ ହସିଲେ । ସେ ରୋଷେଇ ଘରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ତାଙ୍କ ସାଇନସ୍ ଭରା ନାକରେ ମଧ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆପୋଲୋନିଆ ତାଙ୍କୁ ଭିଲାର ଡ୍ରାଇଭୱେରୁ ଦଶ ପାହାଚ ଆଗକୁ ଗାଡ଼ିରୁ ହାତ ହଲାଇ ଦେଉଛି ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ସେଠାରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । କାଲୋ ଗାଡ଼ି ପାଖରେ ହସି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ଲୁପାରା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଝୁଲୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫାବ୍ରିଜିଓର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା । ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, କୌଣସି ସଚେତନ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିନା, ତାଙ୍କ ମନରେ ସବୁକିଛି ଏକାଠି ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ମାଇକେଲ ଝିଅଟିକୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ନା! ନା!" କିନ୍ତୁ ଆପୋଲୋନିଆ ଇଗ୍ନିସନ୍ ଚାଲୁ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିସ୍ଫୋରଣର ଗର୍ଜନରେ ତାଙ୍କର ଚିତ୍କାର ବୁଡ଼ିଗଲା । ରୋଷେଇ ଘରର ଦ୍ୱାର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଭିଲାର କାନ୍ଥ ସହିତ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫିଙ୍ଗାଗଲା । ଭିଲା ଛାତରୁ ପଥରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଖପୁରୀରୁ ଗୋଟିଏ ନଜର ପଡ଼ିଗଲା । ସେ କେବଳ ଏତିକି ସମୟ ପାଇଁ ସଚେତନ ଥିଲେ ଯେ ଆଲଫା ରୋମିଓର ଚାରି ଚକ ଏବଂ ଷ୍ଟିଲ୍ ଶାଫ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ରହିନାହିଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଧରି ରଖିଥିଲା ।

ସେ ଏକ ଅନ୍ଧାର ପରି ମନେ ହେଉଥିବା କୋଠରୀରେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହେଲେ ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଅପେକ୍ଷା ଏତେ କମ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । ପଶୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ସେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଚେତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ଚେୟାରରୁ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର ଏବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହୁଥିଲା, "ହଁ, ଶେଷରେ ସେ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।" ଏକ ଦୀପ ଜଳିଗଲା, ତାଙ୍କ ଆଖି ଉପରେ ଧଳା ନିଆଁ ପରି ଆଲୋକ ଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲେ । ଏହା ବହୁତ ଭାରୀ, ଜ୍ୱାଳା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା । ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ଉପରେ ଡକ୍ଟର ତାଜାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିପାରିଲେ ।

"ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ, ମୁଁ ଆଲୋକ ଲିଭାଇଦେବି," ଡକ୍ଟର ତାଜା ଧୀରେ କହିଲେ। ସେ ମାଇକେଲଙ୍କ ଆଖିରେ ଏକ ଛୋଟ ପେନସିଲ୍ ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଜାଳିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। "ତୁମେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ," ଡକ୍ଟର ତାଜା କହିଲେ ଏବଂ ରୁମରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ କହିଲେ। "ତୁମେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାର।"

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ଏକ ଚେୟାରରେ ବସିଥିଲେ, ମାଇକେଲ୍ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ।

ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ କହୁଥିଲେ, "ମାଇକେଲ୍, ମାଇକେଲ୍, ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବି କି? ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ହାତ ଉଠାଇ ଇଙ୍ଗିତ କରିବା ସହଜ ଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ ତାହା କଲେ ଏବଂ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ କହିଲେ, "ଫାବ୍ରିଜିଓ କ'ଣ ଗ୍ୟାରେଜରୁ ଗାଡ଼ି ଆଣିଥିଲେ?"

ମାଇକେଲ, ଜାଣି ନ ପାରି, ହସିଲା। ଏହା କିଛି ଅଜବ ଉପାୟରେ, ଏକ ଶୀତଳ ହସ, ସମ୍ମତିର। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ କହିଲେ, "ଫାବ୍ରିଜିଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ମୋ କଥା ଶୁଣ, ମାଇକେଲ। ତୁମେ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଧରି ଅଚେତ ହୋଇଛ। ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ କି? ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛ ତୁମେ ମରିଗଲ, ତେଣୁ ତୁମେ ଏବେ ସୁରକ୍ଷିତ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଖୋଜିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଛି ଏବଂ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଠାଇଛନ୍ତି। ଆଉ ବହୁତ ସମୟ ହେବ ନାହିଁ, ତୁମେ ଆମେରିକା ଫେରିଯିବ। ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ଏଠାରେ ଚୁପଚାପ୍ ବିଶ୍ରାମ ନେବ। ତୁମେ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷିତ, ମୋର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଫାର୍ମହାଉସରେ। ପାଲେର୍ମୋ ଲୋକମାନେ ଏବେ ମୋ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମରିଯିବା କଥା, ତେଣୁ ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ତୁମକୁ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତୁମକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ଏହା ତୁମର ଜାଣିବା ଉଚିତ। ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ପାଇଁ, ସବୁକିଛି ମୋ ଉପରେ ଛାଡ। ତୁମେ ତୁମର ଶକ୍ତି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କର ଏବଂ ଶାନ୍ତ ରୁହ।"

ମାଇକେଲ ଏବେ ସବୁକିଛି ମନେ ପକାଇଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମରିଯାଇଛନ୍ତି, କାଲୋ ମରିଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ରୋଷେଇ ଘରେ ଥିବା ବୃଦ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କ କଥା ଭାବିଲେ। ସେ ମନେ ରଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ କି ନାହିଁ। ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଫିଲୋମେନା?" ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ଧୀରେ କହିଲେ, "ସେ ଆଘାତ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, କେବଳ ବିସ୍ଫୋରଣରୁ ରକ୍ତାକ୍ତ ନାକ ବାହାରିଛି। ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ଫାବ୍ରିଜିଓ। ତୁମର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ ଯେ ଯିଏ ମୋତେ ଫାବ୍ରିଜିଓ ଦେବେ, ସେ ସିସିଲିର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚରାଭୂମିର ମାଲିକ ହେବେ।"

ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଶ୍ୱସ୍ତିରେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋ ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ଟେବୁଲରୁ ଏକ ଗ୍ଲାସ ଉଠାଇ ସେଥିରୁ ଏକ ଆମ୍ବର ତରଳ ପଦାର୍ଥ ପିଇଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଇଥିଲା। ଡକ୍ଟର ତାଜା ବିଛଣାରେ ବସି ପ୍ରାୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଜାଣ, ତୁମେ ଜଣେ ବିଧବା। ସିସିଲିରେ ଏହା ବିରଳ।" ଯେପରି ପାର୍ଥକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇପାରେ।

ମାଇକେଲ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆଉଜିବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଡନ୍ ବିଛଣାରେ ବସି ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। "ମୋ ବାପାଙ୍କୁ କୁହ ମୋତେ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ମୋ ବାପାଙ୍କୁ କୁହ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପୁଅ ହେବାକୁ ଚାହେଁ।"

କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଆଘାତରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ମାସ ଲାଗିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ଆଉ ଦୁଇ ମାସ ଲାଗିବ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ପାଲେର୍ମୋରୁ ରୋମ ଏବଂ ରୋମରୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉଡ଼ାଣରେ ପଠାଗଲା। ସେହି ସମସ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଫାବ୍ରିଜିଓଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଧାନ ମିଳିନଥିଲା।

ସପ୍ତମ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫

ଯେତେବେଳେ କେ ଆଡାମ୍ସ ତାଙ୍କର କଲେଜ ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାର ସହରସ୍ଥିତ ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ା ପାଇଁ ଚାକିରି କଲେ। ମାଇକେଲ ନିଖୋଜ ହେବାର ପ୍ରଥମ ଛଅ ମାସ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ସାପ୍ତାହିକ ଟେଲିଫୋନ୍ କଲ୍ କରି ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲେ। ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ ସର୍ବଦା ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଏବଂ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ, "ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଝିଅ। ତୁମେ ମାଇକିଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ ଏବଂ ଜଣେ ଭଲ ସ୍ୱାମୀ ଖୋଜ।" କେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ କଥାରେ ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ମାଆ ଏକ ଅସମ୍ଭବ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ଯୁବତୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରି କଥା କହିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସ୍କୁଲ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ ହେଲା, ସେ କିଛି ଭଲ ପୋଷାକ କିଣିବା ଏବଂ କିଛି ପୁରୁଣା କଲେଜ ଝିଅ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚାକିରି ଖୋଜିବା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କଲେ। ସେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ଜଣେ ପ୍ରେମିକ ପରି ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ଡେଟ୍ ମନା କରୁଥିଲେ, ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ମନା କରୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌କୁ ଫୋନ୍ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ଜାରି ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ ଲେଖିବେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଅପମାନିତ କରି ନଥିଲେ, ଏହା ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏତେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ।

ସେ ଶୀଘ୍ର ଟ୍ରେନ୍ ଧରି ଅପରାହ୍ନ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ। ତାଙ୍କ ଝିଅ ବନ୍ଧୁମାନେ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାମରେ ହଇରାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ, ସେ ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ଏବଂ କ୍ଳାନ୍ତକାରୀ ଟ୍ରେନ୍ ଯାତ୍ରା ପରେ ସେ ସପିଂ କରିବାକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନଥିଲେ। ହୋଟେଲ ରୁମରେ ଏକା ରହିବା, ସେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ହୋଟେଲ ରୁମ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସମୟକୁ ମନେ ପକାଇବା ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଜନ ଅନୁଭବ କରାଇଥିଲା। ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କଥା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ରେ ମାଇକେଲଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ଦେଇଥିଲା।

ଫୋନଟି ତାଙ୍କ ପରି ଏକ ସାଧାରଣ ପୁରୁଷ ସ୍ୱରରେ ଉତ୍ତର ଦିଆଗଲା। କେ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। କିଛି ମିନିଟ୍ ନୀରବତା ରହିଲା ଏବଂ

ତା’ପରେ କେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ସେ କିଏ ବୋଲି ପଚାରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରବଳ ଉଚ୍ଚାରଣ ସ୍ୱର ଥିଲା।

କେ ଏବେ ଟିକେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ। "ଏହା ହେଉଛି କେ ଆଡାମ୍ସ, ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍," ସେ କହିଲେ। "ଆପଣ ମୋତେ ମନେ ରଖିଛନ୍ତି କି?"

"ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ, ମୁଁ ତୁମକୁ ମନେ ରଖିଛି," ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ କହିଲେ। "ତୁମେ ଆଉ ଫୋନ୍ କରୁନାହଁ କାହିଁକି? ତୁମେ ବିବାହ କରିବ?"

"ଓଃ, ନା," କେ କହିଲା। "ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲି।" ମାଆ ଫୋନ୍ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବାରୁ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିବା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। "ତୁମେ ମାଇକେଲଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଶୁଣିଛ କି? ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କି?"

ଫୋନର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନୀରବତା ଥିଲା ଏବଂ ତା’ପରେ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ପ୍ରବଳ ହେଲା। "ମାଇକି ଜଣେ ଘର। ସେ ତୁମକୁ ଫୋନ୍ କରିନାହାଁନ୍ତି? ସେ ତୁମକୁ ଦେଖା କରିନାହାଁନ୍ତି?"

କେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପେଟ ଆଘାତରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ କାନ୍ଦିବାକୁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଇଚ୍ଛା। "ସେ କେତେ ଦିନ ହେଲା ଘରେ ଅଛନ୍ତି?" ପଚାରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଟିକେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା।

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ କହିଲେ, "ଛଅ ମାସ।"

"ଓଃ, ମୁଁ ଦେଖିଲି," କେ କହିଲା। ଏବଂ ସେ ଜାଣିଲା। ସେ ଲଜ୍ଜାର ଉଷ୍ମ ଲହରୀ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ ମାଇକେଲଙ୍କ ମାଆ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏତେ ଶସ୍ତା ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ରାଗିଗଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଗଲେ, ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଉପରେ, ସମସ୍ତ ବିଦେଶୀ, ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଗଲେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଶେଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ସୌଜନ୍ୟତା ରଖି ନଥିଲେ। ମାଇକେଲ କ'ଣ ଜାଣିନଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଶଯ୍ୟା ସାଥୀ ଭାବରେ ନ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ? ସେ କ'ଣ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ଗରିବ ଅନ୍ଧକାର ଇଟାଲୀୟ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ କୁମାରୀତ୍ୱ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବେ କିମ୍ବା ଏକ ଦୃଶ୍ୟ କରିବେ? କିନ୍ତୁ ସେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ରଖିଲେ। "ମୁଁ ଦେଖିଲି, ତୁମକୁ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ମାଇକେଲ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ କେବଳ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଉ ଫୋନ୍ କରିବି ନାହିଁ।"

ଫୋନରେ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ୱର ଧୈର୍ଯ୍ୟହୀନ ଭାବରେ ଆସିଲା ଯେପରି ସେ କେଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି। "ତୁମେ ମାଇକିକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତୁମେ ଏବେ ଏଠାକୁ ଆସ। ତାକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦିଅ। ତୁମେ ଏକ ଟ୍ୟାକ୍ସି ନିଅ, ଏବଂ ମୁଁ ଫାଟକରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତୁମ ପାଇଁ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦେବାକୁ କହିବି। ତୁମେ ଟ୍ୟାକ୍ସି ମାଲିକଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟାର ଦୁଇଗୁଣ ପାଉଛନ୍ତି, ନଚେତ୍ ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ବାହାରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଦେୟ ଦିଅ ନାହିଁ। ଫାଟକରେ ଥିବା ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଲୋକ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି।"

"ମୁଁ ତାହା କରିପାରିଲି ନାହିଁ, ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍," କେ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ କହିଲେ। "ଯଦି ମାଇକେଲ୍ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଘରେ ଡାକିଥାନ୍ତେ। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ପୁଣି ଥରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।"

ଫୋନରେ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ସ୍ୱର ତୀବ୍ର ଭାବରେ ଶୁଭିଲା। "ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଝିଅ, ତୁମର ଗୋଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ।" ସେ ହସି କହିଲେ। "ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଆସ, ମାଇକି ନୁହେଁ। ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତୁମେ ଏବେ ଆସନ୍ତୁ। ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦେବାକୁ କୌଣସି ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି।" ଫୋନ୍ କ୍ଲିକ୍ ହେଲା। ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ କାଟି ଦେଇଥିଲେ।

କେ ଫୋନ୍ କରି କହିପାରିଥାନ୍ତେ ଯେ ସେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ, ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯଦିଓ ଏହା କେବଳ ଭଦ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା। ଯଦି ସେ ଏବେ ଘରେ ଥାଆନ୍ତେ, ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଆଉ ଅସୁବିଧାରେ ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିପାରିବେ। ସେ ବିଛଣାରୁ ଡେଇଁପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମେକଅପ୍ ଏବଂ ପୋଷାକ ପ୍ରତି ବହୁତ ଯତ୍ନବାନ ହେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ସେ ଦର୍ପଣରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବକୁ ଚାହିଁଲେ। ମାଇକେଲ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ କି? ନା ସେ ତାଙ୍କୁ ଅକୃଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୟସ୍କ ପାଇବେ? ତାଙ୍କର ଶରୀର ଅଧିକ ନାରୀମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଗୋଲାକାର, ତାଙ୍କ ସ୍ତନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଇଟାଲୀୟମାନେ ଏହା ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ମାଇକେଲ ସବୁବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ପତଳା ହେବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଫରକ ପକାଏ ନାହିଁ, ମାଇକେଲ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ, ନଚେତ୍ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଛଅ ମାସ ଧରି ଘରେ ରହିବା ସମୟରେ ଫୋନ୍ କରିଥାଆନ୍ତେ।

ସେ ଯେଉଁ ଟ୍ୟାକ୍ସିକୁ ଡାକିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଯିବାକୁ ମନା କରିଦେଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ହସ ଦେଇ ଦୁଇଗୁଣ ମିଟର ଦେବାକୁ କହିନଥିଲେ। ଏହା ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଣ୍ଟାର ଯାତ୍ରା ଥିଲା ଏବଂ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର ମଲ୍‌ଟି ସେ ଶେଷ ଥର ଦେଖିବା ପରଠାରୁ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା। ଚାରିପାଖରେ ଲୁହା ବାଡ଼ ଥିଲା ଏବଂ ମଲ୍ ପ୍ରବେଶକୁ ଏକ ଲୁହା ଗେଟ୍ ବାଧା ଦେଇଥିଲା। ଲାଲ ସାର୍ଟ ଉପରେ ସ୍ଲାକ୍ସ ଏବଂ ଧଳା ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗେଟ୍ ଖୋଲିଲେ, ମିଟର ପଢିବା ପାଇଁ କ୍ୟାବ୍ ଭିତରକୁ ମୁଣ୍ଡ ପୁରାଇଲେ ଏବଂ କ୍ୟାବ୍ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ କିଛି ବିଲ୍ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ କେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଡ୍ରାଇଭର ପ୍ରତିବାଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଦେୟ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାରେ ଖୁସି ଥିଲେ, ସେ ବାହାରକୁ ଆସି ମଲ୍ ପାର ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଘର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଲିଓନ୍ ନିଜେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ ଏବଂ କେକୁ ଏକ ଗରମ ଆଲିଙ୍ଗନ ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲା। ତା'ପରେ ସେ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଖିରେ କେକୁ ଦେଖିଲେ। "ତୁମେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ," ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଲେ। "ମୋର ମୂର୍ଖ ପୁଅ ଅଛି।" ସେ କେକୁ ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ଟାଣି ଆଣି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ଥାଳି ପୂର୍ବରୁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଚୁଲିରେ ଏକ ପାତ୍ର କଫି ରଖାଯାଇଥିଲା। "ମାଇକେଲ୍ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ," ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲ।"

ସେମାନେ ଏକାଠି ବସିଲେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା କେଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ବାଧ କଲେ, ଏହି ସମୟରେ ବହୁତ କୌତୁହଳର ସହିତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। ସେ ଖୁସି ହେଲେ ଯେ କେ ଜଣେ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ସେ ପୁରୁଣା ଝିଅ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ କେ ମାତ୍ର ଚବିଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ। ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଚାଲିଲେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ତାଙ୍କ ମନରେ ଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକରଣ ସହିତ ସମାନ। କେ ଏତେ ନର୍ଭସ ଥିଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆଉ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ।

ସେ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ରୋଷେଇ ଘରର ଝରକା ଦେଇ ଦେଖିଲେ। ଘର ସାମ୍ନାରେ ଏକ ଗାଡ଼ି ଅଟକିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ତା'ପରେ ମାଇକେଲ୍। ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ସିଧା ହୋଇଗଲେ। ତାଙ୍କର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱର ପ୍ରୋଫାଇଲ୍ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା। ଏହା ଫାଟି ଯାଇଥିଲା, ଇଣ୍ଡେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଏକ ପିଲା ଅନିଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଗୋଇଠା ମାରିଥିବା ପୁତୁଳାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ମୁହଁ। ଏକ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ଏହା ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦରତାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ନଥିଲା ବରଂ ତାଙ୍କୁ ଲୁହରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଏବଂ ନାକରେ ଏକ ତୁଷାର ଧଳା ରୁମାଲ

ଲଗାଇ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେଠାରେ ରଖିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଘରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ।

ସେ ଶୁଣିଲା ଯେ କବାଟ ଖୋଲିଗଲା ଏବଂ ହଲରେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଶବ୍ଦ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଫେରିଗଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ଉଦାସୀନ ମନେ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ହସିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଭଙ୍ଗା ଅଧା ତାଙ୍କ ପାଟିର ପ୍ରଶସ୍ତତାକୁ ରୋକି ଦେଉଥିଲା। ଏବଂ କେ, ଯିଏ କେବଳ "ନମସ୍କାର, କେମିତି ଅଛ" କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସିଟ୍ ରୁ ଖସି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଦୌଡ଼ି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ପୁରାଇ ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଓଦା ଗାଲକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କାନ୍ଦି ସାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ, ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କୁ ହଲାଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରଖି ଚାଲିଗଲେ, ସେ କେବଳ ତାଙ୍କ ରୁମାଲରେ ଯାହା ବାକି ଥିଲା ତାହା ପୋଛି ଦେଇ ତାଙ୍କର ମେକଅପ୍ ମରାମତି କରୁଥିଲେ।

"ମୁଁ କେବେ ଏପରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି," କେ କହିଲେ। "କେବଳ କେହି ମୋତେ କହି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତୁମକୁ କେତେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି।"

ମାଇକେଲ ହସି ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଭଙ୍ଗା ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଛୁଇଁଲେ। "ତୁମେ ଏହା କହୁଛ? ତାହା କିଛି ନୁହେଁ।"

"ମୋତେ କେବଳ ସାଇନସ୍ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି। ଏବେ ମୁଁ ଘରେ ଅଛି, ମୁଁ ହୁଏତ ଏହାକୁ ଠିକ୍ କରିଦେବି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିମ୍ବା କିଛି ଲେଖି ପାରିଲି ନାହିଁ," ମାଇକେଲ୍ କହିଲେ। "ଅନ୍ୟ କିଛି ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ।

"ମୋର ସହରରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆମେ ସେଠାକୁ ଯିବା ଠିକ୍ ଅଛି କି ନା ଏହା ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ଏବଂ ପାନୀୟ ହେବା ଉଚିତ?"

"ମୁଁ ଭୋକରେ ନାହିଁ," କେ କହିଲେ। ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଆଡକୁ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇଲେ। "ତୁମେ ତୁମର ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଲ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ।

"ହଁ," କେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏବେ ମୋ ସହରରେ ଗ୍ରେଡ୍ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢୁଛି। ସେମାନେ କ'ଣ ସେହି ଲୋକକୁ ପାଇଲେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ପୋଲିସକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଘରକୁ ଆସିପାରିଲ?"

କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମାଇକେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। "ହଁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ," ସେ କହିଲେ। "ଏହା ସମସ୍ତ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ତୁମେ ଏହା

ବିଷୟରେ ପଢ଼ି ନାହଁ କି?"

କେ ହସି ହସି କହିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି। "ଆମେ କେବଳ ଆମ ସହରରେ ଦି ନ୍ୟୁୟର୍କ ଟାଇମ୍ସ ପ୍ରକାଶ କରୁ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ଅନାବଶିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠାରେ ପୋତି ଦିଆଯାଇଛି। ଯଦି ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ ମାଆଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଫୋନ୍ କରିଥାଆନ୍ତି।" ସେ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଏହା ମଜାଦାର, ତୁମ ମାଆ ଯେପରି କଥା ହେଉଥିଲେ, ମୁଁ ପ୍ରାୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲି ଯେ ତୁମେ ଏହା କରିଛ। ଏବଂ ତୁମେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ କଫି ପିଉଥିବା ସମୟରେ, ସେ ମୋତେ ସେହି ପାଗଳ ଲୋକ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଯିଏ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା।"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ହୁଏତ ମୋ ମାଆ ପ୍ରଥମେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ।"

"ତୁମର ନିଜ ମାଆ?" କେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ, "ମା'ମାନେ ପୋଲିସ ପରି। ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି।"

ମାଇକେଲ୍ ମଲବେରୀ ଷ୍ଟ୍ରିଟର ଏକ ଗ୍ୟାରେଜରେ ଗାଡ଼ି ରଖିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ସେ କେ'ଙ୍କୁ କୋଣକୁ ନେଇଗଲେ ଯାହା ଏକ ଖରାପ ବ୍ରାଉନଷ୍ଟୋନ୍ ଘର ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯାହା ପଡ଼ୋଶୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫିଟ୍ ହେଉଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ପାଖରେ ଆଗ ଦ୍ୱାରର ଚାବି ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କେ' ଭିତରକୁ ଗଲେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହା ଜଣେ କୋଟିପତିଙ୍କ ସହର ଘର ପରି ମହଙ୍ଗା ଏବଂ ଆରାମଦାୟକ ଭାବରେ ସଜ୍ଜିତ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ ଉପର ମହଲା ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ନେଇଗଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବିଶାଳ ବସବାସ କୋଠରୀ, ଏକ ବିଶାଳ ରୋଷେଇ ଘର ଏବଂ ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଯାଉଥିବା ଦ୍ୱାର ଥିଲା। ବାସଗୃହର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଏକ ବାର୍ ଥିଲା ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏକ ସୋଫାରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଚୁପ୍ ଚାପ୍ କହିଲେ, "ଆମେ ଶୟନ କକ୍ଷ ଭିତରକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍।" କେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟରୁ ଏକ ଲମ୍ବା ଟାଣି ନେଇ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସିଲେ। "ହଁ," ସେ କହିଲେ।

କେ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବ ପରି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ଅଧିକ କଠୋର, ଅଧିକ ସିଧାସଳଖ, ସେ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେପରି କୋମଳ ନଥିଲେ। ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସତର୍କ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ଏହା କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବ। ଏକ ମଜାଦାର ଉପାୟରେ, ପୁରୁଷମାନେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଥିଲେ, ସେ ଭାବିଲେ। ଦୁଇ ବର୍ଷର ଅନୁପସ୍ଥିତି ପରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ସେ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ

ସ୍ୱାଭାବିକ ଜିନିଷ ବୋଲି ପାଇଥିଲେ। ଏହା ଏପରି ଥିଲା ଯେପରି ସେ କେବେ ଦୂରରେ ନଥିଲେ।

"ତୁମେ ମୋତେ ଲେଖିପାରିଥାନ୍ତ, ତୁମେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଥାନ୍ତ," ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କରି କହିଲେ। "ମୁଁ ନ୍ୟୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ଓମେର୍ଟାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାନ୍ତେ। ୟାଙ୍କିମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନିକଟତର, ଜାଣିଛ।"

ମାଇକେଲ ଅନ୍ଧାରରେ ଧୀରେ ହସିଲେ। "ମୁଁ କେବେ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ ତୁମେ ଅପେକ୍ଷା କରିବ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ କେବେ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ ଯାହା ଘଟିଲା ତା'ପରେ ତୁମେ ଅପେକ୍ଷା କରିବ।"

କେ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ, "ମୁଁ କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲି ଯେ ତୁମେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ। ହୁଏତ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ମାଆ ଏପରି ଭାବିଥିଲେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲି। ମୁଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ।"

ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିବା ଶୁଣିପାରିଲେ। "ମୁଁ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲି କି ନାହିଁ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ," ସେ କହିଲେ। "ତୁମେ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ।"

କେ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଥିବା ଶୀତଳତା ଦେଖି ଟିକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ କହିଲେ, "ତେବେ ଏବେ ମୋତେ କୁହ, ତୁମେ କରିଥିଲ କି ନାହିଁ?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ତକିଆ ଉପରେ ବସି ପଡିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ଧାରରେ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବା ସମୟରେ ଏକ ଆଲୋକ ଜଳି ଉଠିଲା। "ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ କହିବି, ତେବେ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କ'ଣ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପଡିବ?"

କେ କହିଲା, "ମୁଁ କିଛି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଏ, ମୁଁ କିଛି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଥାନ୍ତ ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପୋଲିସକୁ କହିପାରେ। ଏତିକି, ନୁହେଁ କି? ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର, ତାହା ନୁହେଁ କି? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଯାହା ଚିନ୍ତା କରେ ତାହା ହେଉଛି ତୁମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ ନାହିଁ। ତୁମେ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋତେ ଫୋନ୍ ମଧ୍ୟ କରିନାହଁ।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ଜଳୁଥିବା ପାଉଁଶ କେ'ର ଖାଲି ପିଠି ଉପରେ ପଡ଼ିଲା। ସେ ଟିକିଏ ଚମକି ପଡି ମଜାରେ କହିଲେ, "ମୋତେ ନିର୍ଯାତନା ଦେବା ବନ୍ଦ କର, ମୁଁ କଥା ହେବି ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ହସି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ମନର ଅଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭୁଥିଲା। "ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋ ପରିବାର, ମୋ ବାପା, ମୋ ମାଆ, ମୋ ଭଉଣୀ କନି ଏବଂ ଟମଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଁ ଏତେ ଖୁସି ନଥିଲି। ଏହା ଭଲ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଭାବି ନଥିଲି। ତା'ପରେ ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ଘରକୁ ଆସି ତୁମକୁ ରୋଷେଇ ଘରେ ଦେଖି ଖୁସି ହେଲି। ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରେମ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

"ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନିକଟ," କେ କହିଲେ।

ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପୁଣି ପ୍ରେମ କଲେ। ମାଇକେଲ ଏଥର ଅଧିକ କୋମଳ ଥିଲେ। ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ଦୁହେଁ ପାନୀୟ ଆଣିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ। ଫେରି ଆସି ସେ ବିଛଣା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଏକ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବସିଲେ। "ଆସ ଗମ୍ଭୀର ହେବା," ସେ କହିଲେ। "ମୋତେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ ତୁମେ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛ?" କେ ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି ବିଛଣା ଭିତରକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ହସିଲେ। "ଗମ୍ଭୀର ହୁଅ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କ’ଣ ଘଟିଛି ସେ ବିଷୟରେ କହିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏବେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରୁଛି। ମୁଁ ପାରିବାରିକ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟକୁ ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ତାଲିମ ପାଉଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ମୋ ପରିବାରର ଶତ୍ରୁ ଅଛନ୍ତି, ମୋ ବାପାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଛନ୍ତି। ତୁମେ ଜଣେ ବହୁତ ଯୁବତୀ ବିଧବା ହୋଇପାର, ସୁଯୋଗ ଅଛି, ବହୁତ କମ୍ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ହୋଇପାରେ। ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ଅଫିସରେ କ’ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ତୁମକୁ କହିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବି ନାହିଁ। ତୁମେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜୀବନରେ ମୋର ସାଥୀ ହେବ ନାହିଁ, ଯେପରି ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେମାନେ କୁହନ୍ତି। ସମାନ ସାଥୀ ନୁହେଁ। ତାହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।"

କେ ବିଛଣାରେ ବସିପଡ଼ିଲେ। ସେ ରାତି ଟେବୁଲ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିରାଟ ଦୀପ ଜଳାଇଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ଏକ ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। ସେ ତକିଆ ଉପରେ ପଛକୁ ଆଉଜି ପଡ଼ି ଚୁପ୍ ଚାପ୍ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର, ନୁହେଁ କି? ତୁମେ ମୋତେ କହୁଛ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ହତ୍ୟା ଏବଂ ହତ୍ୟା ସହିତ ଜଡିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତୁମେ ଦାୟୀ। ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ତୁମର ଜୀବନର ସେହି ଅଂଶ ବିଷୟରେ ପଚାରିବି ନାହିଁ, ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ। ଠିକ୍ ଯେପରି ଭୟଙ୍କର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ ରାକ୍ଷସ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଟିକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ କୁହେ।" ମାଇକେଲ୍ ହସିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଫାଟିଯାଇଥିବା ଅଂଶ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଗଲା, ଏବଂ କେ ଅନୁତାପରେ କହିଲେ, "ଓଃ, ମାଇକ୍, ମୁଁ ସେହି ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିନିଷକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ, ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ତାହା କରେ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ଜାଣିଛି," ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ। "ମୁଁ ଏବେ ଏହା ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ, କେବଳ ଏହା ମୋ ନାକରୁ ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି ବାହାର କରିଦିଏ।"

"ତୁମେ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଥାଅ," କେ କହି ଚାଲିଲା। "ଯଦି ଆମେ ବିବାହ କରିବୁ, ତେବେ ମୁଁ କି ପ୍ରକାରର ଜୀବନ ବିତାଇବା ଉଚିତ? ତୁମ ମାଆ ପରି, ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ଗୃହିଣୀ ପରି ଯାହା ପାଖରେ କେବଳ ପିଲା ଏବଂ ଘରର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଅଛି? ଆଉ ଯଦି କିଛି ଘଟେ ତେବେ କ'ଣ ହେବ? ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ କେବେ ଜେଲରେ ଯାଇପାର।"

"ନା, ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ହତ ହୋଇଛି, ହଁ; ଜେଲ, ନା।"

କେ ଏହି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ହସିଲେ, ଏହା ଏକ ହସ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଗର୍ବ ଏବଂ ମନୋରଞ୍ଜନର ଏକ ମଜାଦାର ମିଶ୍ରଣ ଥିଲା। "କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହା କିପରି କହିପାରିବ?" ସେ କହିଲେ। "ସତ୍ୟରେ।"

ମାଇକେଲ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। "ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।"

କେ ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିଲା। "ଏତେ ମାସ ଧରି ମୋତେ କେବେ ଫୋନ୍ ନକରିବା ପରେ ତୁମେ କାହିଁକି ତୁମକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ମୁଁ ବିଛଣାରେ ଏତେ ଭଲ କି?"

ମାଇକେଲ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ହଁ," ସେ କହିଲା। "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବୁଝିପାରୁଛି, ତେଣୁ ମୁଁ କାହିଁକି ତୁମକୁ ବିବାହ କରିବି? ଦେଖ, ମୁଁ ଏବେ ଉତ୍ତର ଚାହୁଁନାହିଁ। ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖା କରିବୁ। ତୁମେ ତୁମର ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଏହା ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇପାର। ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମର ପିତା ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ଜଣେ କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତି। ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣ।"

"ତୁମେ କାହିଁକି, କାହିଁକି ମୋତେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଇନାହଁ," କେ କହିଲା।

ମାଇକେଲ ରାତି ଟେବୁଲର ଡ୍ରୟରରୁ ଏକ ଧଳା ରୁମାଲ ବାହାର କରି ନାକ ପାଖରେ ରଖିଲା। ସେ ସେଥିରେ ଫୁଙ୍କିଲା ଏବଂ ତାପରେ ପୋଛିଲା। "ମୋ ସହିତ ବିବାହ ନ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ କାରଣ ଅଛି," ସେ କହିଲା। "ଏପରି ଜଣେ ପୁଅ ପାଖରେ ରହିଲେ କିପରି ହେବ ଯାହାକୁ ସବୁବେଳେ ନାକ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ପଡିବ?"

କେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ଆସ, ଗମ୍ଭୀର ହୁଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ହାତରେ ରୁମାଲ ଧରିଥିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ, "ଏଥର। ତୁମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ସ୍ନେହ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଚିନ୍ତା

କରେ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଫୋନ୍ କରିନଥିଲି କାରଣ ମୁଁ କେବେ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ ସବୁ ଘଟଣା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ରହିବ। ନିଶ୍ଚିତ, ମୁଁ ତୁମକୁ ପିଛା କରିପାରିଥାନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମକୁ ଠକିପାରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି। ଏବେ ଏଠାରେ କିଛି ଅଛି ଯାହା ଉପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଏହା ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି କର। ଯଦି ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଧ ହୋଇଯିବ। ଏହା ସମ୍ଭବ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ବହୁତ କଠିନ କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଜଣେ ଧନୀ ବିଧବା ହୋଇପାର। ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛି? ହଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ପରିବାର ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ ପିଲା ଚାହୁଁଛି; ସମୟ ଆସିଛି। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେହି ପିଲାମାନେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେପରି ମୁଁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲି। ମୋର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମୋ ବାପା ମୋତେ ଜାଣିଶୁଣି ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ। ସେ କେବେ କରିନଥିଲେ। ସେ ମୋତେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁନଥିଲେ। ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରଫେସର କିମ୍ବା ଡାକ୍ତର ହୁଅନ୍ତୁ, କିଛି ସେହିପରି। କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ଖରାପ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୋତେ ମୋ ପରିବାର ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିଲା। ମୁଁ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା କରେ ବୋଲି ମୋତେ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିଲା। ମୁଁ କେବେ ଏପରି ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଜାଣି ନଥିଲି ଯିଏ ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ। ସେ ଜଣେ ଭଲ ସ୍ୱାମୀ, ଜଣେ ଭଲ ପିତା ଏବଂ ଜୀବନରେ ଏତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଦିଗ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଭାବରେ ଏହା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ। ଯାହାହେଉ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ଆମର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ହେଉ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସେମାନେ ବଡ଼ ହୋଇ ସର୍ବ-ଆମେରିକୀୟ ପିଲା ହୁଅନ୍ତୁ, ପ୍ରକୃତ ସର୍ବ-ଆମେରିକୀୟ, ସବୁକିଛି କାମ କରେ। ହୁଏତ ସେମାନେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନାତିନାତୁଣୀମାନେ ରାଜନୀତିରେ ଯିବେ।" ମାଇକେଲ୍ ହସି କହିଲେ। "ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବେ। କାହିଁକି ନୁହେଁ? ଡାର୍ଟମାଉଥ୍‌ରେ ମୋର ଇତିହାସ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ପୃଷ୍ଠଭୂମି କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାପା ଏବଂ ଜେଜେବାପା ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫାଶୀ ଦିଆଯାଇନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତର, ସଂଗୀତଜ୍ଞ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷକ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିବି। ସେମାନେ କେବେବି ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ରହିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏତେ ବୟସ୍କ ହେବେ, ମୁଁ ଯେକୌଣସି ଭାବରେ ଅବସର ନେବି। ଏବଂ ତୁମେ ଏବଂ ମୁଁ କିଛି ଦେଶୀୟ କ୍ଲବ୍ ଭିଡ଼ର ଅଂଶ

ହେବୁ, ଧନୀ ଆମେରିକୀୟମାନଙ୍କ ସରଳ ଜୀବନ। ଏହା ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇଁ କିପରି ଲାଗୁଛି?"

"ଚମତ୍କାର," କେ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଧବା ଅଂଶକୁ ଛାଡି ଦେଲ।"

"ଏହାର ବହୁତ ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ। ମୁଁ କେବଳ ଏକ ନିଷ୍ଠାପର ଉପସ୍ଥାପନା ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି।" ମାଇକେଲ ରୁମାଲରେ ତାଙ୍କ ନାକକୁ ଚାପୁଡ଼ାଇଲେ।

"ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଏପରି ଜଣେ ପୁରୁଷ, ତୁମେ ଏପରି ନୁହଁ," କେ କହିଲେ। ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ ବିସ୍ମିତ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା। "ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ, ଏହା କିପରି ହୋଇପାରେ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଆଉ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଉନାହିଁ," ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ, ତୁମକୁ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଏହାର ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ ସହିତ କିମ୍ବା ଯଦି ଆମେ ବିବାହ କରିଥାଉ ତେବେ ଆମର ଏକାଠି ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ।"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ତୁମେ ମୋତେ କିପରି ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛ ବୋଲି କିପରି ଇଙ୍ଗିତ ଦେଉଛ,

ତୁମେ କେବେ ଶବ୍ଦ କରିନାହଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ କହିଛ ଯେ ତୁମେ ତୁମ ବାପାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଅ, ତୁମେ କେବେ କହିନାହଁ ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ, ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ତୁମେ ତୁମ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମୋତେ କହିପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ କିପରି କରିପାରିବ? ତୁମେ ଏପରି ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ତୁମ ବାପା ତୁମ ମାଆଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ।"

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି କୁହନ୍ତି। ଏବଂ, ତୁମେ ଜାଣ, ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଅଛି। ସେମାନେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ସମୟରେ ଚାରୋଟି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବା ଏତେ ସୁରକ୍ଷିତ ନଥିଲା। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଲାଳନପାଳନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ। ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଥିଲେ। ତୁମେ ଏହା କରିବା ପରେ ହୁଏତ ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି କଥା କହିବି ଯାହା ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହଁ।"

"ଆମକୁ କ'ଣ ମଲରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ?" କେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ଆମର ନିଜସ୍ୱ ଘର ହେବ, ଏହା ଏତେ ଖରାପ ହେବ ନାହିଁ। ମୋ ବାପାମାଆ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆମର ଜୀବନ ଆମର ହେବ। କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ି ନହୁଏ, ମୋତେ ମଲରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ।"

"କାରଣ ଏହା ବାହାରେ ରହିବା ତୁମ ପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ," କେ କହିଲେ।

ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ରାଗିଥିବା ଦେଖିଲେ। ଏହା ଏକ ଥଣ୍ଡା ଥଣ୍ଡା କ୍ରୋଧ ଥିଲା ଯାହା କୌଣସି ହାବଭାବ କିମ୍ବା ସ୍ୱରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବାହ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା। ଏହା ଏକ ଶୀତଳତା ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରି ବାହାରି ଆସିଥିଲା ଏବଂ କେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଶୀତଳତା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ ନକରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବ ଯଦି ସେ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି।

"ମୁସିକା ହେଉଛି ସିନେମା ଏବଂ ଖବରକାଗଜରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଅଳିଆ", ମାଇକେଲ କହିଲେ।

"ତୁମେ ମୋ ବାପା ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା ପାଇଛ। ମୁଁ ଏକ ଶେଷ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବି ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଶେଷ ହେବ। ମୋ ବାପା ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଯିଏ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେହି ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଦିନ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ। ସେ ଆମେ ଯେଉଁ ସମାଜରେ ରହୁଛୁ ତାହାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଜଣେ ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଚରିତ୍ରର ବ୍ୟକ୍ତି। ତୁମକୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସେ ନିଜକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ବିଚାରପତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପରି ସମସ୍ତ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ସମାନ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ଏପରି ନିୟମ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏକ ପରାଜିତ ଜୀବନ ପାଇଁ ନିନ୍ଦା କରେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ସମାଜରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା କାରଣ ସମାଜ ପ୍ରକୃତରେ ତା'ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତି ନାହିଁ। ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏକ ନୀତି ସଂହିତା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ସେ ସମାଜର ଆଇନଗତ ଗଠନ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି।"

କେ ତାଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଏହା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ," ସେ କହିଲେ। "ଯଦି ସମସ୍ତେ ସମାନ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ତେବେ କଣ ହେବ? ସମାଜ କିପରି ଚାଲିପାରିବ, ଆମେ ଗୁମ୍ଫାମାନର ସମୟରେ ଫେରିଯାଇଥିବୁ। ମାଇକ୍, ତୁମେ ଯାହା କହୁଛ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ, ନା?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କେବଳ କହୁଛି ଯେ ମୋ ବାପା କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ମୁଁ କେବଳ ତୁମେ ବୁଝାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ସେ ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ନୁହଁନ୍ତି, କିମ୍ବା ଅତି କମରେ ସେ ଯେଉଁ ସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେ ନାହାନ୍ତି। ତୁମେ ଯେପରି ଭାବୁଛ ସେପରି ସେ ଜଣେ ପାଗଳ ମେସିନ୍-ଗନ୍ ଗୁଣ୍ଡା ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ନିଜସ୍ୱ ଉପାୟରେ ଜଣେ ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି।"

"ଏବଂ ତୁମେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କର?" କେ ନୀରବରେ ପଚାରିଲେ।

ମାଇକେଲ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ମୋ ପରିବାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ଏବଂ ଆମର ପରିବାର ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ମୁଁ ସମାଜ ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଠକି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ। ମୋ ବାପାଙ୍କ ସମୟ ସରିଯାଇଛି। ସେ ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହା ଆଉ ବହୁତ ବିପଦ ବ୍ୟତୀତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ପସନ୍ଦ କରୁ କି ନ କରୁ, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ସେହି ସମାଜରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କରିବେ, ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଆମର ନିଜସ୍ୱ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏଥିରେ ଯୋଗଦାନ କରୁ; ଅର୍ଥାତ୍, ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷର ମାଲିକାନା। ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେହି ସାଧାରଣ ଭାଗ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ଚାହେଁ।"

"କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ଦେଶ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲ, ତୁମେ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧ ନାୟକ ଥିଲ," କେ କହିଲେ। "ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ହେଲା?"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଦେଉନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ହୁଏତ ମୁଁ ସେହି ପୁରୁଣାକାଳିଆ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ସହରରେ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି। ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୋର ଯତ୍ନ ନିଏ। ସରକାରମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ହିଁ କଥା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହେଁ। ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବି, ମୋତେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ମୋତେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ମୋ ପକ୍ଷରେ ରହିବା ବିଷୟରେ ତୁମକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ।" ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ବିବାହ କରିବା ଏକ ଖରାପ ଧାରଣା ଥିଲା।"

କେ ବିଛଣାକୁ ହାତ ଆପୁଡ଼ାଇ କହିଲା, "ମୁଁ ବିବାହ ବିଷୟରେ ଜାଣିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେଲା ପୁରୁଷ ବିନା ରହିଆସିଛି ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏତେ ସହଜରେ ଛାଡି ଦେଉନାହିଁ।

ଏଠାକୁ ଆସ।"

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକାଠି ବିଛଣାରେ ଥିଲେ, ଆଲୋକ ଲିଭିଗଲା, ସେ ତାଙ୍କୁ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ଯିବା ପରଠାରୁ ପୁରୁଷ ନଥିବା କଥା ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ?"

"ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

"ତୁମେ କହିଲ?" ସେ ନରମ ସ୍ୱରରେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲା।

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଟିକେ କଠିନ ହୋଇଗଲେ। "କିନ୍ତୁ ଗତ ଛଅ ମାସରେ ନୁହେଁ।" ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା। ଆପୋଲୋନିଆର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେ ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୬

ହୋଟେଲର ପଛପଟେ ଥିବା ନକଲି ପରୀଭୂମି ପରିସରକୁ ଗର୍ଜିଶ୍ ସୁଟ୍ ଅଣଦେଖା କରୁଥିଲା; କମଳା ଆଲୋକରେ ପର୍ବତାରୋହୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଲୋକିତ ତାଳଗଛ ପ୍ରତିରୋପିତ, ମରୁଭୂମି ତାରାମାନଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଗାଢ଼ ନୀଳ ଝଲସୁଥିବା ଦୁଇଟି ବିଶାଳ ସୁଇମିଂ ପୁଲ୍। ଦିଗବଳୟରେ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ବାଲି ଏବଂ ପଥର ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ନିଅନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ବସା ବାନ୍ଧିଥିଲେ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ଭାରୀ, ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଏମ୍ବ୍ରୋଡେରୀ ହୋଇଥିବା ଧୂସର ଡ୍ରେପ୍ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ରୁମକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଚାରି ଜଣ ପୁରୁଷ, ଜଣେ ପିଟ୍ ବସ୍, ଜଣେ ଡିଲର, ଅତିରିକ୍ତ ରିଲିଫ୍ ମ୍ୟାନ୍ ଏବଂ ଜଣେ କକଟେଲ୍ ୱେଟ୍ରେସ୍ ତାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ସୁଟ୍ର ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ରୁମ୍ ଅଂଶରେ ସୋଫାରେ ଶୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ହ୍ୱିସ୍କିର ପାଣି ଗ୍ଲାସ୍ ଥିଲା। ସେ କାସିନୋର ଲୋକମାନେ ଘୋଡା ନାଲର ବାହାର ରିମ୍ ଚାରିପାଖରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଛଅଟି ପ୍ୟାଡେଡ୍ ଚେୟାର ସହିତ ବ୍ଲାକଜ୍ୟାକ୍ ଟେବୁଲ ସଜାଉଥିଲେ ବୋଲି ଦେଖୁଥିଲେ। "ଏହା ବହୁତ ଭଲ, ଏହା ବହୁତ ଭଲ," ସେ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଦ୍ୟପ ନଥିଲା। "ଜନି, ଆସ ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଏହି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୁଆ ଖେଳ। ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଭଲ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରଲରମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ।"

ଜନି ସୋଫାର ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଏକ ପାଦଚଲା ସ୍ଥାନରେ ବସିଲା। "ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜୁଆ ଖେଳେ ନାହିଁ," ସେ କହିଲା। "ତୁମେ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛ, ନିନୋ?"

ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ତାଙ୍କୁ ହସି ହସି କହିଲେ। "ବହୁତ ଭଲ। ମୁଁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ବ୍ରଡମାନଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲି, ତା'ପରେ କିଛି ରାତ୍ରୀଭୋଜନ, ତା'ପରେ ବ୍ଲାକଜ୍ୟାକ୍ ଟେବୁଲକୁ ଫେରିଗଲି। ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ପାଉଣ୍ଡରେ ଘରର ବିଟ୍ ପାଇଥିଲି ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଧରି ପିସୁଛନ୍ତି?"

"ହଁ," ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ। "ତୁମେ ଯେତେବେଳେ କର୍କଶ ଶବ୍ଦ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କାହା ପାଖରେ ଛାଡିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ନିନୋ ତା'ର ଗ୍ଲାସ ଖାଲି ପାଣି ପିଇଦେଲା। "ଜନି, ତୁମେ ସ୍ୱିଙ୍ଗର ଭାବରେ ତୁମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲ? ତୁମେ ଏକ ମନ୍ଦ ଲୋକ, ଜନି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହି ସହରର ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମଜା କରନ୍ତି।"

ଜନି କହିଲା, "ହଁ। ତୁମେ ସେହି ବ୍ଲାକଜ୍ୟାକ୍ ଟେବୁଲକୁ ଲିଫ୍ଟ ଚାହୁଁଛ?"

ନିନୋ ସୋଫା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ କଷ୍ଟ କରି ତା'ର ପାଦକୁ ଗାଲିଚା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ରଖିଲା। "ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି," ସେ କହିଲା। ସେ କାଚକୁ ତଳେ ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ବ୍ଲାକଜ୍ୟାକ୍ ଟେବୁଲ ଯେଉଁଠାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ସେଠାରେ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଚାଲିଗଲେ। ଡିଲର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ପିଟ୍ ବସ୍ ଡିଲରଙ୍କ ପଛରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ। ରିଲିଫ୍ ଡିଲର ଟେବୁଲଠାରୁ ଦୂରରେ ଏକ ଚେୟାରରେ ବସିଥିଲେ। କକଟେଲ୍ ପରିଚାରିକା ଅନ୍ୟ ଏକ ଚେୟାରରେ ଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନରେ ବସିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କ ଯେକୌଣସି ଇଙ୍ଗିତ ଦେଖିପାରିବେ।

ନିନୋ ସବୁଜ ବାଇଜକୁ ତା’ର ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ମାରିଲା। “ଚିପ୍ସ,” ସେ କହିଲା।

ପିଟ୍ ବସ୍ ତାଙ୍କ ପକେଟରୁ ଏକ ପ୍ୟାଡ୍ ବାହାର କରି ଏକ ସ୍ଲିପ୍ ପୂରଣ କଲେ ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ଫାଉଣ୍ଟେନ୍ ପେନ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିନୋଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ରଖିଲେ। "ଏହା ହେଉଛି, ମିଷ୍ଟର ଭାଲେଣ୍ଟି," ସେ କହିଲେ। "ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସାଧାରଣ ପାଞ୍ଚ ହଜାର।" ନିନୋ ସ୍ଲିପ୍ ତଳେ ତାଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ଲେଖିଲେ ଏବଂ ପିଟ୍ ବସ୍ ତାହା ତାଙ୍କ ପକେଟରେ ରଖିଲେ। ସେ ଡିଲରଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ।

ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଭାବରେ ଚତୁର ଆଙ୍ଗୁଠି ଥିବା ଡିଲର ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଥିବା ବିଲ୍ଟ-ଇନ୍ ର୍ୟାକ୍ ରୁ କଳା ଏବଂ ସୁନାର ଏକଶହ ଡଲାରର ଚିପ୍ସର ଗଦା ନେଇଗଲେ। ପାଞ୍ଚ ସେକେଣ୍ଡରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିନୋ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ପାଞ୍ଚଟି ସମାନ ଏକଶହ ଡଲାରର ଚିପ୍ସର ଗଦା ପାଇଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଦାରେ ଦଶଟି ଚିପ୍ସ ଥିଲା।

ସବୁଜ ବାଇଜରେ ଧଳା ରଙ୍ଗରେ ଖୋଦିତ କାର୍ଡ ଆକୃତି ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ବଡ଼ ଛଅଟି ବର୍ଗ ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ଖେଳାଳି ବସିବା ସ୍ଥାନ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ଏବେ ନିନୋ ଏହି ବର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ଉପରେ ବାଜି ଲଗାଉଥିଲା, ସିଙ୍ଗଲ୍ ଚିପ୍ସ, ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନି ହାତ ଶହେ ଡଲାର ପାଇଁ ଖେଳୁଥିଲା। ସେ ତିନୋଟି ହାତରେ ହିଟ୍ ନେବାକୁ ମନା କରିଦେଲା କାରଣ ଡିଲରଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ସିକ୍ସ ଅପ୍, ଗୋଟିଏ ବଷ୍ଟ କାର୍ଡ ଥିଲା, ଏବଂ ଡିଲର ବଷ୍ଟ କରିଦେଲା। ନିନୋ ତାଙ୍କ ଚିପ୍ସରେ ଝାଡ଼ି ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲା। "ରାତିକୁ ଏହିପରି ଆରମ୍ଭ କରିବା, ହଉ ଜନି?"

ଜନି ହସିଲା। ନିନୋ ଭଳି ଜୁଆଡ଼ିଙ୍କୁ ଜୁଆ ଖେଳିବା ସମୟରେ ଏକ ଚିଟ୍ ସାଇନ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବା ଅସାଧାରଣ ଥିଲା। ସାଧାରଣତଃ ଉଚ୍ଚ ରୋଲର୍ସଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶବ୍ଦ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଥିଲା। ହୁଏତ ସେମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ନିନୋ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ଟେକ୍-ଆଉଟ୍ ମନେ ରଖିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ନିନୋ ସବୁକିଛି ମନେ ରଖିଛି।

ନିନୋ ଜିତି ଚାଲିଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ରାଉଣ୍ଡ ପରେ କକଟେଲ୍ ୱେଟ୍ରେସ୍ ଉପରେ ଏକ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇଲା। ସେ ରୁମର ଶେଷ ଭାଗରେ ଥିବା ବାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପାଣି ଗ୍ଲାସରେ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ରାଇ ଆଣିଲା। ନିନୋ ପାନୀୟ ନେଇ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ବଦଳାଇଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ୱେଟ୍ରେସ୍ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ହାତ ରଖିପାରିବେ। "ମୋ ସହିତ ବସ, ପ୍ରିୟ, କିଛି ହାତ ବଜାଅ; ମୋତେ ଭାଗ୍ୟ ଦିଅ।"

କକଟେଲ୍ ପରିଚାରିକା ଜଣକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜନି ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶାନ୍ତ, କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ସେ ଏଥିରେ କାମ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିନୋକୁ ଏକ ବଡ଼ ହସ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଜିଭ ସେହି କଳା ଏବଂ ସୁନା ଚିପ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ଲଟକି ରହିଥିଲା। କ'ଣ, ଜନି ଭାବିଲେ, ସେ ଏଥିରୁ କିଛି କାହିଁକି ପାଇବେ ନାହିଁ? ସେ କେବଳ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଯେ ନିନୋ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କାରେ କିଛି ଭଲ ପାଉ ନାହାଁନ୍ତି।

ନିନୋ ୱେଟ୍ରେସକୁ କିଛି ରାଉଣ୍ଡ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତ ବଜାଇବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଚିପ୍ସ ଏବଂ ପଛରେ ଏକ ଚାପୁଡ଼ା ଦେଇ ଟେବୁଲରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ। ଜନି ତାଙ୍କୁ ଏକ ପାନୀୟ ଆଣିବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ସେ ତାହା କଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କଲେ ଯେପରି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ ସବୁଠାରୁ ନାଟକୀୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସବୁଠାରୁ ନାଟକୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆକର୍ଷଣ ମହାନ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ଚମକଦାର କଲେ, ତାଙ୍କର ଚାଲିବା ସବୁଠାରୁ ସେକ୍ସି ଚାଲିବା ଥିଲା, ତାଙ୍କ ପାଟି ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହର ନିକଟତମ ବସ୍ତୁକୁ କାମୁଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ସେ ଉତ୍ତାପରେ ଏକ ମହିଳା ପଶୁ ପରି କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଜାଣିଶୁଣି କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଭାବିଲେ, ଓଃ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ। ଏହା ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶୋଇବାକୁ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ କାମ କରୁଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ବହୁତ ମଦ୍ୟପ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏବେ ମଦ୍ୟପ ନଥିଲେ। ସେ ଝିଅଟିକୁ ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହସ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଧନ୍ୟବାଦ, ପ୍ରିୟ।" ଝିଅଟି ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା ଏବଂ ଏକ ଧନ୍ୟବାଦ-ହସରେ ତାଙ୍କ ଓଠକୁ ଅଲଗା କଲା, ତାଙ୍କ ଆଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂଆଁମୟ ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଜାଲି ଷ୍ଟୋକିଙ୍ଗରେ ଲମ୍ବା ସଙ୍କୁଚିତ ଗୋଡ଼ରୁ ଟିକେ ପଛକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଲା। ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ସ୍ତନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପତଳା ଅଳ୍ପ କଟା ବ୍ଲାଉଜ୍ ଉପରେ ଫାଟି ଫୁଲିଯିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା। ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଶରୀରରେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯାହା

ପ୍ରାୟ ଏକ ଯୌନ ସ୍ପନ୍ଦନ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବନା ଥିଲା ଯେ ଜଣେ ମହିଳା ଅର୍ଗାଜମ୍ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କୁ ହସି କହିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, "ଧନ୍ୟବାଦ, ପ୍ରିୟ ।" ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜନି ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖି ନ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ନକଲି । ଏବଂ ସମ୍ଭାବନା ସର୍ବଦା ଭଲ ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଏକ ଖରାପ ଲୋକ ଥିଲେ ।

ସେ ତାକୁ ତାଙ୍କ ଚେୟାରକୁ ଫେରିଯିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ପିଇଲେ । ସେ ଆଉ ସେହି ଛୋଟ କୌଶଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ଆଜି ରାତିରେ ସେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଡ୍ ରେ ନଥିଲେ ।

ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ଯିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପରେ । ସେ ପ୍ରଥମେ ନଇଁ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପଛକୁ ହଲିଗଲେ, ଏବଂ ତା’ପରେ ସିଧା ଚେୟାରରୁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ପିଟ୍ ବସ୍ ଏବଂ ରିଲିଫ୍ ଡିଲର ପ୍ରଥମ ବୁଣା ଦ୍ୱାରା ସତର୍କ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ସୁଟ୍ର ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ବିଛିନ୍ନ ପରଦା ଦେଇ ବୋହି ନେଇଗଲେ ।

ଜନି ଦେଖୁଥିଲା ଯେତେବେଳେ କକଟେଲ୍ ୱେଟ୍ରେସ୍ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ନିନୋର ପୋଷାକ ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ ତାକୁ ବିଛଣା ତଳେ ଠେଲି ଦେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ପିଟ୍ ବସ୍ ନିନୋର ଚିପ୍ସ ଗଣୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚିଟ୍ ପ୍ୟାଡ୍ ଉପରେ ଏକ ନୋଟ୍ ଲେଖିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଏହାର ଡିଲରଙ୍କ ଚିପ୍ସ ସହିତ ଟେବୁଲକୁ ଜଗି ରହୁଥିଲେ । ଜନି ତାକୁ କହିଲା, "ଏହା କେତେ ଦିନ ହେଲା ଚାଲିଛି?"

ପିଟ୍ ବସ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ । "ସେ ଆଜି ରାତିରେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଥର ଆମେ ଘରର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କୁ କିଛି ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରକାରର ବକ୍ତୃତା ଦେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ନିନୋ ଆମକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଘଟିବ ଆମେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଦେଇଥାଉ ଏବଂ ସେ ସକାଳେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ଆମେ ତାହା କରୁ । ସେ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ, ସେ ଆଜି ରାତିରେ ପୁଣି ଥରେ ବିଜେତା ହୋଇଥିଲେ, ପ୍ରାୟ ତିନି ଗ୍ରାଣ୍ଡ ।"

ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ଆଜି ରାତିରେ ଘରର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଆଣ । ଠିକ୍ ଅଛି? ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତେବେ କାସିନୋ ମହଲାକୁ ପୃଷ୍ଠା ଦିଅ ।"

ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ ସୁଟ୍ ଭିତରକୁ ଆସିବାର ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ହୋଇଗଲା । ଜନି ବିରକ୍ତି ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେବେବି ଡାକ୍ତର ପରି ଦେଖାଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଜି

ରାତିରେ ସେ ଧଳା ଟ୍ରିମ୍ ସହିତ ଏକ ନୀଳ ଢିଲା-ବୁଣା ପୋଲୋ ସାର୍ଟ, କିଛି ପ୍ରକାରର ଧଳା ସୁଡ୍ ଜୋତା ଏବଂ କୌଣସି ମୋଜା ପିନ୍ଧି ନ ଥିଲେ। ସେ ପାରମ୍ପରିକ କଳା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବ୍ୟାଗ୍ ଧରି ନର୍କ ଭଳି ମଜାଦାର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ।

ଜନି କହିଲା, "ତୁମେ ଏକ ଛୋଟ ଗଲ୍ଫ ବ୍ୟାଗରେ ତୁମର ଜିନିଷପତ୍ର ବୋହିବାର ଉପାୟ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ।"

ଜୁଲ୍ସ ବୁଝିପାରି ହସି କହିଲେ, "ହଁ, ଏହି ମେଡିକାଲ୍ ସ୍କୁଲ୍ କ୍ୟାରିଅଲ୍ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଡ୍ରାଗ୍। ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ରଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ।"

ସେ ନିନୋ ବିଛଣାରେ ଶୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଗ ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଜନିକୁ କହିଲେ। "ତୁମେ ମୋତେ ପରାମର୍ଶଦାତା ଭାବରେ ପଠାଇଥିବା ଚେକ୍ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ। ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ଥିଲା। ମୁଁ ଏତେ କିଛି କରିନଥିଲି।"

"ତୁମେ ତ କରିନାହଁ," ଜନି କହିଲା। "ଯାହାହେଉ, ଭୁଲିଯାଅ, ସେ ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବର କଥା। ନିନୋର କ'ଣ ଅଛି?"

ଜୁଲ୍ସ ହୃଦସ୍ପନ୍ଦନ, ନାଡ଼ି ଏବଂ ରକ୍ତଚାପର ଶୀଘ୍ର ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଗରୁ ଏକ ଛୁଞ୍ଚି ବାହାର କଲେ ଏବଂ ନିନୋର ହାତରେ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ବୁଲେଇ ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ଲଞ୍ଜରକୁ ଚାପି ଦେଲେ। ନିନୋର ଶୋଇଥିବା ମୁହଁର ମହମ ଭଳି ଫିକାପଣ ହଜିଗଲା, ଗାଲରେ ରଙ୍ଗ ଆସିଗଲା, ଯେପରି ରକ୍ତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପମ୍ପିଂ ଆରମ୍ଭ କରିଛି।

"ଏହା ଏକ ଅତି ସରଳ ରୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ," ଜୁଲ୍ସ ଶୀଘ୍ର କହିଲେ। "ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଅଚେତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ କିଛି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି। ସେ ଚେତା ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ପଠାଇଥିଲି। ତାଙ୍କର ମଧୁମେହ, ହାଲୁକା ବୟସ୍କ ସ୍ଥିରତା ଅଛି, ଯାହା ଔଷଧ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଯଦି ଆପଣ ଏହାର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ତେବେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ। ସେ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଜିଦ୍ କରନ୍ତି। ଏହା ସହିତ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ପିଇବାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଯକୃତ ଚାଲିଯାଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ଚାଲିଯିବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏକ ହାଲୁକା ମଧୁମେହ କୋମାରେ ଅଛନ୍ତି। ମୋର ପରାମର୍ଶ ହେଉଛି ତାଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା।"

ଜନି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କଲା। ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ନିନୋକୁ କେବଳ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ। "ତୁମର ଅର୍ଥ ସେହି ସନ୍ଧିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଶୁଖିଯାଆନ୍ତି?" ଜନି ପଚାରିଲା।

ଜୁଲ୍ସ ଘରର ଦୂରରେ ଥିବା ବାରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ପାନୀୟ ତିଆରି କଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ ବୋଲି କହୁଛି। ତୁମେ ଜାଣିଛ, ସେହି ପାଗଳ ଘର।"

"ମଜା କରନାହିଁ," ଜନି କହିଲା।

"ମୁଁ ମଜା କରୁନାହିଁ," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। "ମୁଁ ସମସ୍ତ ମାନସିକ ରୋଗ ବିଷୟରେ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣେ, ମୋର ବ୍ୟବସାୟର ଏକ ଅଂଶ। ତୁମର ବନ୍ଧୁ ନିନୋକୁ ପୁଣି ଥରେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିବ ଯଦି ଯକୃତ କ୍ଷତି ଅତ୍ୟଧିକ ଦୂର ହୋଇଯାଏ, ଯାହା ଆମେ ଏକ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିପାରିବୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ରୋଗ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଅଛି। ମୂଳତଃ ସେ ମରିଗଲେ ମଧ ସେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ହୁଏତ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମଧ ଚାହାଁନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଠିକ୍ ନହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହୁଛି, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ କରାଅ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମାନସିକ ଚିକିତ୍ସା କରାଇପାରିବେ।"

କବାଟରେ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ହେଲା ଏବଂ ଜନି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଗଲା। ସେ ଥିଲେ ଲୁସି ମାନସିନି। ସେ ଜନିର କୋଳକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। "ଓଃ, ଜନି, ତୁମକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା," ସେ କହିଲେ।

"ବହୁତ ଦିନ ହେଲା," ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଲୁସି ବଦଳି ଯାଇଛି। ସେ ବହୁତ ପତଳା ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର କେଶ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ବାଳକ ପରି ଫିଟ୍ କରୁଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ଦେଖି ନ ଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ସେ ଯୁବକ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମନରେ ଭାବନା ଆସିଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଭେଗାସରେ ସାଥୀ କରିପାରିବେ। ପ୍ରକୃତ ଚଉଡା ସହିତ ସମୟ ବିତାଇବା ଏକ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ହେବ। କିନ୍ତୁ ସେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଝିଅ। ତେଣୁ ଏହା ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେ ତାଙ୍କର ହସକୁ କେବଳ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ରାତିରେ ନିନୋଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଆସି କଣ କରୁଛ, ହଁ?"

ସେ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ମୁଥ ମାରିଲେ। "ମୁଁ ଶୁଣିଲି ନିନୋ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛି ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ଆସିଛନ୍ତି। ମୁଁ କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି କି ନାହିଁ। ନିନୋ ଠିକ୍ ଅଛି, ନୁହେଁ କି?"

"ହଁ," ଜନି କହିଲା। "ସେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ।"

ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ ସୋଫା ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। "ସେ ନର୍କ ପରି," ଜୁଲ୍ସ କହିଥିଲେ। "ମୁଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ବସି ନିନୋ ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା।

ଏବଂ ତା'ପରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ କହିବୁ। ଲୁସି, ସେ ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ କରେ, ହୁଏତ ତୁମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ। ଜନି, ଯଦି ତୁମେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ତେବେ ତୁମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ। ନଚେତ୍ ବୃଦ୍ଧ ନିନୋର ଯକୃତ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର କୌଣସି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମେଡିକାଲ୍ ଲାବରେ A ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ।"

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅଭଦ୍ର ମନୋଭାବରେ ଜନି ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ସେ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲା? ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା କିନ୍ତୁ ନିନୋର ସ୍ୱର ବିଛଣାରୁ ଆସିଲା, "ହେ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ, ପିଇବା ପାଇଁ କ'ଣ ହେବ?"

ନିନୋ ବିଛଣାରେ ବସିଥିଲା। ସେ ଲୁସିକୁ ହସି କହିଲା, "ହେ, ପିଲା, ବୁଢ଼ୀ ନିନୋ ପାଖକୁ ଆସ।" ସେ ତା'ର ହାତ ଖୋଲା ରଖିଲା। ଲୁସି ବିଛଣାର କଡ଼ରେ ବସି ତାକୁ କୁଣ୍ଢେଇ ଦେଲା। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ନିନୋ ଏବେ ଆଦୌ ଖରାପ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା।

ନିନୋ ତା'ର ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଚିପି କହିଲା। "ଆସ, ଜନି, ମୋତେ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ। ରାତି ଏବେ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି। ମୋର ବ୍ଲାକଜ୍ୟାକ୍ ଟେବୁଲ କେଉଁଠି?"

ଜୁଲ୍ସ ନିଜ ଗ୍ଲାସରୁ ଏକ ଲମ୍ବା ସ୍ଲଗ୍ ନେଇ ନିନୋକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ପାନୀୟ ପିଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ଡାକ୍ତର ଏହାକୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି।"

ନିନୋ ଚିତ୍କାର କଲା, "ମୋ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଘୃଣା କର।" ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ନାଟକ ଅଭିନୟର ଏକ ଅନୁତାପର ଛାପ ଦେଖାଗଲା।

"ହେ, ଜୁଲି, ତୁମେ ହିଁ। ତୁମେ ମୋର ଡାକ୍ତର, ଠିକ୍ ନା? ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁନାହିଁ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ। ଜନି, ମୋତେ ପାନୀୟ ଦିଅ ନଚେତ୍ ମୁଁ ବିଛଣାରୁ ଉଠି ନିଜେ ଆଣିବି।"

ଜନି କାନ୍ଧ ଉଠାଇ ବାର ଆଡକୁ ଚାଲିଗଲା। ଜୁଲ୍ସ ଉଦାସୀନ ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ କହୁଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।"

ଜନି ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଜୁଲ୍ସ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଚିଡ଼ାଉଥିଲେ। ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସ୍ୱର ସର୍ବଦା ଥଣ୍ଡା ଥିଲା, ଯେତେ ଭୟଙ୍କର ହେଉନା କାହିଁକି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କେବେ ଜୋର ଦେଉନଥିଲା, ସ୍ୱର ସର୍ବଦା ନୀଚ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଥିଲା। ଯଦି ସେ ଏକ ଚେତାବନୀ ଦେଉଥିଲେ ତେବେ ଚେତାବନୀ କେବଳ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ଥିଲା, ସ୍ୱର ନିଜେ ନିରପେକ୍ଷ ଥିଲା, ଯେପରି ଅସାବଧାନ। ଏହା ହିଁ ଜନିକୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ନିନୋକୁ ତାଙ୍କର ହ୍ୱିସ୍କି ପାଣି ଗ୍ଲାସ୍ ଆଣି ଦେଇଥିଲା। ସେ ଏହାକୁ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା ତାଙ୍କୁ ମାରିବ ନାହିଁ, ଠିକ୍?"

"ନା, ଏହା ତାକୁ ମାରିବ ନାହିଁ," ଜୁଲ୍ସ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ। ଲୁସି ତାକୁ ଏକ ଚିନ୍ତିତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲା, କିଛି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ତାପରେ ଚୁପ୍ ରହିଲା। ଏହି ସମୟରେ ନିନୋ ହ୍ୱିସ୍କି ନେଇ ତା' ଗଳାରେ ଢାଳି ଦେଇଥିଲା।

ଜନି ନିନୋକୁ ଦେଖି ହସୁଥିଲେ; ସେମାନେ ପଙ୍କ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ। ହଠାତ୍ ନିନୋ ହାଇଁ ପଡ଼ିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ନୀଳ ହୋଇଗଲା ପରି ଲାଗିଲା, ସେ ନିଶ୍ୱାସ ନେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ବାୟୁ ପାଇଁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଶରୀର ମାଛ ପରି ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ରକ୍ତରେ ଭିଜିଗଲା, ତାଙ୍କ ଆଖି ଫୁଲିଗଲା। ଜନି ଏବଂ ଲୁସିଙ୍କ ମୁହଁରେ ଜୁଲ୍ସ ବିଛଣାର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦେଖାଗଲେ। ସେ ନିନୋକୁ ବେକ ଧରି ସ୍ଥିର କରି ରଖିଲେ ଏବଂ ବେକ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନ ପାଖରେ ଛୁଞ୍ଚି କାନ୍ଧରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। ନିନୋ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଧାର କମିଗଲା, ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ତକିଆ ଉପରେ ପୁଣି ପଡ଼ିଗଲେ। ନିଦରେ ତାଙ୍କ ଆଖି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା।

ଜନି, ଲୁସି ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ସୁଟ୍‌ର ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ରୁମ୍ ଅଂଶକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ବିଶାଳ କଫି ଟେବୁଲ୍ ଚାରିପାଖରେ ବସିଲେ। ଲୁସି ଗୋଟିଏ ଆକ୍ୱାମାରିନ୍ ଫୋନ୍ ଉଠାଇ କଫି ଏବଂ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ପଠାଇବାକୁ ଅର୍ଡର କଲେ। ଜନି ବାରକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଏକ ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କରିଥିଲେ।

"ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ କି ହ୍ୱିସ୍କିରୁ ତାଙ୍କର ଏପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେବ?" ଜନି ପଚାରିଲା।

ଜୁଲ୍ସ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲି ଯେ ସେ କରିବେ।"

ଜନି ତୀବ୍ର ଭାବରେ କହିଲା, "ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ସତର୍କ କଲ ନାହିଁ?"

"ମୁଁ ତୁମକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲି," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ।

"ତୁମେ ମୋତେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସତର୍କ କରିନାହଁ," ଜନି ଥଣ୍ଡା କ୍ରୋଧରେ କହିଲା। "ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ମହାନ ଡାକ୍ତର। ତୁମେ କୌଣସି କଥା ଭାବୁନାହଁ। ତୁମେ ମୋତେ ନିନୋକୁ ଏକ ପାଗଳ ଘରେ ପକାଇବାକୁ କହୁଛ, ତୁମେ ସାନିଟୋରିୟମ ଭଳି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କଷ୍ଟ କର ନାହିଁ। ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କର, ଠିକ୍ କି?"

ଲୁସି ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ। ଜୁଲ୍ସ ଫଣ୍ଟାନେକୁ ହସୁଥିଲେ। "ନିନୋକୁ ସେହି ପାନୀୟ ଦେବାରୁ ତୁମକୁ କିଛି ବାଧା ଦେବ ନାହିଁ। ତୁମକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ତୁମକୁ ମୋର ଚେତାବନୀ, ମୋ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ମନେ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ଗଳା ବ୍ୟବସାୟ ପରେ ମୋତେ ତୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡାକ୍ତର ଭାବରେ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲ? ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ଆମେ କେବେ ସହଭାଗୀ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱର, ସେ ଆଧୁନିକ ସମାଜରେ ମହାଯାଜକ, ଏହା ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ କେବେ ମୋ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଅଶ୍ଳୀଳ ଈଶ୍ୱର ହେବି। ହଲିଉଡରେ ତୁମର ଯେଉଁ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି। ତୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ପାଇବ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେମାନେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ କେବଳ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ? ସେମାନେ ନିନୋ ସହିତ କ'ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାକୁ ଚାଲୁ ରଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ସିଲ୍କ ସୁଟ୍ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମର ଗଧକୁ ଚୁମ୍ବନ କରନ୍ତି କାରଣ ତୁମେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚଳଛିତ୍ର ପୁରୁଷ ଏବଂ ତେଣୁ ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ସେମାନେ ମହାନ ଡାକ୍ତର। ବ୍ୟବସାୟ ଦେଖାଅ, ଡାକ୍ତର, ତୁମର ହୃଦୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ? ଠିକ୍? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମେ ବଞ୍ଚିଛ କି ମରିଛ ତାହା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବେ ନାହିଁ। ହଁ, ମୋର ଛୋଟ ସଉକ, ଯେପରି କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ତାହା ହେଉଛି "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ନିନୋକୁ ସେହି ପାନୀୟ ଦେବାକୁ ଦେଉଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଦେଖାଯାଇପାରିବ ଯେ ତା'ର କ'ଣ ହୋଇପାରେ।" ଜୁଲ୍ସ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଝୁଙ୍କି ପଡିଲା, ତା'ର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ, ଭାବପ୍ରବଣ ନୁହେଁ। "ତୁମର ବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ଅବସ୍ଥାକୁ। ତୁମେ ଏହା ବୁଝିପାରୁଛ କି? ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ କଠୋର ଚିକିତ୍ସା ବିନା ତାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିନାହିଁ। ତା'ର ରକ୍ତଚାପ ଏବଂ ମଧୁମେହ ଏବଂ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ଏହି ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ରକ୍ତସ୍ରାବ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ। ତା'ର ମସ୍ତିଷ୍କ ନିଜକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ। ଏହା କ'ଣ ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ? ନିଶ୍ଚିତ, ମୁଁ କହିଲି ପାଗଳ ଘର। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ବୁଝ। ନଚେତ୍ ତୁମେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସିଧାସଳଖ କହିବି। ତୁମେ ତୁମର ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ତା'ର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ। ନଚେତ୍ ତାକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦିଅ।"

ଲୁସି ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲା, "ଜୁଲ୍ସ, ପ୍ରିୟ, ଜୁଲ୍ସ, ଏତେ କଠୋର ହୁଅ ନାହିଁ। କେବଳ ତାକୁ କୁହ।"

ଜୁଲ୍ସ ଠିଆ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାନ୍ତତା ଚାଲିଯାଇଥିଲା, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ସନ୍ତୋଷର ସହିତ ଦେଖିଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ମଧ ତାର ନୀରବ, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଏକତା ହରାଇ ବସିଥିଲା।

"ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମ ପରି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ଥର କଥା ହେବାକୁ ପଡିଛି?" ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ଏହା କରୁଥିଲି। ଲୁସି କୁହେ ଏତେ କଠୋର ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ କହୁଛି ତାହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ। ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲି, "ଏତେ ଖାଅ ନାହିଁ ନଚେତ୍ ତୁମେ ମରିଯିବ, ଏତେ ଧୂମପାନ କର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ତୁମେ ମରିଯିବ, ଏତେ କାମ କର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ତୁମେ ମରିଯିବ, ଏତେ ମଦ୍ୟପାନ କର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ତୁମେ ମରିଯିବ।" କେହି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ। ତୁମେ ଜାଣ କାହିଁକି? କାରଣ ମୁଁ କହୁନାହିଁ, 'ତୁମେ କାଲି ମରିଯିବ।' ହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହିପାରେ ଯେ ନିନୋ କାଲି ମରିଯାଇପାରେ।"

ଜୁଲ୍ସ ବାର୍ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଆଉ ଏକ ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କଲେ। "କିପରି, ଜନି, ତୁମେ ନିନୋକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ କରିବ?"

ଜନି କହିଲା, "ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ।"

ଜୁଲ୍ସ ବାରରେ ଏକ ଶୀଘ୍ର ପାନୀୟ ପିଇ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ, ଏହା ଏକ ମଜାଦାର କଥା, ତୁମେ ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂମପାନ କରିପାରିବ, ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଇପାରିବ, ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିପାରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇପାରିବ। କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଗ୍ରହଣୀୟ। ତୁମେ ଡାକ୍ତରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେବଳ ନିଜକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠେଲି ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତଥାପି ସେଠାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାନ୍ତି।" ସେ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ଶେଷ କରିବାକୁ ବିରତ ହେଲେ। "କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା। ମୋର ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ମହିଳା ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଆଉ ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବା କଥା ନଥିଲେ। 'ଏହା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ,' ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି। 'ତୁମେ ମରିପାର,' ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି। ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ସେମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ସବୁ ଗୋଲାପୀ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ କହିଲେ, 'ଡାକ୍ତର, ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଗର୍ଭବତୀ,' ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନେ ଖରଗୋଶକୁ ମାରିଦେବେ। 'କିନ୍ତୁ ଏହା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ,' ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୋର ସ୍ୱରରେ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ଉପରେ ହସି କହୁଥିଲେ, 'କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ବହୁତ କଠୋର କ୍ୟାଥୋଲିକ,' ସେମାନେ କହୁଥିଲେ।"

ଦ୍ୱାରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ହେଲା ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ୱେଟର ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ରୂପା ସେବା କଫିପସ୍ ସହିତ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଏକ ଗାଡିରେ ଚକ ଲଗାଇଲେ। ସେମାନେ ଗାଡିର ତଳୁ ଏକ ପୋର୍ଟେବଲ୍ ଟେବୁଲ୍ ଆଣି ଏହାକୁ ସଜାଡ଼ିଲେ। ତା'ପରେ ଜନି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ।

ସେମାନେ ଟେବୁଲ ପାଖରେ ବସି ଲୁସି ଅର୍ଡର କରିଥିବା ଗରମ ସାଣ୍ଡୱିଚ୍ ଖାଇଲେ ଏବଂ କଫି ପିଇଲେ। ଜନି ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ି ସିଗାରେଟ୍ ଜାଳିଲେ। "ତେବେ ତୁମେ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କର। ତୁମେ କିପରି ଗର୍ଭପାତକାରୀ ହେଲ?"

ଲୁସି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କଥା ହେଲା। "ସେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଶୁକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କିଛି ବିପଜ୍ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।"

ଜୁଲ୍ସ ତାକୁ ଦେଖି ହସି ହସି ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକେଇଲା। "ଏହା ଏତେ ସରଳ ନୁହେଁ। ମୁଁ ଶେଷରେ ଜଣେ ସର୍ଜନ ହୋଇଗଲି। ବଲ୍ ଖେଳାଳିମାନେ ଯେପରି କୁହନ୍ତି, ମୋର ହାତ ଭଲ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏତେ ଭଲ ଥିଲି ଯେ ମୁଁ ନିଜକୁ ମୂର୍ଖ ଭାବରେ ଡରିଗଲି। ମୁଁ କିଛି ଗରିବ ହାଜତିଆଙ୍କ ପେଟ ଖୋଲିଦେବି ଏବଂ ଜାଣିବି ଯେ ସେ ମରିଯିବ। ମୁଁ ଅପରେସନ କରିବି ଏବଂ

ଜାଣିବି ଯେ କର୍କଟ କିମ୍ବା ଟ୍ୟୁମର ଫେରି ଆସିବ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହସ ଏବଂ ବହୁତ ବକ୍ସି ସହିତ ଘରକୁ ପଠାଇଦେବି। କିଛି ଗରିବ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମାଇନି କାଟିଦିଏ। ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ସେ ଫେରି ଆସିଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ମାଇନିକୁ କାଟିଦିଏ। ତା'ପରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ, ମୁଁ ତା'ର ଭିତର ବାହାର କରିଦିଏ ଯେପରି ତୁମେ ଏକ କାଣ୍ଟାଲୁପରୁ ବୀଜ ବାହାର କରୁଛ। ଏତେ ସବୁ ପରେ ସେ ମରିଯାଏ। ଏହି ସମୟରେ ସ୍ୱାମୀମାନେ ଫୋନ୍ କରି ପଚାରୁଛନ୍ତି, 'ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଦେଖାଏ? ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଦେଖାଏ?'

"ତେଣୁ ମୁଁ ସମସ୍ତ କଲ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲି। ମୁଁ ରୋଗୀଙ୍କୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଥିଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ପରୀକ୍ଷା, ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ଅପରେସନ୍ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ମୁଁ ପୀଡିତାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ସମୟ ବିତାଇଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ଜଣେ ବ୍ୟସ୍ତ ପୁରୁଷ ଥିଲି। ଏବଂ ତା'ପରେ ଶେଷରେ ମୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ଦୁଇ ମିନିଟ୍ କଥା ହେବାକୁ ଦେଇଥିଲି। 'ଏହା ଅନ୍ତିମ,' ମୁଁ କହିବି। ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ ସେହି ଶେଷ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବେ ଶୁଣି ନଥିଲେ। ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଭାବିଥିଲି ଯେ ଅଚେତ ଭାବରେ ମୁଁ ଶେଷ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ମୋର ସ୍ୱର ଛାଡୁଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ସଚେତନ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଜୋରରେ କହିଲି। କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ କେବେ ଶୁଣି ନଥିଲେ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରିକି କହିଲେ, 'ତୁମର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଏହା ଜର୍ମିନାଲ୍?' "ଜୁଲ୍ସ ହସିବାକୁ ଲାଗିଲେ। "ଜର୍ମିନାଲ୍, ଟର୍ମିନାଲ୍, କ'ଣ ହେଲା। ମୁଁ ଗର୍ଭପାତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି। ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସହଜ, ସମସ୍ତେ ଖୁସି, ଯେପରିକି ବାସନ ଧୋଇବା ଏବଂ ସଫା ସିଙ୍କ୍ ଛାଡିବା। ତାହା ମୋର ଶ୍ରେଣୀ ଥିଲା। ମୁଁ ଏହାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲି, ମୁଁ ଜଣେ ଗର୍ଭପାତକାରୀ ହେବା ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲି। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଦୁଇ ମାସର ଗର୍ଭ ଏକ ମଣିଷ, ତେଣୁ ସେଠାରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ। ମୁଁ ଯୁବତୀ ଏବଂ ବିବାହିତ ମହିଳାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲି ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ୟାରେ ଥିଲେ, ମୁଁ ଭଲ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥିଲି। ମୁଁ ଆଗ ଧାଡ଼ିରୁ ବାହାରେ ଥିଲି। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଧରାପଡ଼ିଲି, ମୁଁ ଜଣେ ପଳାତକ ପରି ଅନୁଭବ କଲି ଯାହାକୁ ଘେରି ନିଆଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲି, ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କିଛି ବନ୍ଧନ ଟାଣି ମୋତେ ଛାଡି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ବଡ଼ ବଡ଼ ହସ୍ପିଟାଲଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଅପରେସନ କରିବାକୁ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି। ପୁଣି ଥରେ ଭଲ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯାହାକୁ ପୁରୁଣା ଦିନ ପରି ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଛି।"

"ମୁଁ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରୁନାହିଁ," ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛି।"

ଶେଷରେ ଲୁସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ବଦଳାଇଲା। "ଜନି, ତୁମେ ଭେଗାସରେ କଣ କରୁଛ? ହଲିଉଡର ଜଣେ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ଆରାମ ନେଉଛ ନା କାମ କରୁଛ?"

ଜନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମାଇକ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ସେ ଆଜି ରାତିରେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସହିତ ଉଡ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି। ଟମ୍ କହିଲା ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭେଟିବେ, ଲୁସି। ତୁମେ ଜାଣ ଏହା କ'ଣ?"

ଲୁସି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ଆମେ ସମସ୍ତେ କାଲି ରାତିରେ ଏକାଠି ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରୁଛୁ। ଫ୍ରେଡି ମଧ୍ୟ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ହୋଟେଲ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇପାରେ। କାସିନୋ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କା ହରାଇଛି, ଯାହା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଡନ୍ ହୁଏତ ମାଇକ୍ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବ।"

"ମୁଁ ଶୁଣିଛି ମାଇକ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଛି," ଜନି କହିଲେ।

ଲୁସି ହସିଲା। "ମୁଁ ଭାବୁଛି କେ ତାଙ୍କୁ ଏଥିରେ ବୁଝାଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଏହା କରିବେ ନାହିଁ।"

ମୁଁ ଭାବୁଛି କାହିଁକି? ଏହା ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାକରୁ ପାଣି ପିଇଯାଉଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଏହା ଶୀଘ୍ର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା।" ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅଟକିଗଲେ। "ସେହି ଅପରେସନ ପାଇଁ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଡକାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପରାମର୍ଶଦାତା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।"

ଜନି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଶୁଷ୍କ ସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲି।"

"ଓଃ," ଲୁସି କହିଲା। "ଯାହାହେଉ, ମାଇକ୍ କହିଲା ଯେ ସେ ଜୁଲ୍ସ ପାଇଁ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ସେ କାଲି ରାତିରେ ଆମକୁ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଡାକିବେ।"

ଜୁଲ୍ସ ମନକୁ ଛୁଇଁ କହିଲେ, "ସେ କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ। ସେ ମୋତେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ହିସାବ ରଖିବାକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଥିଲା। ଯେକୌଣସି ଦକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କରିପାରିବେ।"

ସୁଟ୍‌ର ଶୟନ କକ୍ଷରୁ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଭିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପରଦା ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ। ନିନୋ ପୁଣି ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ଜନି ଯାଇ ବିଛଣା ଉପରେ ବସିଲା। ଜୁଲ୍ସ ଏବଂ ଲୁସି ବିଛଣାର ପାଦଦେଶ ପାଖକୁ ଗଲେ। ନିନୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମୃଦୁ ହସିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ବନ୍ଦ କରିଦେବି। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରୁଛି। ଜନି, ମନେ ଅଛି ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ପାମ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗସ୍‌ରେ ଆମେ ସେହି ଦୁଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା? ମୁଁ ତୁମକୁ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ପାଇଁ ମୁଁ ଈର୍ଷା କରି ନଥିଲି। ମୁଁ ଖୁସି ଥିଲି। ତୁମେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଜନି?"

ଜନି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦେଇ କହିଲା, "ନିଶ୍ଚିତ, ନିନୋ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି।"

ଲୁସି ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁଲେ। ସେମାନେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ, ତାହା ଦେଖି ଏହା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେ ନିନୋ ଭଳି ଜଣେ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ନେଇଯିବେ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବାର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ନିନୋ କାହିଁକି କହୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଈର୍ଷା କରୁନାହାଁନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କ ମନରେ ସମାନ ଚିନ୍ତାଧାରା ଆସିଥିଲା ଯେ ନିନୋ ପ୍ରେମରେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ନିଜକୁ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଛି କାରଣ ଜଣେ ଝିଅ ତାଙ୍କୁ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଛାଡି ଦେଇଛି।

ଜୁଲ୍ସ ପୁଣି ନିନୋକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ। "ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ତୁମ ସହିତ ରୁମରେ ଜଣେ ନର୍ସଙ୍କୁ ରଖିବି," ଜୁଲ୍ସ କହିଲେ। "ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ବିଛଣାରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ମଜା କରନାହିଁ।"

ନିନୋ ହସିଲା। "ଠିକ୍ ଅଛି, ଡାକ୍ତର, ନର୍ସଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ସୁନ୍ଦର କରନାହିଁ।"

ଜୁଲ୍ସ ନର୍ସଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଏବଂ ଲୁସି ଚାଲିଗଲେ। ଜନି ନର୍ସଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଛଣା ପାଖରେ ଏକ ଚେୟାରରେ ବସିଲେ। ନିନୋ ପୁଣି ଶୋଇପଡ଼ିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏକ କ୍ଲାନ୍ତ ଛାଇ ଥିଲା। ଜନି ସେ କ'ଣ କହିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ, ପାମ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗସ୍‌ରେ ସେହି ଦୁଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଈର୍ଷା ନ କରିବା ବିଷୟରେ। ନିନୋ ହୁଏତ ଈର୍ଷା କରୁଥିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ କେବେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲା।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ଆରାମଦାୟକ ଅଫିସରେ ବସିଥିଲେ, ଯେଉଁ ଫିଲ୍ମ କମ୍ପାନୀର ସେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଯେତେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ନିଜେ ଷ୍ଟାର ଥିଲେ ଏବଂ ନିନୋ ଏକ ବିଶେଷ ଭୂମିକାରେ ଥିଲେ, ତାହା ବହୁତ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥିଲା। ସବୁକିଛି କାମ କରିଥିଲା। ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର କାମ କରିଥିଲେ। ଚିତ୍ରଟି ବଜେଟ୍ ତଳେ ଅଣାଯାଇଥିଲା। ସମସ୍ତେ ଏଥିରୁ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଜ୍ୟାକ୍ ୱୋଲ୍ଟ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଦଶ ବର୍ଷ ହରାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଏବେ ଜନି ଆଉ ଦୁଇଟି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ନିଜେ ଅଭିନୀତ, ଅନ୍ୟଟି ନିନୋ ଅଭିନୀତ। ନିନୋ ପରଦାରେ ସେହି ମନୋରମ, ମୂର୍ଖ ପ୍ରେମିକ-ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାବରେ ମହାନ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଛୋଟ ପୁଅଟି ହରାଇଲା। ସେ ଯାହା ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥିଲା। ଗଡ୍ଫାଦର ବ୍ୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶତ ପାଉଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଜନିକୁ

ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଗଡ୍ଫାଦରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆଜି ତାହା ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନଥିଲା।

ଏବଂ ଏବେ ସେ ଜଣେ ସଫଳ ସ୍ୱାଧୀନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଗାୟକ ଭାବରେ ଯେତେ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ହୁଏତ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଥିଲା। ସୁନ୍ଦର ବ୍ରଡ୍ସ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ପରି ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଅଧିକ ବାଣିଜ୍ୟିକ କାରଣରୁ। ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବିମାନ ଥିଲା, ସେ ଆହୁରି ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଟିକସ ସୁବିଧା ଥିଲା ଯାହା କଳାକାରମାନେ ପାଉ ନଥିଲେ। ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା?

ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଏହା କ'ଣ। ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ଆଗ ଭାଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥିଲା, ତାଙ୍କ ନାକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ଗଳା କୁଣ୍ଡୁଥିଲା। ସେ କେବଳ ଗୀତ ଗାଇ ସେହି କୁଣ୍ଡୁକୁ ଦୂର କରିପାରିବା ଏବଂ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଡାକିଥିଲେ, କେବେ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସୁରକ୍ଷିତ ହେବ ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେବ କହିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏତେ କର୍କଶ ଏବଂ ଖରାପ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ହାର ମାନି ଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ପରଦିନ ତାଙ୍କ ଗଳା ନର୍କ ପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥିଲା, ମଶା କାମୁଡିବା ପୂର୍ବରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା। ଆହୁରି ଖରାପ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା, ଜଳୁଥିବା। ସେ ଗୀତ ଗାଇ ଚାଲିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ହରାଇବେ, କିମ୍ବା ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ।

ଆଉ ଯଦି ସେ ଗୀତ ଗାଇ ପାରୁନଥିଲେ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ସବୁର କ'ଣ ଲାଭ ଥିଲା? ଅନ୍ୟ ସବୁ କେବଳ ବକ୍ଲାନ୍ତ ଥିଲା। ଗୀତ ଗାଇବା ହିଁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣିଥିଲେ। ହୁଏତ ସେ ଗୀତ ଗାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାରର ସଙ୍ଗୀତ ବିଷୟରେ ଦୁନିଆର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ଏତେ ଭଲ ଥିଲେ, ସେ ଏବେ ଅନୁଭବ କଲେ। ସେହି ସମସ୍ତ ବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଶେଷଜ୍ଞ କରିଦେଇଥିଲା। କେହି ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ କହି ପାରୁନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କାହାକୁ ପଚାରିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା। ସେ ଜାଣିଥିଲେ। କେତେ ଅପଚୟ, କେତେ ଅପଚୟ।

ଶୁକ୍ରବାର ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ଭର୍ଜିନିଆ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିତାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଆସୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ନା କହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ। ସେ କେବେ ନା କହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଛାଡପତ୍ର ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନୁହେଁ। କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସଭାକୁ କେବେ ନା କହିବେ ନାହିଁ। କେତେ ବିଶାଳ, ଜନି

ଭାବିଥିଲେ। ସେ ଭର୍ଜିନିଆ ସହିତ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ। ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଅସମ୍ଭବ। ହୁଏତ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ବୟସର ହେବେ, ଯେପରି ଆପଣ ଅବସର ନେବେ, ସେମାନେ ଏକାଠି ଅବସର ନେବେ, ସବୁକିଛିରୁ ଅବସର ନେବେ।

କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭର୍ଜିନିଆ ନିଜକୁ ଟିକେ ବିରକ୍ତ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇ ଝିଅ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେତେ ପାଗଳ ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ କାଲିଫର୍ନିଆର ଏକ ରାଞ୍ଚକୁ କିଛି ଝିଅ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଘୋଡା ଚଢ଼ିପାରିବେ।

ସେ ଭର୍ଜିନିଆକୁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ରାଞ୍ଚକୁ ପଠାଇବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ଏକ ମଜାଦାର ହସ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଲେ। ଜଣେ ଖରାପ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା କେଉଁ ପିଲା ରାଞ୍ଚରେ ଘୋଡା ଚଢ଼ିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ଯିଏ ବାପା ଭାବରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ବାଛିଥିଲେ। ସେ ଭର୍ଜିନିଆକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ କିଛି ପାନୀୟ ପିଇବି ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ମଧ ଚାଲିଯିବି।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା। ତାଙ୍କର ଏକ ଖରାପ ଦିନ ଥିଲା, ବିରଳ, କିନ୍ତୁ ଚିହ୍ନିହେବା ଭଳି। ଏହି ପ୍ରକାରର ଜୀବନଯାପନ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ସହଜ ନଥିଲା।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ପାନୀୟ ପିଉଥିବାର ଦେଖିଲେ। "ତୁମେ କାହିଁକି ନିଜକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ?" ଭର୍ଜିନିଆ ପଚାରିଲା। "ତୁମର ସବୁକିଛି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଚାଲିଛି। ମୁଁ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ ତୁମେ ଏତେ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ହେବ।"

ଜନି ତାକୁ ହସିଲା। "ଏହା ଏତେ କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ," ସେ କହିଲା। ସେହି ସମୟରେ ସେ ଭାବୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା ଭୁଲ ଥିଲା। ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ ସେ ଏବେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଭର୍ଜିନିଆ ଦୁଃଖରେ ଅଛି କାରଣ ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସବୁକିଛି ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କରୁଛନ୍ତି। ମହିଳାମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲ କରୁଥିବାର ଦେଖି ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରୁଥିଲା। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ, ଯୌନ ପ୍ରଥା କିମ୍ବା ବିବାହ ବନ୍ଧନ ମାଧମରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବିଷୟରେ କମ୍ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ, ଜନି କହିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବି ନାହିଁ ତେବେ ଏହା କ'ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ।"

ଭର୍ଜିନିଆର କଣ୍ଠସ୍ୱର ବିରକ୍ତ ଥିଲା। "ଓ, ଜନି, ତୁମେ ଆଉ ପିଲା ନୁହଁ। ତୁମର ବୟସ ପଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଛି। ତୁମେ ସେହି ମୂର୍ଖ ଗୀତ ଗାଇବା ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରୁଛ? ତୁମେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଯୋଜକ ଭାବରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛ।"

ଜନି ତାଙ୍କୁ କୌତୁହଳୀ ହୋଇ ଚାହିଁଲା ଏବଂ କହିଲା, "ମୁଁ ଜଣେ ଗାୟିକା। ମୁଁ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ। ବୃଦ୍ଧ ହେବାର ଏଥିରେ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି?"

ଭର୍ଜିନିଆ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା। "ତୁମର ଗୀତ ଗାଇବା ମୋତେ କେବେ ପସନ୍ଦ ଆସିଲା ନାହିଁ। ଏବେ ତୁମେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛ ଯେ ତୁମେ ସିନେମା ତିଆରି କରିପାରିବ, ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ତୁମେ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।"

ଜନି ଯେତେବେଳେ କ୍ରୋଧର ସହିତ କହିଲେ, "ଏହା କହିବା ଏକ ଖରାପ କଥା।" ସେ ଦୁହେଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଭର୍ଜିନିଆ ଏପରି କିପରି ଅନୁଭବ କରିପାରିବ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଘୃଣା କିପରି କରିପାରିବ?

ଭର୍ଜିନିଆ ତାଙ୍କ ଆଘାତରେ ହସିଲା ଏବଂ ଏହା ଏତେ ଘୃଣ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ସେ କହିଲା, "ତୁମେ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସବୁ ଝିଅମାନେ ତୁମ ପଛରେ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ କିପରି ଅନୁଭବ କରିଥିଲି? ଯଦି ମୁଁ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ରାସ୍ତାରେ ଯାଇ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମୋ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତେବେ ତୁମେ କିପରି ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତ? ତୁମର ଗୀତ ଗାଇବାର ଏହା ହିଁ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି ଯେ ତୁମେ ତୁମର ସ୍ୱର ହରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଆଉ କେବେ ଗୀତ ଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମର ଛାଡପତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା।"

ଜନି ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ସାରିବା ପରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କିଛି ବୁଝିପାରୁନାହଁ। କୌଣସି କଥା ନୁହେଁ।" ସେ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଯାଇ ନିନୋର ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କଲେ। ସେ ଶୀଘ୍ର ଉଭୟଙ୍କୁ ସପ୍ତାହାନ୍ତରେ ପାମ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗସ୍ ଯିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ଏବଂ ନିନୋକୁ ଏକ ଝିଅର ନମ୍ବର ଦେଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ଡାକିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। "ତାଙ୍କର ତୁମ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ରହିବ," ଜନି କହିଲେ। "ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବି।"

ସେ ଯିବା ସମୟରେ ଭର୍ଜିନିଆ ତାକୁ ଏକ ମଜାଦାର ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲା। ସେ କୌଣସି କଥା ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲା, ଏହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଥିବା କିଛି ଥର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ଆରେ, ସେ ସପ୍ତାହାନ୍ତ ପାଇଁ କେବଳ ଛିଣ୍ଡି ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ସମସ୍ତ ବିଷ ବାହାର କରିଦେବ।

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ପାମ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗସ୍‌ରେ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ଥିଲା । ଜନି ସେଠାରେ ନିଜର ଘର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ବର୍ଷର ଏହି ସମୟରେ ଏହା ସର୍ବଦା ଖୋଲା ରଖାଯାଉଥିଲା ଏବଂ କର୍ମଚାରୀମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଦୁଇଟି ଝିଅ ବହୁତ ମଜାଦାର ଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଲୋଭୀ ନଥିଲେ । କିଛି ଲୋକ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଲ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ରଖିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ନିନୋ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରୁ ଉଷ୍ମ ଥିବା ବେଳେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଏବଂ ଏକ ଶୀଘ୍ର ଧମାକା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଝିଅ ସହିତ ତାଙ୍କ ରୁମକୁ ଗଲେ । ଜନି ମୁଡ୍‌ରେ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅ, ଟିନା ନାମକ ଏକ ଛୋଟ ବ୍ୟାଣ୍ଡବକ୍ସ ଗୋରାକୁ ଏକା ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଭର୍ଜିନିଆ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରିବା ପରେ ସେ ଆଉ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସେ କାଚ-କାନ୍ଥଯୁକ୍ତ ପାଟିଓ ବୈଠକଖାନାର ବାସଗୃହକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ପିଆନୋ ଥିଲା । ବ୍ୟାଣ୍ଡ ସହିତ ଗୀତ ଗାଇବା ସମୟରେ ସେ କେବଳ ହସ ପାଇଁ ପିଆନୋ ସହିତ ଖେଳୁଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏକ ନକଲି ଚନ୍ଦ୍ରମା-ନରମ ବାଲାଡ୍ ଶୈଳୀରେ ଏକ ଗୀତ ବାଛିପାରିବେ । ସେ ଏବେ ବସିପଡ଼ି ପିଆନୋ ସହିତ ଟିକେ ଗୁଣୁଗୁଣିତ ହେଉଥିଲେ, ବହୁତ ଧୀରେ, କିଛି ଶବ୍ଦ ବଜାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଗାଉ ନଥିଲେ । ସେ ଏହା ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଟିନା ବୈଠକଖାନାରେ ତାଙ୍କୁ ପାନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପିଆନୋରେ ବସିଥିଲେ । ସେ କିଛି ସ୍ୱର ବଜାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୁଣୁଗୁଣିତ ହେଉଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ପିଆନୋ ପାଖରେ ଛାଡି ଗାଧୋଇବାକୁ ଉପରକୁ ଗଲେ । ଗାଧୋଇବା ସମୟରେ ସେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବାକ୍ୟଗୀତ ଗାଇଲେ, ଯେପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲା । ସେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ପୁଣି ତଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଟିନା ଏବେ ବି ଏକା ଥିଲା; ନିନୋ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଉପରେ କାମ କରୁଥିଲା କିମ୍ବା ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲା ।

ଜନି ପୁଣି ପିଆନୋ ପାଖରେ ବସିଗଲା ଯେତେବେଳେ ଟିନା ପୁଲ୍ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ବୁଲିବାକୁ ଗଲା । ସେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ତାଙ୍କ ଗଳାରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନଥିଲା । ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ମୌନ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସଠିକ୍ ଶରୀର ସହିତ । ସେ ପାଟିଓ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲା । ଟିନା ଏବେ ବି ବାହାରେ ଥିଲା, କାଚ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । କୌଣସି କାରଣରୁ ସେ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ କେହି ତାଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତୁ । ସେ ଏକ ପୁରୁଣା ଗୀତ ଗାଇ ନୂଆ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲା । ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଇଲେ ଯେପରି ସେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଗଳାରେ ପରିଚିତ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଗୀତ ନଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏହା ପସନ୍ଦ

ଆସିଥିଲା। ଏହା ଗାଢ଼ ଥିଲା, ଏହା ଜଣେ ପୁରୁଷର ସ୍ୱର ଥିଲା, ପିଲାର ନୁହେଁ, ସେ ଧନୀ ଭାବିଥିଲେ, ଅନ୍ଧକାର ଧନୀ। ସେ ଗୀତଟି ଆରାମ କରି ସାରିବା ପରେ ପିଆନୋ ପାଖରେ ବସି ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ପଛପଟେ ନିନୋ କହିଲା, "ଖରାପ ନୁହେଁ, ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ, ଆଦୌ ଖରାପ ନୁହେଁ।"

ଜନି ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଘୂରାଇଲା। ନିନୋ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଏକା ଠିଆ ହୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଝିଅ ତାଙ୍କ ସହିତ ନଥିଲା। ଜନି ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ନିନୋ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାରୁ ସେ ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ।

"ହଁ," ଜନି କହିଲା। "ଆସ, ସେହି ଦୁଇ ବ୍ରଡ୍‌ଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବା। ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଅ।"

ନିନୋ କହିଲା, "ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଇଦିଅ। ସେମାନେ ଭଲ ପିଲା, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ଦେବି ନାହିଁ।"
ତା'ଛଡ଼ା ମୁଁ ମୋର ଦୁଇଥର ପିଟିଛି। ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ନ ଦେଇ ପଠାଇଦିଏ ତେବେ କିପରି ଦେଖାଯିବ?"

"ଆରେ ହଁ, ଜନି ଭାବିଲା। ଝିଅମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଦିଅ, ଯଦିଓ ସେ ଖରାପ ଶୁଣାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ। ସେ ପାମ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗସ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ପରିଚିତ ଜଣେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିଡରଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ ଏବଂ ନିନୋ ପାଇଁ ଏକ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ପଠାଇବାକୁ କହିଲେ। ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିଡର ପ୍ରତିବାଦ କଲେ, "ନର୍କ, କାଲିଫର୍ନିଆରେ କେହି ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ବଜାନ୍ତି ନାହିଁ।" ଜନି ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଣ।"

ଘରଟି ରେକର୍ଡିଂ ଉପକରଣରେ ଭର୍ତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଜନି ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ପାଳି ବନ୍ଦ ଏବଂ ଭଲ୍ୟୁମ୍ କାମ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ। ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବା ପରେ, ଜନି କାମକୁ ଗଲେ। ସେ ନିନାଙ୍କୁ ସାଥୀ ଭାବରେ ମାଣ୍ଡୋଲିନ୍ ବଜାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଆଦୌ ସମ୍ଭାଳି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠ ଠିକ୍ ଥିଲା, ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସର୍ବଦା ଗାଇପାରିବେ। ଯେଉଁ ମାସଗୁଡ଼ିକ ସେ ଗାଇ ପାରିନଥିଲେ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଗୀତ ଗାଇବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ପିଲାବେଳ ଅପେକ୍ଷା ଏବେ କିପରି ଗୀତର ବାକ୍ୟକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବାକ୍ୟ କରିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ଗାଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କରୁଥିଲେ। କେତେକ ସମୟରେ ପ୍ରକୃତ ଗୀତ ଗାଇବାରେ ଏହା ଭୁଲ ହୋଇଯିବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଶୁଣିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଯାହା ଭଲ ଶୁଭୁଥିଲା ତାହା ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ

ଗାଇବା ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ କାମ କରୁନଥିଲା । ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବେ ନିଜକୁ ଶୁଣୁ ନଥିଲେ, ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ସମୟ ବିଷୟରେ ଟିକିଏ ଭୁଲ୍ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା ଠିକ୍ ଥିଲା, କେବଳ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ମେଟ୍ରୋନୋମ୍ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ କେବେ ବିଫଳ କରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଟିକିଏ ଅଭ୍ୟାସ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ଶେଷରେ ସେ ଗୀତ ଗାଇବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ଟିନା ଆଖି ଚମକଦାର କରି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଲମ୍ବା ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ । "ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି କାହିଁକି ମାଆ ତୁମର ସମସ୍ତ ସିନେମାକୁ ଯାଆନ୍ତି," ସେ କହିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟରେ ଏହା କହିବା ଭୁଲ ଥିଲା । ଜନି ଏବଂ ନିନୋ ହସିଲେ ।

ସେମାନେ ମତାମତ ବଜାଇଲେ ଏବଂ ଏବେ ଜନି ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ବଦଳି ଯାଇଥିଲା, ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିସନ୍ଦେହରେ ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନର ସ୍ୱର ଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବା ପରି ବହୁତ ଅଧିକ ଧନୀ ଏବଂ ଗାଢ଼ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଜଣେ ପୁଅ ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ପୁରୁଷର ଗୁଣବତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସ୍ୱରରେ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଭାବପ୍ରବଣତା, ଅଧିକ ଚରିତ୍ର ଥିଲା । ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗାୟନର ବୈଷୟିକ ଅଂଶ ସେ କେବେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଉନ୍ନତ ଥିଲା । ଏହା ନିପୁଣତାଠାରୁ କିଛି କମ୍ ନଥିଲା । ଏବଂ ଯଦି ସେ ଏବେ ଏତେ ଭଲ, ମଳିନ ପରି ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ପୁଣି ଥରେ ଆକାରରେ ଆସିଲେ କେତେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତେ? ଜନି ନିନୋକୁ ହସି କହିଲେ । "ଏହା କ'ଣ ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେତିକି ଭଲ?"

ନିନୋ ତାଙ୍କ ଖୁସି ମୁହଁକୁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଭାବରେ ଚାହିଁଲା । "ଏହା ବହୁତ ଭଲ," ସେ କହିଲା । "କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଉ କାଲି ତୁମେ କିପରି ଗାଉଛ ।"

ନିନୋ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ହେବା କଥା ଦେଖି ଜନି ଦୁଃଖିତ ହେଲା । "ତୁମେ କୁକୁର ପିଲା, ତୁମେ ଜାଣିଛ ତୁମେ ଏପରି ଗୀତ ଗାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାଲି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ମୁଁ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।" କିନ୍ତୁ ସେ ରାତିରେ ସେ ଆଉ ଗୀତ ଗାଇଲେ ନାହିଁ । ସେ ଏବଂ ନିନୋ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏକ ପାର୍ଟିକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଟିନା ତାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ରାତି ବିତାଇଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେଠାରେ ବହୁତ ଭଲ ନଥିଲେ । ଝିଅଟି ଟିକେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ କଣ, ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସବୁକିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଜନି ଭାବିଲା ।

ସେ ସକାଳେ ଏକ ଆଶଙ୍କାର ଭାବନା ସହିତ ଉଠିଲେ, ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭୟ ସହିତ ଯେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଫେରି ଆସିଛି । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ଏହା ସ୍ୱପ୍ନ ନୁହେଁ ସେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ପୁଣି ଥରେ ଗୁଳି ଚଳାଯିବ । ସେ ଝରକା

ପାଖକୁ ଯାଇ ଟିକେ ଗୁଣୁଗୁଣ କଲେ, ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଜାମା ପିନ୍ଧିଥିବା ବସାଇ ଘରକୁ ଗଲେ। ସେ ପିଆନୋରେ ଏକ ସ୍ୱର ବାଛିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ ଏହା ସହିତ ଗାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେ ମୌନ ଭାବରେ ଗୀତ ଗାଇଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣା ନଥିଲା, ତାଙ୍କ ଗଳାରେ କୌଣସି କର୍କଶତା ନଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଏହାକୁ ଚାଲୁ କଲେ। କର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଧନୀ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା। ସହଜ, ସହଜ, କେବଳ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା। ଜନି ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଖରାପ ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏବେ ସବୁକିଛି ଅଛି। ଏବଂ ଯଦି ସେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସହିତ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ, ପୂର୍ବ ରାତିରେ ଟିନା ସହିତ ସେ ଉଠି ପାରିବେ ନାହିଁ ହେଲେ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ, ଏହା କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ ଯେ ଭର୍ଜିନିଆ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଗାଇପାରିବା ପାଇଁ ଘୃଣା କରିବ। ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ତାଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅନୁତାପ ଥିଲା। ଯଦି ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାହା କେତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତା। ତାହା ଏତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତା।

ହୋଟେଲ ନର୍ସ ଔଷଧ ଭର୍ତ୍ତି ଏକ ଗାଡି ଚଲାଇ ରୁମ ଭିତରକୁ ଆସିଥିଲେ। ଜନି ଉଠି ପଡିଲେ ଏବଂ ଚାହିଁଲେ

ନିନୋ, ଯିଏ ଶୋଇପଡ଼ିଥିଲେ କିମ୍ବା ହୁଏତ ମରୁଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ନିନା ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଫେରି ପାଇବା ପାଇଁ ଈର୍ଷା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ନିନୋ କେବଳ ଈର୍ଷା କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଫେରି ପାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ। ସେ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। କାରଣ ଏବେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଯେ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କରୁ ନଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ବିଳମ୍ବିତ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତାଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ଭେଟି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ: ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଆଲବର୍ଟ ନେରି ନାମକ ଜଣେ ନୂତନ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ।

ହୋଟେଲର ସବୁଠାରୁ ସୌଖୀନ ସୁଟ୍‌ଟି ମାଇକେଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାର୍ଟି ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଥିଲା। ସେହି ସୁଟ୍‌ରେ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାଇକେଲ୍ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ।

ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଏକ ଗରମ ଆଲିଙ୍ଗନରେ ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ଫ୍ରେଡି ବହୁତ ଦୃଢ଼, ଅଧିକ ଦାନଶୀଳ ଦେଖାଯାଉଥିବା, ଖୁସି ଏବଂ ବହୁତ ଅଧିକ ଡେଣ୍ଡିଫୁଲ୍ ଥିଲେ। ସେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଧୂସର ସିଲ୍କ ଏବଂ ମେଳ ଖାଉଥିବା ଆସେସୋରିଜ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ତାଙ୍କର କେଶ ଜଣେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତାରକାଙ୍କ ପରି କ୍ଷୁର କଟା ଏବଂ ସଜାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାପିତ ସହିତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତ ମାନସମନ୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ଚାରି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟୁୟର୍କରୁ ବାହାରକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ।

ସେ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ସ୍ନେହରେ ଦେଖିଲେ। "ତୁମେ ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛ ଯେହେତୁ ତୁମେ ତୁମର ମୁହଁ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଛ। ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ଶେଷରେ ତୁମକୁ ଏହା ବୁଝାଇଲେ, ହଁ? କେ କେମିତି ଅଛି? ସେ କେବେ ଆମକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିବେ?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ହସି କହିଲେ, "ତୁମେ ମଧ ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛ। କେ ଏଥର ବାହାରକୁ ଆସିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆଉ ଏକ ପିଲାକୁ ଧରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପିଲାଟିର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଅଛି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଫ୍ରେଡି, ମୋତେ କାଲି ରାତି କିମ୍ବା ପରଦିନ ସକାଳେ ଫେରିବାକୁ ପଡିବ।"

"ତୁମେ ପ୍ରଥମେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ପଡିବ," ଫ୍ରେଡି କହିଲା। "ଆମର ହୋଟେଲରେ ଜଣେ ମହାନ ରୋଷେୟା ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ କେବେ ଖାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ପାଇବ। ଯାଅ ଗାଧୋଇବା ଏବଂ ପୋଷାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଏବଂ ସବୁକିଛି ଏଠାରେ ସଜାଡ଼ି ହେବ। ତୁମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିରେ ରଖିଛି, ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ, ମୁଁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡିବ।"

ମାଇକେଲ ଖୁସିରେ କହିଲେ, "ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା କରିବା, ଠିକ୍ ଅଛି? ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଏବଂ ନିନୋଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ଖାଇବାକୁ କୁହ। ଏବଂ ଲୁସି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାକ୍ତର ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ।

ଆମେ ଖାଇବା ସମୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବା।" ସେ ହାଗେନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ। "ତୁମେ ଏଥିରେ ଆଉ କାହାକୁ ଯୋଡିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ଟମ୍?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କୁ ମାଇକେଲ୍ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ କମ୍ ସ୍ନେହରେ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ହେଗେନ୍ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ବାଜି ତାଲିକାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଫ୍ରେଡି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ପରିସ୍ଥିତି ସଜାଡ଼ି ନଦେବା ପାଇଁ କନସିଗଲିଅର୍ଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ଖୁସିରେ ଏହା କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଫ୍ରେଡି କାହିଁକି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଖରାପ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଥିଲେ। ଡନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇ ନଥିଲେ। ସେ କେବଳ ତାଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ସେମାନେ ମାଇକେଲଙ୍କ ସୁଟ୍‌ରେ ସଜାଯାଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଟେବୁଲ ପାଖରେ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ। ଲୁସି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଏତେ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ନଥିଲେ। ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ ସାହସର ସହିତ ମରାମତି ହୋଇଥିବା ଗାଲହାଡ଼କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ମାଇକେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏକ ଭଲ କାମ। ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଣା ହୋଇଛି। ସାଇନସ୍ ଠିକ୍ ଅଛି କି?"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ।"

ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ଖାଇବା ସମୟରେ ମାଇକେଲ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ସମସ୍ତେ ଡନ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଆଚରଣରେ ସମାନତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ। କୌଣସି କୌତୁହଳୀ ଉପାୟରେ ସେ ସମାନ ସମ୍ମାନ, ସମାନ ବିସ୍ମୟ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ସର୍ବଦା ପରି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ରହିଲେ। ସେମାନେ ଯେଉଁ ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ; ଆଲବର୍ଟ ନେରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଅବାଧ ଥିଲେ। ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭୋକ ଲାଗୁନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଏକ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବସି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜ ପଢୁଥିଲେ।

କିଛି ପାନୀୟ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇସାରିବା ପରେ, ୱେଟରମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦିଆଗଲା। ମାଇକେଲ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କୁ କହିଲେ। "ଶୁଣ, ତୁମର ସ୍ୱର ପୂର୍ବ ପରି ଭଲ ହୋଇଛି, ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ପ୍ରଶଂସକମାନଙ୍କୁ ଫେରି ପାଇଛ। ଅଭିନନ୍ଦନ।"

"ଧନ୍ୟବାଦ," ଜନି କହିଲା। ସେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପଚରାଯିବ?

ମାଇକେଲ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମ୍ବୋଧିତ କଲେ। "କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏଠାରୁ ଭେଗାସ୍ ଯିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଛି। ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟରେ ଆମର ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହକୁ ବିକ୍ରି କରି ଏଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ। ଡନ୍ ଏବଂ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ପରିବାରର ଭବିଷ୍ୟତ ଏଠାରେ ଅଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ଏବେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ନୁହେଁ। ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଦୁଇ, ତିନି, ଏପରିକି ଚାରି ବର୍ଷ ଲାଗିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ସାଧାରଣ ଯୋଜନା। ଆମର କିଛି ବନ୍ଧୁ ଏହି ହୋଟେଲ୍ ଏବଂ କାସିନୋର ଏକ ଭଲ ପ୍ରତିଶତ ମାଲିକାନା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାହା ଆମର ମୂଳଦୁଆ ହେବ। ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଆମକୁ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବିକ୍ରୟ କରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିବାରର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଲିକାନା ହୋଇପାରିବ।"

ଫ୍ରେଡିର ଚନ୍ଦ୍ର ମୁହଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲା। "ମାଇକ୍, ତୁମେ ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ବିକ୍ରୟ କରିବା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ? ସେ କେବେ ମୋତେ ଏହା କହି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ସେ ବିକ୍ରୟ କରିବେ।"

ମାଇକେଲ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବି ଯାହାକୁ ସେ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱରରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଶାନ୍ତ ଥିଲା, ହୁଏତ ଏହା ଡନ୍ ପରିବାରର ଏକ ପ୍ରିୟ ବାକ୍ୟ ଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଲେ। "ଡନ୍ ଆମକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି। ଆମକୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଜୁଆଡ଼ିମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାରେ ମନୋରଞ୍ଜନ ଏକ ବଡ଼ କାରଣ ହେବ। ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ତୁମେ ବର୍ଷକୁ ପାଞ୍ଚଥର ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବ, ହୁଏତ ଏକ ସପ୍ତାହ ବ୍ୟାପୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ। ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ଚଳଛିତ୍ରରେ ତୁମର ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବେ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉପକାର କରିଛ, ଏବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିପାରିବ।"

"ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ," ଜନି କହିଲା। "ମୁଁ ମୋ ଗଡଫାଦରଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି କରିବି, ତୁମେ ଜାଣ, ମାଇକ।" କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠରେ କେବଳ ସନ୍ଦେହର ଏକ କ୍ଷୀଣ ଛାଇ ଥିଲା।

ମାଇକେଲ ହସି କହିଲେ, "ଏହି ଡିଲ୍‌ରେ ତୁମେ ଟଙ୍କା ହରାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମର ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ହରାଇବେ ନାହିଁ। ତୁମେ ହୋଟେଲରେ ପଏଣ୍ଟ ପାଇବ, ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟ କେହି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ପଏଣ୍ଟ ପାଇବେ। ହୁଏତ ତୁମେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ, ତେଣୁ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ମୁଁ ଡନ୍‌ର କଥା କହୁଛି।"

ଜନି ଶୀଘ୍ର କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି, ମାଇକ୍। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଷ୍ଟ୍ରିପରେ ଦଶଟି ଅଧିକ ହୋଟେଲ ଏବଂ କାସିନୋ ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆସିବ, ବଜାରରେ ଭରପୂର ହୋଇଯାଇପାରେ, ତୁମେ ବହୁତ ଡେରି କରିସାରିଥିବ କାରଣ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଥିଲା।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ କହିଲେ। "କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର କିଛି ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେହି ତିନୋଟି ହୋଟେଲକୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେଉଛନ୍ତି।" ଜନି ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ତିନୋଟି ହୋଟେଲର ମାଲିକ, ସେମାନଙ୍କ କାସିନୋ ସହିତ। ଏବଂ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ପଏଣ୍ଟ ରହିବ।

"ମୁଁ ଏଥିରେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବି," ଜନି କହିଲେ।

ମାଇକେଲ ଲୁସି ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମର ରଣୀ," ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କୁ କହିଲେ। "ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମେ ପୁଣି ଲୋକଙ୍କୁ କାଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଏବଂ ସେହି ପୁରୁଣା ଗର୍ଭପାତ ବ୍ୟବସାୟ ଯୋଗୁଁ ହସ୍ପିଟାଲଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ସୁବିଧା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ତୁମେ ଏହା ଚାହୁଁଛ କି?"

ଜୁଲ୍ସ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଡାକ୍ତରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣିନାହଁ। ତୁମର ଯେତେ ଶକ୍ତି ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଅର୍ଥ ରଖେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଡରୁଛି ତୁମେ ଏଥିରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ମନକୁ ହଲାଇ କହିଲେ, "ହଁ, ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ। କିନ୍ତୁ ମୋର କିଛି ବନ୍ଧୁ, ବହୁତ ଜଣାଶୁଣା ଲୋକ, ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସହରଟି ଯେପରି ବଢ଼ୁଛି ଏବଂ ଯେପରି ବଢ଼ିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଉଛି, ସେପରି ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ। ଯଦି ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ରଖାଯାଏ ତେବେ ହୁଏତ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଗୃହକୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ। ହେ ନର, ତୁମ ପରି କେତେ ଜଣ ଭଲ ସର୍ଜନ ଏହି ମରୁଭୂମିକୁ ଆସିପାରିବେ? ନା ଅଧା ଭଲ? ଆମେ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ପାଇଁ ଏକ ଉପକାର କରିବୁ। ତେଣୁ ପାଖରେ ରୁହ। ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମେ ଏବଂ ଲୁସି ବିବାହ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି?"

ଜୁଲ୍ସ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲେ। "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ ଯେ ମୋର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ଅଛି।"

ଲୁସି ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲା, "ମାଇକ୍, ଯଦି ତୁମେ ସେହି ହସ୍ପିଟାଲ ନିର୍ମାଣ ନ କର, ତେବେ ମୁଁ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଦାସୀ ଭାବରେ ମରିଯିବି।"

ସମସ୍ତେ ହସିଲେ। ଜୁଲ୍ସ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ। ସେ ମାଇକେଲକୁ କହିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ଏପରି ଚାକିରି କରେ ତେବେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଥଣ୍ଡା ଭାବରେ କହିଲେ, "କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ନାହିଁ। ମୁଁ କେବଳ ତୁମକୁ ଋଣୀ ଏବଂ ମୁଁ ସମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ଲୁସି ଧୀରେ କହିଲା, "ମାଇକ୍, କଷ୍ଟ କରନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ମୁଁ କଷ୍ଟ ପାଉନାହିଁ।" ସେ ଜୁଲ୍ସଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ। "ତୁମେ କହିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଥିଲା। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ଧାର ଟାଣିଛି। ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଏତେ ମୂର୍ଖ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏପରି କାମ କରିବାକୁ କହିବି ଯାହା କରିବାକୁ ତୁମେ ଘୃଣା କରିବ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କରିଥିଲି, ତେବେ କ'ଣ? ତୁମେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ଆଉ କିଏ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇଥିଲା? ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ସର୍ଜନ ହେବା ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ସମୟ ନେଇଥିଲି। ମୁଁ କରିପାରିବି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ମାଗୁନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଅତି କମରେ ତୁମେ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିଚାର କରିପାରିବ, ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ତାହା କରିବ ଯାହା ତୁମେ ଯେକୌଣସି ଭଲ ବନ୍ଧୁ ପାଇଁ କରିବ। ଏହା ମୋର ଧାର। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ମନା କରିପାରିବ।"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ କରି ହସିଲେ। ଡନ୍ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ଭଲ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ।

ଜୁଲ୍ସ ଲାଲ ହୋଇଯାଉଥିଲେ। "ମାଇକ୍, ମୁଁ ସେପରି କହିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି। ମୁଁ ତୁମର ଏବଂ ତୁମର ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ କୃତଜ୍ଞ। ମୁଁ କହିଥିଲି ତାହା ଭୁଲିଯାଅ।"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସ୍ପିଟାଲ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ଖୋଲି ନଯାଏ, ତୁମେ ଚାରୋଟି ହୋଟେଲର ଡାକ୍ତରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରହିବ। ନିଜକୁ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ କର। ତୁମର ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଟମ୍ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିପାରିବ। ଏବଂ ଲୁସି, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ କିଛି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ହୁଏତ ହୋଟେଲ ଆର୍କେଡ୍‌ରେ ଖୋଲିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ସମନ୍ୱୟ କରିପାରିବ। ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ। କିମ୍ବା ହୁଏତ କାସିନୋରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବ। ସେହିପରି କିଛି। ତେଣୁ ଯଦି ଜୁଲ୍ସ ତୁମକୁ ବିବାହ ନ କରେ, ତେବେ ତୁମେ ଜଣେ ଧନୀ ବୃଦ୍ଧ ଦାସୀ ହୋଇପାର।"

ଫ୍ରେଡି ରାଗି ତାଙ୍କ ସିଗାର ଫୁଙ୍କି ଦେଉଥିଲେ। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ଧୀରେ କହିଲେ, "ମୁଁ କେବଳ ଡନ୍ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା ପୁଅ, ଫ୍ରେଡି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା ସେ ନିଜେ କହିବେ, ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ

ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ କାମ ହେବ। ସମସ୍ତେ ଆମକୁ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଏଠାରେ କେତେ ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି।"

"ତେବେ ସେ ମୋ ଉପରେ କାହିଁକି ରାଗିଛନ୍ତି?" ଫ୍ରେଡି ଅଭିଯୋଗ କରି ପଚାରିଲେ। "କେବଳ କାସିନୋ ଟଙ୍କା ହରାଉଥିବାରୁ? ମୁଁ ସେହି ସୀମାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ନାହିଁ, ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ର ଅଛି। ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ମୋଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛି?"

"ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ସେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ପାଖକୁ ବୁଲିପଡ଼ିଲେ। "ନିନୋ କେଉଁଠି? ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି।"

ଜନି କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲା। "ନିନୋ ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ। ଜଣେ ନର୍ସ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ଡାକ୍ତର କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ, ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ନିନୋ!"

ମାଇକେଲ ଭାବିଚିନ୍ତି କହିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ, "ନିନୋ ସବୁବେଳେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଭଲ ଲୋକ ଥିଲେ। ମୁଁ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ ସେ କିଛି ଖରାପ କାମ କରନ୍ତି, କାହାକୁ ତଳିତଳାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କୁହନ୍ତି। ସେ କେବେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ। କେବଳ ମଦ୍ୟପାନ।"

"ହଁ," ଜନି କହିଲା। "ଟଙ୍କା ଆସୁଛି, ସେ ବହୁତ କାମ ପାଇପାରିବ, ଗୀତ ଗାଇ କିମ୍ବା ସିନେମାରେ। ସେ ଏବେ ଗୋଟିଏ ଫଟୋ ପାଇଁ ପଚାଶ ମହଙ୍ଗା ପାଉଛି ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଉଛି। ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ଆମେ ଯେତେ ବର୍ଷ ଧରି ବନ୍ଧୁ ଥିଲୁ, ମୁଁ ତାକୁ କେବେ କିଛି ଭୟଙ୍କର କାମ କରିବାକୁ ଜାଣିନାହିଁ। ଏବଂ କୁକୁରର ପୁଅ ନିଜକୁ ମଦ୍ୟପାନ କରି ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପକାଉଛି।"

ଜୁଲ୍ସ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସୁଟ୍‌ର ଦ୍ୱାରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ହେଲା। ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେତେବେଳେ ଆର୍ମଚେୟାରରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଖବରକାଗଜ ପଢୁଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ହିଁ ଏହାକୁ ଖୋଲିବାକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାୟ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲେ।

ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ହୁଡ୍ ଥିଲେ ଯିଏ ବ୍ରୁକଲିନରେ ମର୍ଡର ଇନକର୍ପୋରେଟେଡ୍ ଜଲ୍ଲାଦକାରୀ ଭାବରେ ନିଜର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ସେ ଜୁଆ ଖେଳରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଲାସ୍ ଭେଗାସର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖିଥିବା ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଷ୍ଟ୍ରିପରେ ପ୍ରଥମ ହୋଟେଲ କାସିନୋ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଏବେ ବି ହତ୍ୟାକାରୀ କ୍ରୋଧ ଥିଲା ଏବଂ ଫ୍ରେଡି, ଲୁସି

ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ହୋଟେଲରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ମୁହଁ ଏବେ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଗଲା। ସେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି, ମାଇକ। କାଲି ମୋର ବହୁତ କାମ ଅଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ଭାବିଲି ଆଜି ରାତିରେ ତୁମକୁ ଭେଟିବି। କେମିତି?"

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଚାହିଁଲେ। "ହଁ," ସେ କହିଲେ। ସେ ହେଗେନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। "ମିଷ୍ଟର ଗ୍ରୀନଙ୍କୁ ପାନୀୟ ଦିଅ, ଟମ୍।"

ଜୁଲ୍ସ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆଲବର୍ଟ ନେରି ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ, ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଝୁଙ୍କି ବସିଥିବା ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ହିଂସାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ, ଭେଗାସରେ ନୁହେଁ। ଭେଗାସକୁ ଆମେରିକୀୟ ଜୁଆଡ଼ିମାନଙ୍କ ଆଇନଗତ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କରିବାର ସମଗ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏହା ଘାତକ ହୋଇଥିବାରୁ କଡ଼ା ନିଷେଧ ଥିଲା।

ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଚିପ୍ସ ଆଙ୍କି ଦିଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଘରେ ଜୁଆ ଖେଳିପାରିବେ।" ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜୁଲ୍ସ, ଲୁସି, ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କ କଥା କହୁଥିଲେ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ସହମତିରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ଏହା ଏକ ଭଲ ଧାରଣା।" ସେତେବେଳେ ହିଁ ନେରି ତାଙ୍କ ଚୌକିରୁ ଉଠି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ବାହାରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

ବିଦାୟ ପରେ, ଫ୍ରେଡି, ଟମ୍ ହାଗେନ୍, ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ରୁମ୍ ଭିତରେ ରହିଗଲେ।

ଗ୍ରୀନ୍ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ କ୍ରୋଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଏ କ'ଣ ଶୁଣିଛି ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ମୋତେ କିଣିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି? ମୁଁ ତୁମକୁ କିଣିବି। ତୁମେ ମୋତେ କିଣିବ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, “ତୁମର କାସିନୋ ସବୁ ଅସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ଟଙ୍କା ହରାଉଛି।
ତୁମେ କାମ କରିବା ଶୈଳୀରେ କିଛି ଭୁଲ ଅଛି। ହୁଏତ ଆମେ ଆହୁରି ଭଲ କରିପାରିବା।”

ଗ୍ରୀନ୍ କଠୋର ଭାବରେ ହସିଲା। "ତୁମେ ଭଗବାନ ଡାଗୋସ୍, ମୁଁ ତୁମର ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଖରାପ ସମୟ ଯାଉଥାଏ ଏବଂ ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ

ବାହାର କରିଦିଅ। ତୁମେ ଏହା ଭାବୁଛ। ମୁଁ କେହି ବାହାର କରିଦିଏ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ସମର୍ଥନ କରିବେ।"

ମାଇକେଲ ତଥାପି ନୀରବରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ। "ତୁମେ ଫ୍ରେଡିକୁ ନେଇଥିଲ କାରଣ କରଲିଓନ୍ ପରିବାର ତୁମର ହୋଟେଲ ସାଜସଜ୍ଜା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲା। ଏବଂ ତୁମର କାସିନୋକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ରୋଲ୍ କରିଥିଲା। ଏବଂ କାରଣ କୂଳରେ ଥିବା ମୋଲିନାରି ପରିବାର ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ ଭିତରକୁ ନେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କିଛି ସେବା ଦେଇଥିଲା। କରଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏବଂ ତୁମେ ସମାନ ହୋଇଗଲ। ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ତୁମେ କ'ଣ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଉଛ। ତୁମେ ଯାହା କହିବ, ଆମେ ତୁମର ଅଂଶ କିଣିବୁ, ଏଥିରେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ? ଏଥିରେ ଅନ୍ୟାୟ କ'ଣ? ତୁମର କାସିନୋ ଟଙ୍କା ହରାଇବା ସହିତ ଆମେ ତୁମର ଏକ ଉପକାର କରୁଛୁ।"

ଗ୍ରୀନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଆଉ ଏତେ ମାଂସପେଶୀ ନାହିଁ। ଗଡଫାଦର ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ନ୍ୟୁୟର୍କରୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଏଠାରେ ସହଜରେ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବ। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେବି, ମାଇକ୍, ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ସେଥିପାଇଁ ଭାବୁଥିଲ ଯେ ତୁମେ ଫ୍ରେଡିକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିପାରିବ?"

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଚମକି ପଡ଼ି ଫ୍ରେଡି ଆଡ଼କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ। ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନ୍‌ର ମୁହଁ ଲାଲ ହୋଇଯାଉଥିଲା। "ଆହା, ମାଇକ୍, ତାହା କିଛି ନଥିଲା। ମୋ'ର କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା। ସେ କେତେବେଳେ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲରୁ ଉଡ଼ିଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏବଂ ସେ ଭଲ ବନ୍ଧୁ। ଠିକ୍, ମୋ?"

ଗ୍ରୀନ୍ ସତର୍କ ଥିଲେ। "ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ। ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚଳାଇବା ପାଇଁ କେତେବେଳେ ମୋତେ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ଫ୍ରେଡି ସମସ୍ତ କକ୍ଟେଲ୍ ପରିଚାରିକାମାନଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରୁଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କାମରୁ ବାହାର କରି ଦେଉଥିଲା, ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି। ଆମର ଟିକିଏ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ସିଧା ହୋଇଗଲ, ଫ୍ରେଡି?" ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କିଛି ଅନୁଭବ ନଥିଲା।

ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇକୁ ବିରକ୍ତ ଭାବରେ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ଗ୍ରୀନ୍ ହସି କହିଲେ,

"ଗୋଟିଏ କୁକୁରର ପୁଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଦୁଇଟି ଶୋଇବାକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା, ପୁରୁଣା ସାଣ୍ଡୱିଚ୍ କାମ। ଫ୍ରେଡି, ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଯେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା କରିଛ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପାର ହେବା ପରେ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଇଛି। ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁଲେ। ଡନ୍ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଏହା ହୋଇପାରେ। ଡନ୍ ଯୌନ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକାବେଳେ ଦୁଇଟି ଝିଅଙ୍କ ଏପରି ଅପମାନକୁ ଅବନତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ। ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଭଳି ଜଣେ ପୁରୁଷ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ଦେବା ଦ୍ୱାରା କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ହ୍ରାସ ପାଇବ। ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଖରାପ ମତରେ ରହିବାର ଏକ କାରଣ ହେବ।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ଚେୟାରରୁ ଉଠି ପଡ଼ି ବିଦାୟ ଦେବା ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ମୋତେ କାଲି ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ତୁମର ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର।"

ଗ୍ରୀନ୍ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ କହିଲା, "ତୁମେ କୁକୁରର ପୁଅ, ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ଏପରି ଘଷି ଦେଇପାରିବ? ମୁଁ ଝାମ୍ପି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରି ଦେଇଛି। ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଉଡ଼ିଯିବି ଏବଂ ନିଜେ ଡନ୍ ସହିତ କଥା ହେବି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବି।"

ଫ୍ରେଡି ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଟମ୍, ତୁମେ କନସିଲିଅର୍, ତୁମେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇପାରିବ।"

ସେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥଣ୍ଡା ବିସ୍ଫୋରଣକୁ ଭେଗାସ୍ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଉପରେ ପରିଣତ କଲେ। "ଡନ୍ ଏକ ପ୍ରକାର ଅର୍ଦ୍ଧ-ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଏବେ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଉଛି। ଏବଂ ମୁଁ ଟମ୍‌କୁ କନ୍ସିଗଲିଅର୍ ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ଦେଇଛି। ସେ ଏଠାରେ ଭେଗାସ୍‌ରେ ମୋର ଓକିଲ ହେବେ। ସେ ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ବାହାରକୁ ଯିବେ। ତେଣୁ ତୁମର ଯାହା କହିବାର ଅଛି, ମୋତେ କୁହ।"

କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ମାଇକେଲ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଫ୍ରେଡି, ତୁମେ ମୋର ବଡ଼ ଭାଇ, ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ କରେ। କିନ୍ତୁ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ କେବେ କାହାର ପକ୍ଷ ନିଅ ନାହିଁ। ମୁଁ ଡନଙ୍କୁ ଏହା କହିବି ନାହିଁ।" ସେ ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ। "ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ କର ନାହିଁ। କାସିନୋ କାହିଁକି ଟଙ୍କା ହରାଉଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ତୁମର ଶକ୍ତି

ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭଲ ହେବ। କର୍ଲିଓନ ପରିବାର ଏଠାରେ ବହୁତ ପରିମାଣର ଅଟା ବିନିଯୋଗ କରିଛି ଏବଂ ଆମେ ଆମର ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ପାଉନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଗାଳି ଦେବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିନାହିଁ। ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହାତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି। ହଁ, ଯଦି ତୁମେ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହାତ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କର, ତେବେ ତାହା ତୁମର କାମ। ମୁଁ ଆଉ କିଛି କହିପାରିବି ନାହିଁ।"

ସେ ଥରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଉଠାଇ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କଥା ଗ୍ରୀନ୍ ଏବଂ ଫ୍ରେଡି ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ଉଭୟଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ, ଟେବୁଲରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ସୂଚାଇ ଦେଲେ ଯେ ସେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଚାଲିଯିବେ। ହେଗେନ୍ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ଶୁଭରାତ୍ରି ନ କହି ଉଭୟ ଲୋକ ଚାଲିଗଲେ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଲେ: ସେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ହୋଟେଲର ତାଙ୍କ ଅଂଶ ବିକ୍ରି କରିବେ ନାହିଁ। ଫ୍ରେଡି ହିଁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ। ମାଇକେଲ କାନ୍ଧ ଉଠାଇ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିନୋଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ନିନୋର ସୁଟ୍‌ରେ ସେମାନେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ସୋଫାରେ ବସି ଜଳଖିଆ ଖାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଜୁଲ୍ସ ଶୟନ କକ୍ଷର ବନ୍ଦ ପରଦା ପଛରେ ନିନୋକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଶେଷରେ ପରଦାଗୁଡ଼ିକ ପଛକୁ ଟାଣି ଦିଆଗଲା।

ନିନୋର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମାଇକେଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଲୋକଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲା। ଆଖି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା, ପାଟି ଖାଲି ହୋଇଗଲା, ମୁହଁର ସମସ୍ତ ମାଂସପେଶୀ ଶିଥିଳ ହୋଇଗଲା। ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ପାଖରେ ବସି କହିଲେ, "ନିନୋ, ତୁମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ଭଲ ଲାଗୁଛି। ଡନ୍ ସବୁବେଳେ ତୁମ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତି।"

ନିନୋ ହସିଲା, ଏହା ପୁରୁଣା ହସ ଥିଲା। "ତାଙ୍କୁ କୁହ ମୁଁ ମରୁଛି। ତାକୁ କୁହ ଶୋ ବ୍ୟବସାୟ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ।"

"ତୁମେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ଯଦି ତୁମକୁ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ଯାହା ପରିବାର ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ, ତେବେ ମୋତେ କୁହ।"

ନିନୋ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "କିଛି ନାହିଁ," ସେ କହିଲା। "କିଛି ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଆଉ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଚାଲିଗଲେ। ଫ୍ରେଡି ତାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଳ ସହିତ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସମୟ ପାଇଁ ସେଠାରେ ରହିଲେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ

ଏଆଇ ନେରିଙ୍କ ସହିତ ବିମାନରେ ଚଢ଼ିଲେ, ମାଇକେଲ ନେରିଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ କରିଦେଲ?"

ନେରି ତାଙ୍କ କପାଳରେ ହାତ ମାରିଲା। "ମୁଁ ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କୁ ଚୋରି କରି ଏଠାରେ ନମ୍ବର ଦେଇଥିଲି।"

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୮

ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିବା ସମୟରେ, ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଆରାମ କଲେ ଏବଂ ଶୋଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଏହା ବେକାର ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ସମୟ ନିକଟତର ହେଉଥିଲା, ହୁଏତ ଏକ ଘାତକ ସମୟ ମଧ୍। ଏହାକୁ ଆଉ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା, ସମସ୍ତ ସତର୍କତା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଦୁଇ ବର୍ଷର ସତର୍କତା। ଆଉ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଯେତେବେଳେ ଡନ୍ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସ ଏବଂ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ଅବସର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ମାଇକେଲ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ପକ୍କା ବୋଲି କହିବାର ଉପାୟ।

ସେ ଘରକୁ ଫେରିବାର ପ୍ରାୟ ତିନି ବର୍ଷ ଏବଂ କେ'ଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲା। ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖିବାରେ ଏହି ତିନି ବର୍ଷ ବିତିଗଲା। ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସହିତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ, ଡନ୍ ସହିତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବିତାଇଥିଲେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଧନୀ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ତାହା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ନ୍ୟୁୟର୍କର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଫିସ୍ କୋଠା ମାଲିକ ଥିଲା। ଏହା ଫ୍ରଣ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇଟି ୱାଲ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ବ୍ରୋକେଜ୍ ହାଉସରେ ସହଭାଗୀତା, ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଖଣ୍ଡ, କିଛି ପୋଷାକ କେନ୍ଦ୍ର ଫାର୍ମରେ ସହଭାଗୀତା, ଏସବୁ ଜୁଆରେ ଏହାର ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହିତ ମାଲିକାନା କରିଥିଲା।

କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ପୂର୍ବ କାରବାର ଉପରେ ପଛକୁ ଫେରି ଯାଇ ମାଇକେଲ୍ କୋର୍ଲିଓନ୍ ଶିଖିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ପରିବାରକୁ ସଂଗୀତ ରେକର୍ଡ ଜାଲକାରୀଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ କିଛି ସୁରକ୍ଷା ଆୟ ମିଳିଥିଲା। ଜାଲକାରୀମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କଳାକାରଙ୍କ ଫୋନୋଗ୍ରାଫ୍ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ନକଲ କରି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ସବୁକିଛି ଏତେ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ପ୍ୟାକେଜିଂ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ଧରାପଡ଼ି ନଥିଲେ। ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସେମାନେ ଷ୍ଟୋରଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି କରିଥିବା ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ କଳାକାରମାନେ ଏବଂ ମୂଳ ପ୍ରଯୋଜନା କମ୍ପାନୀ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ପାଇ ନଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ କୋର୍ଲିଓନ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନ୍ ଏହି ଜାଲକାରୀ ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ହରାଇଥିଲେ କାରଣ ସେହି ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ହରାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଦେଶରେ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା।

ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ। ଡନ୍ କାହିଁକି ନକଲିମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଠକିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ? ହାଗେନ୍ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲେ। ବ୍ୟବସାୟ ହେଉଛି ବ୍ୟବସାୟ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜନି ଡନ୍‌ର ଖରାପ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଥିଲା, ଜନି ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ପ୍ରେମିକାକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଇ ମାର୍ଗଟ୍ ଆଷ୍ଟନ୍‌ଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ଏହା ଡନ୍‌ଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲା।

"ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି ବନ୍ଦ କଲେ?" ମାଇକେଲ ପଚାରିଲେ। "ପୁଲିସମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲା। ଏହା ଜନିଙ୍କ ବିବାହ ପରେ ହୋଇଥିଲା।"

ଏହା ଏକ ଏପରି ଉଦାହରଣ ଥିଲା ଯାହା ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ, ଡନ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ହୁଏତ ଚତୁରତା କିମ୍ବା ଯୋଜନା ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଆଗ୍ରହ ଯୋଗୁଁ କିମ୍ବା ହୁଏତ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତି, ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦର ପରସ୍ପର ସଂଯୋଗ ଯୋଗୁଁ, ନିଜେ ସ୍ୱାଭାବିକ।

ମାଇକେଲ ନ୍ୟୁ ଇଂଲଣ୍ଡରେ କେଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଏକ ଶାନ୍ତ ବିବାହ, କେବଳ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ତାଙ୍କର କିଛି ବନ୍ଧୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର ମଲ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଘରେ ରହିବାକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। କେ ତାଙ୍କ ବାପାମାଆ ଏବଂ ମଲ୍‌ରେ ରହୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ମିଶିଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ମାଇକେଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ତୁରନ୍ତ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଯେପରି ଜଣେ ଭଲ, ପୁରୁଣା ଶୈଳୀର ଇଟାଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଗର୍ଭବତୀ ହେବା କଥା, ଏବଂ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା। ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନଟି କେବଳ ବରଫ ଭଳି ଥିଲା।

କେ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଯାତ୍ରାରୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ ସେ ସର୍ବଦା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟତୀତ। ଏହି ଯାତ୍ରାର ଶେଷ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଗତ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ। କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ବ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ। ଏବଂ ସେ, ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବ।

ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଯେତେବେଳେ କେ ଆଡାମ୍ସ କର୍ଲିଓନ୍ ଶିଶୁଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଉଠିଥିଲେ, ସେ ଡନ୍‌ର ସ୍ତ୍ରୀ ମାମା କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ମଲ୍‌ରୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ। କେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଆନ୍ତି। ପ୍ରାୟତଃ ଫେରିବା ସମୟରେ, ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା ସକାଳ କଫି ପିଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନୂତନ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ରହୁଥିଲେ।

ମାମା କର୍ଲିଓନ୍ ସବୁବେଳେ କେଙ୍କୁ ପଚାରି ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ କାହିଁକି କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ହେବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ, ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଯେ କେଙ୍କ ପିଲା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଭାବରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇସାରିଛି। ତେଣୁ କେ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ କାହିଁକି ଯାଉଥିଲେ, ଏହା କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ହେବାର ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅଂଶ କି?

ଯେପରି ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଏହା ହୁଏତ କେଙ୍କୁ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରୁ ବାଧା ଦେଇଥାଇପାରେ, ସେ ବୁଢ଼ୀ କହିଲେ, "ଓ, ନା, ନା, କିଛି କ୍ୟାଥୋଲିକ କେବଳ ଇଷ୍ଟର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସରେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଆନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ତୁମେ ଯାଅ।"

କେ ହସିଲା। "ତେବେ ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ କାହିଁକି ଯାଅ?"

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ମାମା କର୍ଲିଓନ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଏ," ସେ ତଳକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ, "ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସେଠାକୁ ନ ଯାଆନ୍ତି।" ସେ ବିରତି ନେଲେ। "ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେପରି ସେ ସେଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି।" ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ସେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ହସ ସହିତ ଏହା କହିଲେ, ଯେପରି ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେପରି ଏହା ଏକ ପରାଜୟ କାରଣ। ଏହା ପ୍ରାୟ ମଜାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କର କଠୋର, ଇଟାଲୀୟ, ପୁରୁଣା କ୍ରୋନ୍ ଶୈଳୀରେ। ଏବଂ ସର୍ବଦା ଯେପରି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ, ମହାନ ଡନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନର ମନୋଭାବ ଥିଲା।

"ତୁମ ସ୍ୱାମୀ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି?" କେ ନମ୍ରତାର ସହିତ ପଚାରିଲେ।

ମାମା କର୍ଲିଓନ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିବା ପରଠାରୁ ସେ ଆଉ ସେହି ପୁରୁଷ ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ମାଇକେଲକୁ ସମସ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ସେ କେବଳ ତାଙ୍କ ବଗିଚା, ତାଙ୍କର ଲଙ୍କା, ତାଙ୍କର ଟମାଟୋ ସହିତ ମୂର୍ଖ ଖେଳନ୍ତି। ଯେପରି ସେ ଏବେ ବି ଜଣେ ଚାଷୀ। କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷମାନେ ସବୁବେଳେ ଏପରି।"

ପରେ ସକାଳେ କନି କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ ଦେଇ କେଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ। କେ କନିଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଉତ୍ସାହୀତା, ତାଙ୍କ ଭାଇ ମାଇକେଲ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରେମ। କନି କେଙ୍କୁ କିଛି ଇଟାଲୀୟ ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିବା

ଶିଖାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମୟରେ ମାଇକେଲଙ୍କ ସ୍ୱାଦ ପାଇଁ ନିଜର ଅଧିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମିଶ୍ରଣ ଆଣି ଆସୁଥିଲେ।

ଆଜି ସକାଳେ ସେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ କେଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ କାର୍ଲୋଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି। ମାଇକେଲ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ମନେ କରୁଥିଲେ? କାର୍ଲୋ ସବୁବେଳେ ପରିବାର ସହିତ ଟିକିଏ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗତ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ସିଧା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ଶ୍ରମିକ ସଂଘରେ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ କାମ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏତେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଏତେ ଲମ୍ବା ଘଣ୍ଟା। କାର୍ଲୋ ପ୍ରକୃତରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, କନି ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ, ସମସ୍ତେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ ପୁଣି ଥରେ ଡନ୍ ହୋଇଗଲେ। ମାଇକେଲ ପରିବାର ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାକୁ ଯାଉଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ କଥା ଥିଲା।

କେ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ କନି ପରିବାର ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, ସେ ସର୍ବଦା କାର୍ଲୋ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନର କିଛି ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଉତ୍ସୁକ ରହୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ କନିଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଭୟଭୀତ ଚିନ୍ତାକୁ ଯଦି ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନଥାନ୍ତେ ତେବେ କେ ମୂର୍ଖ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ସେ ମାଇକେଲ୍ ସହିତ ଏହା ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ କେହି କେବେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍ ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇନଥିଲେ, କେହି ତାଙ୍କୁ ଡାକିନଥିଲେ, ଅତି କମରେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। କେ ଥରେ ଡନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମବେଦନା ଜଣାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଅଭଦ୍ର ନୀରବତା ସହିତ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାପରେ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା। ସେ କନିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସଫଳତା ପାଇନଥିଲେ।

ସନ୍ନିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଣ୍ଡ୍ରା ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧରି ଫ୍ଲୋରିଡାକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ବାପାମାଆ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହୁଥିଲେ। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଆରାମରେ ରହିପାରିବେ ବୋଲି କିଛି ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସନ୍ନି କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡି ନଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଅନିଚ୍ଛା ସହିତ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ସନିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ରାତିରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା। କାର୍ଲୋ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ ଏବଂ କନି ମଲ୍ କୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସନି ଫୋନ୍ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ଧ କ୍ରୋଧରେ ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲେ। ତେଣୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ କନି ଏବଂ କାର୍ଲୋ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯେ ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନେ ପରୋକ୍ଷ

ଭାବରେ ସନିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ। କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏପରି ନଥିଲା। ପ୍ରମାଣ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କନି ଏବଂ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ମଲ୍ ରେ ଏକ ଘର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ ସେଟଅପ୍‌ରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାକିରିରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦେଇଥିଲେ। ଏବଂ କାର୍ଲୋ ସିଧା ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ମଦ୍ୟପାନ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ। ପରିବାର ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ କାମ ଏବଂ ମନୋଭାବରେ ଖୁସି ଥିଲେ। ଯାହା ଘଟିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ କେହି ତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ ନଥିଲେ।

"ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଭଉଣୀକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିପାରିବ?" କେ କହିଲା। "ବିଚାରୀ ସବୁବେଳେ ତୁମେ ତା ସ୍ୱାମୀ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ସେ ବିଷୟରେ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ। ତାକୁ କୁହ। ଏବଂ ତାକୁ କୁହ ଯେ ସେ ସେହି ମୂର୍ଖ ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ତା ମୁଣ୍ଡରୁ ବାହାର କରିଦିଅ।"

"ମୁଁ ତାହା କରିପାରିବି ନାହିଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆମେ ଆମ ପରିବାରରେ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁନାହୁଁ।"

"ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିଛ ତାହା ମୁଁ ତାକୁ କହିବି କି?" କେ କହିଲା।

ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ସେ ଏକ ପରାମର୍ଶ ଉପରେ ଏତେ ସମୟ ନେଇ ଚିନ୍ତା କଲେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ଶେଷରେ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ତୁମେ ଏହା କରିବା ଉଚିତ୍, କେ। ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଏହା କୌଣସି ଲାଭ କରିବ। ସେ ତଥାପି ଚିନ୍ତିତ ହେବ। ଏହା ଏପରି କିଛି ଯାହା ବିଷୟରେ କେହି କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

କେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ କନିର ସ୍ନେହ ସତ୍ତ୍ୱେ ମାଇକେଲ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ କନି ପ୍ରତି ଟିକେ ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା ଥିଲେ। "ସନ୍ନିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆପଣ କନିକୁ ଦୋଷ ଦେବେ ନାହିଁ କି?" ସେ କହିଲେ।

ମାଇକେଲ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ," ସେ କହିଲେ। "ସେ ମୋର ଛୋଟ ଭଉଣୀ ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ। ମୁଁ ତା ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଛି। କାର୍ଲୋ ସିଧା କହିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଭୁଲ ପ୍ରକାରର ସ୍ୱାମୀ। ଏହା କେବଳ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ଆସନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯିବା।"

କେ'ର ସ୍ୱଭାବରେ ନ ଥିଲା ଯେ ସେ ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ଜଣେ ପୁରୁଷ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ସେ ଠେଲାପେଲି ଦେଇପାରନ୍ତି, ଯେ ସେ ଶୀତଳ ଭାବରେ ମତଭେଦକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ବଙ୍କା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ବାରମ୍ବାର

କରିବା ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରହିବା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇଥିଲା।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ କାରଣ ସେ ସବୁବେଳେ ନ୍ୟାୟୀ ଥିଲେ। ଏକ ଅଜବ କଥା। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟୀ ଥିଲେ, ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ମଧ୍ୟ କେବେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ନଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବେ ଜଣେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗିବାକୁ ଘରକୁ ଆସୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରିୟ କରିଥିଲା।

ମାଇକେଲ ସିସିଲିରୁ ଭଙ୍ଗା ମୁହଁ ନେଇ ଫେରିବା ପରଠାରୁ, ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନମୂଳକ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କ ପଛରେ ସବୁବେଳେ ଥିଲେ; ଏକ ରବିବାର ରାତ୍ରିଭୋଜନରେ ସମସ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ସ ହ ମଲ୍‌ରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଜଣେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗଷ୍ଟର ପରି ଦେଖାଯାଉଛ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତୁମର ଗରିବ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ତୁମର ମୁହଁ ସଜାଡ଼। ଏବଂ ତେଣୁ ତୁମର ନାକ ମଦ୍ୟପ ଆଇରିଶ୍ ପରି ପାଣି ପିଇବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ।"

ଟେବୁଲର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଡନ୍ ସବୁକିଛି ଦେଖୁଥିଲା, କେକୁ କହିଲା, "ଏହା ତୁମକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି କି?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲା। "ସେ ତୁମ ହାତରୁ ବାହାରି ଗଲେ, ଏହା ତୁମର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ।" ବୁଢ଼ୀ ସ୍ତ୍ରୀ ତୁରନ୍ତ ଚୁପ୍ ରହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ମାମଲାରେ ତାଙ୍କୁ ବିବାଦ କରିବା ଅସମ୍ମାନଜନକ ହୋଇଥାନ୍ତା ବୋଲି।

କିନ୍ତୁ ଡନ୍‌ର ପ୍ରିୟ କନି, ରୋଷେଇ ଘରରୁ ଆସିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ରବିବାର ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ରୋଷେଇ କରୁଥିଲେ, ଚୁଲିରୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଲାଲ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସଜାଡ଼ିବା ଉଚିତ। ସେ ଆଘାତ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପରିବାରର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। ଆସ, ମାଇକ୍, କୁହ ତୁମେ ଏହା କରିବ।"

ମାଇକେଲ ତାକୁ ଏକ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲା। ଏମିତି ଲାଗୁଥିଲା ଯେପରି ସେ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି। ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ।

କନି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଆସିଲା। "ତାଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ଦିଅ," ସେ ଡନକୁ କହିଲେ। ତାଙ୍କ ଦୁଇ ହାତ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ସ୍ନେହରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ବେକକୁ ଘଷିଥିଲେ। ସେ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଡନଙ୍କ ସହିତ ଏତେ ପରିଚିତ ଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସ୍ପର୍ଶକାତର ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଛୋଟ ଝିଅର ଭଳି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା। ଡନ ତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲେ, "ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଭୋକରେ ମରୁଛୁ। ଟେବୁଲ ଉପରେ ସ୍ପେଗେଟି ରଖ ଏବଂ ତା'ପରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର।"

କନି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ କହିଲେ, "କାର୍ଲୋ, ତୁମେ ମାଇକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ କୁହ। ହୁଏତ ସେ ତୁମର କଥା ଶୁଣିବେ।" ତାଙ୍କ ସ୍ୱରରୁ ଜଣାପଡୁଥିଲା ଯେ ମାଇକେଲ ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କର ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା।

କାରଲୋ, ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୋଡ଼ିଯାଇଥିବା, ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କଟା ଏବଂ କୋଣିଆ କେଶ, ତାଙ୍କର ଘରେ ତିଆରି ମଦ ଗ୍ଲାସରେ ଚୁପୁଡ଼ି ଦେଇ କହିଲେ, "କେହି ମାଇକକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା କହିପାରିବେ ନାହିଁ।" ମଲ୍ କୁ ଯିବା ପରଠାରୁ କାର୍ଲୋ ଏକ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେ ପରିବାରରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପାଳନ କରୁଥିଲେ।

ଏସବୁ ଭିତରେ କେ କିଛି ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ଆଖିରେ ପୂରା ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ। ଜଣେ ମହିଳା ଭାବରେ ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ କନି ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ଏହା ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରିକି ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା। ତଥାପି ଏହା ସ୍ୱତଃସ୍ଫୂର୍ତ୍ତ ନଥିଲା। କାର୍ଲୋଙ୍କ ଉତ୍ତର ତାଙ୍କ କପାଳରେ ଏକ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଆଘାତ ଥିଲା। ମାଇକେଲ ସବୁକିଛିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ।

କେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶରୀର ବିକୃତ ହେବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସାଇନସ୍ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ସେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯାହା ଏଥିରୁ ହୋଇଥିଲା। ମୁହଁର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ମରାମତି ଦ୍ୱାରା ସାଇନସ୍ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇଯିବ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ୍ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାମ କରନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଏକ କୌତୁହଳୀ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ବିକୃତ ହେବା ଚାହାଁନ୍ତି। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ମଧ୍ୟ ଏହା ବୁଝିଛନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ କେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପରେ, ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ଯେ ମୁଁ ମୋ ମୁହଁ ସଜାଡ଼ିବି?"

କେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା। "ତୁମେ ଜାଣ ପିଲାମାନେ କିପରି, ତୁମ ପୁଅ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସାଧାରଣ ନୁହେଁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୟସ ପାଇବ ସେତେବେଳେ ତୁମର ମୁହଁ ଖରାପ ଲାଗିବ। ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ଆମ ପିଲା ଏହା ଦେଖୁ। ସତରେ, ମାଇକେଲ, ମୋର ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି।" ସେ ତାକୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ମୁଁ କରିବି।"

ସେ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଘରକୁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ। ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ସଫଳ ହୋଇଥିଲା। ଗାଲର ଇଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଏବେ କେବଳ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା।

ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କନି ଅଧିକ ଖୁସି ଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ହସ୍ପିଟାଲରେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଦେଖା କରୁଥିଲେ, କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଟାଣି ଟାଣି ନେଉଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ଘରକୁ ଆସିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଆଲିଙ୍ଗନ ଏବଂ ଏକ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସାର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "ଏବେ ତୁମେ ପୁଣି ମୋର ସୁନ୍ଦର ଭାଇ।"

କେବଳ ଡନ୍ ପ୍ରଭାବିତ ନଥିଲେ, କାନ୍ଧ ହଲାଇ କହିଲେ, "କ'ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ?"

କିନ୍ତୁ କେ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ଏହା ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିଛନ୍ତି।

ସେ ଏହା କରିଥିଲା କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁନିଆର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ କରିପାରିବେ।

ମାଇକେଲ ଭେଗାସରୁ ଫେରିବା ଦିନ ଅପରାହ୍ଣରେ, ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ କେଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ଭେଟିବା ପାଇଁ ମଲ୍ ନେଇ ଲିମୋଜିନ୍ ଚଳାଇ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସହର ବାହାରରୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ବିନା ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ସୁଦୃଢ଼ ମଲରେ ରହୁଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା ନୂଆ ଲୋକ ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କ ସହିତ ବିମାନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। କେ ନେରିଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ, ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନୀରବ ଉଗ୍ରତାରେ ଲୁକା ବ୍ରାସିଙ୍କ କଥା ମନେ ପକାଇ ଦେଲେ। ସେ ନେରିଙ୍କୁ ମାଇକେଲଙ୍କ ପଛରେ ପଡ଼ି ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଚାଲିଯିବାର ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଖି ପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଯିବା ସହିତ ତାଙ୍କର ଦ୍ରୁତ ଭେଦକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିଲେ। ନେରି ପ୍ରଥମେ କେଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲଙ୍କ କାନ୍ଧକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ତାଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ଦିଗରେ ଦେଖିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ।

କେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କୋଳକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ସେ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ଛାଡିଦେଲେ। ସେ ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ କେ ଲିମୋଜିନ୍‌ରେ ବସିଲେ ଏବଂ ଆଲବର୍ଟ ନେରି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ନେରି ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ

ସହିତ ଅନ୍ୟ ଏକ କାରରେ ଚଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କାରଟି ଲଙ୍ଗ୍ ବିଚ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିମୋଜିନ୍ ପଛରେ ଚଢ଼ିଥିଲା।

କେ କେବେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ପଚାରି ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ କିପରି ଚାଲିଛି। ଏପରି ନମ୍ର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଡୁଆ ବୋଲି ବୁଝାଯାଉଥିଲା, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସମାନ ନମ୍ର ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଉଭୟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ କେବେବି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମନେ ପକାଇବ। କେ ଆଉ ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭେଗାସ୍ ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧ୍ୟା ବିତାଇବାକୁ ପଡିବ, ସେ ନିରାଶାରେ ଟିକିଏ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ ନକରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

"ମୁଁ ଦୁଃଖିତ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "କାଲି ରାତିରେ ଆମେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଯିବା ଏବଂ ଏକ ଶୋ ଦେଖିବା ଏବଂ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବା, ଠିକ୍ ଅଛି?" ସେ ତାଙ୍କ ପେଟକୁ ହାତ ମାରିଲେ, ସେ ପ୍ରାୟ ସାତ ମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ। ପିଲାଟି ଆସିବା ପରେ ତୁମେ ପୁଣି ବାନ୍ଧି ହୋଇଯିବ। ହେ ନର, ତୁମେ ୟାଙ୍କି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଇଟାଲୀୟ। ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ଦୁଇଟି ପିଲା।"

କେ କଟୁ ସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ଏବଂ ତୁମେ ଇଟାଲୀୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ୟାଙ୍କି। ତୁମର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଧ୍ୟା ଘରକୁ ଏବଂ ତୁମେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ବିତାଇ ଦିଅ।" କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା କହିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ହସିଲା। "ତୁମେ ବିଳମ୍ବିତ ଘରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ?"

"ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପୂର୍ବରୁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି," କେ କହିଲେ।

ସେହି ରାତିରେ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଘରର କମର୍ ରୁମ୍ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ବୈଠକରେ ଡନ୍ ନିଜେ, ମାଇକେଲ୍, ଟମ୍ ହାଗେନ୍, କାର୍ଲୋ ରିଜି ଏବଂ ଦୁଇ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଥିଲେ।

ପୂର୍ବ ଦିନ ପରି ବୈଠକର ପରିବେଶ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏତେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା। ଯେବେଠାରୁ ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧ-ଅବସର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ, ସେବେଠାରୁ କିଛି ଚାପ ପଡ଼ିଥିଲା। ପରିବାର ଭଳି ଏକ ଉଦ୍ୟୋଗର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ନଥିଲା। ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିବାରରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କପୋରେଗିମ୍ ଡନ୍ ପଦବୀରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥାନ୍ତେ। କିମ୍ବା ଅତି କମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ହୋଇ ନିଜସ୍ୱ ପରିବାର ଗଠନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା।

ତା'ପରେ, ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ସହିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରଠାରୁ, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା। ବାର୍ଜିନି ପରିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ନିସନ୍ଦେହରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ଅଞ୍ଚଳର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରିବାର ଥିଲା; ସେମାନେ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଏବେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ପୂର୍ବ ସ୍ଥିତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଚତୁରତାର ସହିତ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଶକ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଜୁଆ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, କର୍ଲିଓନ୍ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ପାଇ ନିଜସ୍ୱ ବୁକ୍ମେକର୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଥିଲେ।

ଡନ୍ଙ୍କ ଅବସର ନେଇ ବାର୍ଜିନିସ୍ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍, ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଅତି କମରେ ଆଉ ଏକ ଦଶନ୍ଧି ପାଇଁ ଚତୁରତା ଏବଂ ପ୍ରଭାବରେ ଡନ୍ଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ହେବାର ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅବନତିରେ ଥିଲା।

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଏହା ଗୁରୁତର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଭୋଗ କରିଥିଲା। ଫ୍ରେଡି ଜଣେ ପାନ୍ଥଶାଳା ରକ୍ଷକ ଏବଂ ମହିଳା ପୁରୁଷ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ମହିଳା ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ମାଆର ସ୍ତନ ପାଖରେ ଏକ ଲୋଭୀ ଶିଶୁକୁ ବୁଝାଉଥିଲା - ସଂକ୍ଷେପରେ, ପୁରୁଷହୀନ। ସନ୍ନିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଥିଲା। ସନ୍ନି ଭୟଭୀତ ହେବା ଉଚିତ, ହାଲୁକା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ମାଇକେଲକୁ ତୁର୍କ ଏବଂ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଠାଇ ଭୁଲ କରିଥିଲେ। ଯଦିଓ କୌଶଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ରଣନୀତି ଭାବରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ଡନକୁ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥ ଶଯ୍ୟାରୁ ଉଠିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା। ଏହା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ତାଲିମରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣେ କନସିଲିୟର ଭାବରେ ଜଣେ ଆଇରିଶ ଡନ କେବେ କରିଥିବା ଏକମାତ୍ର ମୂର୍ଖତା ଥିଲା। କୌଣସି ଆଇରିଶ ଲୋକ ଧୂର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ଜଣେ ସିସିଲିଆନଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ହେବାର ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସମସ୍ତ ପରିବାରର ମତ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ କର୍ଲିଓନ୍ସ ଅପେକ୍ଷା ବାର୍ଜିନି-ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ମେଣ୍ଟକୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ଥିଲା ଯେ ସେ କ୍ଷମତାରେ ସନିଙ୍କ ସମାନ ନଥିଲେ ଯଦିଓ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ନଥିଲେ। ଜଣେ ମଧ୍ୟମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ କରିବାର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ଏହା ସହିତ, ଯଦିଓ ଡନ୍ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ରାଜନେତା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରଶଂସିତ ହେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସନିଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନଥିଲେ, ଏହା ପରିବାରକୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ହରାଇଥିଲା। ଏହା ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଥିଲା ଯେ ଏପରି ରାଜନେତା ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

ଏହି ସବୁ କଥା କୋଠରୀରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ହୁଏତ କିଛି ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ରିଜି ମାଇକେଲକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସନିଙ୍କୁ ଯେପରି ଭୟ କରୁଥିଲେ ସେପରି ତାଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ନାହିଁ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ସେ ତୁର୍କ ଏବଂ ପୋଲିସ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସାହସିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଶ୍ରେୟ ଦେଇଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଭାବି ନ ପାରିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ଡନ୍ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ନରମ ଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପରିବାର ଗଠନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ, ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କର୍ଲିଓନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବ। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଡନ୍ଙ୍କୁ ଅବାଧ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। ଯଦିଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତି ଅସହ୍ୟ ହୋଇଯାଏ।

ଟେସିଓ ମାଇକେଲ ବିଷୟରେ ଭଲ ମତ ରଖିଥିଲେ। ସେ ଯୁବକ ଜଣକ ଭିତରେ ଆଉ କିଛି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ: ଚତୁରତାର ସହିତ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ଏକ ଶକ୍ତି, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈର୍ଷାପରାୟଣ ଭାବରେ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତିକୁ ଲୋକଲୋଚନରୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଡନ୍ ଙ୍କ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ସର୍ବଦା ତୁମର ଗୁଣକୁ କମ ଆକଳନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ତୁମର ଦୋଷକୁ ଅଧିକ ଆକଳନ କରିବା ଉଚିତ।

ଡନ୍ ନିଜେ ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମାଇକେଲ୍ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଭ୍ରମରେ ନଥିଲେ। ଯଦି ତାଙ୍କ ପୁଅର ପରିବାର ପଦବୀ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାର କ୍ଷମତା ଉପରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଡନ୍ କେବେବି ଅବସର ନେଇ ନଥାନ୍ତେ। ହାଗେନ୍ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ମାଇକେଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ପରିବାର ବ୍ୟବସାୟର ସମସ୍ତ ଜଟିଳତାକୁ କେତେ ଶୀଘ୍ର ବୁଝିପାରିଲେ ତାହା ଦେଖି ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପୁଅ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ମାଇକେଲ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ଥିଲେ କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନର ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେବେ ବି ସନ୍ନିଙ୍କ ଶାସନକୁ ପୁନଃଗଠନ କରି ନଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା କମ୍ କର୍ମଚାରୀ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧ ବିଭାଗ ଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଏହାକୁ ଆତ୍ମଘାତୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ବାର୍ଜିନି-ଟାଟାଗ୍ଲିଆର ଆକ୍ରମଣ ସହିତ।

ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ ଦ୍ୱାରା ଡକାଯାଇଥିବା ଏହି ଅସାଧାରଣ ବୈଠକରେ ଏହି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ।

ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭେଗାସ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ମୋ ଗ୍ରୀନଙ୍କ ତାଙ୍କୁ କିଣିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବିଷୟରେ କହି ଆରମ୍ଭ କଲେ। "କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବୁ ଯାହାକୁ ସେ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାର ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛି। ଆମର ଷ୍ଟ୍ରିପରେ ଚାରୋଟି ହୋଟେଲ କାସିନୋ ରହିବ। କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁରନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସମୟ ଦରକାର।" ସେ ସିଧାସଳଖ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ କହିଲେ। "ପିଟ୍, ତୁମେ ଏବଂ ଟେସିଓ, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ପ୍ରଶ୍ନ ନକରି ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ବିନା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ମୋ ସହିତ ଯାଅ। ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ତୁମେ ଦୁହେଁ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ପାରିବ ଏବଂ ତୁମର ନିଜର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ, ତୁମର ନିଜସ୍ୱ ପରିବାର ରହିବ। ଅବଶ୍ୟ ଏହା କହିବା ବିନା ଯେ ଆମେ ଆମର ବନ୍ଧୁତା ବଜାୟ ରଖିବୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଏବଂ ମୋ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ସମ୍ମାନକୁ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଅନ୍ୟଥା ଚିନ୍ତା କରି ଅପମାନ କରିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ କେବଳ ମୋର ନେତୃତ୍ୱ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। ଆଲୋଚନା ଚାଲିଛି ଯାହା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବ ଯାହାକୁ ତୁମେ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବୁଛ। ତେଣୁ ଟିକେ ଧର୍ଯ୍ୟବାନ ହୁଅ।"

ଟେସିଓ କହିଲେ, "ଯଦି ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ? ଡନ୍ ସବୁବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାଜି କରାଇପାରିବେ, ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତାର ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇପାରୁଥିବା କେହି ନଥିଲେ।"

ଡନ୍ ସିଧାସଳଖ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ। "ମୁଁ ଅବସର ନେଇସାରିଛି। ଯଦି ମୁଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ ତେବେ ମାଇକେଲ୍ ସମ୍ମାନ ହରାଇବେ। ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ କଥା ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ।"

ଟେସିଓ ଭେଗାସ୍ ହୋଟେଲରେ ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଫ୍ରେଡି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିବା କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଇଲେ। ସେ ଏକ ମୂଷାର ଗନ୍ଧ ପାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ମୋ ଗ୍ରୀନ୍ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେ ଭାବିଲେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ।

କାର୍ଲୋ ରିଜି କହିଲେ, "କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର କ'ଣ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ କାମ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିଦେବ?"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ଆମେ ଅଲିଭ୍ ତେଲ ବ୍ୟବସାୟ ବିକ୍ରି କରୁଛୁ। ଆମେ ଯାହା କରିପାରିବା, ଆମେ ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାକୁ ଦେଇଦେବୁ। କିନ୍ତୁ, କାର୍ଲୋ, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ଚାକିରି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର। ତୁମେ ନେଭାଡାରେ ବଢ଼ିଛ, ତୁମେ ରାଜ୍ୟକୁ ଜାଣ, ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେଠାକୁ ଯିବା, ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଡାହାଣ ହାତ ଲୋକ ଭାବରେ ଭରସା କରୁଛି।"

କାର୍ଲୋ ପଛକୁ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସନ୍ତୋଷରେ ଲାଲ ହୋଇଗଲା। ତାଙ୍କର ସମୟ ଆସୁଥିଲା, ସେ ଶକ୍ତିର ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଗତି କରିବେ।

ମାଇକେଲ ଆଗକୁ କହିଲେ। "ଟମ୍ ହେଗେନ୍ ଆଉ କନସିଲିଅର୍ ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ଭେଗାସ୍‌ରେ ଆମର ଓକିଲ ହେବେ। ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯିବେ। କେବଳ ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାମ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଜଣେ ଓକିଲ ଏବଂ ଏତିକି। ଟମ୍ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଫଳନ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେହିପରି ଚାହୁଁଛି। ତାଛଡା, ଯଦି ମୋତେ କେବେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ହୋଇପାରେ?" ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହସିଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ମଜା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଯାଇଥିଲେ। ଟମ୍ ହେଗେନ୍ ବାହାରେ ଥିଲେ; ତାଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥିଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷଣିକ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ମୋଟା ଲୋକର ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ିରେ କହିଲେ, "ତା'ହେଲେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ଏକାକୀ ହୋଇଯିବୁ, ଏତିକି?"

"ହୁଏତ କମ୍," ମାଇକେଲ ସୌଜନ୍ୟର ସହିତ କହିଲେ। "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ପରିବାରର ଅଂଶ ହୋଇ ରହିପାରିବ, ତାହା ତୁମର ପସନ୍ଦ। କିନ୍ତୁ ଆମର ଅଧିକାଂଶ ଶକ୍ତି ପଶ୍ଚିମ ବାହାରେ ରହିବ ଏବଂ ହୁଏତ ତୁମେ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇପାରିବ।"

ଟେସିଓ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମ ଶାସନ ପାଇଁ ନୂତନ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ତୁମେ ଆମକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ। ସେହି ବାର୍ଜିନି ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଲୋକମାନେ ମୋ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଶି ଆସୁଛନ୍ତି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚାର ବ୍ୟବହାରରେ ଟିକିଏ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ ହେବ।"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନା। ଭଲ ନାହିଁ। କେବଳ ଚୁପ୍ ରୁହ। ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ, ଆମେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁକିଛି ସଜାଡ଼ି ଦିଆଯିବ।"

ଟେସିଓ ଏତେ ସହଜରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ନଥିଲା। ସେ ସିଧାସଳଖ ଡନ୍ ସହିତ କଥା ହେଲେ, ମାଇକେଲଙ୍କ ଖରାପ ଇଚ୍ଛାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ନେଇ। "ମୋତେ କ୍ଷମା କର, ଗଡଫାଦର, ଆମର ବର୍ଷ ବର୍ଷର ବନ୍ଧୁତାକୁ ମୋର ବାହାନା ହେବାକୁ ଦିଅ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଏବଂ ତୁମର ପୁଅ ଏହି ନେଭାଡା ବ୍ୟବସାୟରେ ଭୁଲ୍। ତୁମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ତୁମର ଶକ୍ତି ବିନା ତୁମେ ସେଠାରେ ସଫଳତା କିପରି ଆଶା କରିପାରିବ? ଦୁହେଁ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇ ଚାଲିବେ। ଏବଂ ତୁମେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ବାର୍ଜିନି ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ। ମୁଁ ଏବଂ ପିଟ୍ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବେ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର କିମ୍ବା ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ତଳେ ଆସିବୁ। ଏବଂ ବାର୍ଜିନି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ମୋ ପସନ୍ଦର ନୁହେଁ। ମୁଁ କହୁଛି କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରକୁ ଦୁର୍ବଳତାରୁ ନୁହେଁ, ଶକ୍ତିରୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡିବ। ଆମକୁ ଆମର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଷ୍ଟେଟେନ୍ ଦ୍ୱୀପରେ ଆମର ହଜିଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ଉଚିତ।"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ମୁଁ ଶାନ୍ତି କରିଥିଲି, ମନେରଖ, ମୁଁ ମୋ କଥାରୁ ଫେରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ଟେସିଓ ଚୁପ୍ ରହିବାକୁ ମନା କଲେ। "ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବାର୍ଜିନି ସେବେଠାରୁ ତୁମକୁ ଉତ୍ତେଜନା ଦେଇଥିଲେ। ଏବଂ ତା'ଛଡା, ଯଦି ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ନୂତନ ମୁଖ୍ୟ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବୁଥିବା କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାରୁ କ'ଣ ବାଧା ଦେବ? ତୁମର କଥା ତାଙ୍କୁ କଠିନ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ଜୋରରେ କହିଲେ। ସେ ମୁଖ୍ୟ ଟେସିଓଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏକ ଜିନିଷ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ଯାହା ତୁମର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବ ଏବଂ ତୁମର ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିବ। ଯଦି ମୋର କଥା ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ତେବେ ତୁମର ଡନଙ୍କୁ ପଚାର।"

କିନ୍ତୁ ଟେସିଓ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ଶେଷରେ ବହୁତ ଦୂର ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି। ଯଦି ସେ ଡନ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ସାହସ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ କରିଦେବେ। ତେଣୁ ସେ କାନ୍ଧ ଉଠାଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ପରିବାରର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ କହିଥିଲି। ମୁଁ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଦେଲେ। "ଟେସିଓ, ମୁଁ କେବେ ତୁମକୁ ସନ୍ଦେହ କରେ ନାହିଁ। ମୁଁ କେବେ କରିନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଁ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମ ଏବଂ ପିଟ୍ ସମାନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବୋପରି ମୋ ବାପା ମୋତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ। ମୁଁ ବହୁତ ଖରାପ କରିବି ନାହିଁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭାବରେ ବାହାରି ଆସିବୁ।"

ବୈଠକ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ବଡ଼ ଖବର ଥିଲା ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନରୁ ନିଜସ୍ୱ ପରିବାର ଗଠନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଟେସିଓରେ ଜୁଆ ଖେଳ ଏବଂ ଡକ୍ ବ୍ରୁକଲିନରେ ରହିବ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମାନହାଟନରେ ଜୁଆ ଖେଳ ଏବଂ ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କ ଲଙ୍ଗ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡର ରେସିଂ ଟ୍ରାକରେ ରହିବ ।

ଦୁଇ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ, ତଥାପି ଟିକେ ଅସ୍ଥିର ଥିଲେ । କାର୍ଲୋ ରିଜି ଆଶା କରି ବସିଲେ ଯେ ସମୟ ଆସିଗଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଶେଷରେ ପରିବାରର ଜଣେ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଦେଖିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ୍ ସେହି ମନର ନୁହନ୍ତି । ସେ ଡନ୍, ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ଙ୍କୁ କୋଣର ଲାଇବ୍ରେରୀ ରୁମରେ ଏକା ଛାଡିଦେଲେ । ଆଲବର୍ଟ ନେରି ତାଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ କାର୍ଲୋ ଦେଖିଲେ ଯେ ନେରି ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଫ୍ଲଡ୍ ଲାଇଟ୍ ମଲ୍ ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଥିବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆରାମ କରିଥିଲେ ଯେପରି କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ କରିପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ଘରେ, ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଏକାଠି ରହିଆସିଛନ୍ତି । ମାଇକେଲ ଡନ୍କୁ କିଛି ଆନିସେଟ୍ ଏବଂ ଟମ୍ ହାଗେନ୍କୁ ସ୍କଚ୍ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜେ ଏକ ପାନୀୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେ ବହୁତ କମ୍ କରୁଥିଲେ ।

ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ପ୍ରଥମେ କହିଲେ, "ମାଇକ୍, ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର କରୁଛ?"

ମାଇକେଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା । "ତୁମେ ଭେଗାସରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ । ଆମେ ସବୁଦିଗରେ ବୈଧ ହେବୁ ଏବଂ ତୁମେ ଆଇନଗତ ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ?"

ହେଗେନ୍ ଟିକିଏ ଦୁଃଖର ସହିତ ହସିଲେ । "ମୁଁ ସେ ବିଷୟରେ କହୁନାହିଁ । ମୁଁ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ମୋ ଅଜାଣତରେ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଶାସନ ଗଠନ କରିବା ବିଷୟରେ କହୁଛି । ମୁଁ ତୁମେ ମୋ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା କୌଣସି କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ନୁହେଁ ବରଂ ନେରି ସହିତ ସିଧାସଳଖ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବିଷୟରେ କହୁଛି । ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିନଥିବ ଯେ ଲାମ୍ପୋନ୍ କ'ଣ କରୁଛି ।"

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଲାମ୍ପୋନଙ୍କ ଶାସନ ବିଷୟରେ କିପରି ଜାଣିଲ?"

ହେଗେନ୍ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ । "ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, କୌଣସି ଲିକ୍ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋ ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି କ'ଣ ଘଟୁଛି । ତୁମେ ଲାମ୍ପୋନ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ଦେଇଛ, ତୁମେ ତାକୁ ବହୁତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛ । ତେଣୁ ତାକୁ ତା'ର ଛୋଟ

ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ଦରକାର। କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ରିପୋର୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ ସେ ଯାହାକୁ ପେରୋଲରେ ରଖେ ସେମାନେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାମ ପାଇଁ ଟିକେ ଅଧିକ ଭଲ, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସର ମୂଲ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପାଉଛନ୍ତି। ତୁମେ ଲାମ୍ପୋନ୍‌କୁ ବାଛିବା ସମୟରେ ଠିକ୍ ଲୋକକୁ ବାଛିଥିଲ। ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି।"

ମାଇକେଲ ମୁହଁ ହଲାଇ କହିଲା, "ତୁମେ ଯଦି ଦେଖିଲ, ତେବେ ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ଯାହାହେଉ, ଡନ୍ ଲାମ୍ପୋନ୍ ବାଛିଛି।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ଟମ୍ କହିଲା, "ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାଦ ପଡ଼ିବି?"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନା କଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଚଳିତ ନ ହୋଇ ସିଧା ସଳଖ କହିଲେ, "ଟମ୍, ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ କନସିଲିଅର ନୁହଁ। ଆମେ ଯେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ ତାହା ଦ୍ୱାରା ପରିସ୍ଥିତି କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଆମକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ ସୀମାରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, କେବଳ ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ।"

ହାଗେନର ମୁହଁ ଲାଲ ପଡ଼ିଗଲା। ଯଦି ଡନ୍ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମାନ କଥା କହିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଏହାକୁ ନମ୍ରତାର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ମାଇକ୍ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ?

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଟେସିଓଙ୍କ ସହ ସହମତ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଏସବୁ ଭୁଲ କରୁଛ। ତୁମେ ଶକ୍ତି ନୁହେଁ, ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛ। ଏହା ସର୍ବଦା ଖରାପ। ବାର୍ଜିନି ଏକ ଗଧିଆ ପରି, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗକୁ ଛିଣ୍ଡିଦିଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ କର୍ଲିଓନ୍ସଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିବେ ନାହିଁ।"

ଡନ୍ ଶେଷରେ କହିଲେ। "ଟମ୍, କେବଳ ମାଇକେଲ୍ ନୁହେଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲି। ଏପରି କିଛି କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦାୟୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ। ଏହା ମୋର ଇଚ୍ଛା, ମାଇକେଲ୍‌ର ନୁହେଁ। ମୁଁ କେବେ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ଖରାପ କନସିଲିଅର୍, ମୁଁ ସାଣ୍ଟିନୋଙ୍କୁ ଜଣେ ଖରାପ ଡନ୍ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲି, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିରେ ରହୁ। ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଭଲ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୋର ଛୋଟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସମୟରେ ସେ ପରିବାରର ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ। ଏବଂ କିଏ ଭାବିଥିଲା ଯେ ଫ୍ରେଡୋ ମହିଳାଙ୍କ ଚାକର ହୋଇଯିବେ? ତେଣୁ ଖରାପ ଅନୁଭବ କର ନାହିଁ। ମାଇକେଲ୍‌ର ତୁମ ପରି ମୋର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି। ଯେଉଁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଘଟିପାରେ ସେଥିରେ ତୁମର କୌଣସି ଅଂଶ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ବାଟରେ, ମୁଁ ମାଇକେଲକୁ କହିଥିଲି ଯେ ଲ୍ୟାମ୍ପୋନ୍‌ଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଶାସନ ତୁମ ଆଖିରୁ ଖସିଯିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଏହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ମୋର ତୁମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି।"

ମାଇକେଲ ହସିଲା। "ମୁଁ ସତରେ ଭାବି ନଥିଲି ତୁମେ ଏହା ଉଠାଇବ, ଟମ୍।"

ହେଗେନ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରାଯାଉଛି। "ହୁଏତ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି," ସେ କହିଲେ।

ମାଇକେଲ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ତୁମେ ବାହାର ହୋଇଗଲ, ଟମ୍।"

ଟମ୍ ତାଙ୍କ ପାନୀୟ ସାରିବା ପରେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏକ ମୃଦୁ ଭର୍ତ୍ସନା କଲେ। "ତୁମେ ପ୍ରାୟ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ପରି ଭଲ," ସେ ମାଇକେଲକୁ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏବେ ବି ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"

"ସେ କ'ଣ?" ମାଇକେଲ ବିନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ।

"କିପରି ନା କହିବେ," ହେଗେନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ।

ମାଇକେଲ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ," ସେ କହିଲା। "ମୁଁ ତାହା ମନେ ରଖିବି।"

ଯେତେବେଳେ ହେଗେନ୍ ଚାଲିଗଲା, ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ମଜାରେ କହିଲେ, "ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶିଖାଇ ଦେଇଛ। ମୋତେ କୁହ କିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ନା କହିବି ଯେପରି ସେମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ।"

ଡନ୍ ବଡ଼ ଡେସ୍କ ପଛରେ ବସିବାକୁ ଚାଲିଗଲା। "ତୁମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଛ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ 'ନା' କହିପାରିବ ନାହିଁ, ପ୍ରାୟତଃ ନୁହେଁ। ଏହା ହିଁ ଗୁପ୍ତ କଥା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏପରି କର, ତାହା 'ହଁ' ପରି ଶୁଭିବାକୁ ପଡିବ। କିମ୍ବା ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ 'ନା' କହିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମକୁ ସମୟ ଏବଂ କଷ୍ଟ ନେବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁରୁଣାକାଳିଆ, ତୁମେ ନୂତନ ମୋଡେମ୍ ପିଢ଼ି, ମୋ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ହସିଲା। "ଠିକ୍। ଟମ୍ ବାହାରେ ରହିବା ବିଷୟରେ ତୁମେ ସହମତ, ନୁହେଁ କି?"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା, "ସେ ଏଥିରେ ଜଡିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ତୁମକୁ କହିବାର ସମୟ ଆସିଛି ଯେ ମୁଁ ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପୋଲୋନିଆ ଏବଂ ସନିଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଏହା କରିବା ଠିକ୍ କାମ। ଟେସିଓ ଏବଂ ଟମ୍ ବାର୍ଜିନିସ୍ ବିଷୟରେ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି।"

ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ପ୍ରତିଶୋଧ ଏପରି ଏକ ଖାଦ୍ୟ ଯାହା ଥଣ୍ଡା ହେଲେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ହୁଏ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ସେହି ଶାନ୍ତି କରିନଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ

ତୁମେ ନଚେତ୍ କେବେ ଜୀବିତ ଘରକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ। ତଥାପି, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବାର୍ଜିନି ତୁମ ଉପରେ ଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା। ହୁଏତ ଏହା ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତୁମେ କ'ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଡନ୍ ଟୋମାସିନୋଙ୍କ ପଛରେ ନଥିଲେ?"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ଏହା ଏପରି ଦେଖାଯିବା କଥା ଥିଲା। ଏବଂ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତୁମେ କେବେ ସନ୍ଦେହ କରିନଥାନ୍ତ। କେବଳ ଏତିକି ଯେ ମୁଁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆସିଲି। ମୁଁ ଫାବ୍ରିଜିଓକୁ ଗେଟ୍ ଦେଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲି। ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଁ ଫେରି ଆସିବା ପରଠାରୁ ସବୁକିଛି ଯାଞ୍ଚ କରିସାରିଛି।"

"ସେମାନେ ସେହି ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ପାଇଛନ୍ତି କି?" ଡନ୍ ପଚାରିଲା।

"ମୁଁ ତାକୁ ପାଇଲି," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ମୁଁ ତାକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପାଇଲି। ସେ ବଫାଲୋରେ ନିଜର ଛୋଟ ପିଜା ଦୋକାନ କରିଛି। ନୂଆ ନାମ, ନକଲି ପାସପୋର୍ଟ ଏବଂ ପରିଚୟ। ସେ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଫାବ୍ରିଜିଓ ମେଷପାଳକ।"

ଡନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା, "ତେବେ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ। ତୁମେ କେବେ ଆରମ୍ଭ କରିବ?"

ମାଇକେଲ କହିଲେ, "କେ'ର ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଯଦି କିଛି ଭୁଲ ହୁଏ। ଏବଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଟମ୍ ଭେଗାସରେ ବସବାସ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହି ମାମଲାରେ ଚିନ୍ତିତ ନହୁଏ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏବେଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ।"

"ତୁମେ ସବୁକିଛି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛ?" ଡନ୍ ପଚାରିଲା। ଏହା କହିବା ସମୟରେ ସେ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ, "ତୁମର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ। ତୁମେ ଦାୟୀ ନୁହଁ। ମୁଁ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଭିଟୋ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନା କରିବି। ଯଦି ତୁମେ ଏବେ ତାହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ତେବେ ମୁଁ ପରିବାର ଛାଡି ମୋ ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଯିବି। ତୁମେ ଦାୟୀ ନୁହଁ।"

ଡନ୍ ବହୁତ ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। ସେ କହିଲା, "ହଁ, ହେଉ। ହୁଏତ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅବସର ନେଇଛି, ହୁଏତ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସବୁକିଛି ତୁମକୁ ଦେଇ ଦେଇଛି। ମୁଁ ଜୀବନରେ ମୋର ଅଂଶ କରିସାରିଛି, ମୋର ଆଉ ହୃଦୟ ନାହିଁ। ଏବଂ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଯାହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେବେ ଏତିକି।"

ସେହି ବର୍ଷ କେ ଆଡାମ୍ସ କର୍ଲିଓନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଏକ ପୁଅ। ସେ ସହଜରେ, କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବିନା ପ୍ରସବ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ରାଜକନ୍ୟା ପରି ମଲରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଥିଲା। କନି କର୍ଲିଓନ ଶିଶୁଟିକୁ ଇଟାଲୀରେ ହାତ ତିଆରି ଏକ ରେଶମ ଲେଏଟ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହଙ୍ଗା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା। ସେ କେକୁ କହିଥିଲେ, "କାର୍ଲୋ ଏହାକୁ ପାଇଲା। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା କିଛି ନ ପାଇବାରୁ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସାରା ଦୋକାନ କରିଥିଲେ।" କେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ହସିଲେ, ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଏହି ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ କହିବାକୁ ପଡିବ। ସେ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।

ସେହି ବର୍ଷ ମଧ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟି ମସ୍ତିଷ୍କ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଟ୍ୟାବଲଏଡର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା କାରଣ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୀତ ଚଳଛିତ୍ରଟି କିଛି ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ଖୋଲିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ହିଟ୍ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ନିନୋଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ଷ୍ଟାର ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲା। ଖବରକାଗଜଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଶବଦାହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ, ଶବଦାହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେବ, କେବଳ ପରିବାର ଏବଂ ନିକଟ ବନ୍ଧୁମାନେ ଯୋଗଦେବେ। ଏକ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟକର କାହାଣୀ ଏପରି ମଧ ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦାୟୀ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ବାଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରିପୋର୍ଟର ଏହାକୁ ଏକ ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା ପାଇଁ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପଥିକଙ୍କ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମ-ନିନ୍ଦା ପରି ଶୁଣାଇଥିଲେ। ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ବନ୍ଧୁ ନିନୋ ଭାଲେଣ୍ଟିଙ୍କୁ ଜଣେ ଚଳଛିତ୍ର ତାରକା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଆଉ କଣ କରିପାରିବେ?

କାଲିଫର୍ନିଆର ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟିକ୍ରିୟାରେ ଫ୍ରେଡି ବ୍ୟତୀତ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ। ଲୁସି ଏବଂ ଜୁଲ୍ସ ସେଗାଲ୍ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଡନ୍ ନିଜେ କାଲିଫର୍ନିଆ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ହୃଦଘାତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ପକାଇ ରଖିଥିଲା। ଏହା ବଦଳରେ ସେ ଏକ ବିରାଟ ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ। ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କୁ ପରିବାରର ସରକାରୀ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ପଶ୍ଚିମକୁ ମଧ ପଠାଯାଇଥିଲା।

ନିନୋଙ୍କ ଶବଦାହର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ, ମୋ ଗ୍ରୀନ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚଳଛିତ୍ର-ପ୍ରିୟିକାଙ୍କ ହଲିଉଡ୍ ଘରେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା; ଆଲବର୍ଟ ନେରି ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ପୁନର୍ବାର ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲେ। ସେ କାରିବିଆନରେ ତାଙ୍କର ଛୁଟି ନେଇ ପ୍ରାୟ

କଳା ରଙ୍ଗର ଶରୀର ପିନ୍ଧି ଡ୍ୟୁଟିକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କୁ ହସ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସାର କିଛି ଶବ୍ଦ ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ସୂଚନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ନେରି ସେବେଠାରୁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ "ଜୀବିକା" ପାଇବେ, ଯାହା ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱର ଏକ "ପୁସ୍ତକ"ରୁ ପରିବାର ଆୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧନୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଏ। ନେରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ଏକ ଦୁନିଆରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଅଷ୍ଟମ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୨୯

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲା। ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଥିଲେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ଷ ପାଇବାକୁ ନଥିଲେ କାରଣ ଭାଗ୍ୟ ନିଜେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ। କାରଣ ଏହା ଗଡଫାଦର, ମହାନ ଡନ୍ ନିଜେ ଥିଲେ, ଯିଏ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ବିଫଳ କରିଥିଲେ।

ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ରବିବାର ସକାଳେ, ଯେତେବେଳେ ମହିଳାମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଥିଲେ, ଡନ୍ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ବଗିଚା ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିଥିଲେ: ବ୍ୟାଗି ଧୂସର ଟ୍ରାଉଜର, ଏକ ମଳିନ ନୀଳ ସାର୍ଟ, ଏକ ରଙ୍ଗୀନ ଧୂସର ସିଲ୍କ ହ୍ୟାଟବ୍ୟାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସଜାଯାଇଥିବା ମଇଳା-ବାଦାମୀ ଫେଡୋରା। ଡନ୍ ତାଙ୍କ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଓଜନ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଟମାଟୋ ଲତାରେ କାମ କରିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କାହାକୁ ଠକି ନଥିଲେ।

ସତ୍ୟ କଥା ହେଲା, ସେ ତାଙ୍କ ବଗିଚାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ; ସକାଳେ ସେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଏହା ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସିସିଲିରେ ତାଙ୍କ ଶୈଶବକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା, ତାଙ୍କ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଃଖ ବିନା ଏହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା। ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଧାଡିରେ ଥିବା ବିନ୍ସ ଉପରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଧଳା ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲା; ଶକ୍ତ ସବୁଜ କାଣ୍ଡ ସବୁକିଛି ଘେରି ରହିଥିଲା। ବଗିଚାର ପାଦଦେଶରେ ଏକ ନାଳଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାରେଲ ଜଗି ରହିଥିଲା। ଏହା ତରଳ ଗାଈ ଖତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉଦ୍ୟାନ ସାର। ବଗିଚାର ସେହି ତଳ ଭାଗରେ ସେ ନିଜ ହାତରେ ତିଆରି କରିଥିବା ବର୍ଗାକାର କାଠ ଫ୍ରେମ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, କାଠିଗୁଡ଼ିକ ଘନ ଧଳା ସୂତାରେ କ୍ରସ୍-ବାନ୍ଧା ଥିଲା। ଏହି ଫ୍ରେମ୍ ଉପରେ ଟମାଟୋ ଲତାଗୁଡ଼ିକ ଘସି ଘସି ଚାଲିଥିଲା।

ଡନ୍ ତା ବଗିଚାକୁ ପାଣି ଦେବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଲାଗିଲା। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପାଣିକୁ ନିଆଁର ପ୍ରିଜିମ୍‌ରେ ପରିଣତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ତା'ର ଲେଟୁସ୍ ପତ୍ରକୁ କାଗଜ ପରି ପୋଡ଼ି ଦେଇପାରିବ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାଣି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ପାଣି ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି, ଅବିବେଚନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମିଶ୍ରିତ, ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆଣିପାରେ।

ଡନ୍ ତାଙ୍କ ବଗିଚାରେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଶିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଯଦି ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପନିପରିବାରେ ଉକୁଣି ଥିଲେ ଏବଂ ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ ଉକୁଣି ପଛରେ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପ୍ରେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ସେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପାଣି ଦେଇଥିଲେ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗରମ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଡନ୍ ଭାବିଲା, "ବିଚକ୍ଷଣତା। ବିଚକ୍ଷଣତା।" କିନ୍ତୁ ବାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଆଉ କିଛି ଗଛ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ପୁଣି ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। ଏହି ଶେଷ ଧାଡ଼ି ଶେଷ କରିବା ପରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ।

ହଠାତ୍ ମନେ ହେଲା ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ବହୁତ ପାଖରେ ଅସ୍ତ ହୋଇଗଲା। ବାୟୁ ନାଚୁଥିବା ସୁନା କଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ମାଇକେଲର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁଅ ଡନ୍ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ବସିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ପୁଅଟି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଆଲୋକର ଏକ ହଳଦିଆ ଢାଲ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଡନ୍ କୁ ଠକିବାର ନଥିଲା, ସେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲା। ମୃତ୍ୟୁ ସେହି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ହଳଦିଆ ଢାଲ ପଛରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ଏବଂ ଡନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇ ପିଲାଟିକୁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଥିଲା। ଠିକ୍ ସମୟରେ। ତାଙ୍କ ଛାତି ଭିତରେ ହାତୁଡ଼ିର ଆଘାତ ତାଙ୍କୁ ପବନ ପାଇଁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ କରିଦେଲା। ଡନ୍ ପୃଥିବୀକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ିଗଲା।

ପିଲାଟି ତା ବାପାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା। ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ମଲ୍ ଗେଟ୍ ପାଖରେ ଥିବା କିଛି ଲୋକ ବଗିଚାକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଡନ୍ କୁ ମୁଠାଏ ମାଟି ଧରି ତଳେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ଡନ୍ କୁ ଉଠାଇ ତାଙ୍କ ପଥର ପତାକା ଲାଗିଥିବା ପାଟିଓର ଛାଇକୁ ନେଇଗଲେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ବସି ତାଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ।

ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରି ଡନ୍ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖି ଖୋଲିଲେ। ପ୍ରବଳ ହୃଦଘାତ ତାଙ୍କ ଲାଲ ମୁହଁକୁ ପ୍ରାୟ ନୀଳ କରିଦେଇଥିଲା। ସେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ। ସେ ବଗିଚାକୁ ଗନ୍ଧ କରୁଥିଲେ, ଆଲୋକର ହଳଦିଆ ଢାଲ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ବାଆ଼ା ଦେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ଜୀବନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର।"

ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଲୁହ, ଚର୍ଚ୍ଚରୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତର ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଦେଖି ସେ ବଞ୍ଚିଗଲେ। ସେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଭଲପାଉଥିବା ପୁଅର ହାତ ଧରି।

ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ରାଜକୀୟ ଥିଲା। ପାଞ୍ଚ ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର ଡନ୍ ଏବଂ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେପରି ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ପରିବାର ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଜନି ଫଣ୍ଟାନେ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାରରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଟାବଲଏଡ୍

ଶିରୋନାମା କରିଥିଲେ। ଫଣ୍ଟାନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଭିଟୋ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କର ଧର୍ମପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିଚିତ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଶେଷ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବା ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯିଏ ଏହା ଜାଣିଛି ସେ କୌଣସି ଅଭିଶାପ ଦେଇ ନଥିଲେ।

ଏହି ଜାଗର ଉତ୍ସବ ମଲ୍ର ଘରେ ପୁରୁଣା ଶୈଳୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରା କେବେବି ଏତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କାମ କରିନଥିଲେ, ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଗଡ୍ଫାଦରଙ୍କୁ ପ୍ରେମର ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଯେପରି ଜଣେ ମାଆ ତାଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ କନ୍ୟାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ସମସ୍ତେ ମତାମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ କିପରି ମହାନ ଡନ୍ଙ୍କ ମୁହଁର ଆଭିଜାତ୍ୟ ଏବଂ ଗରିମାକୁ ଲିଭାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ମନ୍ତବ୍ୟ ଆମେରିଗୋ ବୋନାସେରାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ଗର୍ବ, ଶକ୍ତିର ଏକ କୌତୁହଳୀ ଭାବନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। କେବଳ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଡନ୍ଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ କେତେ ଭୟଙ୍କର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇଥିଲା।

ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ପରିଚାରକ ଆସିଥିଲେ। ନାଜୋରିନ୍, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ତାଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ, ଲୁସି ମାନସିନି ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ରୁ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ। ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ, ସାନ୍ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ ଏବଂ ଲସ୍ ଆଞ୍ଜେଲସ୍, ବୋଷ୍ଟନ୍ ଏବଂ କ୍ଲିଭଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଡନ୍ ପରିବାର। ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଏବଂ ଆଲବର୍ଟ ନେରି କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଡନ୍ ର ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ପଲବର୍ ଥିଲେ। ମଲ୍ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଘର ଫୁଲମାଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା।

ମଲର ଫାଟକ ବାହାରେ ଖବରକାଗଜ ଚାଳକ ଏବଂ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ଟ୍ରକ୍ ଥିଲା ଯାହା ଜଣାଶୁଣା ଥିଲା ଯେ FBI ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସିନେମା କ୍ୟାମେରା ସହିତ ଏହି ମହାକାବ୍ୟ ରେକର୍ଡିଂ କରୁଥିଲେ। କିଛି ଖବରକାଗଜ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଶବଦାହକୁ ଭିତରକୁ ଧକ୍କା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଫାଟକ ଏବଂ ବାଡ଼ରେ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀମାନେ ମୁତୟନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପରିଚୟ ଏବଂ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଡ ଦାବି କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ। ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିବା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଚାହାଣୀ ସହିତ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ଶବ୍ଦାବଳୀ ନୁହେଁ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଦିନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କେ, ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଫ୍ରେଡିଙ୍କ ସହିତ କମର୍ ଲାଇବ୍ରେରୀ ରୁମ୍ରେ ବିତାଇଲେ। ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କର ସମବେଦନା

ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ନିଆଯାଉଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତାଙ୍କୁ ଗଡଫାଦର କିମ୍ବା ଡନ୍ ମାଇକେଲ୍ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କଲେ ମଧ୍ୟ ମାଇକେଲ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୌଜନ୍ୟର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କେବଳ କେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଓଠ ଅସନ୍ତୋଷରେ କଡ଼କାଇ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ ଏହି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାନୀୟ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ। ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ କିଛି ଗପସପ ହୋଇଥିଲା। ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ମଲ୍ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଘର ଏକ ବିକାଶ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ କମ୍ପାନୀକୁ ବିକ୍ରି କରାଯିବ। ଏକ ବିପୁଳ ଲାଭରେ, ମହାନ ଡନ୍ ଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ଆଉ ଏକ ପ୍ରମାଣ।

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଏବେ ସମଗ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ଚିମରେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଏହାର କ୍ଷମତା ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ। ଡନ୍ଙ୍କ ଅବସର କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା।

କନଷ୍ଟାନଜିଆ କର୍ଲିଓନ ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ବିବାହକୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ଏହି ଘରେ ଲୋକଙ୍କର ଏପରି ଉତ୍ସବ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, କେହି ଜଣେ କହିଲେ। ମାଇକେଲ ବଗିଚାକୁ ଦେଖୁଥିବା ଝରକା ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲେ। ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେ କେ ସହିତ ବଗିଚାରେ ବସିଥିଲେ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଏତେ କୌତୁହଳୀ ହେବ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, "ଜୀବନ ଏତେ ସୁନ୍ଦର।" ମାଇକେଲ କେବେ ମନେ ରଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା କେବେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, ଯେପରି ଡନ୍ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଏତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ବିଷୟରେ ଦାର୍ଶନିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ।

ଶ୍ମଶାନର ସମୟ ହୋଇଗଲା। ମହାନ ଡନଙ୍କୁ କବର ଦେବାର ସମୟ ହୋଇଗଲା। ମାଇକେଲ କେଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ତାଙ୍କର ହାତ ଯୋଡ଼ି ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟାନକୁ ବାହାରିଗଲେ। ତାଙ୍କ ପଛରେ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏବଂ ତା’ପରେ ଗଡଫାଦର ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ନମ୍ର ଲୋକ। ବେକର ନାଜୋରିନ୍, ବିଧବା କଲମ୍ବୋ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱର ଅଗଣିତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଏତେ ଦୃଢ଼ କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶାସନ କରିଥିଲେ। ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ।

ମାଇକେଲ ଏକ ନିବିଡ଼, ଭଦ୍ର ହସ ସହିତ ଏସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲେ। ତଥାପି, ସେ ଭାବୁଥିଲେ, ଯଦି ମୁଁ "ଜୀବନ ଏତେ ସୁନ୍ଦର," କହି ମରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ଉପରେ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବି, ତେବେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ସେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ, ତାଙ୍କ ପରିବାରର, ତାଙ୍କ ଦୁନିଆର ଯତ୍ନ ନେବେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୁନିଆରେ ବଢ଼ିବେ। ସେମାନେ ଡାକ୍ତର, କଳାକାର, ବୈଜ୍ଞାନିକ, ରାଜ୍ୟପାଳ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି। ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ। ସେ ଏହା ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ମାନବତାର ସାଧାରଣ ପରିବାରରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ, ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିତାମାତା ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ସାଧାରଣ ପରିବାର ଉପରେ ସତର୍କ ନଜର ରଖିବେ।

ଶବଦାହ ପରେ ସକାଳେ, କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀମାନେ ମଲରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ମଧ୍ୟାହ୍ନର କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଖାଲି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

ସେମାନେ ପ୍ରାୟ କୋଣର ପାଠାଗାର କୋଠରୀଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲେ। ସେଠାରେ ଦୁଇଜଣ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍ ଥିଲେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଟେସିଓ; ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍, ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ଦକ୍ଷ ପରିବେଶ ସହିତ; କାର୍ଲୋ ରିଜି, ବହୁତ ଶାନ୍ତ, ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ବହୁତ ଜାଣିଥିଲେ; ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଏହି ସଙ୍କଟରେ ଏକାଠି ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କଠୋର ଆଇନଗତ ଭୂମିକା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ; ଆଲବର୍ଟ ନେରି ମାଇକେଲଙ୍କ ସହିତ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ନିକଟତର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନୂତନ ଡନ୍‌ର ସିଗାରେଟ୍ ଜଳାଉଥିଲେ, ତାଙ୍କର ପାନୀୟ ମିଶ୍ରଣ କରୁଥିଲେ, ସମସ୍ତ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପ୍ରତି ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ।

ଡନ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରିବାର ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ବିନା ଏପରି ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧା ଶକ୍ତି ସରିଯାଇଛି ଏବଂ ବାର୍ଜିନି-ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ମେଣ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସୌଦା କରିବାର ଶକ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି। କୋଠରୀର ସମସ୍ତେ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମାଇକେଲ୍ କ'ଣ କହିବେ ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଡନ୍ ନଥିଲେ; ସେ ଏହି ପଦବୀ କିମ୍ବା ଉପାଧି ଅର୍ଜନ କରି ନଥିଲେ। ଯଦି ଗଡଫାଦର ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ହୁଏତ ତାଙ୍କ ପୁଅର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥାନ୍ତେ; ଏବେ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନିଶ୍ଚିତ ନଥିଲା।

ମାଇକେଲ ନେରି ପାନୀୟ ପରିବେଷଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ତା’ପରେ ସେ ନୀରବରେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ ବୁଝିପାରୁଛି। ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମର ପରିବାର ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଭାବୁଛ ଯେ ଯାହା ଘଟିଲା ତାହା ଆମେ କରିଥିବା ଯୋଜନା ଏବଂ ମୁଁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରିବ। ହଁ, ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି: କିଛି ନାହିଁ। ସବୁକିଛି ପୂର୍ବ ପରି ଚାଲିଛି।”

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଝାଞ୍ଜିଆ ମଇଁଷି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ତାଙ୍କ କେଶ ଲୁହା ଧୂସର ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ, ଅଧିକ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚର୍ବିର ସ୍ତର ସହିତ ଜଡିତ, ଅପ୍ରୀତିକର ଥିଲା। "ବାର୍ଜିନିସ୍ ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆସ୍ ଆମ ଉପରେ ବହୁତ କଠିନ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ, ମାଇକ୍। ତୁମକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡିବ ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ 'ବସିବାକୁ ପଡିବ'।" କୋଠରୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ଦେଖିଲେ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ମାଇକେଲଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନର କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରୂପ ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାଁନ୍ତି, ଡନ୍ ଉପାଧି ତ ଦୂରର କଥା।

"ଚାଲ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଦେଖିବା କ'ଣ ହୁଏ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଦିଅ।"

ଟେସିଓ ତାଙ୍କ ନରମ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ। "ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ମାଇକ୍, ସେମାନେ ଆଜି ସକାଳେ ବ୍ରୁକଲିନରେ ଦୁଇଟି 'ବହି' ଖୋଲିଛନ୍ତି। ମୁଁ ଷ୍ଟେସନ ହାଉସରେ ସୁରକ୍ଷା ତାଲିକା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ପୋଲିସ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କଠାରୁ ଖବର ପାଇଲି। ଗୋଟିଏ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ବ୍ରୁକଲିନରେ ମୋର ଟୋପି ଟାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଭାବରେ ଚାହିଁଲା। "ତୁମେ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି କରିଛ କି?"

ଟେସିଓ ତାଙ୍କର ଛୋଟ, ଫେରେଟ୍ ପରି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି।"

"ଭଲ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "କେବଳ ଚୁପ୍ ରୁହନ୍ତୁ। ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ହିଁ ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଚୁପ୍ ରୁହନ୍ତୁ। କୌଣସି ଉତ୍ତେଜନା ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ମୋତେ କିଛି ସପ୍ତାହ ସମୟ ଦିଅ ଯେ ମୁଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ି ପାରିବି, ଦେଖିବି ଯେ ପବନ କେଉଁ ଦିଗରେ ବହିବ। ତା'ପରେ ମୁଁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚୁକ୍ତି କରିବି। ତା'ପରେ ଆମେ ଏକ ଶେଷ ବୈଠକ କରି କିଛି ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବୁ।"

ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ ଏବଂ ଆଲବର୍ଟ ନେରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ମାଇକେଲ ତୀବ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଟମ୍, କିଛି ମିନିଟ୍ ରୁହ।"

ହାଗେନ୍ ମଲ୍ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିଥିବା ଝରକା ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସ ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜୋ ଏବଂ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଙ୍କୁ ନେରି ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଫାଟକ ଦେଇ ଚରାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ମାଇକେଲ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ନିଜ ଭିତରେ ଯୋଡି ହୋଇଛ?"

ମାଇକେଲ ଦୁଃଖର ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ସମସ୍ତ ନୁହେଁ। ମୋତେ ପ୍ରାୟ ଚାରି ମାସ ଦରକାର ଥିଲା। ଡନ୍ ଏବଂ ମୁଁ ଏଥିରେ କାମ କରୁଥିଲୁ। କିନ୍ତୁ ମୋର ସମସ୍ତ ବିଚାରପତି ଅଛନ୍ତି, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ତାହା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ କଂଗ୍ରେସରେ କିଛି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ। ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଏଠାରେ ବଡ଼ ଦଳର ପୁଅମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନଥିଲେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର କେହି ଭାବୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ନିର୍ବୋଧ କରିବାକୁ ଆଶା କରିଥିଲି।" ସେ ହାଗେନ୍ ଉପରେ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଏବେ ସବୁକିଛି ବୁଝି ସାରିଛ।"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ। "ଏହା କଷ୍ଟକର ନଥିଲା। ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ଆକ୍ସନରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲ ତାହା ବ୍ୟତୀତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ସିସିଲିଆନ୍ ଟୋପି ପିନ୍ଧିଲି ଏବଂ ଶେଷରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହା ବୁଝିପାରିଲି।"

ମାଇକେଲ ହସିଲେ। "ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି କହିଲା ତୁମେ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବିଳାସ ଯାହା ମୁଁ ଆଉ କିଣିପାରିବି ନାହିଁ। ମୋତେ ତୁମର ଏଠାରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଅତି କମରେ ଆଗାମୀ କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ। ତୁମେ ଭେଗାସକୁ ଫୋନ୍ କରି ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ କଥା ହୁଅ। କେବଳ କିଛି ସପ୍ତାହ ତାକୁ କୁହ।"

ହେଗେନ୍ ମନମୁଗ୍ଧ ହୋଇ କହିଲେ, "ତୁମେ କିପରି ଭାବୁଛ ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବେ?"

ମାଇକେଲ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। "ଡନ୍ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା। ନିକଟତର କାହା ମାଧ୍ୟମରେ। ବାର୍ଜିନି ମୋତେ ଏପରି କାହା ପାଖରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଯାହାକୁ ମୁଁ ସନ୍ଦେହ କରିବି ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିଲେ। "ମୋ ପରି କେହି ଜଣେ।"

ମାଇକେଲ ହସିଲା। "ତୁମେ ଆଇରିଶ୍, ସେମାନେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ଜର୍ମାନ-ଆମେରିକୀୟ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

"ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆଇରିଶ୍," ମାଇକେଲ୍ କହିଲେ। "ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ନେରି ପାଖକୁ ଯିବେ ନାହିଁ କାରଣ ନେରି ଜଣେ ପୋଲିସ ଥିଲେ। ତା'ଛଡା ତୁମେ ଦୁହେଁ ମୋ ସହିତ ବହୁତ ନିକଟତର। ସେମାନେ ସେହି ଜୁଆ ଖେଳିପାରିବେ ନାହିଁ। ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଯଥେଷ୍ଟ ନିକଟତର ନୁହଁନ୍ତି। ନା, ଏହା କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଟେସିଓ କିମ୍ବା କାର୍ଲୋ ରିଜି ହେବ।"

ହାଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ବାଜି ଲଗାଉଛି ଏହା କାର୍ଲୋ।"

"ଦେଖିବୁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଏହା ଅଧିକ ସମୟ ନେବ ନାହିଁ।"

ପରଦିନ ସକାଳ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ହେଗେନ୍ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଏକାଠି ଜଳଖିଆ କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ କଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ସେ ହେଗେନ୍‌କୁ କହିଲେ, "ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଗଲା। ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କୁ ଭେଟିବି। ଡନ୍ ମରିଯାଇଥିବାରୁ ଏବେ ନୂତନ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ।" ମାଇକେଲ୍ ହସିଲେ।

ହେଗେନ୍ ପଚାରିଲେ, “ତୁମକୁ କିଏ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା, କିଏ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲା?” ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରରେ ଯିଏ ବି ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲା ସେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ପାଲଟିଯାଇଛି।

ମାଇକେଲ ହେଗେନଙ୍କୁ ଏକ ଦୁଃଖଦ ଅନୁତାପପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଦେଲେ। "ଟେସିଓ," ସେ କହିଲେ।

ସେମାନେ ନୀରବରେ ସେମାନଙ୍କର ବାକି ଜଳଖିଆ ଖାଇଲେ। କଫି ପିଇ ହାଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୁଁ ଶପଥ ନେଇପାରିଥାନ୍ତି ଯେ ଏହା କାର୍ଲୋ କିମ୍ବା ହୁଏତ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହୋଇଥାନ୍ତା। ମୁଁ କେବେ ଟେସିଓକୁ ଭାବି ନଥିଲି। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ।"

"ସେ ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ଏବଂ ସେ ତାହା କଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନେ ହେଉଛି। ସେ ମୋତେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଟ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ମୋ ସହିତ ଲାଗି ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି; ସେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଜିତିପାରିବି ନାହିଁ।"

ହେଗେନ୍ ଅନିଚ୍ଛା ସହିତ ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଥମ୍ ହୋଇଗଲେ, "ସେ କେତେ ଠିକ୍ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି?"

ମାଇକେଲ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ଏହା ଖରାପ ଦେଖାଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ ମୋ ବାପା ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ କ୍ଷମତା ଦଶଟି ଶାସନର ମୂଲ୍ୟ। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୋ ହାତରେ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଅଧିକାଂଶ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକମାତ୍ର

ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଜାଣେ।" ସେ ହାଗେନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସିଲେ, ଏକ ଆଶ୍ୱାସନାଦାୟକ ହସ। "ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଡନ୍ ଡାକିବାକୁ ବାଧ କରିବି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଟେସିଓ ପାଇଁ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରୁଛି।"

ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ତୁମେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଛ କି?"

"ହଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆଜି ରାତିରୁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ। ବ୍ରୁକଲିନରେ, ଟେସିଓର ଭୂମିରେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବି।" ସେ ପୁଣି ହସିଲେ।

ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ତା'ପୂର୍ବରୁ ସାବଧାନ ରୁହ।"

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମାଇକେଲ ହାଗେନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲେ। "ମୋତେ ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କନସିଲିୟରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

କର୍ଲିଓନ୍ ଏବଂ ବାର୍ଜିନି ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ବୈଠକର ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରେ, ମାଇକେଲ୍ ହେଗେନ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ କେତେ ସତର୍କ ରହିପାରିବେ। ସେ କେବେ ମଲ୍ ବାହାରେ ପାଦ ରଖିନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନେରି ବିନା କାହାକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିନଥିଲେ। କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିରକ୍ତିକର ଜଟିଳତା ଥିଲା। କନି ଏବଂ କାର୍ଲୋଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ କେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଗଡଫାଦର ହେବାକୁ କହିଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ।

"ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ତୁମକୁ ଭିକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ," କେ କହିଲା। "ଦୟାକରି ଏହା କେବଳ ମୋ ପାଇଁ କରନ୍ତୁ। କନି ଏହା ବହୁତ ଚାହାଁନ୍ତି। ଏବଂ କାର୍ଲୋ ମଧ୍ୟ ଚାହାଁନ୍ତି। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଦୟାକରି, ମାଇକେଲ୍।"

ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଜିଦ୍ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମନା କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଲ୍ ଛାଡି ପାରିବି ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ପାଦ୍ରୀ ଏଠାରେ ପିଲାଟିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ। ଏଥିପାଇଁ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ମୁଁ ଦେବି। ଯଦି ସେମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ତେବେ ହେଗେନ୍ ଏହାକୁ ସଜାଡ଼ି ଦେବେ।"

ଏବଂ ତେଣୁ ବାର୍ଜିନି ପରିବାର ସହିତ ସାକ୍ଷାତର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ, ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ କାର୍ଲୋ ଏବଂ କନି ରିଜିଙ୍କ ପୁଅର ଗଡଫାଦର ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ପୁଅକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହଙ୍ଗା ହାତ ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ସୁନା ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। କାର୍ଲୋଙ୍କ ଘରେ ଏକ ଛୋଟ ପାର୍ଟି ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ସ, ହାଗେନ୍, ଲାମ୍ପୋନ୍ ଏବଂ ମଲରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଡନ୍‌ଙ୍କ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ। କନି ଏତେ ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ କେ'ଙ୍କୁ

ଆଲିଙ୍ଗନ ଏବଂ ଚୁମ୍ବନ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜି ମଧ୍ଯ ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇଗଲେ, ମାଇକେଲଙ୍କ ହାତକୁ ମୁକୁଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହାନାରେ ତାଙ୍କୁ ଗଡଫାଦର ବୋଲି ଡାକିଲେ - ପୁରୁଣା ଗ୍ରାମୀଣ ଶୈଳୀ। ମାଇକେଲ୍ ନିଜେ କେବେ ଏତେ ସ୍ନେହଶୀଳ, ଏତେ ମେଳାପୀ ନଥିଲେ। କନି କେ'ଙ୍କୁ ଫିସ୍‌ଫୁସ୍ କରି କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବୁଛି କାର୍ଲୋ ଏବଂ ମାଇକ୍ ଏବେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହିପରି କିଛି ସବୁବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାଠି କରେ।"

କେ ତାଙ୍କ ଭାଉଜଙ୍କ ହାତକୁ ଚିପି ଧରିଲେ। "ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି," ସେ କହିଲେ।

ଅଧ୍ୟାୟ 30

ଆଲବର୍ଟ ନେରି ତାଙ୍କ ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ବସି ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ୟୁନିଫର୍ମର ନୀଳ ସର୍ଜକୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଘଷିଲେ। ସେ ବ୍ୟାଜ୍ ଖୋଲି ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପଲିସ୍ କରିବା ପାଇଁ ରଖିଲେ। ନିୟମ ହୋଲଷ୍ଟର ଏବଂ ବନ୍ଧୁକଟି ଏକ ଚେୟାର ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଯାଇଥିଲା। ଏହି ପୁରୁଣା କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ତାଙ୍କୁ କିଛି ଅଜବ ଉପାୟରେ ଖୁସି କରିଥିଲା, ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଯିବା ପରଠାରୁ ସେ କେତେ ଥର ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ।

ସେ ରୀତାଙ୍କୁ ହାଇସ୍କୁଲ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ନବାଗତ ପୋଲିସ ଥିଲେ। ସେ ଲାଜକୁଳା, କଳାକେଶୀ ଥିଲେ, ଏକ ସାଧାରଣ ଇଟାଲୀୟ ପରିବାରରୁ ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାତି ଦଶଟା ପରେ ବାହାରେ ରହିବାକୁ ଦେଉ ନଥିଲେ। ନେରି ତାଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା, ତାଙ୍କର ଗୁଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର କଳା ସୁନ୍ଦରତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ।

ପ୍ରଥମେ ରୀତା ନେରି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସେହି ଶକ୍ତି ଏବଂ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅବିଚଳିତ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ବହୁତ କମ୍ କୌଶଳୀ ଥିଲେ। ଯଦି ସେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀର ମନୋଭାବ କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତାମତ ସହିତ ମତଭେଦ କରୁଥିଲେ, ତେବେ ସେ ନିଜର ମୁହଁ ବନ୍ଦ ରଖିଥିଲେ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧାଭାସ କହୁଥିଲେ, ସେ କେବେ ବି ଭଦ୍ର ସହମତି ଦେଇନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକୃତ ସିସିଲିଆନ୍ ସ୍ୱଭାବ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଭୟଙ୍କର ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ବି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ରାଗି ନଥିଲେ।

ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନେରି ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟି ବାହିନୀର ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ପୋଲିସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଗଲେ। ସବୁଠାରୁ ସଚ୍ଚୋଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଉପାୟ ଥିଲା। ସେ ପଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରାତିରେ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରୁଥିବା ଯୁବକଙ୍କ ଏକ ଦଳକୁ ଦେଖି ପଥଚାରୀମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ। ସେ ଏକ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରିନଥିଲେ।

ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ପାର୍କ ୱେଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ସେ ପାଟ୍ରୋଲ୍ କାରରୁ ଡେଇଁପଡ଼ି କଳା ସିଲ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା ଛଅ ଜଣ ପଙ୍କଙ୍କୁ ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କଲେ। ତାଙ୍କ ସାଥୀ ଡ୍ରାଇଭର ସିଟରେ ରହିଥିଲେ, ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ, ନେରିଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ। କିଶୋର ବୟସର ଏହି ଛଅ ଜଣ ପୁଅ ଯୁବକ ଭାବରେ ଭୟଙ୍କର ଉପାୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ସିଗାରେଟ୍ ମାଗୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଶାରୀରିକ କ୍ଷତି କରୁ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଆମେରିକୀୟ ଅପେକ୍ଷା ଫରାସୀ ଭାଷାରେ ଯୌନ ଇଙ୍ଗିତ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମଧ ଚିଡ଼ାଉଥିଲେ।

ନେରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟମ ଆଭେନ୍ୟୁରୁ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ପାର୍କକୁ ବନ୍ଦ କରୁଥିବା ପଥର କାନ୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରିଥିଲେ। ସନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନେରି ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଅସ୍ତ୍ର, ଏକ ବିରାଟ ଟର୍ଛଲାଇଟ୍ ଧରିଥିଲେ। ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ଟାଣିବାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ; ଏହା କେବେ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ରାଗିଥିଲେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ୟୁନିଫର୍ମ ସହିତ ମିଶି, ସାଧାରଣ ପଙ୍କମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ଏମାନେ ମଧ କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନଥିଲେ।

ନେରି କଳା ସିଲ୍କ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା ପ୍ରଥମ ଯୁବକକୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମର ନାମ କ'ଣ?" ପିଲାଟି ଏକ ଆଇରିଶ୍ ନାମ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଲା। ନେରି ତାକୁ କହିଲା, "ରାସ୍ତାରୁ ଓହ୍ଲାଅ। ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ତୁମକୁ ପୁଣି ଦେଖା କରିବି, ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିବି।" ସେ ତା'ର ଟର୍ଛଲାଇଟ୍ ସହିତ ଇଙ୍ଗିତ କଲା ଏବଂ ଯୁବକଟି ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଗଲା। ନେରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପୁଅଟି ଏକ ଇଟାଲୀୟ ନାମ ଦେଲା ଏବଂ ନେରିକୁ ହସିଲା ଯେପରି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମୀୟତା ଦାବି କରୁଛି। ନେରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଇଟାଲୀୟ ବଂଶଧର ଥିଲେ। ନେରି ଏହି ଯୁବକକୁ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଚାହିଁଲା ଏବଂ ଅଯଥାରେ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ଇଟାଲୀୟ?" ପୁଅଟି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ହସିଲା।

ନେରି ତାଙ୍କ ଟର୍ଛଲାଇଟ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କ କପାଳରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଘାତ ଦେଲେ। ପିଲାଟି ତାଙ୍କ ଆଣ୍ଠୁରେ ପଡ଼ିଗଲା। ତାଙ୍କ କପାଳର ଚର୍ମ ଏବଂ ମାଂସ ଫାଟି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ରକ୍ତ ବାହାରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ମାଂସ କ୍ଷତ ଥିଲା। ନେରି ତାଙ୍କୁ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, "ତୁମେ କୁକୁରର ପୁଅ, ତୁମେ ଇଟାଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା। ତୁମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଦନାମ୍ ଦେଉଛ। ନିଜ ପାଦରେ ଠିଆ ହୁଅ।" ସେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଏକ ଲାତ ଦେଲେ, କୋମଳ ନୁହେଁ, ଅତ୍ୟଧିକ କଠୋର ନୁହେଁ। "ଘରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ରାସ୍ତାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ। ମୁଁ ପୁଣି କେବେ ସେହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧି ତୁମକୁ ଧରିବାକୁ

ଦେବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ହସ୍ପିଟାଲ ପଠାଇବି। ଏବେ ଘରକୁ ଯାଅ। ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ ମୁଁ ତୁମର ବାପା ନୁହେଁ।"

ନେରି ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ପଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟସ୍ତ ନଥିଲା। ସେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଆଭେନ୍ୟୁରେ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲା ଯେ ସେ ସେହି ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।

ଏପରି ଏନକାଉଣ୍ଟରରେ ସବୁକିଛି ଏତେ ଶୀଘ୍ର କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ଭିଡ଼ ଜମା ହେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ପାଇଁ କାହାକୁ ସମୟ ନଥିଲା। ନେରି ପାଟ୍ରୋଲିଂ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ଏହାକୁ ଜୁମ୍ କରିଦେଉଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ କେତେବେଳେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କଠିନ ମାମଲା ହେଉଥିଲା ଯିଏ ଲଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଏବଂ ଛୁରୀ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ପାରୁଥିଲା। ଏମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବାନ ଲୋକ ଥିଲେ। ନେରି, ଭୟଙ୍କର, ଦ୍ରୁତ ହିଂସ୍ରତାର ସହିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତାକ୍ତ ପିଟି ପାଟ୍ରୋଲିଂ ଗାଡ଼ିରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଡିସଚାର୍ଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା।

ଶେଷରେ ନେରିଙ୍କୁ ଜାତିସଂଘ ଭବନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ୍ ସର୍ଜେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇ ନଥିଲେ। ଜାତିସଂଘର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୂଟନୈତିକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସହିତ ପୋଲିସ ନିୟମକୁ ଖାତିର ନକରି ରାସ୍ତା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଲିମୋଜିନ୍ ପାର୍କ କରିଥିଲେ। ନେରି ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ୍‌କୁ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଲହରୀ ନ ମାରିବାକୁ, ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ। କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ରାସ୍ତା ଥିଲା ଯାହା ଅସାବଧାନତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିବା ଅଟୋ ଯୋଗୁଁ ଦୁର୍ଗମ ଥିଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ଥିଲା, ତେଣୁ ନେରି ପାଟ୍ରୋଲ୍ କାରରୁ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ନେଇ ରାସ୍ତାରେ ୱିଣ୍ଡସିଲ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କୂଟନୀତିଜ୍ଞଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ୱିଣ୍ଡସିଲ୍ଡ ମରାମତି କରିବା ସହଜ ନଥିଲା। ଏହି ଭଙ୍ଗାରୁଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରି ପୋଲିସ ପ୍ରିସିଙ୍କ୍ଟ୍ ଷ୍ଟେସନ ହାଉସରେ ପ୍ରତିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ୱିଣ୍ଡସିଲ୍ଡ ଭାଙ୍ଗିବାର ଏକ ସପ୍ତାହ ପରେ ସତ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି ସେ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣାପଡିଲା ଏବଂ ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କୁ ହାର୍ଲେମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଗୋଟିଏ ରବିବାର ପରେ, ନେରି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବ୍ରୁକଲିନରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ବିଧବା ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ନେଇଗଲେ। ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କର ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ପ୍ରତି ପ୍ରବଳ ସୁରକ୍ଷା ସ୍ନେହ ଥିଲା

ଯାହା ସମସ୍ତ ସିସିଲିଆନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସବୁବେଳେ ପ୍ରତି ଦୁଇ ମାସରେ ଅତି କମରେ ଥରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେ ସେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ପୁଅ ଥିଲା। ଏହି ପୁଅ, ଥମାସ, ପିତାଙ୍କ ହାତ ବିନା, ଅସୁବିଧା ଦେଉଥିଲା। ସେ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ ଆଘାତରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ଟିକେ ଉଗ୍ର ଥିଲା। ନେରି ଥରେ ପୋଲିସ ବାହିନୀରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟବହାର କରି ଯୁବକଙ୍କୁ ଚୋରି ଅଭିଯୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେହି ଅବସରରେ ସେ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭଣଜାଙ୍କୁ ଏକ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ। "ଟମି, ତୁମେ ମୋ ଭଉଣୀକୁ ତୁମ ଉପରେ କାନ୍ଦାଇ ଦିଅ ଏବଂ ମୁଁ ନିଜେ ତୁମକୁ ସଜାଡ଼ି ଦେବି।" ଏହା ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଲ୍ଲୀ-କାକା ଚେତାବନୀ ଭାବରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଧମକ ଭାବରେ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ଟମି ସେହି କଠିନ ବ୍ରୁକଲିନ ପଡ଼ୋଶୀର ସବୁଠାରୁ କଠିନ ପିଲା ଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ କାକା AI କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ଏହି ବିଶେଷ ଗସ୍ତରେ ଟମି ଶନିବାର ରାତିରେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବିତ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ବି ତା'ର କୋଠରୀରେ ଶୋଇଥିଲା। ତା'ର ମାଆ ତାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଗଲା, ତାକୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ କହିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ତା'ର ମାମୁଁ ଏବଂ ମାଉସୀଙ୍କ ସହିତ ରବିବାର ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ କରିପାରିବ। ପିଲାଟିର ସ୍ୱର ଆଂଶିକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ଦେଇ କଠୋର ଭାବରେ ଶୁଭିଲା, “ମୁଁ କିଛି ଭାବୁନାହିଁ, ମୋତେ ଶୋଇବାକୁ ଦିଅ,” ଏବଂ ତା'ର ମାଆ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ହସି ହସି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିନା ରାତ୍ରୀଭୋଜନ କରିବାକୁ ପଡିଲା। ନେରି ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଟମି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଦେଉଛି କି? ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ।

ନେରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଟମି ଶେଷରେ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ସେ କେବଳ ନମସ୍କାର କରି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଗଲେ। ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ହେ ମା, ମୋ ପାଇଁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ରାନ୍ଧିବେ କି?" କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଅନୁରୋଧ ନଥିଲା। ଏହା ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପିଲାର ନଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା।

ତାଙ୍କ ମାଆ କର୍କଶ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ରାତି ଖାଇବା ସମୟ ହେଲେ ଉଠ, ତାପରେ ତୁମେ ଖାଇପାରିବ। ମୁଁ ଆଉ ତୁମ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିବି ନାହିଁ।"

ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ କୁତ୍ସିତ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ବହୁତ ସାଧାରଣ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଟମି ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ନିଦରୁ ଟିକେ ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା ହୋଇ ଭୁଲ କରିଛି।" ଆହା, ତୁମକୁ ଏବଂ ତୁମର କଠିନତାକୁ ଦୂର କର, ମୁଁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଖାଇବି।" ଏହା କହିବା ମାତ୍ରେ ସେ ଅନୁତାପ କଲେ।

ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଆଲ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୂଷା ଉପରେ ବିଲେଇ ପରି ଥିଲେ। ଏହି ଦିନ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅପମାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଭାବରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକା ଥିଲେ। ଟମି କେବେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି କଥା କହିବାକୁ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ଏହି ରବିବାର ସେ କେବଳ ଅସାବଧାନ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ।

ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କ ଭୟଭୀତ ଆଖି ଆଗରେ, ଏଆଇ ନେରି ତାଙ୍କ ଭଣଜାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ସତର୍କ, ଶାରୀରିକ ପ୍ରହାର କଲେ। ପ୍ରଥମେ ଯୁବକଟି ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲା କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ହାର ମାନିଗଲା ଏବଂ ଦୟା ଭିକ୍ଷା କଲା। ନେରି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଠ ଫୁଲି ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ସେ ପିଲାଟିର ମୁଣ୍ଡକୁ ପଛକୁ ଠେଲି ଦେଲେ ଏବଂ କାନ୍ଥରେ ପିଟିଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ମୁଥ ମାରିଲେ, ତାପରେ ତାଙ୍କୁ ତଳେ ପକାଇ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ କାର୍ପେଟରେ ପିଟିଦେଲେ। ସେ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ଟମିକୁ ରାସ୍ତାରେ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ବସାଇଲେ। ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। "ଯଦି ମୋ ଭଉଣୀ ମୋତେ କେବେ କହିବ ଯେ ତୁମେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କଥା ହୁଅ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରହାର ଏକ ଚଉଡାର ଚୁମ୍ବନ ପରି ମନେ ହେବ," ସେ ଟମିକୁ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ସିଧା ହେବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ। ଏବେ ଘର ଉପରକୁ ଯାଅ ଏବଂ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କୁହ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି।"

ଏହାର ଦୁଇ ମାସ ପରେ ଏଆଇ ନେରି ସେନାରେ ବିଳମ୍ବରେ ସିଫ୍ଟ କରି ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୋଷାକ ପ୍ୟାକ୍ କରି ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ରୀତା ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ରାଗ ଯୋଗୁଁ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି। ଏଆଇ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲେ। ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରି ନଥିଲେ, କେବେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଧମକ ଦେଇ ନଥିଲେ, କେବଳ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅନୁଭବ କରି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଏତେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଘରକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଦିନ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।

ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଥିଲା ଯେ ପରଦିନ ରାତିରେ ସେ ତାଙ୍କ ସିଫ୍ଟରେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ। ତାଙ୍କ କାର ହାର୍ଲେମରେ ଏକ କଲ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା, ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଆକ୍ରମଣର ରିପୋର୍ଟ। ସବୁଦିନ ପରି ନେରି ପାଟ୍ରୋଲ୍ କାରଟି ଅଟକି ଯାଉଥିବା ବେଳେ ବାହାରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଧରିଥିଲେ। ଅସୁବିଧାକୁ ଦେଖିବା ସହଜ ଥିଲା। ଏକ ଘରର ଦ୍ୱାର ବାହାରେ ଭିଡ଼ ଜମା

ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ମହିଳା ନେରିକୁ କହିଲେ, "ସେଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଝିଅକୁ କାଟୁଛି ।"

ନେରି ହଲୱେ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଦୂର ଭାଗରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ଥିଲା ଯାହାରୁ ଆଲୋକ ବାହାରକୁ ବାହାରୁଥିଲା ଏବଂ ସେ କାନ୍ଦିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ । ତଥାପି ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଧରି ସେ ହଲ୍ ଭିତରକୁ ଏବଂ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଗଲେ ।

ସେ ପ୍ରାୟ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ଦୁଇଟି ଶରୀର ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଜଣେ ପ୍ରାୟ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ମହିଳା ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଜଣକ ବାର ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ଝିଅ ଥିଲେ । ଉଭୟଙ୍କ ମୁହଁ ଏବଂ ଶରୀରରେ କ୍ଷୁର କଟା ଯୋଗୁଁ ରକ୍ତାକ୍ତ ଥିଲେ । ବସବାସ କରୁଥିବା ଘରେ ନେରି ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ।

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଥିଲେ ୱାକ୍ସ ବେନ୍ସ, ଜଣେ କୁଖ୍ୟାତ ଦଲାଲ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶୋଧକ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଳାକାର । ତାଙ୍କ ଆଖି ଏବେ ନିଶା ଯୋଗୁଁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ରକ୍ତାକ୍ତ ଛୁରୀଟି ଦୋହଲି ଯାଉଥିଲା । ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ନେରି ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ବେନ୍ସ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ହେ, ବନ୍ଧୁ, ଏହା ତୁମର କାମ ନୁହେଁ ।" ଏବଂ ନେରିଙ୍କ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ନିଗରମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରକୁ କାଟିବାକୁ ଦେବା ବିଷୟରେ କିଛି କହିଥିଲେ ଯଦି ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନେରି ବେନ୍ସଙ୍କୁ ଷ୍ଟେସନ ହାଉସକୁ ଟାଣି ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ବେନ୍ସଙ୍କୁ ପରଦିନ ଜାମିନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ନେରି କେବେ ବି ନିଗ୍ରୋମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ହାର୍ଲେମରେ କାମ କରିବା ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହୁରି କମ୍ ପସନ୍ଦ ଆଣିଥିଲା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଶା କିମ୍ବା ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମହିଳାଙ୍କୁ କାମ କରିବାକୁ ଦେଉଥିଲେ କିମ୍ବା ଗଧ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର କୌଣସି ହାସ୍ୟରସ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭ ନଥିଲା । ତେଣୁ ବେନ୍ସଙ୍କ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଆଇନ ଭଙ୍ଗ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିଥିଲା । ଏବଂ କ୍ଷୁର ଦ୍ୱାରା କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା ଛୋଟ ଝିଅଟିର ଦୃଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅସୁସ୍ଥ କରିଦେଇଥିଲା । ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ, ନିଜ ମନରେ, ସେ ବେନ୍ସଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ନ ଆଣିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀମାନେ ତାଙ୍କ ପଛପଟେ ଥିବା ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇ ସାରିଥିଲେ, କୋଠାରେ ରହୁଥିବା କିଛି ଲୋକ ଏବଂ ପାଟ୍ରୋଲ୍ କାରରୁ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ।

ନେରି ବେନ୍ସଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, "ତୁମର ଛୁରୀ ଫୋପାଡ଼, ତୁମେ ଗିରଫ ହୋଇଛ ।"

ବେନ୍ସ ହସିଲା । "ଭାଇ, ମୋତେ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ତୁମର ବନ୍ଧୁକ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ ।" ସେ ତା'ର ଛୁରୀ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲା । "କିମ୍ବା ତୁମେ ଏହା ଚାହୁଁଛ ।"

ନେରି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଗତି କଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁକ ଟାଣିବାକୁ ସମୟ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ନିଗ୍ରୋ ଜଣକ ତାଙ୍କ ଛୁରୀରେ ଛୁରି ମାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ନେରିଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଫଳନ ତାଙ୍କୁ ବାମ ପାପୁଲିରେ ଠେଲି ଧରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କଲା। ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ସେ ଏକ ଛୋଟ ଦୁଷ୍ଟ ଆର୍କରେ ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ବୁଲାଇଲେ। ଆଘାତ ବେନ୍ସଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲାଗିଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଣ୍ଠୁକୁ ମଦ୍ୟପଙ୍କ ପରି ହାସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବକ୍ସି କଲା। ଛୁରୀ ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଲା। ସେ ବହୁତ ଅସହାୟ ଥିଲେ। ତେଣୁ ନେରିଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଘାତ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଥିଲା, ଯେପରି ପୋଲିସ ବିଭାଗୀୟ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅପରାଧିକ ବିଚାର ପରେ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ପୋଲିସଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା। ନେରି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଘାତରେ ବେନ୍ସଙ୍କ ଖପୁରୀ ଉପରେ ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ତଳକୁ ଆଣିଲେ ଯାହା ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍‌ର କାଚ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା; ଏନାମେଲ୍ ଢାଲ ଏବଂ ବଲ୍ବ ନିଜେ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଘର ଭିତରେ ଉଡ଼ିଗଲା। ଟର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଟ୍ୟୁବ୍‌ର ଭାରୀ ଆଲୁମିନିୟମ୍ ବ୍ୟାରେଲ୍ ବଙ୍କା ହୋଇଗଲା ଏବଂ କେବଳ ଭିତରେ ଥିବା ବ୍ୟାଟେରୀଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ନିଜ ଉପରେ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହେବାରୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲା। ଜଣେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦର୍ଶକ, ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଘର ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ନେରିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, କହିଲେ, "ସେ ଜଣେ କଠୋର ମୁଣ୍ଡିଆ ନିଗର।"

କିନ୍ତୁ ବେନ୍ସଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଯଥେଷ୍ଟ କଠିନ ନଥିଲା। ଆଘାତ ତାଙ୍କ ଖପୁରୀରେ ଲାଗିଥିଲା। ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପରେ ହାର୍ଲେମ୍ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା।

ଅତ୍ୟଧିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ବିଭାଗୀୟ ଅଭିଯୋଗରେ ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କୁ ପାଳନ କରାଯିବା ପରେ ସେ କେବଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ସେ ସମଗ୍ର ସମାଜର ଏକ ବିସ୍ମିତ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଘୃଣାରେ ଏତେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଯେ ସେ କୌଣସି ଅଭିଶାପ ଦେଇ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ବିଚାର କରିବାକୁ ସାହସ କରିଥିଲେ! ସେମାନେ ସେହି ଦଲାଲ-ନିଗର ଭଳି ଏକ ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜେଲ ପଠାଇବାକୁ ସାହସ କରିଥିଲେ! ସେମାନେ ସେହି ମହିଳା ଏବଂ ଛୋଟ ଝିଅକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ବିକୃତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ବି ହସ୍ପିଟାଲରେ ରଖାଯାଇଛି।

ସେ ଜେଲକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ପୋଲିସ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ହେତୁ, ତାଙ୍କର ଭଲ ଯତ୍ନ ନିଆଯିବ। ତାଙ୍କର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଅଧିକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ

ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବେ। କେବଳ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବାପା, ଜଣେ ଚତୁର ପୁରୁଣା ଶୈଳୀର ଇଟାଲୀୟ ଯିଏ ବ୍ରୋଙ୍କସରେ ଏକ ମାଛ ବଜାରର ମାଲିକ ଥିଲେ, ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଲବର୍ଟ ନେରି ପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜେଲରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍। ତାଙ୍କର ଜଣେ ସହକର୍ମୀ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି; ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଝିଅ କିଛି ନାରୀ ମୂର୍ଖତା ପାଇଁ ଜଣେ ଭଲ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ଦୋଷରୁ, ନେରିଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ (ସେ ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ କୁ ଉପହାର ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାଛ ଯୋଗାଇଥିଲେ), ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ।

କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ କଠୋର ପୋଲିସ ଭାବରେ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପରି ଥିଲେ; ସେ ଜଣେ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନପାରିବା ଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଯିଏ ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଏବଂ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଧୁକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରୁ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ। କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସର୍ବଦା ଏପରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଥିଲେ ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ ଅର୍ଥ ରଖେ ନାହିଁ। ଅନେକ ଯୁବକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଭୁଲ ପଥ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସମୟ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିଥାଏ।

ଭଲ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାକ ଥିବା ପିଟ୍ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ହିଁ ନେରି ମାମଲାକୁ ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ। ହାଗେନ ସରକାରୀ ପୋଲିସ ଡୋଜିୟରର କପି ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, "ହୁଏତ ଆମର ଏଠାରେ ଆଉ ଜଣେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ଅଛନ୍ତି।"

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଜୋରରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। ଯଦିଓ ସେ ବହୁତ ମୋଟା ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ସାଧାରଣ ମୋଟା ମଣିଷର ସୌଜନ୍ୟ ନଥିଲା। "ମୋର ଚିନ୍ତାଧାରା ଠିକ୍। ମାଇକ ନିଜେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ।"

ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଥିଲା ଯେ ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଜେଲରୁ ଅପଷ୍ଟେଟରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ନୂତନ ସୂଚନା ଏବଂ ଶପଥପତ୍ର ଆଧାରରେ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସ୍ଥଗିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଆଲବର୍ଟ ନେରି ମୂର୍ଖ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କର ବାୟୋଲେଟ୍ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଉନଥିଲା। ନେରି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିଲେ ଏବଂ ରୀତାଙ୍କଠାରୁ ଛାଡପତ୍ର ନେବାକୁ ରାଜି ହୋଇ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଋଣ ପରିଶୋଧ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ହିତୈଷୀଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ଯାତ୍ରା କଲେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ନେରି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସ୍ୱରରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ମାଇକେଲ ଯେଉଁ ଉଷ୍ମତା ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଗ୍ରହଣ କଲେ ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ।

"ନର୍କ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ସାଥୀଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କରିବାକୁ ଦେଇପାରି ନଥିଲି," ମାଇକେଲ୍ କହିଲେ। "ସେମାନେ ତୁମକୁ ଏକ ମହାନ ପଦକ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ହୀନ ରାଜନେତାମାନେ ଚାପ ଗୋଷ୍ଠୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଶୁଣ, ଯଦି ମୁଁ ସବୁକିଛି ଯାଞ୍ଚ କରି ଦେଖି ନଥାନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ କ'ଣ ଏକ କଞ୍ଚା ଚୁକ୍ତି ପାଇଛ ତାହା ଦେଖି ନଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ କେବେବି ଏହି ଚିତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଇ ନଥାନ୍ତି। ମୋର ଜଣେ ଲୋକ ତୁମ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲ, ତୁମେ ପିଲାଟିକୁ କିପରି ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲ, ତାକୁ ଖରାପ ହେବାକୁ ଦେଇଥିଲ। ତୁମର ଶ୍ୱଶୁର କୁହନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲୋକ। ଏହା ବିରଳ।" କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମାଇକେଲ୍ ନେରିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଯିବା ବିଷୟରେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନଥିଲେ।

ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ନେରି ସବୁବେଳେ ଜଣେ ଚୁପ୍ଚାପ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ସହିତ ଖୋଲାଖୋଲି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କଠାରୁ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବଡ଼ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନେରି ତାଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେପରି ସେ ବହୁତ ବଡ଼, ତାଙ୍କ ପିତା ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼।

ଶେଷରେ ମାଇକେଲ କହିଲେ, "ତୁମକୁ ଜେଲରୁ ବାହାର କରି କେବଳ ଶୃଙ୍ଖଳା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡି ଦେବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି କାମ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବି। ମୋର ଲାସ୍ ଭେଗାସରେ ଆଗ୍ରହ ଅଛି, ତୁମର ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ତୁମେ ଜଣେ ହୋଟେଲ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀ ହୋଇପାରିବ। କିମ୍ବା ଯଦି ତୁମେ କିଛି ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ ଋଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବି।"

ନେରି କୃତଜ୍ଞତା ସହ ଲଜ୍ଜାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଗର୍ବର ସହିତ ମନା କରିଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ କହିଲେ, "ମୋତେ ସ୍ଥଗିତ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ କୋର୍ଟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ।"

ମାଇକେଲ ଚଞ୍ଚଳ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏସବୁ ବାଜେ ବିବରଣୀ, ମୁଁ ତାହା ସଜାଡ଼ି ପାରିବି। ସେହି ତଦାରଖ କଥା ଭୁଲିଯାଅ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ପସନ୍ଦ ନ କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମର ହଳଦିଆ ଚାଦର ଟାଣି ଦେବି।"

ହଳଦିଆ ପତ୍ରଟି ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧିକ ଅପରାଧର ଏକ ପୋଲିସ ରେକର୍ଡ ଥିଲା। ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ବିଚାରପତି ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୋଷୀ ଅପରାଧୀକୁ କେଉଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ତାହା ବିଚାର କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଦାଖଲ କରାଯାଉଥିଲା। ନେରି ପୋଲିସ ବାହିନୀରେ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହିତ ବିଚାରପତି ନରମ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଲାଞ୍ଚ ପାଇଥିବା ପୋଲିସ ରେକର୍ଡ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସଫା ହଳଦିଆ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ଏପରି କାମ କରିପାରିବେ; ତଥାପି, ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏପରି ଅସୁବିଧା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଆଯିବ।

"ଯଦି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ହୁଏ, ମୁଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବି," ନେରି କହିଲେ।

"ଭଲ, ଭଲ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ନେରି ଏହାକୁ ତାଙ୍କର ବିଦାୟ ପାଇଁ ନେଲେ। ସେ ଯିବାକୁ ଉଠିଲେ। ପୁଣି ଥରେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

"ଭୋଜନ ସମୟ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଆସ, ମୋ ସହିତ ଏବଂ ମୋ ପରିବାର ସହିତ ଖାଅ। ମୋ ବାପା କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମକୁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଆମେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବା। ମୋ ମାଆ କିଛି ଭଜା ଲଙ୍କା, ଅଣ୍ଡା ଏବଂ ସସେଜ୍ ଖାଇବା ଉଚିତ। ପ୍ରକୃତ ସିସିଲିଆନ୍ ଶୈଳୀ।"

ସେହି ଅପରାହ୍ନଟି ଆଲବର୍ଟ ନେରିଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ଥିଲା, କାରଣ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା। ଡନ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ନେରିଙ୍କ ପିତାମାତା ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମଠାରୁ ମାତ୍ର କିଛି ମିନିଟ୍ ଦୂରରେ ଏକ ଛୋଟ ଗାଁରୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ। କଥାବାର୍ତ୍ତା ଭଲ ଥିଲା, ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ମଦ ପ୍ରବଳ ଲାଲ ଥିଲା। ନେରି ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଆଘାତ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଅତିଥି କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ଦୁନିଆରେ ଖୁସି ରହିପାରିବେ।

ମାଇକେଲ ଏବଂ ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ଡନ୍ ତାଙ୍କ ହାତ ହଲାଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଲୋକ। ମୋ ପୁଅ ମାଇକେଲ ଏଠାରେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜୀତ

ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖାଉଛି, ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ହେଉଛି, ମୁଁ ଅବସର ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏବଂ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କୁହନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମର ଛୋଟ ବ୍ୟାପାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଜୀତ ତେଲ ବିଷୟରେ ଶିଖିବାକୁ କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଏକା ଛାଡିବେ ନାହିଁ। ସେ କୁହନ୍ତି, ଏହି ଭଲ ଲୋକ, ଜଣେ ସିସିଲିଆନ୍ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏହି ମନ୍ଦ ଚାଲ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଜାରି ରଖିଲେ, ମୁଁ ଏଥିରେ ଆଗ୍ରହୀ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୋତେ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହିବା ପାଇଁ କହୁଛି ଯେ ସେ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି। ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଭେଟିଛି, ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଆମେ କଷ୍ଟକୁ ନେଇଛୁ। ତେଣୁ ଯଦି ଆମେ ତୁମ ପାଇଁ ଆହୁରି କିଛି କରିପାରିବା, ତେବେ କେବଳ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗ। ବୁଝିଲ? ଆମେ ତୁମର ସେବାରେ ଅଛୁ।" (ଡନ୍ ଙ୍କ ଦୟାକୁ ମନେ ପକାଇ, ନେରି କାମନା କରିଥିଲେ ଯେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜି ହେବାକୁ ଥିବା ସେବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଥାଆନ୍ତେ।)

ନେରିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମନ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ତିନି ଦିନରୁ କମ୍ ସମୟ ଲାଗିଲା। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଦିଆଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସେ ଅଧିକ ବୁଝିପାରିଲେ। ଯେ ସମାଜ ତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲା, ତାହାର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲା। କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଉଥିଲା, ସମାଜ ତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଉନଥିଲା। ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ବାହାର ଦୁନିଆ ଅପେକ୍ଷା କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଦୁନିଆରେ ଅଧିକ ଖୁସି ହେବେ। ଏବଂ ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଏହାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ।

ସେ ପୁଣି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଡ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ଭେଗାସରେ କାମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ପରିବାର ସହିତ ଚାକିରି କରିବେ। ସେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ। ମାଇକେଲ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ନେରି ତାହା ଦେଖିପାରିଲେ। ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମାଇକେଲ ଜିଦ୍ ଧରିଲେ ଯେ ନେରି ପ୍ରଥମେ ମିଆମିରେ ସେଠାକାର ଫ୍ୟାମିଲି ହୋଟେଲରେ ଛୁଟି ନେବେ, ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମାସର ଦରମା ଆଗୁଆ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଟଙ୍କା ପାଇପାରିବେ।

ସେହି ଛୁଟି ଥିଲା ନେରିଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବିଳାସର ସ୍ୱାଦ। ହୋଟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ, କହୁଥିଲେ, "ଆହା, ତୁମେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନର ବନ୍ଧୁ।" ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଏକ ଆରାମଦାୟକ ସୁଟ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏକ ଦୁର୍ବଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଛୋଟ କୋଠରୀ ନୁହେଁ ଯାହା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଠକି ଦିଆଯାଇପାରେ। ହୋଟେଲରେ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବ୍

ଚଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କିଛି ସୁନ୍ଦର ଝିଅଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ନେରି ନ୍ୟୁୟର୍କ ଫେରିଲେ, ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲା ।

ତାଙ୍କୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଶାସନରେ ରଖାଗଲା ଏବଂ ସେହି ଦକ୍ଷ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତର୍କତାର ସହ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା । କିଛି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିଲା । ସର୍ବପରି, ସେ ଥରେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନେରିଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ହିଂସ୍ରତା ବାଡ଼ର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯେକୌଣସି ସନ୍ଦେହକୁ ଦୂର କରିଦେଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧରେ ସେ "ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ତିଆରି କରିସାରିଥିଲେ" । ସେ କେବେ ପଛକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିଥିଲେ । ନେରି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ନୂତନ ଲୁକା ବ୍ରାସି । ସେ ଲୁକା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ହେବେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଗର୍ବ କରିଥିଲେ । ସର୍ବପରି, ନେରି ତାଙ୍କର ଆବିଷ୍କାର ଥିଲା । ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳନ ଏବଂ ସମନ୍ୱୟ ଏପରି ଯେ ସେ ଆଉ ଜଣେ ଜୋ ଡିମାଗିଓ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ । କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏହା ମଧ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ନେରି ତାଙ୍କ ପରି କାହା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । ନେରିଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବଫର ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ "ବିଶେଷ" ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ଦରମା ପାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଜୀବନଯାପନ, ବୁକ୍ ମେକିଂ କିମ୍ବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଚୁର ଥିଲା ଏବଂ ଦିନେ ହାଗେନ୍ ମଜାରେ ମାଇକେଲ୍ କୁ କହିଥିଲେ, "ଆଚ୍ଛା, ଏବେ ତୁମେ ତୁମର ଲୁକା ପାଇଗଲ ।"

ମାଇକେଲ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ । ସେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ । ଆଲବର୍ଟ ନେରି ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଥିଲେ । ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ଡନ୍ଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିଥିବା ଏକ କୌଶଳ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୀର୍ଘ ଦିନର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖିବା ସମୟରେ, ମାଇକେଲ ଥରେ ପଚାରିଥିଲେ, "ତୁମେ ଲୁକା ବ୍ରାସି ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କଲ? ଏପରି ଏକ ପଶୁ?"

ଡନ୍ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । "ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏପରି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି," ସେ କହିଲେ, "ଯେଉଁମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦାବି କରି ବୁଲନ୍ତି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଥିବ । ସେମାନେ ଜୁଆ ଖେଳରେ ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତି, ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କ ବାଡ଼କୁ ଖୋଳନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ରାଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ିରୁ ଡେଇଁପଡ଼ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ ଏବଂ ଧମକ ଦିଅନ୍ତି । ମୁଁ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ଲୋକକୁ ଜାଣିଶୁଣି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ କ୍ରୋଧିତ କରୁଥିବା ଦେଖିଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜେ କୌଣସି ସମ୍ବଳ ବିନା । ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚିତ୍କାର

କରି ବୁଲନ୍ତି, 'ମୋତେ ମାରିଦିଅ। ମୋତେ ମାରିଦିଅ।' ଏବଂ ସବୁବେଳେ କେହି ନା କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଆନ୍ତି। ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ଖବରକାଗଜରେ ଏହା ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାଉ। ଏପରି ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ ବହୁତ କ୍ଷତି କରନ୍ତି।

"ଲୁକା ବ୍ରାସି ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏତେ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଆମ ପାଇଁ କୌଣସି ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏକ ବ୍ରାସି ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର। କୌଶଳ ହେଉଛି ଯେହେତୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ଖୋଜନ୍ତି, ତେଣୁ କୌଶଳ ହେଉଛି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି କରିଦେବା ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନକରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ତାଙ୍କର କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ଭୟ ଅଛି, ମୃତ୍ୟୁର ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବ। ତେବେ ସେ ତୁମର।"

ଏହା ଡନ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା, ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ଏହାକୁ ନେରିକୁ ତାଙ୍କର ଲୁକା ବ୍ରାସି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

ଏବଂ ଏବେ, ଶେଷରେ, ଆଲବର୍ଟ ନେରି, ତାଙ୍କ ବ୍ରୋଙ୍କସ୍ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକା, ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କର ପୋଲିସ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେ ଏହାକୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଘଷିଥିଲେ। ହୋଲଷ୍ଟରକୁ ପଲିସ୍ କରିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାମ ହେବ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୋଲିସଙ୍କ ଟୋପି ମଧ୍ୟ, ଭାଇଜରକୁ ସଫା କରିବାକୁ ପଡିବ, ମୋଟା କଳା ଜୋତା ଚମକୁଥିବ। ନେରି ଏକ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସହିତ କାମ କରିଥିଲେ। ସେ ଦୁନିଆରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ, ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଆଜି ସେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ବିଫଳ କରିବେ ନାହିଁ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୧

ସେହି ଦିନ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍ ମଲ୍‌ରେ ଦୁଇଟି ଲିମୋଜିନ୍ ପାର୍କିଂ ହୋଇଥିଲା। ବଡ଼ କାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କନି କର୍ଲିଓନ୍, ତାଙ୍କ ମାଆ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ନେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା। କାର୍ଲୋ ରିଜି ପରିବାର ସେହି ସହରକୁ ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍‌ରେ ଛୁଟି କାଟିବାକୁ ଥିଲା। କନିଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ଉପରେ ମାଇକେଲ୍ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍-ବାର୍ଜିନି ପରିବାରର ବୈଠକ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଲ୍‌ରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ବୋଲି ବୁଝାଇବାକୁ ପଛାଇ ନଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ବୈଠକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା। ଯେଉଁମାନେ ଏହା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ସେମାନେ କେବଳ ପରିବାରର କପୋସ୍ ଥିଲେ।

ଅନ୍ୟ ଲିମୋଜିନ୍ କେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାରକୁ ଯାଉଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କୁ ମଲରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ; ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଘଟଣା ଏତେ ଜୋରଦାର ଥିଲା ଯେ ସେ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ବାଧ ହେଉଥିଲେ।

ପୂର୍ବ ରାତିରେ ମାଇକେଲ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କୁ ମଧ ଖବର ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ସେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ମଲରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ। କନି ରାଗି ଯାଇଥିଲେ। ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସହର ଭିତରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ଏବେ ତାଙ୍କ ଆଖି ତାଙ୍କୁ ମଲରେ ଖୋଜୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଟମ୍ ହାଗେନଙ୍କ ପାଖରେ ଘନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଚଳିତ ନ ହେବା ପାଇଁ। କନି କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଲିମୋଜିନରେ ବସାଇବା ସମୟରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇଥିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ଦୁଇ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରୁ ବାହାରକୁ ନ ଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଣିବାକୁ ଫେରି ଆସିବି," ସେ ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ।

ସେ ତାଙ୍କୁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କର ଏକ ଭଦ୍ର ସ୍ୱାମୀ ଭଳି ହସ ଦେଲେ। "ମୁଁ ସେଠାରେ ରହିବି," ସେ କହିଲେ।

ସେ ଝରକା ପାଖରେ ଝୁଲି ରହିଲା। "ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ମାଇକେଲ ତୁମକୁ ଚାହୁଁଛି?" ସେ ପଚାରିଲା। ତା'ର ଚିନ୍ତିତ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚନ ତାକୁ ବୃଦ୍ଧ ଏବଂ ଅଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଉଥିଲା।

କାର୍ଲୋ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ସେ ମୋତେ ଏକ ବଡ଼ କଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି। ହୁଏତ ସେ ଏହା ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ସେ ଯାହା ହେଉ ତାହା ହିଁ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲେ।" କାର୍ଲୋ ସେହି ରାତିରେ ବାର୍ଜିନି ପରିବାର ସହିତ ବୈଠକ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନଥିଲେ।

କନି ଉତ୍ସାହର ସହିତ କହିଲା, "ସତ୍ୟରେ, କାର୍ଲୋ?"

କାର୍ଲୋ ତାକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ଲିମୋଜିନ୍ ମଲର ଫାଟକ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା।

ପ୍ରଥମ ଲିମୋଜିନ୍ ଚାଲିଯିବା ପରେ ହିଁ ମାଇକେଲ୍ କେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଆସିଲା। କାର୍ଲୋ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ ଏବଂ କେଙ୍କୁ ଏକ ଭଲ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଏକ ଭଲ ଛୁଟି କାମନା କଲେ। ଶେଷରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଲିମୋଜିନ୍ଟି ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ଗେଟ୍ ଦେଇ ଗଲା।

ମାଇକେଲ କହିଲା, "ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି, କାର୍ଲୋ। ଏହା ଦୁଇ ଦିନରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ।"

କାର୍ଲୋ ଶୀଘ୍ର କହିଲା, "ମୋର ଆଦୌ ଆପତ୍ତି ନାହିଁ।"

"ଭଲ," ମାଇକେଲ କହିଲା। "ତୁମେ କେବଳ ତୁମ ଫୋନ ପାଖରେ ରୁହ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ତୁମକୁ ଫୋନ୍ କରିବି। ମୋତେ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ କିଛି ନିଶା ନେବାକୁ ପଡିବ। ଠିକ୍ ଅଛି?"

"ହଁ, ମାଇକ୍, ନିଶ୍ଚୟ," କାର୍ଲୋ କହିଲେ। ସେ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲେ, ୱେଷ୍ଟବରିର ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ରଖିଥିବା ମାଲିକାଣୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ଯେ ସେ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ତା'ପରେ ସେ ରାଇ ବୋତଲ ନେଇ ବସିଲେ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ସେ ବହୁତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପରେ ଗେଟ୍ ଦେଇ ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଟିକେ ପରେ ଟେସିଓ ଅନ୍ୟଟିରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ମାଇକେଲଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ। କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଚାଲିଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଟେସିଓ ଆଉ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ।

କାର୍ଲୋ ଦଶ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ନଥାଇ ମଲ୍ରେ ତାଜା ପବନରେ ନିଶ୍ୱାସ ନେଲେ। ସେ ମଲ୍ରେ ଡ୍ୟୁଟି କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଗାର୍ଡଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେ ସମୟ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଟିକେ ଗପସପ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା ଯେ ଆଜିର ଗାର୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ସେ ଜାଣିଥିବା ପୁରୁଷ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ। ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଫାଟକରେ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍, ଏବଂ କାର୍ଲୋ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ରୋକୋ ପରିବାରରେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀର ଥିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ନୀଚ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦି କିଛି ଅସାଧାରଣ ଘଟଣା ଘଟେ।

ରୋକୋ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଏବଂ ନମସ୍କାର କଲା। କାର୍ଲୋ ସତର୍କ ହୋଇଗଲା। ରୋକୋ କହିଲା, "ହେ, ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ତୁମେ ଡନ୍ ସହିତ ଛୁଟିରେ ଯାଉଛ?"

କାର୍ଲୋ କାନ୍ଧ ଉଠାଉଥିଲେ। "ମାଇକ୍ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ମୁଁ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିବି। ତାଙ୍କର ମୋ ପାଇଁ କିଛି କରିବାର ଅଛି।"

"ହଁ," ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ କହିଲେ। "ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଫାଟକ ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ କହିଲେ। ହଁ, କ'ଣ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମାଲିକ।" ତାଙ୍କ ସ୍ୱରରୁ ଜଣାପଡୁଥିଲା ଯେ ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପରି ନୁହଁନ୍ତି; ଟିକେ ଅପମାନଜନକ।

କାର୍ଲୋ ସ୍ୱରକୁ ଅଣଦେଖା କଲା। "ମାଇକ୍ ଜାଣେ ସେ କ'ଣ କରୁଛି," ସେ କହିଲା। ରୋକୋ ନୀରବରେ ଭର୍ତ୍ସନାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା। କାର୍ଲୋ ଏତେ ସମୟ କହି ଘରକୁ ଫେରିଗଲା। କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରୋକୋ ଜାଣି ନଥିଲା ଏହା କ'ଣ।

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ବସବାସ ଘରର ଝରକା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ମଲ୍‌ରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପାନୀୟ ଆଣିଲେ, କଡ଼ା ବ୍ରାଣ୍ଡି। ମାଇକେଲ୍ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ସେଥିରେ ଚୁପୁଡ଼ି ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ପଛପଟେ, ହାଗେନ୍ ଧୀରେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ମାଇକ୍, ତୁମକୁ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡିବ। ସମୟ ଆସିଗଲା।"

ମାଇକେଲ ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲା। "ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଏହା ଏତେ ଶୀଘ୍ର ନଥାନ୍ତା। ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟି ଆଉ ଟିକିଏ ଅଧିକ ସମୟ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତା।"

"କିଛି ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "ଯଦି ମୁଁ ଖସି ନ ଥାଏ, ତେବେ କେହି ଖସି ନ ଥାଏ। ତୁମେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛ।"

ମାଇକେଲ ଝରକା ପାଖରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲା। "ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି ବହୁତ ଯୋଜନା କରିଥିଲା। ମୁଁ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ ସେ କେତେ ଚତୁର। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ଜାଣିଛ।"

"ତାଙ୍କ ପରି କେହି ନୁହଁନ୍ତି," ହେଗେନ୍ କହିଲେ। "କିନ୍ତୁ ଏହା ସୁନ୍ଦର। ଏହା ସର୍ବୋତ୍ତମ। ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।"

"ଦେଖିବା କ'ଣ ହୁଏ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। "ଟେସିଓ ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କ'ଣ ମଲରେ ଅଛନ୍ତି?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ଗ୍ଲାସରେ ବ୍ରାଣ୍ଡି ଶେଷ କଲେ। "କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତୁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି। ମୁଁ ଟେସିଓକୁ ଆଦୌ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ। କେବଳ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ଜିନି ବୈଠକରେ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବି। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାର ଲୋକମାନେ ତା'ର ଯତ୍ନ ନେବେ।"

ହାଗେନ୍ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଟେସିଓକୁ ଖସିଯିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ?"

"କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

ବଫାଲୋ ସହରର ଉପର ଭାଗରେ, ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ରାସ୍ତାରେ ଏକ ଛୋଟ ପିଜା ପାର୍ଲରରେ ଜୋରଦାର ବ୍ୟବସାୟ ହେଉଥିଲା। ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସହିତ, ବ୍ୟବସାୟ ଶେଷରେ ଶିଥିଳ ହୋଇଗଲା ଏବଂ କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ଝରକାରୁ ତାଙ୍କର ଗୋଲ ଟିନ୍ ଟ୍ରେର କିଛି ବଳକା ଖଣ୍ଡ ସହିତ ବାହାର କରି ବିରାଟ ଇଟା ଚୁଲିର ସେଲ୍ଫ ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ସେଠାରେ ଏକ ପାଇ ବେକିଂରେ ଚୁଲି ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲେ। ପନିର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁବୁଲ୍ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ କାଉଣ୍ଟର ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେବା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା, ସେଠାରେ ଜଣେ ଯୁବକ, କଠୋର ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, "ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ ଦିଅ।"

ପିଜା କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ତାଙ୍କ କାଠ କୋଦାଳ ନେଇ ଗରମ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଥଣ୍ଡା ଖଣ୍ଡକୁ ଚୁଲିରେ ପକାଇଲେ। ଗ୍ରାହକ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସି ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ଦୋକାନ ଏବେ ଖାଲି ଥିଲା। କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ଚୁଲି ଖୋଲି ଗରମ ଖଣ୍ଡ ବାହାର କରି ଏକ କାଗଜ ପ୍ଲେଟରେ ପରିବେଷଣ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାହକ, ଏଥିପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ।

"ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତୁମର ଛାତିରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଟାଟୁ ହୋଇଛି," ଗ୍ରାହକ କହିଲେ। "ମୁଁ ତୁମର ସାର୍ଟ ଉପରେ ଏହାର ଉପର ଅଂଶ ଦେଖିପାରୁଛି, ମୋତେ ଏହାର ବାକି ଅଂଶ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ କି?"

କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲେ। ସେ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲେ।

"ତୁମର ସାର୍ଟ ଖୋଲ," ଗ୍ରାହକ କହିଲେ।

କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୋର କୌଣସି ଟାଟୁ ନାହିଁ," ସେ ପ୍ରବଳ ଉଚ୍ଚାରଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଇଂରାଜୀରେ କହିଲେ। "ସେ ସେହି ଲୋକ ଯିଏ ରାତିରେ କାମ କରନ୍ତି।"

ଗ୍ରାହକ ହସିଦେଲେ। ଏହା ଏକ ଅପ୍ରିୟ, କଠୋର, ଚାପପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ ଥିଲା। "ଆସ, ତୁମର ସାର୍ଟର ବଟନ୍ ଖୋଲିଦିଅ, ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଦେବି।"

କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ଦୋକାନର ପଛ ଆଡ଼କୁ ପଛକୁ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ବିଶାଳ ଚୁଲି ଚାରିପାଖରେ ଧାର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଲେ। କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାହକ କାଉଣ୍ଟର ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉଠାଇଲେ। ସେଥିରେ ଏକ ବନ୍ଧୁକ ଥିଲା। ସେ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ। ଗୁଳି କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ଙ୍କୁ ଛାତିରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ଚୁଲି ଉପରେ ବାଜିଲା। ଗ୍ରାହକ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ ଏବଂ କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ। ଗ୍ରାହକ ସର୍ଭିଂ ସେଲ୍ଫ ଚାରିପାଖରେ

ଆସିଲେ, ତଳକୁ ହାତ ବଢାଇ ସାର୍ଟରୁ ବଟନ୍ ଚିରି ଦେଲେ। ଛାତି ରକ୍ତରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଟାଟୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଥିଲା, ପରସ୍ପର ମଧରେ ଜଡିତ ପ୍ରେମୀ ଏବଂ ଛୁରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ। କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନ୍ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହାତକୁ ଦୁର୍ବଳ ଭାବରେ ଉଠାଇଲେ। ବନ୍ଧୁକଧାରୀ କହିଲେ, "ଫାବ୍ରିଜିଓ, ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି।" ସେ ବନ୍ଧୁକକୁ ଏପରି ବିସ୍ତାର କଲେ ଯେ ଏହା କାଉଣ୍ଟରମ୍ୟାନଙ୍କ ଖପୁରୀଠାରୁ କେବଳ କିଛି ଇଞ୍ଚ ଦୂରରେ ଥିଲା ଏବଂ ଟ୍ରିଗର ଟାଣିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଦୋକାନରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ। କର୍ବରେ ଏକ କାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା। ସେ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ କାର ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଚାଲିଗଲା।

ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଗେଟର ଗୋଟିଏ ଲୁହା ସ୍ତମ୍ଭରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଫୋନ୍‌ର ଉତ୍ତର ଦେଲେ। ସେ କେହି ଜଣେ କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲେ, "ତୁମର ପ୍ୟାକେଜ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ," ଏବଂ କଲ୍ କରିବା ସମୟରେ କ୍ଲିକ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ। ରୋକୋ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ବସି ମଲ୍‌ରୁ ବାହାରିଗଲେ। ସେ ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ କଜୱେ ପାର ହୋଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସନି କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ୱାଣ୍ଟାଘର ରେଳ ଷ୍ଟେସନ୍ ଆଡ଼କୁ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇ ବାହାରିଗଲେ। ସେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ପାର୍କ କଲେ। ଆଉ ଏକ ଗାଡ଼ି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ବସିଥିଲେ। ସେମାନେ ସନରାଇଜ୍ ହାଇୱେରେ ଦଶ ମିନିଟ୍ ଦୂରରେ ଏକ ମୋଟେଲକୁ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇ ଏହାର ଆଙ୍ଗନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍, ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଗାଡ଼ିରେ ଛାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଚାଲେଟ୍-ପ୍ରକାର ବଙ୍ଗଳାକୁ ଗଲେ। ଗୋଟିଏ ଧକ୍କାରେ ଏହାର ଦ୍ୱାର କବଜାରୁ ଉଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ରୋକୋ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଶିଗଲା।

ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଉଲଗ୍ନ ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ, ଏକ ଛୋଟ ଝିଅ ଶୋଇଥିବା ବିଛଣା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆଙ୍କ ଘନ ମୁଣ୍ଡର କେଶ ଥିଲା କଳା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଚ୍‌ର ପଞ୍ଝା ଥିଲା ଷ୍ଟିଲ୍ ଧୂସର। ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପକ୍ଷୀର ନରମ ମୋଟାପଣ ଥିଲା। ରୋକୋ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ଚାରୋଟି ଗୁଳି ମାରିଥିଲେ। ତା’ପରେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଗାଡ଼ି ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। ସେହି ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ୱାଣ୍ଟାଘ ଷ୍ଟେସନରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଉଠାଇ ମଲ୍ କୁ ଫେରିଗଲେ। ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ବାହାରକୁ ଆସି ଗେଟ୍ ପାଖରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ଆଲବର୍ଟ ନେରି, ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକା, ତାଙ୍କର ୟୁନିଫର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ, ଟ୍ରାଉଜର, ସାର୍ଟ, ଟାଇ ଏବଂ ଜ୍ୟାକେଟ୍, ହୋଲଷ୍ଟର ଏବଂ

ଗନବେଲ୍ଟ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବାହିନୀରୁ ନିଲମ୍ବିତ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁକ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ, କିଛି ପ୍ରଶାସନିକ ତଦାରଖ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଢାଲ ଛାଡିବାକୁ ବାଧ କରିନଥିଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ .୩୮ ପୋଲିସ ସ୍ପେଶାଲ୍ ଯୋଗାଇଥିଲେ ଯାହା ଖୋଜି ପାଇପାରି ନଥିଲେ। ନେରି ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ, ତେଲ ଲଗାଇଥିଲେ, ହାତୁଡ଼ି ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ପୁଣି ଏକାଠି କରିଥିଲେ, ଟ୍ରିଗର ଦବାଇଥିଲେ। ସେ ସିଲିଣ୍ଡରଗୁଡ଼ିକ ଲୋଡ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ।

ସେ ପୋଲିସର ଟୋପିକୁ ଏକ ଭାରୀ କାଗଜ ବ୍ୟାଗରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ୟୁନିଫର୍ମକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ଓଭରକୋଟ୍ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଘଣ୍ଟା ଯାଞ୍ଚ କଲେ। ତଳ ମହଲାରେ ଗାଡ଼ି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ। ସେ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ଦର୍ପଣରେ ନିଜକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ବିତାଇଲେ। କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା। ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ପୋଲିସ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ।

କାରଟି ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନର ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା। ନେରି ପଛ ସିଟ୍ ଉପରେ ବସିଗଲା। ଯେତେବେଳେ କାରଟି ସହରକୁ ଚାଲିଗଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ପଡ଼ୋଶୀ ଛାଡିବା ପରେ, ସେ ନାଗରିକ ଓଭରକୋଟ୍ କାଢ଼ି କାରର ମହଲାରେ ଛାଡିଦେଲେ। ସେ କାଗଜ ବ୍ୟାଗଟି ଚିରି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଟୋପି ରଖିଲେ।

୫୫ତମ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଆଭେନ୍ୟୁରେ କାରଟି କର୍ବକୁ ଅଟକିଗଲା ଏବଂ ନେରି ବାହାରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା। ସେ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ୟୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧି ପୁଣି ଥରେ ରାସ୍ତାରେ ପାଟ୍ରୋଲିଂ କରୁଥିବାର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଥିଲା। ସେ ସେଣ୍ଟ ପାଟ୍ରିକ୍ କ୍ୟାଥେଡ୍ରାଲ୍ ଠାରୁ ରାସ୍ତା ବିପରୀତ ରକଫେଲର ସେଣ୍ଟର ସାମ୍ନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହର ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ପଞ୍ଚମ ଆଭେନ୍ୟୁର ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେ ଖୋଜୁଥିବା ଲିମୋଜିନ୍ ଦେଖିଲେ। ଏହା ପାର୍କିଂ କରାଯାଇଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଲ NO ପାର୍କିଂ ଏବଂ NO ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ ସାଇନବୋର୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଉଲଗ୍ନ ଭାବରେ ଏକାକୀ। ନେରି ତାଙ୍କ ଗତି ଧୀର କରିଦେଲେ। ସେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସମନ ବହିରେ କିଛି ଲେଖିବାକୁ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଚାଲି ଚାଲିଲେ। ସେ ଲିମୋଜିନ୍ ପାଖରେ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ନାଇଟ୍ଷ୍ଟିକ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହାର ଫେଣ୍ଡର୍ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇଲେ। ଡ୍ରାଇଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ। ନେରି ତାଙ୍କ ବାଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ NO ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ ସାଇନବୋର୍ଡକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର ଘୁଞ୍ଚାଇବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଡ୍ରାଇଭର ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଫେରାଇଲେ।

ନେରି ରାସ୍ତାକୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ଖୋଲା ଝରକା ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲା। ଡ୍ରାଇଭର ଜଣକ ଜଣେ କଠୋର ଦେଖାଯାଉଥିବା ହୁଡ୍ ଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ନେରି ଜାଣିଶୁଣି ଅପମାନଜନକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ଯେ ମୁଁ ତୁମ ଗାଲରେ ସମନ ଲଗାଇବି ନା ତୁମେ ଚାଲିଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ଡ୍ରାଇଭରଟି ନିରବ ଭାବରେ କହିଲା, "ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରସିଙ୍କ୍ଟ ସହିତ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଭଲ। ଯଦି ଏହା ତୁମକୁ ଖୁସି କରିବ, ତେବେ ମୋତେ ଟିକେଟ୍ ଦିଅ।"

"ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ," ନେରି କହିଲା, "ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ଗାଡ଼ିରୁ ଟାଣି ଆଣି ତୁମର ଗଧ ଭାଙ୍ଗି ଦେବି।"

ଡ୍ରାଇଭର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଯାଦୁ ଦ୍ୱାରା ଦଶ ଡଲାରର ନୋଟକୁ ଦେଖାଗଲା, କେବଳ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଏହାକୁ ଏକ ଛୋଟ ବର୍ଗାକାରରେ ମୋଡ଼ି ନେରିର ବ୍ଲାଉଜ୍ ଭିତରେ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ନେରି ପୁଣି ଫୁଟପାଥ୍ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ଉପରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ବଙ୍କା କଲା। ଡ୍ରାଇଭର ଗାଡ଼ିରୁ ବାହାରି ଆସିଲା।

"ତୁମର ଲାଇସେନ୍ସ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ମୋତେ ଦେଖାଅ," ନେରି କହିଲା। ସେ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ବ୍ଲକ ଚାରିପାଖରେ ବୁଲିବାକୁ ଦେବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଆଶା ନଥିଲା। ତାଙ୍କ ଆଖିର କୋଣରୁ, ନେରି ଦେଖିଲେ ଯେ ତିନି ଜଣ ଛୋଟ, ଭାରୀ ଲୋକ ପ୍ଲାଜା କୋଠାର ପାହାଚ ଦେଇ ରାସ୍ତା ଆଡକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହା ନିଜେ ବାର୍ଜିନି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ, ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଏହା ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ, ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଆଗକୁ ଆସି ବାର୍ଜିନିଙ୍କ କାରରେ କ'ଣ ଅସୁବିଧା ଅଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁଲେ।

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "କ'ଣ ଚାଲିଛି?"

ଡ୍ରାଇଭରଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲା, "ମୁଁ ଟିକେଟ୍ କରୁଛି, ଝାଳ ନାହିଁ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଟି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରିସରରେ ନୂଆ ହେବ।"

ସେହି ସମୟରେ ବାର୍ଜିନି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ସହିତ ଆସିଲେ। ସେ ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ, "ଏବେ କଣ ହୋଇଛି?"

ନେରି ତାଙ୍କ ସମନ ବହିରେ ଲେଖି ସାରିଲେ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପଞ୍ଜିକରଣ ଏବଂ ଲାଇସେନ୍ସ ଫେରାଇ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମନ ବହିକୁ ତାଙ୍କ ହିପ୍ ପକେଟରେ ଫେରାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହାତର ଆଗକୁ ଗତିରେ .୩୪ ସ୍ପେଶାଲ୍ ଆଙ୍କିଲେ।

ସେ ବାର୍ଜିନିଙ୍କ ବ୍ୟାରେଲ୍ ଛାତିରେ ତିନୋଟି ଗୁଳି ଭୁଷିଦେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ଲୋକ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ। ସେତେବେଳକୁ ନେରି ଭିଡ଼ ଭିତରକୁ ଏବଂ

କାରଟି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା କୋଣ ପାଖରେ ପଶିଯାଇଥିଲା। କାରଟି ନବମ ଆଭେନ୍ୟୁକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଇ ସହର ଭିତରକୁ ବୁଲିଗଲା। ଚେଲସି ପାର୍କ ନିକଟରେ, ନେରି, ଯିଏ ଟୋପି ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଓଭରକୋଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ପୋଷାକ ବଦଳାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ କାରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କଲେ। ସେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ପୋଲିସ ୟୁନିଫର୍ମ ଅନ୍ୟ କାରରେ ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ। ଏହାକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ। ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପରେ ସେ ଲଙ୍ଗ ବିଚ୍‌ର ମଲରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ପହଞ୍ଚି ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିଲେ।

ଟେସିଓ ପୁରୁଣା ଡନ୍‌ଙ୍କ ଘରର ରୋଷେଇ ଘରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ କପ୍ କଫି ପିଉଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିଲେ। "ମାଇକ୍ ଏବେ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ," ହାଗେନ୍ କହିଲେ। "ତୁମେ ବାର୍ଜିନିକୁ ଫୋନ୍ କରି ତାଙ୍କ ବାଟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ କୁହ।"

ଟେସିଓ ଉଠି ପଡ଼ି କାନ୍ଥ ଫୋନ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଥିବା ବାର୍ଜିନିଙ୍କ ଅଫିସକୁ ଡାଏଲ୍ କଲେ ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଆମେ ବ୍ରୁକଲିନ୍ ଯାଉଛୁ।" ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ହାଗେନ୍‌କୁ ହସିଲେ। "ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ମାଇକ୍ ଆଜି ରାତିରେ ଆମକୁ ଏକ ଭଲ ଡିଲ୍ ଦେଇପାରିବେ।"

ହେଗେନ୍ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ଆସିବେ।" ସେ ଟେସିଓକୁ ରୋଷେଇ ଘରରୁ ବାହାର କରି ମଲ୍ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ମାଇକେଲଙ୍କ ଘର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ। ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ଅଟକାଇଲେ। "ବସ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକ ଅଲଗା ଗାଡ଼ିରେ ଆସିବେ। ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ଆଗକୁ ଯାଅ।"

ଟେସିଓ ଭ୍ରୁକୁଞ୍ଚିତ କରି ହାଗେନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲା। "ହେ ନର୍କ, ସେ ତାହା କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ମୋର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବିଗାଡ଼ି ଦେଉଛି।"

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆଉ ତିନି ଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ହେଗେନ୍ ଧୀରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ମଧ ତୁମ ସହିତ ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ, ଟେସିଓ।"

ଫେରେଟ୍-ମୁଖୀ କାପୋରେଜିମ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସବୁକିଛି ବୁଝିପାରିଲା। ଏବଂ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା। ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳତାର ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା। ସେ ହାଗେନ୍‌କୁ କହିଲା, "ମାଇକ୍‌କୁ କୁହ, ଏହା ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା, ମୁଁ ସବୁବେଳେ ତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲି।"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, "ସେ ତାହା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି।"

ଟେସିଓ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ ତାପରେ ଧୀରେ କହିଲେ, "ଟମ୍, ତୁମେ ମୋତେ କାବୁ କରିପାରିବ କି? ପୁରୁଣା ସମୟ ପାଇଁ?"

ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ।

ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଟେସିଓଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନେ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା କାର ଭିତରକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ଟିକେ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ। ଟେସିଓ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୈନିକ ଥିଲେ; ବୁଢ଼ା ଡନ୍ ଲୁକା ବ୍ରାସି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ। ଏତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନର ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ବିଚାର କରିବାରେ ଏତେ ମାରାତ୍ମକ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ, ଏହା ବହୁତ ଦୁଃଖଦ ଥିଲା।

ମାଇକେଲଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା କାର୍ଲୋ ରିଜି ସମସ୍ତ ଆଗମନ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସହିତ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିଛି ବଡ଼ ଘଟଣା ଘଟୁଛି ଏବଂ ଏପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ। ଅଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଫୋନରେ ଡାକିଲେ। ଘରର ଜଣେ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ଫେରି ଆସିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସି ରୁହନ୍ତୁ, ସେ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ।

କାର୍ଲୋ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ମାଲିକାଣୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଳମ୍ବିତ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ପାଇଁ ନେଇ ଯାଇ ରାତି ବିତାଇପାରିବେ। ମାଇକେଲ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଫୋନ୍ କରିବେ, ଯାହା ସେ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ତାହା ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ୱେଷ୍ଟବରୀ ଯିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶ ମିନିଟ୍ ଲାଗିବ। ଏହା କରାଯାଇପାରେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ନ ଦେବା ପାଇଁ ମିଠା କଥା କହିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଲେ ସେ ସମୟ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେ କେବଳ ଏକ ନୂତନ ସାର୍ଟ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ହେଲା। ସେ ଶୀଘ୍ର ଯୁକ୍ତି କଲେ ଯେ ମାଇକ୍ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକେତ ପାଉଥିଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଦୂତ ପଠାଇଥିଲେ। କାର୍ଲୋ ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହା ଖୋଲିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଶରୀର ଭୟଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଭୟରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛି। ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସେହି ମୃତ୍ୟୁର ମୁହଁ ଯାହା କାର୍ଲୋ ରିଜି ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖୁଥିଲେ।

ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପଛରେ ଥିଲେ ହାଗେନ ଏବଂ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ। ସେମାନେ ଗମ୍ଭୀର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଯେପରି ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଖରାପ ଖବର ଦେବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନିଚ୍ଛା ସହିତ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ତିନିଜଣ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ କାର୍ଲୋ ରିଜି ସେମାନଙ୍କୁ ବସାଇବା କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ। ପ୍ରଥମ ଆଘାତରୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ, ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ ସ୍ନାୟୁ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି। ମାଇକେଲଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଅସୁସ୍ଥ, ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ବାନ୍ତି କରାଇଲା।

"ତୁମେ ସାଣ୍ଟିନୋ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପଡିବ," ମାଇକେଲ କହିଲେ।

କାର୍ଲୋ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ବୁଝି ନପାରିବାର ଅଭିନୟ କଲେ। ହେଗେନ୍ ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନ୍ କୋଠରୀର ବିପରୀତ କାନ୍ଥକୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେ ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ପରସ୍ପରର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇଥିଲେ।

"ତୁମେ ସନ୍ନିକୁ ବାର୍ଜିନି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଙ୍ଗୁଠି ମାରିଥିଲ," ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ସିଧା କରି କହିଲେ। "ତୁମେ ମୋ ଭଉଣୀ ସହିତ ଯେଉଁ ଛୋଟ ପ୍ରହସନ କରିଥିଲ, ବାର୍ଜିନି କ'ଣ ତୁମକୁ ଏପରି ମଜା କରିଥିଲା ଯାହା ଜଣେ କର୍ଲିଓନଙ୍କୁ ବୋକା କରିବ?"

କାର୍ଲୋ ରିଜି ତାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଭୟରୁ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିନା, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ବିନା କହିଥିଲେ। "ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ମାଇକ୍, ମୋ ସହିତ ଏପରି କର ନାହିଁ, ଦୟାକରି, ମାଇକ୍, ମୋ ସହିତ ଏପରି କର ନାହିଁ।"

ମାଇକେଲ ନୀରବରେ କହିଲେ, "ବାର୍ଜିନି ମରିଯାଇଛି। ଫିଲିପ୍ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ମଧ୍ୟ ମରିଯାଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ହିସାବ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତେଣୁ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଆପଣ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ।"

ହାଗେନ୍ ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ମାଇକେଲକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି। ଏହି ବିଶ୍ୱାସଘାତକଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି? ଏପରି ଏକ କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇସାରିଛି। ଉତ୍ତର ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା। ମାଇକେଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଏତେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ନଥିଲେ, ଅନ୍ୟାୟ ହେବାର ଭୟ କରୁଥିଲେ, ତଥାପି ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସେହି ଅଂଶ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯାହାକୁ କେବଳ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଲିଭାଇ ପାରିବ।

ତଥାପି କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା। ମାଇକେଲ ପ୍ରାୟ ଦୟାଳୁ ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏତେ ଭୟ କରନାହିଁ। ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ମୁଁ ମୋ ଭଉଣୀକୁ ବିଧବା କରିଦେବି? ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ମୁଁ ମୋ ଭଣଜାମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରିଦେବି? ସର୍ବୋପରି ମୁଁ ତୁମର ଗୋଟିଏ ପିଲାର ଗଡଫାଦର। ନା, ତୁମର ଦଣ୍ଡ ହେବ ଯେ ତୁମକୁ ପରିବାର ସହିତ କୌଣସି କାମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଭେଗାସକୁ ବିମାନରେ ବସାଉଛି ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ସେଠାରେ ରୁହ। ମୁଁ କନିକୁ ଏକ ଭତ୍ତା ପଠାଇବି। ଏତିକି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ବାରମ୍ବାର କୁହ ନାହିଁ, ମୋର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାର ଅପମାନ କର ନାହିଁ ଏବଂ ମୋତେ ରାଗ କର ନାହିଁ। କିଏ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା, ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ନା ବାର୍ଜିନି?"

ଜୀବନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବ୍ୟଥିତ ଆଶାରେ, ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମିଠା ବନ୍ୟା ଆଶ୍ୱସ୍ତିରେ, କାର୍ଲୋ ରିଜି ବକ୍ ବକ୍ କରି କହିଲେ, "ବାର୍ଜିନି।"

"ଆଚ୍ଛା, ଭଲ," ମାଇକେଲ ଧୀରେ କହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। "ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଏବେ ଚାଲିଯାଅ। ତୁମକୁ ବିମାନବନ୍ଦରକୁ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ଗାଡ଼ି ଅପେକ୍ଷା କରିଛି।"

କାର୍ଲୋ ପ୍ରଥମେ ଦ୍ୱାର ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲେ, ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ। ଏବେ ରାତି ହୋଇଗଲା, କିନ୍ତୁ ସବୁଦିନ ପରି ମଲ୍ଟି ଫ୍ଲଡ୍‌ଲାଇଟ୍‌ରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ କାର ଆସିଲା। କାର୍ଲୋ ଦେଖିଲେ ଏହା ତାଙ୍କର ନିଜ କାର। ସେ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ପଛରେ କିଛି ଦୂର ପାର୍ଶ୍ୱରେ କେହି ଜଣେ ବସିଥିଲେ। ଲାମ୍ପୋନ୍ ଆଗ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ମାଇକେଲ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକି କହିବି ଯେ ତୁମେ ତଳକୁ ଯାଉଛ।" କାର୍ଲୋ ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ। ତାଙ୍କର ସିଲ୍କ ସାର୍ଟ ଝାଳରେ ଭିଜି ଯାଇଥିଲା।

ଗାଡ଼ିଟି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗେଟ୍ ଆଡକୁ ଚାଲିଗଲା। କାର୍ଲୋ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ବସିଥିବା ଲୋକଟିକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ଯେପରି ଏକ ଛୋଟ ଝିଅ ଏକ ବିଲେଇ ଛୁଆଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରିବନ ପକାଇଲା, ସେହିପରି ଚତୁରତା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ, କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ବେକରେ ତାଙ୍କର ଗାରେଟ୍ ପକାଇଲେ। କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ୟାଙ୍କିଂ ଥ୍ରୋଟାଲ ସହିତ ଚର୍ମରେ କଟିଯାଇଥିବା ମସୃଣ ରଶି, କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ଶରୀର ଏକ ରେଖାରେ ମାଛ ପରି ବାୟୁକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା, କିନ୍ତୁ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖିଲେ, ଗାରେଟ୍‌କୁ କଡ଼ାକଡ଼ି କଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶରୀର ଶିଥିଳ ହୋଇଗଲା ନାହିଁ। ହଠାତ୍ ଗାଡ଼ିର ପବନରେ ଏକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆସିଥିଲା। ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟତର ହେବା ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଲୋଙ୍କ ଶରୀର, ନିଜକୁ ଖାଲି

କରିଦେଇଥିଲା। କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଗାରେଟ୍‌କୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ରଖିଲେ, ତା'ପରେ ରଶିକୁ ମୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ତାଙ୍କ ପକେଟ୍ ରେ ରଖିଲେ। କାର୍ଲୋଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ପଡ଼ିଯିବାରୁ ସେ ସିଟ୍ କୁଶନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ଆରାମ କଲେ। କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଝରକା ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ।

କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ବିଜୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଚବିଶ ଘଣ୍ଟାର ଅବଧି ମଧରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ଏବଂ ଲାମ୍ପୋନ୍ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ କର୍ଲିଓନ୍ ଡୋମେନ୍‌ର ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ। ନେରିଙ୍କୁ ଟେସିଓ ଶାସନର କମାଣ୍ଡ ନେବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ବାର୍ଜିନି ବୁକିମାର୍ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଥିଲା; ମଲବେରୀ ଷ୍ଟ୍ରିଟର ଏକ ଇଟାଲୀୟ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରାତ୍ରୀଭୋଜନ ସମୟରେ ଦାନ୍ତ କାଟୁଥିବାବେଳେ ଦୁଇ ଜଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦବୀ ବାର୍ଜିନି ଏନଫୋର୍ସରଙ୍କୁ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ଟ୍ରାକରେ ଏକ ବିଜୟୀ ରାତିରୁ ଘରକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ଟ୍ରୋଟିଂ ରେସ୍ ର ଜଣେ କୁଖ୍ୟାତ ଫିକ୍ସରଙ୍କୁ ମଧ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ଜଳପ୍ରାନ୍ତର ଦୁଇଟି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଲାଲକ୍ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ମାସ ପରେ ନ୍ୟୁ ଜର୍ସି ସ୍ୱାମ୍ପରେ ମିଳିଲା।

ଏହି ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠୁର ଆକ୍ରମଣ ସହିତ, ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କଲେ ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କ ପରିବାରରେ କର୍ଲିଓନ ପରିବାରକୁ ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କଲେ। ତାଙ୍କୁ କେବଳ ତାଙ୍କର କୌଶଳଗତ ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ସମ୍ମାନ କରାଯାଉନଥିଲା ବରଂ ବାର୍ଜିନି ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ପରିବାର ଉଭୟର କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ୟାପୋରେଗିମ୍ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ।

ଏହା ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ କନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଷ୍ଟେରିଆର ପ୍ରଦର୍ଶନ ବ୍ୟତୀତ।

କନି ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ଉଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ପିଲାମାନେ ଭେଗାସରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ଲିମୋଜିନ୍ ମଲ୍ ଭିତରକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାଙ୍କ ବିଧବାଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ସଂଯମ କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ, ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ପଥର ରାସ୍ତା ଦେଇ ମାଇକେଲ୍ କର୍ଲିଓନ୍‌ଙ୍କ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ଫାଟି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ବସବାସ କରୁଥିବା ଘରେ ମାଇକେଲ୍ ଏବଂ କେ'ଙ୍କୁ ପାଇଲେ। କେ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଏବଂ ଭଉଣୀ ଭଳି ଆଲିଙ୍ଗନରେ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ନେବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କନି ତାଙ୍କ ଭାଇ ଉପରେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଅଭିଶାପ ଏବଂ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅଟକିଗଲେ। "ତୁମେ ଖରାପ ଜାତବ୍ୟକ୍ତି," ସେ

ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ। "ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ। ତୁମେ ଆମ ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲ ଏବଂ କେହି ତୁମକୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ସନି ବିଷୟରେ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲ, ତୁମେ ସବୁବେଳେ କରିଥିଲ, ସମସ୍ତେ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ କେବେ ମୋ ବିଷୟରେ ଭାବିଲ ନାହିଁ। ତୁମେ କେବେ ମୋ ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିନ୍ଦା କରିନାହଁ। ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି, ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?" ସେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ମାଇକେଲଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଆସି ତାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କେବଳ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଭାବରେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର କଥା ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ।

କେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "କନି, ତୁମେ ବିରକ୍ତ, ଏପରି କଥା କୁହ ନାହିଁ।"

କନି ତାଙ୍କ ହିଷ୍ଟେରିଆରୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ବିଷ ଥିଲା। "ତୁମେ କାହିଁକି ଭାବୁଛ ଯେ ସେ ସବୁବେଳେ ମୋ ପ୍ରତି ଏତେ ଥଣ୍ଡା ଥିଲେ? ତୁମେ କାହିଁକି ଭାବୁଛ ସେ କାର୍ଲୋକୁ ଏଠାରେ ମଲରେ ରଖିଥିଲେ? ସବୁବେଳେ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୋ ବାପା ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସାହସ କରିନଥିଲେ। ମୋ ବାପା ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇଥାନ୍ତେ। ସେ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଆମ ପିଲାକୁ ଟ୍ରାକରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ପିଲାର ଗଡଫାଦର ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଥଣ୍ଡା ହୃଦୟର ହାରମାଷ୍ଟ। ତୁମେ ଭାବୁଛ ତୁମେ ତୁମ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଜାଣ? ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ ସେ ମୋ କାର୍ଲୋ ସହିତ କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି? କେବଳ ଖବରକାଗଜ ପଢ଼। ବାର୍ଜିନି ଏବଂ ଟାଟାଗ୍ଲିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ। ମୋ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ: '

ସେ ପୁଣି ଥରେ ନିଜକୁ ହିଷ୍ଟେରିଆରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା। ସେ ମାଇକେଲଙ୍କ ମୁହଁରେ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା କିନ୍ତୁ ତା'ର ଲାଳ ନଥିଲା।

"ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଅ ଏବଂ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଡାକିଆଅ," ମାଇକେଲ କହିଲେ। ଦୁଇଜଣ ଗାର୍ଡ ତୁରନ୍ତ କନିର ହାତ ଧରି ଘରୁ ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ।

କେ ଏବେ ବି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଏବେ ବି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ଏସବୁ କହିବାକୁ କାହିଁକି ବାଧ ହେଲେ, ମାଇକେଲ, ସେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି?"

ମାଇକେଲ କାନ୍ଧ କୁଞ୍ଚାଇଲେ। "ସେ ହିଷ୍ଟରିଆଲ୍।"

କେ ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ଚାହିଁଲା। "ମାଇକେଲ, ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ଦୟାକରି କୁହନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ।"

ମାଇକେଲ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା। "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ନୁହେଁ। କେବଳ ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏଥର ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଦେଉଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି। ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ।" ସେ କେବେବି ଏତେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ସିଧାସଳଖ ତାଙ୍କ ଆଖିକୁ ଚାହିଁଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ସମସ୍ତ ପାରସ୍ପରିକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଉଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଆଉ ସନ୍ଦେହ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃଖର ସହିତ ହସିଲେ ଏବଂ ଚୁମ୍ବନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସିଲେ।

"ଆମେ ଦୁହେଁ ପିଇବାକୁ ଚାହୁଁ," ସେ କହିଲେ। ସେ ବରଫ ପାଇଁ ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ଥିବାର ଶୁଣିଲେ। ସେ ରୋଷେଇ ଘର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା, ନେରି ଏବଂ ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭିତରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ମାଇକେଲ୍ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପଛ କରି ରହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦେଖିପାରିବେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କ୍ଲେମେଞ୍ଜା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି ତାଙ୍କୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଅଭିବାଦନ କଲେ।

“ଡନ୍ ମାଇକେଲ୍,” କ୍ଲେମେଞ୍ଜା କହିଲେ।

କେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ମାଇକେଲ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କିପରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ରୋମର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମନେ ପକାଇଲେ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ସେହି ରୋମାନ୍ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଦିବ୍ୟ ଅଧିକାର ଦ୍ୱାରା, ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଶକ୍ତିକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ହାତ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଉପରେ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁର ରୂପରେ ଏକ ଶୀତଳ ଗର୍ବୀ ଶକ୍ତି ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ଶରୀର ଅସାବଧାନ ଭାବରେ, ଅହଂକାରୀ ଭାବରେ ଆରାମରେ ଥିଲା, ଓଜନ ଅନ୍ୟ ଗୋଡ଼ ପଛରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଉପରେ ଥିଲା। କପୋରେଗିମ୍ସ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ କନି ମାଇକେଲଙ୍କୁ ଯାହା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ। ସେ ପୁଣି ରୋଷେଇ ଘରକୁ ଯାଇ କାନ୍ଦିଲେ।

ନବମ ପୁସ୍ତକ

ଅଧ୍ୟାୟ 32

କୋର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାରର ରକ୍ତାକ୍ତ ବିଜୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ବର୍ଷର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରାଜନୈତିକ କସରତ ମାଇକେଲ୍ କୋର୍ଲିଓନ୍ଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିନଥିଲା। ବାର ମାସ ପାଇଁ, ମାଇକେଲ୍ ଲଙ୍ଗ୍ ବିଚ୍ ମଲ୍‌ରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍‌ରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ନୂତନ ଘର ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସମୟ ବାଣ୍ଟି ନେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଏବଂ ଘର ଏବଂ ମଲ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାରକୁ ପୂର୍ବକୁ ଶେଷ ଗସ୍ତରେ ଆଣିଥିଲେ। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମାସ ରହିବେ, ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ କରିବେ, କେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିବାରର ଘରୋଇ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ୟାକିଂ ଏବଂ ପଠାଣ କରିବେ। ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିବରଣୀ ଥିଲା।

ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ଅପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଥିଲା, ଏବଂ କ୍ଲେମେଞ୍ଜାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ପରିବାର ଥିଲା। ରୋକୋ ଲାମ୍ପୋନ୍ ଥିଲେ କର୍ଲିଓନ୍ କ୍ୟାପୋରେଜିମ୍। ନେଭାଡାରେ, ଆଲବର୍ଟ ନେରି ପରିବାର-ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଟେଲଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତ ସୁରକ୍ଷାର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ହାଗେନ୍ ମଧ୍ୟ ମାଇକେଲଙ୍କ ପଶ୍ଚିମ ପରିବାରର ଅଂଶ ଥିଲେ।

ସମୟ ପୁରୁଣା କ୍ଷତକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। କନି କର୍ଲିଓନ ତାଙ୍କ ଭାଇ ମାଇକେଲଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ମିଳନ କରିଥିଲେ। ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଅଭିଯୋଗର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥା ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ ଏବଂ କେଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ କଥାରେ କୌଣସି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ, ଏହା କେବଳ ଜଣେ ଯୁବତୀ ବିଧବାର ହିଷ୍ଟେରିଆ ଥିଲା।

କନି କର୍ଲିଓନ୍ ସହଜରେ ଜଣେ ନୂତନ ସ୍ୱାମୀ ପାଇଗଲେ; ପ୍ରକୃତରେ, ସେ ସମ୍ମାନର ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ପୁଣି ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଯୁବକ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିଛଣା ପୂରଣ କଲେ, ଯିଏ ଜଣେ ପୁରୁଷ ସଚିବ ଭାବରେ କର୍ଲିଓନ୍ ପରିବାର ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ଏକ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଇଟାଲୀୟ ପରିବାରର ପୁଅ କିନ୍ତୁ ଆମେରିକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟବସାୟ କଲେଜରୁ ସ୍ନାତକ ହୋଇଥିଲେ। ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଡନ୍‌ଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା।

କେ ଆଡାମ୍ସ କର୍ଲିଓନ୍ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଧର୍ମରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋଗ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଥିଲେ। ମାଇକେଲ୍ ନିଜେ

ଏହି ବିକାଶରେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇନଥିଲେ। ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତେ, ଏହା ଅଧିକ ଆମେରିକୀୟ ଥିଲା।

ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲା, କେ ନେଭାଡାରେ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଇଲେ। ସେ ଦୃଶ୍ୟ, ଚମତ୍କାର ଲାଲ ପଥରର ପାହାଡ ଏବଂ କଏନ୍, ଜଳୁଥିବା ମରୁଭୂମି, ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସତେଜ ହ୍ରଦ, ଏପରିକି ଗରମକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ନିଜ ନିଜ ଘୋଡା ଚଲାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଦାସ ଥିଲେ, ଅଙ୍ଗରକ୍ଷୀ ନୁହଁନ୍ତି। ଏବଂ ମାଇକେଲ ଏକ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଏକ ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା; ସେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ କ୍ଲବ୍ ଏବଂ ନାଗରିକ କମିଟିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ; ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରି ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜନୀତିରେ ତାଙ୍କର ଏକ ସୁସ୍ଥ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଭଲ ଜୀବନ ଥିଲା। କେ ଖୁସି ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟୁୟର୍କ ଘର ବନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଲାସ୍ ଭେଗାସ୍ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ଘର ହେବ। ସେ ନ୍ୟୁୟର୍କକୁ ଫେରିବାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଶେଷ ଯାତ୍ରାରେ ସେ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ୟାକିଂ ଏବଂ ପରିବହନକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ ଦିନରେ ସେ ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଡିସଚାର୍ଜ ହେବାର ସମୟ ଆସିଲେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ରୋଗୀମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସେହି ସମାନ ତତ୍ପରତା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ।

ସେହି ଶେଷ ଦିନ, କେ ଆଡାମ୍ସ କର୍ଲିଓନ ଭୋରରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ମଲ୍ ବାହାରେ ଟ୍ରକ୍ ମୋଟରଗୁଡ଼ିକର ଗର୍ଜନ ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ। ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସମସ୍ତ ଘରର ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ଖାଲି କରିଦେବ। କର୍ଲିଓନ ପରିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ଲାସ୍ ଭେଗାସକୁ ଫେରିଯିବେ, ଯେଉଁଥିରେ ମାମା କର୍ଲିଓନ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେବେ।

ଯେତେବେଳେ କେ ବାଥରୁମରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ତକିଆ ଉପରେ ବସି ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁଥିଲେ। "ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ କାହିଁକି ଯିବାକୁ ପଡିବ?" ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ରବିବାରକୁ ଆପତ୍ତି କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସପ୍ତାହରେ କାହିଁକି? ତୁମେ ମୋ ମାଆ ପରି ଖରାପ।" ସେ ଅନ୍ଧାରରେ ହାତ ବଢାଇ ଟେବୁଲ ଲାଇଟ୍ ଜଳାଇଲେ।

କେ ତାଙ୍କ ଷ୍ଟୋକିଜ୍ ଟାଣିବା ପାଇଁ ବିଛଣାର କଡ଼ରେ ବସିଥିଲେ। "ତୁମେ ଜାଣ କ୍ୟାଥୋଲିକମାନେ କେତେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ," ସେ କହିଲେ। "ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନିଅନ୍ତି।"

ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ ନାଇଲନ୍ ହୋସ୍‌ର ଉପର ଭାଗ ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଉଷ୍ମ ଚର୍ମ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘକୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ। "କର ନାହିଁ," ସେ କହିଲେ। "ମୁଁ ଆଜି ସକାଳେ କମ୍ୟୁନିଅନ୍ ନେଉଛି।"

ଯେତେବେଳେ ସେ ବିଛଣାରୁ ଉଠିଲା, ସେ ତାକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ। ସେ ସାମାନ୍ୟ ହସି କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ ଏତେ କଠୋର କ୍ୟାଥୋଲିକ୍, ତେବେ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଯିବାକୁ କାହିଁକି ଛାଡି ଦେଲ?"

ସେ ଅସହଜ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସତର୍କ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର "ଡନ୍" ଆଖି ଭାବରେ ଭାବି ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ। "ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ସମୟ ଅଛି," ସେ କହିଲେ। "ଆମେ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ କରାଇବି।"

ସେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ଘର ବାହାରେ ପବନ ଉଷ୍ମ ହୋଇସାରିଥିଲା। ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉଦିତ ହେଉଥିବା ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲାଲ ଥିଲା। କେ ମଲର ଫାଟକ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ। ମାମା କର୍ଲିଓନ୍, ତାଙ୍କ ବିଧବା କଳା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି, ସେଠାରେ ବସି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଏହା ଏକ ନିୟମିତ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୂଜା, ଏକାଠି।

କେ ବୁଢ଼ୀର କୁଞ୍ଚିତ ଗାଲକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ, ତାପରେ ଚକ ପଛରେ ବସିଗଲେ। ମାମା କର୍ଲିଓନ୍ ସନ୍ଦେହଜନକ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ଜଳଖିଆ ଖାଉଛ?"

"ନା," କେ କହିଲେ।

ବୁଢ଼ୀ ମହିଳା ଜଣକ ସମର୍ଥନରେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। କେ ଥରେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ପବିତ୍ର ସମାଗମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ନିଷେଧ। ଏହା ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବର କଥା, କିନ୍ତୁ ମାମା କର୍ଲିଓନ୍ ତା'ପରେ କେବେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସବୁବେଳେ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ। "ତୁମେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଛ?" ବୃଦ୍ଧା ପଚାରିଲେ।

"ହଁ," କେ କହିଲେ।

ସକାଳର ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚର୍ଚ୍ଚଟି ଛୋଟ ଏବଂ ନିର୍ଜନ ଥିଲା। ଏହାର ରଙ୍ଗୀନ କାଚ ଝରକା ଭିତରକୁ ଗରମରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା, ସେଠାରେ ଏହା ଥଣ୍ଡା ହେବ, ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ। କେ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କୁ ଧଳା ପଥର ପାହାଚ ଚଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ବୁଢ଼ୀ ମହିଳା ବେଦୀ ପାଖରେ ଏକ ଚୌକିକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ। କେ ଆଉ ଏକ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ପାହାଚରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଏହି ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ସର୍ବଦା ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ସବୁବେଳେ ଟିକେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ।

ଶେଷରେ ସେ ଶୀତଳ ଅନ୍ଧାରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେ ପବିତ୍ର ଜଳକୁ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ନେଇ କ୍ରୁଶର ଚିହ୍ନ ତିଆରି କଲେ, କ୍ଷଣିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଓଦା ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ତାଙ୍କ ଶୁଖିଲା ଓଠରେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ସାଧୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହମବତୀଗୁଡ଼ିକ ଲାଲ ଭାବରେ ଝଲସୁଥିଲା, ତାଙ୍କ କ୍ରୁଶରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। କେ ତାଙ୍କ ଧାଡ଼ିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଲେ

ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ସମାଗମ ପାଇଁ ଡାକ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପିଉର କଠିନ କାଠ ରେଳରେ ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିଲେ। ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ପରି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ।

ଏହି କ୍ଷୀଣ, ଘୋଡ଼ାଇ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକରେ ହିଁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ନିଜକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ। ବର୍ଷକ ପୂର୍ବର ସେହି ଭୟଙ୍କର ରାତି ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିଶୁଣି ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପ୍ରେମକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମିଛରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିନାହାଁନ୍ତି।

ସେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ମିଛ ପାଇଁ ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ, କାମ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ପରଦିନ ସକାଳେ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟାରରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ବାପାମାଆଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ। କାହାକୁ କିଛି ନ କହି, ସେ କ'ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ନ ଜାଣି। ମାଇକେଲ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକା ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ। ନ୍ୟୁୟର୍କରୁ ଆସିଥିବା ଲିମୋଜିନ୍ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସହିତ ତାଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ ଅଟକିବାର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ।

ସେ ଟମ୍ ହାଗେନ୍ ସହିତ ଏକ ଲମ୍ବା ଭୟଙ୍କର ଅପରାହ୍ନ ବିତାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ଅପରାହ୍ନ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଛୋଟ ସହର ବାହାରେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ହାଗେନ୍ କୋମଳ ହୋଇନଥିଲେ।

କେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ଅପରିଷ୍କାର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ଭୂମିକା ପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲେ। "ମାଇକ୍ କ'ଣ ତୁମକୁ ମୋତେ ଧମକ ଦେବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ପଠାଇଥିଲେ?" ସେ ପଚାରିଲେ। "ମୁଁ ଆଶା କରିଥିଲି ଯେ କିଛି 'ପୁଅ'ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମେସିନ୍ ଗନ୍ ସହିତ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ମୋତେ ଫେରିଯିବାକୁ ବାଧ କରିବେ।"

ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ହାଗେନଙ୍କୁ ରାଗିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ କଠୋର ଭାବରେ କହିଲେ, "ଏହା ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ନାବାଳକ କଥା ଯାହା ମୁଁ କେବେ ଶୁଣିନାହିଁ। ମୁଁ କେବେ ତୁମ ପରି ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଆଶା କରି ନଥିଲି। ଆସ, କେ।"

"ଠିକ୍ ଅଛି," ସେ କହିଲା।

ସେମାନେ ସବୁଜ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଲେ। ହେଗେନ୍ ନୀରବରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କାହିଁକି ପଳାଇଗଲ?"

କେ କହିଲା, "କାରଣ ମାଇକେଲ ମୋତେ ମିଛ କହିଥିଲା। କାରଣ ସେ କନିର ପୁଅର ଗଡଫାଦର ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୋତେ ବୋକା ବନାଇଥିଲା। ସେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଥିଲା। ମୁଁ ଏପରି ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହା ସହିତ ରହିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାପା ହେବାକୁ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ," ହେଗେନ୍ କହିଲା। ସେ ଏବେ ଯଥାର୍ଥ କ୍ରୋଧରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। "ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ତୁମେ ଏହା ବୁଝିପାରୁଛ କି?" ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅଟକିଗଲେ। "ଏବଂ ସେ ମୋତେ ମିଛ କହିଲେ।"

ସେମାନେ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ନୀରବରେ ଚାଲିଲେ। ଶେଷରେ ହେଗେନ୍ କହିଲେ, "ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ସବୁ ସତ୍ୟ ଜାଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ପାଇବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆମେ ଧରିନେବୁ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ। ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ, ମନେରଖ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ସେ ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହାର କିଛି ଯଥାର୍ଥତା ଦେଇଥାଏ ତେବେ କ'ଣ ହେବ? କିମ୍ବା କିଛି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଯଥାର୍ଥତା?"

କେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲା। "ଟମ୍, ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତୁମର ଓକିଲ ପକ୍ଷ ଦେଖୁଛି।
ଏହା ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ।"

ହାଗେନ୍ ହସି କହିଲେ। "ଠିକ୍ ଅଛି। ମୋ କଥା ଶୁଣ। ଯଦି କାର୍ଲୋ ସନିକୁ ସେଠାରେ ଠିଆ କରିଥାନ୍ତେ, ତାକୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ମାରିଥାନ୍ତେ। ଯଦି କାର୍ଲୋ ସେହି ସମୟରେ କନିକୁ ମାଡ଼ ମାରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ କ'ଣ ହୁଏ, ଯଦି ସନ୍ନିକୁ ଖୋଲାରେ ବାହାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଚିନ୍ତିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତା, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜୋନ୍ସ ବିଚ୍ କଜୱେ ଦେଇ ରାସ୍ତା ନେବେ? ଯଦି କାର୍ଲୋକୁ ସନିକୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା? ତା'ପରେ କ'ଣ ହୁଏ?"

କେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ହେଗେନ୍ ଆଗକୁ କହିଲେ। "ଏବଂ ଯଦି ଡନ୍, ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାଙ୍କ ଝିଅର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ତାଙ୍କ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ନିଜକୁ ବାଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେବେ କ'ଣ ହେବ? ଯଦି ଶେଷରେ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରନ୍ତି, ଜାଣି ଯେ ମାଇକେଲ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରୁ ସେହି ଭାର କାଢ଼ି ନେବେ, ସେହି ଦୋଷକୁ ନେଇଯିବେ?"

"ସବୁ ସରିଗଲା," କେ କହିଲା, ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା। "ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଥିଲେ। କାର୍ଲୋଙ୍କୁ କାହିଁକି କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ? କାହିଁକି ସବୁକିଛି ଚାଲିପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ

ସମସ୍ତେ ଭୁଲିଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ?"

ସେ ଏକ ଘାସ ପାର ହୋଇ ଗଛ ଛାଇ ଥିବା ନଦୀ ପାଖକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ। ହେଗେନ୍ ଘାସ ଉପରେ ବୁଡ଼ି ରହି ନିଶ୍ୱାସ ମାରିଲେ। ସେ ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁ ପୁଣି ନିଶ୍ୱାସ ମାରି କହିଲେ, "ଏହି ଦୁନିଆରେ ତୁମେ ଏହା କରିପାରିବ।"

କେ କହିଲା, "ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ଯାହାକୁ ମୁଁ ବିବାହ କରିଥିଲି।"

ହେଗେନ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହସିଦେଲେ। "ଯଦି ସେ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଏବେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତେ। ତୁମେ ଏବେ ବିଧବା ହୋଇଥାନ୍ତ। ତୁମର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନଥାନ୍ତା।"

କେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କଲେ। "ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ଆସ, ଟମ୍, ଜୀବନରେ ଥରେ ସିଧା କଥା କୁହ। ମୁଁ ଜାଣିଛି ମାଇକେଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସିସିଲିଆନ୍ ନୁହଁ, ତୁମେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହିପାରିବ, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ସମାନ, ଜଣେ ସହ-ମାନବ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ।"

ଆଉ ଏକ ଲମ୍ବା ନୀରବତା ରହିଲା। ହେଗେନ୍ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲେ। "ତୁମେ ମାଇକ୍ ଭୁଲ ବୁଝିଛ। ତୁମେ ପାଗଳ କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ମିଛ କହିଥିଲା। ହଁ, ସେ ତୁମକୁ କେବେବି ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇନଥିଲା। ତୁମେ ପାଗଳ କାରଣ ସେ କାର୍ଲୋର ପୁଅର ଗଡଫାଦର ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାକୁ ଏପରି କରିବାକୁ ବାଧ କଲ। ପ୍ରକୃତରେ ଯଦି ସେ କାର୍ଲୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ତେବେ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା। ପୀଡିତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଜିତିବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କୌଶଳଗତ ପଦକ୍ଷେପ।" ହେଗେନ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ହସ ଦେଲେ। "ଏହା କ'ଣ ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସିଧାସଳଖ କଥା?" କିନ୍ତୁ କେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁଲେ।

ହେଗେନ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। "ମୁଁ ତୁମକୁ ଆହୁରି କିଛି ସିଧାସଳଖ କଥା ଦେବି। ଡନ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ମାଇକ୍ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା। ତୁମେ ଜାଣ କିଏ ତାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା? ଟେସିଓ। ତେଣୁ ଟେସିଓକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିଲା। କାର୍ଲୋକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିଲା। କାରଣ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ମାଇକେଲ୍ ଏହାକୁ କ୍ଷମା କରିପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ କେବେ କ୍ଷମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ମାଇକେଲ୍ ପ୍ରକୃତରେ ଟେସିଓକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଟେସିଓ ଏବଂ କାର୍ଲୋଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତୁମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାର ପ୍ରତି, ମୋ ପ୍ରତି ଏବଂ ମୋ ପରିବାର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି। ସେମାନେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ, ଆମ ସାରା ଜୀବନ ପାଇଁ ବିପଦ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ।"

କେ ଏହା ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଲୁହ ବହିଯାଉଥିଲା। "ଏହା କ'ଣ ମାଇକେଲ ତୁମକୁ ଏଠାକୁ ପଠାଇଥିଲେ ମୋତେ କହିବା ପାଇଁ?"

ହେଗେନ୍ ପ୍ରକୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ତାକୁ ଚାହିଁଲେ। "ନା," ସେ କହିଲେ। "ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା ପାଇପାରିବ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା କରିପାରିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭଲ ଯତ୍ନ ନେବ।" ହେଗେନ୍ ହସିଲେ। "ସେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କର ଡନ୍। ଏହା କେବଳ ଏକ ମଜା।"

କେ ହାଗେନ୍‌ର ହାତ ଉପରେ ହାତ ରଖିଲା। "ସେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା କହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ ନଥିଲେ?"

ହାଗେନ୍ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସଂକୋଚ କଲେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶେଷ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ପଡିବ କି ନାହିଁ ତାହା ଉପରେ ବିତର୍କ କରୁଥିଲେ। "ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିପାରୁନାହଁ," ସେ କହିଲେ। "ଯଦି ତୁମେ ମାଇକେଲକୁ ଆଜି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଲି ତାହା କହିବ, ତେବେ ମୁଁ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି।" ସେ ପୁଣି ଥରେ ଅଟକିଗଲେ। "ତୁମେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଏକମାତ୍ର ଲୋକ ଯାହାଙ୍କର ସେ କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

କେ ଘାସରୁ ଉଠିବା ପରେ ଦୀର୍ଘ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପରେ ସେମାନେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ, କେ ହେଗେନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ରାତ୍ରିଭୋଜନ ପରେ, ତୁମେ ମୋତେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତୁମର କାରରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ନେଇପାରିବ କି?"

"ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଥିଲି," ହେଗେନ୍ କହିଲେ।

ମାଇକେଲ ପାଖକୁ ଫେରିବାର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ କ୍ୟାଥୋଲିକ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଜଣେ ପାଦ୍ରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ।

ଚର୍ଚ୍ଚର ସବୁଠାରୁ ଭିତର ପାଖରୁ ପଶ୍ଚାତାପ ପାଇଁ ଘଣ୍ଟା ବାଜିଲା। ତାଙ୍କୁ ଯେପରି କରିବାକୁ ଶିଖାଯାଇଥିଲା, କେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧା ହାତ ସହିତ ହାଲୁକା ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଛାତିକୁ ଆଘାତ କଲେ, ଅନୁତାପର ଆଘାତ। ଘଣ୍ଟି ପୁଣି ବାଜିଲା ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗକାରୀମାନେ ବେଦୀ ରେଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆସନ ଛାଡିବା ସମୟରେ ପାଦ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। କେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେବାକୁ ଉଠିଲେ। ସେ ବେଦୀରେ ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିଲେ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚର ଗଭୀରତାରୁ ଘଣ୍ଟା ପୁଣି ଥରେ ବାଜିଲା। ତାଙ୍କ ବନ୍ଦ ହାତ ସହିତ ସେ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆଘାତ କଲେ। ପାଦ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପଛକୁ ନୁଆଁଇ ପତଳା ୱେଫର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଖୋଲିଲେ। ଏହା ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ତରଳି ନଗଲା ଏବଂ ସେ ଗିଳି ପାରିଲା ଏବଂ ସେ ଯାହା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା ତାହା କରିପା

ପାପରୁ ଧୋଇ ହୋଇ, ଜଣେ ପ୍ରିୟ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ, ସେ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ବେଦୀର ରେଳଧାରଣା ଉପରେ ହାତ ଯୋଡିଲେ। ସେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଆଣ୍ଠୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଓଜନ କମ କଲେ।

ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ, ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ସମସ୍ତ କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ, ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହର ବିଷୟରେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ନିଜ ମନକୁ ଖାଲି କରିଦେଲେ। ତା'ପରେ କାର୍ଲୋ ରିଜିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରଠାରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଯେପରି ସେ କରୁଥିଲେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ଶୁଣାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ଗଭୀର ଏବଂ ଗଭୀର ଇଚ୍ଛା ସହିତ, ସେ ମାଇକେଲ କର୍ଲିଓନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

***** *****